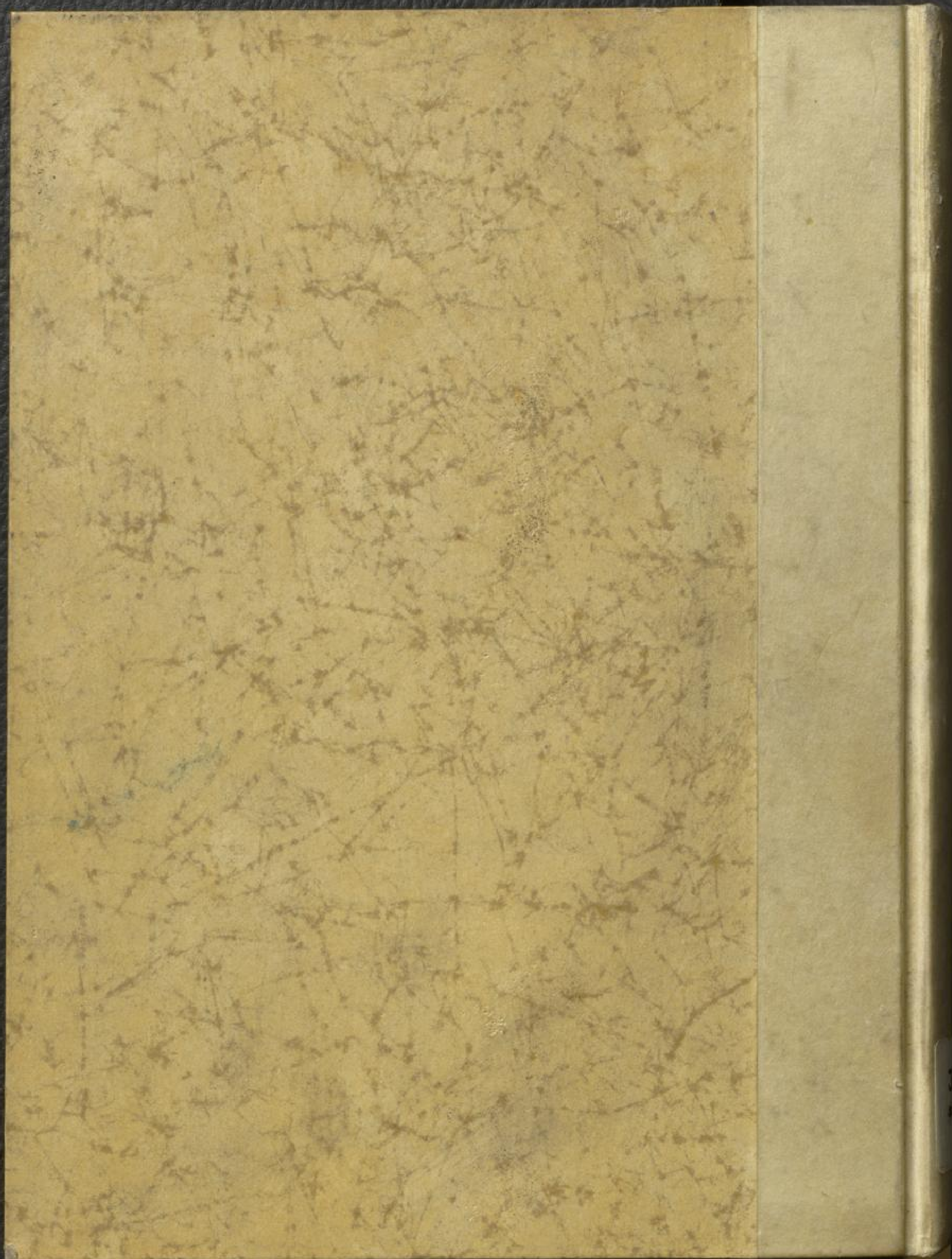
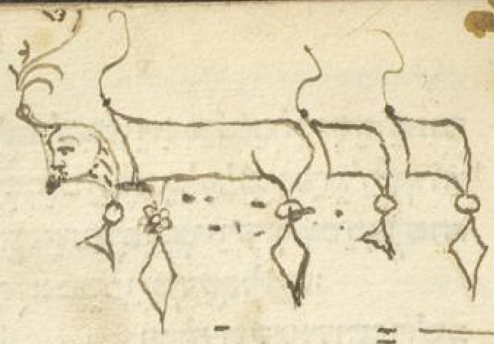

אלהינו נעבד ובקולו נשמע ׃ ויכרת יהושע
ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט ב
בשכם ׃ ויכתב יהושע את הדברים האלה ב
בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה
שם תחת האלה אשר במקדש ידוה ׃
ויאמר יהושע אל־כל
העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי
היא שמעה את כל־אמרי ידוה אשר דבר ע
עמנו והיתה בכם לעדה פן־תכחשון באלד
באלהיכם ׃ וישלח יהושע את־העם איש לנח
לנחלתו ׃ ויהי
אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון ע
עבד ידוה בן־מאה ועשר שנים ׃ ויקברו אתו
בגבול נחלתו בתמנת סרח בהר אפרים מצ
מצפון להר־געש ׃ ויעבד ישראל את־ידוה כל־
ימי יהושע וכל־ימי הזקנים אשר האריכו ימ
ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל־מעשה
ידוה אשר עשה לישראל ׃ ואת־עצמות יוסף
אשר־העלו בני־ישראל ממצרים קברו בשכם
בחלקת השדה אשר־קנה יעקב מ
מאת בני־חמור אבי שכם
במאה קשיטה
ויהיו לבני
יוסף
לנחלה ׃ ואלעזר
בן־אהרן מת ויקברו אתו
בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים

הכבה׳

אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל בידוה
לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להל
להלחם בו ׃ ויאמר ידוה יהודה יעלה והנה נ
נתתי את הארץ בידו ׃ ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והל
והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמ
שמעון ׃ ויעל יהודה ויתן ידוה את הכנעני וה
והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש ׃
וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו א
את הכנעני ואת הפרזי ׃ וינס אדני בזק ויר
וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהונות
ידיו ורגליו ׃ ויאמר אדני בזק שבעים מלכים
בהונות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים
תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים
ויביאהו ירושלם וימת שם ׃

וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו
אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש ׃
ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב
בהר והנגב והשפלה ׃ וילך יהודה אל הכנעני
היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית אר
ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי ׃
וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים

קרית ספר ׃ ויאמר כלב אשר יכה את קרית
ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה ׃
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו
ויתן לו את עכסה בתו לאשה ׃ ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מ
מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ׃ ותאמר
לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה
לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת
גלת תחתית ׃ ובני
קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יה
יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וי
וישב את העם ׃ וילך יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא
את שם העיר חרמה ׃ וילכד יהודה את עזה
ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עק
עקרון ואת גבולה ׃ ויהי ידוה את יהודה ויורש
את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי ר
רכב ברזל להם ׃ ויתנו לכלב את חברון כא
כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני
הענק ׃ ואת היבוסי ישבי ירושלם לא הורישו
בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירו
בירושלם עד היום הזה ׃ ויעלו בית יוסף גם
הם ביתאל וידוה עמם ׃ ויתירו בית יוסף בב
בביתאל ושם העיר לפנים לוז ׃ ויראו השומ
השומרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הר
הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד ׃
ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חר
חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו ׃ וי
וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה
לוז הוא שמה עד היום הזה ׃ ולא

והוריש מנשה את בית שאן ואת בנתיה את
תענך ואת בנתיה ואת יושבי דאר ואת בנתיה
יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו וא
ואת בנתיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזא
הזאת: ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני
למס והוריש לא הורישו:
ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב
בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר: זבולן לא
הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב
הכנעני בקרבו ויהיו למס:
אשר לא הוריש את יושבי עכו
ואת יושבי צדון ואת אחלב ואת אכזיב ואת ח
חלבה ואת אפיק ואת רחב: וישב האשרי בק
בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא הורישו:
נפתלי לא הוריש את
יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בק
בקרב הכנעני יושבי הארץ ויושבי בית שמש ו
ובית ענת היו להם למס: וילחצו האמרי את
בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק: ויואל
האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים
ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: וגבול האמרי
ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה:
ויעל מלאך ידוה מן הגלגל אל
הבוכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואב
ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבת
לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לע
לעולם: ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ
הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי
מה זאת עשיתם: וגם אמרתי לא אגרש אתם
מפניהם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכ

לכם למוקש: ויהי כדבר מלאך ידוה את הד
הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו הע
העם את קולם ויבכו: ויקראו שם המקום הה
ההוא בוכים ויזבחו שם לידוה:
וישלח יהושע את העם וילכו ב
בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: וי
ויעבדו העם את ידוה כל ימי יהושע וכל ימי
הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע וא
ואשר ראו את כל מעשה ידוה הגדול אשר
עשה לישראל: וימת יהושע בן נון עבד ידוה
בן מאה ועשר שנים: ויקברו אתו בגבול נח
נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר
געש: וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבתיו וי
ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את
ידוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל:
ויעשו בני ישראל
את הרע בעיני ידוה ויעבדו את הבעלים: וי
ויעזבו את ידוה אלהי אבותם המוציא אתם מ
מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מא
מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם
ויכעיסו את ידוה: ויעזבו את ידוה ויעבדו לב
לבעל ולעשתרות: ויחר אף ידוה בישראל וי
ויתנם ביד שסים וישסו אתם וימכרם ביד אי
איביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני א
איביהם: בכל אשר יצאו יד ידוה היתה בם
לרעה כאשר דבר ידוה וכאשר נשבע ידוה
להם ויצר להם מאד: ויקם ידוה שופטים וי
ויושיעם מיד שסיהם: וגם אל שפטיהם לא
שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו
להם סרו מהר מן הדרך

אשר הלכו אבתם לשמע מצות ידוה לא עשו
כן : וכי הקים ידוה להם שפטים והיה ידוה
עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי הש
השופט כי ינחם ידוה מנאקתם מפני לחצי
לחציהם ודחקיהם : והיה במות השופט יש
ישבו והשחיתו מאבתם ללכת אחרי אלדים
אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו מ
ממעלליהם ומדרכם הקשה : ויחר אף ידוה
בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את
בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקו
לקולי : גם אני לא אוסיף להוריש איש מפנ
מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת : ל
למען נסות בם את ישראל השמרים הם את
דרך ידוה ללכת בם כאשר שמרו אבתם אם
לא : וינח ידוה את הגוים האלה לבלתי הור
הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע :

ואלה הגוים אשר
הניח ידוה לנסות בם את ישראל את כל א
אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען : רק למ
למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלח
מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום : חמשת ס
סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי יו
יושב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבא ח
חמת : ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הי
הישמעו את מצות ידוה אשר צוה את אבתם
ביד משה : ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני
החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי : ויקחו
את בנתיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו ל
לבניהם ויעבדו את אלדיהם :

ויעשו בני ישראל את הרע בעיני י
ידוה וישכחו את ידוה אלדיהם ויעבדו את ה
הבעלים ואת האשרות : ויחר אף ידוה ביש
בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך א
ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן ר
רשעתים שמנה שנים : ויזעקו בני ישראל אל
ידוה ויקם ידוה מושיע לבני ישראל ויושיעם
את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו : ו
ותהי עליו רוח ידוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן ידוה בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים : ותש
ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל ב
בן קנז : ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעיני ידוה ויחזק ידוה
את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו
הרע בעיני ידוה : ויאסף אליו את בני עמון ו
ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר ה
התמרים : ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך
מואב שמנה עשרה שנה : ויזעקו בני ישראל
אל ידוה ויקם ידוה להם מושיע את אהוד
בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו
בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב :
ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה
ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו :
ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב וע
ועגלון איש בריא מאד : ויהי כאשר כ
כלה להקריב את המנחה וישלח את ה
העם נשאי המנחה : והוא שב מן הפסי
הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי

אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העו
העומדים עליו: ואהוד בא אליו והוא ישב
בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד
דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: ויש
וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב
מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: ויבא גם הנ
הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב
כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה:
ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה
בעדו ונעל: והוא יצא ועבדיו באו ויראו וה
והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מס
מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה: ויחילו
עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויק
ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל
ארצה מת: ואהוד נמלט עד התמהמהם וה
והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: וי
ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו
עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: ויאמר
אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם
את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מע
מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבור:
ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים א
איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש:
ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ות
ותשקט הארץ שמונים שנה:
ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את
פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וי
ויושע גם הוא את ישראל: ויספו בני ישראל
לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: וימכרם
יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ו

ושר צבאו סיסרא והוא ישב בחרשת הגוים:
ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות
רכב ברזל לו והוא לחץ את ישראל בחזקה
עשרים שנה: הפטרה ובשלח
ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא
שפטה את ישראל בעת ההיא: והיא יושבת
תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ות
ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפת
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי יש
ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך ע
עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון:
ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר
צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו ביד
בידך: ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי וה
והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך: ותא
ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה ת
תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד
אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ות
ותלך עם ברק קדשה: ויזעק ברק את זבולן ו
ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפים
איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני נפרד מ
מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד איל
אילון בצעננים אשר את קדש: ויגדו לסיסרא
כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: ויזעק
סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ו
ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נ
נחל קישון: ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה
היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך ה
הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור

ועשרת אלפים איש אחריו ׃ ויהם ידוה את
סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי ח
חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה ו
וינס ברגליו ׃ וברק רדף אחרי הרכב ואחרי
המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיס
סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד ׃ וסיסרא
נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי ש
שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני ׃
ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה
אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה
ותכסהו בשמיכה ׃ ויאמר אליה השקיני נא מ
מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאד החלב ו
ותשקהו ותכסהו ׃ ויאמר אליה עמד פתח ה
האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש
פה איש ואמרת אין ׃ ותקח יעל אשת חבר
את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבא
אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח ב
בארץ והוא נרדם ויעף וימת ׃ והנה ברק רד
רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר
לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ו
ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד בר
ברקתו ׃ ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מ
מלך כנען לפני בני ישראל ׃ ותלך יד בני יש
ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד א
אשר הכריתו את יבין מלך כנען ׃
ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום
ההוא לאמר ׃ בפרע פרעות בישראל
בהתנדב עם ברכו ידוה ׃ שמעו מ
מלכים האזינו רזנים אנכי לידוה א
אנכי אשירה אזמר לידוה אלהי יש

ישראל ׃ ידוה בצאתך משעיר בצ
בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים ׃
הרים נזלו מפני ידוה זה סיני מפני
ידוה אלהי ישראל ׃ בימי שמגר בן
ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי
נתיבות ילכו ארחות עקלקלות ׃ חדלו
פרזון בישראל חדלו עד שקמתי ד
דבורה שקמתי אם בישראל ׃ יבחר
אלהים חדשים אז לחם שערים מגן
אם יראה ורמח בארבעים אלף בי
בישראל ׃ לבי לחוקקי ישראל המת
המתנדבים בעם ברכו ידוה ׃ רכבי
אתנות צחרות ישבי על מדין והול
והלכי על דרך שיחו ׃ מקול מחצ
מחצצים בין משאבים שם יתנו צד
צדקות ידוה צדקת פרזונו בישראל
אז ירדו לשערים עם ידוה ׃ עורי ע
עורי דבורה עורי עורי דברי שיר ק
קום ברק ושבה שביך בן אבינעם ׃
אז ירד שריד לאדירים עם ידוה ירד
לי בגבורים ׃ מני אפרים שרשם ב
בעמלק אחריך בנימן בעממיך מני
מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים
בשבט ספר ׃ ושרי ביששכר עם ד
דבורה ויששכר כן ברק בעמק שלח
ברגליו בפלגות ראובן גדולים חקקי
לב ׃ למה ישבת בין המשפתים ל
לשמע שרקות עדרים לפלגות רא
ראובן גדולים חקרי לב ׃ גלעד בעבר

הירדן שכן ודן למה יגור אניות א
אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו י
ישכון: זבלון עם חרף נפשו למות
ונפתלי על מרומי שדה: באו מלכ
מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען
בתענך על מי מגדו בצע כסף לא
לקחו: מן שמים נלחמו הכוכבים מ
ממסלותם נלחמו עם סיסרא: נחל
קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון
תדרכי נפשי עז: אז הלמו עקבי ס
סוס מדהרות דהרות אביריו: אורו
מרוז אמר מלאך ידוה ארו ארור
ישביה כי לא באו לעזרת ידוה לעז
לעזרת ידוה בגבורים: תבורך מנ
מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים
באהל תבורך: מים שאל חלב נתנה
בספל אדירים הקריבה חמאה: ידה
ליתד תשלחנה וימינה להלמות ע
עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו
ומחצה וחלפה רקתו: בין רגליה כ
כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל
באשר כרע שם נפל שדוד: בעד
החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא ב
בעד האשנב מדוע בשש רכבו לב
לבא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו:
חכמות שרותיה תענינה אף היא תש
תשיב אמריה לה: הלא ימצאו יח
יחלקו שלל רחם רחמתים לראש ג
גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צב
צבעים רקמה צבע רקמתים לצו

לצוארי שלל: כן יאבדו כל אויביך ידוה וא
ואהביו כצאת השמש בגבורתו ותשקט הא
הארץ ארבעים שנה:
ויעשו בני ישראל הרע בעיני ידוה
ויתנם ידוה ביד מדין שבע שנים: ותעז יד מ
מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני יש
ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המע
המערות ואת המצדות: והיה אם זרע ישראל
ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: ויחנו
עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד באך עזה
ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור:
כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם ובאו כדי א
ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו
בארץ לשחתה: וידל ישראל מאד מפני מדין
ויזעקו בני ישראל אל ידוה: ויהי כי זעקו בני
ישראל אל ידוה על אדות מדין:
וישלח ידוה איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם כה אמר ידוה אלדי יש
ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואוציא
אתכם מבית עבדים: ואציל אתכם מיד מצ
מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אתם מפ
מפניכם ואתנה לכם את ארצם: ואמרה לכם
אני ידוה אלדיכם לא תיראו את אלדי הא
האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמ
שמעתם בקולי: ויבא
מלאך ידוה וישב תחת האלה אשר בעפרה
אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים
בגת להניס מפני מדין: וירא אליו מלאך ידוה
ויאמר אליו ידוה עמך גבור החיל: ויאמר א
אליו גדעון בי אדני ויש ידוה עמנו ולמה מצ

מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ס
ספרו לנו אבתינו לאמר הלא ממצרים העלנו
ידוה ועתה נטשנו ידוה ויתננו בכף מדין : וי
ויפן אליו ידוה ויאמר לך בכחך זה והושעת
את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך : ויאמר
אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה א
אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי :
ויאמר אליו ידוה כי אהיה עמך והכית את מ
מדין כאיש אחד : ויאמר אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי :
אל נא תמש מזה עד באי אליך והוצאתי את
מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד
שובך : וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמ
קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפ
בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש :
ויאמר אליו מלאך האלהים
קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע
הלז ואת המרק שפוך ויעש כן : וישלח מלאך
ידוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בב
בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל
את הבשר ואת המצות ומלאך ידוה הלך מ
מעיניו : וירא גדעון כי מלאך ידוה הוא ויא
ויאמר גדעון אהה אדני ידוה כי על כן ראיתי
מלאך ידוה פנים אל פנים : ויאמר לו ידוה
שלום לך אל תירא לא תמות :
ויבן שם גדעון מזבח לידוה ויקרא לו ידוה
שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העז
העזרי : ויהי בלילה ההוא
ויאמר לו ידוה קח את פר השור אשר לאביך
ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל
אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת :
ובנית מזבח לידוה אלהיך על ראש המעוז הזה
במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עלה
בעצי האשרה אשר תכרת : ויקח גדעון עשרה
אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו ידוה
ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי הע
העיר מעשות יומם ויעש לילה : וישכימו אנ
אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל וה
והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני ה
העלה על המזבח הבנוי : ויאמרו איש אל ר
רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו וי
ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה : וי
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך
וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת האש
האשרה אשר עליו : ויאמר יואש לכל אשר
עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם ת
תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר א
אם אלהים הוא יריב לו כי נתץ את מזבחו : ו
ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו ה
הבעל כי נתץ את מזבחו : וכל מדין
ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו ב
בעמק יזרעאל : ורוח ידוה לבשה את גדעון
ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו ומלאכים
שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומל
ומלאכים שלח באשר ובזבולן ובנפתלי ויעלו
לקראתם : ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך
מושיע בידי את ישראל כאשר דברת : הנה
אנכי מציג את גזת הצמר בגורן אם טל יהיה
על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי
כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת :

ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל
מן הגזה מלא הספל מים: ויאמר גדעון אל
האלדים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם
אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב על ה
הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל: ויעש א
אלדים כן בלילה ההוא ויהי חרב על הגזה ל
לבדה ועל כל הארץ היה טל: וישכם ירבעל
הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין
חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המ
המורה בעמק: ויאמר
ידוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את
מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי
הושיעה לי: ועתה קרא נא באזני העם לאמר
מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב
מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נ
נשארו: ויאמר ידוה
אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המ
המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר א
אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר א
אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: וי
ויורד את העם אל המים ויאמר ידוה אל גד
גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר
ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על
ברכיו לשתות: ויהי מספר המלקקים בידם
אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כר
כרעו על ברכיהם לשתות המים:
ויאמר ידוה אל גדעון בשלש
מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי
את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקומו:
ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרותיהם ו

ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובש
ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה
לו מתחת בעמק: ויהי
בלילה ההוא ויאמר אליו ידוה קום רד במח
במחנה כי נתתיו בידך: ואם ירא אתה לרדת
רד אתה ופרה נערך אל המחנה: ושמעת מה
ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה ויר
וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר
במחנה: ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים ב
בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כח
כחול אשר על שפת הים לרב: ויבא גדעון ו
והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה
חלום חלמתי והנה צליל לחם שערים מתהפך
במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויה
ויהפכהו למעלה ונפל האהל: ויען רעהו וי
ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש
איש ישראל נתן האלדים בידו את מדין ואת
כל המחנה: ויהי כש
כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו ו
וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו
כי נתן ידוה בידכם את מחנה מדין: ויחץ א
את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן ש
שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפידים בתוך
הכדים: ויאמר אלהם ממני תראו וכן תעשו
והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר א
אעשה כן תעשון: ותקעתי בשופר אנכי וכל
אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות
כל המחנה ואמרתם לידוה ולגדעון:
ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה
המחנה ראש האשמרת התיכנה אך הקם ה

הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ
הכדים אשר בידם: ויתקעו שלשת הראשים
בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאלם
בלפידים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו
חרב ליהוה ולגדעון: ויעמדו איש תחתיו סביב
למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינוסו: ויתקעו
שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב א
איש ברעהו ובכל המחנה: וינס המחנה עד
בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה
על טבת: ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר
ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים
שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקר
לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית
ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו
את המים עד בית ברה ואת הירדן: וילכדו
שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את
ערב בצור ערב ואת זאב הרגו ביקב זאב ויר
וירדפו את מדין וראש ערב וזאב הביאו אל
גדעון מעבר לירדן: ויאמרו אליו איש אפרים
מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קרא לנו כי
הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה: וי
ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלא טוב
עללות אפרים מבציר אביעזר: בידכם נתן
אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה
יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בד
בדברו הדבר הזה: ויבא גדעון הירדנה עבר
הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ור
ורדפים: ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות
לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי ר
רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: ויאמר
שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי
נתן לצבאך לחם: ויאמר גדעון לכן בתת יד
יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את ב
בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים: ויעל
משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אתו
אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: ויאמר גם
לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את
המגדל הזה: וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם
עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מ
מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף
איש שלף חרב: ויעל גדעון דרך השכוני ב
באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה
והמחנה היה בטח: וינוסו זבח וצלמנע וירדף
אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח
ואת צלמנע וכל המחנה החריד: וישב גדעון
בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: וילכד
נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את
שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש:
ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע
אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע
עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם: ו
ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת ה
הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: ואת מ
מגדל פנואל נתץ ויהרג את אנשי העיר: ויא
ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים א
אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם א
אחד כתאר בני המלך: ויאמר אחי בני אמי
הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי את
אתכם: ויאמר ליתר בכורו קום הרג אתם ולא
שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: ויאמר
זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גב
גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת

צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי ג
גמליהם׃
ויאמר איש ישראל אל גדעון משל בנו גם א
אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מ
מדין׃ ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני ב
בכם ולא ימשל בני בכם ידוה ימשל בכם׃ וי
ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ות
ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי י
ישמעאלים הם׃ ויאמרו נתון נתן ויפרשו את
השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו׃ ויהי
משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מא
מאות זהב לבד מן השהרנים והנטיפות ובגדי
הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות
אשר בצוארי גמליהם׃ ויעש אותו גדעון ל
לאפוד ויצג אתו בעירו בעפרה ויזנו כל ישר
ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למו
למוקש׃ ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יס
יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים
שנה בימי גדעון׃
וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו׃ ולגדעון
היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו
לו׃ ופלגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן
וישם את שמו אבימלך׃ וימת גדעון בן יואש
בשבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה
אבי העזרי׃ ויהי כאשר מת גדעון וישבו בני
ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל
ברית לאלדים׃ ולא זכרו בני ישראל את יד
ידוה אלדיהם המציל אתם מיד כל איביהם
מסביב׃ ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון
ככל הטובה אשר עשה עם ישראל׃

וילך
אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו ויד
וידבר אלהם ואל כל משפחת בית אבי א
אמו לאמר׃ דברו נא באזני כל בעלי ש
שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים א
איש כל בני ירובעל אם משל בכם איש
אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני׃
וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם
את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אב
אבימלך כי אמרו אחינו הוא׃ ויתנו לו ש
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם
אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו׃
ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני יר
ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם
בן ירבעל הקטן כי נחבא׃
ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלא
וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מ
מוצב אשר בשכם׃ ויגדו ליותם וילך ויעמד
בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר ל
להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם א
אלדים׃ הלוך הלכו העצים למשח עליהם
מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו׃ ותאמר להם
הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלד
אלדים ואנשים והלכתי לנוע על העצים׃ וי
ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי ע
עלינו׃ ותאמר להם התאנה החדלתי א
את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע ע
על העצים׃ ויאמרו העצים לגפן לכי את מל
מלכי עלינו׃ ותאמר להם הגפן החדלתי את
תירשי המשמח אלדים ואנשים

והלכתי לנוע על העצים ׃ ויאמרו כל העצים
אל האטד לך אתה מלך עלינו ׃ ויאמר
האטד אל העצים אם באמת אתם משחים
אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין ת
תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון ׃
ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו א
את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ו
ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו ׃ אשר
נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד וי
ויצל אתכם מיד מדין ׃ ואתם קמתם על בית
אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על א
אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על
בעלי שכם כי אחיכם הוא ׃ ואם באמת ובת
ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום ה
הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם ׃ ו
ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בע
בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי
שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך ׃ וינס
יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אב
אבימלך אחיו ׃

וישר אבימלך על ישראל שלש שנים ׃ וישלח
אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם
ויבגדו בעלי שכם באבימלך ׃ לבא חמס ש
שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך
אחיהם אשר הרג אתם ועל בעלי שכם אשר
חזקו את ידיו להרג את אחיו ׃ וישימו לו בעלי
שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל
אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך ׃ ו
ויבא געל בן עבר ואחיו ויעברו בשכם ויבט
ויבטחו בו בעלי שכם ׃ ויצאו השדה ויבצרו

את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית
אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך ׃
ויאמר געל בן עבר מי אבימלך ומי שכם כי
נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו א
את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנ
אנחנו ׃ ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה א
את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך ו
וצאה ׃ וישמע זבל שר העיר את דברי געל
בן עבר ויחר אפו ׃ וישלח מלאכים אל אב
אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבר וא
ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר ע
עליך ׃ ועתה קום לילה אתה והעם אשר א
אתך וארב בשדה ׃ והיה בבקר כזרח השמש ש
תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם א
אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמ
תמצא ידך ׃ ויקם
אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו ע
על שכם ארבעה ראשים ׃ ויצא געל בן עבר
ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
אשר אתו מן המארב ׃ וירא געל את העם וי
ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים
ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כא
כאנשים ׃ ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה
עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד ב
בא מדרך אלון מעוננים ׃ ויאמר אליו זבל א
איה איפה פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נ
נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נ
נא עתה והלחם בו ׃ ויצא געל לפני בע
בעלי שכם וילחם באבימלך ׃ וירדפהו א
אבימלך וינס

מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער׃
וישב אבימלך בארומה
ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם׃
ויהי ממחרת ויצא
העם השדה ויגדו לאבימלך׃ ויקח את העם
ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא ו
והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם׃
ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו
פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל
אשר בשדה ויכום׃ ואבימלך נלחם בעיר כ
כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם א
אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלח׃
וישמעו כל בעלי מגדל
שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית׃ ויגד ל
לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם׃
ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר
אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת
שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר א
אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו
עשו כמוני׃ ויכרתו גם כל העם איש שכה ו
וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו
עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי
מגדל שכם כאלף איש ואשה׃
וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ
וילכדה׃ ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה
כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו
בעדם ויעלו על גג המגדל׃ ויבא אבימלך ע
עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגד
המגדל לשרפו באש׃ ותשלך אשה אחת פל
פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגל

גלגלתו׃ ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ו
ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי א
אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת׃ ויראו איש
ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו׃ ו
וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה ל
לאביו להרג את שבעים אחיו׃ ואת כל רעת
אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא ע
עליהם קללת יותם בן ירבעל׃
ויקם אחרי אבימלך להושיע את
ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר
והוא ישב בשמיר בהר אפרים׃ וישפט את
ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בש
בשמיר׃ ויקם אחריו
יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושת
ושתים שנה׃ ויהי לו שלשים בנים רכבים על
שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקר
יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ
הגלעד׃ וימת יאיר ויקבר בקמון׃
ויספו בני ישראל לעשות הרע
בעיני ידוה ויעבדו את הבעלים ואת העש
העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידן ו
ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אל
אלהי פלשתים ויעזבו את ידוה ולא עבדוהו׃
ויחר אף ידוה בישראל וימכרם ביד פלשתים
וביד בני עמון׃ וירעצו וירצצו את בני ישראל
בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני
ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אש
אשר בגלעד׃ ויעברו בני עמון את ה
הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימן ובבית
אפרים

ותצר לישראל מאד: ויזעקו בני ישראל אל
יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלה
אלהינו ונעבד את הבעלים: ויאמר יהוה אל
בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני
עמון ומן פלשתים: וצידונים ועמלק ומעון ל
לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מ
מידם: ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים א
אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם: לכו
וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יו
יושיעו לכם בעת צרתכם: ויאמרו בני ישראל
אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב ב
בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: ויסירו את
אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר
נפשו בעמל ישראל:

ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו
בני ישראל ויחנו במצפה: ויאמרו העם שרי
גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להל
להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי ג
גלעד: חצי ספר הפטרה וחקת
ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה
זונה ויולד גלעד את יפתח: ותלד אשת גלעד
לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח
ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה
אחרת אתה: ויברח יפתח מפני אחיו וישב ב
בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים רקים ו
ויצאו עמו: ויהי
מימים וילחמו בני עמון עם ישראל: ויהי כא
כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני
גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: ויאמרו ל
ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני

עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם ש
שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם
אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו זקני גלעד
אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ו
ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יש
ישבי גלעד: ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן י
יהוה אתם לפני אנכי אהיה לכם לראש: ויא
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע
בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: וילך יפ
יפתח אל (עם) זקני גלעד וישימו העם אתו עליהם
לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפ
לפני יהוה במצפה:

וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לא
לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם באר
בארצי: ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפ
יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצ
ממצרים מארנון עד היבק ועד הירדן ועתה
השיבה אתהן בשלום:

ויסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני
עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישר
ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כ
כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר ע
עד ים סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל מל
מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא
בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מ
מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
בקדש: וילך במדבר ויסב את ארץ א
אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמ

שמש לארץ מואב ויחנו בעבר ארנון ולא ב
באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: ויש
וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמ
האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל אעב
אעברה נא בארצך עד מקומי: ולא האמין
סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון א
את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם עם ישראל:
ויתן ידוה אלדי ישראל את סיחון ואת כל ע
עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל
ארץ האמרי יושב הארץ ההיא: ויירשו את כל
גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ו
ועד הירדן: ועתה ידוה אלדי ישראל הוריש
את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו:
הלא את אשר יורישך כמוש אלדיך אותו תי
תירש ואת כל אשר הוריש ידוה אלדינו מפ
מפנינו אותו נירש: ועתה הטוב טוב אתה מ
מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישר
ישראל ואם נלחם נלחם בם: בשבת ישראל
בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל
הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה
ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: ואנכי לא ח
חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי
ישפט ידוה השפט היום בין בני ישראל ובין
בני עמון: ולא שמע מלך בני עמון אל דברי
יפתח אשר שלח אליו:

ותהי על יפתח רוח ידוה ויעבר את הגלעד ו
ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה
גלעד עבר בני עמון: וידר יפתח נדר לידוה
ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בידי: והיה
היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי
בשלום מבני עמון והיה לידוה והעליתהו ע
עלה: ויעבר יפתח אל
בני עמון להלחם בם ויתנם ידוה בידו: ויכם
מערער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אב
אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמ
עמון מפני בני ישראל: סליק
ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת
לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה ו
אין לו ממנו בן או בת: ויהי כראותו אותה ויק
ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכר
הכרעתני ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי א
אל ידוה ולא אוכל לשוב: ותאמר אליו אבי
פצית את פיך אל ידוה עשה לי כאשר יצא
מפיך אחרי אשר עשה לך ידוה נקמות מאי
מאיביך מבני עמון: ותאמר אל אביה יעשה
לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים וא
ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעתי: ויאמר לכי וישלח אותה שני ח
חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה
על ההרים: ויהי מקץ שנים חדשים ותשב א
אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא
לא ידעה איש ותהי חק בישראל: מימים ימ
ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח
הגלעדי ארבעת ימים בשנה:

ויצעק איש אפרים
ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת
להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת ע
עמך ביתך נשרף עליך באש: ויאמר יפ
יפתח אליהם איש ריב הייתי

אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא
הושעתם אתי מידם ׃ ואראה כי אינך מושיע
ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון וי
ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה
להלחם בי ׃
ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את א
אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו
פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים ובתוך
מנשה ׃ וילכד גלעד את מעברות הירדן לא
לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעב
אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה
ויאמר לא ׃ ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר
סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אתו וישחטוהו
אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים
ארבעים ושנים אלף ׃ וישפט יפתח את ישר
ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר
בערי גלעד ׃ וישפט
אחריו את ישראל אבצן מבית לחם ׃ ויהי לו
שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה וש
ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט
את ישראל שבע שנים ׃ וימת אבצן ויקבר ב
בבית לחם ׃ וישפט
אחריו את ישראל אילון הזבולוני וישפט את
ישראל עשר שנים ׃ וימת אילון הזבולוני וי
ויקבר באילון בארץ זבולן ׃
וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל ה
הפרעתוני ׃ ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני
בנים רכבים על שבעים עירים וישפט את י
ישראל שמנה שנים ׃ וימת עבדון בן הלל ה
הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר

העמלקי ׃ ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה
ביד פלשתים ארבעים שנה ׃
הפטרה
ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת
הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה ׃ וי
וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה ה
הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן ׃
ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תא
תאכלי כל טמא ׃ כי הנך הרה וילדת בן ומו
ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יה
יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את י
ישראל מיד פלשתים ׃ ותבא האשה ותאמר
לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו
כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שא
שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי ׃
ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי
יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר א
אלהים יהיה הנער מן הבטן ועד יום מותו ׃
ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר
בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבא נא
עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד ׃ ויש
וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך הא
האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה
ומנוח אישה אין עמה ׃ ותמהר האשה ותרץ
ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי ה
האיש אשר בא ביום אלי ׃ ויקם וילך מנוח
אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה
האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני ׃ ו
ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט
הנער ומעשהו ׃ ויאמר מלאך יהוה

אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תש
תשמר: מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל
ויין ושכר אל תשת וכל טומאה לא תאכל ם
מכל אשר צויתיה תשמר: ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה נעצרה נא אתך ונעשה לפניך
גדי עזים: ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם
תעצרני לא אוכל בלחמך ואם תעשה עלה
ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהו
יהוה הוא: ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי
שמך כי יבא דברך וכבדנוך: ויאמר לו מל
מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פל
פלאי: ויקח מנוח את גדי
העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומ
ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי כ
כעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל ם
מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו רא
ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף עוד
מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז
ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח
אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ותאמר
לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח ם
מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכ
וכעת לא השמיענו כזאת: ותלד האשה בן ו
ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו
יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין
צרעה ובין אשתאול:

וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה
מבנות פלשתים: ויעל ויגד לאביו ולאמו ויא
ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים
ועתה קחו אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו וא
ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי
אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ו
ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא י
ישרה בעיני: ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה
הוא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ה
ההיא פלשתים משלים בישראל:

וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה
ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות ש
שאג לקראתו: ותצלח עליו רוח יהוה וישס
וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא
הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: וירד ויד
וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: וישב מי
מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה
והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש: ויר
וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אב
אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד ל
להם כי מגוית האריה רדה הדבש: וירד אב
אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה
כי כן יעשו הבחורים: ויהי כראותם אתו ויק
ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: ויאמר להם
שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו
אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי ל
לכם שלשים סדינים ושלשים חליפות בג
בגדים: ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם
אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות
בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה:
ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא
מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים:
ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון
פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף

אתך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם
לנו הלא: ותבך אשת שמשון עליו ותאמר ר
רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני
עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי
לא הגדתי ולך אגיד: ותבך עליו שבעת הי
הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום ה
השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה ל
לבני עמה: ויאמרו לו אנשי העיר ביום הש
השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש
ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעג
בעגלתי לא מצאתם חידתי: ותצלח עליו רוח
ידוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש וי
ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי הח
החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו: ותהי אשת
שמשון למרעהו אשר רעה לו:

ויהי מימים בימי קציר חטים
ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר א
אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה ל
לבא: ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנ
שנאתה ואתננה למרעך הלא אחותה הקט
הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה: ויא
ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה:
וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים
ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד א
אחד בין שני הזנבות בתוך: ויבער אש בלפ
בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגד
מגדיש ועד קמה ועד כרם זית: ויאמרו פלי
פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן
התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו וי

ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש:
ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם
נקמתי בכם ואחר אחדל: ויך אותם שוק על
ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיט
עיטם: ויעלו פלשתים
ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: ויאמרו איש יה
יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסר את
שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: וי
וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף
סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי מ
משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויא
ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: וי
ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים
ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי
אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ו
ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנ
בשנים עבתים חדשים ויעלוהו מן הסלע: ה
הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ות
ותצלח עליו רוח ידוה ותהיינה העבתים אש
אשר על זרועתיו כפשתים אשר בערו באש
וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור ט
טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: וי
ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים
בלחי החמור הכיתי אלף איש: ויהי ככ
ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא ל
למקום ההוא רמת לחי: ויצמא מאד וי
ויקרא אל ידוה ויאמר אתה נתת ביד עב
עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה
אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: ויב
ויבקע

אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו
מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה
עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: וישפט
את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

וילך שמשון עזתה
וירא שם אשה זונה ויבא אליה: לעזתים לא
לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל ה
הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לא
לאמר עד אור הבקר והרגנוהו: וישכב ש
שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ו
ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ו
ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל
ראש ההר אשר על פני חברון:

ויהי אחרי כן ויאהב אשה
בנחל שורק ושמה דלילה: ויעלו אליה סרני
פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו
גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו ואנחנו
נתן לך איש אלף ומאה כסף: ותאמר דלילה
אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול וב
ובמה תאסר לענותך: ויאמר אליה שמשון
אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא
חורבו וחליתי והייתי כאחד האדם: ויעלו ל
לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר
לא חרבו ותאסרהו בהם: והארב ישב לה ב
בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינ
וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת
בהריחו אש ולא נודע כחו: ותאמר דלילה א
אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים
עתה הגידה נא לי במה תאסר: ויאמר אליה
אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא
נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד הא
האדם: ותקח דלילה עבתים חדשים ותאס
ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך
שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרוע
זרועתיו כחוט: ותאמר דלילה אל שמשון ע
עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה נ
נא לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגי א
את שבע מחלפות ראשי עם המסכת: ותת
ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמ
שמשון ויקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת
המסכת: ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך
ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא
הגדת לי במה כחך גדול: ויהי כי הציקה לו
בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו ל
למות: ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה
לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן
אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי
ככל האדם: ותרא דלילה כי הגיד לה א
את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים
לאמר עלו הפעם כי הגיד לי את כל לבו ועלו
אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם:
ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח
את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו וי
ויסר כחו מעליו: ותאמר פלשתים עליך
שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם ב
בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מ
מעליו: ויאחזוהו פלשתים וינקרו את ע
עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחש

בנחשתים ויהי טוחן בבית האסורים : ויחל
שער ראשו לצמח כאשר גלח :

וסרני פלשתים
נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמ
ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמש
שמשון אויבנו : ויראו אתו העם ויהללו את
אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידינו את אי
אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה א
את חללינו : ויהי כי טוב לבם ויאמרו קר
קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מ
מבית האסורים ויצחק לפניהם ויעמידו אתו
בין העמודים : ויאמר שמשון אל הנער המ
המחזיק בידו הניחה אותי והימשני את העמ
העמודים אשר הבית נכון עליהם ואשען
עליהם : והבית מלא האנשים והנשים ושם
ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת א
אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון :
ויקרא שמשון אל ידוה ויאמר אדני ידוה
זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלה
האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפל
מפלשתים : וילפת שמשון את שני עמודי
התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם
אחד בימינו ואחד בשמאלו : ויאמר שמשון
תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית
על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המ
המתים אשר המית במותו רבים מאשר המ
המית בחייו : וירדו אחיו וכל בית אביהו ו
וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו בין צרעה ובין
אשתאול בקבר מנוח אביו והוא שפט את
ישראל עשרים שנה :

ויהי איש מהר
אפרים ושמו מיכיהו : ויאמר לאמו אלף ומ
ומאה הכסף אשר לקח לך ואת אלית וגם
אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ות
ותאמר אמו ברוך בני לידוה : וישב את אלף
ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקד
הקדשתי את הכסף לידוה מידי לבני לעשות
פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך : וישב את הכסף
לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצ
לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו :
והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ות
ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכ
לכהן : בימים ההם אין מלך בישראל איש ה
הישר בעיניו יעשה :

ויהי נער מבית
לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא ג
גר שם : וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה
לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית
מיכה לעשות דרכו : ויאמר לו מיכה מאין ת
תבא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה
ואנכי הולך לגור באשר אמצא : ויאמר לו
מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנ
ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך
בגדים ומחיתך וילך הלוי : ויואל הלוי
לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מ
מבניו : וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו
הנער לכהן ויהי בבית מיכה : ויאמר מ
מיכה עתה ידעתי כי ייטיב ידוה לי כי ה

ויהי לו הלוי לכהן: בימים ההם אין מלך בי
בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו
נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא ב
בתוך שבטי ישראל בנחלה: וישלחו בני דן
ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים
בני חיל מצרעה ומאשתאול לרגל את הארץ
ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ
ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם: ה
המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנ
הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך
הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה: ויא
ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכ
וישכרני ואהי לו לכהן: ויאמרו לו שאל נא
באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו
הלכים עליה: ויאמר להם הכהן לכו לשלום
נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה: וילכו חמ
חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם
אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים
שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש ע
עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם
עם אדם: ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאול
ויאמרו להם אחיהם מה אתם: ויאמרו קומו
ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טו
טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ל
ללכת לבא לרשת את הארץ: כבאכם תבאו
אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה א
אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כ
כל דבר אשר בארץ: ויסעו משם ממשפחת
הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חג

חגור כלי מלחמה: ויעלו ויחנו בקרית יערים
ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן
עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים: ויעב
ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכ
מיכה: ויענו חמשת האנשים ההלכים ל
לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם
הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותר
ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו:
ויסרו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי ב
בית מיכה וישאלו לו לשלום: ושש מאות
איש חגרים כלי מלחמתם נצבים פתח ה
השער אשר מבני דן: ויעלו חמשת האנ
האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו ש
שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת
התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח ה
השער ושש מאות האיש החגור כלי המ
המלחמה: ואלה באו בית מיכה ויקחו א
את פסל האפוד ואת התרפים ואת המס
המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם ע
עשים: ויאמרו לו החרש שים ידך על פ
פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב
היותך כהן לבית איש אחד או היותך כ
כהן לשבט ולמשפחה בישראל: וייטב לב
הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת
הפסל ויבא בקרב העם: ויפנו וילכו ויש
וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבו
הכבודה לפניהם: המה הרחיקו מבית מ
מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם ב
בית מיכה נזעקו וידביקו את בני

דן : ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו
למיכה מה לך כי נזעקת : ויאמר את אלהי
אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי
עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך : ויאמרו אליו
בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם
אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך :
וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים ה
המה ממנו ויפן וישב אל ביתו : והמה לקחו
את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה
לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו א
אתם לפי חרב ואת העיר שרפו באש : ואין מ
מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם ע
עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו
את העיר וישבו בה : ויקראו שם העיר דן כ
בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ל
ליש שם העיר לראשנה : ויקימו להם בני דן
את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא
ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות ה
הארץ : וישימו להם את פסל מיכה אשר ע
עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה :

ויהי
בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי
גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מ
מבית לחם יהודה : ותזנה עליו פילגשו ותלך
מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי
שם ימים ארבעה חדשים : ויקם אישה וילך
אחריה לדבר על לבה להשיבה ונערו עמו וצ
וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו א
אבי הנערה וישמח לקראתו : ויחזק בו חתנו
אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו ו
וישתו וילינו שם : ויהי ביום הרביעי וישכימו
בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנ
חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו : וישבו
ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנע
הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך :
ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן
שם : וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויא
ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמ
והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם : ו
ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר
לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום ל
לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב
לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאה
לאהלך : ולא אבה האיש ללון ויקם וילך וי
ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד
חמורים חבושים ופילגשו עמו : הם עם יבוס ו
והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נ
נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה :
ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי א
אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד ג
גבעה : ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד ה
המקמות ולנו בגבעה או ברמה : ויעברו ויל
וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה א
אשר לבנימן : ויסרו שם לבוא ללון בגב
בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש
מאסף אתם הביתה ללון : והנה איש ז
זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב וה
והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה וא

ואנשי המקום בני ימיני: וישא עיניו וירא את
האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן
אנה תלך ומאין תבא: ויאמר אליו עברים א
אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפר
אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה
ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אתי
הביתה: וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם
לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין
מחסור כל דבר: ויאמר האיש הזקן שלום לך
רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן: ויב
ויביאהו לביתו ויבל לחמורים וירחצו רגליהם
ויאכלו וישתו: המה מטיבים את לבם והנה
אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית
מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל
הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא
אל ביתך ונדענו: ויצא אליהם האיש בעל ה
הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא א
אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תע
תעשו את הנבלה הזאת: הנה בתי הבתולה
ופלגשהו אציאה נא אתם וענו אתם ועשו ל
להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה אל תעשו ד
דבר הנבלה הזאת: ולא אבו האנשים לשמ
לשמע לו ויחזק האיש בפלגשו ויצא אליהם
החוץ וידעו אתה ויתעללו בה כל הלילה עד
הבקר וישלחוה כעלות השחר: ותבא האשה
לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אד
אדניה שם עד האור: ויקם אדניה בבקר ויפ
ויפתח את דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו ו
והנה האשה פלגשו נפלת פתח הבית וידיה
על הסף: ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה

ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו:
ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפל
בפלגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתח
נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל ה
הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת
למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד ה
היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו: ויצ
ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש א
אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל
יהוה המצפה: ויתיצבו פנות כל העם כל ש
שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מא
מאות אלף איש רגלי שלף חרב:

וישמעו בני בנימן כי עלו
בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו
איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר
לבנימן באתי אני ופלגשי ללון: ויקמו עלי ב
בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אתי
דמו להרג ואת פלגשי ענו ותמת: ואחז בפל
בפלגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת
ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: הנה כ
כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הל
הלום: ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא
נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: ו
ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה
בגורל: ולקחנו עשרה אנשים למאה ל
לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לר
לרבבה לקחת צידה לעם לעשות לבואם
לגבע בנימן ככל הנבלה אשר

עשה בישראל : ויאסף כל איש ישראל אל
העיר כאיש אחד חברים :
וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בני
בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהייתה
בכם : ועתה תנו את האנשים בני בליעל א
אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל
ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישר
ישראל : ויאספו בני בנימן מן הערים הגב
הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל : וי
ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים ע
עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מ
מישבי הגבעתה התפקדו שבע מאות איש ב
בחור : מכל העם הזה שבע מאות איש בחור
אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה
ולא יחטיא : ואיש ישראל התפקדו לבד מב
מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל
זה איש מלחמה : ויקמו ויעלו בית אל וישאלו
באלדים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בת
בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר ידוה
יהודה בתחלה : ויקמו בני ישראל בבקר ויח
ויחנו על הגבעה : ויצא איש ישראל למלח
למלחמה עם בני בנימן ויערכו אתם איש יש
ישראל מלחמה אל הגבעה : ויצאו בני בנ
בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום הה
ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה : וית
ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלח
מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הרא
הראשון : ויעלו בני ישראל ויבכו לפני ידוה
עד הערב וישאלו בידוה לאמר האסיף לג
לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר ידוה
עלו אליו :
ויקרבו בני ישראל
אל בני בנימן ביום השני : ויצא בנימן
לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו
בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש
ארצה כל אלה שלפי חרב : ויעלו כל ב
בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויב
ויבכו וישבו שם לפני ידוה ויצומו ביום ה
ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפ
לפני ידוה : וישאלו בני ישראל בידוה ו
ושם ארון ברית האלדים בימים ההם : ופ
ופנחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו ב
בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת ל
למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ויא
ויאמר ידוה עלו כי מחר אתננו בידך : ו
וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב : ו
ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום ה
השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם :
ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן
העיר ויחלו להכות מן העם חללים כפעם
בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ו
ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישר
בישראל : ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפ
לפנינו כבראשונה ובני ישראל אמרו ננו
ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות : ו
וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בב
בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו מ
ממערה גבע : ויבאו מנגד

לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישר
ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נג
נגעת עליהם הרעה: ויגף יהוה את בני בנימן
לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ב
ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש
כל אלה שלף חרב: ויראו בני בנימן כי נגפו
ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל
הארב אשר שמו אל הגבעה: והארב החישו
ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל
העיר לפי חרב: והמועד היה לאיש ישראל
עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן
העיר: ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן
החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים
איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמל
כמלחמה הראשנה: והמשאת החלה לעלות
מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה
עלה כליל העיר השמימה: ואיש ישראל הפ
הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה אליו
הרעה: ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המ
המדברה והמלחמה הדביקתהו ואשר מהע
מהערים משחיתים אותו בתוכו: כתרו את בנ
בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח ה
הגבעה ממזרח שמש: ויפלו מבנימן שמנה
עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ויפנו
וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במ
במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו
עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש: ויהי כל
הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש
שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל:
ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מ

מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדש
חדשים: ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכ
ויכום לפי חרב מעיר מתם ועד בהמה עד כ
כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו
באש: ואיש
ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא
יתן בתו לבנימן לאשה: ויבא העם בית אל וי
וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קו
קולם ויבכו בכי גדול: ויאמרו למה יהוה א
אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד הי
היום שבט אחד מישראל: ויהי ממחרת ויש
וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות וש
ושלמים: ויאמרו
בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל ש
שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה
היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה ל
לאמר מות יומת: וינחמו בני ישראל אל בנ
בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מ
מישראל: מה נעשה להם לנותרים לנשים ו
ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנ
מבנותינו לנשים: ויאמרו אחד משבטי ישר
ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה וה
והנה לא בא איש אל המחנה מיבש גלעד
אל הקהל: ויתפקד העם והנה אין שם איש
מישבי יבש גלעד: וישלחו שם העדה שנים
עשר אלף איש מבני החיל ויצו אתם לאמר
לכו והכיתם את ישבי יבש גלעד לפי חרב ו
והנשים והטף: וזה הדבר אשר תעשו כל ז
זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: ו
וימצאו מישבי יבש גלעד ארבע מאות נע

נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב ז
זכר ויביאו אתם אל המחנה שלה אשר בא
בארץ כנען :
וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן א
אשר בסלע רמון ויקראו להם לשלום : וישב
בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו
מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן : והעם
נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישר
ישראל : ויאמרו זקני העדה מה נעשה להם
לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה : וי
ויאמרו ירשת פלטה לבנימן ולא ימחה שבט
מישראל : ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים
מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור
נתן אשה לבנימן : ויאמרו הנה חג יהוה ב
בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל
מזרחה שמש למסלה העלה מבית אל שכמה
ומנגב ללבונה : ויצו את בני בנימן לאמר ל
לכו וארבתם בכרמים : וראיתם והנה אם יצ
יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן ה
הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות ש
שלו והלכתם אל ארץ בנימן : והיה כי יבאו
אבותם או אחיהם לריב אלינו ואמרנו אליהם
חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה
כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו : ויעשו
כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המח
המחללות אשר גזלו וילכו וישובו אל נחלתם
ויבנו את הערים וישבו בהם : ויתהלכו משם
בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו
ויצאו משם איש לנחלתו : בימים ההם אין מ
מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה :

איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ו
ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו ב
בן צוף אפרתי: ולו שתי נשים שם אחת חנה
ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים: ועלה האיש ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בש
בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
ליהוה: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה
אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מ
מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר
רחמה: וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הר
הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: וכן יעשה
שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעי
תכעיסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה א
אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תא
תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מ
מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה בש
בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכ
הכסא על מזוזת היכל יהוה: והיא מרת נפש
ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: ותדר נדר ו
ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני א
אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתת

לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו
ומורה לא יעלה על ראשו: והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: וחנה
היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה
לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ויאמר
אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך
מעליך: ותען חנה ותאמר לא אדני אשה ק
קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי וא
ואשפך את נפשי לפני יהוה: אל תתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכע
וכעסי דברתי עד הנה: ויען עלי ויאמר ל
לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך
אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופ
ופניה לא היו לה עוד: וישכמו בבקר וי
וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם
הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכ
ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים ותהר
חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי
מיהוה שאלתיו:

ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח
ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: וחנה
לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנ
הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב
שם עד עולם: ויאמר לה אלקנה אישה
עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך
יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק א
את בנה עד גמלה אתו: ותעלהו עמה כ
כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת

יין ותביאהו בית ידוה שילה והנער נער : ויש
וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי :
ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמכה בזה להתפלל אל ידוה : אל
הנער הזה התפללתי ויתן ידוה לי את שאל
שאלתי אשר שאלתי מעמו : וגם אנכי השא
השאלתיהו לידוה כל הימים אשר היה הוא
שאול לידוה וישתחו שם לידוה :

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי
בידוה רמה קרני באלהי רחב פי על אויבי כי
שמחתי בישועתך : אין קדוש כידוה כי אין ב
בלתך ואין צור כאלהינו : אל תרבו תדברו
גבוהה גבוהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות י
ידוה ולא נתכנו עללות : קשת גבורים חתים
ונכשלים אזרו חיל : שבעים בלחם נשכרו ור
ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
בנים אמללה : ידוה ממית ומחיה מוריד ש
שאול ויעל : ידוה מוריש ומעשיר משפיל א
אף מרומם : מקים מעפר דל מאשפות ירים
אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם
כי לידוה מצוקי ארץ וישת עליהם תבל : רג
רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי ל
לא בכח יגבר איש : ידוה יחתו מריבו עלו ב
בשמים ירעם ידוה ידין אפסי ארץ ויתן עז ל
למלכו וירם קרן משיחו :

וילך אלקנה הרמתה אל ביתו
והנער היה משרת את ידוה את פני עלי הכ
הכהן : ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יד
ידוה : ומשפט הכהנים את העם כל איש זב
זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמ
והמזלג שלש השנים בידו : והכה בכיור או ב
בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה ה
המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל
הבאים שם בשילה : גם בטרם יקטירון את
החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מב
מבשל כי אם חי : ויאמר אליו האיש קטר יק
יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נ
נפשך ואמר לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי
בחזקה : ותהי חטאת הנערים גדולה מאד א
את פני ידוה כי נאצו האנשים את מנחת יד
ידוה : ושמואל משרת את פני ידוה נער חג
חגור אפוד בד : ומעיל קטן תעשה לו אמו
והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה
לזבח את זבח הימים : וברך עלי את אלקנה
ואת אשתו ואמר ישם ידוה לך זרע מן הא
האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליד
לידוה והלכו למקומו : כי פקד ידוה את חנה
ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל ה
הנער שמואל עם ידוה :

ועלי זקן מאד
ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ו
ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח א
אהל מועד : ויאמר אלהם למה תעשון כ
כדברים האלה אשר אנכי שמע את דב
דבריכם רעים מאת כל העם אלה : אל
בני כי לא טובה השמועה אשר אנכי ש
שמע מעבירים עם ידוה : אם יחטא אי
איש לאיש ופללו אלהים ואם לידוה יח
יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לק

לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: והנער
שמואל הולך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם
אנשים:
ויבא איש האלהים אל עלי ויאמר אליו כה א
אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיו
בהיותם במצרים אל בית פרעה: ובחר אתו
מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי
להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לב
לבית אביך את כל אשי בני ישראל: למה ת
תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכ
ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית
כל מנחת ישראל לעמי: לכן נאם יהוה אלהי
ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו
לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי
מכבדי אכבד ובזי יקלו: הנה ימים באים וגד
וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות
זקן בביתך: והבטת צר מעון בכל אשר ייט
ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל ה
הימים: ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכ
לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מר
מרבית ביתך ימותו אנשים: וזה לך האות א
אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס בי
ביום אחד ימותו שניהם: והקימתי לי כהן נא
נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו
בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים: ו
והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לא
לאגורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל
אחת הכהנות לאכל פת לחם: והנער שמואל
משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יק
יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:

ויהי ביום ההוא ועלי שכב
במקומו ועיניו החלו כהות לא יוכל לראות:
ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל
יהוה אשר שם ארון אלהים:
ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני:
וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר
לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: ויסף יהוה
קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי
ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני
שוב שכב: ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם
יגלה אליו דבר יהוה: ויסף יהוה קרא שמואל
בשלישית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי
קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ויאמר
עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ו
ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמו
שמואל וישכב במקומו: ויבא יהוה ויתיצב וי
ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר
שמואל דבר כי שמע עבדך:
ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה
דבר בישראל אשר כל שמעו תצלנה שתי א
אזניו: ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר
דברתי אל ביתו החל וכלה: והגדתי לו כי ש
שופט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע
כי מקללים להם בניו ולא כהה בם: ולכן נ
נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בז
בזבח ובמנחה עד עולם: וישכב שמואל עד
הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל
ירא מהגיד את המראה אל עלי: ויקרא עלי
אל שמואל ויאמר שמואל

בני ויאמר הנני : ויאמר מה הדבר אשר דבר
אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלה
אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל
הדבר אשר דבר אליך : ויגד לו שמואל את
כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא
הטוב בעיניו יעשה : ויגדל שמואל ויהוה ה
היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה : וי
וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן
שמואל לנביא ליהוה :

ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל
שמואל בשילה כדבר יהוה : ויהי דבר שמ
שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פ
פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופל
ופלשתים חנו באפק : ויערכו פלשתים לקר
לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישר
ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה
כארבעת אלפים איש : ויבא העם אל המח
המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה
היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את
ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף
איבנו : וישלח העם שלה וישאו משם את א
ארון ברית יהוה צבאות יושב הכרובים ושם
שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ו
ופנחס : ויהי כבא ארון ברית יהוה אל המח
המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותה
ותהם הארץ : וישמעו פלשתים את קול הת
התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה ה
הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה ב
בא אל המחנה : ויראו הפלשתים כי אמרו

בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא
היתה כזאת אתמול שלשם : אוי לנו מי יצי
יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה ה
הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה ב
במדבר : התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן
תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם ל
לאנשים ונלחמתם : וילחמו פלשתים וינגף
ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה
מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי : וארון
אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופנחס :
וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום
ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו : ויבא
והנה עלי ישב על הכסא יד דרך מצפה כי
היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא
להגיד בעיר ותזעק כל העיר : וישמע עלי את
קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והוא
והאיש מהר ויבא ויגד לעלי : ועלי בן תשעים
ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות : וי
ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המער
המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר
מה היה הדבר בני : ויען המבשר ויאמר נס י
ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה הי
היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופנחס ו
וארון האלהים נלקחה :

ויהי כהזכירו את
ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד
יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש
וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנ
שנה : וכלתו אשת פנחס הרה ללת ותשמע

את השמעה אל הלקח ארון האלהים ומת
חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צ
צריה : וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה
אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה ל
לבה : ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה כב
כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים וא
ואל מת חמיה ואישה : ותאמר גלה כבוד מ
מישראל כי נלקח ארון האלהים :

ופלשתים לקחו את ארון
האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה : ויק
ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו
בית דגון ויציגו אתו אצל דגון : וישכמו אש
אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו אר
ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו
אתו למקומו : וישכמו בבקר ממחרת והנה
דגון נופל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש
דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק
דגון נשאר עליו : על כן לא ידרכו כהני דג
דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון בא
באשדוד עד היום הזה :

ותכבד יד יהוה אל
האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את
אשדוד ואת גבוליה : ויראו אנשי אשדוד כי
כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו
כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו : וישלחו
ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת י
יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון א
אלהי ישראל : ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד

יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי
העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם טחורים :
וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא א
ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר
הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמי
להמיתני ואת עמי : וישלחו ויאספו את כ
כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון
אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימית אתי וא
ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר
כבדה מאד יד האלהים שם : והאנשים אשר
לא מתו הכו בטחורים ותעל שועת העיר
השמים :

ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים
שבעה חדשים : ויקראו פלשתים לכהנים
ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה ה
הודיענו במה נשלחנו למקומו : ויאמרו א
אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל ת
תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשם
אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מ
מכם : ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ו
ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה טחורי
זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת ל
לכלם ולסרניכם : ועשיתם צלמי טחריכם
וצלמי עכבריכם המשחיתים את הארץ ונ
ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את
ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם :
ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מ
מצרים ופרעה את לבם הלא כאשר ה
התעלל בהם וישלחום וילכו :

ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פר
פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסר
ואסרתם את הפרות בעגלה והשבתם בניהם
מאחריהם הביתה׃ ולקחתם את ארון ידוה
ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר
השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושל
ושלחתם אתו והלך׃ וראיתם אם דרך גבולו
יעלה בית שמש הוא עשה לנו את כל הרעה
הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נג
נגעה בנו מקרה הוא היה לנו׃ ויעשו האנש
האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום
בעגלה ואת בניהם כלו בבית׃ וישמו את אר
ארון ידוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכב
עכברי הזהב ואת צלמי טחוריהם׃ וישרנה
הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה א
אחת הלכו הלוך וגעו ולא סרו ימין ושמאל
וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול ב
בית שמש׃ ובית שמש קצרים קציר חטים ב
בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וי
וישמחו לראות׃ והעגלה באה אל שדה יה
יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן ג
גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות ה
העלו עלה לידוה׃ והלוים
הורידו את ארון ידוה ואת הארגז אשר א
אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגר
הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו
זבחים ביום ההוא לידוה׃ וחמשה סרני פל
פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא׃
ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים
אשם לידוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאש
לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד׃
ועכברי הזהב מספר כל ערי
פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד
כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו
עליה את ארון ידוה עד היום הזה בשדה יה
יהושע בית השמשי׃ ויך באנשי בית שמש
כי ראו בארון ידוה ויך בעם שבעים איש ח
חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יד
ידוה בעם מכה גדולה׃ ויאמרו אנשי בית ש
שמש מי יוכל לעמד לפני ידוה האלדים הק
הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו׃ וישלחו מ
מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השיבו
פלשתים את ארון ידוה רדו העלו אתו אלי
אליכם׃ ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את
ארון ידוה ויביאו אתו אל בית אבינדב אשר
בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את אר
ארון ידוה׃ ויהי
מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים
ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי
ידוה׃ ויאמר שמואל אל
כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם
שבים אל ידוה הסירו את אלדי הנכר מתוכ
מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל ידוה
ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים׃
ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העש
העשתרות ויעבדו את ידוה לבדו׃
ויאמר שמואל קבצו את
כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יד
ידוה׃ ויקבצו המצפתה וישאבו מים וי
וישפכו לפני ידוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו

ההוא ויאמרו שם חטאנו לידוה וישפט שם
שמואל את בני ישראל במצפה׃ וישמעו פל
פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה וי
ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני
ישראל ויראו מפני פלשתים׃ ויאמרו בני יש
ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק א
אל ידוה אלדינו וישענו מיד פלשתים׃ ויקח
שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל לי
לידוה ויזעק שמואל אל ידוה בעד ישראל וי
ויענהו ידוה׃ ויהי שמואל מעלה העולה ופל
ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יד
ידוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים וי
ויהומם וינגפו לפני ישראל׃ ויצאו אנשי יש
ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכ
ויכום עד מתחת לבית כר׃ ויקח שמואל אבן
אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את
שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו ידוה׃
ויכנעו פלשתים ולא יספו עוד לבא בגבול י
ישראל ותהי יד ידוה בפלשתים כל ימי שמ
שמואל׃ ותשבנה הערים אשר לקחו פלש
פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד
גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים וי
ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי׃ וישפט ש
שמואל את ישראל כל ימי חייו׃ והלך מדי
שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ו
ושפט את ישראל את כל המקמות האלה׃
ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את
ישראל ויבן שם מזבח לידוה׃
ויהי כאשר זקן שמואל
וישם את בניו שפטים לישראל׃ ויהי שם בנו

הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בב
בבאר שבע׃ ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אח
אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט׃
ויתקבצו כל זקני יש
ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה׃ ויאמרו
אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך
עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים׃
וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה
לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל ידוה׃
ויאמר ידוה אל שמ
שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו א
אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך
עליהם׃ ככל המעשים אשר עשו מיום הע
העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני
ויעבדו אלדים אחרים כן המה עשים גם לך׃
ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם ו
והגדת להם משפט המלך אשר ימלך ע
עליהם׃ ויאמר שמואל את כל דברי
ידוה אל העם השאלים מאתו מלך׃
ויאמר זה יהיה משפט
המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח וש
ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכ
מרכבתו׃ ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים
ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מ
מלחמתו וכלי רכבו׃ ואת בנותיכם יקח לרק
לרקחות ולטבחות ולאפות׃ ואת שדתיכם
ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעב
לעבדיו׃ וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסרי
לסריסיו ולעבדיו׃ ואת עבדיכם ואת שפח
שפחתיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמ

חמריכם יקח ועשה למלאכתו : צאנכם יע
יעשר ואתם תהיו לו לעבדים : וזעקתם ביום
ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא־
יענה יהוה אתכם ביום ההוא : וימאנו העם
לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם־מל
מלך יהיה עלינו : והיינו גם־אנחנו ככל־הגוים
ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את־מלח
מלחמתינו : וישמע שמואל את כל־דברי העם
וידברם באזני יהוה :
ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקולם והמל
והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל־אנשי י
ישראל לכו איש לעירו :
ויהי־איש מבן־ימין ושמו
קיש בן־אביאל בן־צרור בן־בכורת בן אפיח
בן־איש ימיני גבור חיל : ולו־היה בן ושמו ש
שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב
ממנו משכמו ומעלה גבוה מכל־העם : ותא
ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר ק
קיש אל־שאול בנו קח־נא אתך את־אחד מה
מהנערים וקום לך בקש את־האתנת : ויעבר
בהר־אפרים ויעבר בארץ־שלשה ולא מצאו
ויעברו בארץ־שעלים ואין ויעבר בארץ־ימ
ימיני ולא מצאו : המה באו בארץ צוף ושא
ושאול אמר לנערו אשר־עמו לכה ונשובה פ
פן־יחדל אבי מן־האתנות ודאג לנו : ויאמר לו
הנה־נא איש־אלהים בעיר הזאת והאיש נכ
נכבד כל אשר־ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם
אולי יגיד לנו את־דרכנו אשר־הלכנו עליה :
ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא ל
לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין לה

להביא לאיש האלהים מה אתנו : ויוסף הנ
הנער לענות את־שאול ויאמר הנה נמצא ב
בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים וה
והגיד לנו את־דרכנו : לפנים בישראל כה־א
אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה
עד־הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הר
הראה : ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה
נלכה וילכו אל־העיר אשר־שם איש האלהים :
המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נע
נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש
בזה הראה : ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה
לפניך מהר ׀ עתה כי היום בא לעיר כי זבח
היום לעם בבמה : כבאכם העיר כן תמצאון
אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יא
יאכל העם עד־באו כי־הוא יברך הזבח ואח
ואחרי־כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי־אתו כ
כהיום תמצאון אתו : ויעלו העיר המה באים
בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לע
לעלות הבמה :
ויהוה גלה את־אזן שמואל יום אחד
לפני בוא־שאול לאמר : כעת ׀ מחר אשלח א
אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על־ע
עמי ישראל והושיע את־עמי מיד פלשתים כי
ראיתי את־עמי כי באה צעקתו אלי : ושמואל
ראה את־שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר־
אמרתי אליך זה יעצר בעמי : ויגש שאול את־
שמואל בתוך השער ויאמר הגידה־נא לי אי־
זה בית הראה : ויען שמואל את־שאול ויא
ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם
עמי היום ושלחתיך

בבקר כל אשר בלבבך אגיד לך ׃ ולאתנות
האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את
לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל
הלא לך ולכל בית אביך ׃

ויען שאול ויאמר
הלא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומ
ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנ
בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה ׃

ויקח שמואל את
שאול ואת נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מ
מקום בראש הקרואים והמה כשלשים איש ׃
ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נ
נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך ׃
וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני ש
שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכול
כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויא
ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא ׃ וירדו
מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג ׃ ויש
וישכימו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל א
אל שאול הגגה לאמר קומה ואשלחך ויקם
שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה ׃
המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל
שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה
עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים ׃

ויקח שמואל את פך
השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא כי
משחך יהוה על נחלתו לנגיד ׃ בלכתך היום
מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל
בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו ה
האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך
את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אע
אעשה לבני ׃ וחלפת משם והלאה ובאת עד
אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עולים
אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדים
ואחד נשא שלשת כברות לחם ואחד נשא נ
נבל יין ׃ ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי ל
לחם ולקחת מידם ׃ אחר כן תבא אל גבעת
האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כב
כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים ירדים
מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור וה
והמה מתנבאים ׃ וצלחה עליך רוח יהוה וה
והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר ׃ והיה כי
תבאנה האתות האלה לך עשה לך אשר תמ
תמצא ידך כי האלהים עמך ׃ וירדת לפני ה
הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות
לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד באי
אליך והודעתי לך את אשר תעשה ׃ והיה כ
כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו
אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה בי
ביום ההוא ׃

ויבאו שם הגבעתה והנה
חבל נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלה
אלהים ויתנבא בתוכם ׃ ויהי כל יודעו מא
מאתמול שלשם ויראו והנה עם נביאים נבא
ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן ק
קיש הגם שאול בנביאים ׃ ויען איש משם וי
ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם ש
שאול בנביאים ׃ ויכל מהתנבות ויבא הב
הבמה ׃ ויאמר דוד שאול אליו ואל נע
נערו אן

הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי
אין ונבא אל שמואל : ויאמר דוד שאול הג
הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל : ויאמר
שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האת
האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר
אמר שמואל : ויצעק שמואל את העם אל יד
ידוה המצפה : ויאמר אל בני ישראל כה א
אמר ידוה אלהי ישראל אנכי העליתי את יש
ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ו
ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם : ואתם
היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע
לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי
מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני ידוה ל
לשבטיכם ולאלפיכם : ויקרב שמואל את כל
זקני ישראל וילכד שבט בנימן : ויקרב את
שבט בנימן למשפחתיו ותלכד משפחת המ
המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נ
נמצא : וישאלו עוד בידוה הבא עוד הלום
איש ויאמר ידוה הנה הוא נחבא אל הכלים :
וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה
מכל העם משכמו ומעלה : ויאמר שמואל אל
כל העם הראיתם אשר בחר בו ידוה כי אין
כמוהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי
המלך :
וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה וי
ויכתב בספר וינח לפני ידוה וישלח שמואל
את כל העם איש לביתו : וגם שאול הלך לב
לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע א
אלהים בלבם : ובני בליעל אמרו מה ישיענו

זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש :
ויעל נחש העמוני
ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל
נחש כרת לנו ברית ונעבדך : ויאמר אליהם נ
נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקר לכם כ
כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל : וי
ויאמרו אליו זקני יבש הרף לנו שבעת ימים
ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין
מושיע אתנו ויצאנו אליך : ויבאו המלאכים
גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וי
וישאו כל העם את קולם ויבכו : והנה שאול
בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה
לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש :
ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הד
הדברים האלה ויחר אפו מאד : ויקח צמד
בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד ה
המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שא
שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פ
פחד ידוה על העם ויצאו כאיש אחד : ויפק
ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות
אלף ואיש יהודה שלשים אלף : ויאמרו למ
למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יבש גל
גלעד מחר תהיה לכם תשועה כחם השמש ו
ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו :
ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם
לנו ככל הטוב בעיניכם : ויהי ממחרת וי
וישם שאול את העם שלשה ראשים ויב
ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר וי
ויכו את עמון עד חם היום

ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים י
יחד: ויאמר העם אל שמואל מי האמר ש
שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: ויא
ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום
עשה יהוה תשועה בישראל:
ויאמר שמואל אל העם לכו
ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: וילכו כל
העם הגלגל וימליכו שם את שאול לפני יה
יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני י
יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד
מאד: ויאמר שמואל
אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל א
אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: ועתה
הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי וש
ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפנ
לפניכם מנעורי עד היום הזה: הנני ענו בי נ
נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וח
וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצ
רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ו
ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו
ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם
עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא
מצאתם בידי מאומה ויאמר עד:
ויאמר שמואל אל
העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ו
ואשר העלה את אבתיכם מארץ מצרים: וע
ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה א
את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת א
אבתיכם: כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אב
אבתיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת

אהרן ויוציאו את אבתיכם ממצרים וישיבום
במקום הזה: וישכחו את יהוה אלהיהם וימ
וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד
פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: ויזע
ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את
יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות וע
ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: וישלח יהוה
את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל וי
ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח:
ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותא
ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה א
אלהיכם מלככם: ועתה הנה המלך אשר ב
בחרתם ואשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם
מלך: אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמ
ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והי
והייתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם
אחר יהוה אלהיכם: ואם לא תשמעו בקול י
יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה ב
בכם ובאבתיכם: גם עתה התיצבו וראו את
הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם:
הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן ק
קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר ע
עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך:
ויקרא שמואל אל יה
יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא
כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: ויאמרו
כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל
יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטא
חטאתינו רעה לשאול לנו מלך: ויאמר שמ
שמואל אל העם

אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת
אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יד
יהוה בכל לבבכם : ולא תסורו אחרי התהו א
אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה : כי
לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי
הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם : גם אנכי
חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעד
בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והיש
והישרה : אך יראו את יהוה ועבדתם אתו ב
באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדיל
עמכם : ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם
תספו : בן שנה
שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל : וי
ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו
עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף
היו עם יונתן בגבעת בנימן ויתר העם שלח א
איש לאהליו : ויך יונתן את נציב פלשתים א
אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע ב
בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים : ו
וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נצ
נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים
ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל : ופלשתים
נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף ר
רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר ע
על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת
בית און : ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש
העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסל
ובסלעים ובצרחים ובברות : ועברים עברו א
הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל
העם חרדו אחריו : ויוחל שבעת ימים למועד
אשר אמר שמואל ולא בא שמואל הגלגל
ויפץ העם מעליו : ויאמר שאול הגישו אלי ה
העלה והשלמים ויעל העלה : ויהי בכלותו ל
להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו : ויאמר שמואל מה עשית וי
ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי וא
ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאס
נאספים מכמש : ואמר עתה ירדו פלשתים
אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק וא
ואעלה העלה :
ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת
את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה ה
הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עו
עולם : ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה
לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי
לא שמרת את אשר צוך יהוה :
ויקם שמואל ויעל מן הגלגל
גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצ
הנמצאים עמו כשש מאות איש : ושאול וי
ויהונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בג
בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש : ויצא ה
המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים ה
הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ ש
שועל : והראש אחד יפנה דרך בית חרון וה
והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על ג
גיא הצבעים המדברה :
וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמרו פ
פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית : וי

וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש את
מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרש
מחרשתו: והיתה הפצירה פים למחרשות ול
ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב
הדרבן: והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב
וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יהונ
יהונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: ויצא מ
מצב פלשתים אל מעבר מכמש:
ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל
הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלש
פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד:
ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון א
אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות א
איש: ואחיה בן אחיטוב אחי איכבוד בן פנ
פנחס בן עלי כהן ידוה בשלה נשא אפוד וה
והעם לא ידע כי הלך יונתן: ובין המעברות
אשר בקש יונתן לעבור על מצב פלשתים ש
שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מ
מזה ושם האחד בוצץ ושם השני סנה: השן
האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנ
מנגב מול גבע:
ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה
ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה
ידוה לנו כי אין לידוה מעצור להושיע ברב
או במעט: ויאמר לו נשא כליו עשה כל א
אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך:
ויאמר יהונתן
הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אלה
אלהם: אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו
אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: ו
ואם כה יאמרו עלו אלינו ועלינו כי נתנם יד
ידוה בידנו וזה לנו האות: ויגלו שניהם אל
מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים
יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: ויענו
אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויא
ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר
יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם ידוה
ביד ישראל: ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונ
ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו
ממותת אחריו: ותהי המכה הראשנה אשר
הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי
מענה צמד שדה: ותהי חרדה במחנה בש
בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם
המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים: ויר
ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ה
ההמון נמוג וילך והלם:
ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו וה
והנה אין יונתן ונשא כליו: ויאמר שאול לאח
לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון ה
האלהים ביום ההוא ובני ישראל: ויהי עד ד
דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פ
פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל ה
הכהן אסף ידך: ויזעק שאול וכל העם אש
אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה ח
חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: והע
והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשם א
אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות

עם ישראל אשר עם שאול ויונתן: וכל איש י
ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נ
נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במל
במלחמה: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל
והמלחמה עברה את בית און: ואיש ישראל
נגש ביום ההוא ויואל שאול את העם לאמר
ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונק
ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם:
וכל הארץ באו ביער
ויהי דבש על פני השדה: ויבא העם אל הי
היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו
כי ירא העם את השבועה: ויונתן לא ש
שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצ
קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת ה
הדבש וישב ידו אל פיו ותארנה עיניו: ויען
איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את
העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם הי
היום ויעף העם: ויאמר יונתן עכר אבי את
הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט
דבש הזה: אף כי לא אכל אכל היום העם
משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מ
מכה בפלשתים: ויכו ביום ההוא בפלשתים
ממכמש אילונה ויעף העם מאד: ויעט העם
אל השלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו
ארצה ויאכל העם על הדם: ויגידו לשאול
לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על ה
הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדו
גדולה: ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם לה
להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושח
ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה ל
לאכל אל הדם ויגישו כל העם איש שורו ב
בידו הלילה וישחטו שם: ויבן שאול מזבח ל
ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה:
ויאמר שאול נרדה אחרי
פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא
נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך ע
עשה ויאמר הכהן נקרבה הלום אל האלהים:
וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים
התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: ו
ויאמר שאול גשו הלום כל פנות העם ודעו
וראו במה היתה החטאת הזאת היום: כי חי
יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן
בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: ויאמר
אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ח
ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל
שאול הטוב בעיניך עשה:

ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל
הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו: ו
ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד י
יונתן: ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה ע
עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בק
בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני א
אמות: ויאמר שאול
כה יעשה לי אלהים וכה יוסף כי מות תמות
יונתן: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות א
אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל
חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה
כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם א
את יונתן ולא מת:

ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו
למקומם: ושאול לכד המלוכה על ישראל וי
וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ו
ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל א
אשר יפנה ירשיע: ויעש חיל ויך את עמלק וי
ויצל את ישראל מיד שסהו:
ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכי שוע: ושם
שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מ
מיכל: ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ
ושם שר צבאו אבינר בן נר דד שאול: וקיש
אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל:
ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי
שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ו
ויאספהו אליו: ויאמר שמואל אל שאול אתי
שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישר
ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה:
כה אמר יהוה צבאות
פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר
שם לו בדרך בעלתו ממצרים: עתה לך וה
והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר ל
לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש ועד אשה
מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד ח
חמור: וישמע שאול את העם
ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת
אלפים את איש יהודה: ויבא שאול עד עיר
עמלק וירב בנחל: ויאמר שאול אל הקיני ל
לכו סורו רדו מתוך עמלקי פן אוסיפך עמו
ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלתם
ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: ויך שאול א
את עמלק מחוילה באך שור אשר על פני מ

מצרים: ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת
כל העם החרים לפי חרב: ויחמל שאול וה
והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמ
והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו
החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה ה
החרימו: ויהי
דבר יהוה אל שמואל לאמר: נחמתי כי המ
המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת
דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה
כל הלילה: וישכם שמואל לקראת שאול ב
בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמ
הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד
הגלגל: ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו ש
שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יה
יהוה: ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה ב
באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר
שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על
מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך
ואת היתר החרמנו:
ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה
לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמר לו
דבר: ויאמר שמואל
הלא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישר
ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל:
וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את
החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם א
אתם: ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל
השלל ותעש הרע בעיני יהוה:
ויאמר שאול אל
שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך

אשר שלחני ידוה ואביא את אגג מלך עמלק
ואת עמלק החרמתי׃ ויקח העם מהשלל צאן
ובקר ראשית החרם לזבח לידוה אלהיך בג
בגלגל׃ ויאמר
שמואל החפץ לידוה בעלות וזבחים כשמע
בקול ידוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מ
מחלב אילים׃ כי חטאת קסם מרי ואון ותר
ותרפים הפצר יען מאסת את דבר ידוה וים
וימאסך ממלך׃ ויאמר
שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יד
ידוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע
בקולם׃ ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי
ואשתחוה לידוה׃ ויאמר שמואל אל שאול
לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר ידוה וימא
וימאסך ידוה מהיות מלך על ישראל׃
ויסב שמואל
ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע׃ ויאמר אליו
שמואל קרע ידוה את ממלכות ישראל מע
מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך׃ וגם נ
נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם
הוא להנחם׃ ויאמר חטאתי עתה כבדני נא
נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשת
והשתחויתי לידוה אלהיך׃ וישב שמואל אח
אחרי שאול וישתחו שאול לידוה׃
ויאמר שמואל הגישו
אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מע
מעדנות ויאמר אגג אכן סר מר המות׃ ויא
ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן
תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג
לפני ידוה בגלגל׃

וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל
ביתו גבעת שאול׃ ולא יסף שמואל לראות
את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל א
אל שאול וידוה נחם כי המליך את שאול על
ישראל׃ ויאמר
ידוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל ש
שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא ק
קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כ
כי ראיתי בבניו לי מלך׃ ויאמר שמואל איך
אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ידוה עגלת
בקר תקח בידך ואמרת לזבח לידוה באתי׃ ו
וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר ת
תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך׃ ויעש
שמואל את אשר דבר ידוה ויבא בית לחם ו
ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם ב
באך׃ ויאמר שלום לזבח לידוה באתי התק
התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ו
ואת בניו ויקרא להם לזבח׃ ויהי בבואם ו
וירא את אליאב ויאמר אך נגד ידוה משי
משיחו׃
ויאמר ידוה אל שמואל אל תבט אל
מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא
אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ו
וידוה יראה ללבב׃ ויקרא ישי אל אבינדב ו
ויעברהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא ב
בחר ידוה׃ ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה ל
לא בחר ידוה׃ ויעבר ישי שבעת בניו לפני
שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יד
ידוה באלה׃ ויאמר

שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד ש
שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל
אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה:
וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים ו
וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הו
הוא: ויקח שמואל את קרן השמן וימשח א
אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מ
מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הר
הרמתה: ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו
רוח רעה מאת יהוה: ויאמרו עבדי שאול א
אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך: יא
יאמר נא אדנינו עבדיך לפניך יבקשו איש י
ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלה
אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: ויאמר שא
שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן ו
והביאותם אלי: ויען אחד מהנערים ויאמר
הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן ו
וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תו
תאר ויהוה עמו: וישלח שאול מלאכים אל
ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר ב
בצאן: ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עז
עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: ו
ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מ
מאד ויהי לו נשא כלים: וישלח שאול אל
ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בע
בעיני: והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ול
ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוחה לשאול
וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה:

ויאספו

פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה
אשר ליהודה ויחנו בין שכה ובין עזקה בא
באפס דמים:
ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק הא
האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: ופ
ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמ
עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם: ויצא א
איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מ
מגת גבהו שש אמות וזרת: וכובע נחשת על
ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל ה
השריון חמשת אלפים שקלים נחשת: ומצ
ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כת
כתפיו: וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו
שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הלך ל
לפניו: ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויא
ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלא
אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם
איש וירד אלי: אם יוכל להלחם אתי והכני ו
והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו
והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ויאמר ה
הפלשתי אני חרפתי את מערכת ישראל הי
היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד: וישמע
שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה
ויחתו ויראו מאד:
ודוד בן איש אפרתי
הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה ב
בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: וי
וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי ש
שאול למלחמה ושם

שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הב
הבכור ומשנהו אבינדב והשלישי שמה : ודוד
הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שא
שאול : ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות א
את צאן אביו בית לחם : ויגש הפלשתי הש
השכם והערב ויתיצב ארבעים יום :
ויאמר ישי לדוד
בנו קח נא לאחיך איפת הקלי הזה ועשרה ל
לחם הזה והרץ המחנה לאחיך : ואת עשרת
חריצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת א
אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח : וש
ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נ
נלחמים עם פלשתים : וישכם דוד בבקר וי
ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר
צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל ה
המערכה והרעו במלחמה : ותערך ישראל
ופלשתים מערכה לקראת מערכה : ויטש ד
דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וי
וירץ במערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום : ו
והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלי
גלית הפלשתי שמו מגת ממערכות פלשתים
וידבר כדברים האלה וישמע דוד : וכל איש
ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו
מאד : ויאמר איש ישראל הראיתם האיש
העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה
האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול
ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי ב
בישראל :
ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר
מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז

והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הע
הערל הזה כי חרף מערכות אלדים חיים : וי
ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה ל
לאיש אשר יכנו : וישמע אליאב אחיו הג
הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב
בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מע
מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדו
זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלח
המלחמה ירדת : ויאמר דוד מה עשיתי עתה
הלא דבר הוא : ויסב מאצלו אל מול אחר וי
ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר
הראשון : וישמעו הדברים אשר דבר דוד וי
ויגדו לפני שאול ויקחהו : ויאמר דוד אל ש
שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונל
ונלחם עם הפלשתי הזה : ויאמר שאול אל
דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להל
להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה
מנעריו : ויאמר דוד אל שאול רעה
היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הד
הדוב ונשא שה מהעדר : ויצאתי אחריו וה
והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזק
בזקנו והכתיו והמיתיו : גם את הארי גם הדוב
הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד
מהם כי חרף מערכת אלדים חיים :
ויאמר דוד ידוה אשר הצלני מיד
הארי ומיד הדוב הוא יצילני מיד הפלשתי ה
הזה ויאמר שאול אל דוד לך וידוה יהיה עם
עמך : וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קבע
נחשת על ראשו וילבש אתו שריון : ויחגר דוד
את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה
ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי

לא נסיתי ויסירם דוד מעליו: ויקח מקלו ב
בידו ויבחר לו חמשה חלוקי אבנים מן הנחל
וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וק
וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: וילך הפלשתי
הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו:
ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה
נער ואדמני עם יפה מראה: ויאמר הפלשתי
אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות
ויקלל הפלשתי את דוד באלדיו: ויאמר הפ
הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך
לעוף השמים ולבהמת השדה:

ויאמר דוד אל הפלשתי אתה
בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא א
אליך בשם ידוה צבאות אלדי מערכות ישר
ישראל אשר חרפת: היום הזה יסגרך ידוה
בידי והכתיך והסירתי את ראשך מעליך ונ
ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף ה
השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש
אלדים בישראל: וידעו כל הקהל הזה כי ל
לא בחרב ובחנית יהושיע ידוה כי לידוה המ
המלחמה ונתן אתכם בידינו: והיה כי קם ה
הפלשתי וילך ויקרב לקרת דוד וימהר דוד וי
וירץ המערכה לקראת הפלשתי: וישלח דוד
את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך א
את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו
ויפל על פניו ארצה: ויחזק דוד מן הפלשתי
בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו וחרב
אין ביד דוד: וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי
ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכ
ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת
גבורם וינסו: ויקמו אנשי ישראל ויהודה וי
ויריעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא וע
ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך
שערים עד גת ועד עקרון: וישבו בני ישראל
מדלוק אחרי פלשתים וישסו את מחניהם: וי
ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם
ואת כליו שם באהלו:

וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי
אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער א
אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם יד
ידעתי: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה הע
העלם: ובשוב
דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויב
ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: וי
ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר ד
דוד בן עבדך ישי בית הלחמי: ויהי ככלתו ל
לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש
דוד ויאהבהו יהונתן כנפשו: ויקחהו שאול ב
ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ויכרת
יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: וית
ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו
לדוד ומדיו עד חרבו ועד קשתו ועד חגרו:
ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וי
וישימהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בע
בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול:

ויהי
בבאם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותא
ותצאנה הנשים מכל ערי

ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך ב
בתפים בשמחה ובשלשים: ותענינה הנשים
המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד
ברבבתו: ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הד
הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו
האלפים ועוד לו אך המלוכה: ויהי שאול עון
את דוד מהיום ההוא והלאה:
ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רע
רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן
בידו כיום ביום והחנית ביד שאול: ויטל ש
שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר וי
ויסב דוד מפניו פעמים: וירא שאול מלפני
דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: ויסיר
ויסירהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא
ויבא לפני העם: ויהי
דוד בכל דרכיו משכיל ויהוה עמו: וירא שא
שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: ו
וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יצ
יצא ובא לפניהם: ויאמר
שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה א
אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מ
מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ות
ותהי בו יד פלשתים: ויאמר
דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי
בישראל כי אהיה חתן למלך: ויהי
בעת תת מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לע
לעדריאל המחלתי לאשה: ותאהב מיכל בת
שאול את דוד ויגדו לשאול ויישר הדבר בעי
בעיניו: ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למו
למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל

דוד בשתים תתחתן בי היום: ויצו שאול את
עבדיו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ ב
בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן ב
במלך: וידברו עבדי שאול באזני דוד את ה
הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם
התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: ויגדו
עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר ד
דוד: ויאמר
שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במ
במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם בא
באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ב
ביד פלשתים: ויגדו עבדיו לדוד את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך
ולא מלאו הימים: ויקם דוד וילך הוא ואנ
ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד
את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במ
במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:
וירא שאול וידע כי
יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו: ויא
ויסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול
איב את דוד כל הימים:
ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם ש
שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד:
וידבר שאול אל יונתן
בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן ב
בן שאול חפץ בדוד מאד: ויגד יהונתן לדוד
לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה הש
השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: ו
ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר א
אתה שם ואני

אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך:
וידבר יהונתן
בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל
יחטא המלך בעבדו בדוד כי לא חטא לך ו
וכי מעשיו טוב לך מאד: וישם את נפשו ב
בכפו ויך את הפלשתי ויעש ידוה תשועה גד
גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תח
תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: וישמע
שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי ידוה אם
יומת: ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את
כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל
שאול ויהי לפניו כאתמול שלשם:
ותסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו:
ותהי רוח ידוה רעה אל שאול והוא בביתו יו
יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שא
שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני
שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט ב
בלילה הוא: וישלח שאול
מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר
ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממ
ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: ו
ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח ו
וימלט: ותקח מיכל את התרפים ותשם אל ה
המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ות
ותכס בבגד: וישלח שאול מלאכים לקחת א
את דוד ותאמר חלה הוא:
וישלח שאול את המלאכים לר
לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי
להמיתו: ויבאו המלאכים והנה

התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו:
ויאמר שאול אל
מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וי
וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי
שלחני למה אמיתך:
ודוד
ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו
את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל
וישבו בניות: ויגד לשאול לאמר הנה דוד ב
בניות ברמה: וישלח שאול מלאכים לקחת
את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים וש
ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי ש
שאול רוח אלדים ויתנבאו גם המה: ויגדו ל
לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם
המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים וית
ויתנבאו גם המה: וילך גם הוא הרמתה וי
ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויא
ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנית
ברמה: וילך שם אל נית ברמה ותהי עליו ג
גם הוא רוח אלדים וילך הלוך ויתנבא עד ב
באו בניות ברמה: ויפשט גם הוא בגדיו וית
ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל
היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם ש
שאול בנבאים:
ויברח דוד מנוית ברמה ויבא ויאמר לפני
יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפ
לפני אביך כי מבקש את נפשי: ויאמר
לו חלילה לא תמות הנה לוא יעשה אבי ד
דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את א
אזני ומדוע יסתר אבי ממני

את הדבר הזה אין זאת : וישבע עוד דוד וי
ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך וי
ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם ח
חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות :
ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואע
ואעשה לך :

ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי
ישב אשב עם המלך לאכל ושלחתני ונסת
ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית : אם פ
פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל מ
ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים
שם לכל המשפחה : ואם כה יאמר טוב של
שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כת
כלתה הרעה מעמו : ועשית חסד על עבדך
כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם י
יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה ת
תביאני : ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע
אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבא עליך
ולא אתה אגיד לך :

ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה
יענך אביך קשה :

ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה
ויצאו שניהם השדה :

ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל
כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית והנה
טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את
אזנך : כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי יי
ייטב אל אבי את הרעה עליך וגליתי את א
אזנך : ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה ע
עמך כאשר היה עם אבי : ולא אם עודני חי

ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות : ולא
תכרית את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא ב
בהכרית יהוה את איבי דוד איש מעל האד
האדמה : ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש י
יהוה מיד איבי דוד : ויסף יהונתן להשביע
את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אה
אהבו :

הפטרה

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי
יפקד מושבך : ושלשת תרד מאד ובאת אל
המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה ויש
וישבת אצל האבן האזל : ואני שלשת החצים
צדה אורה לשלח לי למטרה : והנה אשלח א
את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר
לנער הנה החצי ממך והנה קחנו ובאה כי ש
שלום לך ואין דבר חי יהוה : ואם כה אמר ל
לעלם הנה החצי ממך והלאה לך כי שלחך
יהוה : והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יד
יהוה ביני ובינך עד עולם :

ויסתר דוד בשדה ויהי החדש
וישב המלך על הלחם לאכל : וישב המלך
על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויק
ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מ
מקום דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום ה
ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי
לא טהור :

ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ו
ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן
ישי גם תמול גם היום אל הלחם : ויען יהונתן
אל שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד
בית לחם : ויאמר שלחני נא כי

זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי וע
ועתה אם מצאתי חן בעיניך שלחני ואראה א
את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך׃
ויחר אף שאול
ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלא י
ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת
ערות אמך׃ כי כל הימים אשר בן ישי חי ע
על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה
שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא׃
ויען יהונתן את שאול אביו
ויאמר אליו למה יומת מה עשה׃ ויטל שאול
את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה
היא מעם אביו להמית את דוד׃ ויקם יהונתן
מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש
השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו׃
ויהי בבקר ויצא
יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו׃ וי
ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר
אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעב
להעבירו׃ ויבא הנער עד מקום החצי אשר
ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר
הלא החצי ממך והלאה׃ ויקרא יהונתן אחרי
הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהו
יהונתן את החצים ויבא אל אדניו׃ והנער ל
לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את ה
הדבר׃ ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר
לו ויאמר לו לך הביא העיר׃ הנער בא ודוד
קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו
שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש
את רעהו עד דוד הגדיל׃ ויאמר יהונתן לד
לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו
בשם יהוה לאמר יהוה יהיה׃ ביני ובינך ובין
זרעי ובין זרעך עד עולם׃ סליק
ויקם וילך ויהונתן בא העיר׃
ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אח
אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה ל
לבדך ואיש אין אתך׃ ויאמר דוד לאחימלך
הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל י
ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך וא
ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום
פלני אלמני׃ ועתה מה יש תחת ידך חמשה
לחם תנה בידי או הנמצא׃ ויען הכהן את ד
דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם
לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מא
מאשה׃
ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה ע
עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי
הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יק
יקדש בכלי׃ ויתן לו הכהן קדש כי לא היה
שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני
יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו׃ ושם איש
מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ו
ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשא
לשאול׃ ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה ת
תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי ל
לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ׃
ויאמר הכהן
חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה
הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם א
אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ו

ויאמר דוד אין כמוה תנה לי׃
ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני ו
שאול ויבא אל אכיש מלך גת׃ ויאמרו עבדי
אכיש אליו הלא זה דוד מלך הארץ הלא ל
לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפיו
ודוד ברבבתיו׃ וישם דוד את הדברים הא
האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך ג
גת׃ וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם
ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו׃
ויאמר אכיש אל עבדיו
הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו א
אלי׃ חסר משגעים אני כי הבאתם את זה ל
להשתגע עלי הזה יבא אל ביתי׃
וילך דוד משם וימלט אל מערת ע
עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו א
אליו שמה׃ ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכ
וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי
עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש׃ ו
וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך
מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אד
אדע מה יעשה לי אלדים׃ וינחם את פני מ
מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצ
במצודה׃ ויאמר גד הנ
הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת
לך אל ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת׃
וישמע שאול כי נודע
דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה
תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו
נצבים עליו׃ ויאמר שאול לעבדיו הנצבים
עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי

שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי
מאות׃ כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה מכם
את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם
עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי
לארב כיום הזה׃ ויען דאג
הארמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר רא
ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אח
אחיטוב׃ וישאל לו בידוה וצידה נתן לו ואת ח
חרב גלית הפלשתי נתן לו׃ וישלח המלך לקרא
את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בי
בית אביו הכהנים אשר בנוב ויבאו כלם אל
המלך׃ ויאמר שאול שמע
נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני׃ ויאמר אליו
שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך
לו לחם וחרב ושאול לו באלדים לקום אלי ל
לארב כיום הזה׃
ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל
עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמ
משמעתך ונכבד בביתך׃ היום החלתי לש
לשאל לו באלדים חלילה לי אל ישם המל
המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע
עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול׃ ויאמר
המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אב
אביך׃ ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו
והמיתו כהני ידוה כי גם ידם עם דוד וכי יד
ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזני ולא אבו
עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יד
ידוה׃
ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכ
בכהנים ויסב דויג הארמי

ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים
וחמשה איש נשא אפוד בד : ואת נב עיר
הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מע
מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב :
וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו א
אביתר ויברח אחרי דוד : ויגד
אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה : וי
ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי ש
שם דויג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי
סבתי בכל נפש בית אביך : שבה אתי אל ת
תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפ
נפשך כי משמרת אתה עמדי :
ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים
נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות :
וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפל
בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך וה
והכית בפלשתים והושעת את קעילה : ויא
ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהו
ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה אל מערכ
מערכות פלשתים :
ויסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה וי
ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את הפלש
הפלשתים בידך : וילך דוד ואנשיו קעילה ויל
וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם
מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה :
ויהי בברח אביתר בן אח
אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו : וי
ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול
נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר ד
דלתים ובריח : וישמע שאול את כל העם ל
למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל א
אנשיו : וידע דוד כי עליו שאול מחריש הר
הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפ
האפוד : ויאמר דוד
יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מב
מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר
בעבורי : היסגרני ב
בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע
עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך וי
ויאמר יהוה ירד :
ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת א
אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגירו :
ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצ
ויצאו מקעילה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשא
ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל ל
לצאת : וישב דוד במדבר במצדות וישב ב
בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ו
ולא נתנו אלהים בידו : וירא דוד כי יצא ש
שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בח
בחרשה : ויקם יהונתן
בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק ידו באל
באלהים : ויאמר אליו אל תירא כי לא תמ
תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישר
ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול א
אבי ידע כן : ויכרתו שניהם ברית בחרשה וי
לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך ל
לביתו : ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר
הלא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה ב
בגבעת החכילה אשר מימין הישימון : ועתה
לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו
ביד המלך : ויאמר

שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי : ל
לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אש
אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ע
ערום יערים הוא : ודעו וראו מכל המחבואים
אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי
אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכ
בכל אלפי יהודה : ויקומו וילכו זיפה לפני ש
שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל
ימין הישימון : וילך שאול ואנשיו לבקש ויג
ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וי
וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון :
וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד
ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול וש
ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו ל
לתפשם : ומלאך בא
אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלש
פלשתים על הארץ : וישב שאול מרדף אח
אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קר
קראו למקום ההוא סלע המחלקות : ויעל ד
דוד משם וישב במצדות עין גדי :
ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ו
ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי :
ויקח שאול שלשת אלפים איש
בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנ
ואנשיו על פני צורי היעלים : ויבא אל גד
גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא ש
שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי
המערה ישבים : ויאמרו אנשי דוד אליו הנה
היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן א
את איבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך

ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול
בלט : ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר
כרת את כנף אשר לשאול : ויאמר לאנשיו
חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה
לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח י
יהוה הוא : וישסע דוד את אנשיו בדברים ול
ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמע
מהמערה וילך בדרך :
ויקם דוד אחרי כן ויצא מהמערה ויקרא
אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול
אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו :
ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דב
דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך :
הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך י
יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס
עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח י
יהוה הוא : ואבי ראה גם ראה את כנף מעי
מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא
הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ול
ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לק
לקחתה : ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה
ממך וידי לא תהיה בך : כאשר יאמר משל
הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה
בך : אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי א
אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד :
והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב
את ריבי וישפטני מידך :
ויהי ככלות
דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ו
ויאמר שאול הקולך זה בני דוד וישא שא

שאול קולו ויבך: ויאמר אל דוד צדיק אתה
ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך
הרעה: ואתה הגדת היום את אשר עשית א
אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא ה
הרגתני: וכי ימצא איש את איבו ושלחו בד
בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום
הזה אשר עשיתה לי: ועתה הנה ידעתי כי מלך
תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: ועתה
השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי
ואם תשמיד את שמי מבית אבי: וישבע דוד
לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו
על המצודה: וימת שמואל
ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברוהו בביתו
ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן:
ואיש במעון ומעשהו
בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת א
אלפים ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו בכרמל:
ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה
טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מע
מעללים והוא כלבי: וישמע דוד במדבר כי
גזז נבל את צאנו: וישלח דוד עשרה נערים
ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל
נבל ושאלתם לו בשמי לשלום: ואמרתם כה
לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך
שלום: ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים
הרועים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא
נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: ש
שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן
בעיניך כי על יום טוב באנו תנה נא את א

אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד: ויבאו
נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה
בשם דוד וינוחו: ויען נבל את עבדי דוד ויא
ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים ה
המתפרצים איש מפני אדניו: ולקחתי את ל
לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לג
לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה
המה: ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו
ויגדו לו ככל הדברים האלה: ויאמר דוד ל
לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש א
את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי ד
דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על ה
הכלים: ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד
מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מ
ממדבר לברך את אדנינו ויעט בהם: והא
והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא
פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו
בשדה: חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כ
כל ימי היותנו עמם רעים הצאן: ועתה דעי
וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ו
ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו: ות
ותמהר אביגיל ותקח מאתים לחם ושנים נב
נבלי יין וחמש צאן עשוית וחמש סאים קלי ו
ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על הח
החמרים: ותאמר לנעריה עברו לפני הנני א
אחריכם באה ולאישה נבל לא הגידה: והיה
היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר וה
והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש
אתם: ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל

אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מ
מאומה וישב לי רעה תחת טובה : כה יעשה
אלדים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכ
מכל אשר לו עד אור הבקר משתין בקיר : ו
ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל הח
החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו אר
ארץ : ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני הע
העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דב
דברי אמתך : אל נא ישים אדני את לבו אל
איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא
נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי א
את נערי אדני אשר שלחת : ועתה אדני חי
ידוה וחי נפשך אשר מנעך ידוה מבוא בדמ
בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איב
איביך והמבקשים אל אדני רעה : ועתה ה
הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונ
ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני : שא
נא לפשע אמתך כי עשה יעשה ידוה לאדני
בית נאמן כי מלחמות ידוה אדני נלחם ורעה
לא תמצא בך מימיך : ויקם אדם לרדפך ול
ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה
בצרור החיים את ידוה אלדיך ואת נפש אי
איביך יקלענה בתוך כף הקלע : והיה כי יע
יעשה ידוה לאדני ככל אשר דבר את הטו
הטובה עליך וצוך לנגיד על ישראל : ולא ת
תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני לש
לשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב ידוה
לאדני וזכרת את אמתך :
ויאמר דוד לאביגיל ברוך ידוה א
אלדי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי :

וברוך טעמך וברוכה את אשר כליתני היום
הזה מבא בדמים והושע ידי לי : ואולם חי
ידוה אלדי ישראל אשר מנעני מהרע אתך
כי לולי מהרת ותבאת לקראתי כי אם נותר ע
לנבל עד אור הבקר משתין בקיר : ויקח דוד
מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשל
לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פנ
פניך : ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה
בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא
שכור עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וג
וגדול עד אור הבקר : ויהי בבקר בצאת היין
מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וים
וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן : ויהי כע
כעשרת הימים ויגף ידוה את נבל וימת : ו
וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך ידוה א
אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו
חשך מרעה ואת רעת נבל השיב ידוה ברא
בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו
לאשה : ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכ
הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו א
אליך לקחתך לו לאשה : ותקם ותשתחו א
אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לר
לרחץ רגלי עבדי אדני : ותמהר ותקם אב
אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה ה
ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ות
ותהי לו לאשה : ואת אחינעם לקח דוד מיז
מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים :
ושאול נתן את מיכל בתו
אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים : ויבאו
הזפים אל שאול הגבעתה לאמר

הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה אשר על
פני הישימן ׃ ויקם שאול וירד אל מדבר זיף
ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לב
לבקש את דוד במדבר זיף ׃ ויחן שאול בגב
בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על ה
הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול
אחריו המדברה ׃ וישלח דוד מרגלים וידע
כי בא שאול אל נכון ׃ ויקם דוד ויבא אל ה
המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את ה
המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר ש
שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים ס
סביבתיו ׃ ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי
ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי יר
ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי
אני ארד עמך ׃ ויבא דוד ואבישי אל העם
לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מ
מעוכה בארץ מראשתיו ואבנר והעם שכ
שכבים סביבתיו ׃ ויאמר
אבישי אל דוד סגר אלדים היום את איבך ב
בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אח
אחת ולא אשנה לו ׃ ויאמר דוד אל אבישי
אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח ידוה ונ
ונקה ׃ ויאמר דוד חי ידוה
כי אם ידוה יגפנו או יומו יבא ומת או במל
במלחמה ירד ונספה ׃ חלילה לי מידוה מש
משלח ידי במשיח ידוה ועתה קח נא את ה
החנית אשר מראשתיו ואת צפחת המים ונל
ונלכה לנו ׃ ויקח דוד את החנית ואת צפחת
המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ו
ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת

ידוה נפלה עליהם ׃ ויעבר דוד העבר ויעמד
על ראש ההר מרחוק רב המקום בינידם ׃ ו
ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר
הלא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך ׃
ויאמר דוד אל אבנר הלא איש אתה ומי כ
כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך ה
המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך
אדניך ׃ לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי י
ידוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על
אדניכם על משיח ידוה ועתה ראה אי חנית
המלך ואת צפחת המים אשר מראשתיו ׃ ו
ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני
דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך ׃ ויאמר ל
למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי
ומה בידי רעה ׃ ועתה ישמע נא אדני המלך
את דברי עבדו אם ידוה הסיתך בי ירח מנ
מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני ידוה
כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ידוה לאמר
לך עבד אלדים אחרים ׃ ועתה אל יפל דמי
ארצה מנגד פני ידוה כי יצא מלך ישראל ל
לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא ב
בהרים ׃ ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד
כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי
בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה
מאד ׃ ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר
אחד מהנערים ויקחה ׃ וידוה ישיב לאיש את
צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך ידוה היום ב
בידי ולא אביתי לשלח ידי במשיח ידוה ׃ והנה
כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תג

תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה : וי
ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם
עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ו
ושאול שב למקומו :

ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד
שאול אין לי טוב כי המלט אמלט · אל ארץ
פלשתים ונאש ממני שאול לבקשני עוד בכל
גבול ישראל ונמלטתי מידו : ויקם דוד ויעבר
הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן
מעוך מלך גת : וישב דוד עם אכיש בגת ה
הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחנ
אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכר
הכרמלית : ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא
יסף עוד לבקשו : ויאמר דוד אל אכיש אם
נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ע
ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך ב
בעיר הממלכה עמך : ויתן לו אכיש ביום ה
ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהו
יהודה עד היום הזה :

ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פל
פלשתים ימים וארבעה חדשים : ויעל דוד ו
ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגזרי והעמלקי
כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם באך שו
שורה ועד ארץ מצרים : והכה דוד את הא
הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר
וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכי
אכיש : ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר
דוד אל נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל
נגב הקיני : ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא
גת לאמר פן יגידו עלינו לאמר כה עשה דוד

וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פל
פלשתים : ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש
הבאיש בעמו ישראל והיה לי לעבד עולם :

ויהי בימים ההם ויקבצו
פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישר
בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי
אתי תצא במחנה אתה ואנשיך : ויאמר דוד
אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עב
עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי
אשימך כל הימים :

ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ב
ברמה ובעירו ושאול הסיר את האבות ואת
הידענים מהארץ : ויקבצו פלשתים ויבאו וי
ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויח
ויחנו בגלבע : וירא שאול את מחנה פלשתים
ויירא ויחרד לבו מאד : וישאל שאול ביהוה
ולא ענהו יהוה גם בחלומות גם באורים גם ב
בנביאים : ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי א
אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ו
ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אב בעין
דור : ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וי
וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה
לילה ויאמר קסמי נא לי באוב והעלי לי את א
אשר אמר אליך : ותאמר האשה אליו הנה
אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכר
הכרית את האבת ואת הידעני מן הארץ ול
ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני : וישבע
לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך ע
עון בדבר הזה : ותאמר האשה את מי
אעלה לך ויאמר

את־שמואל העלי לי׃ ותרא האשה את שמ
שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל־
שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול׃ ויא
ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותא
ותאמר האשה אל שאול אלדים ראיתי עלים
מן הארץ׃ ויאמר לה מה תארו ותאמר איש
זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שם
שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו׃
ויאמר שמואל אל־
שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר ש
שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי וא
ואלדים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנב
הנביאים גם בחלומות ואקראה לך להודיעני
מה אעשה׃ ויאמר שמואל
ולמה תשאלני וידוה סר מעליך ויהי עריך׃ ו
ויעש ידוה לו כאשר דבר בידי ויקרע ידוה
את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד׃ באש
באשר לא שמעת בקול ידוה ולא עשית חר
חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך
ידוה היום הזה׃ ויתן ידוה גם את ישראל יש
עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם
את מחנה ישראל יתן ידוה ביד פלשתים׃ וימ
וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה ויירא
מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי ל
לא אכל לחם כל היום וכל הלילה׃ ותבא ה
האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר
אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים את
נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת
אלי׃ ועתה שמענא גם אתה בקול שפחתך
ואשימה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי

תלך בדרך׃ וימאן ויאמר לא אכל ויפצרו בו
עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהא
מהארץ וישב על המטה׃
חצי ולאשה עגל מרבק בבית
ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצ
מצות׃ ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו
ויקמו וילכו בלילה ההוא׃
ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה
וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל׃ וסרני פל
פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנ
ואנשיו עברים באחרונה עם אכיש׃ ויאמרו
שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר א
אכיש אל שרי פלשתים הלא זה דוד עבד
שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים א
או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפ
נפלו עד היום הזה׃
ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פל
פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו א
אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה
זה אל אדניו הלא בראשי האנשים ההם׃ ה
הלא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר ה
הכה שאול באלפיו ודוד ברבבתיו׃
ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו
חי ידוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך וב
ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מ
מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים
לא טוב אתה׃ ועתה שוב ולך בשלום ולא ת
תעשה רע בעיני סרני פלשתים׃ ויאמר דוד
אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך

מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא
אבא ונלחמתי באיבי אדני המלך:
ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב
אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים
אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכ
והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: וישכם דוד
הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פל
פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל:
ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג
ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צק
צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: ויש
וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול
לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: ויבא
דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה בא
באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו: וישא
דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר
אין בהם כח לבכות: ושתי נשי דוד נש
אחינעם היזרעאלית ואביגיל אש
הכרמלי: ותצר לדוד מאד כי
לסקלו כי מרה נפש כל ה... וע
ועל בנתיו ויתחזק ד... :
... אביתר הכהן
בן אחימל... האפד ויגש אבית
אביתר ... דוד: וישאל דוד ביהו
ביהוה לאמר א...ף אחרי הגדוד הזה האשי
האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל
תציל: וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר
אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו:
וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו

מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הב
הבשור: וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו א
אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מ
מים: ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכ
ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא
שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ויאמר
לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מ
מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני
כי חליתי היום שלשה: אנחנו פשטנו
הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נ...
צקלג שרפנו באש: ויאמר
התורידני אל הגדוד ... לי
באלהים אם ת... ביד אדני
ואו... וירדהו והנה נט
...תים וחג
... אשר לקחו מארץ
...ארץ יהודה: ויכם דוד מהנשף
... הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי
אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הג
הגמלים וינסו: ויצל דוד את כל אשר לקחו
עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד: ולא נעדר
להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ו
ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב
דוד: ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו ל
לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: וי
ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מ
מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצ
ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו
ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום:
ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים

אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הל
הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו
כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו:
ויאמר דוד לא תעשו כן אחי
את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את
הגדוד הבא עלינו בידנו: ומי ישמע לכם ל
לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק
היושב על הכלים יחדו יחלקו: ויהי מהיום
הוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישר
לישראל עד היום הזה: ויבא דוד אל צקלג
וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר ה
הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה:
לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר
ביתר: ולאשר בערער ולאשר בשפמות ול
ולאשר באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר ב
בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני: ולאשר
בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך: ול
ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך
שם דוד הוא ואנשיו:
ופלשתים נלחמים בישראל
וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חלל
חללים בהר הגלבע: וידבקו פלשתים את
שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת
אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: ותכבד
המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים
בקשת ויחל מאד מהמורים: ויאמר שאול ל
לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו
הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא א
אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה: וירא נשא כליו כי מת ש
שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: וימת
שאול ושלשת בניו ונשא כליו וגם כל אנשיו
ביום ההוא יחדיו: ויראו אנשי ישראל א
אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נ
נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו
את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן:
ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט את החללים וימצאו את ש
שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע:
ויכרתו את ראשו ויפשיטו את כליו וישלחו ב
בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם וא
ואת העם: וישמו את כליו בית עשתרות ואת
גויתו תקעו בחומת בית שאן: וישמעו אליו יש
ישבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לש
לשאול: ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה
ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו מחומת ב
בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם: ויקחו
את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה וי
ויצמו שבעת ימים: ויהי
אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמ
העמלקי וישב דוד בצקלג ימים שנים: ויהי
ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם
שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי
בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: ויאמר לו
דוד אי מזה תבא ויאמר אליו ממחנה ישראל
נמלטתי: ויאמר אליו דוד מה היה הדבר ה
הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה
וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ו
ויהונתן בנו מתו: ויאמר דוד אל הנער המ
המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן ב

בנו׃ ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי ב
בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו וה
והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו׃ ויפן
אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר אליו הנני׃ וי
ויאמר לי מי אתה ואמר אליו עמלקי אנכי׃
ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני ה
השבץ כי כל עוד נפשי בי׃ ואעמד עליו וא
ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ו
ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר ע
על זרעו ואביאם אל אדני הנה׃ ויחזק דוד
בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו׃
ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל
יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי
נפלו בחרב׃ ויאמר
דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר
בן איש גר עמלקי אנכי׃ ויאמר אליו דוד א
איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח י
יהוה׃ ויקרא דוד לאחד
מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת׃ ויא
ויאמר אליו דוד דמך על ראשך כי פיך ע
ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה׃
ויקנן דוד את הקינה
הזאת על שאול ועל יהונתן בנו׃ ויאמר ללמ
ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר
הישר׃ הצבי ישראל על במותיך חלל איך נ
נפלו גבורים׃ אל תגידו בגת ואל תבשרו בח
בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן
תעלזנה בנות הערלים׃ הרי בגלבע אל טל
ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מ
מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן׃ מדם

חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשג א
אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם׃ שאול וי
ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמות
ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גב
גברו׃ בנות ישראל אל שאול בכינה המלבי
המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב
על לבושכן׃ איך נפלו גבורים בתוך המל
המלחמה יהונתן על במותיך חלל׃ צר לי ע
עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה
אהבתך לי מאהבת נשים׃ איך נפלו גבור
ויאבדו כלי מלחמה׃
ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעל
האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו
עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה׃
ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרע
היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ואנ
ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו ויש
וישבו בערי חברון׃ ויבאו אנשי יהודה וימ
וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה וי
ויגדו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד אשר קב
קברו את שאול׃ וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם
ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו׃ ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה
אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר ה
הזה׃ ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי
מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה
למלך עליהם׃ ואבנר בן
נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בש

בשת בן שאול ויעברהו מחנים ׃
וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי ו
ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל יש
ישראל כלה ׃ בן ארבעים
שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל
ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי
דוד ׃ ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך
בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חד
חדשים ׃ ויצא אבנר בן
נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבע
גבענה ׃ ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפ
ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה ע
על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה ׃ ויכ
ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וי
וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו ׃ ויקמו ויע
ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש ב
בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד ׃ ויח
ויחזקו איש · בראש רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצ
הצורים אשר בגבעון ׃ ותהי המלחמה קשה
עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישר
ישראל לפני עבדי דוד ׃ ויהיו שם שלשה בני
צרויה יואב ואבישי ועשה אל ועשה אל קל
ברגליו כאחד הצבאים אשר בשדה ׃ וירדף
עשה אל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הי
הימין ועל השמאל מאחרי אבנר ׃ ויפן אבנר
אחריו ויאמר האתה זה עשה אל ויאמר א
אנכי ׃ ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או
על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח ל
לך את חלצתו ולא אבה עשה אל לסור מא

מאחריו ׃ ויסף עוד
אבנר לאמר אל עשה אל סור לך מאחרי ל
למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב א
אחיך ׃ וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית
אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וי
וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נ
נפל שם עשה אל וימת ויעמדו ׃ וירדפו יואב
ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו
עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר
גבעון ׃ ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו
לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת ׃
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל
חרב הלא ידעת כי מרה תהיה באחרנה ועד
מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם ׃ ו
ויאמר יואב חי האלדים כי לולא דברת כי אז
מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו ׃ ויתקע
יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד
אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם ׃ ואבנר
ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו
את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים ׃ וי
ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ו
ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשה
אל ׃ ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר
שלש מאות וששים איש מתו ׃ וישאו את ע
עשה אל ויקברהו בקבר אביו אשר בית לחם
וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחב
בחברון ׃ ותהי המלחמה ארוכה בין בית שא
שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שא
שאול הולכים ודלים ׃

ויולדו לדוד בנים בחברון ויהי

בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית: ומשנהו
כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלשי א
אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: וה
והרביעי אדניה בן חגית והחמשי שפטיה בן
אביטל: והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אל
אלה ילדו לדוד בחברון: ויהי
בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
ואבנר היה מתחזק בבית שאול: ולשאול פל
פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אי בש
איש בשת אל אבנר מדוע באת אל פלגש א
אבי: ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת
ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום
אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו
ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד
עלי עון האשה היום: כה
יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר
נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו: להעביר
הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד
על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע:
ולא יכול עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו
אתו: וישלח
אבנר מלאכים אל דוד תחתיו לאמר למי א
ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך
להסב אליך את כל ישראל: ויאמר טוב אני
אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל
מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני
הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות א
את פני: וישלח דוד
מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה
את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ב

ערלת פלשתים: וישלח איש בשת ויקחה מ
מעם איש מעם פלטיאל בן ליש: וילך א
אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ו
ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: ודבר אבנר
היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם של
שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך ע
עליכם: ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד ל
לאמר ביד דוד עבדי אושיע את עמי ישראל
מיד פלשתים ומיד כל איביהם: וידבר גם א
אבנר באזני בנימן וילך גם אבנר לדבר בא
באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני י
ישראל ובעיני כל בית בנימן: ויבא אבנר א
אל דוד בחברון ואתו עשרים אנשים ויעש
דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה: ויא
ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקב
ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכ
ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נ
נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום: ו
והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל ר
רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחב
בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויואב וכל ה
הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר ב
בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך ב
בשלום: ויבא יואב אל המלך ויאמר מה ע
עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וי
וילך הלוך: ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך
בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת א
את כל אשר אתה עשה: ויצא יואב מעם ד
דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו
מבור הסרה ודוד לא ידע: וישב אבנר חב

חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו
בשלי ויכהו שם החומש וימת בדם עשה אל
אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי
וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן
נר: יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו וא
ואל יכרת מבית יואב זב ומצורע ומחזיק ב
בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ויואב ואבישי
אחיו הרגו לאבנר על אשר המית עשה אל
אחיהם בגבעון במלחמה:

ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם
אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו
לפני אבנר והמלך דוד הולך אחרי המטה:
ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קו
קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם:

ויקנן המלך אל אבנר
ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ידיך לא אס
אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפל לפ
לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות
עליו: ויבא כל העם להברות את דוד לחם
בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי
אלהים וכה יוסיף כי אם לפני בא השמש א
אטעם לחם או כל מאומה: וכל העם הכירו
וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני
כל העם טוב: וידעו כל העם וכל ישראל ב
ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את
אבנר בן נר: ויאמר
המלך אל עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפ
נפל היום הזה בישראל: ואנכי היום רך ומ
ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קש
קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כר

כרעתו: וישמע בן
שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל יש
ישראל נבהלו: ושני אנשים שרי גדודים היו
בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב ב
בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות
תחשב על בנימן: ויברחו הבארתים גתימה
ויהיו שם גרים עד היום הזה:

וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש
שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזר
מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: וילכו בני
רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום
אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצ
הצהרים: והנה באו אל תוך הבית לקחי חט
חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמ
נמלטו: ויבאו הבית והוא שכב על מטתו ב
בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו
ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הליל
הלילה: ויבאו את ראש איש בשת אל דוד
חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בש
בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך
ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה מ
משאול ומזרעו: ויען דוד את רכב ואת בענ
בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם ח
חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי
המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כ
כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג א
אשר לתתי לו בשרה: אף כי אנשים רשעים
הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה
הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם

מן הארץ׃ ויצו דוד את הנערים ויהרגם וי
ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הב
הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו
ויקברו בקבר אבנר בחברון׃
ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חב
חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך
אנחנו׃ גם אתמול גם שלשם בהיות שאול
מלך עלינו אתה היית המוציא והמבא את
ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי
את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל׃ וי
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה וי
ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני י
יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל׃
בן שלשים שנה דוד במלכו אר
ארבעים שנה מלך׃ בחברון מלך על יהודה
שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ ו
וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב
הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבא הנה כי
אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבא
דוד הנה׃ וילכד דוד את מצדת ציון היא ע
עיר דוד׃ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה י
יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים
שנאי נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא י
יבא אל הבית׃ וישב דוד במצדה ויקרא לה
עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה׃ וי
וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי הצבאות ע
עמו׃ וישלח חירם מלך
צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ
וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד׃ וידע דוד כ

כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממ
ממלכתו בעבור עמו ישראל׃
ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירו
מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לד
לדוד בנים ובנות׃ ואלה שמות הילדים לו ב
בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר
ואלישוע ונפג ויפיע׃ ואלישמע ואלידע וא
ואליפלט׃ וישמעו
פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דו
דוד וירד אל המצודה׃ ופלשתים באו וינט
וינטשו בעמק רפאים׃ וישאל דוד ביהוה ל
לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויא
ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפ
הפלשתים בידך׃ ויבא דוד בבעל פרצים וי
ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפ
לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום הה
ההוא בעל פרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם
וישאם דוד ואנשיו׃
ויסיפו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק ר
רפאים׃ וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה
הסב מאחריהם ובאת להם ממול בכאים׃ וי
ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הב
הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך ל
להכות במחנה פלשתים׃ ויעש דוד כן כאש
כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע וע
ועד באך גזר׃ הפטרה ליום השמיני
ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים
אלף׃ ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מב
מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים

אשר נקרא שם שם ידוה צבאות יושב הכר
הכרבים עליו : וירכבו את ארון האלדים אל
עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר ב
בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את ה
העגלה חדשה : וישאהו מבית אבינדב אש
אשר בגבעה עם ארון האלדים ואחיו הלך
לפני הארון : ודוד וכל בית ישראל משחקים
לפני ידוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנב
ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים : וי
ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ארון הא
האלדים ויאחז בו כי שמטו הבקר : ויחר אף
ידוה בעזא ויכהו שם האלדים על השל וימת
שם עם ארון האלדים : ויחר לדוד על אשר
פרץ ידוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פ
פרץ עזא עד היום הזה : ויירא דוד את ידוה
ביום ההוא ויאמר איך יבא אלי ארון ידוה :
ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון ידוה על
עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי : וי
וישב ארון ידוה בית עבד אדום הגתי של
שלשה חדשים ויברך ידוה את בית עבד אד
אדום ואת כל ביתו : ויגד למלך דוד לאמר
ברך ידוה את בית עבד אדום ואת כל אשר
לו בעבור ארון האלדים וילך דוד ויעל את
ארון האלדים מבית עבד אדום עיר דוד ב
בשמחה : ויהי כי צעדו נשאי ארון ידוה ש
ששה צעדים ויזבח שור ומריא : ודוד מכרכר
בכל עז לפני ידוה ודוד חגור אפוד בד : ודוד
וכל בית ישראל מעלים את ארון ידוה בתר
בתרועה ובקול שופר : והיה ארון ידוה בא ע
עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון

ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ידו
ידוה ותבז לו בלבה : ויבאו את ארון ידוה וי
ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לו דוד ויעל דוד עלות לפני ידוה ושלמים : וי
ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך א
את העם בשם ידוה צבאות : ויחלק לכל העם
לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש ח
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת
וילך כל העם איש לביתו : וישב דוד לברך א
את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ו
ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נג
נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נג
נגלות אחד הרקים : ויאמר דוד אל מיכל לפ
לפני ידוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו
לצות אתי לנגיד על עם ידוה על ישראל וש
ושחקתי לפני ידוה : ונקלתי עוד מזאת והי
והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה : ולמיכל בת שאול לא היה לה
ולד עד יום מותה :

ויהי כי ישב המלך בביתו וידוה הניח לו מס
מסביב מכל איביו : ויאמר המלך אל נתן הנ
הנביא ראה נא אנכי ישב בבית ארזים וארון
האלדים ישב בתוך היריעה : ויאמר נתן אל
המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי ידוה ע
עמך :

ויהי בלילה ההוא ויהי דבר ידוה אל נת
נתן לאמר : לך ואמרת אל עבדי דוד כה א
אמר ידוה האתה תבנה לי בית לשבתי : כי
לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישר
ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתה

מתהלך באהל ובמשכן׃ בכל אשר התהלכתי
בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שב
שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי יש
ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃
ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר ידוה
צבאות אני לקחתיך מן הנוה מאחרי הצאן
להיות נגיד על עמי על ישראל׃ ואהיה עמך
בכל אשר הלכת ואכריתה את כל איביך מפ
מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדולים
אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי ישראל ונט
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו
בני עולה לענותו כאשר בראשנה׃ ולמן היום
אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי ל
לך מכל איביך והגיד לך ידוה כי בית יעשה
לך ידוה׃ כי ימלאו ימיך ושכבת עם אבתיך
והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך
והכנתי את ממלכתו׃ הוא יבנה בית לשמי ו
וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃ אני אה
אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעו
בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם׃ וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי
מעם שאול אשר הסרתי מלפניך׃ ונאמן בי
ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה
נכון עד עולם׃ ככל הדברים האלה וככל ה
החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד׃

ויבא המלך דוד וישב לפני
ידוה ויאמר מי אנכי אדני ידוה ומי ביתי כי
הביאתני עד הלום׃ ותקטן עוד זאת
בעיניך אדני ידוה ותדבר גם אל בית עבדך
למרחוק וזאת תורת האדם אדני ידוה׃ ומה
יוסיף עוד דוד לדבר אליך ואתה ידעת את
עבדך אדני ידוה׃ בעבור דברך וכלבך ע
עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עב
עבדך׃ על כן גדלת אדני ידוה כי אין כמוך
ואין אלדים זולתך בכל אשר שמענו באזננו׃
ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הל
הלכו אלדים לפדות לו לעם ולשום לו שם ול
ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני
עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלדיו׃
ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם
ואתה ידוה היית להם לאלדים׃ ועתה ידוה
אלדים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ב
ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת׃
ויגדל שמך עד עולם לאמר ידוה צבאות אל
אלדים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון
לפניך׃ כי אתה ידוה צבאות אלדי ישראל ג
גלית את אזן עבדך לאמר בית אבנה לך על
כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את דת
התפלה הזאת׃ ועתה אדני ידוה אתה הוא
האלדים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך
את הטובה הזאת׃ ועתה הואל וברך את ב
בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני
ידוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לע
לעולם׃

ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם
ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ ויך
את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה
וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להח
להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנ
מנחה׃ ויך דוד את הדדעזר בן רחוב מלך

צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת: וילכד
דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויו
ויותר ממנו מאה רכב: ותבא ארם דמשק
לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם
עשרים ושנים אלף איש: וישם דוד נציבים
בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נש
נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר
הלך: ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו א
אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם: ומבטח
ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נח
נחשת הרבה מאד:

וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל
הדדעזר: וישלח תעי את יורם בנו אל הם
המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על א
אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלח
מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כ
כסף וכלי זהב וכלי נחשת: גם אתם הקדיש
המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר ה
הקדיש מכל הגוים אשר כבש: מארם וממ
וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומ
ומשלל הדדעזר בן רחוב מלך צובה: ויעש
דוד שם בשבו מהכות את ארם בגיא מלח
שמונה עשר אלף: וישם באדום נציבים בכ
בכל אדום שם נציבים ויהי כל אדום עבדים
לדוד ויושע יהוה לדוד בכל אשר הלך: וימ
וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה מש
משפט וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה ע
על הצבא ויהושפט בן אחילוד המזכיר: וצ
וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כה

כהנים ושריה סופר: ובניהו בן יהוידע והכ
והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו:

ויאמר דוד הכי יש עוד אשר
נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור
יהונתן: ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקר
ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה
ציבא ויאמר עבדך: ויאמר המלך האפס ע
עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלה
אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהו
ליהונתן נכה רגלים: ויאמר לו המלך איפה
הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מ
מכיר בן עמיאל בלא דבר: וישלח המלך ד
דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלא דב
דבר: ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול א
דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיב
מפיבשת ויאמר הנה עבדך: ויאמר לו דוד
אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור
יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שא
שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמ
תמיד: וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל
הכלב המת אשר כמוני: ויקרא המלך אל צ
ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה
לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: ועבדת
לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת ו
והיה לבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אד
אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: ויאמר
ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המ
המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת
אכל על שלחני כאחד מבני המלך: ולמפי

ולמפיבשת

בן קטן ושמו מיכה וכל מושב בית ציבא
עבדים למפיבשת: ומפיבשת יושב בירושלם
כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פס
פסח שתי רגליו:

ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון
וימלך חנון בנו תחתיו: ויאמר דוד אעשה
חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו ע
עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל
אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: ויאמרו
שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד
את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא
בעבור חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלח
דוד את עבדיו אליך: ויקח חנון את עבדי ד
ד ויגלח את זקנם ויכרת את מדויהם בחצי
עד שתותיהם וישלחם: ויגדו לדוד וישלח
לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויא
ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנ
זקנכם ושבתם: ויראו בני עמון כי נבאשו ב
בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית
רחוב ואת ארם צובה עשרים אלף רגלי ואת
מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר
אלף איש: וישמע דוד וישלח את יואב ואת
כל הצבא הגבורים: ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח השער וארם צובה ורחוב וא
ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה: וירא יואב
כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור
ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת אר
ארם: ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו וי
ויערך לקראת בני עמון: ויאמר אם תחזק א

ארם ממני והיית לי לישועה ואם בני עמון י
יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: חזק ונתחזק
בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הט
הטוב בעיניו: ויגש יואב והעם אשר עמו ל
למלחמה בארם וינסו מפניו: ובני עמון ראו
כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר ויש
וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: וירא
ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: וישלח
הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ו
ויבאו חילם ושובך שר צבא הדדעזר לפנ
לפניהם: ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל
ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם
לקראת דוד וילחמו עמו: וינס ארם מפני י
ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וא
וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו
הכה וימת שם: ויראו כל המלכים עבדי הד
הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את יש
ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את
בני עמון: ויהי לתשובת
השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את יו
יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו
את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב ברו
בירושלם:

ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל מ
משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה
רחצת מעל הגג והאשה טבת מראה מאד:
וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא זאת
בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי: ויש
וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבא

אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה
ותשב אל ביתה: ותהר האשה ותשלח ותגד
לדוד ותאמר הרה אנכי: וישלח דוד אל יואב
שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את א
אוריה אל דוד: ויבא אוריה אליו וישאל דוד
לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה:
ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ו
ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משא
משאת המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך
את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו: ויגדו
לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר ד
דוד אל אוריה הלא מדרך אתה בא מדוע ל
לא ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה אל דוד ה
הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואד
ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים
ואני אבא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם
אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה הדבר הזה:
ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר
אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא
וממחרת: ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת ו
וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם ע
עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: ויהי בבקר וי
ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה:
ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול
פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה
ומת: ויהי בשמור יואב
אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר יד
ידע כי אנשי חיל שם: ויצאו אנשי העיר וי
וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וי
וימת גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד לדוד

את כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך לא
לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר
אל המלך: והיה אם תעלה חמת המלך וא
ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם ה
הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: מי
הכה את אבימלך בן ירבשת הלא אשה ה
השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת ב
בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם
עבדך אוריה החתי מת: וילך המלאך ויבא
ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: ויבא ו
ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנ
האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם ע
עד פתח השער: וירא המורים אל עבדך מ
מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך
אוריה החתי מת: ויאמר דוד אל המלאך כ
כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר
הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלח
מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו: ותשמע
אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על
בעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל
ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
אשר עשה דוד בעיני יהוה: וישלח יהוה את
נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים
היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעש
לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: ולרש א
אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה
ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל
ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת:
ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו
ומבקרו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת

האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו ׃ ויחר אף
דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי ידוה כי בן
מות האיש העשה זאת ׃ ואת הכבשה ישלם
ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה וע
ועל אשר לא חמל ׃ ויאמר נתן אל דוד אתה
האיש כה אמר ידוה אלהי ישראל אנכי מש
משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מי
מיד שאול ׃ ואתנה לך את בית אדניך ואת נ
נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל
ויהודה ואם מעט ואסיפה לך כהנה וכהנה ׃
מדוע בזית את דבר ידוה לעשות הרע בעיני
את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לק
לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון ׃
ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב
כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות
לך לאשה ׃ כה אמר ידוה הנני
מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך ל
לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם נשיך לעיני ה
השמש הזאת ׃ כי אתה עשית בסתר ואני אע
אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד
השמש ׃ ויאמר דוד
אל נתן חטאתי לידוה ויאמר נתן אל דוד גם
ידוה העביר חטאתך לא תמות ׃ אפס כי נאץ
נאצת את איבי ידוה בדבר הזה גם הבן הי
הילוד לך מות ימות ׃ וילך נתן אל ביתו ויגף י
ידוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד
ויאנש ׃ ויבקש דוד את האלהים בעד הנער
ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה ׃ ויקומו
זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ול

ולא ברא אתם לחם ׃ ויהי ביום השביעי וימת
הילד וייראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הי
הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו א
אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת
הילד ועשה רעה ׃ וירא דוד כי עבדיו מתלח
מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דו
דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת ׃ ויקם
דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא
בית ידוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישי
וישימו לו לחם ויאכל ׃ ויאמרו עבדיו אליו מה
הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת
ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם ׃ ו
ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמר
אמרתי מי יודע וחנני ידוה וחי הילד ׃ ועתה
מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני
הולך אליו והוא לא ישוב אלי ׃ וינחם דוד
את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה
ותלד בן ויקרא את שמו שלמה וידוה אהבו ׃
וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה
בעבור ידוה ׃
וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד
את עיר המלוכה ׃ וישלח יואב מלאכים אל
דוד ויאמר נלחמתי ברבה וגם לכדתי את ע
עיר המים ׃ ועתה אסף את יתר העם וחנה
על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונ
ונקרא שמי עליה ׃ ויאסף דוד את כל העם
וילך רבתה וילחם בה וילכדה ׃ ויקח את עט
עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב
ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושל

ושלל העיר הוציא הרבה מאד : ואת העם א
אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הב
הברזל ובמגזרות הברזל והעביר אתם במלבן
וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל
העם ירושלם : ויהי אחרי כן
ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר וי
ויאהבה אמנון בן דוד : ויצר לאמנון להתח
להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה : ולא
ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד
ויונדב איש חכם מאד : ויאמר לו מדוע אתה
ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תגיד ל
לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום
אחי אני אהב : ויאמר לו יונדב שכב על מש
משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת
אליו תבא נא תמר אחתי ותברני לחם ועש
ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה
ואכלתי מידה : וישכב אמנון ויתחל ויבא המ
המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבא
נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואב
ואברה מידה : וישלח דוד אל תמר הביתה
לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הב
הבריה : ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא ש
שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ות
ותבשל את הלבבות : ותקח את המשרת ות
ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו
כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו : ויאמר
אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה
מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ו
ותבא אל אמנון אחיה החדרה : ותגש אליו

לאכל ויחזק בה ויאמר לה באי שכבי עמי א
אחותי : ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא י
יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הז
הזאת : ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תה
תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נ
נא אל המלך כי לא ימנעני ממך : ולא אבה
לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב א
אתה : וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי
גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר א
אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי : ותאמר לו
על אדות הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר
עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה : וי
ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את
זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה : ועליה
כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתו
הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ו
ונעל הדלת אחריה : ותקח תמר אפר על רא
ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ות
ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה : וי
ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך
היה עמך ועתה אחתי החרישי אחיך הוא א
אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ו
ושממה בית אבשלום אחיה : והמלך דוד
שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד :
ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב
כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ע
ענה את תמר אחתו : ויהי
לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל ח
חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכ
לכל בני המלך : ויבא אבשלום אל המלך וי

ויאמר הנה נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ו
ועבדיו עם עבדך: ויאמר המלך אל אבש
אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד
עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו: ו
ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי
ויאמר לו המלך למה ילך עמך: ויפרץ בו א
אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המל
המלך: ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו
נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו
את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלא כי אנ
אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: ויע
ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אב
אבשלום ויקומו כל בני המלך וירכבו איש
על פרדו וינסו: ויהי המה בדרך והשמעה
באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל
בני המלך ולא נותר מהם אחד:
ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה ו
וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים: ויען יונדב
בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את
כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום היתה שומה מיום ענ
ענתו את תמר אחתו: ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מ
מתו כי אם אמנון לבדו מת: ויברח
אבשלום וישא הנער הצפה את עיניו וירא
והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד הה
ההר: ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך
באו כדבר עבדך כן היה: ויהי ככלתו לדבר
והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם
המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: ואש
ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיהוד מל
מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: ואב
ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנ
שנים: ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום
כי נחם על אמנון כי מת: וידע יואב
בן צרויה כי לב המלך על אבשלום: וישלח
יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר
אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל
תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתא
מתאבלת על מת: ובאת אל המלך ודברת א
אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפ
בפיה: ותאמר האשה התקועית אל המלך ות
ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הוש
הושעה המלך: ויאמר לה המלך מה לך ות
ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: ו
ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה וא
ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וי
וימת אתו: והנה קמה כל המשפחה אל שפ
שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמיתהו ו
בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היו
היורש וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי
שום לאישי שם ושארית על פני האדמה:
ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך
ואני אצוה עליך: ותאמר האשה התקועית
אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי
והמלך וכסאו נקי: ויאמר המלך המדבר אליך
והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך: ותאמר
יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבת גאל
הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי י
יהוה אם יפל משערת בנך ארצה: ותאמר
האשה תדבר נא שפחתך אל אדני

המלך דבר ויאמר דברי: ותאמר האשה ול
ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר ל
המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המ
המלך את נדחו: כי מות נמות וכמים הנג
הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא א
אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממ
ממנו נדח: ועתה באתי לדבר אל המלך א
אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר
שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה
המלך את דבר אמתו: כי ישמע המלך לה
להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי
ואת בני יחד מנחלת אלהים: ותאמר שפח
שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנחה
כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע
הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך:
ויען המלך ויאמר אל האשה
אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל א
אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך:
ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען
האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם א
איש להימן ולהשמאיל מכל אשר דבר אדני
המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם ב
בפי שפחתך את כל הדברים האלה: לבע
לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יו
יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מל
מלאך האלהים לדעת כל אשר בארץ:
ויאמר המלך אל יואב ה
הנה נא עשיתי את הדבר הזה לך השב את
הנער את אבשלום: ויפל יואב אל פניו אר
ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב

היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני
המלך אשר עשה המלך את דבר עבדך:
ויקם יואב וילך גשורה ויבא א
את אבשלום ירושלם: ויאמר המלך יסב א
אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ב
ביתו ופני המלך לא ראה: וכאבשלום לא ה
היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף
רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום: ובגלחו א
את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח
כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מא
מאתים שקלים באבן המלך: ויולדו לאבש
לאבשלום שלשה בנים ובת אחת ושמה תמ
תמר היא היתה אשה יפת מראה: וישב אב
אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך
לא ראה: וישלח אבשלום אל
יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבא א
אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ויש
ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו
שם שערים לכו והציתה באש ויציתו עבדי
אבשלום את החלקה באש: ויקם יואב ויבא
אל אבשלום הביתה ויאמר יואב אליו למה
הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש: וי
ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך
לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך ל
לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם
ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמ
והמיתני: ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא
אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על
אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבש
לאבשלום: ויהי מאחרי כן

ויעש לו אבשלום מרכבה וסוסים וחמשים
איש רצים לפניו: והשכים אבשלום ועמד
על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה
לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבש
אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויא
ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: ויאמר
אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים וש
ושמע אין לך מאת המלך: ויאמר אבשלום
מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש א
אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: והיה
בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והח
והחזיק בו ונשק לו: ויעש אבשלום כדבר ה
הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המ
המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל:
ויהי מקץ ארבעים
שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ו
ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון:
כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם ל
לאמר אם ישב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי
את יהוה: ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם
וילך חברונה: וישלח אבשלום מרגלים בכל
שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול הש
השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון: וא
ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם
קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: וי
וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ ד
דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הק
הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום:
ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישר
ישראל אחרי אבשלום: ויאמר דוד לכל ע

עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי
לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ל
ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הר
הרעה והכה העיר לפי חרב: ויאמרו עבדי
המלך אל המלך בכל אשר יבחר אדני הם
המלך הנה עבדיך: ויצא המלך וכל ביתו ב
ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים
לשמר הבית: ויצא המלך וכל עבדיו ברגליו
ויעמדו בית המרחק: וכל עבדיו עברים על
ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש
מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על
פני המלך: ויאמר המלך
אל אתי הגתי למה תלך גם אתה עמנו שוב
ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה
ממקומך: תמול באך והיום אניעך עמנו ל
ללכת ואני הולך לאשר אני הולך שוב והשב
את אחיך עמך חסד ואמת: ויען אתי את הם
המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי א
אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם
למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: ויאמר
דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל
אנשיו וכל הטף אשר אתו: וכל הארץ בוכים
קול גדול וכל העם עברים על פני דרך המ
המדבר: והנה גם צדוק וכל הלוים אשר א
אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו א
את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל ה
העם לעבר מן העיר:
ויאמר המלך לצדוק השב את ארון הא
האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה וה
והשבני והראני אתו ואת נוהו: ואם כה יא

יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר
טוב בעיניו: ויאמר המלך אל צדוק הכהן ה
הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בב
בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם: ר
ראו אנכי מתמהמה בערבת המדבר עד בא
דבר מעמכם להגיד לי: וישב צדוק ואביתר
את ארון האלהים ירושלם וישבו שם: ודוד
עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש חפוי
והוא הולך יחף וכל העם אשר אתו חפו אי
איש ראשו ועלו עלה ובכה: ודוד הגיד לאמ
לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויא
ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה:

ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה
שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי
קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: ויאמר לו ד
דוד אם עברת אתי והיית עלי למשא: ואם ה
העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני ה
המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני
עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: והלא ע
עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל ה
הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצד
לצדוק ולאביתר הכהנים: הנה שם עמם
שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר
ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו:
ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא יר
ירושלם: ודוד עבר מעט
מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו
וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם
ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: ויאמר המ
המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא ה

החמורים לבית המלך לרכב והלחם והקיץ ל
לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר:
ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא א
אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום
ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: ויא
ויאמר המלך לציבא הנה לך כל אשר למפי
למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן
בעיניך אדני המלך:

ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש
יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן ג
גרא יצא יצוא ומקלל: ויסקל באבנים את ד
דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל
הגבורים מימינו ומשמאלו: וכה אמר שמעי
בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל:
השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מ
מלכת תחתיו ויתן יהוה את המלוכה ביד אב
אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים א
אתה: ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך ל
למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך
אעברה נא ואסירה את ראשו:

ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי
יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יא
יאמר מדוע עשיתה כן: ויאמר דוד אל אבישי
ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מב
מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנ
הניחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: אולי יראה
יהוה בעיני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו
היום הזה: וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי ה
הלך בצלע ההר לעמתו הלך ויקלל ויס
ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: ויבא ה

המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש ש
שם: ואבשלום וכל העם איש ישראל באו י
ירושלם ואחיתפל אתו: ויהי כאשר בא חושי
הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי
אל אבשלום יחי המלך יחי המלך: ויאמר א
אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה
לא הלכת את רעך: ויאמר חושי אל אבש
אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה
וכל איש ישראל לו אהיה ואתו אשב: והשנית
למי אני אעבד הלא לפני בנו כאשר עבדתי
לפני אביך כן אהיה לפניך:

ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה
מה נעשה: ויאמר אחיתפל אל אבשלום בא
אל פלגשי אביך אשר הניח לשמר הבית וש
ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו
ידי כל אשר אתך: ויטו לאבשלום האהל על
הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל
ישראל: ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם
כאשר ישאל איש בדבר האלהים כן כל עצ
עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם: ויא
ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא ש
שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי
דוד הלילה: ואבא עליו והוא יגע ורפה ידים
והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכתי
את המלך לבדו: ואשיבה כל העם אליך כ
כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם
יהיה שלום: ויישר הדבר בעיני אבשלום וב
ובעיני כל זקני ישראל: ויאמר אבשלום קר
קרא נא לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם
הוא: ויבא חושי אל אבשלום

ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה ד
דבר אחיתפל הנעשה את דברו ואם אין אתה
דבר: ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה ה
העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת: ויא
ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנש
אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדוב
שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין א
את העם: הנה עתה הוא נחבא באחת הפח
הפחתים או באחת המקומות והיה בנפל בה
בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מג
מגפה בעם אשר אחרי אבשלם: והוא גם
בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי י
יודע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר
אתו: כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישר
ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על ש
הים לרב ופניך הלכים בקרב: ובאנו אליו
באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו
כאשר יפל הטל על פני האדמה ולא נותר ב
בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד: ואם
אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ה
ההוא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אש
אשר לא נמצא שם גם צרור:

ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה
עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה
להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור ה
הביא יהוה אל אבשלום את הרעה:

ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר
הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבש
אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יע
יעצתי אני: ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד

לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר וגם
עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר
אתו׃ ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רוגל ו
והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגי
והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא
העירה׃ וירא אתם נער ויגד לאבשלם ויל
וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבח
בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם׃ ותקח
האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותש
ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר׃ ויבאו
עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו אי
איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה ע
עברו את מיכל המים ויבקשו ולא מצאו ויש
וישבו ירושלם׃ ויהי
אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך
דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את
המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל׃ ויקם ד
דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן
עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא
עבר את הירדן׃ ואחיתפל ראה כי לא נעש
נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך
אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת וי
ויקבר בקבר אביו׃ ודוד
בא מחנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא ו
וכל איש ישראל עמו׃ ואת עמשא שם אב
אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן אי
איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אב
אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב׃ ויחן
ישראל ואבשלום ארץ הגלעד׃
ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן
נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלו
דבר וברזלי הגלעדי מרגלים׃ משכב וספות
וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ו
ועדשים וקלי׃ ודבש וחמאה וצאן ושפות ב
בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכל כי
אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר׃ ויפקד
דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי א
אלפים ושרי מאות׃ וישלח דוד את העם ה
השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי ב
בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הג
הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם א
אני עמכם׃ ויאמר העם לא תצא כי אם נס
נוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו ל
לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה א
אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזור׃
ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אע
אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם
יצאו למאות ולאלפים׃ ויצו המלך את יואב
ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער ול
לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את
כל השרים על דבר אבשלום׃ ויצא העם ה
השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער
אפרים׃ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי ד
דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עש
עשרים אלף׃ ותהי שם המלחמה נפצת על
פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר
אכלה החרב ביום ההוא׃ ויקרא אבשלום
לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד וי
ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויח
ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הא

הארץ והפרד אשר תחתיו עבר ׃
וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר
הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה ׃ ויאמר
יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא
הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף
וחגרה אחת ׃ ויאמר האיש אל יואב ולו אנ
אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי
אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך וא
ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער
באבשלום ׃ או עשיתי בנפשי שקר וכל דבר
לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד ׃ ויא
ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלש
שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום
עודנו חי בלב האלה ׃ ויסבו עשרה נערים נ
נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתהו ׃ וי
ויתקע יואב בשופר וישב העם מרדף אחרי
ישראל כי חשך יואב את העם ׃ ויקחו את א
אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגד
הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל
ישראל נסו איש לאהליו ׃ ואבשלם לקח ויצב
לו בחייו את מצבת אשר בעמק המלך כי א
אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא לם
למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד
היום הזה ׃ ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה
נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד א
איביו ׃ ויאמר לו יואב לא איש בשורה אתה
היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא
תבשר כי על בן המלך מת ׃ ויאמר יואב לכו
לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו
כושי ליואב וירץ ׃ ויסף עוד אחימעץ בן צד

צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארוצה נא גם
אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה ר
רץ בני ולכה אין בשורה מצאת ׃ ויהי מה אר
ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הכ
הככר ויעבר את הכושי ׃ ודוד ישב בין שני
השערים וילך הצופה אל גג השער אל הש
החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ ל
לבדו ׃ ויקרא הצופה ויגד למלך ויאמר המ
המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקר
וקרב ׃ וירא הצופה איש אחר רץ ויקרא הצ
הצופה אל השוער ויאמר הנה איש רץ לב
לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר ׃ ויאמר ה
הצופה אני ראה את מרוצת הראשון כמרו
כמרוצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך א
איש טוב זה ואל בשורה טובה יבא ׃ ויקרא
אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למ
למלך לאפיו ארצה ויאמר יהוה אלהיך בר
ברוך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את
ידם באדני המלך ׃
ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום וי
ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח
את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
מה ׃ ויאמר המלך סוב התיצב כה ויסב ויעם
ויעמד ׃ והנה הכושי בא ויאמר הכושי ית
יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מ
מיד כל הקמים עליך ׃ ויאמר המלך אל הכ
הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכ
הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר
קמו עליך לרעה ׃ וירגז
המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר ב

בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן
מותי אני תחתיך אבשלום בני בני : ויגד ליו
ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על־אבשל
אבשלום : ותהי התשועה ביום ההוא לאבל
לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נ
נעצב המלך על־בנו אבשלום : ויתגנב העם
ביום ההוא לבא העיר כאשר יתגנב העם בי
הנכלמים בנסם במלחמה : והמלך לאט את
פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אב
אבשלום בני בני : ויבא
יואב אל־המלך הבית ויאמר הובשת היום
את־פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום
ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלג
פלגשיך : לאהבה את שנאיך ולשנא את אה
אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועב
ועבדים כי ידעתי היום כי לו אבשלום חי ו
וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך : ועתה
קום צא ודבר על־לב עבדיך כי ביהוה נשב
נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הל
הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר־באה
עליך מנעריך ועד־עתה : ויקם המלך וישב
בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך
יושב בשער ויבא כל־העם לפני המלך וישר
וישראל נס איש לאהליו :

ויהי כל־העם נדון בכל־שבטי ישראל
לאמר המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלט
מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מ
מעל אבשלום : ואבשלום אשר משחנו עלינו
מת במלחמה ועתה למה אתם מחרישים לה
להשיב את המלך :

והמלך דוד שלח אל־צדוק ואל־אביתר הכ
הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר
למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל־בי
ביתו ודבר כל־ישראל בא אל המלך אל־ביתו :
אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אח
אחרנים להשיב את המלך : ולעמשא תומרו
הלא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים
וכה יוסיף אם־לא שר־צבא תהיה לפני כל־
הימים תחת יואב : ויט את לבב כל־איש יהו
יהודה כאיש אחד וישלחו אל־המלך שוב א
אתה וכל־עבדיך : וישב המלך ויבא עד־היר
הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת ה
המלך להעביר את המלך את הירדן : וימהר
שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים ויר
וירד עם־איש יהודה לקראת המלך דוד : וא
ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שא
שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו
וצלחו הירדן לפני המלך : ועברה העברה ל
לעביר את־בית המלך ולעשות הטוב בעיניו
ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו ביר
בירדן : ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני
עון ואל־תזכר את אשר העוה עבדך ביום א
אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום הם
המלך אל־לבו : כי ידע עבדך כי אני חטאתי
והנה באתי היום ראשון לכל־בית יוסף לר
לרדת לקראת אדני המלך : ויען אבישי בן־צ
צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי
קלל את־משיח יהוה :

ויאמר דוד מה־לי ולכם בני צרויה כי־ת
תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל

כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל׃
ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו
המלך׃ ומפיבשת בן שא
שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ול
ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום
לכת המלך עד היום אשר בא בשלום׃ ויהי
כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המ
המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת׃ ויאמר
אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחב
אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך אל ה
המלך כי פסח עבדך׃ וירגל בעבדך אל אד
אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ו
ועשה הטוב בעיניך׃ כי לא היה כל בית אבי
כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עב
עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה
ולזעק עוד אל המלך׃
ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך
אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה׃ ויא
ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח
אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו׃
וברזלי הגלעדי ירד
מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את
הירדן׃ וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה וה
והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי א
איש גדול הוא מאד׃ ויאמר המלך אל ברז
ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי ב
בירושלם׃ ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי
שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם׃ בן ש
שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע
אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר א

אשתה ואם אשמע עוד בקול שרים ושרות
ולמה יהיה עוד עבדך למשא אל אדני המ
המלך׃ כמעט יעבר עבדך את הירדן את ה
המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת׃ י
ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי וא
ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המ
המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך׃
ויאמר המלך אתי יעבר
כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל
אשר תבחר עלי אעשה לך׃ ויעבר כל העם
את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי
ויברכהו וישב למקמו׃
ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל ע
עם יהודה העבירו את המלך וגם חצי עם י
ישראל׃ והנה כל איש ישראל באים אל המ
המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו
איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את
הירדן וכל אנשי דוד עמו׃
ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב
המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה
האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו׃
ויען איש ישראל את איש
יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד
אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי רא
ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש י
יהודה מדבר איש ישראל׃
ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי
איש ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק
בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו יש
ישראל׃ ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד א

אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במ
במלכם מן הירדן ועד ירושלם: ויבא דוד
אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים
פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית
משמרת ויכלכלם ואליהן לא בא ותהיינה צ
צררות עד יום מתן אלמנות חיות:
ויאמר המלך אל עמשא הזעק
לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עם
עמד: וילך עמשא להזעיק את יהודה וייחר
מן המועד אשר יעדו:
ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן
בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך
ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל
עינינו: ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפ
והפלתי וכל הגבורים ויצאו מירושלם לרדף
אחרי שבע בן בכרי: הם עם האבן הגדולה
אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חג
חגור מדו לבשו ועליו חגור חרב מצמדת ע
על מתניו בתערה והוא יצא ותפל:
ויאמר יואב לעמשא השלום אתה
אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק
לו: ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב
ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ול
ולא שנה לו וימת: ויואב ואבישי אחיו רדף
אחרי שבע בן בכרי: ואיש עמד עליו מנערי
יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר ל
לדוד אחרי יואב: ועמשא מתגלל בדם בתו
בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם
ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך ע
עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד:

כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אח
אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: ויעב
ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה
וכל הברים ויקהלו ויבאו אף אחריו: ויבאו ו
ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סל
סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר
את יואב משחיתם להפיל החומה: ותקרא
אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא
אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך: ויקרב
אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני
ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע א
אנכי: ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה
לאמר שאול ישאלו באבל וכן התמו: אנכי
שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר
ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה:
ויען יואב ויאמר חלילה חלילה
לי אם אבלע ואם אשחית: לא כן הדבר כי
איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא י
ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל
העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו מ
משלך אליך בעד החומה: ותבא האשה אל
העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן ב
בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו
מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם א
אל המלך: ויואב אל
כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכר
הכרתי ועל הפלתי: ואדרם על המס ויהושפט
בן אחילוד המזכיר: ושיא ספר וצדוק ואב
ואביתר כהנים: וגם עירא היאירי היה כהן
לדוד: ויהי רעב בימי

דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד
את־פני ידוה ויאמר ידוה אל־שאול ואל־בית
הדמים על אשר המית הגבענים : ויקרא ה
המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא
מבני ישראל המה כי אם־ מיתר האמרי ובני
ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם ב
בקנאתו לבני ישראל ויהודה : ויאמר דוד א
אל־הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר ו
וברכו את־נחלת ידוה : ויאמרו לו הגבענים
אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו
איש להמית בישראל ויאמר מה־ אתם אמר
אמרים אעשה לכם : ויאמרו אל־המלך הא
האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מ
מהתיצב בכל־גבול ישראל : יתן־לנו שבעה
אנשים מבניו והוקענום לידוה בגבעת שאול
בחיר ידוה ויאמר המלך אני אתן : ויחמל ה
המלך על־מפיבשת בן־ יהונתן בן־שאול ועל־
שבעת ידוה אשר בינתם בין דוד ובין יהו
יהונתן בן־שאול :

ויקח המלך את־ שני בני רצפה בת־איה אש
אשר ילדה לשאול את־ארמני ואת־מפיבשת
ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה ל
לעדריאל בן־ברזלי המחלתי : ויתנם ביד־הג
הגבענים ויקיעם בהר לפני ידוה ויפלו שבע
שבעתם יחד והם המתו בימי קציר בראשנים
בתחלת קציר שערים : ותקח רצפה בת־איה
את־השק ותטהו לה אל־הצור מתחלת קציר
עד־נתך־מים עליהם מן־השמים ולא נתנה ע
עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת־ חית הש
השדה לילה : ויגד לדוד את אשר עשתה ר
רצפה בת־איה פלגש שאול : וילך דוד ויקח

את־עצמות שאול ואת־עצמות יהונתן בנו מ
מאת כל בעלי יבש גלעד אשר גנבו אתם מ
מרחב בית־שן אשר תלאום שם הפלשתים
ביום הכות פלשתים את־שאול בגלבע : ויעל
משם את עצמות שאול ואת־ עצמות יהונתן
בנו ויאספו את עצמות המוקעים : ויקברו א
את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ב
בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כ
כל אשר־צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אח
אחריכן : ותהי־עוד מלחמה
לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו
וילחמו את־פלשתים ויעף דוד : וישבי בנב
אשר בילדי הרפה ומשקל קינו שלש מאות
משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכ
להכות את־דוד : ויעזר־לו אבישי בן־צרויה וי
ויך את־הפלשתי וימתהו אז נשבעו אנשי־דוד
לו לאמר לא־תצא עוד אתנו למלחמה ולא ת
תכבה את־נר ישראל :

ויהי אחריכן ותהי עוד המלחמה בגוב
עם־פלשתים אז הכה סבכי החשתי את־סף א
אשר בילדי הרפה :
ויהי אחריכן ותהי עוד המלחמה בגוב עם־פ
פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הל
הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור אור
ארגים : ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מ
מדון ואצבעות ידיו ואצבעות רגליו שש וש
ושש עשרים וארבע מספר וגם־ הוא ילד לה
להרפה : ויחרף את־
ישראל ויכהו יהונתן בן־שמעה אחי דוד : א
את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ב
ביד דוד וביד עבדיו :

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול׃
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי׃ אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
ומנוסי משעי מחמס תשעני׃ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ כי אפפני משברי מות
נחלי בליעל יבעתני׃ חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות׃ בצר לי אקרא יהוה ואל
אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו׃ ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו
ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו׃ וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח׃ וישת חשך סביבתיו סכות חשרת
מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו גחלי אש׃ ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו׃ וישלח
חצים ויפיצם ברק ויהם׃ ויראו אפקי ים יגלו מוסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו׃
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני׃ יקדמני
ביום אידי ויהי יהוה משען לי׃ ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ יגמלני יהוה כצדקתי
כבר ידי ישיב לי׃ כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל משפטו לנגדי וחקתיו
לא אסור ממנה׃ ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני׃ וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו׃
עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם׃ עם נבר תתבר ועם עקש תתפל׃ ואת עם עני
תושיע ועיניך על רמים תשפיל׃ כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי׃ כי בכה ארוץ גדוד וב
ובאלהי אדלג שור׃ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ כי
מי אל מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי׃ משוה רגלי כ
כאילות ועל במותי יעמידני׃ מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי׃ ותתן לי מגן
ישעך וענתך תרבני׃ תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי׃ ארדפה איבי ואשמידם ולא
אשוב עד כלותם׃ ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי׃ ותזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני׃ ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם׃ ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ע
ענם׃ ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם׃ ותפלטני מריבי עמי תשמרני
לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני׃ בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי׃ בני נכר יבלו
ויחגרו ממסגרותם׃ חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישעי׃ האל הנתן נקמת לי ומריד
עמים תחתני׃ ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמר׃ מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃ סליק׃
ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים
זמרות ישראל׃ רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני׃ אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל
מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים׃ וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר ד
דשא מארץ׃ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל
חפץ כי לא יצמיח׃

40

ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד
יקחו : ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ו
ובאש שרוף ישרפו בשבת :

אלה שמות הגבורים אשר לדוד ישב
בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו ה
העצני על שמנה מאות חלל בפעם אחד : ו
ואחריו אלעזר בן דדו בן אחחי בשלשה ג
גבורים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו
שם למלחמה ויעלו איש ישראל : הוא קם וי
ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו אל החרב וי
ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם
ישבו אחריו אך לפשט :

ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים
לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים
והעם נס מפני פלשתים : ויתיצב בתוך הח
החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה ת
תשועה גדולה : וירדו שלשה מהשלשים רא
ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת ע
עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים : וד
ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לח
לחם : ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מב
מבור בית לחם אשר בשער : ויבקעו שלשת
הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור
בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ו
ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה : ויאמר
חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים
ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה
עשו שלשת הגבורים : ואבישי אחי יואב בן
צרויה הוא ראש השלשה והוא עורר את ח
חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה :
מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד ה
השלשה לא בא : ובניהו בן יהוידע בן איש
חיל רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני
אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בת
בתוך הבור ביום השלג : והוא הכה את איש
מצרי איש מראה וביד המצרי חנית וירד א
אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי וי
ויהרגהו בחניתו : אלה עשה בניהו בן יהו
יהוידע ולו שם בשלשה הגבורים : מן השל
השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמ
וישמהו דוד אל משמעתו : עשהאל אחי י
יואב בשלשים אלחנן בן דדו מבית לחם :
שמה החרדי אליקא
החרדי : חלץ הפלטי עירא בן עקש התקועי :
אביעזר הענתתי מבני החשתי : צלמון הא
האחחי מהרי הנטפתי : חלב בן בענה הנט
הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן : בנ
בניהו הפרעתני הדי מנחלי געש : אבי עלבון
הערבתי עזמות הברחמי : אליחבא השעלבני
בני ישן יהונתן : שמה ההררי אחיאם בן ש
שרר הארדי : אליפלט בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל הגלני : חצרי הכרמלי פ
פערי הארבי : יגאל בן נתן מצבה בני הגדי :
צלק העמני נחרי הבארתי נשא כלי יואב ב
בן צרויה : עירא היתרי גרב היתרי : אוריה
החתי כל שלשים ושבעה :

ויסף אף יהוה לחרות בישראל
ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישר
ישראל ואת יהודה : ויאמר המלך אל יואב ש
שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישר
ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם
וידעתי את מספר העם : ויאמר יואב אל

המלך ויסף ידוה אלהיך אל העם כהם וכהם
מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני ה
המלך למה חפץ בדבר הזה ׃ ויחזק דבר הם
המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב וש
ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם ישר
ישראל ׃ ויעברו את הירדן ויחנו בערער ימין
העיר אשר בתוך הנחל גד ואל יעזר ׃ ויבאו
הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה
יען וסביב אל צידון ׃ ויבאו מבצר צור וכל ע
ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר
שבע ׃ וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום ירושלם ׃ ויתן יואב את
מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל ש
שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש י
יהודה חמש מאות אלף איש ׃ ויך לב דוד א
אתו אחרי כן ספר את העם ׃
ויאמר דוד אל ידוה חטאתי מאד אשר עשיתי
ועתה ידוה העבר נא עון עבדך כי נסכלתי מ
מאד ׃ ויקם דוד בבקר ודבר ידוה היה אל גד
הנביא חזה דוד לאמר ׃ הלוך ודברת אל דוד
כה אמר ידוה שלש אנכי נטל עליך בחר לך
אחת מהם ואעשה לך ׃ ויבא גד אל דוד ויג
ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב
בארצך ואם שלשה חדשים נסך לפני צר
צריך והוא רדפך ואם היות שלשה ימים ד
דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב של
שלחי דבר ׃ ויאמר דוד
אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד ידוה כי רב
רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה ׃ ויתן ידוה
דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מ

מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף א
איש ׃ וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה ו
וינחם ידוה אל הרעה ויאמר למלאך המש
המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יד
ידוה היה עם גורן הארונה היבוסי ׃
ויאמר דוד אל ידוה בראותו
את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי נ
חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו ת
תהי נא ידך בי ובבית אבי ׃ ויבא גד אל דוד
ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם לידוה מזבח
בגרן ארונה היבסי ׃ ויעל דוד כדבר גד כא
כאשר צוה ידוה ׃ וישקף ארונה וירא את ה
המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה ו
וישתחו למלך ארצה ׃
ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל
עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לב
לבנות מזבח לידוה ותעצר המגפה מעל הע
העם ׃ ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני
המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמ
והמרגים וכלי הבקר לעצים ׃ הכל נתן אר
ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המל
המלך ידוה אלהיך ירצך ׃ ויאמר המלך אל
ארונה לא כי קנה אקנה מאותך במחיר ולא
אעלה לידוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את ה
הגרן ואת הבקר בכסף שקלים ח
חמשים ׃ ויבן דוד שם מ
מזבח לידוה ויעל
עלות ושלמים
ויעתר
ידוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל ׃

דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם
לו ׃ ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נ
נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכ
סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך ׃ וי
ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצ
וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למ
למלך ׃ והנערה יפה עד מאד ותהי למלך ס
סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה ׃ ואדניה
בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו ר
רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו ׃ ולא
עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וג
וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי א
אבשלום ׃ ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ו
ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה ׃ וצד
וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ו
ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו ה
עם אדניהו ׃ ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא
עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא א
את כל אחיו בני המלך ואת כל אנשי יהודה
עבדי המלך ׃ ואת נתן הנביא ובניהו ואת ה
הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא ׃ ויאמר
נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלא שמ

שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד
לא ידע ׃ ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי
את נפשך ואת נפש בנך שלמה ׃ לכי ובאי
אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך
אדניהו ׃ הנה עודך מדברת שם עם המלך
ואני אבא אחריך ומלאתי את דבריך ׃ ותבא
בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד
ואבישג השונמית משרת את המלך ׃ ותקד
בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה ל
לך ׃ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה א
אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי ו
והוא ישב על כסאי ׃ ועתה הנה אדניה מלך
ואתה אדני המלך לא ידעת ׃ ויזבח שור ומר
ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולא
ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה
עבדך לא קרא ׃ ואתה אדני המלך עיני כל
ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא א
אדני המלך אחריו ׃ והיה כשכב אדני המלך
עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים ׃ ו
והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא
בא ׃ ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויב
ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו אר
ארצה ׃ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ׃ כי
ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויק
ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאב
ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ו
ויאמרו יחי המלך אדניהו ׃ ולי

אני עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע
ולשלמה עבדך לא קרא : אם מאת אדני הם
המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עב
עבדך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו : ו
ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ו
ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך : וישבע
המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מ
מכל צרה : כי כאשר נשבעתי לך ביהוה א
אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך א
אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה
היום הזה : ותקד בת שבע אפים ארץ ותש
ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד
לעולם : ויאמר המלך דוד קראו לי
לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהו
יהוידע ויבאו לפני המלך : ויאמר המלך ל
להם קחו עמכם עבדי אדניכם והרכבתם א
את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם
אתו אל גיחון : ומשח אתו שם צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בש
בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה : ועליתם
אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי
ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה :
ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן
כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך : כאשר ה
היה אדני עם אדני המלך כן יהיה עם שלמה
ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד : ויר
וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהו
יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה
על פרדת המלך דוד וילכו אתו אל גיחון : ו
ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וי
וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל

העם יחי המלך שלמה : ויעלו כל העם אחריו
והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גד
גדולה ותבקע הארץ בקולם : וישמע אדניהו
וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל ויש
וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול
הקריה הומה : עודנו מדבר והנה יונתן בן א
אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש
חיל אתה וטוב תבשר : ויען יונתן ויאמר לא
לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את
שלמה : וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת
נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי
וירכבו אתו על פרדת המלך : וימשחו אתו ע
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגיחון ויעלו
משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר
שמעתם : וגם ישב שלמה על כסא המלוכה :
וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך
דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה מש
משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך
על המשכב : וגם ככה אמר המלך ברוך בר
יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כ
כסאי ועיני ראות : ויחרדו ויקמו כל הקראים
אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו : ואדניהו י
ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המ
המזבח : ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו י
ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המ
המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה א
אם ימית את עבדו בחרב : ויאמר שלמה אם
יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם
רעה תמצא בו ומת : וישלח המלך שלמה וי
ויורדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך של
שלמה ויאמר לו שלמה לך

לביתך: ויקרבו ימי
דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: אנכי
הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש: ו
ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בד
בדרכיו ולשמר חקתיו ומצותיו ומשפטיו וע
ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל
את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם:
למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי ל
לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפ
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: וגם א
אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה
אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאב
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם
דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחג
בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו:
ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם ש
שאול: ולבני ברזלי
הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי
כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: ו
והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבח
מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום ל
לכתי מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואש
ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב:
ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת א
את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם
שאול: וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר ד
דוד: והימים אשר מלך דוד על ישראל אר
ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובי
ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים: ושל
ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו

מאד: ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע א
אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר ש
שלום: ויאמר דבר לי אליך ותאמר לו דבר:
ויאמר אתה ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי
שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המל
המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: וע
ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תש
תשבי את פני ותאמר אליו דבר: ויאמר אמרי
נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן
לי את אבישג השונמית לאשה: ותאמר בת
שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: ותבא
בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדנ
אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וי
וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב
לימינו: ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שא
שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה ה
המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: ות
ותאמר יתן את אבישג השנמית לאדניהו א
אחיך לאשה: ויען המלך שלמה ויאמר לא
לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית
לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי
הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צ
צרויה: וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כ
כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דב
דבר אדניהו את הדבר הזה: ועתה חי יהוה
אשר הכינני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר
עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדנ
אדניהו: וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן
יהוידע ויפגע בו וימת: ולאביתר הכהן אמר
המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה
וביום הזה לא אמיתך כי

נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי
התענית בכל אשר התענה אבי׃ ויגרש שלמה
את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר
יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה׃
והשמעה באה עד יואב
כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום ל
לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקר
בקרנות המזבח׃ ויגד למלך שלמה כי נס יו
יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישל
וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך
פגע בו׃ ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר א
אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה א
אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה
דבר יואב וכה ענני׃ ויאמר לו המלך עשה
כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסרת דמי חנ
חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׃ ו
והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע ב
בשני אנשים צדיקים וטבים ממנו ויהרגם
בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר
צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יה
יהודה׃ ושבו דמיהם בראש יואב ובראש ז
זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יה
יהיה שלום עד עולם מעם יהוה׃ ויעל בניהו
בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במ
במדבר׃ ויתן המלך את בניהו בן יהוידע ת
תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך
תחת אביתר׃ וישלח המלך ויקרא לשמעי וי
ויאמר לו בנה לך בית בירושלם ולא תצא מ
משם אנה ואנה׃ והיה ביום צאתך ועברת א
את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך

יהיה בראשך׃ ויאמר שמעי למלך טוב הד
הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עב
עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים׃ וי
ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לש
לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו ל
לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת׃ ויקם שמעי
ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש
את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת׃
ויגד לשלמה כי הלך שמעי מי
מירושלם גת וישב׃ וישלח המלך ויקרא ל
לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך ביהוה ו
ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה וא
ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב
הדבר שמעתי׃ ומדוע לא שמרת את שבעת
יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך׃ ויאמר
המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי יהוה
והשיב יהוה את רעתך בראשך׃ והמלך של
שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה
עד עולם׃ ויצו המלך את
בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממ
והממלכה נכונה ביד שלמה׃
ויתחתן שלמה את פרעה מלך
מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר ה
דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה
ואת חומת ירושלם סביב׃ רק העם מזבחים
בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימ
הימים ההם׃ ויאהב שלמה
את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות ה
הוא מזבח ומקטיר׃ וילך המלך גבענה לז

לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות
יעלה שלמה על המזבח ההוא :
בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום
הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך : ויא
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי
חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצד
ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את ה
החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו
כיום הזה : ועתה יהוה אלהי אתה המלכת א
את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא
אדע צאת ובא : ועבדך בתוך עמך אשר ב
בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מר
מרב : ונתת לעבדך לב שמע לשפט את ע
עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט א
את עמך הכבד הזה : וייטב הדבר בעיני יהוה
כי שאל שלמה את הדבר הזה : ויאמר אלה
אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה
ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך ע
עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הב
הבין לשמע משפט : הנה עשיתי כדברך ה
הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא
היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך : וגם א
אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד
אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך :
ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר
הלך דויד אביך והארכתי את ימיך :
הפטרה מקץ
ויקץ שלמה
והנה חלום ויבא ירושלם ויעמד לפני ארון
ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש מ
משתה לכל עבדיו :

אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך
ותעמדנה לפניו : ותאמר האשה האחת בי
אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד וא
ואלד עמה בבית : ויהי ביום השלישי ללדתי ו
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר
אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית : וימת בן
האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו : ותקם
בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך י
ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת הש
השכיבה בחיקי : ואקם בבקר להניק את ב
בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא ה
היה בני אשר ילדתי : ותאמר האשה האח
האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמ
אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה ל
לפני המלך : ויאמר המלך זאת אמרת זה ב
בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך ה
המת ובני החי : ויאמר המלך קחו לי חרב וי
ויבאו החרב לפני המלך : ויאמר המלך גזרו
את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ו
ואת החצי לאחת : ותאמר האשה אשר בנה
החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ות
ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי וה
והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך
לא יהיה גזרו : ויען המלך ויאמר תנו לה את
הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו : ויש
וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט
המלך וייראו מפני המלך כי ראו כי חכמת א
אלהים בקרבו לעשות משפט : ויהי המלך ש
שלמה מלך על כל ישראל :
ואלה השרים אשר לו

עזריהו בן צדוק הכהן: אלי חרף ואחיה בני
שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר:
ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר
כהנים: ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד ב
בן נתן כהן רעה המלך: ואחישר על הבית ו
ואדנירם על המס:
ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל
וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יה
יהיה על אחד לכלכל:
ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: בן דקר
במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן:
בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: בן
אבינדב כל נפת דור טפת בת שלמה היתה
לו לאשה: בענה בן אחילוד תענך ומגדו ו
וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזר
ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מע
מעבר ליקמעם: בן גבר ברמת גלעד לו ח
חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל א
ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה
ובריח נחשת: אחינדב בן עדא מחנימה: אח
אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת ב
בת שלמה לאשה: בענא בן חושי באשר וב
ובעלות: יהושפט בן פרוח ביששכר: שמעי
בן אלא בבנימן: גבר בן ארי בארץ גלעד א
ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונ
ונציב אחד אשר בארץ: יהודה וישראל ר
רבים כחול אשר על הים לרב אכלים וש
ושתים ושמחים: ושלמה היה מושל בכל ה
הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול
מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כ
כל ימי חייו: ויהי לחם
שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר
קמח: עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי
ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברבו
וברברים אבוסים: כי הוא רדה בכל עבר
הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנ
הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב: וי
וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי של
שלמה: ויהי לשלמה
ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים ע
עשר אלף פרשים: וכלכלו הנצבים האלה
את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן ה
המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: ו
והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל ה
המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו:
ויתן אלהים חכמה לשלמה
ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על
שפת הים: ותרב חכמת שלמה מחכמת כל
בני קדם ומכל חכמת מצרים: ויחכם מכל
האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע
בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: וידבר
שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף:
וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון וע
ועד האזוב אשר בקיר וידבר על הבהמה וע
ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: ויבאו מ
מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת
כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:
וישלח חירם מלך צר
את עבדיו אל שלמה כי שמע כי משחו אתו

למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד
כל הימים: וישלח שלמה אל חירם לאמר:
אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול לבנות ב
בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר ס
סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגליו:
ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן וא
ואין פגע רע: והנני אמר לבנות בית לשם י
יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לא
לאמר בנך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא
יבנה הבית לשמי: ועתה צוה ויכרתו לי אר
ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכ
ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי א
אתה ידעת כי אין בנו איש יודע לכרות עצ
עצים כצידנים: ויהי כשמע חירם את דברי
שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום
אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה:
וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את א
אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך ב
בעצי ארזים ובעצי ברושים: עבדי ירדו מן
הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד ה
המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה
תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם בי
ביתי: ויהי חירם נתן לשלמה עצי ארזים וע
ועצי ברשים כל חפצו: ושלמה נתן לחירם
עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים
כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בש
בשנה: הפטרה תרומה ויהוה נתן
חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום ב
בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: ו
ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המ

המס שלשים אלף איש: וישלחם לבנונה עש
עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בל
בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על
המס: ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ו
ושמנים אלף חצב בהר: לבד משרי הנצ
הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת
אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים
במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות
אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו
בני שלמה ובני חירם והגבלים ויכינו העצים
והאבנים לבנות הבית:

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות
שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה
הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך
שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה
ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו:
והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה אר
ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו
על פני הבית: ויעש לבית חלוני שקפים אטו
אטומים: ויבן על קיר הבית יציע סביב את
קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צל
צלעות סביב: היציע התחתנה חמש באמה ר
רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשל
והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נ
נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הב
הבית: והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נב
נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמ
נשמע בבית בהבנתו: פתח הצלע התיכנה
אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו אל התי

התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: ויבן את
הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרות
בארזים: ויבן את היציע על כל הבית חמש
אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים:
ויהי דבר יהוה אל
שלמה לאמר: הבית הזה אשר אתה בנה א
אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי
אתך אשר דברתי אל דוד אביך: ושכנתי ב
בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישר
ישראל: ויבן שלמה
את הבית ויכלהו: ויבן את קירות הבית מביתה
בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הס
הספון צפה עץ מבית ויצף את קרקע הב
הבית בצלעות ברושים: ויבן את עשרים אמה
מירכתי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע וע
ועד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הק
הקדשים: וארבעים באמה היה הבית הוא
ההיכל לפני: וארז אל הבית פנימה מקלעת
פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נר
נראה: ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לת
לתתן שם את ארון ברית יהוה: ולפני הדביר
עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועש
ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף
מזבח ארז: ויצף שלמה את הבית מפנימה ז
זהב סגור ויעבר ברתוקות זהב לפני הדביר
ויצפהו זהב: ואת כל הבית צפה זהב עד תם
כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב:
ויעש בדביר
שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: ח

חמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות
כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו
ועד קצות כנפיו: ועשר באמה הכרוב השני
מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: קומת
הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני:
ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפר
ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד
בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני ו
וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף:
ויצף את הכרובים זהב: ואת כל קירות הב
הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותי
ותמרות ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: ו
ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון:
ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן הא
האיל מזוזות חמשית: ושתי דלתות עצי שמן
וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופ
ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים
ועל התמרות את הזהב: וכן עשה לפתח הה
ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: ושתי
דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת הא
האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גל
גלילים: וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים
וצפה זהב מישר על המחקה: ויבן את הח
החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרו
כרתות ארזים:
בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח
זיו: ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא ה
החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל
משפטיו ויבנהו שבע שנים: ואת ביתו בנה
שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו:

45

ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וח
וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קמתו ע
על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות אר
ארזים על העמודים: וספן בארז ממעל על
הצלעת אשר על העמודים ארבעים חמ
וחמשה חמשה עשר הטור: ושקפים שלשה
טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: וכל
הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה א
אל מחזה שלש פעמים: ואת אולם העמודים
עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רח
רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פנ
פניהם: ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם
המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הק
הקרקע: וביתו אשר ישב שם חצר האחרת
מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה ל
לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה:
כל אלה אבנים יקרות כמדות גזית מגררות
במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ו
ומחוץ עד החצר הגדולה: ומיסד אבנים ג
גדלות אבנים יקרות אבני עשר אמות ואבני
שמנה אמות: ומלמעלה אבנים יקרות כמ
כמדות גזית וארז: וחצר הגדולה סביב של
שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים ולחצר
בית יהוה הפנימית ולאלם הבית:

הפטרה [illegible] וישלח המלך
שלמה ויקח את חירם מצור: בן אשה אלמ
אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חר
חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התב
התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנח
בנחשת ויבא אל המלך שלמה ויעש את כל
מלאכתו: ויצר את שני העמודים נחשת שמ
שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וח
וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד הש
השני: ושתי כתרת עשה לתת על ראשי הע
העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת ה
הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת
השנית: שבכים מעשה שבכה גדלים מע
מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש הע
העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכ
לכתרת השנית: ויעש את העמודים ושני ט
טורים סביב על השבכה האחת לכסות את
הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכ
לכתרת השנית: וכתרת אשר על ראש מע
העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות:
וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת
הבטן אשר לעבר השבכה והרמנים מאתים
טורים סביב על הכתרת השנית: ויקם את ה
העמודים לאלם ההיכל ויקם את העמוד ה
הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את שמו בעז: ועל ראש הע
העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמ
העמודים: ויעש
את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפ
שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו סביב: ופקעים מת
מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר בא
באמה מקיפים את הים סביב שני טורים הפ
הפקעים יצקים ביצקתו: עמד על שנים עשר
בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה
ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה וה

והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה׃
ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח
שושן אלפים בת יכיל׃ ויעש את המכנות ה
עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה הא
האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה ק
קומתה׃ וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומ
ומסגרת בין השלבים׃ ועל המסגרות אשר ב
בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השל
השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ל
לוית מעשה מורד׃ וארבעה אופני נחשת ל
למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמ
פעמתיו כתפת להם מתחת לכיור הכתפות
יצקות מעבר איש לוית׃ ופיהו מבית לכת
לכתרת ומעלה באמה ופיה עגול מעשה כן
אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומס
ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות׃ וארבעה
האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים
במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי הא
האמה׃ ומעשה האופנים כמעשה אופן ה
המרכבה ידותם וגבהם וחשקהם וחשריהם
הכל מוצק׃ וארבע כתפות אל ארבע פנות
המכונה האחת מן המכונה כתפיה׃ ובר
ובראש המכונה חצי האמה קומה עגול סב
סביב ועל ראש המכונה ידתיה ומסגרתיה מ
ממנה׃ ויפתח על הלחות ידתיה ועל מסג
מסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש
ולוית סביב׃ כזאת עשה את עשר המכונות
מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה׃
ויעש עשרה כיורות נחשת ארבעים בת יכיל
הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כ

כיור אחד על המכונה האחת לעשר המכ
המכונות׃ ויתן את המכונות חמש על כתף
הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו
ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממ
ממול נגב׃ הפטרה ויקהל

ויעש חירם את הכירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המ
המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יד
ידוה׃ עמדים שנים וגלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכס
לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על ראש
העמודים׃ ואת הרמנים ארבע מאות לשתי
השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלת הכתרות אשר על פני
העמדים׃ ואת המכנות עשר ואת הכירת ע
עשרה על המכנת׃ ואת הים האחד ואת ה
הבקר שנים עשר תחת הים׃ ואת הסירת ה
ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים ה
האלה אשר עשה חירם למלך שלמה בית י
ידוה נחשת ממרט׃ בככר הירדן יצקם המ
המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן׃
וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד ל
לא נחקר משקל הנחשת׃ ויעש שלמה את
כל הכלים אשר בית ידוה את מזבח הזהב וא
ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב׃ ואת
המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני ה
הדביר זהב סגור והפרח והנרות והמלקחים
זהב׃ והספות והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור׃ והפתות לדלתות הבית
הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל

סביב : ס״ל ק ותשלם
כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית י
ידוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את ה
הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות ב
בית ידוה : אז יקהל שלמה
את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי
האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירוש
ירושלם להעלות את ארון ברית ידוה מעיר
דוד היא ציון : ויקהלו אל המלך שלמה כל
איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש
השביעי : ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכה
הכהנים את הארון : ויעלו את ארון ידוה ואת
אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ו
ויעלו אתם הכהנים והלוים : והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הא
הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ול
ולא ימנו מרב : ויביאו הכהנים את ארון בר
ברית ידוה אל מקומו אל דביר הבית אל קד
קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים : כי
הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון וי
ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמע
מלמעלה : ויארכו הבדים ויראו ראשי הב
הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו ה
החוצה ויהיו שם עד היום הזה : אין בארון
רק שני לחות האבנים אשר הניח שם משה
בחרב אשר כרת ידוה עם בני ישראל בצא
בצאתם מארץ מצרים : ויהי בצאת הכהנים
מן הקדש והענן מלא את בית ידוה : ולא יא
יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מל
מלא כבוד ידוה את בית ידוה :

אז אמר שלמה ידוה אמר לשכן
בערפל : בנה בניתי בית זבול לך מכון לשב
לשבתך עולמים : ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד :
ויאמר ברוך ידוה אלדי ישראל אשר דבר ב
בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר : מן הי
היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצ
ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישר
ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר ב
בדוד להיות על עמי ישראל : ויהי עם לבב ד
דוד אבי לבנות בית לשם ידוה אלדי ישר
ישראל : ויאמר ידוה אל דוד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי ה
היה עם לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי
אם בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית לש
לשמי : ויקם ידוה את דברו אשר דבר ואקם
תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר
דבר ידוה ואבנה הבית לשם ידוה אלדי יש
ישראל : ואשם שם מקום לארון אשר שם
ברית ידוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים :

ויעמד שלמה לפני מזבח ידוה נגד כל
קהל ישראל ויפרש כפיו השמים : ויאמר יד
ידוה אלדי ישראל אין כמוך אלדים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והח
והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם :
אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דב
דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום ה
הזה : ועתה ידוה אלדי ישראל שמר לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת

לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הל
הלכת לפני׃ ועתה אלהי ישראל יאמן נא דב
דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי׃ כי הא
האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה
אשר בניתי׃ ופנית אל תפלת עבדך ואל תח
תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל הת
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום׃ ל
להיות עיניך פתחות אל הבית הזה לילה וי
ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם
לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל ה
המקום הזה׃ ושמעת אל תחנת עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה
תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת
וסלחת׃ את אשר יחטא איש לרעהו ונשא ב
בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בב
בבית הזה׃ ואתה תשמע השמים ועשית וש
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו
בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃
בהנגף עמך ישראל לפני
אויב כי יחטאו לך ושבו אליך והודו את ש
שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃ וא
ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך י
ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאב
לאבותם׃ בהעצר שמים
ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל ה
המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישו
ישובון כי תענם׃ ואתה תשמע השמים וסל
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם

את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר
על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה׃
רעב כי יהיה בארץ דבר כי
יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי
יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע וכל מחל
מחלה׃ כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל
האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נג
נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ ואתה
תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונ
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו
כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם׃
למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פ
פני האדמה אשר נתתה לאבתינו׃ וגם אל ה
הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מא
מארץ רחוקה למען שמך׃ כי ישמעון את ש
שמך הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנט
הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃
ואתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית כ
ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל
עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך יש
ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה
אשר בניתי׃ כי יצא
עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם
והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת ב
בה והבית אשר בניתי לשמך׃ ושמעת השמ
השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית מש
משפטם׃ כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא
יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום ש
שוביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה׃
והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו

והתחננו אליך בארץ שוביהם לאמר חטאנו
והעוינו רשענו : ושבו אליך בכל לבבם ובכל
נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפ
והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאב
לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בניתי
לשמך : ושמעת השמים מכון שבתך את ת
תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם : וסלחת
לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמ
ורחמום : כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת
ממצרים מתוך כור הברזל : להיות עיניך פת
פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך יש
ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך : כי
אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כ
כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את
אבתינו ממצרים אדני ידוה :

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל ידוה את
כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח
ידוה מכרע על ברכיו וכפיו פרושות השמ
השמים : ויעמד ויברך את כל קהל ישראל ק
קול גדול לאמר : ברוך ידוה אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר א
אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה
עבדו : יהי ידוה אלדינו עמנו כאשר היה ע
עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו : להטות ל
לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצו
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו :
ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני ידוה ק
קרבים אל ידוה אלדינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום

ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי ידוה ה
הוא האלדים אין עוד : והיה לבבכם שלם ע
עם ידוה אלדינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו
כיום הזה : והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח
לפני ידוה : ויזבח שלמה את זבח השלמים
אשר זבח לידוה בקר עשרים ושנים אלף וצ
וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית ידוה
המלך וכל בני ישראל : ביום ההוא קדש המ
המלך את תוך החצר אשר לפני בית ידוה
כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלב
חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני
ידוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה וא
ואת חלבי השלמים : ויעש שלמה בעת ההיא
את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבא
חמת עד נחל מצרים לפני ידוה אלדינו שב
שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום :
ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המ
המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על
כל הטובה אשר עשה ידוה לדוד עבדו ולי
ולישראל עמו : ויהי ככלות שלמה לבנות את
בית ידוה ואת בית המלך ואת כל חשק של
שלמה אשר חפץ לעשות :

וירא ידוה אל שלמה שנית כאשר נראה
אליו בגבעון : ויאמר ידוה אליו שמעתי את
תפלתך ואת תחנתך אשר התחננתה לפני ה
הקדשתי את הבית הזה אשר בניתה לשום ש
שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הי
הימים : ואתה אם תלך לפני כאשר הלך ד
דוד אביך בתם לבב ובישר ולעשות ככל א
אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר : והקמתי

את כסא ממלכתך על ישראל לעולם כאשר
דברתי אל דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל: אם שוב תשבון אתם וב
ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי וחקותי א
אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם: והכרתי את ישראל
מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית
אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה י
ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: והבית
הזה יהיה עליון כל עובר עליו ישם ושרק וא
ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ו
ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה א
אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצ
מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחוו להם
ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל ה
הרעה הזאת: ויהי מקצה
עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבת
הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: חירם
מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי
ברשים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמ
שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: ויצא
חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו ש
שלמה ולא ישרו בעיניו: ויאמר מה הערים
האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כ
כבול עד היום הזה:
וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב:
וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לב
לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ו
ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת מגדו
ואת גזר: פרעה מלך מצרים עלה וילכד את
גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר ה

הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: ויבן
שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון: ואת ב
בעלת ואת תדמר במדבר בארץ: ואת כל ע
ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הר
הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה א
אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל א
ארץ ממשלתו: כל העם הנותר מן האמרי
החתי והפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני י
ישראל המה: בניהם אשר נתרו אחריהם ב
בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם וי
ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה: ומב
ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנ
אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי
רכבו ופרשיו: אלה שרי
הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים
וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה:
אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אש
אשר בנה לה אז בנה את המלוא: והעלה ש
שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים ע
על המזבח אשר בנה ליהוה והקטר אתו א
אשר לפני יהוה ושלם את הבית: ואני עשה
המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות ע
על שפת ים סוף בארץ אדום: וישלח חירם
באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם ע
עבדי שלמה: ויבאו אופירה ויקחו משם זהב
ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך
שלמה:
ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם י
יהוה ותבא לנסתו בחידות: ותבא ירושלמה
בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וז
וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא

אל המלך שלמה ותדבר אליו את כל אשר
היה עם לבבה ויגד לה שלמה את כל דבריה
לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד
לה ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה ו
והבית אשר בנה ומאכל שלחנו ומושב עב
עבדיו ומעמד משרתיו ומלבשיהם ומשקיו ו
ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד
רוח ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר
אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך ולא
האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה ע
עיני והנה לא הוגד לי החצי הוספת חכמה ו
וטוב אל השמועה אשר שמעתי אשרי אנ
אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך
תמיד השמעים את חכמתך יהי יהוה אלהיך
ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל
באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למ
למלך לעשות משפט וצדקה ותתן למלך מ
מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד
ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב
אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה וגם
אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מא
מאופיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה
ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית
יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ל
לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום
הזה והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל
חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד
המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועב
ועבדיה ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זה

זהב לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים ו
וכל מלכי הערב ופחות הארץ ויעש המלך
שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות ז
זהב יעלה על הצנה האחת ושלש מאות מג
מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על
המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון
ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב מופז שש מעלות לכסא וראש
עגול לכסא מאחריו וידות מזה ומזה אל מק
מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הי
הידות ושנים עשר אריים עמדים שם על
שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל מ
ממלכות וכל כלי משקה המלך שלמה זהב
וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף
לא נחשב בימי שלמה למאומה כי אני תר
תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש
שנים תבא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנ
שנהבים וקפים ותכיים ויגדל המלך שלמה
מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה וכל הא
הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את ח
חכמתו אשר נתן האלהים בלבו והמה מב
מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושל
ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה ויאסף שלמה
רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב
עם המלך בירושלם ויתן המלך את הכסף
בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומקוה

סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר: ותעלה ותצ
ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וס
וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ו
ולמלכי ארם בידם יוצאו:
והמלך שלמה אהב נשים נכריות ר
רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדום
אדומיות צדניות חתיות: מן הגוים אשר אמר
ידוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא
יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלדיהם
בהם דבק שלמה לאהבה: ויהי לו נשים שר
שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו
נשיו את לבו: ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו
את לבבו אחרי אלדים אחרים ולא היה לב
לבבו שלם עם ידוה אלדיו כלבב דוד אביו:
וילך שלמה אחרי עשתרת אלדי צידנים ואח
ואחרי מלכם שקץ עמנים ויעש שלמה הרע
בעיני ידוה ולא מלא אחרי ידוה כדוד אביו:
אז יבנה שלמה במה לכמוש
שקוץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמ
ולמלך שקוץ בני עמון וכן עשה לכל נשיו ה
הנכריות מקטירות ומזבחות לאלדיהן: ויתא
ויתאנף ידוה בשלמה כי נטה את לבבו מעם
ידוה אלדי ישראל הנראה אליו פעמים: וצ
וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי
אלדים אחרים ולא שמר את אשר צוהו יד
ידוה: ויאמר ידוה
לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת
בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע א
את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: אך ב
בימיך לא אעשנה בעבור דוד אביך מיד בנ

בנך אקרענה: רק את כל הממלכה לא אק
אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עב
עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי:
ויקם ידוה שטן לשלמה
את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום:
ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר ה
הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באד
באדום: כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל
ישראל עד הכרית כל זכר באדום: ויברח ה
הדד הוא ואנשים אדמים מעבדי אביו א
אתו לבא מצרים והדד נער קטן: ויקמו מ
ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפ
מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצר
מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן ל
לו: וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו
אשה את אחות אשתו אחות תחפנס הגבי
הגבירה: ותלד לו אחות תחפנס את גנבת ב
בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי
גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: והדד ש
שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מ
מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה
שלחני ואלך אל ארצי: ויאמר לו פרעה כי
מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל אר
ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני: ויקם א
אלדים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח
מאת הדדעזר מלך צובה אדניו: ויקבץ עליו
אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו
דמשק וישבו שם וימלכו בדמשק: ויהי שטן
לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד
ויקץ בישראל וימלך על ארם: וירבעם

בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה
אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך :
וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה
את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו : והא
והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנ
הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל
סבל בית יוסף : ויהי
בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא א
אתו אחיה השלני הנביא בדרך והוא מתכ
מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בש
בשדה : ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר
עליו ויקרעה שנים עשר קרעים : ויאמר ל
לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר י
יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה
מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים : ו
והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמ
ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל : יען אשר עזבוני וישתחוו ל
לעשתרת אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב ו
ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לע
לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד א
אביו : ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נ
נשיא אשיתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי א
אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי :
ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את ע
עשרת השבטים : ולבנו אתן שבט אחד למ
למען היות ניר לדויד עבדי כל הימים לפני ב
בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי
שם : ואותך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נ
נפשך והיית מלך על ישראל : והיה אם תש
תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי וע

ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כא
כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי
לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך א
את ישראל : ואענה את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים : ויבקש שלמה להמית א
את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל ש
שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות ש
שלמה : ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה ו
וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי של
שלמה והימים אשר מלך שלמה בירושלם
על כל ישראל ארבעים שנה : וישכב שלמה
עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רח
רחבעם בנו תחתיו :

וילך רחבעם שכם כי שכם באו כל
ישראל להמליך אתו : ויהי כשמע ירבעם בן
נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני ה
המלך שלמה וישב ירבעם במצרים : וישלחו
ויקראו לו ויבא ירבעם וכל קהל ישראל ויד
וידברו אל רחבעם לאמר : אביך הקשה את
עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה
ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך : ויא
ויאמר להם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי
וילכו העם : ויועץ המלך רחבעם את הזקנ
הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו
בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב א
את העם הזה דבר : וידברו אליו לאמר אם
היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם
ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים
כל הימים : ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצ
יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו הע
העמדים לפניו : ויאמר

אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את הע
העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן ה
העל אשר נתן אביך עלינו: וידברו אליו הי
הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר ל
לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך ה
הכביד את עלינו ואתה הקל מעלינו כה תד
תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: ועתה
אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אסיף על
עליכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר א
אתכם בעקרבים: ויבא ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לא
לאמר שובו אלי ביום השלישי: ויען המלך א
את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר
יעצהו: וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר
אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם
אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם ב
בעקרבים: ולא שמע המלך אל העם כי הי
היתה סיבה מאת ידוה למען הקים את דברו
אשר דבר ידוה ביד אחיה השלני אל ירבעם
בן נבט: וירא כל ישראל כי לא שמע המל
המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר
לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן
ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וי
וילך ישראל לאהליו: ובני ישראל היושבים
בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם:

וישלח

המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירג
וירגמו כל ישראל בו אבן וימת: והמלך רחב
רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירוש
ירושלם: ויפשעו ישראל בבית דוד עד הי

היום הזה: ויהי כשמע כל ישראל כי ש
ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העד
וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אח
בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו: ויבא
רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהו
ואת שבט בנימן מאה ושמנים אל
בחור עשה מלחמה להלחם עם בית יש
להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמ
ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש הא
לאמר: אמר אל רחבעם בן שלמה מל
יהודה ואל כל בני יהודה ובנימן ויתר ה
העם לאמר: כה אמר ידוה לא תעלו ולא ת
תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לב
לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את
דבר ידוה וישבו ללכת כדבר ידוה:

ויבן

ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את פנואל: ויאמר ירבעם בלבו
עתה תשוב הממלכה לבית דוד: אם יעלה
העם הזה לעשות זבחים בבית ידוה בירוש
בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם א
אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רח
רחבעם מלך יהודה: ויועץ המלך ויעש ש
שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות
ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מ
מארץ מצרים: וישם את האחד בבית אל ו
ואת האחד נתן בדן: ויהי הדבר הזה לחט
לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: ויע
ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות הע
העם אשר לא היו מבני לוי:

ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עש
עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על
המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר
עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות א
אשר עשה׃ ויעל על המזבח אשר עשה בב
בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני ח
חדש אשר בדא מלבו ויעש חג לבני ישראל
ויעל על המזבח להקטיר׃

והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר
יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח ל
להקטיר׃ ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויא
ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נו
נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את
כהני הבמות המקטירים עליך ועצמות אדם
ישרפו עליך׃ ונתן ביום ההוא מופת לאמר
זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע
ונשפך הדשן אשר עליו׃ ויהי כשמע המלך
את דבר איש האלהים אשר קרא על המז
המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל
המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח
עליו ולא יכל להשיבה אליו׃ והמזבח נקרע
וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן א
איש האלהים בדבר יהוה׃ ויען המלך ויא
ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה
אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי׃ ויחל א
איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך
אליו ותהי כבראשנה׃ וידבר המלך אל א
איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה וא
ואתנה לך מתת׃ ויאמר איש האלהים אל ה
המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא עמך ו
ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה׃
כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל
לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת׃ וילך בדרך אחר ולא שב בדרך א
אשר בא בה אל בית אל׃

ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו
ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש ה
האלהים היום בבית אל את הדברים אשר ד
דבר אל המלך ויספרום לאביהם׃ וידבר א
אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו א
את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר ב
בא מיהודה׃ ויאמר אל בניו חבשו לי החמור
ויחבשו לו החמור וירכב עליו׃ וילך אחרי א
איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה וי
ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה
ויאמר אני׃ ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל
לחם׃ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא א
אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים ב
במקום הזה׃ כי דבר אלי בדבר יהוה לא ת
תאכל לחם ולא תשתה שם מים ולא תשוב
ללכת בדרך אשר הלכת בה׃ ויאמר לו גם
אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה
לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם ו
וישת מים כחש לו׃ וישב אתו ויאכל לחם ב
בביתו וישת מים׃ ויהי הם ישבים אל השל
השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר הש
השיבו׃ ויקרא אל איש האלהים אשר בא
מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית א
את פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צ
צוך יהוה אלהיך׃

ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר
דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא
תבא נבלתך אל קבר אבתיך : ויהי אחרי אכ
אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור ל
לנביא אשר השיבו : וילך וימצאהו אריה ב
בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך ו
והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנב
הנבלה : והנה אנשים עברים ויראו את הנב
הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עומד א
אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנב
הנביא הזקן ישב בה : וישמע הנביא אשר ה
השיבו מן הדרך ויאמר איש האלדים הוא
אשר מרה את פי ידוה ויתנהו ידוה לאריה
וישברהו וימיתהו כדבר ידוה אשר דבר לו :
וידבר אל בניו לאמר חבשו לי החמור ויחב
ויחבשו : וילך וימצא את נבלתו משלכת בד
בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה נ
לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את ה
החמור : וישא הנביא את נבלת איש האלד
האלדים ויניחהו על החמור וישיבהו ויבא א
אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו : ויגח א
את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי : ויהי
אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במו
במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלד
האלדים קבור בו אצל עצמתיו הניחו את ע
עצמתי : כי היו יהיה הדבר אשר קרא כד
כדבר ידוה על המזבח אשר בבית אל ועל כ
כל בתי הבמות אשר בערי שמרון :
אחר הדבר הזה לא שב ירבעם
מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני
במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות : ו
ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכ
ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה :
בעת ההיא חלה אביה
בן ירבעם : ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא ו
והשתנית ולא ידעו כי את אשת ירבעם והל
והלכת שלה והנה שם אחיה הנביא הוא ד
דבר עלי למלך על העם הזה : ולקחת בידך
עשרה לחם ונקודים ובקבוק דבש ובאת א
אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער : ותעש כן
אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית א
אחיה ואחיהו לא יכול לראות כי קמו עיניו מ
משיבו : וידוה אמר אל
אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרוש דבר
מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר
אליה ויהי כבואה והיא מתנכרה : ויהי כש
כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ו
ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנב
מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה : לכי אמרי
לירבעם כה אמר ידוה אלדי ישראל יען אש
אשר הרמותיך מתוך העם ואתנך נגיד על ע
עמי ישראל : ואקרע את הממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר
מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיניו : ותרע לעשות מכל אשר היו
לפניך ותלך ותעשה לך אלדים אחרים ומס
ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך :
לכן הנני מביא רעה על בית ירבעם והכרתי
לירבעם משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל
ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל

עד תמו: המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי ידוה ד
דבר: ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך ה
העירה ומת הילד: וספדו לו כל ישראל וקב
וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר
יען נמצא בו דבר טוב אל ידוה אלדי ישר
ישראל בבית ירבעם: והקים ידוה לו מלך ע
על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה ה
היום ומה גם עתה: והכה ידוה את ישראל
כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מ
מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאב
לאבותיהם וזרם מעבר הנהר יען אשר עשו א
את אשריהם מכעיסים את ידוה: ויתן את י
ישראל בגלל חטאת ירבעם אשר חטא וא
ואשר החטיא את ישראל: ותקם אשת ירב
ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף ה
הבית והנער מת: ויקברו אתו ויספדו לו כל
ישראל כדבר ידוה אשר דבר ביד עבדו אח
אחיהו הנביא:

ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך ה
הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: והימים אשר מלך ירבעם עשרים
ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלוך נדב ב
בנו תחתיו:

ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים
ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה ש
שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר ידוה
לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם
אמו נעמה העמונית: ויעש יהודה הרע בע
בעיני ידוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אב
אבתם בחטאתם אשר חטאו: ויבנו גם ה
המה להם במות ומצבות ואשרים על כל ג
גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן: וגם קדש
היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר
הוריש ידוה מפני בני ישראל:

ויהי בשנה החמשית למלך
רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושל
ירושלם: ויקח את אצרות בית ידוה ואת א
אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מ
מגני הזהב אשר עשה שלמה: ויעש המלך
רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד ש
שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: ויהי
מדי בא המלך בית ידוה ישאום הרצים וה
והשיבום אל תא הרצים: ויתר דברי רחבעם
וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: וישכב ו
רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר ד
דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים ב
בנו תחתיו:

ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן
נבט מלך אבים על יהודה: שלש שנים מלך
בירושלם ושם אמו מעכה בת אבשלום: ויל
וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא
היה לבבו שלם עם ידוה אלדיו כלבב דוד
אביו: כי למען דוד נתן ידוה אלדיו לו ניר ב
בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד א
את ירושלם: אשר עשה דוד את הישר בע
בעיני ידוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי
חייו רק בדבר אוריה החתי: ומלחמה היתה

בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו : ויתר ד
דברי אבים וכל אשר עשה הלא הם כתו
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה :
ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: וישכב
אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימל
וימלך אסא בנו תחתיו :
ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל
מלך אסא על יהודה : וארבעים ואחת שנה
מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבש
אבשלום : ויעש אסא הישר בעיני ידוה כד
כדוד אביו : ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר
את כל הגללים אשר עשו אבתיו : וגם את מ
מעכה אמו ויסירה מגבירה אשר עשתה מ
מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וי
וישרף בנחל קדרון : והבמות לא סרו רק ל
לבב אסא היה שלם עם ידוה כל ימיו : ויבא
את קדשי אביו וקדשי בית ידוה כסף וזהב ו
וכלים : ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשה
מלך ישראל כל ימיהם : ויעל בעשא מלך
ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת
יוצא ובא לאסא מלך יהודה : ויקח אסא את
כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית ידוה
ואת אוצרות בית המלך ויתנם ביד עבדיו וי
וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברי
טברימון בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק
לאמר : ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה א
את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מ
מעלי : וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח
את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך

את עיון ואת דן ואת אבל ואת מעכה ואת כל
כנרות על כל ארץ נפתלי : ויהי כשמע בע
בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתר
בתרצה : והמלך אסא השמיע את כל יהודה
אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה א
אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את ג
גבע בנימן ואת המצפה : ויתר כל דברי אסא
וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר ב
בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימ
הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את
רגליו : וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אב
אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו ת
תחתיו : ונדב בן
ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא
מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים : ויע
ויעש הרע בעיני ידוה וילך בדרך אביו ובח
ובחטאתו אשר החטיא את ישראל : ויקשר
עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בע
בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל יש
ישראל צרים על גבתון : וימיתהו בעשא בש
בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תח
תחתיו : ויהי במלכו הכה את כל בית ירבעם
לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמידו
כדבר ידוה אשר דבר ביד עבדו אחיה הש
השילני : על חטאת ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל בכעסו אשר הכעיס את י
ידוה אלהי ישראל : ויתר דברי נדב וכל אש
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל : ומלחמה היתה בין א
אסא ובין בעשא מלך ישראל כל הימים :

בשנת שלש לאסא
מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל יש
ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה:
ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל:
ויהי דבר יהוה
אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר: יען אשר
הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי יש
ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטיא את עמי
ישראל להכעיסני בחטאתם: הנני מבעיר א
אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כב
כבית ירבעם בן נבט: המת לבעשא בעיר יא
יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף
השמים: ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבו
וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הי
הימים למלכי ישראל: וישכב בעשא עם אב
אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תח
תחתיו: וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר י
יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הר
הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במע
במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר
הכה אתו: בשנת עשרים
ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
בעשא על ישראל בתרצה שנתים: ויקשור
עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתר
בתרצה שותה שכור בית ארצא אשר על ה
הבית בתרצה: ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בש
בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו: ויהי במלכו בשבתו על כסאו
הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משת

משתין בקיר וגאליו ורעהו: וישמד זמרי את
כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל ב
בעשא ביד יהוא הנביא: אל כל חטאות ב
בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר
החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם: ויתר דברי אלה וכל אש
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:
בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך
יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם
חנים על גבתון אשר לפלשתים: וישמע ה
העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את
המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צב
צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: ויעלה
עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תר
תרצה: ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר וי
ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את
בית המלך באש וימת: על חטאתיו אשר ח
חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך י
ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את
ישראל: ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למל
למלכי ישראל: אז
יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי
תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי:
ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר
אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי:
בשנת שלשים
ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על
ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש

שנים: ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרי
בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם ה
העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר ש
שמרון: ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע
מכל אשר לפניו: וילך בכל דרך ירבעם בן
נבט ובחטאתו אשר החטיא את ישראל להכי
להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: ו
ויתר דברי עמרי וכל אשר עשה וגבורתו אש
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי ה
הימים למלכי ישראל: וישכב עמרי עם אבו
אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תח
תחתיו: ואחאב בן
עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה
שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן ע
עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה:
ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל
אשר לפניו: ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם
בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מל
מלך צדנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו ל
לו: ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה ב
בשמרון: ויעש אחאב את האשרה ויוסף את
אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישר
ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו:
בימיו בנה חיאל בית
האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה ובש
ובשגוב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה א
אשר דבר ביד יהושע בן נון:
ויאמר אליהו התשבי מתשבי
גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר
עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומ

ומטר כי אם לפי דברי:
ויהי דבר יהוה אליו לאמר: לך מזה
ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר ע
על פני הירדן: והיה מהנחל תשתה ואת הע
הערבים צויתי לכלכלך שם: וילך ויעש כד
כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פ
פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר
בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה:
ויהי מקץ ימים
ויבש הנחל כי לא היה גשם בארץ:
ויהי דבר יהוה אליו לאמר: קום לך צ
צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי
שם אשה אלמנה לכלכלך: ויקם וילך צרפ
צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה
אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר ק
קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה: ותלך לק
לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת ל
לחם בידך: ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי
מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן
בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ו
ועשיתיהו לי ולבני ואכלנוהו ומתנו: ויאמר
אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך
עשי לי משם עגה קטנה בראשונה והוצ
והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה:
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן ל
לא תחסר עד יום תת יהוה גשם על פני הא
האדמה: ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל
הוא והיא וביתה ימים: כד הקמח לא כלתה
וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר

ביד אליהו:
ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה ב
בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר ל
לא נותרה בו נשמה: ותאמר אל אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני
ולהמית את בני: ויאמר אליה תני לי את בנך
ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא
יושב שם וישכיבהו על מטתו: ויקרא אל יד
ידוה ויאמר ידוה אלהי הגם על האלמנה
אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את ב
בנה: ויתמודד על הילד שלש פעמים ויקרא
אל ידוה ויאמר ידוה אלהי תשב נא נפש הי
הילד הזה על קרבו: וישמע ידוה בקול א
אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: ויקח
אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ות
ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי
איש אלהים אתה ודבר ידוה בפיך אמת:
הפטרה כי תשא
ויהי ימים רבים
ודבר ידוה היה אל אליהו בשנה השלישית
לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על
פני האדמה: וילך אליהו להראות אל אחאב
והרעב חזק בשמרון: ויקרא אחאב אל עוב
עובדיהו אשר על הבית ועובדיהו היה ירא
את ידוה מאד: ויהי בהכרית איזבל את נבי
נביאי ידוה ויקח עובדיהו מאה נביאים ויחב
ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם
ומים: ויאמר אחאב אל עובדיהו לך בארץ
אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמ
נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולא נכרית מה
מהבהמה: ויחלקו להם את הארץ לעבר בה
אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועובדיהו הלך
בדרך אחד לבדו: ויהי עובדיהו בדרך והנה
אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר
האתה זה אדני אליהו: ויאמר לו אני לך אמר
לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה חטאתי כי
אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: חי
ידוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא ש
שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע א
את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה: וע
ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אל
אליהו: והיה אני אלך מאתך ורוח ידוה יש
ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאח
לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את
ידוה מנעורי: הלא הגד לאדני את אשר ע
עשיתי בהרג איזבל את נביאי ידוה ואחביא
מנביאי ידוה מאה איש חמשים חמשים איש
במערה ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה א
אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ו
ויאמר אליהו חי ידוה צבאות אשר עמדתי
לפניו כי היום אראה אליו: וילך עובדיהו לק
לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת א
אליהו: ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עוכר ישראל: ויאמר ל
לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אב
אביך בעזבכם את מצות ידוה ותלך אחרי ה
הבעלים: ועתה שלח קבץ אלי את כל ישר
ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל אר
ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע
מאות אכלי שלחן איזבל:

וישלח אחאב בכל בני ישראל
ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל: ויגש א
אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פס
פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים
לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו ה
העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל העם אני
נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל אר
ארבע מאות וחמשים איש: ויתנו לנו שנים פ
פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו ויש
וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אע
אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים וא
ואש לא אשים: וקראתם בשם אלהיכם וא
ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר
יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויא
ויאמרו טוב הדבר: ויאמר אליהו לנביאי ה
הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש ל
לא תשימו: ויקחו את הפר אשר נתן להם וי
ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצ
הצהרים לאמר הבעל ענו ואין קול ואין ע
עונה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ויהי ב
בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו ב
בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו
וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ: ויקראו בק
בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וכר
וברמחים עד שפך דם עליהם: ויהי כעבר
הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין ק
קול ואין עונה ואין קשב: ויאמר אליהו לכל
העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את
מזבח יהוה ההרוס: ויקח אליהו שתים עש

עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר
היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה ש
שמך: ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה
ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח:
ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על ה
העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים וי
ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו ויש
וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו המים ס
סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: ויהי
בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יה
יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע
כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדב
ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה: ענני
יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה הא
האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: ות
ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצ
העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה: וירא כל העם ויפלו על
פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא
האלהים: ויאמר אליהו להם תפשו את נבי
נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשם וי
ויורידם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם:
ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי ק
קול המון הגשם: ויעלה אחאב לאכל ולש
ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר
ארצה וישם פניו בין ברכיו: ויאמר אל נערו
עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין
מאומה ויאמר שוב שבע פעמים: ויהי בשב
בשביעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש ע
עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב א

אסר ורד ולא יעצרכה הגשם: ויהי עד כה ו
ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי ג
גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה:
הפטרה לפנחס ויד ידוה היתה אל
אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד ב
באכה יזרעאלה: ויגד אחאב לאיזבל את כל
אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל
הנביאים בחרב: ותשלח איזבל מלאך אל א
אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוסיפון
כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מ
מהם: וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר
שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: והוא
הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רותם
אחד וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה
ידוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: ויש
וישכב ויישן תחת רותם אחד והנה זה מלאך
נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט והנה מרא
מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וי
וישת וישב וישכב: וישב מלאך ידוה שנית
ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: וי
ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא
ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלר
האלהים חרב: ויבא שם אל המערה וילן ש
שם והנה דבר ידוה אליו ויאמר לו מה לך
פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי לידוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבח
מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב רא
ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה:
ויאמר צא ועמדת בהר לפני ידוה והנה יד
ידוה עובר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ו
ומשבר סלעים לפני ידוה לא ברוח

ידוה ואחר הרוח רעש לא ברעש ידוה:
ואחר הרעש אש לא באש ידוה ואחר
האש קול דממה דקה: ויהי כשמע אליהו וי
וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה
והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: וי
ויאמר קנא קנאתי לידוה אלהי צבאות כי ו
עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ו
ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויב
ויבקשו את נפשי לקחתה:
ויאמר ידוה אליו לך שוב לדרכך
מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל המ
למלך על ארם: ואת יהוא בן נמשי תמשח ל
למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל
מחולה תמשח לנביא תחתיך: והיה הנמלט
מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא
ימית אלישע: והשארתי בישראל שבעת א
אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו: וילך משם וימצא א
את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר
צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר א
אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ויעזב את ה
הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא ל
לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך ש
שוב כי מה עשיתי לך: וישב מאחריו ויקח
את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם
הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי א
אליהו וישרתהו: ובן
הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ו
ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על ש
שמרון וילחם בה: וישלח מלאכים אל אחאב

מלך ישראל העירה: ויאמר לו כה אמר בן
הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הט
הטובים לי הם: ויען מלך ישראל ויאמר כד
כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: וי
וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד
לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ו
ונשיך ובניך לי תתן: כי אם כעת מחר אשלח
את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי ע
עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ול
ולקחו: ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ו
ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי ש
שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנ
מנעתי ממנו: ויאמרו אליו כל הזקנים וכל ה
העם אל תשמע ולא תאבה: ויאמר למלאכי
בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת
אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא
אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר:
וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אל
אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון ל
לשעלים לכל העם אשר ברגלי: ויען מלך י
ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר כמפתח:
ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא ו
והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וי
וישימו על העיר: והנה נביא אחד נגש אל
אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה ה
הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו
בידך היום וידעת כי אני יהוה: ויאמר אחאב
במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדי
המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר
אתה: ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מ

מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כ
כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים: ויצ
ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בס
בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך ע
עזר אתו: ויצאו נערי שרי המדינות ברא
בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר א
אנשים יצאו משמרון: ויאמר אם לשלום יצ
יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפשום: ואלה יצאו מן העיר נערי שרי הם
המדינות והחיל אשר אחריהם: ויכו איש א
אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן
הדד מלך ארם על סוס ופרשים: ויצא מלך
ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם
מכה גדולה: ויגש הנביא אל מלך ישראל וי
ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תע
תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה ע
עליך: ועבדי מלך
ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן
חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם ל
לא נחזק מהם: ואת הדבר הזה עשה הסר
המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם:
ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס
כסוס ורכב כרכב ונלחמה אתם במישור א
אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן:
ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם
ישראל: ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו
לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי
עזים וארם מלאו את הארץ: ויגש איש הא
האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה

אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים
יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ה
ההמון הגדול הזה בידך וידעת כי אני יהוה׃
ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום ה
השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל א
את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד׃ וינסו ה
הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על ע
עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד
נס ויבא אל העיר חדר בחדר׃ ויאמרו אליו
עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי
מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וח
וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי
יחיה את נפשך׃ ויחגרו שקים במתניהם וח
וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל וי
ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי וי
ויאמר העודנו חי אחי הוא׃ והאנשים ינחשו
וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד
ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו
על המרכבה׃ ויאמר אליו הערים אשר לקח
אבי מאת אביך אשיב וחצות תשים לך בדמ
בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית
אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו׃

ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל
רעהו בדבר יהוה הכני נא וימאן האיש להכ
להכתו׃ ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול י
יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מא
מאצלו וימצאהו האריה ויכהו׃ וימצא איש א
אחר ויאמר הכני נא ויכהו האיש הכה ופצע׃
וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש
באפר על עיניו׃ ויהי המלך עבר והוא צעק
אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה
והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את
האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תח
תחת נפשו או ככר כסף תשקל׃ ויהי עבדך ע
עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך
ישראל כן משפטך אתה חרצת׃ וימהר ויסר
את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי
מהנביאים הוא׃ ויאמר אליו כה אמר יהוה
יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך
תחת נפשו ועמך תחת עמו׃ וילך מלך ישר
ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרנה׃

חצי הספר

ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות
היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב
מלך שמרון׃ וידבר אחאב אל נבות לאמר
תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קר
קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב
ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר ז
זה׃ ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה
מתתי את נחלת אבתי לך׃ ויבא אחאב אל ב
ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נב
נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת
אבתי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא א
אכל לחם׃ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר
אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם׃ וי
וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי וא
ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם ח
חפץ אתה ואתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא
אתן לך את כרמי׃ ותאמר אליו

איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על יש
ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן ל
לך את כרם נבות היזרעאלי : ותכתב ספרים
בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח ספרים
אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים
את נבות : ותכתב בספרים לאמר קראו צום
והשיבו את נבות בראש העם : והושיבו שנים
אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר בר
ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת :
ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים הישבים
בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כ
כתוב בספרים אשר שלחה אליהם : קראו צ
צום והושיבו את נבות בראש העם : ויבאו
שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו
אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך
נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויס
ויסקלהו באבנים וימת : וישלחו אל איזבל ל
לאמר סקל נבות וימת : ויהי כשמע איזבל כי
סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קו
קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן
לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי אם מת : וי
ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב ל
לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו :
ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר : קום רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר
ירד שם לרשתו : ודברת אליו לאמר כה אמר
יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים א
את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה
: ויאמר אחאב אל

אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען ה
התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה : הנני מב
מביא אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי ל
לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל :
ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית
בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ות
ותחטא את ישראל : וגם לאיזבל דבר יהוה
לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחיל יזר
יזרעאל : המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו עוף השמים : רק לא היה
כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יה
יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו : ויתעב
מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו ה
האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל :
ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע
את בגדיו וישם שק על בשרו ויצם וישכב ב
בשק ויהלך אט :
ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר : ה
הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מ
מפני לא אביא הרעה בימיו בימי בנו אביא
הרעה על ביתו : וישבו שלש שנים אין מל
מלחמה בין ארם ובין ישראל :
ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יה
יהודה אל מלך ישראל : ויאמר מלך ישראל
אל עבדיו הידעתם כי לנו ראמות גלעד וא
ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם :
ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמ
רמות גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך : ויא
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כ
כיום את דבר יהוה : ויקבץ מלך ישראל

את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלי
אלהם האלך אל רמות גלעד למלחמה אם
אחדל ויאמרו עלה ויתן ידוה ביד המלך ׃ וי
ויאמר יהושפט האין פה נביא לידוה עוד ונ
ונדרשה מאתו ׃ ויאמר מלך ישראל אל יהו
יהושפט עוד איש אחד לדרש את ידוה מא
מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי
אם רע מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל י
יאמר המלך כן ׃
ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מ
מהרה מיכיהו בן ימלא ׃ ומלך ישראל ויה
ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו
מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכ
וכל הנביאים מתנבאים לפניהם ׃ ויעש לו צ
צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אם
אמר ידוה באלה תנגח את ארם עד כלותם ׃
וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמות גל
גלעד והצלח ונתן ידוה ביד המלך ׃ והמלאך
אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנ
הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המ
המלך יהי נא דברך כדבר אחד מהם ודברת
טוב ׃ ויאמר מיכיהו חי ידוה כי את אשר יאמר
ידוה אלי אתו אדבר ׃ ויבא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמות גלעד למ
למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח
ונתן ידוה ביד המלך ׃ ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר א
אלי רק אמת בשם ידוה ׃ ויאמר ראיתי את כ
כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר א
אין להם רעה ויאמר ידוה לא אדנים לאלה

ישובו איש לביתו בשלום ׃ ויאמר מלך יש
ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא י
יתנבא עלי טוב כי אם רע ׃ ויאמר לכן שמע
דבר ידוה ראיתי את ידוה ישב על כסאו וכ
וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו ׃
ויאמר ידוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל
ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אם
אמר בכה ׃ ויצא הרוח ויעמד לפני ידוה ויא
ויאמר אני אפתנו ויאמר ידוה אליו במה ׃ וי
ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ו
ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן ׃ ועתה
הנה נתן ידוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה
וידוה דבר עליך רעה ׃ ויגש צדקיהו בן כנענה
ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר
רוח ידוה מאתי לדבר אתך ׃ ויאמר מיכיהו ר
הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחבא ׃ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו
והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן ה
המלך ׃ ואמרת כה אמר המלך שימו את זה
בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ ע
עד באי בשלום ׃ ויאמר מיכיהו אם שוב תש
תשוב בשלום לא דבר ידוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם ׃
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
רמות גלעד ׃ ויאמר מלך ישראל אל יהוש
יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש
בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה ׃
ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו של
שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן וא
ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו ׃ וי

ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה א
אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו לה
להלחם ויזעק יהושפט: ויהי כראות שרי הר
הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מא
מאחריו: ואיש משך בקשת לתמו ויכה את
מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר
לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי הח
החליתי: ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך
היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב
ויצק דם המכה אל חיק הרכב: ויעבר הרנה
במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו וא
ואל ארצו: וימת המלך ויבא שמרון ויקברו
את המלך בשמרון: וישטף את הרכב על ב
ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות
רחצו כדבר יהוה אשר דבר: ויתר דברי אח
אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה ו
וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב אח
אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו:

ויהושפט בן אסא
מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך י
ישראל: יהושפט בן שלשים וחמש שנה ב
במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ו
ושם אמו עזובה בת שלחי: וילך בכל דרך
אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני
יהוה: אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות: וישלם יהושפט עם מלך
ישראל: ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר
עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: ויתר הקדש אשר
נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: ומלך
אין באדום נצב מלך: יהושפט עשה אניות
תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נש
נשברה אניות בעציון גבר: אז אמר אחזיהו
בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך
באניות ולא אבה יהושפט: וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו:

אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון ב
בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וי
וימלך על ישראל שנתים: ויעש הרע בעיני
יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך יר
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויע
ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהו
יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו: וי
ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: וי
ויפל אחזיהו בעד השבכה בעליתו אשר בש
בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם
לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה: ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי
קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר
אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הו
הולכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: ולכן
כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא ת
תרד ממנה כי מות תמות וילך אליהו: וישבו
המלאכים אליו ויאמר אלהם מה זה שבתם:
ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו
לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודב
ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים
בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי

עקרון לכן המטה אשר־עלית שם לא־תרד
ממנה כי מות תמות ׃ וידבר אלהם מה מש
משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר א
אליכם את־הדברים האלה ׃ ויאמרו אליו אי
איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויא
ויאמר אליה התשבי הוא ׃ וישלח אליו שר־
חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על־ר
ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך
דבר רדה ׃ ויענה אליהו וידבר אל־שר החמ
החמשים אם־איש אלהים אני תרד אש מן־
השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך ותרד אש
מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיו ׃ וישב וי
וישלח אליו שר־חמשים אחר וחמשיו ויען וי
וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מ
מהרה רדה ׃ ויען אליה וידבר אלהם אם־אי
איש האלהים אני תרד אש מן־השמים ותא
ותאכל אתך ואת־חמשיך ותרד אש אלהים
מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיו ׃ וישב
וישלח שר־חמשים שלשים וחמשיו ויעל וי
ויבא שר־החמשים השלשי ויכרע על־ברכיו
לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש ה
האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה ח
חמשים בעיניך ׃ הנה ירדה אש מן־השמים
ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים
ואת־חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך ׃ וי
וידבר מלאך ידוה אל־אליהו רד אתו אל־ת
תירא מפניו ויקם וירד אתו אל־המלך ׃ וידבר
אליו כה אמר ידוה יען אשר־שלחת מלאכים
לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין א
אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה

אשר־עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות תמות ׃
וימת כדבר־ידוה אשר־דבר אליהו וימלך י
יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן־יהוש
יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן ׃ ויתר
דברי אחזיהו אשר עשה הלא־המה כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל ׃
ויהי בהעלות ידוה את־אליהו
בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן־הג
הגלגל ׃ ויאמר אליהו אל־אלישע שב נא פה
כי ידוה שלחני עד־בית־אל ויאמר אלישע חי־
ידוה וחי־נפשך אם אעזבך וירדו בית־אל ׃ וי
ויצאו בני־הנביאים אשר בית־אל אל־אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום ידוה לקח את־
אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי הח
החשו ׃ ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כ
כי ידוה שלחני יריחו ויאמר חי־ידוה וחי נפ
נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו ׃ ויגשו בני־ה
הנביאים אשר־ביריחו אל־אלישע ויאמרו א
אליו הידעת כי היום ידוה לקח את־אדניך מ
מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החשו ׃ וי
ויאמר לו אליהו שב נא פה כי ידוה שלחני ה
הירדנה ויאמר חי־ידוה וחי נפשך אם אע
אעזבך וילכו שניהם ׃ וחמשים איש מבני הנ
הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם
עמדו על־הירדן ׃ ויקח אליהו את־אדרתו ויג
ויגלם ויכה את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו
שניהם בחרבה ׃ ויהי בעברם ואליהו אמר אל־
אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מ
מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך
אלי ׃ ויאמר הקשית לשאול אם תראה

אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה ׃
ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש ו
וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בס
בסערה השמים ׃ ואלישע ראה והוא מצעק
אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד
ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים ׃ וירם
את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויע
ויעמד על שפת הירדן ׃ ויקח את אדרת א
אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויא
ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה
את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע ׃ וי
ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויא
ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לק
לקראתו וישתחוו לו ארצה ׃ ויאמרו אליו ה
הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני ח
חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח
יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הג
הגאיות ויאמר לא תשלחו ׃ ויפצרו בו עד
בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבק
ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו ׃ וישבו א
אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא א
אמרתי אליכם אל תלכו ׃

ויאמרו אנשי העיר אל אלישע
הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה ו
והמים רעים והארץ משכלת ׃ ויאמר קחו לי
צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו ׃
ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי למים האלה ולא יהיה
משם עוד מות ומשכלת ׃ וירפו המים עד הי
היום הזה כדבר אלישע אשר דבר ׃ ויעל מ

משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים
יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה ק
קרח עלה קרח ׃ ויפן אחריו ויראם ויקללם ב
בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ו
ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים ׃ וילך מ
משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון ׃

ויהורם בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עש
עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים
עשרה שנה ׃ ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא
כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר ע
עשה אביו ׃ רק חטאת ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה ׃

ומישע מלך מואב היה
נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ו
ומאה אלף אילים צמר ׃ ויהי במות אחאב וי
ויפשע מלך מואב במלך ישראל ׃ ויצא המ
המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד א
את כל ישראל ׃ וילך וישלח אל יהושפט מ
מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הת
התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה
כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסך ׃ ויא
ויאמר איזה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר
אדום ׃ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים
למחנה ולבהמה אשר ברגליהם ׃ ויאמר מ
מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המ
המלכים האלה לתת אתם ביד מואב ׃ ויאמר
יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את
יהוה מאתו ויען אחד מעבדי מלך

ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצ
יצק מים על ידי אליהו׃ ויאמר יהושפט יש
אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויה
ויהושפט ומלך אדום׃ ויאמר אלישע אל מ
מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ו
ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אתם
ביד מואב׃ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך
יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך׃
ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו
יד יהוה׃ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל ה
הזה גבים גבים׃ כי כה אמר יהוה לא תראו
רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים
ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם׃ ונקל זאת
בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם׃ והכיתם כ
כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב ת
תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה ה
הטובה תכאבו באבנים׃ ויהי בבקר כעלות
המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא
הארץ את המים׃ וכל מואב שמעו כי עלו ה
המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגו
חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול׃ וישכימו ב
בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב
מנגד את המים אדמים כדם׃ ויאמרו דם זה
החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ו
ועתה לשלל מואב׃ ויבאו אל מחנה ישראל
ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם
ויכו בה והכות את מואב׃ והערים יהרסו וכל
חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל
מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד הש
השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ו
ויכוה׃ וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה
ויקח אתו שבע מאות איש שלף חרב להב
להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו׃ ויקח את
בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה
על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו
מעליו וישבו לארץ׃

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה
אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה יד
ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה ב
בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים׃ ויאמר א
אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש
לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי א
אם אסוך שמן׃ ויאמר לכי שאלי לך כלים
מן החוץ מאת כל שכניכי כלים רקים אל ת
תמעיטי׃ ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בנ
בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תס
תסיעי׃ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה הם מגשים אליה והיא מוצקת׃ ויהי כ
כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי
עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד הש
השמן׃ ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר ל
לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת וב
ובניכי תחיי בנותר׃ ויהי היום ויעבר
אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו
לאכל לחם ויהי מדי עברו יסור שמה לאכל
לחם׃ ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי

כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד
נעשה נא עליית קיר קטנה ונשים לו שם מט
מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו
יסור שמה: ויהי היום ויבא שמה ויסר אל ה
העליה וישכב שמה: ויאמר אל גחזי נערו ק
קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו:
ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו א
את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש ל
לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותא
ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: ויאמר ומה ל
לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואי
ואישה זקן: ויאמר קרא לה ויקרא לה ותע
ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה
אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים
אל תכזב בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למ
למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלי
אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל א
אביו אל הקצרים: ויאמר אל אביו ראשי ר
ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: ויש
וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד
הצהרים וימת: ותעל ותשכבהו על מטת א
איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא א
אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנע
הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש ה
האלהים ואשובה: ויאמר מדוע את הולכת
אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום:
ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך א
אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי
כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל

גחזי נערו הנה השונמית הלז: ועתה רוץ נא
לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאי
לאישך השלום לילד ותאמר שלום: ותבא
אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויג
ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הר
הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים מ
ממני ולא הגיד לי: ותאמר השאלתי בן מאת
אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: ויאמר לג
לגחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי
תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא
תעננו ושמת משענתי על פני הנער: ותאמר
אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויק
ויקם וילך אחריה: וגחזי עבר לפניהם וישם
את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קש
קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער: ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת
משכב על מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעד ש
שניהם ויתפלל אל יהוה: ויעל וישכב על הי
הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו
על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: וישב וי
וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר
עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח ה
הנער את עיניו: ויקרא אל גחזי ויאמר קרא
אל השנמית הזאת ויקראה ותבא אליו ותא
ויאמר שאי בנך: ותבא ותפל על רגליו ות
ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: ואלי
ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנ
הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת ה
הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: ויצא
אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שד

שדה וילקט ממנו פקעות שדה מלא בגדו
ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו: ויצקו
לאנשים לאכול ויהי באכלם מהנזיד והמה
צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלדים ולא י
יכלו לאכל: ויאמר וקחו קמח וישלך אל הס
הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר ר
רע בסיר: הפטרה כי תזריע ואיש
בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלדים לחם
בכורים עשרים לחם שערים וכרמל כצקל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר מש
משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן
לעם ויאכלו כי כה אמר ידוה אכל והותר: ו
ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר ידוה:
ונעמן שר צבא מלך ארם
היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו
נתן ידוה תשועה לארם והאיש היה גבור ח
חיל מצרע: וארם יצאו גדודים וישבו מא
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נ
נעמן: ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני ה
הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצר
מצרעתו: ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכ
וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ו
ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מ
מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף
וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: וי
ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כב
כבא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את
נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא מ
מלך ישראל את הספר ויקרע את בגדיו ויא
ויאמר האלדים אני להמית ולהחיות כי זה ש
שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא
וראו כי מתאנה הוא לי: ויהי כשמע אלישע
איש האלדים כי קרע מלך ישראל את בגדיו
וישלח אל המלך לאמר למה קרעת את בג
בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל
ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח הבית
לאלישע: וישלח אליו אלישע מלאך לאמר
הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך
לך וטהר: ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה א
אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם ידוה
אלדיו והניף ידו אל המקום ואסף המצורע:
הלא טוב אמנה ופרפר נהרות דמשק מכל
מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן
וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה
ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: וירד ויטבל
בירדן שבע פעמים כדבר איש האלדים ויש
וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: וישב א
אל איש האלדים הוא וכל מחנהו ויבא ויע
ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין א
אלדים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח
נא ברכה מאת עבדך: ויאמר חי ידוה אשר
עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימ
וימאן: ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך מ
משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד
עבדך עלה וזבח לאלדים אחרים כי אם ליד
לידוה: לדבר הזה יסלח ידוה לעבדך בבא
אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען
על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי ב
בית רמון יסלח ידוה לעבדך בדבר הזה: וי

ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ׃
ויאמר גחזי נער
אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נ
נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הב
הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מ
מאתו מאומה׃ וירדף גחזי אחרי נעמן ויראה
נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו
ויאמר השלום׃ ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מה
מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם כ
ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃ ויאמר נעמן
הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף
בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל
שני נעריו וישאו לפניו׃ ויבא אל העפל ויק
ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים
וילכו׃ והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר א
אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלך עב
עבדך אנה ואנה׃ ויאמר אליו לא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך ה
העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזתים ו
וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ וצרעת
נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו
מצרע כשלג׃ ויאמרו
בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום א
אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו׃ נ
נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה
אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם. ויא
ויאמר לכו׃ ויאמר האחד הואל נא ולך את
עבדיך ויאמר אני אלך׃ וילך אתם ויבאו הי
הירדנה ויגזרו העצים׃ ויהי האחד מפיל ה

הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ו
ויאמר אהה אדני והוא שאול׃ ויאמר איש
האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב
עץ וישלך שמה ויצף הברזל׃ ויאמר הרם
לך וישלח ידו ויקחהו׃

ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ
אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תח
תחנתי׃ וישלח איש
האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מע
מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים׃ ויש
וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו
איש האלהים והזהרה ונשמר שם ולא אחת
ולא שתים׃ ויסער לב מלך ארם על הדבר
הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תג
תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל׃ ויאמר א
אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנ
הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל א
את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך׃ וי
ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו
ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ וישלח שמה סו
סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על
העיר׃ וישכם משרת איש האלהים לקום וי
ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב וי
ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה׃ ו
ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר
אותם׃ ויתפלל אלישע
ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה ויפקח י
יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סו
סוסים ורכב אש סביבת אלישע׃ וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר יהוה הך נא

את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר
אלישע: ויאמר אליהם אלישע לא זה הדרך
ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל
האיש אשר תבקשון ויולך אתם שמרונה: ו
ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח
נא את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עי
עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: ויאמר מלך
ישראל אל אלישע כראתו אתם האכה אכ
אכה אבי: ויאמר לא תכה האשר שבית בח
בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים
לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: וי
ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו ויש
וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדו
גדודי ארם לבא בארץ ישראל:

ויהי אחרי כן ויקבץ
בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר
על שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון והנה צ
צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כ
כסף ורבע הקב דביונים בחמשה כסף: וי
ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צע
צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר
אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן א
או מן היקב: ויאמר לה המלך מה לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכ
ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: ונבשל א
את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר ת
תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: ויהי
כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את ב
בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה
השק על בשרו מבית: ויאמר כה יעשה לי א

אלהים וכה יסף אם יעמד ראש אלישע בן
שפט עליו היום: ואלישע ישב בביתו והזק
והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בט
בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזק
הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה ל
להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הד
הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי א
אדניו אחריו: עודנו מדבר עמם והנה המל
המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מ
מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד: ויאמר א
אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת
מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בש
בשקל בשער שמרון: ויען השליש אשר המ
המלך נשען על ידו את איש האלהים ויא
ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים הי
היהיה הדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך
ומשם לא תאכל:

הפטו
וארבעה אנשים היו מצרעים פתח הש
השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יש
ישבים פה עד מתנו: אם אמרנו נבא העיר
והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ה
ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם
יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: ויקמו בנשף
לבא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה
ארם והנה אין שם איש: ואדני השמיע את
מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גד
ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו
מלך ישראל את מלכי החתים ואת
ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו
וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת
חמוריהם המחנה
כאשר

כאשר היא וינסו אל נפשם: ויבאו המצור
המצורעים האלה עד קצה המחנה ויבאו א
אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כ
כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישובו ויבא
ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמ
ויטמנו: ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו
עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מח
מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עון וע
ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ויבאו
ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר ב
באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול
אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואה
ואהלים כאשר המה: ויקרא השערים ויגידו
בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר
אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו
ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה
להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונת
ונתפשם חיים ואל העיר נבא: ויען אחד מע
מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים
הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון
ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישר
ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני בישראל
רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם ל
לאמר לכו ורא[ו]: וילכו אחריהם עד הירדן ו
...מלאה בגדים וכלים אשר ה
...ם וישבו המלאכים ויג
... ויבזו את מחנה ארם
בשקל
זאש
העם

בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר
דבר ברדת המלך אליו: ויהי כדבר איש הא
האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים ב
בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בש
בשער שמרון: ויען השליש את איש האל
האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות ב
בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנך ראה
בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי לו כן וירמסו
אתו העם בשער וימת: סליק
ואלישע דבר אל האשה אשר החיה א
את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי כ
כאשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל
הארץ שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר
איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים: ויהי מקצה שבע שנים
ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק א
אל המלך אל ביתה ואל שדה: והמלך מד
מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספ
ספרה נא לי את כל הגדולות אשר עשה א
אלישע: ויהי הוא מספר למלך את אשר ה
החיה את המת והנה האשה אשר החיה את
בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה וי
ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה
אשר החיה אלישע: וישאל המלך לאשה ות
ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר ה
השב את כל אשר לה ואת כל תבואת הש
השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ויב
ויבא אלישע דמשק ובן הדד מלך ארם חל
חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד ה
הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנ

מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את
ידוה מאתו לאמר האחיה מחלי זה: וילך חז
חזהאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב ד
דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו
ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך
לאמר האחיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע
לך אמר לא חיה תחיה והראני ידוה כי מות
ימות: ויעמד על פניו וישם עד בוש ויבך איש
האלהים: ויאמר חזהאל מדוע אדני בכה ויא
ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישר
ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובח
ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש וה
והרתיהם תבקע: ויאמר חזהאל כי מה עב
עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויא
ויאמר אלישע הראני ידוה אתך מלך על א
ארם: וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויא
ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי
חיה תחיה: ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל
במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל ת
תחתיו: ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך
ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן
יהושפט מלך יהודה: בן שלשים ושתים ש
שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם:
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית א
אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש ה
הרע בעיני ידוה: ולא אבה ידוה להשחית א
את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו ל
לתת לו ניר ולבניו כל הימים: בימיו פשע א
אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך:
ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא

קם לילה ויכה את אדום הסובב אליו ואת ש
שרי הרכב וינס העם לאהליו:
ויפשע אדום מתחת יד יהודה
עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: ו
ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כ
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בע
בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו:
בשנת שתים עשרה
שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אח
אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים ו
ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך י
ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע ב
בעיני ידוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב
הוא: וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם
חזהאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו ארמים
את יורם: וישב יורם המלך להתרפא ביזר
ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בר
ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואח
ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות א
את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא:
ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך
וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: ו
ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נ
נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והבאת אתו
חדר בחדר: ולקחת פך השמן ויצקת על רא
ראשו ואמרת כה אמר ידוה משחתיך למלך
על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה: ו

הלך הנער הנער הנביא רמת גלעד: ויבא ו
והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך
השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך
השר: ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ר
ראשו ויאמר לו כה אמר ידוה אלדי ישראל
משחתיך למלך על עם ידוה אל ישראל: וה
והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי ע
עבדי הנביאים ודמי כל עבדי ידוה מיד איז
איזבל: ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ונתתי את
בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בע
בעשא בן אחיה: ואת איזבל יאכלו הכלבים
בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס:
ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו לו השלום
מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם
אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: ויאמרו
שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר א
אלי לאמר כה אמר ידוה משחתיך למלך על
ישראל: וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תח
תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשפר ויא
ויאמרו מלך יהוא: ויתקשר יהוא בן יהושפט
בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת ג
גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך א
ארם: וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל
מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את
חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם
אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל:
וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב ש
שמה ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את יו
יורם: והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וי

וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני
ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם
ויאמר השלום: וילך רכב הסוס לקראתו וי
ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא
מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה ל
לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: וישלח
רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר ה
המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום
סב אל אחרי: ויגד הצפה לאמר בא עד א
אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמ
נמשי כי בשגעון ינהג: ויאמר יהורם אסר וי
ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואח
ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקר
לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרע
היזרעאלי: ויהי כראות יהורם את יהוא ויא
ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד ז
זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך יה
יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה א
אחזיה: ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם
בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ו
ויאמר אל בדקר שלשה שא השליכהו בח
בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני וא
ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ו
וידוה נשא עליו את המשא הזה: אם לא את
דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יד
ידוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם ידוה
ועתה שא השליכהו בחלקה כדבר ידוה: וא
ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן ו
וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכהו אל
המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס

מגידו וימת שם׃ וירכבו אתו עבדיו ירושלימה
ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד׃
ובשנת אחת עש
עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על
יהודה׃ ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ו
ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף
בעד החלון׃ ויהוא בא בשער ותאמר השלום
זמרי הרג אדניו׃ וישא פניו אל החלון ויאמר
מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים
ויאמר שמטהו וישמטוה ויז מדמה אל הקיר
ואל הסוסים וירמסנה׃ ויבא ויאכל וישת ויא
ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה
כי בת מלך היא׃ וילכו לקברה ולא מצאו ב
בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים׃ ו
וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר
דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק י
יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ וה
והית נבלת איזבל כדמן על פני השדה בח
בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃
ולאחאב שבעים בנים
בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון א
אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב
לאמר׃ ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם
בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מב
מבצר והנשק׃ וראיתם הטוב והישר מבני
אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על ב
בית אדניכם׃ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה
שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנ
אנחנו׃ וישלח אשר על הבית ואשר על הע
העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עב

עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה
לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה׃ ויכתב
אליהם ספר שני לאמר אם לי אתם ולקלי
אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אד
אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני
המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים
אתם׃ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני
המלך וישחטו שבעים איש וישמו את רא
ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ ו
ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו את ראשי
בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פ
פתח השער עד הבקר׃ ויהי בבקר ויצא ויע
ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה
אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כ
כל אלה׃ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה
ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ ויך י
יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל
וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר
לו שריד׃ ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית ע
עקד הרעים בדרך׃ ויהוא מצא את אחי א
אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו א
אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך
ובני הגבירה׃ ויאמר תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים וש
ושנים איש ולא השאיר מהם איש׃ וילך מ
משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו וי
ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כא
כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש וי
ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המ

המרכבה ׃ ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ל
ליהוד וירכב אתו ברכבו ׃ ויבא שמרון ויך
את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד הש
השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו ׃
ויקבץ יהוא את כל
העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מ
מעט יהוא יעבדנו הרבה ׃ ועתה כל נביאי ה
הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש א
אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפ
יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען ה
האביד את עבדי הבעל ׃ ויאמר יהוא קדשו
עצרה לבעל ויקראו ׃ וישלח יהוא בכל ישר
ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר א
איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא ב
בית הבעל פה לפה ׃ ויאמר לאשר על המל
המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויו
ויוצא להם המלבוש ׃ ויבא יהוא ויהונדב בן
רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו ו
וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוד כי אם ע
עבדי הבעל לבדם ׃ ויבאו לעשות זבחים וע
ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר
האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מב
מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו ׃ ויהי ככלתו
לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולש
ולשלישים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי
חרב וישלכו הרצים והשלישים וילכו עד ע
עיר בית הבעל ׃ ויציאו את מצבת בית הבעל
וישרפוה ׃ ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את
בית הבעל וישימהו למוצאות עד היום ׃ וישמד
יהוא את הבעל מישראל ׃ רק חטאי ירבעם

בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יה
יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ו
ואשר בדן ׃ ויאמר
יהוד אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר
בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב ב
בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל ׃ ויהוא
לא שמר ללכת בתורת יהוד אלהי ישראל ב
בכל לבבו לא סר מעל חטאת ירבעם אשר
החטיא את ישראל ׃ בימים ההם החל יהוד
לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול יש
ישראל ׃ מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ
הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער א
אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן ׃ ויתר ד
דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יש
ישראל ׃ וישכב יהוא עם אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תח
תחתיו ׃ והימים אשר מלך יהוא על ישראל ע
עשרים ושמנה שנה בשמרון ׃
ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת
בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה ׃ ות
ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו
את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני ה
המלך הממותים אתו ואת מניקתו בחדר המ
המטות ויסתירו אתו מפני עתליהו ולא הומ
הומת ׃ ויהי אתה בית יהוד מתחבא שש שנ
שנים ועתליה מלכת על הארץ ׃
ובשנה השביעית שלח יהוידע
ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא א
אתם אליו בית יהוד ויכרת להם ברית וישבע

אתם בית יהוה וירא אתם את בן המלך : ויצ
ויצוה לאמר זה הדבר אשר תעשון השלי
השלישית מכם באי השבת ושמרי משמרת
בית המלך: והשלישית בשער סור והשלישית
בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת
הבית מסח : ושתי הידות בכם כל יצאי הש
השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המ
המלך : והקפתם על המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך
בצאתו ובבאו : ויעשו שרי המאיות ככל א
אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו
באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע
הכהן: ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ו
ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית י
יהוה: ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף
הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח
ולבית על המלך סביב : ויוצא את בן המלך
ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו
וימשחהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך: ותשמע
עתליה את קול הרצים העם ותבא אל העם
בית יהוה : ותרא והנה המלך עמד על העמ
העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל ה
המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות
ותקרע עתליה את בגדיה ותאמר קשר קשר:
ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקודי ה
החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית
לשדרות והבא אחריה המת בחרב כי אמר
הכהן אל תומת בית יהוה : וישמו לה ידים ו
ותבא דרך מבא הסוסים בית המלך ותומת
שם : ויכרות יהוידע את הברית בין יהוה ובין

המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המ
המלך ובין העם : ויבאו כל עם הארץ בית
הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת צלמיו שב
שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה :
ויקח את שרי המאיות ואת הכרי ואת הרצים
ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית י
יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וי
וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית
הפטרה המלך : בן שבע
שנים יהואש במלכו : בשנת שבע ליהוא מ
מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ו
ושם אמו צביה מבאר שבע: ויעש יהואש ה
הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע
הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות: ויאמר יהואש אל הכהנים
כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף
עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר י
יעלה על לב איש להביא בית יהוה : יקחו לה
להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את
בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק :
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בד
בדק הבית : ויקרא המלך יהואש ליהוידע ה
הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם
מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף
מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו : ויאתו
הכהנים לבלתי קחת כסף

מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית ׃ ויקח
יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן
אתו אצל המזבח בימין בבא איש בית יהוד ו
ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף
המובא בית יהוד ׃ ויהי כראותם כי רב הכסף
בארון ויעל סופר המלך והכהן הגדול ויצרו
וימנו את הכסף הנמצא בית יהוד ׃ ונתנו את
הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה המופ
המפקדים בית יהוד ויוציאהו לחרשי העץ
ולבונים העשים בית יהוד ׃ ולגדרים ולחצבי
האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את
בדק בית יהוד ולכל אשר יצא על הבית לחז
לחזקה ׃ אך לא יעשה בית יהוד ספות כסף
מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כ
כסף מן הכסף המובא בית יהוד ׃ כי לעשי ה
המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוד ׃ ולא
יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על
ידם לתת לעשי המלאכה כי באמונה הם ע
עושים ׃ כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בי
בית יהוד לכהנים יהיו ׃

אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת ו
וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם ׃
ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים א
אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבו
אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הז
הזהב הנמצא באצרות בית יהוד ובית המל
המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל יר
ירושלם ׃ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הל
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה ׃ ויקומו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את

יואש בית מלא היורד סלא ׃ ויוזבד בן שמ
שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכהו וימת
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמ
אמציה בנו תחתיו ׃

בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו
מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על יש
ישראל בשמרון שבע עשרה שנה ׃ ויעש הר
הרע בעיני יהוד וילך אחר חטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממ
ממנה ׃ ויחר אף יהוד בישראל ויתנם ביד ח
חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל ה
הימים ׃ ויחל יהואחז את פני יהוד וישמע א
אליו יהוד כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ א
אתם מלך ארם ׃ ויתן יהוד לישראל מושיע
ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל אה
באהליהם כתמול שלשם ׃ אך לא סרו מחט
מחטאת בית ירבעם אשר החטיא את יש
ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמ
בשמרון ׃ כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם
חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים
רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לד
לדוש ׃ ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וג
וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי ה
הימים למלכי ישראל ׃ וישכב יהואחז עם א
אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו ת
תחתיו ׃

בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יה
יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל ב
בשמרון שש עשרה שנה ׃ ויעשה הרע בע
בעיני יהוד לא סר מכל חטאת

ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה
הלך: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגב
וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו ויר
וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון
עם מלכי ישראל:

ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד א
אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר
אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר לו א
אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וח
וחצים: ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על
הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי ה
המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויא
ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ל
ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם ב
באפק עד כלה: ויאמר קח החצים ויקח ויא
ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פע
פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים וי
ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית
את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה א
את ארם: וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב
יבאו בארץ בא שנה: ויהי הם קברים איש
והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר
אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע וי
ויחי ויקם על רגליו:

וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יה
יהואחז: ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם
למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא א
אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד ע
עתה: וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד
בנו תחתיו: וישב יהואש בן יהואחז ויקח את
הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד
יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יו
יואש וישב את ערי ישראל:

בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך
ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה:
בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ו
ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין
מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כ
כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה:
רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומק
ומקטרים בבמות: ויהי כאשר חזקה הם
הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את ה
המלך אביו: ואת בני המכים לא המית ככתוב
בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על א
אבות כי אם איש בחטאו יומת: הוא הכה
את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש
את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל
עד היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל
יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים: וישלח יהואש מלך יש
ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח
אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון ל
לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית
השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: הכה
הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בב
בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויה
ויהודה עמך: ולא שמע

אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנ
פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה׃ וינגף יהודה לפני ישראל וינ
וינסו איש לאהליו׃ ואת אמציהו מלך יהודה
בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך יש
ישראל בבית שמש ויבא ירושלם ויפרץ בח
בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפ
הפנה ארבע מאות אמה׃ ולקח את כל הזהב
והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית יה
יהוד ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרונה׃ ויתר דברי יהואש אשר ע
עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך
יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימ
הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואש עם אב
אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימ
וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ ויחי
אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהו
יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
שנה׃ ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקשרו
עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אח
אחריו לכישה וימתהו שם׃ וישאו א
אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו
בעיר דוד׃ ויקחו כל עם יהודה את עזריה ו
והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת א
אביו אמציהו׃ הוא בנה את אילת וישבה ל
ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ בשנת
חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יה
יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל ב
בשמרון ארבעים ואחת שנה׃ ויעש הרע בע

בעיני יהוד לא סר מכל חטאת ירבעם בן נב
נבט אשר החטיא את ישראל׃ הוא השיב א
את גבול ישראל מלבא חמת עד ים הערבה
כדבר יהוד אלדי ישראל אשר דבר ביד עב
עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת הח
החפר׃ כי ראה יהוד את עני ישראל מרה מ
מאד ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃ ולא ד
דבר יהוד למחות את שם ישראל מתחת ה
השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש׃ ויתר
דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת לי
ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב ירבעם ע
עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריהו ב
בנו תחתיו׃

בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם
מלך ישראל מלך עזריה בן אמציהו מלך יה
יהודה׃ בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמ
חמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם א
אמו יכליהו מירושלם׃ ויעש הישר בעיני יה
יהוד ככל אשר עשה אמציהו אביו׃ רק הב
הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות׃ וינגע יהוד את המלך ויהי מצרע
עד יום מתו וישב בבית החפשות ויותם בן
המלך על הבית שפט את עם הארץ׃ ויתר
דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כת
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
וישכב עזריהו עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תח
תחתיו׃ בשנת

שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מ
מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון
ששה חדשים: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
עשו אבתיו לא סר מחטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו שלום
בן יבש ויכהו קבלעם וימיתהו וימלך תחתיו:
ויתר דברי זכריה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל: הוא ה
דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני ר
רבעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן: ש
שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע ש
שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים ב
בשמרון: ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא מ
שמרון ויך את שלום בן יבש בשמרון וים
וימיתהו וימלך תחתיו: ויתר דברי שלום וק
וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דב
דברי הימים למלכי ישראל:

אז יכה מנחם את
תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה
כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע: בשנת
שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך
מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון:
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאת יר
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל
ימיו: בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנ
מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אתו ל
להחזיק הממלכה בידו: ויצא מנחם את ה
הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת ל
למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש א
אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ:

ויתר דברי מנחם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר ד
דברי הימים למלכי ישראל: וישכב מנחם ע
עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: בשנת
חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פק
פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים:
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאת ירב
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויק
ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו ויכהו ב
בשמרון בארמון בית המלך את ארגב ואת
האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימ
וימיתהו וימלך תחתיו: ויתר דברי פקחיה ו
וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:

בשנת חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על
ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע ב
בעיני יהוה לא סר מן חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל: בימי פקח מלך י
ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את
עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת אב
קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל
ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ויקשר קשר הו
הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימ
וימתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם ב
בן עזיה: ויתר דברי פקח וכל אשר עשה ה
הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יש
ישראל: בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך
ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: בן
עשרים

וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מ
מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדק : וי
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עז
עזיהו אביו עשה : רק הבמות לא סרו עוד ה
העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה א
את שער בית יהוה העליון : ויתר דברי יותם ו
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר ה
דברי הימים למלכי יהודה : בימים ההם החל
יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם וא
ואת פקח בן רמליהו : וישכב יותם עם אבת
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וי
וימלך אחז בנו תחתיו :

בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן
רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה : ב
בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנ
שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יו
יהוה אלהיו כדוד אביו : וילך בדרך מלכי י
ישראל וגם את בנו העביר באש כתועבת הג
הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני שר
ישראל : ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ות
ותחת כל עץ רענן :

אז יעלה רצין מלך ארם ופקח
בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ו
ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם : בעת הה
ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם
וינשל את היהודים מאילת וארמים באו אי
אילת וישבו שם עד היום הזה : וישלח אחז
מלאכים אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמ
לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף
מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי : ו

ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא באצ
באצרות בית יהוה ובאוצרות בית המלך וי
וישלח למלך אשור שחד : וישמע אליו מל
מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפ
ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית : וילך
המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אש
אשור דמשק וירא את המזבח אשר בדמ
בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן
את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו :
ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח
המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן ע
עד בא המלך אחז מדמשק : ויבא המלך מד
מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב הם
המלך על המזבח ויעל עליו : ויקטר את ע
עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את ד
דם השלמים אשר לו על המזבח : ואת המ
המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת
פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן
אתו על ירך המזבח צפונה : ויצוהו המלך א
אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הג
הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הע
הערב ואת עולת המלך ואת מנחתו ואת עלת
כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם ע
עלה וכל דם זבח עליו תזרוק ומזבח הנחשת
יהיה לי לבקר : ויעש אוריה הכהן ככל אשר
צוה המלך אחז : ויקצץ המלך אחז את המס
המסגרות המכנות ויסר מעליהם את הכיור
ואת הים הוריד מעל הבקר הנחשת אשר ת
תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים : ואת מ
מסך השבת אשר בנו בבית ואת

מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני
מלך אשור: ויתר דברי אחז אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יה
יהודה: וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אב
אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו:
בשנת שתים עשרה לאחז
מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על
ישראל תשע שנים: ויעש הרע בעיני יהוה
רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: עליו
עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע ע
עבד וישב לו מנחה: וימצא מלך אשור בהו
בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מ
מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור
כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו
בית כלא: ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל
שמרון ויצר עליה שלש שנים: בשנה התש
התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמ
שמרון ויגל את ישראל אשורה ויושב אתם
בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי:
ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה
אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת
יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים:
וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני ב
בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: ויחפאו
בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה א
אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממ
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: ויצבו להם
מצבות ואשרים על כל גבעה גבוהה ותחת כ
כל עץ רענן: ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים ר

רעים להכעיס את יהוה: ויעבדו הגלולים א
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר ה
הזה: ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל
נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים
ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי
את אבתיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי
הנביאים: ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף
אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: ו
וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את א
אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אח
אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סב
סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות
כהם: ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויע
ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה
וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הב
הבעל: ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש
ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו: ויתאנף יהוה מאד ב
בישראל ויסירם מעל פניו לא נשאר רק שב
שבט יהודה לבדו: גם יהודה לא שמר את
מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל א
אשר עשו: וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויע
ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מ
מפניו: כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו
את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל
מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: וילכו
בני ישראל בכל חטאת ירבעם אשר עשה ל
לא סרו ממנה: עד אשר הסיר יהוה את יש
ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו
הנביאים ויגל ישראל מעל

אדמתו אשורה עד היום הזה ׃
ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוה
ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני
ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה ׃ ויהי
בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח
יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים בהם ׃ וי
ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגל
הגלית ותשב בערי שמרון לא ידעו את מש
משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות ו
והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את
משפט אלהי הארץ ׃ ויצו מלך אשור לאמר
הוליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם
משם וילכו וישבו שם וירם את משפט א
אלהי הארץ ׃ ויבא אחד מהכהנים אשר הג
הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם
איך יראו את יהוה ׃ ויהיו עשים גוי גוי אלהיו
ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים ג
גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם ׃ ואנשי
בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את
נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא ׃ והעוים
עשו את נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים
את בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלהי ס
ספרוים ׃ ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מ
מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית ה
הבמות ׃ את יהוה היו יראים ואת אלהיהם
היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם
משם ׃ עד היום הזה הם עשים כמשפטים ה
הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עש
עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה
אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו

ישראל ׃ ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר
לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם
ולא תעבדום ולא תזבחו להם ׃ כי אם את
יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח
גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו
ולו תזבחו ׃ ואת החקים ואת המשפטים וה
והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון ל
לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים ׃
והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא ת
תיראו אלהים אחרים ׃ כי אם את יהוה א
אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל אי
איביכם ׃ ולא שמעו כי אם כמשפטם הרא
הראשון הם עשים ׃ ויהיו הגוים האלה יראים
את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם
ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים ע
עד היום הזה ׃
ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך
ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה ׃ בן
עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ות
ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת
זכריה ׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר ע
עשה דוד אביו ׃ הוא הסיר את הבמות ושבר
את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש
הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים הה
ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו
נחשתן ׃ ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא
היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפ
לפניו ׃ וידבק ביהוה ולא סר מאחריו וישמר
מצותיו אשר צוה יהוה את משה ׃ והיה יה
יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד

במלך אשור ולא עבדו : הוא הכה את פל
פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצ
נוצרים עד עיר מבצר :
ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא
השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישר
ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמ
שמרון ויצר עליה : וילכדוה מקצה שלש ש
שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להו
להושע מלך ישראל נלכדה שמרון : ויגל מ
מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח
ובחבור נהר גוזן וערי מדי : על אשר לא ש
שמעו בקול יהוד אלדיהם ויעברו את בריתו
את כל אשר צוה משה עבד יהוד ולא שמ
שמעו ולא עשו :
ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנ
סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצ
הבצרות ויתפשם : וישלח חזקיה מלך יהודה
אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מ
מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך א
אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות כ
ככר כסף ושלשים ככר זהב : ויתן חזקיה את
כל הכסף הנמצא בית יהוד ובאוצרות בית
המלך : בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות
היכל יהוד ואת האמנות אשר צפה חזקיה מ
מלך יהודה ויתנם למלך אשור :
וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב
סריס ואת רב שקה מלכיש אל המלך חזק
חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ויע
ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במ
במסילת שדה כובס : ויקראו אל המלך ויצא

אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ו
ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר : ויאמר
אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה א
אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת : אמרת אך דבר שפתים ע
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי
מרדת בי : עתה הנה בטחת לך על משענת
הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך אי
איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מ
מצרים לכל הבטחים עליו : וכי תאמרון אלי
אל יהוד אלדינו בטחנו הלוא הוא אשר הס
הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תש
תשתחוו בירושלם : ועתה התערב נא את א
אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סו
סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם : ואיך
תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים : ועתה
המבלעדי יהוד עליתי על המקום הזה לה
להשחיתו יהוד אמר אלי עלה אל הארץ הז
הזאת להשחיתה : ויאמר אליקים בן חלקיהו
ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו י
יהודית באזני העם אשר על החומה : ויאמר
אליהם רב שקה העל אדניך ואליך שלחני א
אדני לדבר את הדברים האלה הלא על הא
האנשים הישבים על החמה לאכל את צוא
צואתם ולשתות את מימי רגליהם עמכם : וי
ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית וי
וידבר ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול

מלך אשור: כה אמר המלך אל ישיא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו: ואל־
יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצ
יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מ
מלך אשור: אל תשמעו אל חזקיהו כי כה א
אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי
בורו: עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ בא
כארצכם ארץ דגן ותירש ארץ לחם וכרמים
ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל ת
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה
יצילנו: ההצל הצילו אלהי הגוים איש את
ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמת וארפ
וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה הכי הצילו
את שמרון מידי: מי בכל אלהי הארצות א
אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה א
את ירושלם מידי: והחרישו העם ולא ענו אתו
דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו:
ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית וש
ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חז
חזקיהו קרעי בגדים ויגידו לו את דברי רב־
שקה: ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את
בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח א
את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ו
ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל יש
ישעיהו הנביא בן אמוץ:

ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום
צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים
על משבר וכח אין ללדה: אולי ישמע יהוה י
אלהיך את כל דברי רב שקה אשר שלחו מ

מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח ב
בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפ
תפלה בעד השארית הנמצאה: ויבאו עבדי
המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר להם יש
ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יה
יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת
אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: הנני נתן בו
רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו ב
בחרב בארצו: וישב רב שקה וימצא את מ
מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש: וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר
הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר: כה תאמרון אל חזקיהו מ
מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר
אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מ
מלך אשור: הנה אתה שמעת אשר עשו מ
מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה ת
תנצל: ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו
אבתיו את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר
בתלשר: איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך ל
לעיר ספרוים הנע ועוה: ויקח חזקיהו את הס
הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית י
יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה:

ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר
יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה ע
עשית את השמים ואת הארץ: הטה יהוה א
אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את
כל דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים
חי: אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את ה

הגוים ואת ארצם ׃ ונתנו את אלהיהם באש
כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם
עץ ואבן ויאבדום ׃ ועתה יהוה אלהינו הוש
הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ
כי אתה יהוה אלהים לבדך ׃ וישלח ישעיהו
בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה א
אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב
מלך אשור שמעתי ׃ זה הדבר אשר דבר יה
יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון
אחריך ראש הניעה בת ירושלם ׃ את מי חר
חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מר
מרום עיניך על קדוש ישראל ׃ ביד מלאכיך
חרפת יהוה ותאמר ברב רכבי אני עליתי מר
מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו
מבחור ברושיו ואבואה מלון קיצו יער כרמ
כרמלו ׃ אני קרתי ושתתי מים זרים ואחרב
בכף פעמי כל יאורי מצור ׃ הלא שמעת למ
למרחוק אותה עשיתי למימי קדם ויצרתיה ע
עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ער
ערים בצורות ׃ וישביהן קצרי יד חתו ויבשו
היו עשב השדה וירק דשא חציר גגות וש
ושדפה לפני קמה ׃ ושבתך וצאתך ובאך י
ידעתי ואת התרגזך אלי ׃ יען התרגזך אלי וש
ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי
בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה ׃ וזה
לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית ס
סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כ
כרמים ואכלו פרים ׃ ויספה פליטת בית יהו
יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למ
למעלה ׃ כי מירושלם תצא שארית ופליטה

מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת ׃
לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור
לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ול
ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה ׃ ב
בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת ל
לא יבא נאם יהוה ׃ וגנותי על העיר הזאת ל
להושיעה למעני ולמען דוד עבדי ׃
ויהי בלילה ההוא ויצא
מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה ושמנים
וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פג
פגרים מתים ׃ ויסע וילך וישב סנחריב מלך
אשור וישב בנינוה ׃ ויהי הוא משתחוה בית
נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו
בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אס
אסרחדון בנו תחתיו ׃
בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו יש
ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר
יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה ׃ ויסב
חזקיהו את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה ל
לאמר ׃ אנא יהוה זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך ע
עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול ׃ ויהי ישעיהו ל
לא יצא חצר התיכונה ודבר יהוה היה אליו
לאמר ׃ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כ
כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את ד
תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביו
ביום השלישי תעלה בית יהוה ׃ והוספתי על
ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצ
אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הז
הזאת למעני ולמען דוד עבדי ׃

ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים
ויקחו וישימו על השחין ויחי : ויאמר חזקיהו
אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוד לי ועליתי
ביום השלישי בית יהוד : ויאמר ישעיהו זה ל
לך האות מאת יהוד כי יעשה יהוד את הד
הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות א
אשר ישוב עשר מעלות : ויאמר יחזקיהו נקל
לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל א
אחורנית עשר מעלות : ויקרא ישעיהו הנביא
אל יהוד וישב את הצל במעלות אשר ירדה
במעלות אחז אחרנית עשר מעלות :
בעת ההיא שלח בראדך
בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה
אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו : וישמע
עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את
הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן ה
הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חז
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו : ויבא ישעיהו
הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה א
אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויא
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל :
ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כ
כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא
הראיתם באוצרותי : ויאמר ישעיהו אל חז
חזקיהו שמע דבר יהוד : הנה ימים באים ו
ונשא את כל אשר בביתך ואשר אצרו אב
אבתיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר א
אמר יהוד : ומבניך אשר יצאו ממך אשר ת
תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל : ו

ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוד א
אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יה
יהיה בימי : ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ו
ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא א
את המים העירה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה : וישכב חזקיהו ע
עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו :
בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ו
ושם אמו חפצי בה : ויעש הרע בעיני יהוד
כתועבת הגוים אשר הוריש יהוד מפני בני י
ישראל : וישב ויבן את הבמות אשר אבד חז
חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אש
אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל ויש
וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם : ובנה
מזבחות בית יהוד אשר אמר יהוד בירושלם
אשים את שמי : ויבן מזבחות לכל צבא הש
השמים בשתי חצרות בית יהוד : והעביר את
בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה
לעשות הרע בעיני יהוד להכעיס : וישם את
פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יה
יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה וב
ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם : ולא אוסיף להניד ר
רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבתם
רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ול
ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה : ו
ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן
הגוים אשר השמיד יהוד מפני בני ישראל :
וידבר יהוד ביד עבדיו הנביאים לאמר : יען

אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות הא
האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפ
לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו:
לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כ
כל שמעה תצלנה שתי אזניו: ונטיתי על ירו
ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אח
אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את
הצלחת מחה והפך על פניה: ונטשתי את ש
שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז
ולמשסה לכל איביהם: יען אשר עשו את ה
הרע בעיני יהוד ויהיו מכעסים אתי מן היום
אשר יצאו אבתם ממצרים ועד היום הזה: ו
וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד א
אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחט
מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות ה
הרע בעיני יהוד: ויתר דברי מנשה וכל אשר
עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב
מנשה עם אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וי
וימלך אמון בנו תחתיו:
בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים
שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת
חרוץ מן יטבה: ויעש הרע בעיני יהוד כאשר
עשה מנשה אביו: וילך בכל הדרך אשר ה
הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבד א
אביו וישתחו להם: ויעזב את יהוד אלהי א
אבתיו ולא הלך בדרך יהוד: ויקשרו עבדי
אמון עליו וימיתו את המלך בביתו: ויך עם
הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וים

וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: וי
ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקברו
אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו ת
תחתיו: בן שמנה שנה
יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בי
בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת:
ויעש הישר בעיני יהוד וילך בכל דרך דוד א
אביו ולא סר ימין ושמאל:
ויהי בשמנה עשרה שנה למלך
יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן
משלם הספר בית יהוד לאמר: עלה אל ח
חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא
בית יהוד אשר אספו שמרי הסף מאת העם:
ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בית י
יהוד ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית י
יהוד לחזק בדק הבית: לחרשים ולבנים ולג
ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את
בדק הבית: אך לא יחשב אתם הכסף הנתן
על ידם כי באמונה הם עשים:
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל
שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוד
ויתן חלקיה את הספר אל שפן ויקראהו: ויבא
שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר
ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא ב
בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים
בית יהוד: ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך:
ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויק
ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את חלקיהו ה

הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מ
מיכיה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד ה
המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי וב
ובעד העם ובעד הנשאר בישראל וביהודה
על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת
יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שם
שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות כ
ככל הכתוב עליו: וילך חלקיהו הכהן ואח
ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנ
הנביאה אשת שלום בן תקוה בן חרחס שמר
הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה ויד
וידברו אליה: ותאמר אלהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המ
המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר
אשר קרא מלך יהודה: תחת אשר עזבוני וי
ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה: ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש
את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה א
אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך
לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דב
דברתי על המקום הזה ועל ישביו להיות לש
לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבכה לפני
וגם אנכי שמעתי נאם יהוה: לכן הנני אספך
אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על
המקום הזה וישיבו את המלך דבר:
וישלח המלך ויאספו וס
אליו את כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המ בח

המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי יר
ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם
למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל ד
דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד
המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יה
יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ואת ע
עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים
את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר
הזה ויעמד כל העם בברית: ויצו המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה וא
ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל
הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא ה
השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות ק
קדרון ונשא את עפרם בית אל: והשבית את
הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בב
בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המ
המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל
צבא השמים: ויצא את האשרה מבית יהוה
מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה ב
בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה א
אל קבר בני העם: ויתץ את בתי הקדשים א
אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם ב
בתים לאשרה: ויבא את כל הכהנים מערי י
יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה
הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות
השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר א
אשר על שמאול איש בשער העיר: אך לא י
יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם
כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: וטמא את
התפת אשר בגיא בני הנם לבלתי להעביר א

איש את בנו ואת בתו באש למלך׃ וישבת
את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש
מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס א
אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף
באש׃ ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז
אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר
עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המ
המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נח
נחל קדרון׃ ואת הבמות אשר על פני ירוש
ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנ
בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ צ
צדנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת
בני עמון טמא המלך׃ ושבר את המצבות וי
ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצ
עצמות אדם׃ וגם את המזבח אשר בבית אל
הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החט
החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא וא
ואת הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לע
לעפר ושרף אשרה׃ ויפן יאשיהו וירא את
הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את הע
העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויט
ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש הא
האלהים אשר קרא את הדברים האלה׃ וי
ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו
אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר
עשית על המזבח בית אל׃ ויאמר הניחו לו א
איש אל יגע עצמתיו וימלטו עצמתיו את ע
עצמות הנביא אשר בא משמרון׃ וגם את
כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו

מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש ל
להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל׃ וי
ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המ
המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וי
וישב ירושלם׃ ויצו המלך
את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם
ככתוב על ספר הברית הזה׃ כי לא נעשה
כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את
ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃
כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נ
נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃ וגם את
האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת ה
הגללים ואת כל השקצים אשר נראו ב
בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען
הקים את דברי התורה הכתבים על הספר
אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה׃ וכמהו
לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל
לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת מ
משה ואחריו לא קם כמהו׃ אך לא שב יה
יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביה
ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנ
מנשה׃ ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל
פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את
העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת ה
הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם׃ ויתר דב
דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתו
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו ויק
לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו׃

וירכיבהו עבדיו מת ממגידו ויבאהו ירושלם
ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהו
יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו
תחת אביו: בן עשרים
ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו
מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוד ככל אשר ע
עשו אבתיו: ויאסרהו פרעה נכה ברבלה ב
בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש על
הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: וימלך פר
פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאש
יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהו
יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: והכסף ו
והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את ה
הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כע
כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הא
הארץ לתת לפרעה נכה:
בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ו
ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
זבודה בת פדיה מן רומה: ויעש הרע בעיני י
יהוד ככל אשר עשו אבתיו: בימיו עלה נבו
נבוכדנצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד
שלש שנים וישב וימרד בו: וישלח יהוד בו
את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גד
גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם בי
ביהודה להאבידו כדבר יהוד אשר דבר ב
ביד עבדיו הנביאים: אך על פי יהוד היתה
ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה כב
ככל אשר עשה: וגם דם הנקי אשר שפך וי
וימלא את ירושלם דם הנקי ולא אבה יהוד

לסלוח: ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למל
למלכי יהודה: וישכב יהויקים עם אבתיו וי
וימלך יהויכין בנו תחתיו: ולא הוסיף עוד מ
מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל
מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה ל
למלך מצרים: בן שמנה עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם
אמו נחשתה בת אלנתן מירושלם: ויעש ה
הרע בעיני יהוד ככל אשר עשה אביו: בעת
ההיא עלה עבדי נבוכדנצר מלך בבל ירו
ירושלם ותבא העיר במצור: ויבא נבוכדנ
נצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה:
ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך בבל הוא ו
ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך ב
בבל בשנת שמנה למלכו: ויוצא משם את
כל אצרות בית יהוד ואצרות בית המלך ויק
ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מ
מלך ישראל בהיכל יהוד כאשר דבר יהוד:
והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת
כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל הח
החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הא
הארץ: ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המ
המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי
הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה: ואת כל
אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר
אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך
בבל גולה בבלה: וימלך מלך בבל את מתניה
דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו:
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו

77

במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה יהויקים: כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל
פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשר
לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: ותבא
העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה ל
לחם לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן
המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו ב
בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו
אתו משפט: ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו ב
בבלה: ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל
בא נבוזר אדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל
בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: ואת חומות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר
את רב טבחים: ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר
ההמון הגלה נבוזר אדן רב טבחים: ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים וליגבים: ואת ע
עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וי
וישאו את נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בם לקחו: ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טב
טבחים: העמדים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל ל
לנחשת כל הכלים האלה: שמנה עשרה אמה קמת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת ה
הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על הש
השבכה: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף:
ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך א
אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמ
הנמצאים בעיר: ויקח אתם נבוזר אדן רב טבחים וילך אתם אל מלך בבל רבלתה: ויך אתם מ
מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: והעם הנשאר בארץ יהודה אשר
השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: וישמעו כל
שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל
בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: וישבע
להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל
ויטב לכם: ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים

אשר היו אתו במצפה : ויקומו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים
כי יראו מפני הכשדים : ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרודך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מ
מלך יהודה מבית כלא : וידבר אתו טובות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל : ו
ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו : וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המ
המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו : חזק ונתחזק

חזון

ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו
יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה : שמעו שמים והאזיני ארץ
כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי : ידע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן :
הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו
את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור : על מה תכו
עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי : מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומ
ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן : ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים : ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה
כעיר נצורה : לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו :
שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה : למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה ש
שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי : כי תבאו לראות פני
מי בקש זאת מידכם רמס חצרי : לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושב
קרא מקרא לא אוכל און ועצרה : חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא :
ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו : רחצו הזכו
הסירו רוע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע : למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו
אלמנה : לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו : אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו : ואם תמאנו ומריתם חרב ת
תאכלו כי פי יהוה דבר : איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק
ילין בה ועתה מרצחים : כספך היה לסיגים סבאך מהול במים : שריך סוררים וחברי גנבים כלו
אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבא אליהם :
לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי : ואשיבה ידי עליך
ואצרף כבור סיגיך ואסירה כל בדיליך : ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי כן
יקרא לך עיר הצדק קריה

נאמנה : ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה :
ושבר פושעים וחטאים יחדו ועזבי יהוד יכלו :
כי יבשו מאלים אשר חמדתם ותחפרו מהג
מהגנות אשר בחרתם : כי תהיו כאלה נבלת
עליה וכגנה אשר מים אין לה : והיה החסון
לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדיו ו
ואין מכבה : הדבר אשר
חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם :
והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוד
בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל
הגוים : והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוד ואל בית אלהי יעקב וירנו מדר
מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה
ודבר יהוד מירושלם : ושפט בין הגוים והו
והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבתם לאתים
וחניתותיהם למזמרות ולא ישא גוי אל גוי ח
חרב ולא ילמדו עוד מלחמה :
בית יעקב לכו ונלכה באור יהוד :
כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ו
ועננים כפלשתים ובילדי נכרים יספיקו : ות
ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרותיו
ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו : ו
ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו ל
לאשר עשו אצבעתיו : וישח אדם וישפל אי
איש ואל תשא להם : בוא בצור והטמן בעפר
מפני פחד יהוד ומהדר גאונו : עיני גבהות
אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוד לב
לבדו ביום ההוא :
כי יום ליהוד צבאות על כל גאה ורם ועל
כל נשא ושפל : ועל כל ארזי הלבנון הרמים
והנשאים ועל כל אלוני הבשן : ועל כל הה

ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות : ועל
כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה : ועל כל
אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה : ושח
גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוד
לבדו ביום ההוא : והאלילים כליל יחלף : ו
ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פח
פחד יהוד ומהדר גאונו בקומו לערץ הא
הארץ : ביום ההוא ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשת
להשתחות לחפר פרות ולעטלפים : לבא ב
בנקרת הצורים ובסעפי הסלעים מפני פחד
יהוד ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ :
חדלו לכם מן האדם אשר נשמה
באפו כי במה נחשב הוא :
כי הנה האדון יהוד צבאות מסיר מיר
מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל מש
משען לחם וכל משען מים : גבור ואיש מ
מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן : שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש :
ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם :
ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו ה
הנער בזקן והנקלה בנכבד : כי יתפש איש
באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו
והמכשלה הזאת תחת ידך : ישא ביום הה
ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לח
לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם : כי כ
כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומע
ומעלליהם אל יהוד למרות עני כבודו : ה
הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדום הג
הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם ר
רעה : אמרו
יב ב

צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: אוי
לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו: עמי נגשיו
מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים
ודרך ארחתיך בלעו:
נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: יהוה
במשפט יבא עם זקני עמו ושריו ואתם בע
בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: מלכם
תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יה
יהוה צבאות:
ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נ
נטויות גרון ומשקרות עינים הלוך וטפוף תל
תלכנה וברגליהם תעכסנה: ושפח יהוה קד
קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה:
ביום ההוא יסיר יהוה את
תפארת העכסים והשביסים והשהרנים: ה
הנטיפות והשרות והרעלות: הפארים והצע
והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים:
הטבעות ונזמי האף: המחלצות והמעטפות ו
והמטפחות והחריטים: והגלינים והסדינים
והצניפות והרדידים: והיה תחת בשם מק י
יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה
קרחה ותחת פתיגיל מחגורת שק כי תחת יפי:
מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: ואנו ו
ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב: והחזיקו
שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר ל
לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך
עלינו אסף חרפתנו:
ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד
ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל:
והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש

יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: אם ר
רחץ יהוה את צאת בנות ציון ואת דמי ירוש
ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח א
בער: וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מ
מקראיה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לי
לילה כי על כל כבוד חפה: וסכה תהיה לצ
לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם ו
ומטר: אשירה נא לידידי
שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן
שמן: ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן
מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ע
ענבים ויעש באשים: ועתה יושב ירושלם ו
ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי: מה ל
לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קו
קויתי לעשות ענבים ויעש באשים: ועתה
אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למ
למרמס: ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר
ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר
עליו מטר: כי כרם יהוה צבאות בית ישראל
ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה
משפח לצדקה והנה צעקה:
הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו
עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הא
הארץ: באזני יהוה צבאות אם לא בתים רב
רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב:
כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע
חמר יעשה איפה: הוי משכימי בבקר
שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: והיה
כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל

יהוד לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו : לכן ג
גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו
צחה צמא : לכן הרחיבה שאול נפשה ופע
ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה וש
ושאונה ועלז בה : וישח אדם וישפל איש וע
ועיני גבהים תשפלנה : ויגבה יהוד צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : ורעו
כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו :
הוי משכי העון בחבלי ה
השוא וכעבות העגלה חטאה : האמרים י
ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ות
ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה :
הוי האמרים לרע טוב ולטוב
רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר
למתוק ומתוק למר : הוי חכמים בעיניהם ונ
ונגד פניהם נבנים :
הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך ש
שכר : מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיק
יסירו ממנו : לכן כאכל קש לשון אש וח
וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופ
ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוד
צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו : על
כן חרה אף יהוד בעמו ויט ידו עליו ויכהו ו
וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חצ
חצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה :
ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הא
הארץ והנה מהרה קל יבוא : אין עיף ואין
כושל לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חל
חלציו ולא נתק שרוך נעליו : אשר חציו שנ
שנונים וכל קשתותיו דרכות פרסות סוסיו כצ

כצר נחשבו וגלגליו כסופה : שאגה לו כ
כלביא ושאג ככפירים וינהום ויאחז טרף וי
ויפליט ואין מציל : וינהום עליו ביום ההוא
כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור
חשך בעריפיה : בשנת
מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל : ש
שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנ
כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכ
יכסה רגליו ובשתים יעופף : וקרא זה אל זה ו
ואמר קדוש קדוש קדוש יהוד צבאות מלא
כל הארץ כבודו : וינעו אמות הספים מקול
הקורא והבית ימלא עשן : ואמר אוי לי כי נד
נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם
טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוד
צבאות ראו עיני ויעף אלי אחד מן השרפים
ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח : וי
ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וס
וסר עונך וחטאתך תכפר : ואשמע את קול י
אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר
הנני שלחני : ויאמר לך ואמרת לעם הזה ש
שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו :
השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו הש
השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ובלבבו
יבין ושב ורפא לו : ואמר עד מתי אדני ויא
ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה :
ורחק יהוד את האדם ורבה העזובה בקרב
הארץ ועוד בה עשיריה ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע
קדש מצבתה :

ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה
עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך
ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכול ל
להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה א
ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנע
עצי יער מפני רוח:
ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז
אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הב
הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס: וא
ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך
אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה
בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו: יען כי יעץ
עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר:
נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקיענה אלינו ונמ
ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל:
כה אמר אדני יהוה לא ת
תקום ולא תהיה: כי ראש ארם דמשק ורא
וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה
יחת אפרים מעם: וראש אפרים שמרון ור
וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי
לא תאמנו:
ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר: שאל לך או
אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הג
הגבה למעלה: ויאמר אחז לא אשאל ולא
אנסה את יהוה: ויאמר שמעו נא בית דוד ה
המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את
אלהי: לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה ה
העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו א
אל: חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ו
ובחור בטוב: כי בטרם ידע הנער מאוס ב

ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה
קץ מפני שני מלכיה: יביא יהוה עליך ועל ע
עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למ
למיום סור אפרים מעל יהודה את מלך אש
אשור: והיה ביום ה
ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי
מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: ובאו ו
ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים וב
ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים: ביום הה
ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נה
נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה: והיה
ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן:
והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה
ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה ב
ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם א
אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: ב
בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית ת
תהיה כל הארץ: וכל ההרים אשר במעדר
יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית וה
והיה למשלח שור ולמרמס שה:
ויאמר יהוה אלי קח לך גליון ג
גדול וכתוב עליו בחרט אנוש למהר שלל ח
חש בז: ואעידה לי עדים נאמנים את אור
אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: ואק
ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יה
יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז: כי ב
בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חי
חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אש
אשור: ויסף יהוה דבר

אלי עוד לאמר: יען כי מאס העם הזה את מי
השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן
רמליהו: ולכן הנה אדני מעלה עליהם את
מי הנהר העצומים והרבים את מלך אשור ו
ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך ע
על כל גדותיו: וחלף ביהודה שטף ועבר עד
צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב אר
ארצך עמנו אל: רעו
עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו
וחתו התאזרו וחתו: עצו עצה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל: כי
כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת
בדרך העם הזה לאמר: לא תאמרון קשר
לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו
לא תיראו ולא תעריצו: את יהוה צבאות א
אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מעריצכם:
והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני
בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם: וכ
וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו:
צור תעודה חתום תו
תורה בלמדי: וחכיתי ליהוה המסתיר פניו
מבית יעקב וקויתי לו: הנה אנכי והילדים א
אשר נתן לי יהוה לאותות ולמופתים בישראל
מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון: וכי יאמ
יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל היד
הידענים המצפצפים והמהגים הלא עם אל
אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים: לתורה
ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר א
אין לו שחר: ועבר בה נקשה ורעב והיה כי
ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה

למעלה: ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה מנדח: כי לא מועף ל
לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה ב
זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך ה
הים עבר הירדן גליל הגוים: העם ההלכים
בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות או
אור נגה עליהם: הרבית הגוי לא הגדלת ה
השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כא
כאשר יגילו בחלקם שלל: כי את על סבלו
ואת מטה שכמו שבט הנגש בו החתות כיום
מדין: כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגו
מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש:
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על
שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי
עד שר שלום: לםרבה המשרה ולשלום אין
קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ו
ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:
דבר שלח יהוה
ביעקב ונפל בישראל: וידעו העם כלו אפ
אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל לבב לא
לאמר: לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו
וארזים נחליף: וישגב יהוה את צרי רצין ע
עליו ואת איביו יסכסך: ארם מקדם ופלש
ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל
פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ו
והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות
לא דרשו:
ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כ
כפה ואגמון יום אחד: זקן ונשוא

פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הז
הזנב׃ ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומא
ומאשריו מבלעים׃ על כן על בחוריו לא יש
ישמח אדני ואת אלמנתיו ואת יתומיו לא יר
ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃
כי בערה כאש רשעה ש
שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתא
ויתאבכו גאות עשן׃ בעברת יהוה צבאות נע
נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל
אחיו לא יחמלו׃ ויגזר על ימין ורעב ויאכל ע
על שמאל ולא שבעו איש בשר זרועו יאכ
יאכלו׃ מנשה את אפרים ואפרים את מנשה
יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה׃ הוי החקקים
חקקי און ומכתבים עמל כתבו׃ להטות מדין
דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות
שללם ואת יתומים יבזו׃ ומה תעשו ליום פ
פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו ל
לעזרה ואנה תעזבו כבודכם׃ בלתי כרע תחת
תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נטויה׃
הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם ז
זעמי׃ בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי א
אצונו לשלל שלל ולבז בז ולשומו מרמס כח
כחומר חוצות׃ והוא לא כן ידמה ולבבו לא
כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים
לא מעט׃ כי יאמר הלא שרי יחדיו מלכים׃
הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת א
אם לא כדמשק שמרון׃ כאשר מצאה ידי

לממלכות האליל ופסיליהם מירושלם ומש
ומשמרון׃ הלא כאשר עשיתי לשמרון ול
ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה׃
והיה כי יבצע יהוה
את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד
על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת ר
רום עיניו׃ כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי
כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתודתיהם ש
שסתי ואוריד כאביר יושבים׃ ותמצא כקן ידי
לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ
אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצ
ומצפצף׃ היתפאר הגרזן על החצב בו אם
יתגדל המשור על מניפו כהניף שבט את מר
מרימיו כהרים מטה לא עץ׃ לכן ישלח הא
האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבו
כבודו יקד יקד כיקוד אש׃ והיה אור
ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום אחד׃ וכבוד יערו וכר
וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נ
נסס׃ ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכת
יכתבם׃ והיה ביום
ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת ב
בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה
קדוש ישראל באמת׃ שאר ישוב שאר יעקב
אל אל גבור׃ כי אם יהיה עמך ישראל כחול
הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה׃
כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בק
בקרב הארץ׃ לכן כה
אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי יושב
ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך

אל מקום שם יהוד צבאות הר ציון :
משא מצרים הנה יהוד
רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצ
מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו : וס
וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו
ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה : ו
ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודר
ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל הא
האבות ואל הידענים : וסכרתי את מצרים ב
ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם ה
האדון יהוד צבאות : ונשתו מים מהים ונהר
יחרב ויבש : והאזניחו נהרות דללו וחרבו יא
יאורי מצור קנה וסוף קמלו : ערות על יאור
על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואיננו :
ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה
ופרשי מכמרת על פני מים אמללו : ובשו ע
עבדי פשתים שריקות וארגים חורי : והיו ש
שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש :
אך אוילים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצ
עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכ
חכמים אני בן מלכי קדם : אים איפה חכמיך
ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוד צבאות על
מצרים : נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו
את מצרים פנת שבטיה : יהוד מסך בקרבה
רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשהו
כהתעות שכור בקיאו : ולא יהיה למצרים
מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון :
ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד
מפני תנופת יד יהוד צבאות אשר הוא מניף
עליו : והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כ

כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יה
יהוד צבאות אשר הוא יועץ עליו :
ביום ההוא יהיו חמש ערים ב
בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות
ליהוד צבאות עיר ההרס יאמר לאחת : ביום
ההוא יהיה מזבח ליהוד בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל גבולה ליהוד : והיה לאות ולעד
ליהוד צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל
יהוד מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב וה
והצילם : ונודע יהוד למצרים וידעו מצרים
את יהוד ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו
נדר ליהוד ושלמו : ונגף יהוד את מצרים נ
נגף ורפא ושבו עד יהוד ונעתר להם ורפאם :
ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ו
ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו
מצרים את אשור :
ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה
למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ : אשר
ברכו יהוד צבאות לאמר ברוך עמי מצרים
ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל :
בשנת בא תרתן אשדודה
בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד
וילכדה : בעת ההיא דבר יהוד ביד ישעיהו
בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך
ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום
ויחף : ויאמר יהוד
כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש
שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש : כן ינ
ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות
כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת ע

ערות מצרים: וחתו ובשו מכוש מבטם וממ
וממצרים תפארתם: ואמר יושב האי הזה
ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם ל
לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט
אנחנו: משא מדבר
ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נו
נוראה: חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והש
והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנח
אנחתה השבתי: על כן מלאו מתני חלחלה
צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נ
נבהלתי מראות: תעה לבבי פלצות בעתתני
את נשף חשקי שם לי לחרדה: ערוך השלחן
צפה הצפית אכל שתה קומו השרים משחו
מגן: כי כה
אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר ירא
יראה יגיד: וראה רכב צמד פרשים רכב ח
חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: ויק
ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמ
תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלי
הלילות: והנה זה בא רכב איש צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אל
אלדיה שבר לארץ: מדשתי ובן גרני אשר
שמעתי מאת יהוד צבאות אלדי ישראל הג
הגדתי לכם:
משא דומה אלי קורא משעיר שמר מה מל
מלילה שומר מה מליל: אמר שמר אתא בק
בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שובו אתיו:
משא בערב ביער
בערב תלינו ארחות דדנים: לקראת צמא ה
התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נוד

נודד: כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטו
נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מל
מלחמה: כי כה אמר
אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל
כבוד קדר: ושאר מספר קשת גבורי בני קידר
ימעטו כי יהוד אלדי ישראל דבר:
משא גיא חזיון מה לך אפא כי עלית כ
כלך לגגות: תשאות מלאה עיר הומיה קריה
עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה:
כל קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצ
נמצאיך אוסרו יחדו מרחוק ברחו: על כן
אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לא
לנחמני על שד בת עמי: כי יום מהומה ומב
ומבוסה ומבוכה לאדני יהוד צבאות בגיא
חזיון מקרקר קיר ושוע אל ההר: ועילם נשא
אשפה ברכב אדם ופרשים וקיר ערה מגן
ויהי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת
שתו השערה: ויגל את מסך יהודה ותבט ב
ביום ההוא אל נשק בית היער: ואת בקיעי
עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הבר
הברכה התחתונה: ואת בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר החומה: ומקוה עשיתם
בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבט
הבטתם אל עשיה ויוצרה מרחוק לא ראי
ראיתם: ויקרא אדני יהוד צבאות ביום הה
ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק: ו
והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן א
אכל בשר ושתות יין אכל שתה כי מחר נמ
נמות: ונגלה באזני יהוד צבאות אם יכפר ה
העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוד צ

צבאות : כה אמר אדני
יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שב
שבנא אשר על הבית : מה לך פה ומי לך פה
כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקק
חקקי בסלע משכן לו : הנה יהוה מטלטלך
טלטלה גבר ועטך עטה : צנוף יצנפך צנפה
כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה
מרכבות כבודך קלון בית אדניך : והדפתיך
ממצבך וממעמדך יהרסך :

והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי
לאליקים בן חלקיהו : והלבשתיו כתנתך וא
ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה ל
לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה : ונתתי מפ
מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סוגר וס
וסגר ואין פותח : ותקעתיו יתד במקום נאמן
והיה לכסא כבוד לבית אביו : ותלו עליו כל
כבוד בית אביו הצאצאים והצפיעות כל כלי
הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים : בי
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד ה
התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת
המשא אשר עליה כי יהוה דבר :

משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ כתים נג
נגלה למו : דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים
מלאוך : ובמים רבים זרע שחר קציר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים : בושי צידון כי אמר
ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא
גדלתי בחורים רוממתי בתולות : כאשר שמ
שמע למצרים יחילו כשמע צר : עברו תרש
תרשישה הילילו ישבי אי : הזאת לכם עליזה מ

מימי קדם קדמתה יובלוה רגליה מרחוק לג
לגור : מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר ס
סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ : יהוה צ
צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי להקל כל נ
נכבדי ארץ : עברי ארצך כיאר בת תרשיש
אין מזח עוד : ידו נטה על הים הרגיז ממל
ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה :
ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בת
בתולת בת צידון כתים קומי עברי גם שם
לא ינוח לך : הן ארץ כשדים זה העם לא הי
היה אשור יסדה לציים הקימו בחוניו עוררו
ארמנותיה שמה למפלה : הילילו אניות ר
תרשיש כי שדד מעזכן :

והיה ביום ההוא ונשכחת צר שב
שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים ש
שנה יהיה לצר כשירת הזונה : קחי כנור סבי
עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען
תזכרי : והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה
את צר ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות
הארץ על פני האדמה : והיה סחרה ואתננה
קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים ל
לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמ
ולמכסה עתיק :

הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה וה
והפיץ ישביה : והיה כעם ככהן כעבד כאד
כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמ
כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו : הבוק
תבוק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר את ה
הדבר הזה : אבלה נבלה הארץ אמללה נב
נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ : והארץ

חנפה תחת ישביה כי עברו תורת חלפו חק ה
הפרו ברית עולם: על כן אלה אכלה ארץ וי
ויאשמו יושבי בה על כן חרו ישבי ארץ ונש
ונשאר אנוש מזער: אבל תירוש אמללה גפן
נאנחו כל שמחי לב: שבת משוש תפים חדל
שאון עליזים שבת משוש כנור: בשיר לא י
ישתו יין ימר שכר לשתיו: נשברה קרית תהו
סגר כל בית מבוא: צוחה על היין בחוצות ער
ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ: נשאר
בעיר שמה ושאיה יכת שער: כי כה יהיה ב
בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללות
אם כלה בציר: המה ישאו קולם ירנו בגאון
יהוה צהלו מים: על כן באורים כבדו יהוה ב
באיי הים שם יהוה אלהי ישראל:
מכנף הארץ זמירת שמענו
צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים
בגדו ובגד בוגדים בגדו: פחד ופחת ופח ע
עליך יושב הארץ: והיה הנס מקול הפחד
יפול אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד ב
בפח כי ארובות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי
ארץ: רעה התרועעה הארץ פור התפוררה
ארץ מוט התמוטטה ארץ: נוע תנוע ארץ כ
כשכור והתנודדה כמלונה וכבד עליה פש
פשעה ונפלה ולא תסיף קום:
והיה ביום ההוא יפקד יהוה על
צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על
האדמה: ואספו אספה אסיר על בור וסגרו
על מסגר ומרוב ימים יפקדו: וחפרה הלבנה
ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון
ובירושלם ונגד זקניו כבוד:

יהוה אלהי אתה ארוממך אודה
שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה א
אומן: כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפ
למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה:
על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייר
ייראוך: כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כ
כזרם קיר: כחרב בציון שאון זרים תכניע
חרב בצל עב זמיר עריצים יענה:
ועשה יהוה צבאות לכל
העמים בהר הזה משתה שמנים משתה ש
שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: ובלע
בהר הזה פני הלוט הלוט על כל העמים ו
והמסכה הנסוכה על כל הגוים: בלע המות
לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל
פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יה
יהוה דבר: ואמר
ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו
זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תח
תחתיו כהדוש מתבן במו מדמנה: ופרש ידיו
בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל ג
גאותו עם ארבות ידיו: ומבצר משגב חומתיך
השח השפיל הגיע לארץ עד עפר:
ביום ההוא יושר השיר הזה
בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות
וחל: פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמ
אמונים: יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך
בטוח: בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צ
צור עולמים: כי השח ישבי מרום קריה

בדרך מצרים: כי עוד מעט מזער וכלה זעם
ואפי על תבליתם: ועורר עליו יהוה צבאות
שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים
ונשאו בדרך מצרים:
והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך
ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן: בא ע
על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו: עב
עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גב
גבעת שאול נסה: צהלי קולך בת גלים הקש
הקשיבי לישה עניה ענתות: נדדה מדמנה
ישבי הגבים העיזו: הפטרה
עוד היום בנב לעמד ינפף ידו ה
הר בת ציון גבעת ירושלם: הנה האדון יהוה
צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה
גדועים והגבהים ישפלו: ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר יפול:
ויצא חטר מגזע ישי ו
ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח יהוה ר
רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דע
דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת יהוה ולא
למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח:
ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי אר
ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימ
ימית רשע: והיה צדק אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו: וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי
ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדיו ונער קטן נהג
בם: ופרה ודוב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן
ואריה כבקר יאכל תבן: ושעשע יונק על חר
חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: ל
לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מל

מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכ
מכסים: והיה ביום
ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו ג
גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד:
והיה ביום ההוא
יוסיף יהוה שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר
ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ו
ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ונשא
נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה י
יקבץ מארבע כנפות הארץ: וסרה קנאת א
אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא
את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו
בכתף פלשתים ימה יחדיו יבזו את בני קדם
אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משם
משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים מצ
מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו וה
והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: והי
והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאש
מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מ
מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך יה
יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה
אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת י
יה יהוה ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בש
בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום הה
ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בע
בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו
יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ:
צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל: סליק
משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: על

הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד
ויבאו פתחי נדיבים: אני צויתי למקדשי גם
קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי: קול המון
בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גו
גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מל
מלחמה: באים מארץ מרחק מקצה השמים
יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: הילילו כי
קרוב יום יהוה כשד משדי יבא: על כן כל
ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס: ונבהלו צ
צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש א
אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם: הנה יום
יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הא
הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: כי כו
כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם ח
חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: ופ
ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם וה
והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל: א
אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר: על כן
שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעב
בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: והיה
כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו י
יפנו ואיש אל ארצו ינוסו: כל הנמצא ידקר
וכל הנספה יפול בחרב: ועלליהם ירטשו ל
לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשכבנה: הנ
הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יח
יחשבו וזהב לא יחפצו בו: וקשתות נערים
תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו ועל בנים לא
תחס עינם: והיתה בבל צבי ממלכות תפא
תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את
סדום ואת עמרה: לא תשב לנצח ולא תש

תשכון עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ור
ורעים לא ירבצו שם: ורבצו שם ציים ומלאו
בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים
ירקדו שם: וענה איים באלמנותיו ותנים בה
בהיכלי ענג וקרוב לבא עתה וימיה לא ימ
ימשכו: כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד
בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר ע
עליהם ונספחו על בית יעקב: ולקחום עמים
והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל
על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שב
שבים לשביהם ורדו בנגשיהם:

והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר ע
עבד בך: ונשאת המשל הזה על מלך בבל ו
ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: שבר
יהוה מטה רשעים שבט משלים: מכה עמ
עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גו
גוים מרדף בלי חשך: נחה שקטה כל הארץ
פצחו רנה: גם ברושים שמחו לך ארזי לבנ
לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו: ש
שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר
לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם
כל מלכי גוים: כלם יענו ויאמרו אליך גם א
אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: הורד שא
שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה
ומכסך תולעה: איך נפלת משמים הילל בן
שחר נגדעת לארץ חולש על גוים: ואתה אמ
אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי
אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צ
צפון: אעלה על במתי עב אדמה לעליון: אך

אל שאול תורד אל ירכתי בור ׃ ראיך אליך
ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הא
הארץ מרעיש ממלכות ׃ שם תבל כמדבר
ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה ׃ כל מלכי
גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו ׃ ואתה ה
השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרוגים
מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס ׃
לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך
הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים ׃ הכינו ל
לבניו מטבח בעון אבותם בל יקומו וירשו אר
ארץ ומלאו פני תבל ערים ׃ וקמתי עליהם נ
נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ו
נין ונכד נאם יהוה ׃ ושמתיה למורש קפוד
ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נא
נאם יהוה צבאות ׃

נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר ד
דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום ׃ ל
לשבור אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר
מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור ׃ זאת
העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנ
הנטויה על כל הגוים ׃ כי יהוה צבאות יעץ
ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה ׃

בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה ׃
אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך
כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף ׃
ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו וה
והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג ׃ הילילי
שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון ע
עשן בא ואין בודד במועדיו ׃ ומה יענה מל
מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי ע
עמו ׃ משא מואב כי בליל
שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מו
מואב נדמה ׃ עלה הבית ודיבן הבמות לב
לבכי על נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ר
ראשיו קרחה וכל זקן גדוע ׃ בחוצתיו חגרו ש
שק על גגותיה וברחבתיה כלה יילל ירד ב
בבכי ׃ ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע
קולם על כן חלוצי מואב יריעו נפשו ירעה
לו ׃ לבי למואב יזעק בריחיה עד צוער עגלת
שלישיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי
דרך חורנים זעקת שבר יעוררו ׃ כי מי נמ
נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא
ירק לא היה ׃ על כן יתרה עשה ופקדתם על
נחל הערבים ישאום ׃ כי הקיפה הזעקה את
גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר אלים יל
יללתה ׃ כי מי דימון מלאו דם כי אשית על די
דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית
אדמה ׃ שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה
אל הר בת ציון ׃ והיה כעוף נודד קן משולח
תהיינה בנות מואב מעברות לארנון ׃ הביאו
עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צה
צהרים סתרי נדחים נודד אל תגלי ׃ יגורו ב
בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי א
אפס המץ כלה שד תמו רומס מן הארץ ׃
והוכן בחסד כסא
וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש מ
משפט ומהר צדק ׃ שמענו גאון מואב גא מ
מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו ׃ לכן
יילל מואב למואב כלה יילל לאשישי קיר
חרשת תהגו אך נכאים ׃ כי שדמות חשבון

אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה
עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה נטשו עב
עברו ים: על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה
אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך
ועל קצירך הידד נפל: ונאסף שמחה וגיל
מן הכרמל ובכרמים לא ירנן ולא ירועע יין
ביקבים לא ידרך הדרך הידד השבתי ע
על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר
חרש: והיה כי נראה כי נלאה מואב אל הב
הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל: ז
זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז: ו
ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני
שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ו
ושאר מעט מזער לוא כביר:

משא דמשק הנה דמשק מוסר מ
מעיר והיתה מעי מפלה: עזבות ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד: ונשבת
מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר אר
ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צב
צבאות: והיה ביום
ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה: ו
והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור
והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים: ונשאר
בו עוללות כנקף זית שנים שלשה גרגרים בר
בראש אמיר ארבעה חמשה בסעיפיה פור
פוריה נאם יהוה אלהי ישראל: ביום ההוא
ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש יש
ישראל תראינה: ולא ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה
והאשרים והחמנים:

ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת
החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל
והיתה שממה: כי שכחת אלהי ישעך וצור
מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים ו
וזמורת זר תזרענו: ביום נטעך תשגשגי וב
ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכ
וכאב אנוש: הוי ה
המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון
לאומים כשאון מים כבירים ישאון: לאומים
כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק
ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סו
סופה: לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר א
ואיננו זה חלק שוסינו וגורל לבוזזינו:
הוי ארץ צלצל כנפים אשר
מעבר לנהרי כוש: השלח בים צירים ובכלי
גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי
ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה
גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו:
כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים ת
תראו וכתקוע שופר תשמעו:
כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במ
במכוני כחום צח עלי אור כעב טל בחום ק
קציר: כי לפני קציר כתם פרח ובסר גומל
יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנ
הנטישות הסיר התז: יעזבו יחדו לעיט ה
הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל
בהמת הארץ עליו תחרף:
בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם
ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה ג
גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו א

נשגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה ע
עד עפר: תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים:
אורח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפ
תפלס: אף אורח משפטיך יהוה קוינוך לש
לשמך ולזכרך תאות נפש: נפשי אויתך בל
בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר מ
משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל: יחן
רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל י
יראה גאות יהוה: יהוה
רמה ידך בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת עם אף
אש צריך תאכלם: יהוה
תשפות שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת ל
לנו: יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד
בך נזכיר שמך: מתים בל יחיו רפאים בל יק
יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר ל
למו: יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת
כל קצוי ארץ: יהוה בצר
פקדוך צקון לחש מוסרך למו: כמו הרה ת
תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מ
מפניך יהוה: הרינו חלנו כמו ילדנו רוח יש
ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל:
יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני ע
עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל:
לך עמי בא בחדריך וסגר
דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבר זעם:
כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב ה
הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכ
תכסה עוד על הרוגיה:
ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה
והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל

לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים:
ביום ההוא כרם חמד
ענו לה: אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פ
פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: חמה אין
לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה ב
בה אציתנה יחד: או יחזק במעזי יעשה שלום
לי שלום יעשה לי:
הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו
פני תבל תנובה: הכמכת מכהו הכהו אם כ
כהרג הרגיו הרג: בסאסאה בשלחה תרי
תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: לכן
בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חט
חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנ
מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים: כי עיר
בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם
ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה: ביבש
קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כ
כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עש
עשהו ויצרו לא יחננו: והיה
ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נח
נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני יש
ישראל: והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אש
אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לי
ליהוה בהר הקדש בירושלם:
הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ
נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים
הלומי יין: הנה חזק ואמץ ליהוה כזרם ברד
שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח
לארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת

גאות שכורי אפרים : והיתה ציצת נובל צבי
תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה
בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה ב
בכפו יבלענה : ביום ההוא
יהיה יהוד צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפ
תפארה לשאר עמו : ולרוח משפט ליושב ע
על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה :
וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא ש
שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו
בראה פקו פליליה : כי כל שלחנות מלאו קי
קיא צאה בלי מקום : את
מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מח
מחלב עתיקי משדים : כי צו לצו צו לצו קו ל
לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם : כי בלעגי שפה
ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה : אשר א
אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת
המרגעה ולא אבו שמוע : והיה להם דבר
יהוד צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם ז
זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונו
ונוקשו ונלכדו : לכן שמעו
דבר יהוד אנשי לצון משלי העם הזה אשר
בירושלם : כי אמרתם כרתנו ברית את מות
ועם שאול עשינו חזה שוט שטף כי יעבר לא
יבאנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו :
לכן כה אמר אדני יהוד הנני
יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מו
מוסד המאמין לא יחיש : ושמתי משפט לקו
וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר
מים ישטפו : וכפר בריתכם את מות וחזותכם
את שאול לא תקום שוט שטף כי יעבר וה

והייתם לו למרמס : מדי עברו יקח אתכם כי
בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק ז
זועה הבין שמועה : כי קצר המצע מהש
מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס : כי כהר
פרצים יקום יהוד כעמק בגבעון ירגז לעשות
מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה ע
עבדתו : ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוס
מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אד
אדני יהוד צבאות על כל הארץ :
האזינו ושמעו קולי הקשיבו
ושמעו אמרתי : הכל היום יחרש החרש לזרע
יפתח וישדד אדמתו : הלא אם שוה פניה ו
והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה וש
ושערה נסמן וכסמת גבולתו : ויסרו למשפט
אלהיו יורנו : כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן
עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכ
וכמן בשבט : לחם יודק כי לא לנצח אדוש
ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו :
גם זאת מעם יהוד צבאות יצאה הפליא עצ
עצה הגדיל תושיה :
הוי אריאל
אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה ח
חגים ינקפו : והציקותי לאריאל והיתה תא
תאניה ואניה והיתה לי כאריאל : וחניתי כ
כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי על
עליך מצרות : ושפלת מארץ תדברי ומע
ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קו
קולך ומעפר אמרתך תצפצף : והיה כאבק
דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים וה
והיה לפתע פתאום : מעם יהוד צבאות

תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסע
וסערה ולהב אש אוכלה: והיה כחלום חזון
לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל
וכל צביה ומצדתה והמציקים לה: והיה כא
כאשר יחלום הרעב והנה אכל והקיץ וריקה
נפשו וכאשר יחלום הצמא והנה שותה וה
והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה הם
המון כל הגוים הצבאים על הר ציון:
התמהמהו ותמהו השתעשעו
ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר: כי נסך ע
עליכם יהוד רוח תרדמה ויעצם את עיניכם
ואת הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה: ותהי
לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר י
יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ו
ואמר לא אוכל כי חתום הוא: ונתן הספר
על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה וא
ואמר לא ידעתי ספר:
ויאמר יהוד יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי ירא
יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: לכן הנני
יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ו
ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר:
הוי המעמיקים
מיהוד לסתיר עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: הפככם אם כח
כחמר היוצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו
לא עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין: הלא
עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל
ליער יחשב: ושמעו ביום ההוא החרשים ה
דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תרא

תראינה: ויספו ענוים ביהוד שמחה ואביוני
אדם בקדוש ישראל יגילו: כי אפס עריץ וכ
וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און: מחטיאי אדם
בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צד
צדיק: לכן כה
אמר יהוד אל בית יעקב אשר פדה את אב
אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו י
יחורו: כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבו
יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת
אלהי ישראל יעריצו: וידעו תעי רוח בינה ו
ורוגנים ילמדו לקח:
הוי בנים סוררים נאם יהוד לעשות עצה ולא
מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חט
חטאת על חטאת: ההלכים לרדת מצרים ופי
לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מ
מצרים: והיה לכם מעוז פרעה לבשת והח
והחסות בצל מצרים לכלמה: כי היו בצען
שריו ומלאכיו חנס יגיעו: כל הבאיש על עם
לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לב
לבשת וגם לחרפה:
משא בהמות נגב בארץ צרה
וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעו
מעופף ישאו על כתף עירים חילהם ועל ד
דבשת גמלים אצרותם על עם לא יועילו: ו
ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת ר
רהב הם שבת: ועתה בוא כתבה על לוח את
אתם ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד
עד עולם: כי עם מרי הוא בנים כחשים בנ
בנים לא אבו שמוע תורת יהוד: אשר אמ
אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו

לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות׃
סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו
את קדוש ישראל׃ לכן כה אמר
קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו
בעשק ונלוז ותשענו עליו׃ לכן יהיה לכם העון
הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר
פתאום לפתע יבא שברה׃ ושברה כשבר נ
נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במכ
במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים
מגבא׃ כי כה אמר אדני יהוד
קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט
ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ ותא
ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל
קל נרכב על כן יקלו רדפיכם׃ אלף אחד מ
מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו ע
עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס
על הגבעה׃ ולכן יחכה יהוד לחננכם ולכן ירום
לרחמכם כי אלהי משפט יהוד אשרי כל חו
חוכי לו׃ כי עם בציון ישב בירושלם בכה לא
תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך׃
ונתן לכם יהוד לחם צר ומים לחץ ולא יכנף
עוד מוריך והיו עיניך ראות את מוריך׃ ואז
ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הד
הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו׃ וטמ
וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת
מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו׃ ו
ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולח
ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה
מקנך ביום ההוא כר נרחב׃ והאלפים והעירים
עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה

ברחת ובמזרה׃ והיה על כל הר גבוה ועל כל
גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב
בנפל מגדלים׃ והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הי
הימים ביום חבש יהוד את שבר עמו ומחץ
מכתו ירפא׃ הנה שם יהוד
בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו
מלאו זעם ולשנו כאש אכלת׃ ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא
ורסן מתעה על לחיי עמים׃ השיר יהיה לכם
כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל
לבא בהר יהוד אל צור ישראל׃ והשמיע י
יהוד את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף א
אף ולהב אש אכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי
מקול יהוד יחת אשור בשבט יכה׃ והיה כל
מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוד עליו בת
בתפים ובכנורות ובמלחמות תנופה נלחם ב
בם׃ כי ערוך מאתמול תפתה גם היא למלך
הוכן העמיק הרחיב מדרתה אש ועצים הר
הרבה נשמת יהוד כנחל גפרית בערה בה׃
הוי היורדים מצרים לעזרה
על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל
פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש יש
ישראל ואת יהוד לא דרשו׃ וגם הוא חכם
ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מ
מרעים ועל עזרת פעלי און׃ ומצרים אדם ו
ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוד יטה י
ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדיו כלם יכליון׃
כי כה אמר
יהוד אלי כאשר יהגה האריה

והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים
בקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד י
יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה:
כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירוש
ירושלם גנון והציל פסח והמליט: שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל: כי ביום ההוא ימ
ימאסון איש אליליו כספו ואלילי זהבו אשר
עשו לכם ידיכם חטא: ונפל אשור בחרב לא
איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני ח
חרב ובחוריו למס יהיו: וסלעו ממגור יעבר
וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון
ותנור לו בירושלם:
הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו:
והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מ
מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה: ולא
תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה:
ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר
לדבר צחות: לא יקרא עוד לנבל נדיב ול
ולכילי לא יאמר שוע: כי נבל נבלה ידבר ול
ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה
תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר:
וכילי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים
באמרי שקר ובדבר אביון משפט: ונדיב נד
נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום:
נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי: ימים על שנה תרגזנה
בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: חרדו ש
שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה
על חלצים: על שדים ספדים על שדי חמד
על גפן פריה: על אדמת עמי קוץ שמיר תע

תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה: כי
ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה ב
בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה
עדרים: עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מ
מדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב: ושכן ב
במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: והיה
מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה הש
השקט ובטח עד עולם: וישב עמי בנוה של
שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שא
שאננות: וברד ברדת היער ובשפלה תשפל
העיר: אשריכם זרעי על כל מים משלחי רג
רגל השור והחמור:
שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בו כ
כהתימך שודד תושד כנלותך לבגד יבגדו
בך: יהוה חננו לך
קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת
צרה: מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו
גוים: ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים
שוקק בו: נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון
משפט וצדקה: והיה אמונת עתיך חסן ישועת
חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו:
הן אראלם צעקו חצה מלאכי
שלום מר יבכיון: נשמו מסלות שבת עבר א
ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש:
אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל והיה ה
השרון כערבה ונער בשן וכרמל:
עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם
עתה אנשא: תהרו חשש תלדו קש רוחכם
אש תאכלכם: והיו עמים משרפות שיד קוצים
כסוחים באש יצתו: שמעו רחוקים

אשר עשיתי ודעו קרובים גבורתי : פחדו ב
בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו
אש אכלה מי יגור לנו מוקדי עולם : הולך צ
צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות
נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע ד
דמים ועצם עיניו מראות ברע : הוא מרומים
ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו
נאמנים : מלך ביופיו תחזינה עיניך תראינה א
ארץ מרחקים : לבך יהגה אימה איה ספר
איה שוקל איה ספר את המגדלים : את עם
נועז לא תראה עם עמקי שפה משמע נלעג
לשון אין בינה : חזה ציון קרית מועדינו עי
עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל י
יצען בל יסע יתדותיו לנצח וכל חבליו בל ינ
ינתקו : כי אם שם אדיר יהוד לנו מקום נה
נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שי
שיט וצי אדיר לא יעברנו : כי יהוד שפטנו יה
יהוד מחקקנו יהוד מלכנו הוא יושיענו : נט
נטשו חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס
אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו בז : ובל
יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון :
קרבו גוים לשמע ול
ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל
וכל צאצאיה : כי קצף ליהוד על כל הגוים
וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח :
וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמ
ונמסו הרים מדמם : ונמקו כל צבא השמים
ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל ע
עלה מגפן וכנבלת מתאנה : כי רותה בשמים
חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למ
למשפט : חרב ליהוד מלאה דם הדשנה מח

מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות א
אלים כי זבח ליהוד בבצרה וטבח גדול בא
בארץ אדום : וירדו ראמים עמם ופרים עם
אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב
ידשן : כי יום נקם ליהוד שנת שלומים לריב
ציון : ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית וה
והיתה ארצה לזפת בערה : לילה ויומם לא ת
תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב
לנצח נצחים אין עבר בה : וירשוה קאת וק
וקיפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו
תהו ואבני בהו : חוריה ואין שם מלוכה יקראו
וכל שריה יהיו אפס : ועלתה ארמנותיה סירים
קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חצ
חציר לבנות יענה : ופגשו ציים את איים וש
ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח : שמה קננה קפוד ותמלט ו
ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו דיות א
אשה רעותה : דרשו מעל ספר יהוד וקראו
אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פק
פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן : והוא
הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד עו
עולם ירשוה לדור ודור ישכנו בה :
ישושום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחב
כחבצלת : פרוח תפרח ותגל אף גילת ורנן כ
כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון ה
המה יראו כבוד יהוד הדר אלדינו :
חזקו ידים רפות
וברכים כשלות אמצו : אמרו לנמהרי לב חז
חזקו אל תיראו הנה אלדיכם נקם יבא גמול
אלדים הוא יבא וישעכם : אז תפקחנה עיני
עורים ואזני

חרשים תפתחנה: אז ידלג כאיל פסח ותרן ל
לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בע
בערבה: והיה השרב לאגם וצמאון למבועי
מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: ו
והיה שם מסלול ודרך ודרך הקודש יקרא ל
לה לא יעברנו טמא והוא למו הולך דרך וא
ואוילים לא יתעו: לא יהיה שם אריה ופריץ
חיות בל יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים:
ופדויי יהוד ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יג
יגון ואנחה:

חצי

ויהי בארבע עשרה שנה למלך
חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי י
יהודה הבצרות ויתפשם: וישלח מלך אשור
את רב שקה מלכיש ירושלימה אל המלך חז
חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה ה
העליונה במסלת שדה כבס: ויצא אליו אלי
אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא ה
הסופר ויואח בן אסף המזכיר: ויאמר אלהם
רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר ב
בטחת: אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: ה
הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה ע
על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו
ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים
עליו: וכי תאמר אלי אל יהוד אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת
מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המ

המזבח הזה תשתחוו: ועתה התערב נא את
אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים א
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך תשיב
את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותב
ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: וע
ועתה המבלעדי יהוד עליתי על הארץ הזאת
להשחיתה יהוד אמר אלי עלה אל הארץ חז
הזאת והשחיתה: ויאמר אליקים ושבנא ויו
ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך אר
ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יה
יהודית באזני העם אשר על החמה: ויאמר
רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לד
לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים
הישבים על החמה לאכל את צואתם ולש
ולשתות את מימי רגליהם עמכם: ויעמד רב
שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו
את דברי המלך הגדול מלך אשור: כה אמר
המלך אל ישא אתכם חזקיהו כי לא יוכל לה
להציל אתכם: ואל יבטח אתכם חזקיהו אל
יהוד לאמר הצל יצילנו יהוד ולא תנתן הע
העיר הזאת ביד מלך אשור: אל תשמעו אל
חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ב
ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תא
תאנתו ושתו איש מי בורו: עד באי ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם אל ארץ דגן ותי
ותירוש ארץ לחם וכרמים: פן יסית אתכם ח
חזקיהו לאמר יהוד יצלנו ההצילו אלהי הג
הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: א
איה אלהי חמת וארפד ואיה אלהי ספרו

ספרוים

וכי הצילו את שמרון מידי: מי בכל אלהי ה
הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי
כי יציל יהוה את ירושלם מידי: ויחרישו ולא
ענו אתו דבר כי מצות המלך לא תענהו: וי
ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית וש
ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חז
חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רב
שקה: ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את
בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח א
את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הספר
ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישע
ישעיהו בן אמוץ הנביא: ויאמרו אליו כה א
אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום
הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה:
אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה
אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים
חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ו
ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר א
אלהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה
אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמ
שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: הנני
נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפ
והפלתיו בחרב בארצו: וישב רב שקה וימ
וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמ
שמע כי נסע מלכיש: וישמע אל תרהקה מל
מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וי
וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: כה תאמ
תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל יש
ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא

תנתן ירושלם ביד מלך אשור: הנה אתה ב
שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הא
הארצות להחרימם ואתה תנצל: ההצילו א
אתם אלהי הגוים אשר השחיתו אבתי את ג
גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר: א
איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספ
ספרוים הנע ועוה: ויקח חזקיהו את הספרים
מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפ
ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה:
ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר:
יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים א
אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הא
הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ:
הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עינך ור
וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר ש
שלח לחרף אלהים חי: אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם: ונ
ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כ
כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: וע
ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל
ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך: וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר
יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנ
סנחריב מלך אשור: זה הדבר אשר דבר יה
יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון
אחריך ראש הניעה בת ירושלם: את מי הרי
חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מר
מרום עיניך אל קדוש ישראל: ביד עבדיך ח
חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מ
מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו

מבחר ברושיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו:
אני קרתי ושתיתי מים ואחריב בכף פעמי כל
יארי מצור: הלא שמעת למרחוק אתה עש
עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ות
ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: ויש
וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וי
וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה: וש
ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך א
אלי: יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני וש
ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך
בדרך אשר באת בה: וזה לך האות אכל הש
השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה ה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פ
פרים: ויספה פליטת בית יהודה הנשארה ש
שורש למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה
צבאות תעשה זאת:

לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא
יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא י
יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: בדרך
אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נ
נאם יהוה: וגנותי על העיר הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי:

ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה
אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך וי
וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: ויהי
הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ו
ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ
אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו:

בימים ההם חלה חזקיהו למות
ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר א
אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ול
ולא תחיה: ויסב חזקיהו פניו אל הקיר וית
ויתפלל אל יהוה: ויאמר אנא יהוה זכר נא א
את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול:

ויהי דבר יהוה
אל ישעיהו לאמר: הלוך ואמרת אל חזקיהו
כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את
תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימ
ימיך חמש עשרה שנה: ומכף מלך אשור א
אצילך ואת העיר הזאת: וזה לך האות מאת
יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר
דבר: הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה
במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ו
ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר י
ירדה: מכתב
לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: אני
אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי
יתר שנותי: אמרתי לא אראה יה יה בארץ ה
החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל: ד
דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג
חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני:
שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מ
מיום עד לילה תשלימני: כסוס עגור כן אצ
אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני
עשקה לי ערבני: מה אדבר ואמר לי והוא ע
עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי: אדני
עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני

והחייני: הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת
נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל ח
חטאי: כי לא שאול תודך מות יהללך לא יש
ישברו יורדי בור אל אמתך: חי חי הוא יודך
כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: יהוה
להושיעני ונגנתי ננגן כל ימי חיינו על בית י
יהוה: ויאמר
ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על הש
השחין ויחי: ויאמר חזקיהו מה אות כי אע
אעלה בית יהוה:

בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מ
מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע
כי חלה ויחזק: וישמח עליהם חזקיהו ויראם
את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הב
הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ו
ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממש
ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חז
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רח
רחוקה באו אלי מבבל: ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא ה
היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי: ויאמר
ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות:
הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך וא
ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבל לא
יותר דבר אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו מ
ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מ
מלך בבל: ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דב
דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

הפטרה

נחמו נחמו עמי
יאמר אלהיכם: דברו על לב ירושלם וקראו
אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לק
לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה: קול
קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה
מסלה לאלהינו: כל גיא ינשא וכל הר וגבעה
ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבק
לבקעה: ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יח
יחדו כי פי יהוה דבר:

קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר ח
חציר וכל חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל
ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם:
יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לע
לעולם: על הר
גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי
יהודה הנה אלהיכם: הנה אדני יהוה בחזק
יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו: כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלא
טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: מי מדד בש
בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשליש ע
עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במא
במאזנים: מי תכן את רוח
יהוה ואיש עצתו יודיענו: את מי נועץ ויבינהו
וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך
תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי וכשחק
מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: ולבנון אין
די בער וחיתו אין די עולה:
כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו

לו : ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו :
הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות
כסף צורף : המסכן תרומה עץ לא ירקב יב
יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימ
ימוט : הלא תדעו הלא תשמעו הלא הגד מ
מראש לכם הלא הבינותם מוסדות הארץ :
הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה
כדק שמים וימתחם כאהל לשבת : הנותן רו
רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה : אף בל
נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם
וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם : וא
ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש : שאו מ
מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא בכם
במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים
ואמיץ כח איש לא נעדר :

הפטרה

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהוד ומאלדי משפטי יעבור :
הלא ידעת אם לא שמעת אלדי עולם יהוד
בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין ח
חקר לתבונתו : נותן ליעף כח ולאין אונים ע
עצמה ירבה : ויעפו נערים ויגעו ובחורים כ
כשול יכשלו : וקוי יהוד יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו :
החרישו אלי איים ולאמים
יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקר
נקרבה : מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כ
כקש נדף קשתו : ירדפם יעבור שלום ארח
ברגליו לא יבא : מי פעל ועשה קרא הדורות
מראש אני יהוד ראשון ואת אחרנים אני

הוא : ראו איים וייראו קצות הארץ יחרדו ק
קרבו ויאתיון : איש את רעהו יעזרו ולאחיו י
יאמר חזק : ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש
את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו
במסמרים לא ימוט :
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע
אברהם אהבי : אשר החזקתיך מקצות הארץ
ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בח
בחרתיך ולא מאסתיך : אל תירא כי אתך אני
אל תשתע כי אני אלדיך אמצתיך אף עז
עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי : הן יבשו ו
ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנ
אנשי ריבך : תבקשם ולא תמצאם אנשי מצ
מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך : כי
אני יהוד אלדיך מחזיק ימינך האמר לך אל
תירא אני עזרתיך :
אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני ע
עזרתיך נאם יהוד וגאלך קדוש ישראל : הנה
שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש
הרים ותדק וגבעות כמוץ תשים : תזרם ורוח
תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוד
בקדוש ישראל תתהלל :
העניים והאביונים מבקשים מים ואין
לשונם בצמא נשתה אני יהוד אענם אלדי י
ישראל לא אעזבם : אפתח על שפיים נהרות
ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מ
מים וארץ ציה למוצאי מים : אתן במדבר א
ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ב
ברוש תדהר ותאשור יחדו : למען יראו וידעו
וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוד עשתה זאת

וקדוש ישראל בראה:
קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יא
יאמר מלך יעקב: יגישו ויגידו לנו את אשר
תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה ל
לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו: ה
הגידו האותיות לאחור ונדעה כי אלהים א
אתם אף תטיבו ותרעו ונשתעה ונראה יח
יחדו: הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה
יבחר בכם: העירותי מצפון ויאת ממזרח ש
שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמ
וכמו יוצר ירמוס טיט: מי הגיד מראש ונדעה
ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין
משמיע אף אין שמע אמריכם: ראשון לציון
הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: וארא ואין
איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר:
הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכי
נסכיהם: הן עבדי
אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא: לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו: קנה רצוץ לא ישבור ופ
ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט:
לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ו
ולתורתו איים ייחלו:
כה אמר האל יהוה בורא השמים
ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לע
לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה קר
קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך
לברית עם לאור גוים: לפקח עינים עורות ל
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך:
אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ות

ותהלתי לפסילים: הראשנות הנה באו וחד
וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם: שירו ליהוה
שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ו
ומלאו איים וישביהם: ישאו מדבר ועריו
חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש ה
הרים יצוחו: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו בא
באיים יגידו: יהוה כגבור יצא כאיש מלח
מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על אי
איביו יתגבר:
החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה
אפעה אשם ואשאף יחד: אחריב הרים וגב
וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לא
לאיים ואגמים אוביש: והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים
מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אל
אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים: נסגו א
אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים ל
למסכה אתם אלהינו:
החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: מי
עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי ע
עור כמשלם ועור כעבד יהוה: ראות רבות
ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: יהוה חפ
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: והוא
עם בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כל
כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ו
ואין אמר השב: מי בכם יאזין זאת יקשב וי
וישמע לאחור: מי נתן למשסה יעקב ויש
וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא א
אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו: וישפך

עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסבב
מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב :
ועתה כה אמר יהוד
בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גא
גאלתיך קראתי בשמך לי אתה : כי תעבר ב
במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך
במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך : כי
אני יהוד אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי
כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך : מאשר יק
יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם
תחתיך ולאמים תחת נפשך : אל תירא כי א
אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקב
אקבצך : אומר לצפון תני ולתימן אל תכלאי
הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ : כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף
עשיתיו : הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ו
ואזנים למו : כל הגוים נקבצו יחדיו ויאספו
לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת : ו
אתם עדי נאם יהוד ועבדי אשר בחרתי למ
למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא ל
לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה :
אנכי אנכי יהוד ואין
מבלעדי מושיע : אנכי הגדתי והושעתי והש
והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוד
ואני אל : גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיבנה : כה אמר יהוד גאלכם ק
קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והור
והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם :
אני יהוד קדושכם בורא ישראל מלככם :

כה אמר יהוד הנותן בים
דרך ובמים עזים נתיבה : המוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יחדיו ישכבו בל יקומו דעכו כפש
כפשתה כבו : אל תזכרו ראשנות וקדמניות
אל תתבוננו : הנני עשה חדשה עתה תצמח
הלא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון
נהרות : תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה
כי נתתי במדבר מים נהרות בישימן להש
להשקות עמי בחירי :
עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו : ולא אתי קר
קראת יעקב כי יגעת בי ישראל : לא הבאת
לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העב
העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך בלבונה : לא
קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני
אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך :
אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחט
וחטאתיך לא אזכר : הזכירני נשפטה יחד
ספר אתה למען תצדק : אביך הראשון חטא
ומליציך פשעו בי : ואחלל שרי קדש ואתנה
לחרם יעקב וישראל לגדופים :
ועתה שמע יעקב עבדי וישראל
בחרתי בו : כה אמר יהוד עשך ויצרך מבטן
יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי ב
בו : כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה
אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך : וצ
וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים : זה
יאמר ליהוד אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכ
יכתב ידו ליהוד ובשם ישראל יכנה :
כה אמר יהוד מלך ישראל וגאלו
יהוד צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבל

ומבלעדי אין אלהים: ומי כמוני יקרא ויגידה
ויערכה לי משומי עם עולם ואותיות ואשר ת
תבאנה יגידו למו: אל תפחדו ואל תרהו ה
הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש
אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי: יוצרי פ
פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם
המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו: מי יצר
אל ופסל נסך לבלתי הועיל: הן כל חבריו יב
יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יע
יעמדו יפחדו יבשו יחד: חרש ברזל מעצד
ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע
כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף: ח
חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו ב
במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתב
כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: לכ
לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו
בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל: והיה לאדם
לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם
אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו:
חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל יצ
יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי
ראיתי אור: ושאריתו לאל עשה לפסלו יס
יסגד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני
כי אלי אתה: לא ידעו ולא יבינו כי טח מר
מראות עיניהם מהשכיל לבתם: ולא ישיב
אל לבו לא דעת ולא תבונה לאמר חציו שר
שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לב
לבול עץ אסגוד: רעה אפר לב הותל הטהו
ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימ

בימיני: זכר אלה
יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי
אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיך
וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: רנו ש
שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצ
פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהו
יהוה יעקב ובישראל יתפאר:
כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן
אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע ה
הארץ מאתי: מפר אותות בדים וקסמים יהו
יהולל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל: מ
מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים הא
האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה
וחרבותיה אקומם: האמר לצולה חרבי ונה
ונהרתיך אוביש: האמר לכורש רעי וכל חפ
חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל ת
תוסד: כה אמר יהוה
למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפ
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפ
לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: אני לפניך
אלך והדורים אישר דלתות נחושה אשבר ו
ובריחי ברזל אגדע: ונתתי לך אוצרות חשך
ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הק
הקורא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יע
יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכ
אכנך ולא ידעתני: אני יהוה ואין עוד זולתי
אין אלהים אאזרך ולא ידעתני: למען ידעו
ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני
יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה
שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה:

הרעיפו שמים ממעל
ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצ
וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו :
הוי רב את יוצרו חרש את חרשי
אדמה היאמר חמר ליוצרו מה תעשה ופע
ופעלך אין ידים לו : הוי אומר
לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין :
כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו
האותיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני :
אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי
נטו שמים וכל צבאם צויתי : אנכי העי
העירותיהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה
עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמ
אמר יהוה צבאות : כה אמר
יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזק
בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו א
אך בך אל ואין עוד אפס אלהים : אכן אתה
אל מסתתר אלהי ישראל מושיע : בושו וגם
נכלמו כלם יחדיו הלכו בכלמה חרשי צר
צירים : ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים
לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד :
כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא
האלהים יוצר הארץ ועשה הוא כוננה לא
תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד :
לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמ
אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה ד
דבר צדק מגיד מישרים : הקבצו ובאו התנ
התנגשו יחדיו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים
את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע :

הגידו והגישו אף יועצו יחדיו מי השמיע זא
זאת מקדם מאז הגידה הלא אני יהוה ואין
עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין ז
זולתי : פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני
אל ואין עוד : בי נשבעתי יצא מפי צדקה דב
דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כ
כל לשון : אך ביהוה לי אמר צדקות ועז ע
עדיו יבא ויבשו כל הנחרים בו : ביהוה יצד
יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל : כרע בל קרס
נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם
עמוסות משא לעיפה : קרסו כרעו יחדיו ול
ולא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה :
שמעו אלי בית
יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני
בטן הנשאים מני רחם : ועד זקנה אני הוא
ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ו
ואני אסבל ואמלט : למי תדמיוני ותשוו ות
ותמשלוני ונדמה : הזלים זהב מכיס וכסף ב
בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו
אף ישתחוו : ישאהו על כתף יסבלהו וי
ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף
יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו :
זכרו זאת
והתאששו השיבו פושעים על לב : זכרו ראש
ראשונות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלה
אלהים ואפס כמוני : מגיד מראשית אחרית
ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל
חפצי אעשה : קרא ממזרח עיט מארץ מר
מרחק איש עצתי אף דברתי אף אביאנה יצ
יצרתי אף אעשנה : שמעו

אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: קרבתי צד
צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי
בציון תשועה לישראל תפארתי:
רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל
שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוס
תוסיפי יקראו לך רכה וענגה: קחי רחים וט
וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק
עברי נהרות: תגל ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם: גאלנו יהוה צב
צבאות שמו קדוש ישראל:
שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: קצ
קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך ל
לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך
מאד: ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא
שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה:
ועתה שמעי זאת עדינה
היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי ע
עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: ותב
ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול
ואלמון כתומם באו עליך ברב כשפיך בעצ
בעצמת חבריך מאד: ותבטחי ברעתך אמרת
אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ות
ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ובא עליך ר
רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא ת
תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שאה ולא ת
תדעי: עמדי נא בחבריך וברב כשפיך כא
באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי: נלאית ברב עצתך יעמדו נא ויוש
ויושיעך הברי שמים החזים בכוכבים מוד

מודיעים לחדשים מאשר יבאו עליך: הנה
היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מ
מיד להבה אין גחלת לחמם אור לשבת נג
נגדו: כן היו לך אשר יגעת סחריך מנעוריך
איש לעברו תעו אין מושיעך:
שמעו זאת בית יעקב הנקראים
בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים ב
בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת
ולא בצדקה: כי מעיר הקדש נקראו ועל א
אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: הר
הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם
פתאם עשיתי ותבאנה: מדעתי כי קשה א
אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה: ואגיד
לך מאז בטרם תבא השמעתיך פן תאמר ע
עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: שמעת חזה כ
כלה ואתם הלא תגידו השמעתיך חדשות מ
מעתה ונצרות ולא ידעתם: עתה נבראו ולא
מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה
ידעתין: גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז
לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע
מבטן קרא לך: למען שמי אאריך אפי ותה
ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך: הנה צר
צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני: למ
למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי ל
לאחר לא אתן: שמע
אלי יעקב עבדי וישראל מקראי אני הוא אני
ראשון אף אני אחרון: אף ידי יסדה ארץ וי
וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו י
יחדיו: הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד א
את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל

וזרועו כשדים : אף אני אני דברתי אף קר
קראתיו הביאתיו והצליח דרכו : קרבו אלי ש
שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת הי
היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו :
כה אמר יהוה גאלך
קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להו
להועיל מדריכך בדרך תלך : לוא הקשבת ל
למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הי
הים : ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמעתיו
לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני : צאו מבבל
ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זא
זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יה
יהוה עבדו יעקב : ולא צמאו בחרבות הוליכם
מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים :
אין שלום אמר יהוה לרשעים :
שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק
יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי : וי
וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני ויש
וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני : ויאמר
לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר : ואני
אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן
משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי :
ועתה אמר יהוה יצרי מבטן
לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף
ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי : ויאמר
נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב
ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים לה
להיות ישועתי עד קצה הארץ : כה אמר יה
יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב ג
גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וי
וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדוש ישראל
ויבחרך : כה אמר
יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך
ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנ
להנחיל נחלות שוממות : לאמר לאסורים צ
צאו ולאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו וב
ובכל שפיים מרעיתם : לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל
מבועי מים ינהלם : ושמתי כל הרי לדרך ומ
ומסלתי ירמון : הנה אלה מרחוק יבאו והנה
אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים : רנו ש
שמים וגילי ארץ ופצחו הרים רנה כי נחם י
יהוה עמו ועניו ירחם :
ותאמר ציון עזבני יהוה ויהוה שכחני :
התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אל
אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך : הן על כפ
כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד : מהרו בניך
מהרסיך ומחריביך ממך יצאו : שאי סביב ע
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם
יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה :
כי חרבתיך ושממתיך וארץ הריסתך כי ע
עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך : עוד יאמרו
באזניך בני שכליך צר לי המקום גשה לי ו
ואשבה : ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה
ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי ג
גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם :
כה אמר
אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים
ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף
תנשאנה : והיו מלכים אמניך ושרותיהם מני
מניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך
ילחכו

וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי׃
היקח מגבור מלקוח
ואם שבי צדיק ימלט׃ כי כה אמר יהוה גם
שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריב
יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע׃ וה
והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם
ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב׃
כי כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות
אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכ
מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם וב
ובפשעיכם שלחה אמכם׃ מדוע באתי ואין
איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפ
מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אח
אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם
מאין מים ותמת בצמא׃ אלביש שמים קדרות
ושק אשים כסותם׃
אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות
את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן ל
לשמע כלמודים׃ אדני יהוה פתח לי אזן וא
ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי׃ גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכ
מכלמות ורוק׃ ואדני יהוה יעזר לי על כן ל
לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע
כי לא אבוש׃ קרוב מצדיקי מי יריב אתי נע
נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי׃ הן אד
אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כ
כבגד יבלו עש יאכלם׃
מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה ו

וישען באלהיו׃ הן כלכם קדחי אש מאזרי ז
זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי
היתה זאת לכם למעצבה תשכבון׃
שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו א
אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם׃ הב
הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תח
תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מד
מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמ
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה׃
הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי
תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארג
ארגיע׃ קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים י
ישפטו אלי איים יקוו ואל זרעי ייחלון׃ שאו
לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי
שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישב
ויושביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחת׃ שמעו
אלי ידעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו ח
חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו׃ כי כבגד
יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעו
לעולם תהיה וישועתי לדור דורים׃
עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם
דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהב
מחוללת תנין׃ הלא את היא המחרבת ים מי
תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גא
גאולים׃ ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו
נסו יגון ואנחה׃
אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את

ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן ׃
ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ות
ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק א
אשר כונן להשחית ואיה חמת המציק ׃ מהר
צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לח
לחמו ׃ ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו מ
גליו יהוה צבאות שמו ׃ ואשים דברי בפיך ו
ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ו
ולאמר לציון עמי אתה ׃
התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר
שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס
התרעלה שתית מצית ׃ אין מנהל לה מכל בנ
בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גד
גדלה ׃ שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד
והשבר והרעב והחרב מי אנחמך ׃ בניך ע
עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר ה
המלאים חמת יהוה גערת אלהיך ׃
לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת
ולא מיין ׃ כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב
עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה א
את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עו
עוד ׃ ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך
שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לע
לעברים ׃ עורי עורי לבשי עזך
ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הק
הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא ׃
התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מ
מוסרי צוארך שביה בת ציון ׃
כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו ׃ כי כה אמר אדני יהוה

מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקו ׃ ועתה מה לי פה נאם יהוה כי
לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד
כל היום שמי מנאץ ׃ לכן ידע עמי שמי לכן
ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני ׃
מה נאוו על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה א
אמר לציון מלך אלהיך ׃ קול צפיך נשאו קול
יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון ׃
פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה
עמו גאל ירושלם ׃ חשף יהוה את זרוע קדשו
לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישוע
ישועת אלהינו ׃ סורו סורו צאו משם טמא
אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה ׃
כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי
הולך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל ׃
הנה
ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד ׃ כאשר
שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ו
ותארו מבני אדם ׃ כן יזה גוים רבים עליו יק
יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ר
ראו ואשר לא שמעו התבוננו ׃ מי האמין ל
לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה ׃ ויעל כ
כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו
ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו ׃ נבזה
וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי ובמ
וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו ׃ א
אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנח
ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה ׃
והוא מחלל מפשענו מדכא

מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נר
נרפא לנו׃ כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנ
פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו׃ נגש והוא
נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל
לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו׃ מעצר ומ
וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ ויתן את ר
רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס
עשה ולא מרמה בפיו׃ ויהוה חפץ דכאו החלי
אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו יצלח׃ מעמל נפשו יראה י
ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועו
ועונותם הוא יסבול׃ לכן אחלק לו ברבים ו
ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה ל
למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רב
רבים נשא ולפשעים יפגיע׃

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא
חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר
יהוה׃ הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי׃
כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך גוים יירש וערים
נשמות יושיבו׃ אל תיראי כי לא תבושי ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תש
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ כי
בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ כי כאשה עזו
עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעו
נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃ ברגע קטן ע
עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך׃ בשצף ק

קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רח
רחמתיך אמר גאלך יהוה׃

כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי
מעבור מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מק
מקצף עליך ומגער בך׃ כי ההרים ימושו וה
והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש ו
וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה׃

עניה סערה לא
נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויס
ויסדתיך בספירים׃ ושמתי כדכד שמשתיך
ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפ
חפץ׃ וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃
בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי ומ
וממחתה כי לא תקרב אליך׃ הן גור יגור אפס
מאותי מי גר אתך עליך יפול׃ הן אנכי בראתי
חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית לחבל׃ כל כלי יוצר ע
עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט
תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מא
מאתי נאם יהוה׃

הוי כל צמא לכו למים ואשר
אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בל
בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב׃ למה תש
תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא שב
לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג
בדשן נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ו
ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי
דוד הנאמנים׃ הן עד לאומים נתתיו נגיד ו
ומצוה לאמים׃ הן גוי לא תדע תקרא וגוי

לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולק
ולקדוש ישראל כי פארך׃
דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב׃
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל
יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח׃
כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם ד
דרכי נאם יהוה׃ כי גבהו שמים מארץ כן ג
גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממח
ממחשבותיכם׃ כי כאשר ירד הגשם והשלג
מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את
הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולח
ולחם לאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו׃ כי בשמחה תצאו ו
ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפנ
לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ ת
תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יע
יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא
יכרת׃ כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צד
צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי לה
להגלות׃ אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יח
יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות
כל רע׃ ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה
לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יא
יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה אמר יה
יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי וכח
ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומב
ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃
ובני הנכר הנלוים על יהוה

לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעב
לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בב
בבריתי׃ והביאותים אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אק
אקבץ עליו לנקבציו׃ כל חיתו
שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער׃ צפו עורים
כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנ
לנבח הזים שכבים אהבי לנום׃ והכלבים עזי
נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו ה
הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו׃
אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מ
מחר גדול יתר מאד׃ הצדיק אבד ואין איש
שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי
מפני הרעה נאסף הצדיק׃ יבוא שלום ינוחו
על משכבותם הלך נכחו׃
ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה׃
על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תאריכו לש
לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ הנ
הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הי
הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים׃ בחלקי
נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נס
נסך העלית מנחה העל אלה אנחם׃ על הר
גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח
זבח׃ ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי
מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת ל
לך מהם אהבת משכבם יד חזית׃ ותשרי למ
למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי ציריך ע
עד מרחוק

ותשפילי עד שאול: ברב דרכך יגעת לא א
אמרת נואש חית ידך מצאת על כן לא חלית:
ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת
ולא שמת על לבך הלא אני מחשה ומעולם
ואותי לא תיראי: אני אגיד צדקתך ואת מעשיך
ולא יועילוך: בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם
ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש
הר קדשי: ואמר סלו סלו
פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: כי כה א
אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וק
וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות ר
רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: כי לא לע
לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני
יעטוף ונשמות אני עשיתי: בעון בצעו קצפתי
ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו:
דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נח
נחמים לו ולאבליו: בורא ניב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוד ורפאתיו: וה
והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגר
ויגרשו מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר א
אלדי לרשעים: קרא בגרון אל תחשוך כשו
כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם: ואותי יום יום ידרושון ודעת
דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט
אלדיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת
אלדים יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו
נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפ
חפץ וכל עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצ
תצומו ולהכות באגרף רשע ולא תצומו כ
כיום להשמיע במרום קולכם: הכזה יהיה צ
צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כ
כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא
צום ויום רצון ליהוד: הלא זה צום אבחרהו
פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח
רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: הלא פרש
לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תר
תראה ערום וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז
יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח ו
והלך לפניך צדקך כבוד יהוד יאספך: אז
תקרא ויהוד יענה תשוע ויאמר הנני אם תס
תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און:
ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ונחך יהוד
תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך יח
יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסדי
דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב
נתיבות לשבת: אם תשיב משבת רגליך עשות
חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקד
לקדוש יהוד מכבד וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יה
יהוד והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יהוד דבר:
הן לא קצרה יד יהוד מהושיע ו
ולא כבדה אזנו משמוע: כי אם עונותיכם היו
מבדילים ביניכם לבין אלדיכם וחטאותיכם ה
הסתירו פנים מכם משמוע: כי כפיכם נגאלו
בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו ש
שקר לשונכם עולה תהגה: אין קרא בצדק ו
ואין נשפט באמונה בטוח על תוהו

ודבר שוא הרו עמל והוליד און: ביצי צפע
צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מ
מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה: קוריהם
לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעש
מעשיהם מעשה און ופעל חמס בכפיהם: ר
רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מח
מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במס
במסלותם: דרך שלום לא ידעו ואין משפט
במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך ב
בה לא ידע שלום: על כן רחק משפט ממנו
ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנ
לנגהות באפלות נהלך: נגששה כעורים קיר
וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף
באשמנים כמתים: נהמה כדבים כלנו וכ
וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין ליש
לישועה רחקה ממנו: כי רבו פשעינו נגדך
וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום: פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אל
אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דב
דברי שקר: והסג אחור משפט וצדקה מר
מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכחה
לא תוכל לבא: ותהי האמת נעדרת וסר מרע
משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין מש
משפט: וירא כי אין איש וישתומם כי אין מ
מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו:
וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו
וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנ
קנאה: כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריו
גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: וייראו ממע
ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כב

כבודו כי יבא כנהר צר רוח יהוה נססה בו:
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יה
יהוה: ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי
אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימו
ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר
יהוה מעתה ועד עולם:

הפטרה

קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה
עליך זרח: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה:
והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: ש
שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך ב
בניך מרחוק יבאו ובנתיך על צד תאמנה:
אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך
עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: שפעת גמ
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא
יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו:
כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר: מי
אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם: כי
לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה לה
להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם
יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ובנו
בני נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצ
בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך: ופתחו שע
שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא
אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים: כי הגוי וה
והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים ח
חרב יחרבו: כבוד הלבנון אליך יבא ברוש
ותדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ו
ומקום רגלי אכבד: והלכו אליך שחוח בני

על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר י
יהוה ציון קדוש ישראל: תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם מש
משוש דור ודור: וינקת חלב גוים ושד מל
מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וג
וגאלך אביר יעקב: תחת הנחשת אביא זהב
ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום
ונגשיך צדקה: לא ישמע עוד חמס בארצך
שוד ושבר בגבוליך וקראת ישועה חומתיך ו
ושעריך תהלה: לא יהיה לך עוד השמש ל
לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך
יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: לא ת
יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה י
יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: ועמך
כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעים
מעשה ידי להתפאר: הקטן יהיה לאלף והצ
והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:
רוח יהוה עלי יען משח
יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנש
לנשברי לב לקרא לשבוים דרור ולאסורים
פקח קוח: לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם
לאלהינו לנחם כל אבלים: לשום לאבלי צי
ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון ת
תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקר
וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר:
ובנו חרבות עולם שוממות ראשנים יקוממו
וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: ועמדו
זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרם
וכרמיכם: ואתם כהני יהוה תקראו משרתי

אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכ
ובכבודם תתימרו: תחת בשתכם משנה וכ
וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יר
יירשו שמחת עולם תהיה להם: כי אני יהוה
אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם
באמת וברית עולם אכרות להם: ונודע בגוים
זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם
יכירום כי הם זרע ברך יהוה: הפטרה
שוש אשיש ביהוה תגל נפשי
באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה:
כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח
כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל
הגוים: למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם
לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כל
כלפיד יבער: וראו גוים צדקך וכל מלכים כ
כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יק
יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף
מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד עזו
עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך
יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה
בך וארצך תבעל: כי יבעל בחור בתולה יב
יבעלוך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך
אלהיך: על חומתיך ירושלם הפקדתי שמ
שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
המזכירים את יהוה אל דמי לכם: אל תתנו
דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תה
תהלה בארץ: נשבע יהוה
בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מא
מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אש

אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלוהו והללו את
יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי:
עברו עברו בשערים פנו דרך
העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס
על העמים: הנה יהוה השמיע אל קצה הא
הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עם
הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא
נעזבה: מי זה בא מאדום חמוץ
בגדים מבצרה זה הדור בלבשו צעה ברוב
כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: מדוע
אדום ללבושך ובגדיך כדורך בגת: פורה
דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם
באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכ
וכל מלבושי אגאלתי: כי יום נקם בלבי ושנת
גאולי באה: ואביט ואין עזר ואשתומם ואין
סומך ותושע לי זרועי וצדקתי היא סמכתני: ו
ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד
לארץ נצחם: חסדי
יהוה אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר גם
גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גם
גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו: ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכ
בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם בא
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינ
וינשאם כל ימי עולם: והמה מרו ועצבו את
רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם ב
בם: ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם
מים את רועה צאנו איה השם בקרבו את
רוח קדשו: מוליך לימין משה זרוע תפארתו

בוקע מים לפניהם לעשות לו שם עולם: מו
מוליכם בתהומות כסוס במדבר לא יכשלו:
כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן
נהגת עמך לעשות לך שם תפארת:
הבט משמים וראה מזבול
קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המ
המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: כי אתה
אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכי
יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך:
למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מ
מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: ל
למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקד
מקדשך: היינו מעולם לא משלת בם לא נק
נקרא שמך עליהם לוא קרעת שמים ירדת מ
מפניך הרים נזלו: כקדח אש המסים מים ת
תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים
ירגזו: בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפנ
מפניך הרים נזלו: ומעולם לא שמעו ולא ה
האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה ל
למחכה לו: פגעת את שש ועשה צדק בדר
בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם
עולם ונושע: ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים
כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח
ישאנו: ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק ב
בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגגנו ביד עונ
עונינו: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר
ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: אל תקצף י
יהוה עד מאד ואל לעד תזכור עון הן הבט
נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון מ
מדבר היתה ירושלם שממה: בית קדשנו ות

ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרי
לשריפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה: העל
אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד:
נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי
ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא
קרא בשמי: פרשתי ידי כל היום אל עם סו
סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחש
מחשבתיהם: העם המכעיסים אותי על פני ת
תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים:
הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בש
בשר החזיר ומרק פגלים כליהם: האמרים
קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן
באפי אש יקדת כל היום: הנה כתובה לפני
לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי אל חיקם:
עונתיכם ועונות אבותיכם יחדיו אמר יהוה
אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ו
ומדתי פעלתם ראשנה אל חיקם:
כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש
באשכל ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן
אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: והו
והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי ויר
וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה: והיה השרון
לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר
דרשוני: ואתם עזבי יהוה השכחים את הר
קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני
ממסך: ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח ת
תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא ש
שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפ
חפצתי בחרתם: לכן
כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם

תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה
עבדי ישמחו ואתם תבשו: הנה עבדי ירנו
מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר ר
רוח תילילו: והנחתם שמכם לשבועה לבח
לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא ש
שם אחר: אשר המתברך בארץ יתברך בא
באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי א
אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו
מעיני: כי הנני בורא שמים חדשים וארץ ח
חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה
על לב: כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני
בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה
משוש: וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא י
ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: לא יה
יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא
את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא
בן מאה שנה יקלל: ובנו בתים וישבו ונטעו
כרמים ואכלו פרים: לא יבנו ואחר ישב לא
יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומע
ומעשה ידיהם יבלו בחירי: לא ייגעו לריק ול
ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצ
וצאצאיהם אתם: והיה טרם יקראו ואני א
אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: זאב וט
וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונ
ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי אמר יהוה: הפטרה
כה אמר יהוה השמים כסאי
והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ו
ואיזה מקום מנוחתי: ואת כל אלה ידי עשתה
ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל

עני ונכה רוח וחרד על דברי: שוחט השור
מכה איש זובח השה עורף כלב מעלה מנחה
דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה ב
בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה:
גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא ל
להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמ
שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו: שמעו דבר
יהוד החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנ
שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוד ונר
ונראה בשמחתכם והם יבשו: קול שאון מע
מעיר קול מהיכל קול יהוד משלם גמול ל
לאיביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבא חבל
לה והמליטה זכר: מי שמע כזאת ומי ראה כ
כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פ
פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: ה
האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוד אם אני
המוליד ועצרתי אמר אלהיך:
שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו
אתה משוש כל המתאבלים עליה: למען תצ
תינקו ושבעתם משוד תנחמיה למען תמצו
והתענגתם מזיז כבודה:
כי כה אמר יהוד הנני נטה אליה כנהר
שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על
צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: כאיש אש
אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם וביר
ובירושלם תנחמו: וראיתם ושש לבכם ועצ
ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוד
את עבדיו וזעם את איביו: כי הנה יהוד באש
יבא וכסופה מרכבותיו להשיב בחמה אפו ו

וגערתו בלהבי אש: כי באש יהוד נשפט וב
ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוד:
המתקדשים והמטהרים
אל הגנות אחר אחת בתוך אכלי בשר החזיר
השקץ והעכבר יחדיו יספו נאם יהוד: ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל
הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי: ושמתי
בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים
תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיי
האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ול
ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים:
והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לי
ליהוד בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים יבכ
ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוד
כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי ט
טהור בית יהוד: וגם מהם אקח לכהנים ל
ללוים אמר יהוד: כי כאשר השמים החדשים
והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני
נאם יהוד כן יעמד זרעכם ושמכם: והיה מדי
חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל ב
בשר להשתחות לפני אמר יהוד: ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא
תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

והיה מדי חדש:

יהקק סימן

ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן : אשר היה דבר יהוד אליו בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו : ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מ
מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצד
לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות י
ירושלם בחדש החמישי :
ויהי דבר יהוד אלי לאמר :
בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מ
מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך : ואמר
אהה אדני יהוד הנה לא ידעתי דבר כי נער
אנכי : ויאמר יהוד אלי אל תאמר נער אנכי
כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר
אצוך תדבר : אל תירא מפניהם כי אתך אני
להצלך נאם יהוד : וישלח יהוד את ידו ויגע
על פי ויאמר יהוד אלי הנה נתתי דברי בפיך :
ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הם
הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס
לבנות ולנטוע : ויהי
דבר יהוד אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני ראה : ויאמר יהוד אלי
הטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשותו :

ויהי דבר יהוד
אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפ
נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה : ויאמר יהוד
אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ :
כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נ
נאם יהוד ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי
ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי י
יהודה : ודברתי משפטי אותם על כל רעתם
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו
למעשה ידיהם : ואתה תאזור מתניך וקמת ו
ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל
תחת מפניהם פן אחתך לפניהם : ואני הנה
נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולח
ולחמת נחשת על כל הארץ למלכי יהודה ל
לשריה לכהניה ולעם הארץ : ונלחמו אליך
ולא יכלו לך כי אתך אני נאם יהוד להצילך :
ויהי דבר יהוד אלי
לאמר : הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר כ
כה אמר יהוד זכרתי לך חסד נעוריך אהבת
כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זר
זרועה : קדש ישראל ליהוד ראשית תבואתה
כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יה
יהוד : סליק הפטרה וסמני שמעו דבר
יהוד בית יעקב וכל משפחות בית ישראל : כה
אמר יהוד מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו
מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו : ולא אמרו
איה אדני המעלה אתנו מארץ מצרים המל
המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה ב
בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש
ולא ישב אדם שם : ואביא אתכם אל ארץ

הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו א
את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: הכהנים ל
לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני
והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל וא
ואחרי לא יועלו הלכו: לכן עוד אריב אתכם
נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: כי עברו א
איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד ו
וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי אלהים והם
והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלא יוע
יועיל: שמו שמים על זאת ושערו חרבו מא
מאד נאם יהוה: כי שתים רעות עשה עמי א
אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות
בארות נשברים אשר לא יכלו המים: העבד
ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: ע
עליו ישאגו כפירים נתנו קולם וישיתו ארצו
לשמה עריו נצתו מבלי יושב: גם בני נוף ות
ותחפנחס ירעוך קדקד: הלוא זאת תעשה לך
עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך:
ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שיחור
ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר: תיסרך
רעתך ומשבתיך תוכיחך ודעי וראי כי רע ומר
עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות: כי מעולם שברתי עולך
נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבר כי על כל
גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן את צעה זונ
זונה: ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת וא
ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: כי אם תכ
תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפ
לפני נאם אדני יהוה: איך תאמרי לא נטמאתי
ואחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא ד

דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה:
פרא למד מדבר באות נפשה שאפה רוח ת
תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בח
בחדשה ימצאונה: מנעי רגלך מיחף וגרונך
מצמאה ותאמרי נואש לא כי אהבתי זרים ו
ואחריהם אלך: כבשת גנב כי ימצא כן הובי
הובישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם כ
וכהניהם ונביאיהם: אמרים לעץ אבי אתה ו
ולאבן את ילדתנו כי פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: ואיה א
אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בע
בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהוד
יהודה: למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם יהוה: לשוא הכיתי א
את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נב
נביאיכם כאריה משחית: הדור אתם ראו ד
דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ
מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד
אליך: התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ו
ועמי שכחוני ימים אין מספר: מה תיטבי דר
דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למ
למדת את דרכיך: גם בכנפיך נמצאו דם נ
נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה: ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו
ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי:
מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרים
תבושי כאשר בשת מאשור: גם מאת זה ת
תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבט
במבטחיך ולא תצליחי להם: לאמר הן ישלח
איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש א

אחרי הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף הא
הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי
נאם יהוד: שאי עיניך על שפים וראי איפה
לא שכבת על דרכים ישבת להם כערבי במ
במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך: וימ
וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה
זונה היה לך מאנת הכלם: הלא מעתה קר
קראת לי אבי אלוף נעורי אתה: הינטור לעו
לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת ותעשי
הרעות ותוכל: ויאמר
יהוד אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר
עשתה משובה ישראל הלכה היא על כל הר
גבוה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם: ואמר
אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שב
שבה ותרא בגודה אחותה יהודה: וארא
כי על כל אודות אשר נאפה משובה ישראל
שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא
יראה בוגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם הי
היא: והיה מקול זנותה ותחנף את הארץ ות
ותנאף את האבן ואת העץ: וגם בכל זאת
לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה
כי אם בשקר נאם יהוד:

ויאמר יהוד אלי צדקה נפשה
משובה ישראל מבוגדה יהודה: הלוך וקראת
את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה
משובה ישראל נאם יהוד לוא אפיל פני בכם
כי חסיד אני נאם יהוד לא אטור לעולם: אך
דעי עונך כי ביהוד אלהיך פשעת ותפזרי את
דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוד: שובו בנים שובבים

נאם יהוד כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי א
אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי
אתכם ציון: ונתתי לכם רועים כלבי ורעו א
אתכם דעה והשכל: והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההמה נאם יהוד לא יאמרו ע
עוד ארון ברית יהוד ולא יעלה על לב ולא ז
יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: בעת ה
ההיא יקראו לירושלם כסא יהוד ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוד לירושלם ולא ילכו עוד
אחרי שרירות לבם הרע:

בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית
ישראל ויבאו יחדיו מארץ צפון על הארץ א
אשר הנחלתי את אבותיכם: ואנכי אמרתי א
איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נח
נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראי לי ו
ומאחרי לא תשובי: אכן בגדה אשה מרעה
כן בגדתם בי בית ישראל נאם יהוד: קול על
שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו
את דרכם שכחו את יהוד אלהיהם: שובו ב
בנים שובבים ארפא משובותיכם הננו אתנו
לך כי אתה יהוד אלהינו: אכן לשקר מגבעות
המון הרים אכן ביהוד אלהינו תשועת ישר
ישראל: והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנ
מנעורינו את צאנם ואת בקרם ואת בניהם ו
ואת בנותיהם: נשכבה בבשתנו ותכסנו כלי
כלימתנו כי ליהוד אלהינו חטאנו אנחנו וב
ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו
בקול יהוד אלהינו:

אם תשוב ישראל נאם יהוד אלי תשוב
ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד: ונשבעת

חי יהוד באמת במשפט ובצדקה והתברכו
בו גוים ובו יתהללו : כי כה אמר יהוד לאיש
יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו א
אל קוצים : המלו ליהוד והסירו ערלות לבבכם
איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמ
חמתי ובערה ואין מכבה מפני רוע מעלליכם :
הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ת
תקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר : שאו נס ציונה העיזו
אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר
גדול : עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע י
יצא ממקומו לשום ארצך לשמה עריך תצ
תצינה מאין יושב : על זאת חגרו שקים ספדו
והילילו כי לא שב חרון אף יהוד ממנו :
והיה ביום ההוא נאם
יהוד יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכ
הכהנים והנביאים יתמהו : ואמר אהה אדני
יהוד אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם ל
לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפ
הנפש : בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם
רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לא לז
לזרות ולא להבר : רוח מלא מאלה יבא לי ע
עתה גם אני אדבר משפטים אתם : הנה פע
כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנש
מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו : כבסי מר
מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי ת
תלין בקרבך מחשבות אונך : כי קול מגיד מ
מדן ומשמיע און מהר אפרים : הזכירו לגוים
הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מא
מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם : כ

כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נ
נאם יהוד : דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת
רעתך כי מר כי נגע עד לבך : מעי מעי אוח
אוחילה קירות לבי הומה לי לבי לא אחריש
כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה :
שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ פת
פתאם שודדו אהלי רגע יריעתי : עד מתי אר
אראה נס אשמעה קול שופר :
כי אויל עמי אתי לא ידעו בנים
סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה
להרע ולהטיב לא ידעו : ראיתי את הארץ ו
והנה תהו ובהו אל השמים ואין אורם : רא
ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות הת
התקלקלו : ראיתי והנה אין האדם וכל עוף
השמים נדדו : ראיתי והנה הכרמל המדבר
וכל עריו נתצו מפני יהוד ומפני חרון אפו :
כי כה אמר יהוד שממה
תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה : על זאת ת
תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי ד
דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה : מ
מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר באו ב
בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יוש
יושב בהן איש : ואת שדוד מה תעשי כי תל
תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפו
בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפ
נפשך יבקשו : כי קול
כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון
תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי
להורגים : שוטטו בחוצות
ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם

תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמ
אמונה ואסלח לה: ואם חי יהוה יאמרו אכן
לשקר ישבעו: יהוה עיניך הלא לאמונה הכ
הכית אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: ואני אמרתי
אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה מ
משפט אלהיהם: אלכה לי אל הגדולים ואד
ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה מש
משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו עול נ
נתקו מוסרות: על כן הכם אריה מיער זאב
ערבות ישדדם נמר שקד על עריהם כל הי
היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו
משובותיהם: אי לזאת אסלח לך בניך עזבוני
וישבעו בלא אלהים ואשביע אתם וינאפו וב
ובית זונה יתגדדו: סוסים מיזנים משכים היו
איש אל אשת רעהו יצהלו: העל אלה לא א
אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנ
תתנקם נפשי: עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל
תעשו הסירו נטישותיה כי לא ליהוה המה:
כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נא
נאם יהוה: כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ול
ולא תבא עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה:
והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יע
יעשה להם: לכן כה
אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדב
הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם
הזה עצים ואכלתם: הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא
גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמ
תשמע מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם

גבורים: ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך וב
ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותא
ותאנתך ירשש עדי מבצריך אשר אתה בט
בטח בהנה בחרב: וגם בימים ההמה נאם
יהוה לא אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו
תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה
ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו א
אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ ל
לא לכם: הגידו זאת
בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו
נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו: האותי לא תיראו נא
נאם יהוה ואם מפני לא תחילו אשר שמתי ח
חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו
ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: ולעם הזה
היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ולא אמרו ב
בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם
ויורה ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמ
ישמר לנו: עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם
מנעו הטוב מכם: כי נמצאו בעמי רשעים י
ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכ
ילכדו: ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מ
מרמה על כן גדלו ויעשירו: שמנו עשתו גם
עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו
ומשפט אביונים לא שפטו: העל אלה לא א
אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא תת
תתנקם נפשי:
שמה ושערורה נהיתה בארץ: הנביאים
נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי
אהבו כן ומה תעשו לאחריתה: העזו בני ב

בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר וע
ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה
מצפון ושבר גדול: הנוה והמענגה דמיתי
בת ציון: אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו ע
עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו
כי פנה היום כי ינטו צללי ערב: קומו ונעלה
בלילה ונשחיתה ארמנותיה:

כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה
ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד
כלה עשק בקרבה: כהקיר ביר מימיה כן הק
הקירה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני ת
תמיד חלי ומכה: הוסרי ירושלם פן תקע נפ
נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לא נוש
נושבה: כה אמר
יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישר
ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות: על מי
אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ו
ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם
לחרפה ולא יחפצו בו: ואת חמת יהוה מלא
מלאתי נלאיתי הכיל שפוך על עולל בחוץ וע
ועל סוד בחורים יחדיו כי גם איש עם אשה
ילכדו זקן עם מלא ימים: ונסבו בתיהם לאח
לאחרים שדות ונשים יחדיו כי אטה את ידי
על יושבי הארץ נאם יהוה: כי מקטנם ועד
גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כ
כלה עשה שקר:

וירפאו את שבר בת עמי על
נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: הובישו
כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים

לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכש
יכשלו אמר יהוה:

כה אמר יהוה עמדו על
דרכים וראו ושאלו לנתיבות עולם איזה דר
דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ו
ויאמרו לא נלך: והקמתי עליכם צופים וה
והקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב:
לכן שמעו
הגוים ודעי עדה את אשר בם: שמעי הארץ
הנה אנכי מביא רעה על העם הזה פרי מח
מחשבתם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי וי
וימאסו בה: למה זה לי לבונה משבא תבוא ו
וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצ
לרצון וזבחיכם לא ערבו לי:

לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל
העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים
יחדיו שכן ורעו יאבדו:

כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון
וגוי גדול יעור מירכתי הארץ: קשת וכידון י
יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה ע
עליך בת ציון: שמענו את שמעו רפו ידינו צ
צרה החזיקתנו חיל כיולדה: אל תצאי השדה
ובדרך אל תלכי כי חרב לאויב מגור מסביב:
בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד
עשי לך מספד תמרורים כי פתאום יבא הש
השודד עלינו: בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע
ובחנת את דרכם: כלם סרי סוררים הלכי
רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה: נחר
מפח מאש תם עפרת לשוא צרוף צרוף ורע

ורעים לא נתקו׃ כסף נמאס קראו להם כי מ
מאס יהוה בהם׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ עמד
בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה
ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים ב
בשערים האלה להשתחות ליהוה׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם ב
במקום הזה׃ אל תבטחו לכם אל דברי השקר
לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה׃
כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלל
מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ו
ובין רעהו׃ גר יתום ואלמנה לא תעשקו וד
ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלה
אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם׃ ושכנתי
אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאב
לאבותיכם למן עולם ועד עולם׃ הנה אתם
בוטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל׃
הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל
והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל
התועבות האלה׃ המערת פריצים היה הבית
הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי
הנה ראיתי נאם יהוה׃ כי לכו נא אל מקומי
אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה
וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישר
ישראל׃ ועתה יען עשותכם את כל המעשים
האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם׃ וע

ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר את
אתם בוטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ול
ולאבותיכם כאשר עשיתי לשילו׃ והשלכתי
אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכ
אחיכם את כל זרע אפרים׃ ואתה אל תתפלל
בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה
ואל תפגע בי כי אינני שומע אתך׃ האינך ר
רואה מה המה עשים בערי יהודה ובחוצות
ירושלם׃ הבנים מלקטים עצים והאבות מב
מבערים את האש והנשים לשות בצק לעש
לעשות כונים למלאכת השמים והסך נסכים
לאלהים אחרים למען הכעסני׃ האתי הם
מכעסים נאם יהוה הלא אותם למען בשת
פניהם׃ לכן כה אמר אדני
יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה
על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל
פרי האדמה ובערה ולא תכבה׃ הפטרה
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר׃ כי
לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום ה
הוציאי אותם מארץ מצרים על דברי עולה
וזבח׃ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר
שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה את
אתכם למען ייטב לכם׃ ולא שמעו ולא הטו
את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הר
הרע ויהיו לאחור ולא לפנים׃ למן היום אשר
יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה
ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום ה
השכם ושלח׃ ולא שמעו אלי ולא הטו את

אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם׃ ודברת
אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו
אליך וקראת אליהם ולא יענוכה׃ ואמרת א
אליהם זה הגוי אשר לא שמעו בקול יהוה א
אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכ
ונכרתה מפיהם׃ גזי נזרך
והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה
ויטש את דור עברתו׃ כי עשו בני יהודה ה
הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית א
אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃ ובנו את במות
התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בניהם
ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא ע
עלתה על לבי׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא
בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מא
מאין מקום׃ והיתה נבלת העם הזה למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃
והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחר
לחרבה תהיה הארץ׃ בעת ההיא נאם יהוה
יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות ש
שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנבי
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבר
מקבריהם׃ ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר ד
הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו
להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני הא
האדמה יהיו׃ ונבחר מות מחיים לכל השא
השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הז
הזאת בכל המקמות הנשארים אשר הדח

הדחתים שם נאם יהוה צבאות׃ מאן
ואמרת
אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם
ישוב ולא ישוב׃ מדוע שובבה העם הזה יר
ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו
לשוב׃ הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין א
איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה ש
שב במרוצתם כסוס שוטף במלחמה׃ גם
חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסיס וע
ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את
משפט יהוה׃ איכה תאמרו חכמים אנחנו ו
ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט
שקר ספרים׃ הבישו חכמים חתו וילכדו הנ
הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם׃ לכ
לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליו
ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע
ומנביא ועד כהן כלה עשה שקר׃ וירפאו א
את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום של
שלום ואין שלום׃ הבישו כי תועבה עשו ג
גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו
בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה׃
אסף
אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תא
תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעב
יעברום׃ על מה אנחנו ישבים האספו ונב
ונבא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה א
אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו לי
ליהוה׃ קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא וה
והנה בעתה׃ מדן נשמע נחרת סוסיו מקול
מצהלות אביריו רעשה כל הארץ

ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: כי
הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין ל
להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה:
מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי: הנה קול שועת
בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם
בהבלי נכר: עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא
נושענו: על שבר בת עמי השברתי קדרתי
שמה החזקתני: הצרי אין בגלעד אם רפא אין
שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי:

מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה
ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: מי יתנני
במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה
מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: וידרכו
את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו ו
בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו
נאם יהוה: איש מרעהו השמרו ועל כל אח
אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכ
רכיל יהלך: ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא יד
ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו:
שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי
נאם יהוה: לכן כה אמר יהוה
צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה
מפני בת עמי: חץ שוחט לשונם מרמה דבר ב
בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים א
ארבו: העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה
ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי:

על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות
מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא ש
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה

נדדו הלכו: ונתתי את ירושלם לגלים מעון ת
תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יושב:
מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי
יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר: ויאמר יהוה
על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא
שמעו בקולי ולא הלכו בה: וילכו אחרי שרי
שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום א
אבותם: לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם
הזה לענה והשקיתים מי ראש: והפיצותים בג
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי א
אחריהם את החרב עד כלותי אותם:

כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו
למקוננות ותבואנה ואל החכמות שלחו ותב
ותבואנה: ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותר
ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים: כי
קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד
כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו:

כי שמענה
נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולם
ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה: כי
עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית ע
עולל מחוץ בחורים מרחובות: דבר כה נאם
יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני האד
האדמה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף:

כה
אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתה
יתהלל הגבור בגבורתו ואל יתהלל עשיר בע
בעשרו: כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל

וידע אתי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצ
וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה:
הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: על
מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל קצוצי פאה היושבים בם
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל
ערלי לב: שמעו את הדבר אשר דבר יהוה
עליכם בית ישראל: כה אמר יהוה אל דרך
הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו
כי יחתו הגוים מהמה: כי חקות העמים הבל
הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במע
במעצד: בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמ
ובמקבות יחזקום ולא יפיק: כתמר מקשה ה
המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו
אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין א
אותם: מאין
כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה:
מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל
חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: וב
ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא:
כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מע
מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבו
לבושם מעשה חכמים כלם: ויהוה אלדים א
אמת הוא אלדים חיים ומלך עולם מקצפו
תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו: כדנא ת
תאמרון להון אלדיא די שמיא וארקא לא ע
עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה:
עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: ל

לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מ
מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו: נבער כל אדם מדעת הוביש כל
צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: הבל
המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו:
לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וי
וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו:
אספי מארץ כנעתך ישבת
במצור: כי כה אמר יהוה הנני קולע את יש
יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען
ימצאו: אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני אמ
אמרתי אך זה חלי ואשאנו: אהלי שדד וכל
מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נוטה עוד
אהלי ומקים יריעותי: כי נבערו הרעים ואת
יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרע
מרעיתם נפוצה: קול שמועה
הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את
ערי יהודה שממה מעון תנים: ידעתי יהוה כי
לא לאדם דרכו ולא לאיש הולך והכין את
צעדו: יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן
תמעטני: שפך חמתך על הגוים אשר לא
ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כ
כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו
השמו:
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר: שמעו את דברי הברית הזאת ודב
ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלם:
ואמרת אלדם כה אמר יהוה אלדי ישראל
ארור האיש אשר לא ישמע אל דברי הברית
הזאת: אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאי

אתם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שם
שמעו בקולי ועשיתם אתם ככל אשר אצוה
אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאל
לאלהים: למען הקים את השבועה אשר נש
נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב
ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה:
ויאמר יהוה אלי
קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה וב
ובחוצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הב
הברית הזאת ועשיתם אתם: כי העד העדתי
באבותיכם ביום העלותי אתם מארץ מצרים
ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו ב
בקולי: ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו א
איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את
כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ול
ולא עשו: ויאמר יהוה
אלי נמצא קשר באיש יהודה וביושבי ירוש
ירושלם: שבו על עונות אבותם הראשונים א
אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אח
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישר
ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי א
את אבותם: לכן כה אמר יהוה הנני מביא ע
עליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזע
וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: והלכו ערי יהו
יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אש
אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו ל
להם בעת רעתם: כי מספר עריך היו אלהיך
יהודה ומספר חוצות ירושלם שמתם מזבחות
לבשת ומזבחות לקטר לבעל: ואתה אל תת
תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה

ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד
רעתם:
מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים
ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעל
תעלזי: זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה ש
שמך לקול המולה גדולה הצית אש עליה ור
ורעו דליותיו: ויהוה צבאות הנוטע אתך דבר
עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהו
יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבע
לבעל: ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מ
מעלליהם: ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ול
ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה
עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יז
יזכר עוד: ויהוה צבאות שופט צדק בוחן כ
כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי
את ריבי: לכן כה
אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפ
נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות
בידנו: לכן כה אמר יהוה
צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימותו ב
בחרב בניהם ובנותיהם ימותו ברעב: ושארית
לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות
שנת פקדתם: צדיק אתה יהוה
כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדו
מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד:
נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב א
אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם: ואתה יהוה
ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן
לטבחה והקדשם ליום הרגה:
עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש

מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו
לא יראה את אחריתנו: כי את רגלים רצתה
וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ של
שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן:
כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך ג
גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי
ידברו אליך טובות:
עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי
את ידידות נפשי בכף איביה: היתה לי נחלתי
כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנא
שנאתיה: העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב
עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה:
רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנ
נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: שמה
לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ
כי אין איש שם על לב: על כל שפים במדבר
באו שודדים כי חרב ליהוד אכלה מקצה אר
ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר:
זרעו חטים וקצים קצרו נחלו ולא יועלו בשו
מתבואתיכם מחרון אף יהוד:
כה אמר יהוד על כל שכני
הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את ע
עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם וא
ואת בית יהודה אתוש מתוכם: והיה אחרי נ
נתשי אתם אשוב ורחמתים והשבתים איש ל
לנחלתו ואיש לארצו: והיה אם למד ילמדו
את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוד כאשר
למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי:
ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
ואבד נאם יהוד:

כה אמר יהוד אלי הלוך וקנית לך
אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא ת
תביאהו: ואקנה את האזור כדבר יהוד ואש
ואשים על מתני: ויהי דבר
יהוד אלי שנית לאמר: קח את האזור אשר
קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו
שם בנקיק הסלע: ואלך ואטמנהו בפרת כ
כאשר צוה יהוד אתי:
ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוד
אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר
צויתיך לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח
את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה וה
והנה נשחת האזור לא יצלח לכל:
ויהי דבר יהוד אלי לאמר: כה אמר
יהוד ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון
ירושלם הרב: העם הזה הרע המאנים לש
לשמוע את דברי ההלכים בשרירות לבם ויל
וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתח
ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא י
יצלח לכל: כי כאשר ידבק האזור אל מתני
איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאם יהוד להיות לי לעם ולשם
ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אלהם
את הדבר הזה כה אמר יהוד אלהי ישראל
כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידוע לא נדע
כי כל נבל ימלא יין: ואמרת אליהם כה אמר
יהוד הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת
ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת ה
הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם
שכרון: ונפצתים איש אל אחיו האבות וה

והכנים יחדיו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס
ולא ארחם מהשחיתם : שמעו
והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר : תנו ליהוה
אלהיכם כבוד בטרם יחשיך ובטרם יתנגפו
רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצ
לצלמות ושית לערפל : ואם לא תשמעוה במ
במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע
ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה :
אמר למלך ולגבירה השפילו שבו
כי ירד מראשתיכם עטרת תפארתכם : ערי
הנגב סגרו ואין פותח הגלת יהודה כלה הגל
הגלת שלומים : שאו עיניכם וראו הבאים מ
מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך : מה
תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך
אלופים לראש הלא חבלים יאחזוך כמו א
אשת לדה : וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני
אלה ברוב עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך :
היהפך כושי עורו ונמר חברבורתיו גם אתם
תוכלו להטיב למדי הרע : ואפיצם כקש ע
עובר לרוח מדבר : זה גורלך מנת מדיך מא
מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי ב
בשקר : וגם אני חשפתי
שוליך על פניך ונראה קלונך : נאופיך ומצ
ומצהלותיך זמת זנותיך על גבעות בשדה ר
ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי א
אחרי מתי עוד : אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות : אבלה
יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת י
ירושלם עלתה : ואדיריהם שלחו צעיריהם
למים באו על גבים ולא מצאו מים שבו כל

כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם : בע
בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ
בשו אכרים וחפו ראשם : כי גם אילת בשדה
ילדה ועזוב כי לא היה דשא : ופראים עמדו
על שפיים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי
אין עשב : אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען
שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו : מקוה י
ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר ב
בארץ וכארח נטה ללון : למה תהיה כאיש נ
נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקר
בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תניחנו :
כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רג
רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכור
עונם ויפקד חטאתם : ויאמר יהוה אלי אל ת
תתפלל בעד העם הזה לטובה : כי יצומו אינ
אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה א
אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכ
מכלה אתם : ואמר אהה אדני יהוה הנה הנ
הנביאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב
לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום
הזה : ויאמר יהוה אלי שקר
הנביאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צו
צויתים ולא דברתי אלהם חזון שקר וקסם ז
ואליל ותרמית לבם המה מתנבאים לכם : לכן
כה אמר יהוה על הנביאים הנבאים בשמי ו
ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב
לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנ
הנביאים ההמה : והעם אשר המה נבאים ל
להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני ה
הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם

בניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם׃
ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני ד
דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול
נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד׃ אם
יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי הע
העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן
סחרו אל ארץ ולא ידעו׃ המאס מאסת את
יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ו
ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב לעת מר
מרפא והנה בעתה׃ ידענו יהוה רשענו עון
אבותינו כי חטאנו לך׃ אל תנאץ למען שמך
ואל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך
אתנו׃ היש בהבלי הגוים
מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא א
אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה ע
עשית את כל אלה׃ ויאמר
יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין
נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו׃ וה
והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אל
אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר
לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי
לשבי׃ ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם
יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחוב ו
ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ול
ולהשחית׃ ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ
בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אש
אשר עשה בירושלם׃ כי מי יחמל עליך ירו
ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלום ל
לך׃ את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי וא

ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם׃ ו
ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי
את עמי מדרכיהם לא שבו׃ עצמו לי אלמנתו
מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדד
בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות׃ א
אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה ש
שמשה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם ל
לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה׃
אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי
כלה מקללוני׃ אמר יהוה אם לא שריתך לט
לטוב אם לא הפגעתי בך בעת רעה ובעת
צרה את האיב׃ הירע ברזל ברזל מצפון ונ
ונחשת׃ חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר
ובכל חטאתיך ובכל גבוליך׃ והעברתי את
איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחה
באפי עליכם תוקד׃ אתה
ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי א
אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה׃
נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ול
ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי
צבאות׃ לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז
מפני ידך בדד ישבתי כי זעם מלאתני׃ למה
היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא
היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו׃
לכן כה אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל
כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב
אליהם׃ ונתתיך לעם הזה

לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהו
יהוד: והצלתיך מיד רעים ופדיתיך מכף ער
עריצים: ויהי דבר
יהוד אלי לאמר: לא תקח לך אשה ולא יהיו
לך בנים ובנות במקום הזה: כי כה אמר יהוד
על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה
ועל אמתם היולדות אתם ועל אבותם המול
המולידים אתם בארץ הזאת: ממותי תחלואים
ימותו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני הא
האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבל
נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת האר
הארץ: כי כה אמר יהוד אל תבא בית מרזח
ואל תלך לספוד ואל תנוד להם כי אספתי את
שלומי מאת העם הזה נאם יהוד את החסד
ואת הרחמים: ומתו גדולים וקטנים בארץ
הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגודד
ולא יקרח להם: ולא יפרשו להם על אבל לנ
לנחמו על מת ולא ישקו אתם כוס תנחומים
על אביו ועל אמו: ובית משתה לא תבא לש
לשבת אתם לאכל ולשתות:

כי כה אמר יהוד צבאות אלדי ישראל
הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימ
ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
כלה: והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו
את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עונינו ומה
חטאתנו אשר חטאנו ליהוד אלדינו: ואמרת
אליהם על אשר עזבו אבותיכם אתי נאם יהוד

וילכו אחרי אלדים אחרים ויעבדום וישתחוו
להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: ואתם
הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים אי
איש אחרי שרירות לבו הרע לבלתי שמע וא
אלי: והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת אל
הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועב
ועבדתם שם את אלדים אחרים יומם ולילה
אשר לא אתן לכם חנינה:

לכן הנה ימים באים נאם יהוד ולא
יאמר עוד חי יהוד אשר העלה את בני ישר
ישראל מארץ מצרים: כי אם חי יהוד אשר
העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הא
הארצות אשר הדיחם שמה והשיבותים על
אדמתם אשר נתתי לאבתם: הנני שלח לדו
לדיגים רבים נאם יהוד ודיגום ואחרי כן אש
אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומ
ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: כי עיני על
כל דרכיהם ולא נסתרו מלפני ולא נצפן עונ
עונם מנגד עיני: ושלמתי ראשונה משנה ע
עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת ש
שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי:

הפטרה בחקתי

יהוד
עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו
מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבתינו
הבל ואין בם מועיל: היעשה לו אדם אלדים
והמה לא אלדים: לכן הנני מודיעם בפעם
הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי
שמי יהוד: חטאת יהודה כתובה בעט ברזל
בצפורן שמיר חרושה על לוח

לבם ולקרנות מזבחותיהם: כזכר בניהם מזב
מזבחותם ואשריהם על עץ רענן ועל גבעות
הגבהות: הררי בשדה חילך כל אוצרותיך ל
לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך: ושמ
ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעב
והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת
כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד:
כה אמר יהוה ארור הגבר
אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה
יסור לבו: והיה כערער בערבה ולא יראה כי
יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ו
ולא תשב: ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: והיה כעץ
שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יר
יראה כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת ב
בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: עקב
הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: אני יהוה חקר
לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכיו כפרי מע
מעלליו: קרא דגר ולא ילד
עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו וא
ובאחריתו יהיה נבל: כסא כבוד מרום מרא
מראשון מקום מקדשנו: מקוה ישראל יהוה
כל עזביך יבשו וסורי בארץ יכתבו כי עזבו מ
מקור מים חיים את יהוה: רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: הנה המה
אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא: ואני לא
אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי
אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: אל
תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: יבשו
רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה

אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון ש
שברם: כה אמר יהוה אלי
הלוך ועמדת בשער בני העם אשר יבאו בו
מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירוש
ירושלם: ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מ
מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם ה
הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה הש
השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום ה
השבת והבאתם בשערי ירושלם: ולא תוציאו
משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא
תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי ת
את אבותיכם: ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו
את ערפם לבלתי שמוע ולבלתי קחת מוסר: ו
והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבל
לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום
השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות
בו כל מלאכה: ובאו בשערי העיר הזאת מל
מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ב
ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וי
וישבי ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם: וב
ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ
בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבי
מביאים עלה וזבח ומנחה ולבונה ומביאי תו
תודה בית יהוה: ואם לא תשמעו אלי לקדש
את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשע
בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשע
בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכב
תכבה:

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר:

קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את
דברי וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה
על־האבנים׃ ונשחת הכלי אשר הוא עשה
בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כא
כאשר ישר בעיני היוצר לעשות׃

ויהי דבר־יהוד אלי לאמר׃ הכיוצר הזה
לא־אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם־יהוד
הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית־יש
ישראל׃ רגע אדבר על־גוי ועל־ממלכה לנ
לנתוש ולנתוץ ולהרוס ולהאביד׃ ושב הגוי
ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על־
הרעה אשר חשבתי לעשות לו׃ ורגע אדבר
על־גוי ועל־ממלכה לבנות ולנטוע׃ ועשה רע
בעיני לבלתי שמוע בקולי ונחמתי על־הטובה
אשר אמרתי להטיב אותו׃

ועתה אמר־נא לאיש־יהודה ועל־יושבי
ירושלם לאמר כה אמר יהוד הנה אנכי יוצ
יוצר עליכם רעה וחושב עליכם מחשבה שו
שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם
ומעלליכם׃ ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
נלך ואיש שרירות לבו הרע נעשה׃

לכן כה אמר יהוד שאלו־נא בגוים
מי שמע כאלה שערירת עשתה מאד בתולת
ישראל׃ היעזב מצור שדי שלג לבנון אם־ינ
ינתשו מים זרים קרים נוזלים׃ כי שכחוני עמי
לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עו
עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה׃ לשום
ארצם לשמה שריקות עולם כל עובר עליה
ישום וינוד בראשו׃ כרוח קדים אפיצם לפני
אויב עורף ולא־פנים אראם ביום אידם׃ ויא

ויאמרו לכו ונחשבה אל־ירמיהו מחשבות כי
לא־תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מ
מנביא לכו ונכהו בלשון ואל־נקשיבה אל־כל
דבריו׃ הקשיבה יהוד אלי ושמע לקול יריבי׃
הישולם תחת־טובה רעה כי־כרו שוחה לנפ
לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה
להשיב את־חמתך מהם׃ לכן תן את־בניהם
לרעב והגרם על־ידי־חרב ותהינה נשיהם
שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות
בחוריהם מכי־חרב במלחמה׃
תשמע זעקה מבתיהם כי־תביא עליהם גדוד
פתאם כי־כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לר
לרגלי׃ ואתה יהוד ידעת את־כל־עצתם עלי
למות אל־תכפר על־עונם וחטאתם מלפניך
אל־תמחי ויהיו מכשלים לפניך בעת אפך ע
עשה בהם׃ כה־אמר יהוד אלי
הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומ
ומזקני הכהנים׃ ויצאת אל־גיא בן־הנם אשר
פתח שער החרסית וקראת שם את־הדברים
האלה אשר־אדבר אליך׃ ואמרת שמעו דבר
יהוד מלכי יהודה וישבי ירושלם כה־אמר
יהוד צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה א
אל־המקום הזה אשר כל־שמעה תצלנה אז
אזניו׃ יען אשר עזבני וינכרו את־המקום הזה
ויקטרו־בו לאלהים אחרים אשר לא־ידעום ה
המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את־ה
המקום הזה דם נקים׃ ובנו את־במות הבעל
לשרף את־בניהם באש עלות לבעל אשר
לא־צויתי ולא דברתי ולא עלתה על־לבי׃
לכן הנה־ימים באים נאם־יהוד

ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן
הנם כי אם גיא ההרגה : ובקתי את עצת יהו
יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב
לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את
נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ :
ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל
עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה : וה
והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנ
בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמ
ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נ
נפשם : ושברת את הבקבק לעיני האנשים
ההלכים אתך : ואמרת אליהם כה אמר יהוד
צבאות ככה אשבור את העם הזה ואת העי
העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אש
אשר לא יוכל להרפא עוד ובתפת יקברו מא
מאין מקום לקבר : כן אעשה למקום הזה נ
נאם יהוד וליושביו ולתת העיר הזאת כתפת :
והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה במקום
התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על
גגותיהם לכל צבא השמים והסך נסכים ל
לאלהים אחרים : ויבא ירמיהו
מהתפת אשר שלחו יהוד שם להנבא ויעמד
בחצר בית יהוד ויאמר אל כל העם : כה א
אמר יהוד צבאות אלהי ישראל הנני מביא א
אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה
אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי
שמוע את דברי : וישמע פשחור בן אמר ה
הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו
נבא את הדברים האלה : ויכה פשחור את יר
ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר ב

בשער בנימן העליון אשר בבית יהוד : ויהי
ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכ
המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קר
קרא יהוד שמך כי אם מגור מסביב :
כי כה אמר יהוד הנני
נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב ב
ביד איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה א
אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב :
ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה
ואת כל יקרה ואת כל אצרות מלכי יהודה א
אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום ב
בבלה : ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו
בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה
וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר :
פתיתני
יהוד ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל
היום כלה לעג לי : כי מדי אדבר אזעק חמס
ושד אקרא כי היה דבר יהוד לי לחרפה ולק
ולקלס כל היום : ואמרתי לא אזכרנו ולא א
אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצ
עצר בעצמתי ונלאתי כלכל ולא אוכל : כי
שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגיד
ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי
יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתינו ממנו :
ויהוד
אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו
בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא
תשכח : ויהוד צבאות בחן צדיק ראה כליות
ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את
ריבי : שירו ליהוד הללו

את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים׃
ארור היום אשר ילדתי
בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך׃ ארור
האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן
זכר שמח שמחהו׃ והיה האיש ההוא כערים
אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר
ותרועה בעת צהרים׃ אשר לא מותתני מרחם
ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם׃ למה
זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בב
בבשת ימי׃ הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך
צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה ב
בן מעשיה הכהן לאמר׃ דרש נא בעדינו א
את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם ע
עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאתיו ו
ויעלה מעלינו׃ ויאמר ירמיהו
אליהם כה תאמרן אל צדקיהו׃ כה אמר יה
יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המל
המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים
בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עלי
עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך ה
העיר הזאת׃ ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה
ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול׃ וה
והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת
הבהמה בדבר גדול ימתו׃ ואחרי כן נאם
יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עב
עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדר
ראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי
נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יח
יחמל ולא ירחם׃ ואל העם הזה תאמר כה

אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות׃ היושב בעיר הזאת ימות ב
בחרב ברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכש
הכשדים הצרים עליכם וחיה והיתה לו נפשו
לשלל׃ כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא
לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה
באש׃ ולבית מלך יהודה
שמעו דבר יהוה׃ בית דוד כה אמר יהוה די
דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן
תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רו
רוע מעלליהם׃ הנני אליך ישבת העמק צור
המישור נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי
יבא במעונותינו׃ ופקדתי עליכם כפרי מעל
מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכ
ואכלה כל סביבה׃ כה
אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם א
את הדבר הזה׃ ואמרת שמע דבר יהוה מלך
יהודה היושב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמ
ועמך הבאים בשערים האלה׃ כה אמר יה
יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד ע
עושק וגר יתום ואלמנה אל תנו ואל תחמסו
ודם נקי אל תשפכו במקום הזה׃ כי אם עשו
תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הז
הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ב
ברכב ובסוסים הוא ועבדיו ועמו׃ ואם לא
תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם
יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה׃
כי כה אמר
יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש
הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נש
נושבו׃

וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מ
מבחר ארזיך והפילו על האש: ועברו גוים
רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו ע
על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת:
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום:
אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו
בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ
מולדתו: כי כה אמר יהוה אל שלום בן יאש
יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אב
אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם
עוד: כי אם במקום אשר הגלו אתו שם ימות
ואת הארץ הזאת לא יראה עוד:
הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא
משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו:
האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים
וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר: ה
התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא א
אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו:
דן דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת ב
אתי נאם יהוה: כי אין עיניך ולבך כי אם על
בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל
המרוצה לעשות: לכן כה
אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהו
יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא
יספדו לו הוי אדון והוי הדה: קבורת חמור י
יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם:
עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מ
מעברים כי נשברו כל מאהביך: דברתי אליך
בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך
כי לא שמעת בקולי: כל רעיך תרעה רוח ומ
ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מ
מכל רעתך: ישבתי בלבנון מקננת בארזים
מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה: חי
אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים
מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתק
אתקנך: ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד א
אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד הכשדים: והטלתי אתך ואת
אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר ל
לא ילדתם שם ושם תמותו: ועל הארץ אשר
הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא
ישובו: העצב נבזה נפוץ האיש
הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הטלו
הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא יד
ידעו: ארץ ארץ ארץ שמעי
דבר יהוה: כה אמר יהוה כתבו את האיש ה
הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח
מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד בי
ביהודה: הוי רעים מאבדים ומפיצים
את צאן מרעיתי נאם יהוה: לכן כה אמר א
יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פק
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מע
מעלליכם נאם יהוה: ואני אקבץ את שארית
צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם
והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו: והקמתי
עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו
ולא יפקדו נאם יהוה: הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך ו

והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ׃ בימיו
תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו א
אשר יקראו יהוד צדקנו׃
לכן הנה ימים באים נאם יהוד ולא
יאמרו עוד חי יהוד אשר העלה את בני ישר
ישראל מארץ מצרים׃ כי אם חי יהוד אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מא
מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים
שם וישבו על אדמתם׃
לנביאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי
הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוד
ומפני דברי קדשו׃ כי מנאפים מלאה הארץ
כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר
ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן׃ כי גם
נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נ
נאם יהוד׃ לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות
באפילה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה
שנת פקדתם נאם יהוד׃ ובנביאי שמרון ר
ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את
ישראל׃ ובנביאי ירושלם ראיתי שערורה נ
נאף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי ש
שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדום וישביה
כעמרה׃ לכן כה אמר
יהוד צבאות על הנביאים הנני מאכיל אתם
לענה והשקיתים מי ראש כי מאת נביאי ירו
ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ׃
כה אמר יהוד צבאות אל
תשמעו על דברי הנביאים הנבאים לכם מ
מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מ
מפי יהוד׃ אמרים אמור למנאצי דבר יהוד

שלום יהיה לכם וכל הלך בשרירות לבו אמ
אמרו לא תבא עליכם רעה׃ כי מי עמד בסוד
יהוד וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברו
וישמע׃ הנה סערת יהוד
חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים י
יחול׃ לא ישוב אף יהוד עד עשתו ועד הק
הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו
בה בינה׃ לא שלחתי את הנביאים והם רצו
לא דברתי אליהם והם נבאו׃ ואם עמדו ב
בסודי וישמעו דברי את עמי וישבם מדר
מדרכם הרע ומרע מעלליהם׃
האלהי מקרוב אני נאם יהוד ולא
אלהי מרחוק׃ אם יסתר איש במסתרים ואני
לא אראנו נאם יהוד הלא את השמים ואת
הארץ אני מלא נאם יהוד׃ שמעתי את אשר
אמרו הנביאים הנבאים בשמי שקר לאמר
חלמתי חלמתי׃ עד מתי היש בלב הנביאים
נבאי השקר ונביאי תרמית לבם׃ החשבים
להשכיח את עמי שמי בחלמתם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בב
בבעל׃ הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ו
ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן
את הבר נאם יהוה׃ הלא כה דברי כאש נא
נאם יהוד וכפטיש יפצץ סלע׃ לכן הנני על
הנביאים נאם יהוד מגנבי דברי איש מאת ר
רעהו׃ הנני על הנביאים נאם יהוד הלקחים
לשונם וינאמו נאם׃ הנני על נבאי חלמות
שקר נאם יהוד ויספרום ויתעו את עמי בשק
בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ול
ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם

יהוה : וכי ישאלך העם הזה או הנביא או־כ
כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם א
את־מה משא ונטשתי אתכם נאם־יהוה : וה
והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה
ופקדתי על־האיש ההוא ועל־ביתו : כה תאמ
תאמרו איש על־רעהו ואיש אל־אחיו מה־ענ
ענה יהוה ומה־דבר יהוה : ומשא יהוה לא תז
תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפ
והפכתם את־דברי אלהים חיים יהוה צבאות
אלהינו : כה תאמר אל־הנביא מה־ענך יהוה
ומה־דבר יהוה : ואם־משא יהוה תאמרו לכן
כה אמר יהוה יען אמרכם את־הדבר הזה מ
משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו
משא יהוה : לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונט
ונטשתי אתכם ואת־העיר אשר־נתתי לכם ול
ולאבותיכם מעל־פני : ונתתי עליכם חרפת עו
עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח :

הראני יהוה והנה שני דודאי
תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות
נבוכדנאצר מלך־בבל את־יכניהו בן־יהויקים
מלך־יהודה ואת־שרי יהודה ואת־החרש וא
ואת־המסגר מירושלם ויבאם בבל : הדוד א
אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכורות וה
והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא־תא
תאכלנה מרע : ויאמר
יהוה אלי מה־אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים
התאנים הטובות טבות מאד והרעות רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : כה־אמר
יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה
כן אכיר את־גלות יהודה אשר־שלחתי מן־ה
המקום הזה ארץ כשדים לטובה : ושמתי ע
עיני עליהם לטובה והשבתים על־הארץ הז
הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתים ולא א
אתוש : ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה
והיו־לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי־י
ישבו אלי בכל־לבם :

וכתאנים הרעות אשר לא־תאכלנה מרע כי־
כה אמר יהוה כן אתן את־צדקיהו מלך־יהו
יהודה ואת־שריו ואת שארית ירושלם הנש
הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצר
מצרים : ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות
הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל־
המקמות אשר־אדיחם שם : ושלחתי בם את־
החרב את־הרעב ואת־הדבר עד־תמם מעל־
האדמה אשר־נתתי להם ולאבותיהם :

הדבר אשר־היה אל־ירמיהו
על־כל־עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים
בן־יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכד נצר מלך בבל :
אשר דבר ירמיהו הנביא על־כל־עם יהודה
ואל כל־ישבי ירושלם לאמר : מן־שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן־אמון מלך יהודה עד היום
הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר־יהוה א
אלי ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמ
שמעתם : ושלח יהוה אליכם את־כל־עבדיו
הנביאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא־הט
הטיתם את־אזנכם לשמע : לאמר שובו נא
איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על
האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן־

עולם ועד עולם: ואל תלכו אחרי אלהים א
אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו
אתי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא שמ
שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסני במע
במעשה ידיכם לרע לכם: לכן
כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם
את דברי: הנני שלח ולקחתי את כל משפ
משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ו
ועל ישביה ועל כל הגוים האלה מסביב וה
והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחר
ולחרבות עולם: והאבדתי מהם קול ששון וק
וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ו
ואור נר: והיתה כל הארץ הזאת לחרבה ול
ולשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל
שבעים שנה: והיה כמלאת שבעים שנה אפ
אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יה
יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו
לשממות עולם: והבאתי על הארץ ההיא את
כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב
בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים:
כי עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גד
גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה יד
ידיהם: כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מ
מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם: ושתו והתגעשו והתהללו
מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: ואקח
את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים א
אשר שלחני יהוה אליהם: את ירושלם ואת ע

ערי יהודה ואת מלכיה ואת שריה לתת אתם
לחרבה לשמה ולשרקה ולקללה כיום הזה:
את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו
ואת כל עמו: ואת כל הערב ואת כל מלכי א
ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים את
אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית א
אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון:
ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת כל
מלכי האי אשר בעבר הים: ואת דדן ואת
תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה: ואת כל
מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במ
במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי ע
עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי הצפון
הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל ה
הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך
ששך ישתה אחריהם: ואמרת אליהם כה א
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי
שלח ביניכם: והיה כי ימאנו לקחת הכוס מי
מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה
צבאות שתו תשתו: כי הנה בעיר אשר נקרא
שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ
נאם יהוה צבאות: ואתה תנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום
ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על
נוהו הידד כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ:
בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים
נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב
נאם יהוה: כה אמר יהוה

צבאות הנה רעה יוצאת מגוי אל גוי וסער ג
גדול יעור מירכתי ארץ ׃ והיו חללי יהוה ביום
ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספ
יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני ה
האדמה יהיו ׃ הילילו הרעים וזעקו והתפלשו
אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצת
ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה ׃ ואבד מנוס
מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן ׃ קול צעקת
הרעים ויללת אדירי הצאן כי שודד יהוה א
את מרעיתם ׃ ונדמו נאות השלום מפני חרון
אף יהוה ׃ עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם
לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו ׃

בראשית חצי

ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה
הדבר הזה מאת יהוה לאמר ׃ כה אמר יהוה
עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהו
יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל ה
הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע
דבר ׃ אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה
ונחמתי על הרעה אשר אנכי חשב לעשות ל
להם מפני רע מעלליהם ׃ ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי
אשר נתתי לפניכם ׃ לשמע על דברי עבדי
הנביאים אשר אנכי שלח אליכם השכם וש
ושלח ולא שמעתם ׃ ונתתי את הבית הזה כש
כשלה ואת העיר הזאת אתן לקללה לכל גויי
הארץ ׃ וישמעו הכהנים והנביאים וכל העם
את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית
יהוה ׃ ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר
צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכ

הכהנים והנביאים וכל העם לאמר מות תמ
תמות ׃ מדוע נבאת בשם יהוה לאמר כשלו
יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יוש
יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה ׃
וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו
מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהו
יהוה החדש ׃ ויאמרו הכהנים והנביאים אל
השרים ואל כל העם לאמר משפט מות ל
לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר ש
שמעתם באזניכם ׃ ויאמר ירמיהו אל כל הש
השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני לה
להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כ
כל הדברים אשר שמעתם ׃ ועתה היטיבו ד
דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלה
אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר ע
עליכם ׃ ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר
בעיניכם ׃ אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם
אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר
הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עלי
עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים הא
האלה ׃ ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים
ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי ב
בשם יהוה אלהינו דבר אלינו ׃ ויקמו אנשים
מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמ
לאמר ׃ מיכה המורשתי היה נבא בימי חזקי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה
לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחר
תחרש וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמ
לבמות יער ׃ ההמת המתהו חזקיהו מלך יה
יהודה וכל יהודה הלא

יירא את יהוד ויחל את פני יהוד וינחם יהוד
אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה על נפשותינו : וגם איש היה מת
מתנבא בשם יהוד אוריהו בן שמעיהו מקרית
יערים ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ הזא
הזאת ככל דברי ירמיהו : וישמע המלך י
יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו וי
ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו ויירא וי
ויברח ויבא מצרים : וישלח המלך יהויקים
אנשים מצרים אל נתן בן עכבור ואנשים א
אתו אל מצרים : ויוציאו את אוריהו ממצרים
ויביאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב ויש
וישלך את נבלתו אל קברי בני העם : אך יד
אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו :

בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו מלך יה
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוד
לאמר : כה אמר יהוד אלי עשה לך מוסרות
ומוטות ונתתם על צואריך : ושלחתם אל מלך
אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל
מלך צר ואל מלך צידון ביד המלאכים הבא
הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה : ו
וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוד
צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם :
אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבה
הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובז
ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני : ו
ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד
נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית ה
השדה נתתי לו לעבדו : ועבדו אתו כל הגוים
ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם ה

הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים : ו
והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את
נבוכדנצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את
צוארו בעול מלך בבל בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא נאם יהוד עד תמי א
אתם בידו : ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ו
ואל קסמיכם ואל חלומתיכם ואל עננכם וא
ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם ל
לאמר לא תעבדו את מלך בבל : כי שקר הם
נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדם
אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם : והגוי א
אשר יביא את צוארו בעול מלך בבל ועבדו
והנחתיו על אדמתו נאם יהוד ועבדה וישב
בה : ואל צדקיהו מלך יהודה דברתי ככל ה
הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם
בעול מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו : למה
תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאש
כאשר דבר יהוד אל הגוי אשר לא יעבד את
מלך בבל : ואל תשמעו אל דברי הנביאים
האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך
בבל כי שקר הם נבאים לכם : כי לא של
שלחתים נאם יהוד והם נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנביאים
הנבאים לכם : ואל הכהנים ואל כל העם הזה
דברתי לאמר כה אמר יהוד אל תשמעו אל
דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי
בית יהוד מושבים מבבלה עתה מהרה כי ש
שקר המה נבאים לכם : אל תשמעו אליהם
עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר ה
הזאת חרבה : ואם נבאים הם ואם יש דבר
יהוד אתם יפגעו נא ביהוד צבאות לבלתי ב

באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יה
יהודה וירושלם בבלה: כי כה אמר יהוה צ
צבאות אל העמודים ועל הים ועל המכונות
ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: אשר
לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו א
את יכניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם
בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם:
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על
הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ו
וירושלם: בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פ
פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים
אל המקום הזה: ויהי בשנה ההיא
בראשית ממלכת צדקיהו מלך יהודה בשנה
הרביעית בחדש החמשי אמר אלי חנניה ב
בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני
הכהנים וכל העם לאמר: כה אמר יהוה צ
צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את עול
מלך בבל: בעוד שנתים ימים אני משיב מ
אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר
לקח נבוכדנצר מלך בבל מן המקום הזה וי
ויביאם בבל: ואת יכניה בן יהויקים מלך יהו
יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה א
אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אש
אשבור את עול מלך בבל: ויאמר ירמיה הנ
הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני
כל העם העמדים בבית יהוה: ויאמר ירמיה
הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דב
דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל
הגולה מבבל אל המקום הזה: אך שמע נא
את הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובא
ובאזני כל העם: הנביאים אשר היו לפני ול
ולפניך מן העולם ויגבאו אל ארצות רבות ו
ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה ולדבר:
הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא
יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ויקח ח
חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא וישברהו: ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את עול נב
נבוכדנצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל
צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו:
ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי
שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר י
ירמיה הנביא לאמר: הלוך ואמרת אל חנניה
לאמר כה אמר יהוה מוטות עץ שברת ועש
ועשית תחתיהן מטות ברזל: כי כה אמר יהו
יהוה צבאות אלהי ישראל עול ברזל נתתי ע
על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכד
נאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית השדה
נתתי לו: ויאמר ירמיה הנביא אל
חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה
ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: לכן כה
אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה ה
השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה: וימת
חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי:
ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה
הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל כה
הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר ה
הגלה נבוכדנצר מירושלם בבלה: אחרי צ
צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי י
יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם:

ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר
שלח צדקיה מלך יהודה אל נבכד נצר מלך
בבל בבלה לאמר: כה אמר יהוד צבאות א
אלדי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי מירו
מירושלם בבלה: בנו בתים ושבו ונטעו גנות
ואכלו את פרין: קחו נשים והולידו בנים וכב
ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנתיכם תנו
לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל ת
תמעטו: ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי
אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוד כי בש
בשלומה יהיה לכם שלום: כי כה אמר יהוד
צבאות אלדי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם
אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חל
חלמתיכם אשר אתם מחלמים: כי בשקר הם
נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוד:
כי כה אמר יהוד כי לפי מלאת
לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי א
עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל ה
המקום הזה: כי אנכי ידעתי את המחשבות
אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוד מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה: וק
וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמ
ושמעתי אליכם: ובקשתם אתי ומצאתם כי
תדרשני בכל לבבכם: ונמצאתי לכם נאם
יהוד ושבתי את שבותכם וקבצתי אתכם מכ
מכל הגוים ומכל המקמות אשר הדחתי את
אתכם שמה נאם יהוד: והשבתי אתכם אל
המקום אשר הגליתי אתכם משם: כי אמרתם
הקים לנו יהוד נבאים בבלה: כי
כה אמר יהוד אל המלך היושב אל כסא דוד

ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אש
אשר לא יצאו אתכם בגולה: כה אמר יהוד
צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב
ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים: א
אשר לא תאכלנה מרע: ורדפתי אחריהם ב
בחרב וברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל ממ
ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולח
ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם: תחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוד אשר ש
שלחתי אליכם את עבדי הנבאים השכם וש
ושלח ולא שמעתם נאם יהוד: ואתם שמעו
דבר יהוד כל הגולה אשר שלחתי מירושלם
בבלה: כה אמר יהוד צבאות אלדי ישראל
אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד
נבוכד ראצר מלך בבל והכם לעיניכם: ולקח
מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל ל
לאמר ישמך יהוד כצדקיהו וכאחב אשר ק
קלם מלך בבל באש: יען אשר עשו נבלה
בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר
בשמי שקר אשר לא צויתם ואנכי היודע וע
ועד נאם יהוד: ואל שמעיהו הנחלמי
תאמר לאמר: כה אמר יהוד צבאות אלדי
ישראל יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים
אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן
מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: יהוד
נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים
בבית יהוד לכל איש משגע ומתנבא ונתת א
אתו אל המהפכת ואל הצינק: ועתה למה לא
גערת בירמיהו הענתותי המתנבא לכם: כי

על כן שלח אלינו בבל לאמר ארוכה היא א
בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהן :
ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני יר
ירמיהו הנביא : ויהי דבר יהוד אל
ירמיהו לאמר : שלח על כל הגולה לאמר כה
אמר יהוד אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואנכי לא שלחתיו ויבטח אתכם
על שקר : לכן כה אמר יהוד הנני פקד על
שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש
יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר
אני עשה לעמי נאם יהוד כי סרה דבר על
יהוד : הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוד לאמר : כה אמר יהוד אלהי ישראל
לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי
אליך על ספר : כי הנה ימים באים נאם יהוד
ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר י
יהוד והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאב
לאבותם וירשוה : ואלה הדברים אשר דבר י
יהוד אל ישראל ואל יהודה : כי כה אמר יהוד
קול חרדה שמענו פחד ואין שלום : שאלו נא
וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו
על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון :
הוי כי גדול היום ההוא מאין כמוהו ועת
צרה היא ליעקב וממנה יושע : והיה ביום ה
ההוא נאם יהוד צבאות אשבר עולו מעל
צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד
זרים : ועבדו את יהוד אלהיהם ואת דוד מל
מלכם אשר אקים להם : ואתה אל
תירא עבדי יעקב נאם יהוד ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ

שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד :
כי אתך אני נאם יהוד להושיעך כי אעשה כ
כלה בכל הגוים אשר הפיצתיך שם אך אתך
לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא א
אנקך : כי כה אמר יהוד אנוש לשברך
נחלה מכתך : אין דן דינך למזור רפאות תע
תעלה אין לך : כל מאהביך שכחוך אותך לא
ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי על
רב עונך עצמו חטאתיך : מה תזעק על שב
שברך אנוש מכאובך על רב עונך עצמו ח
חטאתיך עשיתי אלה לך : לכן כל אכליך י
יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך
למשסה וכל בוזזיך אתן לבז : כי אעלה ארוכה
לך וממכותיך ארפאך נאם יהוד כי נדחה ק
קראו לך ציון היא דרש אין לה : כה
אמר יהוד הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכ
ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה ואר
וארמון על משפטו ישב : ויצא מהם תודה ו
וקול משחקים והרביתים ולא ימעטו והכבד
והכבדתים ולא יצערו : והיו בניו כקדם ועדתו
לפני תכון ופקדתי על כל לחציו : והיה אדירו
ממנו ומושלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש א
אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נ
נאם יהוד : והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים : הנה
סערת יהוד חמה יצאה סער מתגורר על רא
ראש רשעים יחול : לא ישוב חרון אף יהוד
עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הי
הימים התבוננו בה : בעת ההיא נאם יהוד א
אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה

יהיו לי לעם׃
כה אמר יהוד מצא חן במדבר עם שרידי ח
חרב הלוך להרגיעו ישראל׃ מרחוק יהוד נר
נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכ
משכתיך חסד׃ עוד אבנך ונבנית בתולת ישר
ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משח
משחקים׃ עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נט
נטעו נטעים וחללו׃ כי יש יום קראו נצרים
בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוד אלה
אלהינו׃ כי כה אמר יהוד רנו ליעקב
שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ו
ואמרו הושע יהוד את עמך את שארית ישר
ישראל׃ הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצ
וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה ו
וילדת יחדיו קהל גדול ישובו הנה׃ בבכי יב
יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מי
מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישר
לישראל לאב ואפרים בכורי הוא׃
שמעו דבר יהוד גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה ע
עדרו׃ כי פדה יהוד את יעקב וגאלו מיד חזק
ממנו׃ ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב
יהוד על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צ
צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו
לדאבה עוד׃ אז תשמח בתולה במחול בחו
בחורים וזקנים יחדיו והפכתי אבלם לששון ו
ונחמתים ושמחתים מיגונם׃ ורויתי נפש הכ
הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוד׃
כה אמר יהוד קול ברמה נשמע נהי
בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה לה

להנחם על בניה כי איננו׃ כה אמר
יהוד מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש
שכר לפעלתך נאם יהוד ושבו מארץ אויב׃
ויש תקוה לאחריתך נאם יהוד ושבו בנים ל
לגבולם׃ שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרת
יסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה
כי אתה יהוד אלהי׃ כי אחרי שובי נחמתי ו
ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלם
נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי׃ הבן יקיר לי
אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכ
זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם אר
ארחמנו נאם יהוד׃ הציבי לך צינים שמי לך
תמרורים שיתי לבך למסלה דרך הלכת שו
שובי בתולת ישראל שובי אל עריך אלה׃ עד
מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוד
חדשה בארץ נקבה תסובב גבר׃
כה אמר יהוד צבאות אלהי ישראל
עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובע
ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוד נוה
צדק הר הקודש׃ וישבו בה יהודה וכל עריו י
יחדיו אפרים ונסעו בעדר׃ כי הרויתי נפש ע
עיפה וכל נפש דאבה מלאתי׃ על זאת הקיצ
הקיצותי ואראה ושנתי ערבה לי׃ הנה ימים
באים נאם יהוד וזרעתי את בית ישראל ואת
בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה׃ והיה כאשר
שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרוס ולהאביד
ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם
יהוד׃ בימים ההם לא יאמרו
עוד אבות יאכלו בסר ושני בנים תקהינה׃ כי
אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר

תקהינה שניו: הנה ימים באים נאם יהוה ו
וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית
חדשה: לא כברית אשר כרתי את אבתם ב
ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים
אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם
נאם יהוה: כי זאת הברית אשר אכרת את ב
בני ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נת
נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה ו
והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ולא
ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו ל
לאמר דעו את יהוה כי כלם ידעו אתי למק
למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעו
לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד:
כה אמר יהוה נתן שמש לאור
יומם חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הי
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: אם ימשו
החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישר
ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים:
כה אמר יהוה
אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כ
כל אשר עשו נאם יהוה: הנה ימים
באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל
חננאל עד שער הפנה: ויצא עוד קו המדה
נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: וכל העמק ו
והפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדר
קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ל
ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם:
הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יהוה בשנה העשרית לצד
לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עש
עשרה שנה לנבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל
צרים על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא
בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: אשר
כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה
נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר
הזאת ביד מלך בבל ולכדה: וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן
ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינ
עיניו תראינה: ובבל יולך את צדקיהו ושם י
יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את
הכשדים לא תצליחו:
ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר:
הנה חנמאל בן שלם דדך בא אליך לאמר
קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט
הגאלה לקנות: ויבא אלי חנמאל בן דדי
כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימן
כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך
ואדע כי דבר יהוה הוא: ואקנה את השדה
מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה
לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכס
הכסף: ואכתב בספר ואחתם ואעד עדי
עדים ואשקל הכסף במאזנים: ואקח את ס
ספר המקנה את החתום והמצוה והחקים וא
ואת הגלוי: ואתן את הספר המקנה אל ברו
ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דו
דודי ולעיני העדים הכתבים בספר המק
המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר
המטרה: ואצוה את ברוך לעיניהם

לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ל
לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה
הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם
בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בת
בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת:
ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה
אל ברוך בן נריה לאמר: אהה אדני יהוה ה
הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכ
בכחך הגדול ובזרועך הנטויה לא יפלא ממ
ממך כל דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם ע
עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגד
הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: גדול העצה
ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל ד
דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מע
מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים בארץ מ
מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותע
ותעשה לך שם כיום הזה: ותצא את עמך את
ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים ובי
וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: ו
ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת ל
לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: ויב
ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתורתך
לא הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות ל
לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת:
הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב ו
והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה:
ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:

הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כ
כל דבר: לכן כה אמר יהוה הנני נתן את ה
העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדנאצר
מלך בבל ולכדה: ובאו הכשדים הנלחמים ע
על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש
ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם
לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען
הכעסני: כי היו בני ישראל ובני יהודה אך
עשים הרע בעיני מנעריתיהם כי בני ישראל
אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה:
כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת
למן היום אשר בנו אתה ועד היום הזה לה
להסירה מעל פני: על כל רעת בני ישראל ו
ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכ
מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יה
יהודה וישבי ירושלם: ויפנו אלי ערף ולא פנים
ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקח
לקחת מוסר: וישימו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו: ויבנו את במות הב
הבעל אשר בגיא בן הנום להעביר את בנ
בניהם ואת בנתיהם למולך אשר לא צויתים
ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת ל
למען החטיא את יהודה: ועתה לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר א
אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב ובר
וברעב ובדבר: הנני מקבצם מכל הארצות
אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גד
גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים
לבטח: והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:
ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה א
אתי כל הימים לטוב להם ולבניהם

אחריהם: וכרתי להם ברית עולם אשר לא
אשוב מאחריהם להטיבי אותם ואת יראתי א
אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: וששתי עליהם
להטיב אתם ונטעתים בארץ הזאת באמת ב
בכל לבי ובכל נפשי: כי כה אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה
הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה
אשר אנכי דבר עליהם: ונקנה השדה בארץ
הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין א
אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: שדות בכ
בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים
בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה
ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי א
אשיב את שבותם נאם יהוה: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר: כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: קרא אלי
ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות ולא ידע
ידעתם: כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהו
יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב: ה
באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי
האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסת
הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם: הנני
מעלה לה ארוכה ומרפא ורפאתים וגליתי ל
להם עתרת שלום ואמת: והשבתי את שבות
יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראש
כבראשנה: וטהרתים מכל עונם אשר חטאו
לי וסלחתי לכל עונותיהם אשר חטאו לי וסל
ואשר פשעו בי: והיתה לי לשם ששון לתהלה
ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את כ

כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו
על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי ע
עשה לה: כה אמר יהוה עוד ישמע
במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מ
מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומ
ומאין בהמה: קול ששון וקול שמחה קול חתן
וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות
כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה
בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כברא
כבראשנה אמר יהוה: כה אמר
יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מ
מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים ו
ומרביצים צאן: בערי ההר בערי השפלה ו
ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם
ובערי יהודה עוד תעברנה הצאן על ידי מו
מונה אמר יהוה: הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל
בית ישראל ועל בית יהודה: בימים ההם ובע
ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ומלך
מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: ב
בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכן ל
לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו:
כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש
ישב על כסא בית ישראל ולכהנים הלוים לא
יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
ועשה זבח כל הימים: ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמר: כה אמר יהוה אם
תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולב
ולבלתי היות יומם ולילה בעתם: גם בריתי
תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו

ואת הלוים הכהנים משרתי׃ אשר לא
יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן אר
ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי
אתי׃ ויהי דבר יהוד אל ירמיהו
לאמר׃ הלא ראית מה העם הזה דברו לאמר
שתי המשפחות אשר בחר יהוד בהם וימא
וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפנ
לפניהם׃ כה אמר יהוד אם לא
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שם
שמתי׃ גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת
מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב
כי אשיב את שבותם ורחמתים׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוד ונבוכד
ראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות א
ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על יר
ירושלם ועל כל עריה לאמר׃ כה אמר יהוד
אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך
יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוד הנני נתן
את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש׃
ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו
תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו
את פיך ידבר ובבל תבוא׃ אך שמע דבר יה
יהוד צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוד ע
עליך לא תמות בחרב׃ בשלום תמות ובמשר
ובמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אש
אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו
לך כי דבר אני דברתי נאם יהוד׃

וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך
יהודה את כל הדברים האלה בירושלם׃ וח
וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל

ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי
הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוד אחרי כרות
המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירו
בירושלם לקרא להם דרור׃ לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפ
חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש׃
וישמעו כל השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את
שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו
וישלחו׃ וישובו אחרי כן וישבו את העבדים
ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשם ל
לעבדים ולשפחות׃ ויהי דבר יהוד
אל ירמיהו מאת יהוד לאמר׃ כה אמר יהוד
אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם
ביום הוציאי אתם מארץ מצרים מבית עב
עבדים לאמר׃ מקץ שבע שנים תשלחו איש
את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש
שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבת
אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם׃ ותשבו אתם
היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש
לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא
שמי עליו׃ ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש
את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם ח
חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם ל
לעבדים ולשפחות׃

לכן כה אמר יהוד אתם לא
שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש ל
לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוד א
אל החרב ואל הדבר ואל הרעב ונתתי

אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ׃ ונתתי את
האנשים העברים את בריתי אשר לא הקימו
את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר
כרתו לשנים ויעברו בין בתריו׃ שרי יהודה וש
ושרי ירושלם הסריסים והכהנים וכל עם ה
הארץ העברים בין בתרי העגל׃ ונתתי אתם
ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבל
נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת האר
הארץ׃ ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד ח
חיל מלך בבל העלים מעליכם׃ הנני מצוה
נאם יהוד והשיבתים אל העיר הזאת ונלחמו
עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה
אתן שממה מאין ישב׃ הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוד בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ הלוך אל בית הר
הרכבים ודברת אתם והבאותם בית יהוד
אל אחת הלשכות והשקית אתם יין׃ ואקח את
יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת
כל בניו ואת כל בית הרכבים׃ ואבא אתם ב
בית יהוד אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש
האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממ
ממעל ללשכת מעשיהו בן שלום שמר הסף׃
ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים י
יין וכסות ואמר אליהם שתו יין׃ ויאמרו לא
נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם׃
ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו
ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם
למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר
אתם גרים שם׃ ונשמע בקול יהונדב בן רכב

אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימ
ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו׃ ולבלתי בנות
בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו
לנו׃ ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר
צונו יונדב אבינו׃ ויהי בעלות נבוכדראצר
מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושל
ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם
ונשב בירושלם׃ ויהי דבר יהוד
אל ירמיהו לאמר׃ כה אמר יהוד צבאות א
אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה ולי
וליושבי ירושלם הלא תקחו מוסר לשמע אל
דברי נאם יהוד׃ הוקם את דברי יהונדב בן
רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא
שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם
ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמ
שמעתם אלי׃ ואשלח אליכם את כל עבדי ה
הנביאים השכם ושלח לאמר שבו נא איש
מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האד
האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הט
הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי׃ כי הקימו
בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר
צום והעם הזה לא שמעו אלי׃
לכן כה אמר יהוד אלהי צבאות אלהי
ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי יר
ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם י
יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ול
ולא ענו׃ ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה א
אמר יהוד צבאות אלהי ישראל יען אשר ש
שמעתם אל מצות יהונדב אביכם ותשמרו
את כל מצותיו

ותעשו ככל אשר צוה אתכם׃ לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת
איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים׃
ויהי בשנה הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ קח לך מגלת ספר
וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי
אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום ה
הזה׃ אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה
אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו
איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם׃
ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה
ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה
אשר דבר אליו על מגלת ספר׃ ויצוה ירמיהו
את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבא בית
יהוה׃ ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת
מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביו
ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מע
מעריהם תקראם׃ אולי תפל תחנתם לפני י
יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול ה
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה׃
ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו
הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה׃
ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צ
צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם
הבאים מערי יהודה בירושלם׃ ויקרא ברוך
בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת ג
גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח
שער בית יהוה החדש באזני כל העם׃ ויש

וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דב
דברי יהוה מעל הספר׃ וירד בית המלך על ל
לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים א
אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן
בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
וכל השרים׃ ויגד להם מכיהו את כל הדברים
אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם׃ ו
וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נ
נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה
אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך׃
ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא
אליהם׃ ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו
ויקרא ברוך באזניהם׃ ויהי כשמעם את כל
הדברים האל פחדו איש אל רעהו ויאמרו א
אל ברוך הגד נגיד למלך את כל הדברים ה
האלה׃ ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו
איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו׃ ויא
ויאמר אליהם ברוך מפיו יקרא אלי את כל
הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו׃
ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר
אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם׃ ויבאו
אל המלך חצרה ואת המגלה הפקידו בלש
בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך
את כל הדברים האלה׃ וישלח המלך את י
יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלי
אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ו
ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך׃ וה
והמלך ישב בית החרף בחדש התשיעי ואת
האח לפניו מבערת׃ ויהי כקרוא יהודי שלש
דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והש
והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל

המגלה על האש אשר על האח : ולא פחדו
ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו הש
השמעים את כל הדברים האלה : וגם אלנתן
ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף
את המגלה ולא שמע אליהם :
ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך
ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עב
עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו
הנביא ויסתרם יהוה :
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך
את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מ
מפי ירמיהו לאמר : שוב קח לך מגלה אחרת
וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר
היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים
מלך יהודה : ועל יהויקים מלך יהודה תאמר
כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת
לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבא מלך
בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנ
ממנה אדם ובהמה : לכן כה אמר יהוה
על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על
כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה : ופקדתי עליו ועל זרעו ועל
עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי י
ירושלם ואל איש יהודה את כל הדברים א
אשר דברתי אליהם ולא שמעו : וירמיהו לקח
מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר
אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נ
נוסף עליהם דברים רבים כהמה :
וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת
כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר

מלך בבל בארץ יהודה : ולא שמע הוא ועב
ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר
ביד ירמיהו הנביא : וישלח המלך צדקיהו
את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה
הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא ב
בעדנו אל יהוה אלהינו : וירמיהו בא ויצא
בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא : וחיל פ
פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצר
הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל יר
ירושלם : ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא לאמר : כה אמר יהוה אלהי י
ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח א
אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכ
לכם לעזרה שב לארצו מצרים : ושבו הכש
הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה וש
ושרפה באש : כה אמר יהוה
אל תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו
הכשדים כי לא ילכו : כי אם הכיתם כל חיל
כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים
מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש : והיה בהעלות חיל הכשדים מ
מעל ירושלם מפני חיל פרעה : ויצא ירמיהו
מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם
בתוך העם : ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה וית
ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים
אתה נפל : ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל אל
הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה בירמ
בירמיהו ויבאהו אל השרים : ויקצפו השרים
על ירמיהו והכו אתו ונתנו אתו בית האי
האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו ל

לבית הכלא כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל
החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים : וישלח
המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בבי
בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה וי
ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן
ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית
הכלא ואיה נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר
לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת :
ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפ
לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אם
אמות שם : ויצוה המלך
צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונת
ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם
כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המט
המטרה : וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן
פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה
את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם
לאמר : כה אמר יהוה היושב בעיר הזאת ימ
ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשד
הכשדים וחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי :
כה אמר יהוה
הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ול
ולכדה : ויאמרו השרים אל המלך יומת נא
האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי
המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש
הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לר
לרעה : ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא ביד
בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר : ויקחו

את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן
המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמ
ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט
ויטבע ירמיהו בטיט : וישמע עבד מלך הכו
הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו
את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער ב
בנימן : ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר
אל המלך לאמר : אדני המלך הרעו האנשים
האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את
אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הר
הרעב כי אין הלחם עוד בעיר : ויצוה המלך
את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן
הבור בטרם ימות : ויקח עבד מלך את האנ
האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האו
האוצר ויקח משם בלויי הסחבות ובלויי מ
מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחב
בחבלים : ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו
שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצי
אצילות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כ
כן : וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן
הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה : וישלח
המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו
אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר יר
המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל ת
תכחד ממני דבר : ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
כי אגיד לך הלא המת תמיתני וכי איעצך לא
תשמע אלי : וישבע המלך צדקיהו אל ירמ
ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה אשר עשה ל
לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ב

ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפש
נפשך: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר
יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצ
תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר
הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך: ו
ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר
הזאת ביד הכשדים ושרפה באש ואתה לא
תמלט מידם: ויאמר המלך צדקיהו
אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו
אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי:
ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול
יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפ
נפשך: ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר
הראני יהוה: והנה כל הנשים אשר נשארו
בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל
והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלומך
הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור: ואת כל נשיך
ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא ת
תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת ה
העיר הזאת תשרף באש: ויאמר
צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים ה
האלה ולא תמות: וכי ישמעו השרים כי דב
דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה
נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו
ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך: ואמרת
אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי
השיבני בית יהונתן למות שם: ויבאו כל
השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם כ
ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחר
ויחרישו כי לא נשמע הדבר: וישב ירמיהו

בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם:
והיה כאשר נלכדה ירושלם: בשנה
התשיעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש הע
העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חי
חילו אל ירושלם ויצרו עליה: בעשתי עשרה
שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחד
לחדש הבקעה העיר: ויבאו כל שרי מלך ב
בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמג
סמגר נבו שר סכים רב סרים נרגל שראצר
רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: ויהי כאשר
ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלח
המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך
גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הע
הערבה: וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו
את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו
אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ
חמת וידבר אתו משפטים: וישחט מלך בבל
את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי
יהודה שחט מלך בבל: ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה: ואת
בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים בא
באש ואת חמות ירושלם נתצו: ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו
ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזראדן רב
טבחים בבל: ומן העם הדלים אשר אין להם
מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ
יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא:
ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד
נבוזראדן רב טבחים לאמר: קחנו ועיניך
שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי כאשר

ידבר אליך

כן עשה עמו: וישלח נבוזר אדן רב טבחים
ונבושזבן רב סריס ונרגל שראצר רב מג וכל
רבי מלך בבל: וישלחו ויקחו את ירמיהו מח
מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחי
אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בת
בתוך העם: ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר:
הלך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא
את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה
והיו לפניך ביום ההוא: והצלתיך ביום הה
ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אש
אשר אתה יגור מפניהם: כי מלט אמלטך ו
ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי ב
בטחת בי נאם יהוה: הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נ
נבוזר אדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו
והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה: ויקח רב טבחים ל
לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את
הרעה הזאת אל המקום הזה: ויבא ויעש הו
יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שם
שמעתם בקולו והיה לכם הדבר הזה: ועתה
הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על יד
ידיך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא וא
ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבא א
אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טו
טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך: ועודנו
לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן ש
שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב

אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך לל
ללכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת
וישלחהו: ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם
המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים ב
בארץ: וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה
המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדל
גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנ
אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא
הגלו בבלה: ויבאו אל גדליה המצפתה ויש
וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ו
ושריה בן תנחמת ובני עיפי הנטופתי ויזניהו
בן המעכתי המה ואנשיהם: וישבע להם גד
גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר
אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו
את מלך בבל וייטב לכם: ואני הנני ישב ב
במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אל
אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכ
בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם: וגם כ
כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובא
ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מ
מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם
את גדליהו בן אחיקם בן שפן:
וישבו כל היהודים מכל
המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה
אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה
מאד: ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר
בשדה באו אל גדליהו המצפתה: ויאמרו
אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון של
שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא
האמין להם גדליהו בן אחיקם: ויוחנן בן

קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר
אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש
לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנ
הנקבצים אליך ואבדה יהודה: ויאמר גדליה
בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעשה את
הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:
ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל
בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי ה
המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן א
אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדיו במ
במצפה: ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת ה
האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן
אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד
מלך בבל בארץ: ואת כל היהודים אשר היו
אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר
נמצאו שם ואת אנשי המלחמה הכה ישמ
ישמעאל: ויהי ביום השני להמית את גדליהו
ואיש לא ידע: ויבאו אנשים משכם משלו ו
ומשמרון שמנים אנשים מגלחי זקן וקרעי
בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם לה
להביא בית יהוד: ויצא ישמעאל בן נתניה
לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כ
כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו
בן אחיקם: ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם
ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנ
והאנשים אשר אתו: ועשרה אנשים נמצאו
בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמיתנו כי יש ל
לנו מטמונים בשדה חטים ושערים ושמן וד
ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם: וה
והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פג
פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא א

אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך יש
ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניה חללים:
וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר ב
במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנש
הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזר אדן
רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם יש
ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון:
וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים
אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל
בן נתניה: ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם
עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים
רבים אשר בגבעון: ויהי כראות כל העם א
אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל
שרי החילים אשר אתו וישמחו: ויסבו כל ה
העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו
וילכו אל יוחנן בן קרח: וישמעאל בן נתניה
נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל ב
בני עמון: ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר
השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה א
אחר הכה את גדליה בן אחיקם גברים אנשי
המלחמה ונשים וטף וסריסים אשר השיב מ
מגבעון: וילכו וישבו בגרות כמהם אשר אצל
בית לחם ללכת לבא מצרים: מפני הכשדים
כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה
את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל
בארץ: ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן
קרח ויזניה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד
גדול: ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תח
תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוד אל
אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו

מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ויגד־
לנו יהוד אלדיך את הדרך אשר נלך בה ואת־
הדבר אשר נעשה: ויאמר אלהם ירמיהו ה
הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוד אלדיכם
כדבריכם והיה כל הדבר אשר־יענה יהוד
אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר: והמה
אמרו אל ירמיהו יהי יהוד בנו לעד אמת ונא
ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוד
אלדיך אלינו כן נעשה: אם טוב ואם רע ב
בקול יהוד אלדינו אשר אנחנו שלחים אות
אותך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נש
נשמע בקול יהוד אלדינו: ויהי מקץ
עשרת ימים ויהי דבר־יהוד אל ירמיהו: ויקרא
אל־יוחנן בן־קרח ואל כל־שרי החילים אשר
אתו ולכל העם למקטן ועד־גדול: ויאמר אל
אליהם כה אמר יהוד אלדי ישראל אשר ש
שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: אם
שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא א
אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי על־
הרעה אשר עשיתי לכם: אל תיראו מפני מלך
בבל אשר־אתם יראים מפניו אל תראו ממנו
נאם־יהוד כי־אתכם אני להושיע אתכם ולה
ולהציל אתכם מידו: ואתן לכם רחמים ורחם
אתכם והשיב אתכם אל־אדמתכם: ואם־א
אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי ש
שמע בקול יהוד אלדיכם: לאמר לא כי־ארץ
מצרים נבא אשר לא־נראה מלחמה וקול ש
שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב:
ועתה לכן שמעו דבר־יהוד שארית יהודה כה
אמר יהוד צבאות אלדי ישראל אם־אתם ש
שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור

שם: והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה
שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר־
אתם דואגים ממנו שם ידבק אחריכם מצ
מצרים ושם תמתו: ויהיו כל־האנשים אשר־
שמו פניהם לבא מצרים לגור שם ימותו ב
בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופ
ופליט מפני הרעה אשר־אני מביא עליהם:
כה אמר יהוד צבאות אלדי ישראל כאשר
נתך אפי וחמתי על־יושבי ירושלם כן תתך ח
חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה
ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את־
המקום הזה: דבר יהוד עליכם שארית יהוד
יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העדתי
בכם היום: כי התעיתם בנפשתיכם כי אתם
שלחתם אתי אל־יהוד אלדיכם לאמר התפ
התפלל בעדנו אל־יהוד אלדינו וככל אשר־
יאמר יהוד אלדינו כן הגד־לנו ועשינו: ואגיד
לכם היום ולא שמעתם בקול יהוד אלדיכם
ולכל־אשר שלחני אליכם: ועתה ידע תדעו
כי בחרב וברעב ובדבר תמותו במקום אשר
חפצתם לבא לגור שם:

ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל־כל־העם את־
כל־דברי יהוד אלדיהם אשר שלחו יהוד א
אלדיהם אליהם את כל־הדברים האלה:
ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן
בן־קרח וכל־האנשים הזדים אמרים אל־ירמ
ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוד א
אלדינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: כ
כי ברוך בן־נריה מסית אתך בנו למען תת א
אתנו ביד־הכשדים להמית אתנו ולהגלות א
אתנו בבל: ולא שמע יוחנן בן־קרח וכל־

שרי החילים וכל העם בקול יהוד לשבת בא
בארץ יהודה: ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי ה
החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל
הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: את
הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות ה
המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזר אדן
רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן וא
ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: ויב
ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ו
ויבאו עד תחפנחס: ויהי דבר יהוד אל
ירמיהו בתחפנחס לאמר: קח בידך אבנים ג
גדולות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח
בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: ו
ואמרת אליהם כה אמר יהוד צבאות אלדי י
ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר
מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים
האלה אשר טמנתי ונטה את שפרירו עליהם:
ובא והכה את ארץ מצרים אשר למות למות
ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: והצתי
אש בבתי אלדי מצרים ושרפם ושבם ועטה
את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בג
בגדו ויצא משם בשלום: ושבר את מצבות
בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלדי
מצרים ישרף באש: הדבר אשר
היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בא
בארץ מצרים הישבים במגדול ובתחפנחס
ובנוף ובארץ פתרוס לאמר: כה אמר יהוד
צבאות אלדי ישראל אתם ראיתם את כל ה
הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי
יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יוש
יושב: מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת

לקטר לעבד לאלדים אחרים אשר לא ידעום
המה אתם ואבתיכם: ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכם ושלוח לאמר אל נא
תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי:
ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם
לבלתי קטר לאלדים אחרים: ותתך חמתי ואפי
ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה
לחרבה לשממה כיום הזה: ועתה כה
אמר יהוד צבאות אלדי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם
איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הו
הותיר לכם שארית: להכעסני במעשה ידיכם
לקטר לאלדים אחרים בארץ מצרים אשר
אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען
היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ: ה
השכחתם את רעות אבתיכם ואת רעות מלכי
יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעות
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירו
ירושלם: לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ו
ולא הלכו בתורתי ובחקתי אשר נתתי לפניכם
ולפני אבותיכם: לכן כה אמר יהוד
צבאות אלדי ישראל הנני שם פני בכם לרעה
ולהכרית את כל יהודה: ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לבא ארץ מצרים
לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב
ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימ
ימתו והיו לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה: ו
ופקדתי על הישבים בארץ מצרים כאשר פ
פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר: ולא
יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור
שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר

המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי
לא ישובו כי אם פלטים ׃ ויענו את ירמיהו
כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם ל
לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל
גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים כפ
בפתרוס לאמר ׃ הדבר אשר דברת אלינו ב
בשם יהוד איננו שמעים אליך ׃ כי עשה נע
נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר
למלכת השמים והסך לה נסכים כאשר ע
עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי י
יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם ונהיה ט
טובים ורעה לא ראינו ׃ ומן אז חדלנו לקטר
למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל
ובחרב וברעב תמנו ׃ וכי אנחנו מקטרים למ
למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבל
המבלעדי אנשינו עשינו לה כונים להעציבה
והסך לה נסכים ׃ ויאמר ירמיהו
אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל
העם הענים אתו דבר לאמר ׃ הלא את הקט
הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות יר
ירושלם אתם ואבתיכם מלכיהם ושריהם וע
ועם הארץ אתם זכר יהוד ותעלה על לבו ׃ ו
ולא יוכל יהוד עוד לשאת מפני רע מעלל
מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי
ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב
כהיום הזה ׃ מפני אשר קטרתם ואשר חטא
חטאתם ליהוד ולא שמעתם בקול יהוד ובת
ובתורתו ובחקתיו ובעדתיו לא הלכתם על
כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה ׃
ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
שמעו דבר יהוד כל יהודה אשר בארץ מצ
מצרים ׃ כה אמר יהוד צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידכם
מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר
נדרנו לקטר למלאכת השמים ולהסך לה נס
נסכים הקם תקימנה את נדריכם ועשה תע
תעשינה את נדריכם ׃ לכן שמעו דבר
יהוד כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני
נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוד אם יהיה ע
עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי
אדני יהוד בכל ארץ מצרים ׃ הנני שקד ע
עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהו
יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד
כלותם ׃ ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ
יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה ה
הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום
ממני ומהם ׃ וזאת לכם האות נאם יהוד כי
פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי
קום יקומו דברי עליכם לרעה ׃ כה
אמר יהוד הנני נתן את פרעה חפרע מלך מ
מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר
נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכד רא
ראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו ׃
הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן
נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי
ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה לאמר ׃ כה אמר יהוד אלהי י
ישראל עליך ברוך ׃ אמרת אוי נא לי כי יסף
יהוד יגון על מכאובי יגעתי באנחתי ומנוחה
לא מצאתי ׃ כה תאמר אליו כה אמר יהוד
הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי
אני נתש ואת כל הארץ לי היא ׃ ואתה תבקש
לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על
כל בשר נאם יהוד

ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות
אשר תלך שם: אשר
היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על כל הגו
הגוים: למצרים על חיל פרעה נכה מלך מ
מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמיש א
אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת ה
הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: ע
ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: אסרו הסוסים
ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הר
הרמחים לבשו השרינות: מדוע ראיתי המה
חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נ
נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: אל י
ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נה
נהר פרת כשלו ונפלו: מי זה כיאר יעלה כנ
כנהרות יתגעשו מימיו: מצרים כיאר יעלה
וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה
ארץ אובידה עיר וישבי בה: עלו הסוסים ו
והתהוללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט ת
תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: והיום ה
ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם
מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי
זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נה
נהר פרת: עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת
מצרים לשוא הרבתי רפאות תעלה אין לך:
שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי ג
גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם:
הדבר אשר דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא לבא נבוכדראצר מלך ב
בבל להכות את ארץ מצרים: הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס
אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבך:

מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו:
הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו ק
קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו
מפני חרב היונה: קראו שם פרעה מלך מצ
מצרים שאון העביר המועד: חי אני נאם ה
המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים ו
וככרמל בים יבא: כלי גולה עשי לך יושבת
בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין י
יושב: עגלה יפהפיה מצרים קרץ
מצפון בא בה: גם שכיריה בקרבה כעגלי מ
מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו ולא עמדו
כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: קולה
כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה
כחטבי עצים: כרתו יערה נאם יהוה כי לא י
יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: הובי
הובישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: א
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד
אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל א
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים
בו: ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדר
ראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכון
כימי קדם נאם יהוה: ואתה אל
תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מ
מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב
יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד:
אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי
אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר ה
הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך: אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם
יכה פרעה את

ז ד

עוד׃ כה אמר יהוד הנה מים עלים מצפון ו
והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה ע
עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושבי
הארץ׃ מקול שעטת פרסות אביריו מרעש
לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים
מרפיון ידים׃ על היום הבא לשדוד את כל
פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עוזר
כי שדד יהוד את פלשתים שארית אי כפת
כפתור׃ באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון
שארית עמקם עד מתי תתגודדי׃ הוי חרב לי
ליהוד עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך
הרגעי ודמי׃ איך תשקטי ויהוד צוה לה אל
אשקלון ואל חוף הים שם יעדה׃

למואב כה אמר יהוד צבאות
אלדי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הובישה
נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה׃ אין
עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה
לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריך ת
תלך חרב׃ קול צעקה מחרונים שוד ושבר ג
גדול׃ נשברה מואב השמיעו זעקה צעיריה׃
כי מעלה הלחית בבכי יעלה בכי כי במורד ח
חורנים צרי צעקת שבר שמעו׃ נסו מלטו נפ
נפשכם ותהיינה כערוער במדבר׃ כי יען ב
בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי
ויצא כמוש בגולה כהניו ושריו יחדיו׃ ויבא
שודד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד הע
העמק ונשמד המישור אשר אמר יהוד׃ תנו
ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תה
תהיינה מאין יושב בהן׃ ארור עשה מלאכת
יהוד רמיה וארור מנע חרבו מדם׃ שאנן
מואב מנעריו ושקט הוא אל שמריו ולא הו

הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן ע
עמד טעמו בו וריחו לא נמר׃
לכן הנה ימים באים נאם יהוד ושלחתי לו צ
צועים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו׃ וב
ובוש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל
מבית אל מבטחם׃ איך תאמרו גבורים אנח
אנחנו ואנשי חיל למלחמה׃ שדד מואב וע
ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם
המלך יהוד צבאות שמו׃ קרוב איד מואב
לבא ורעתו מהרה מאד׃ נדו לו כל סביביו
וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז
מקל תפארה׃ רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת
בת דיבן כי שודד מואב עלה בך שחת מב
מבצריך׃ אל דרך עמדי וצפי יושבת ערער
שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה׃ הוביש
מואב כי חתה הלילו וזעקו הגידו בארנון כי
שודד מואב׃ ומשפט בא אל ארץ המישור
אל חלון ואל יהצה ואל מיפעת׃ ועל דיבן ועל
נבו ועל בית דבלתים׃ ועל קריתים ועל בית ג
גמול ועל בית מעון׃ ועל קריות ועל בצרה ו
ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות׃ נ
נגדעה קרן מואב וזרועו נשברה נאם יהוד׃
השכירהו כי על יהוד הגדיל וספק מואב בק
בקיאו והיה לשחוק גם הוא׃ ואם לא השחוק
היה לך ישראל אם בגנבים נמצא כי מדי
דבריך בו תתנודד׃ עזבו ערים ושכנו בסלע
ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת׃
שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו וג
וגאותו ורום לבו אני ידעתי נאם יהוד עברתו
ולא כן בדיו לא כן עשו׃ על כן על מואב אי
איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חר

חרש יהגה: מבכי יעזר אבכה לך הגפן שב
שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו
כי על קיצך ועל בצירך שדד נפל: ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיק
מיקבים השבתי לא ידרך הידד הידד לא די
הידד: מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהץ נ
נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה
כי גם מי נמרים למשמות יהיו: והשבתי למ
למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר ל
לאלהיו: על כן לבי למואב כחללים יהמה ו
ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים יהמה על
כן יתרת עשה אבדו: כי כל ראש קרחה
וכל זקן גרעה על כל ידים גדדת ועל כל
מתנים שק: על כל גגות מואב וברחבתיה כ
כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אין ח
חפץ בו נאם יהוה: איך חתה הילילו איך ה
הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחוק ול
ולמחתה לכל סביביו: כי כה אמר יהוה הנה
כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב: נלכדה
הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מו
מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: ונשמד
מואב מעם כי על יהוה הגדיל: פחד ופחת ע
ופח עליך יושב מואב נאם יהוה: הניס מפני
הפחד יפל אל הפחת והעלה מתוך הפחת יל
ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פק
פקודתם נאם יהוה: בצל חשבון עמדו מכח
נסים כי אש יצאה מחשבון ולהבה מבין סיחון
ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: אוי לך
מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי
ובנתיך בשביה: ושבתי שבות מואב באחרית

הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:
לבני עמון כה
אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין
לו מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב:
לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי א
אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל
שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל א
את ירשיו אמר יהוה: הילילי חשבון כי שד
שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים
ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגו
בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו: מה תתהללי
בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבטחה ב
באצרותיה האמרה בלבבה מי יבוא אלי: הנ
הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צב
צבאות מכל סביביך ונדחתם איש לפניו ואין
מקבץ לנדד: ואחרי כן אשיב את שבות בני
עמון נאם יהוה: לאדום כה
אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן א
אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם: נסו הפנו
העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד עשו הבאתי
עליו עת פקדתיו: אם בצרים באו לך לא ע
ישאירו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו ד
דים: כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסת
מסתריו ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו וש
ושכניו ואיננו: עזבה יתמיך אני אחיה ואלמ
ואלמנותיך עלי תבטחו:
כי כה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה
הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: כי
בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לח

לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהיינה
לחרבות עולם: שמועה
שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התק
התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: כי הנה
קטן נתתיך בגוים בזוי באדם: תפלצתך השי
השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפ
תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך מש
משם אורידך נאם יהוה: והיתה אדום לשמה
כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: כ
כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה ל
לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: הנ
הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה אי
איתן כי ארגיעה ארוצנו מעליה ומי בחור א
אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה ר
רעה אשר יעמד לפני:
לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נ
נויהם: מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים
סוף נשמע קולה: הנה כנשר יעלה וידאה וי
ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום
ביום ההוא כלב אשה מצרה:
לדמשק בושה חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה הש
השקט לא יוכל: רפתה דמשק הפנתה לנוס
ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כיולדה:
איך לא עזבה עיר תהלת קרית משושי: לכן
יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: והצתי
אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדד:
לקדר

ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצר מ
מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר
ושדדו את בני קדם: אהליהם וצאנם יקחו
יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וק
וקראו עליהם מגור מסביב: נסו נדו מאד ה
העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יעץ
עליכם נבוכדראצר מלך בבל עצה וחשב ע
עליכם מחשבה: קומו עלו אל גוי שליו יושב
לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו ב
בדד ישכנו: והיו גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עב
עבריו אביא את אידם נאם יהוה: והיתה ח
חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישב
שם איש ולא יגור בה בן אדם: אשר
היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם
בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר:
כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת ע
עילם ראשית גבורתם: והבאתי אל עילם אר
ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים
לכל הרוחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא
יבא שם נדחי עולם: והחתתי את עילם לפני
איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עלי
עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אתם: ושמתי
כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נא
נאם יהוה: והיה באחרית הימים אשיב את
שבות עילם נאם יהוה:
הדבר אשר דבר יהוה אל
בבל ואל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: ה
הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל
תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מר

מרודך הובישו עצביה חתו גלוליה: כי עלה
עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה
ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו
הלכו: בימים ההמה ובעת
ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני
יהודה יחדיו הלוך ובכה ילכו ואת יהוה אלה
אלהיהם יבקשו: ציון ישאלו דרך הנה פני
פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תש
תשכח: צאן אבדות
היו עמי רעיהם התעום הרים שובבם מהר א
אל גבעה הלכו שכחו רבצם: כל מוצאיהם
אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר
חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם יהוה:
נדו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעת
כעתודים לפני צאן: כי הנה אנכי מעיר ומ
ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפ
צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור מש
משכיל לא ישוב ריקם: והיתה כשדים לשלל
כל שלליה ישבעו נאם יהוה: כי תשמחו כי
תעלזו שסי נחלתי כי תפושו כעגלה דשא ותצ
ותצהלו כאבירים: בושה אמכם מאד חפרה
יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וער
וערבה: מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה
כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכ
מכותיה: ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת י
ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה:
הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה
נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה
כאשר עשתה עשו לה: כרתו זורע מבבל ות
ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש
אל עמו יפנו ואיש לארצו ינוסו:
שה פזורה ישראל אריות

הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון
עצמו נבוכדראצר מלך בבל: לכן כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מל
מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך
אשור: ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה
הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע
נפשו: בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה י
יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה
ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:
על הארץ מרתים
עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אח
אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך:
קול מלחמה בארץ ושבר גדול: איך נגדע וי
וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה ב
בבל בגוים: יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת
לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התג
התגרית: פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי
זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בא
בארץ כשדים: באו לה מקץ פתחו מאבסיה
סלוה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה ש
שארית: חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עלי
עליהם כי בא יומם עת פקדתם: קול נסים ו
ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת
יהוה אלהינו נקמת היכלו: השמיעו אל בבל
רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי
לה פלטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשת
עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש יש
ישראל: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל א
אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה:
הנני אליך זדון
נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פק
פקדתיך: וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי

אש בעריו ואכלה כל סביבותיו׃
כה אמר יהוד צבאות עשוקים בני
ישראל ובני יהודה יחדיו וכל שביהם החזיקו
בם מאנו שלחם׃ גאלם חזק יהוד צבאות ש
שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע את הא
הארץ והרגיז לישבי בבל׃ חרב על כשדים
נאם יהוד ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכ
חכמיה׃ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גב
גבוריה וחתו׃ חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל
כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל
אצרתיה ובזזו׃ חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ
פסלים היא ובאימים יתהוללו׃ לכן ישבו ציים
את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד
לנצח ולא תשכן עד דור ודור׃ כמהפכת א
אלהים את סדום ואת עמרה ואת שכניה נא
נאם יהוד לא ישב שם איש ולא יגור בה בן
אדם׃ הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים
רבים יערו מירכתי ארץ׃ קשת וכידון יחזיקו
אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל
סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת
בבל׃ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צ
צרה החזיקתהו חיל כיולדה׃ הנה כאריה י
יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה
אריצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יועידני ומי זה רעה אשר יעמד לפ
לפני׃ לכן שמעו עצת
יהוד אשר יעץ אל בבל ומחשבתיו אשר חש
חשב אל יושבי ארץ כשדים אם לא יסחבום
צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה׃ מקול
נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נ
נשמע׃ כה אמר

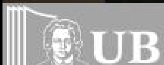
יהוד הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי רו
רוח משחית׃ ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויב
ויבוקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום
רעה׃ אל ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בש
בשריונו ואל תחמלו אל בחוריה החרימו כל
צבאה׃ ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים
בחוצתיה׃ כי לא אלמן ישראל ויהודה מאל
מאלהיו מיהוד צבאות כי ארצם מלאה אש
אשם מקדוש ישראל׃ נסו מתוך בבל ומלטו
איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה הי
היא ליהוד גמול הוא משלם לה׃ כוס זהב ב
בבל ביד יהוד משכרת כל הארץ מיינה שתו
גוים על כן יתהוללו גוים׃ פתאם נפלה בבל
ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי
תרפא׃ רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה ו
ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים מש
משפטה ונשא עד שחקים׃ הוציא יהוד את
צדקותינו באו ונספרה בציון את מעשה יהו
יהוד אלהינו׃ הברו החצים מלאו השלטים
העיר יהוד את רוח מלכי מדי כי על בבל מז
מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוד היא נקמת
היכלו׃ אל חומות בבל שאו נס החזיקו המ
המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי ג
גם זמם יהוד גם עשה את אשר דבר אל יש
ישבי בבל׃ שכנת על מים רבים רבת אצרות
באה קצך אמת בצעך׃ נשבע יהוד צבאות
בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך
הידד׃ עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃ ל
לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מ
מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח

מאוצרתיו: נבער כל אדם מדעת הוביש כל
צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: הבל
המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו:
לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו:
מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים
והשחתי בך ממלכות: ונפצתי בך סוס ורכבו
ונפצתי בך רכב ורכבו: ונפצתי בך איש וא
ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בח
בחור ובתולה: ונפצתי בך רועה ועדרו ונפ
ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וס
וסגנים: ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים א
את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם
יהוה: הנני אליך הר
המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ
ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים
ונתתיך להר שרפה: ולא יקחו ממך אבן לפ
לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה
נאם יהוה: שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים
קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אר
אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו
סוס כילק סמר: קדשו עליה גוים את מלכי
מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ
ממשלתו: ותרעש הארץ ותחל כי קמה על
בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לש
לשמה מאין יושב: חדלו גבורי בבל להלחם
ישבו במצדות נשתה גבורתם היו לנשים ה
הציתו משכנותיה נשברו בריחיה: רץ לקר
לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד
למלך בבל כי נלכדה עירו מקצה: והמע
והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש

ואנשי המלחמה נבהלו:
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת
בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת
הקציר לה: אכלני הממני נבוכדראצר מלך
בבל הציגני כלי ריק בלעני כתנין מלא כרי
כרישו מעדני הדיחני: חמסי ושארי על בבל
תאמר יושבת ציון ודמי אל יושבי כשדים ת
תאמר ירושלם: לכן
כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את
נקמתך והחרבתי את ימה והובשתי את מק
מקורה: והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה
ושרקה מאין יושב: יחדו ככפרים ישאגו נ
נערו כגורי אריות: בחמם אשית את משתיהם
והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה: אורידם ככרים לטבוח כא
כאילים עם עתודים: איך נלכדה ששך ותת
ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים: עלה על בבל הים בהמון גליו
נכסתה: היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא ישב בהן איש ולא יעבר בהן בן אד
אדם: ופקדתי על בל בבבל והוצאתי את ב
בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומ
חומת בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו א
איש את נפשו מחרון אף יהוה: ופן ירך לב
לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ וב
ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה
שוד וחמס בארץ ומושל על מושל: לכן הנה
ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצ
ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: ורננו
על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצ
מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה: גם בבל

לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל
הארץ: פליטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו
מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם:
בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלימה פנינו
כי באו זרים על מקדשי בית יהוה:
לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל:
כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה
מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה: קול זעקה
מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: כי שדד
יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו ג
גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: כי בא
עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם: וה
והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגב
וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם ה
המלך יהוה צבאות שמו: כה
אמר יהוה צבאות חומות בבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו
עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו:
הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא
את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צד
צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרביעית למ
למלכו ושריה שר מנוחה: ויכתב ירמיהו את
כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד
את כל הדברים האלה הכתובים אל בבל:
ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית
וקראת את כל הדברים האלה: ואמרת יהוה
אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי
היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות
עולם תהיה: והיה ככלותך לקרא את הספר

הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת:
ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הר
הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה
דברי ירמיהו: בן עשרים
ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה ש
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת יר
ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשה יהויקים: כי על אף יהוה היתה ב
בירושלם וביהודה עד השליכו אתם מעל פ
פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ויהי בשנה
התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לח
לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל
חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דייק
סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו: בחדש הרביעי בתשעה
לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יב
יברחו ויצאו מן העיר לילה דרך שער בין ה
החמתים אשר על גן המלך וכשדים על הע
העיר סביב וילכו דרך הערבה: וירדפו חיל
כשדים אחרי המלך וישגו את צדקיהו בע
בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו
את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה ב
בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם
כל שרי יהודה שחט ברבלתה: ואת עיני צד
צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויביאהו מל
מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדות עד יו
יום מותו: ובחדש החמישי בעשור לחדש ה
היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדרא
ראצר מלך בבל בא נבוזר אדן רב טבחים ע

117

עמד לפני מלך בבל בירושלם: וישרף את
בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירוש
ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש: ואת
כל חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים: ומדלות העם ואת יתר
העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפ
נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נב
נבוזר אדן רב טבחים: ומדלות הארץ השא
השאיר נבוזר אדן רב טבחים לכרמים וליוג
וליגבים: ואת עמודי הנחשת אשר לבית יה
יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר ב
בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נח
נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת היעים וא
ואת המזמרות ואת המזרקות ואת הכפות וא
ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו:
ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות וא
ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת
המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לק
לקח רב טבחים: העמודים שנים הים האחד
והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות
אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה
משקל לנחשתם כל הכלים האלה: והעמודים
שמנה עשרה אמה קומת העמד האחד וחו
וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע
אצבעות נבוב: וכתרת עליו נחשת וקומת ה
הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמנים
על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד
השני ורמנים: ויהיו הרמנים תשעים וששה
רוחה כל הרמנים מאה על השבכה סביב:
ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת

צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף:
ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד ע
על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פ
פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר
הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ויקח א
אתם נבוזר אדן רב טבחים וילך אתם אל
מלך בבל רבלתה: ויכה אתם מלך בבל וימ
וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל
אדמתו: זה העם אשר הגלה נבוכדראצר
בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ו
ושלשה: בשנת שמנה
עשרה לנבוכדראצר הגלה מירושלם נפש
שמנה מאות שלשים ושנים: בשנת שלש וע
ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזר אדן ר
רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים
וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות:
ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים עשר חדש
בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך
מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכן מ
מלך יהודה ויצא אתו מבית הכלא: וידבר
אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא המל
המלכים אשר אתו בבבל: ושנה את בגדי כ
כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו: וא
וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בב
בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו:

סליק

ויהי

בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני
בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ו
ואראה מראות אלדים: בחמשה לחדש היא
השנה החמשית לגלות המלך יויכין: היה הי
היה דבר יהוד אל יחזקאל בן בוזי הכהן ב
בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד
יהוד: וארא והנה רוח סערה באה מן הצפ
הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב
ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ומתוכה
דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם ל
להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים ל
לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגל
רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת ק
קלל: וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: חברת
אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן א
איש אל עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני א
אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני ש
שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארב
לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמ
מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתים מכ
מכסות את גויתהנה: ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יס
יסבו בלכתן: ודמות החיות מראיהם כגחלי
אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת
בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: ו
והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: וארא ה
החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות ל
לארבעת פניו: מראה האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן:
על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו
בלכתן: וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם
מלאות עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות
ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל
הארץ ינשאו האופנים: על אשר יהיה שם
הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאו
והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה בא
באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובה
ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לע
לעמתם כי רוח החיה באופנים: ודמות על
ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי א
על ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע כנפי
כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים
מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את
גויתיהם: ואשמע את קול כנפיהם כקול מים
רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מ
מחנה בעמדם תרפינה כנפיהם: ויהי קול מ
מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה
כנפיהן: וממעל לרקיע אשר על ראשם כ
כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות ה
הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה:

וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב
ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמ
ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב: כ
כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם
כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבו
כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול
מדבר: ויאמר אלי בן אדם
עמד על רגליך ואדבר אתך: ותבא בי רוח כ
כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע
את מדבר אלי: ויאמר אלי בן
אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים
המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו
בי עד עצם היום הזה: והבנים קשי פנים וח
וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אלי
אליהם כה אמר אדני יהוה: והמה אם ישמ
ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי
נביא היה בתוכם: ואתה בן
אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא
כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה
יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת
כי בית מרי המה: ודברת את דברי אליהם
אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה:
ואתה בן אדם שמע את אשר
אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצ
פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: ואר
ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת
ספר: ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ו
ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי: ויאמר א
אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את
המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: ואפ
ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת:

ויאמר אלי בן אדם בטנך
תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר
אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק:
ויאמר אלי בן אדם לך בא
אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם: כי לא
אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח
אל בית ישראל: לא אל עמים רבים עמקי
שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע את דברי
דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמ
ישמעו אליך: ובית ישראל לא יאבו לשמע
אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית י
ישראל חזקי מצח וקשי לב המה: הנה נתתי
את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק
לעמת מצחם: כשמיר חזק מצר נתתי מצחך
לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי
המה: ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר
אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: ולך
בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ו
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמ
ישמעו ואם יחדלו:
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקומו: וקול כנפי החיות
משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעו
לעומתם וקול רעש גדול: ורוח נשאתני ותק
ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חז
חזקה: ואבא אל הגולה תל אביב היושב
הישבים אל נהר כבר ואשב המה ישבים ש
שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם:
ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה א
אלי לאמר: בן אדם צפה נתתיך לבית יש
ישראל ושמעת מפי דבר

והזהרת אתם ממני׃ באמרי לרשע מות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
הרשעה לחיותו הוא רשע בעונו ימות ודמו
מידך אבקש׃ ואתה כי הזהרת רשע ולא שב
מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות וא
ואתה את נפשך הצלת׃ ובשוב
צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו
הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא
תזכרנה צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבק
אבקש׃ ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא
צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה
את נפשך הצלת׃ ותהי עלי שם
יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם
אדבר אתך׃ ואקום ואצא אל הבקעה והנה
שם כבוד יהוה עומד ככבוד אשר ראיתי ע
על נהר כבר ואפל על פני׃ ותבא בי רוח ות
ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא
הסגר בתוך ביתך׃ ואתה
בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בה
בהם ולא תצא בתוכם׃ ולשונך אדביק אל
חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כ
כי בית מרי המה׃ ובדברי אותך אפתח את פ
פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הש
השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה׃
ואתה בן אדם קח לך
לבנה ונתת אותה לפניך וחקות עליה עיר את
ירושלם׃ ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק
ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים
עליה כרים סביב׃ ואתה קח לך מחבת ברזל
ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכי

והכינותה את פניך אליה והיתה במצור וצ
וצרת עליה אות היא לבית ישראל׃ ואתה ש
שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית
ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו
תשא את עונם׃ ואני נתתי לך את שני עונם
למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת
את עון בית ישראל׃ וכלית את אלה ושכבת
על צדך הימני שנית ונשאת את עון בית יה
יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתת
נתתיו לך׃ ואל מצור ירושלם תכין פניך חר
וזרועך חשופה ונבאת עליה׃ והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלו
כלותך ימי מצורך׃ ואתה קח לך חטין ושע
ושעורים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתת
אתם בכלי אחד ועשית אתם לך ללחם מספ
מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש
מאות ותשעים יום תאכלנו׃ ומים במשורה
תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה׃ ומא
ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים ש
שקל ליום מעת עד עת תאכלנו׃ ועגת שעורים
תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לע
לעיניהם׃ ויאמר יהוה ככה
יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים א
אשר אדיחם שם׃ ואמר אהה אדני יהוה הנה
נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי
מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול׃
ויאמר אלי ראה נתתי לך את
צפיעי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לח
לחמך עליהם׃ ויאמר אלי בן אדם הנני ש
שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם

במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון י
ישתו: למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש וא
ואחיו ונמקו בעונם: ואתה
בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקח
תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ו
ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: שלישית
באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור
ולקחת את השלישית תכה בחרב סביבותיה ו
והשלישית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם:
ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנ
בכנפיך: ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל
תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש
אל כל בית ישראל: כה אמר אדני
יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסבי
וסביבותיה ארצות: ותמר את משפטי לרשעה
מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביב
סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו
בהם: לכן כה אמר אדני
יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם
בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם
וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם:
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים ל
לעיני הגוים: ועשיתי בך את אשר לא עשיתי
ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תעב
תעבתיך: לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים
יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את
כל שאריתך לכל רוח: לכן חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שק
שקוציך ובכל תעבתיך וגם אני אגרע ולא ת
תחוס עיני וגם אני לא אחמול: שלישתך בד

בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית ב
בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אז
אזרה וחרב אריק אחריהם: וכלה אפי והני
והניחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהו
יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם: ואתנך
לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני
כל עובר: והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה
לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים
באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי:
בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר הי
היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ור
ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם:
ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר
ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה ד
דברתי: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך א
אל הרי ישראל והנבא אליהם: ואמרת הרי י
ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני
יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות הנ
הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותי
במותיכם: ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם
והפלתי חלליכם לפני גלוליכם: ונתתי את פ
פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצ
עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: בכל מושב
מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה
למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונש
ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעש
מעשיכם: ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני
יהוה: והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים
בהזרותיכם בארצות: וזכרו פליטיכם אותי ב
בגוים אשר נשברו שם אשר נשברתי

את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם
הזונות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל ה
הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם: וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הר
הרעה הזאת: כה אמר אדני
יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל
כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ב
ברעב ובדבר יפלו: הרחוק בדבר ימות והק
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב
ימות וכליתי חמתי בם: וידעתם כי אני יהוה
בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזב
מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי
ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עב
עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל
גלוליהם: ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את ה
הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל
מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה
בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ: עת
עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך
בדרכיך ונתתי עליך את כל תועבתיך: ולא ת
תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבתיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני י
יהוה: כה אמר אדני יהוה רעה
אחר רעה הנה באה: קץ בא בא הקץ הקיץ
אליך הנה באה: באה הצפירה אליך יושב
הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד
הרים: עתה מקרוב אשפך חמתי עליך וכל
וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך
את כל תועבתיך: ולא תחוס עיני ולא אחמול

כדרכיך עליך אתן ותועבתיך בתוכך תהיין ו
וידעתם כי אני יהוה מכה: הנה היום הנה ב
באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון:
החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמנם
ולא מהמהם ולא נה בהם: בא העת הגיעה
היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי
חרון אל כל המונה: כי המוכר אל הממכר
לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל ה
המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחז
יתחזקו: תקעו בתקוע והכין הכל ואין הולך ל
למלחמה כי חרוני אל כל המונה: החרב ב
בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב
ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ופלטו
פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם
המות איש בעונו: כל הידים תרפינה וכל בר
ברכים תלכנה מים: וחגרו שקים וכסתה אותם
פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם
קרחה: כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה י
יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום ע
עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא י
ימלאו כי מכשול עונם היה: וצבי עדיו לגאון
שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על
כן נתתיו להם לנדה: ונתתיו ביד הזרים לבז
ולרשעי הארץ לשלל וחללוהו: והסבותי פני
מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחל
וחללוה: עשה הרתוק כי הארץ מלאה
משפט דמים והעיר מלאה חמס: והבאתי רעי
גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונ
ונחלו מקדשיהם: קפדה בא ובקשו שלום ו
ואין: הוה על הוה תבא ושמעה אל שמועה
תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד

מכהן ועצה מזקנים: המלך יתאבל ונשיא
ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדר
מדרכם אעשה אתם ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוד:
ויהי בשנה הששית בששי בחמשה
לחדש אני ישב בביתי וזקני יהודה ישבים ל
לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוד: ואראה וה
והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמ
ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר
כעין החשמלה: וישלח תבנית יד ויקחני בצ
בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין
השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלד
אלדים אל פתח שער הפנימית הפונה צפו
צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המק
המקנה: והנה שם כבוד אלדי ישראל כמר
כמראה אשר ראיתי בבקעה: ויאמר אלי בן
אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני
דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל
הקנאה הזה בבאה: ויאמר אלי בן אדם ה
הראה אתה מהם עשים תעבות גדולות אשר
בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי
ועוד תשוב תראה תעבות גדולות: ויבא אתי
אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר:
ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר ב
בקיר והנה פתח אחד: ויאמר אלי בוא וראה
את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: וא
ואבא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה
שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר
סביב סביב: ושבעים איש מזקני בית ישראל
ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם

ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה:
ויאמר אלי הראית בן אדם
אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בח
בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוד ראה א
אתנו עזב יהוד את הארץ: ויאמר אלי עוד
תשוב תראה תעבות גדולות אשר המה עש
עשים: ויבא אתי אל פתח שער בית יהוד א
אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מ
מבכות את התמוז: ויאמר
אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תעבות
גדולות מאלה: ויבא אתי אל חצר בית יהוד
הפנימית והנה פתח היכל יהוד בין האולם ו
ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם
אל היכל יהוד ופניהם קדמה והמה משתח
משתחויתם קדמה לשמש: ויאמר אלי הרא
הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות
את כל התועבות אשר עשו פה כי מלאו את
הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים
את הזמורה אל אפם: וגם אני אעשה בחמה
לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול
גדול ולא אשמע אתם: ויקרא באזני קול גדול
לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו
בידו: והנה ששה אנשים באים מדרך שער
העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו
בידו ואיש אחד בתוכם לבוש בדים וקסת ה
הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנח
הנחשת: וכבוד אלדי ישראל נעלה מעל הכ
הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא
אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר
במתניו: ויאמר יהוד אליו עבר

בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצ
מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל
התועבות הנעשות בתוכה: ולאלה אמר באזני
עברו בעיר אחריו והכו אל תחס עיניכם ואל
תחמלו: זקן בחור ובתולה טף ונשים תהרגו
למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תג
תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים
אשר לפני הבית: ויאמר
אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות
חללים צאו ויצאו והכו בעיר: ויהי כהכותם
ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר
אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שאר
שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירוש
ירושלם: ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה
גדול במאד מאד ותמלא הארץ חמס והעיר
מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ו
ואין יהוה ראה: וגם אני לא תחס עיני ולא א
אחמל דרכם בראשם נתתי: והנה האיש ה
לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דב
דבר לאמר עשיתי ככל אשר צויתני:
ואראה והנה אל הרקיע אשר
על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות
כסא נראה עליהם: ויאמר אל האיש לבש ה
הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת
לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכר
לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני: והכרו
והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש ו
והענן מלא את החצר הפנימית: וירם כבוד
יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבי
הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד

יהוה: וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר
החיצונה כקול אל שדי בדברו: ויהי בצותו
את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינ
מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד
אצל האופן: וישלח הכרוב את ידו מבינות ל
לכרובים אל האש אשר מבינות הכרובים ו
וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא:
וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפי
כנפיהם: ואראה והנה ארבעה אופנים אצל
הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן
אחד אצל הכרוב האחד ומראה האופנים
כעין אבן תרשיש: ומראיהם דמות אחד לא
לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן:
בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו ולא יסבו
בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו
ילכו ולא יסבו בלכתם: וכל בשרם וגביהם ו
וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סב
סביב לארבעתם אופניהם: לאופנים להם
קורא הגלגל באזני: וארבעה פנים לאחד פ
פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם ו
והשלשי פני אריה והרביעי פני נשר: וירומו
הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כב
כבר: ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם
ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל ה
הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: ב
בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח ה
החיה בהם: ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הב
הבית ויעמד על הכרובים: וישאו הכרוב
הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעי
לעיני בצאתם

והאופנים לעומתם ויעמד פתח שער בית יה
יהוד הקדמני וכבוד אלדי ישראל עליהם מ
מלמעלה׃ היא החיה אשר ראיתי תחת אלדי
ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה׃ ו
ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים
לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם׃ ודמות
פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר
מראיהם ואתם איש אל עבר פניו ילכו׃ ותשא
אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוד הקד
הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער ע
עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאז
יאזניה בן עזור ואת פלטיהו בן בניהו שרי ה
העם׃ ויאמר אלי בן
אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים
עצת רע בעיר הזאת׃ האמרים לא בקרוב ב
בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר׃
לכן הנבא עליהם הנבא בן
אדם׃ ותפל עלי רוח יהוד ויאמר אלי אמר
כה אמר יהוד כן אמרתם בית ישראל ומע
ומעלות רוחכם אני ידעתיה׃ הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל׃
לכן כה אמר אדני יהוד חלליכם
אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
ואתכם הוציא מתוכה׃ חרב יראתם וחרב א
אביא עליכם נאם אדני יהוד׃ והוצאתי את
אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי
בכם שפטים׃ בחרב תפלו על גבול ישראל
אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוד׃ היא לא
תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר א
אל גבול ישראל אשפט אתכם׃ וידעתם כי

אני יהוד אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם ע
עשיתם׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת
ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אד
אדני יהוד כלה אתה עשה את שארית ישר
ישראל׃ ויהי דבר יהוד
אלי לאמר׃ בן אדם אחיך אחיך אנשי גאל
גאולתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו ל
להם ישבי ירושלם רחקו מעל יהוד לנו היא
נתנה הארץ למורשה׃ לכן אמר כה אמר אד
אדני יהוד כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות
אשר באו שם׃ לכן אמר כה אמר
אדני יהוד וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי
אתכם מן הארצות אשר נפוצותם בהם ונתתי
לכם את אדמת ישראל׃ ובאו שמה
והסירו את כל שיקוציה ואת כל תועבתיה מ
ממנה׃ ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרכם ונ
ונתתי להם לב בשר׃ למען בחקתי ילכו ואת
משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלדים׃ ואל לב שיקוציהם ות
ותועבותיהם לבם הולך דרכם בראשם נתתי
נאם אדני יהוד׃ וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעומתם וכבוד אלדי ישראל על
עליהם מלמעלה׃ ויעל כבוד יהוד מעל תוך
העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר׃ ור
ורוח נשאתני ותביאני כשדימה אל הגולה ב
במראה ברוח אלדים ויעל מעלי המראה א
אשר ראיתי׃ ואדבר

אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים
להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא
שמעו כי בית מרי הם׃ ואתה
בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לע
לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעי
לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה׃ והוצאת
כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצאי גולה׃ לעיניהם חתר
לך בקיר והוצאת בו׃ לעיניהם על כתף תשא
בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את
הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃ ואעש
כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם
ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי
על כתף נשאתי לעיניהם׃ ויהי
דבר יהוה אלי בבקר לאמר׃ בן אדם הלא
אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה
עשה׃ אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנ
הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישר
ישראל אשר המה בתוכם׃ אמר אני מופתכם
כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי יל
ילכו׃ והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא ב
בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכ
יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את האר
הארץ׃ ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצ
במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים
ואותה לא יראה ושם ימות׃ וכל אשר סביבתיו
עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק
אחריהם׃ וידעו כי אני יהוה בהפיצי אתם ב
בגוים וזריתי אתם בארצות׃ והותרתי מהם
אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו
את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם ויד
וידעו כי אני יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם לחמך ברעש תא
תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה׃ ואמ
ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה לי
ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בד
בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען
תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים ב
בה׃ והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה
תהיה וידעתם כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם מה
המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יא
יארכו הימים ואבד כל חזון׃ לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה
ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר
אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון׃ כי לא י
יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית
ישראל׃ כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר
דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית
המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הו
הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נ
נבא׃ לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה
לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר
ויעשה נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם הנבא אל נביאי
ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו

דבר־יהוה׃ כה אמר אדני יהוה הוי על־הנב
הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם
ולבלתי ראו׃ כשעלים בחרבות נביאיך ישר
ישראל היו׃ לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר
על־בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה׃
חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם־יהוה ויהוה
לא שלחם ויחלו לקים דבר׃ הלוא מחזה־שוא
חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יה
יהוה ואני לא דברתי׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וח
וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה׃
והיתה ידי אל־הנביאים החזים שוא והקס
והקסמים כזב בסוד עמי לא־יהיו ובכתב בית־
ישראל לא יכתבו ואל־אדמת ישראל לא יב
יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה׃ יען וביען ה
הטעו את־עמי לאמר שלום ואין שלום והוא
בנה חיץ והנם טחים אתו תפל׃ אמר אל־טחי
תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אל־ג
גביש תפלנה ורוח סערות תבקע׃ והנה נפל
הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר ט
טחתם׃ לכן כה אמר
אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם
שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכל
לכלה׃ והרסתי את־הקיר אשר טחתם תפל
והגעתיהו אל־הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכל
וכליתם בתוכה וידעתם כי־אני יהוה׃ וכליתי
את־חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם
אין הקיר ואין הטחים אתו׃ נביאי ישראל ה
הנבאים אל־ירושלם והחזים לה חזון שלום ו
ואין שלם נאם אדני יהוה׃

ואתה בן־אדם שים פניך אל־בנות
עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן׃ ואם
ואמרת כה־אמר אדני יהוה הוי למתפרות ע
כסתות על כל־אצילי ידי ועשות המספחת ע
על־ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות ת
תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה׃ ותחל
ותחללנה אתי אל־עמי בשעלי שערים ובפתתי
לחם להמית נפשות אשר לא־תמותנה ולחיות
נפשות אשר לא־תחיינה בכזבכם לעמי שמעי
כזב׃ לכן כה־אמר
אדני יהוה הנני אל־כסתותיכנה אשר אתנה
מצדדות שם את־הנפשות לפרחות וקרעתי
אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את־הנפשות א
אשר אתם מצדדות את־נפשים לפרחת׃ ו
וקרעתי את־מספחתיכם והצלתי את־עמי מיד
מידכן ולא־יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן
כי־אני יהוה׃ יען הכאות לב־צדיק שקר ואני
לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מד
מדרכו הרעה להחיתו׃ לכן שוא לא תחזינה
וקסם לא־תקסמנה עוד והצלתי את־עמי מי
מידכן וידעתן כי־אני יהוה׃ ויבוא אלי אנשים
מזקני ישראל וישבו לפני׃
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם
האנשים האלה העלו גלוליהם על־לבם ומכ
ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אד
אדרש להם׃ לכן דבר־אתם ואמרת אליהם
כה־אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל
אשר יעלה את־גלוליו אל־לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו ובא אל־הנביא אני יהוה נענ
נעניתי לו בה ברב גלוליו׃ למען תפש את־בי

בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם
כלם : לכן אמר אל-
בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו
מעל גלוליכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פנ
פניכם : כי איש איש מבית ישראל ומהגר א
אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו
אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו : ובא א
אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי :
ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ול
ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני
יהוה : והנביא כי יפתה
ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא
ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי יש
ישראל : ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנב
הנביא יהיה : למען לא יתעו עוד בית ישראל
מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו ל
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני
יהוה : ויהי דבר יהוה
אלי לאמר : בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל
מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובה
ובהמה : והיו שלשת האנשים האלה בתוכה
נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם
נאם אדני יהוה : לו חיה רעה אעביר בארץ
ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני הח
החיה : שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני
נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה
לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה : או חרב
אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר ב
בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה : ושלשת

האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה
יהוה לא יצילו בנים ובנות הם לבדם ינצלו :
או דבר אשלח אל הארץ ההיא ושפכתי חמ
חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה :
ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יה
יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם
יצילו נפשם : כי כה
אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירוש
ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה : והנה
נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם
יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עליל
עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי ע
על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה : ונחמו
אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם ויד
וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר
עשיתי בה נאם אדני יהוה :
ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם
מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה
בעצי היער : היקח ממנו עץ לעשות למלאכה
אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי : הנה
לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה הא
האש ותוכו נחר היצלח למלאכה : הנה בהי
בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש
אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה :
לכן כה אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה
כן נתתי את ישבי ירושלם : ונתתי את פני בהם
מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני
יהוה בשומי את פני בהם : ונתתי את הארץ

שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם הודע את ירושלם את ת
תועבתיה׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה לירו
לירושלם מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני
אביך האמרי ואמך חתית׃ ומולדותיך ביום ה
הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת
למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא התל
חתלת׃ לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מ
מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה
בגעל נפשך ביום הלדת אתך׃ ואעבר עליך
ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך
חיי ואמר לך בדמיך חיי׃ רבבה כצמח הש
השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עד
עדים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם וע
ועריה׃ ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת
דודים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואש
ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יה
יהוה ותהיי לי׃ וארחצך במים ואשטף דמיך
מעליך ואסכך בשמן׃ ואלבישך רקמה ואנ
ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי׃ ו
ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד
על גרונך׃ ואתן נזם על אפך ועגילים על אזנ
אזניך ועטרת תפארת בראשך׃ ותעדי זהב
וכסף ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת ודבש
ושמן אכלת ותיפי במאד מאד ותצלחי
למלוכה׃ ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל
הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהו
יהוה׃ ותבטחי ביפיך ותזני על שמך ותשפכי
את תזנותיך על כל עובר לו יהי׃ ותקחי מבג

מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם
לא באות ולא יהיה׃ ותקחי כלי תפארתך מז
מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי
זכר ותזני בם׃ ותקחי את בגדי רקמתך ותכ
ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם׃ ולחמי
אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונ
ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני
יהוה׃ ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת
לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנותיך׃ ות
ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם׃
ואת כל תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי את ימי נ
נעוריך בהיותך עירם ועריה מתבוססת בד
בדמך היית׃ ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך
נאם אדני יהוה׃ ותבני לך גב ותעשי לך רמה
בכל רחוב׃ אל כל ראש דרך בנית רמתך ות
ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל עב
עובר ותרבי את תזנותך׃ ותזני אל בני מצרים
שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכע
להכעיסני׃ והנה נטיתי את ידי עליך ואגרע
חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים ה
הנכלמות מדרכך זמה׃ ותזני אל בני אשור
מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת׃ ותרבי
את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בז
בזאת לא שבעת׃ מה אמלה לבתך נאם אד
אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אש
אשה זונה שלטת׃ בבנותיך גבך בראש כל
דרך ורמתך עשית בכל רחוב ולא הייתי כזו
כזונה לקלס אתנן׃ האשה המנאפת תחת אי
אישה תקח את זרים׃ לכל זנות יתנו נדה ואת
נתתי את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם

לבא אליך מסביב בתזנותיך ויהי בך הפך
מן הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה ובתתך
אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך לכן זונה
שמעי דבר יהוה כה
אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ע
ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי
תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם לכן ה
הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת ע
עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר ש
שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי את
ערותך אליהם וראו את כל ערותך ושפטתיך
משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה
וקנאה ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו
רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי
תפארתך והניחוך עירם ועריה והעלו עליך
קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך בחרבותם ושׂ
ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נ
נשים רבות והשבתיך מזונה וגם אתנן לא ת
תתני עוד והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי מ
ממך ושקטתי ולא אכעס עוד יען אשר לא ז
זכרתי את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וג
וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני
יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך
הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בת
בתה בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות
אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן
חתית ואביכן אמרי ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הק
הקטנה ממך היושבת מימינך סדום ובנותיה
ולא בדרכיהן הלכת וכתועבותיהן עשית כמעט

קט ותשחיתי מהן בכל דרכיך חי אני נאם
אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנ
ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך הנה זה ה
היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות
השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא ה
החזיקה ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני וא
ואסיר אתהן כאשר ראיתי
ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה
ותרבי את תועבתיך מהנה ותצדקי את את
אחותך בכל תעבתיך אשר עשיתי גם את
שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך
אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את ב
בשי ושאי כלמתך בצדקתך אחותך ושבתי
את שביתהן את שבית סדום ובנותיה ואת שב
שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכח
בתוכהנה למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל
אשר עשית בנחמך אתן ואחותיך סדם וב
ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן
לקדמתן ואת ובנותיך תשבנה לקדמתכן ולא
היתה סדום אחותך לשמועה בפיך ביום גא
גאוניך בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת
בנות ארם וכל סביבתיה בנות פלשתים הש
השאטות אותך מסביב את זמתך ואת תעב
תועבותיך את נשאתים נאם אדני יהוה
כי כה אמר אדני יהוה
ועשית אותך כאשר עשית אשר בזית אלה לה
להפר ברית וזכרתי אני את בריתי אותך בימי
נעוריך והקימותי לך ברית עולם וזכרת את
דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדולות
ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנ

לבנות ולא מבריתך: והקימותי אני את בריתי
אתך וידעת כי אני יהוד: למען תזכרי ובשת
ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך ב
בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוד:
ויהי דבר יהוד אלי
לאמר: בן אדם חוד חידה ומשול משל אל
בית ישראל: ואמרת כה אמר אדני יהוד הנ
הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מל
מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון
ויקח את צמרת הארז: את ראש יניקותיו ק
קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים ש
שמו: ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע ק
קח על מים רבים צפצפה שמו: ויצמח ויהי
לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ות
ותשלח פארות: ויהי נשר אחד גדול גדול כנ
כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שר
שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות או
אותה מערגות מטעה: אל שדה טוב אל מים
רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי ל
להיות לגפן אדרת: אמר כה אמר אדני יהוד
תצלח הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקו
יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזר
בזרוע גדולה ובעם רב למשאות אתה משר
משרשיה: והנה שתולה התצלח הלא כגעת
בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה
תיבש: ויהי דבר
יהוד אלי לאמר: אמר נא לבית המרי הלא
ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירו
ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אתם
אליו בבלה: ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו

124

ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח:
להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר
את בריתו לעמדה: וימרד בו לשלח מלאכיו
מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימ
הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: חי
אני נאם אדני יהוד אם לא במקום המלך
הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר
את בריתו אתו בתוך בבל ימות: ולא בחיל ג
גדול ובקהל רב יעשה אתו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות ר
רבות: ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו ו
וכל אלה עשה לא ימלט:
לכן כה אמר אדני יהוד חי אני אם
לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו
בראשו: ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי
והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו א
אשר מעל בי: ואת כל מברחו בכל אגפיו ב
בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידע
וידעתם כי אני יהוד דברתי:
כה אמר אדני יהוד ולקחתי אני
מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך
אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: בהר
מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי
והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כ
כנף בצל דליותיו תשכנה: וידעו כל עצי ה
השדה כי אני יהוד השפלתי עץ גבה הגב
הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי
עץ יבש אני יהוד דברתי ועשיתי:
ויהי דבר יהוד אלי לאמר: מה
לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת
ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים

תקהינה ׃ חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה ל
לכם עוד משל המשל הזה בישראל ׃ הן כל
הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי
הנה הנפש החטאת היא תמות ׃
ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט
וצדקה ׃ אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא
אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא ט
טמא ואל אשה נדה לא יקרב ׃ ואיש לא ינה
חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב
יתן ועירום יכסה בגד ׃ בנשך לא יתן ותרבית
לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה ב
בין איש לאיש ׃ בחקתי יהלך ומשפטי שמר
לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני
יהוה ׃ והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח
מאחד מאלה ׃ והוא את כל אלה לא עשה
כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמ
טמא ׃ עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא יש
ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה ׃
בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל
התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יחי
יהיה ׃ והנה הוליד בן וירא את כל חטאת א
אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן ׃ על
ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בי
בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ׃ ואיש
לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו
לרעב נתן וערום כסה בגד ׃ מעני השיב ידו
נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקתי ה
הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה ׃ אב
אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טו
טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו ׃ ואמר
ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן

משפט וצדקה עשה את כל חקתי שמר ויע
ויעשה אתם חיה יחיה ׃ הנפש החטאת היא
תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא ב
בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת
רשע עליו תהיה ׃ והרשע
כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את
כל חקתי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא
ימות ׃ כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצ
בצדקתו אשר עשה יחיה ׃ החפץ אחפץ מו
מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו מדר
מדרכיו וחיה ׃ ובשוב
צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אש
אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר
עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחט
ובחטאתו אשר חטא בם ימות ׃ ואמרתם לא
יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי
לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו ׃ בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר
עשה ימות ׃ ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה
ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה ׃ וי
ויראה וישב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה
לא ימות ׃ ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך
אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דר
דרכיכם לא יתכן ׃ לכן איש כדרכיו אשפט
אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו וה
והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכש
למכשול עון ׃ השליכו מעליכם את כל פשע
פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב ח
חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל ׃
כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה וה
והשיבו וחיו ׃ ואתה

שא קינה אל נשיאי ישראל ׃ ואמרת מה א
מך לביה בין אריות רבצה בתוך כפירים ר
רבתה גוריה ׃ ותעל אחד מגוריה כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל ׃ וישמעו אליו ג
גוים בשחתם נתפש ויביאהו בחחים אל אר
ארץ מצרים ׃ ותרא כי נוחלה אבדה תקותה
ותקח אחד מגוריה כפיר שמתהו ׃ ויתהלך ב
בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף א
אדם אכל ׃ וידע אלמנותיו ועריהם החריב ו
ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו ׃ ויתנו עליו
גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בש
בשחתם נתפש ׃ ויתנהו בסוגר בחחים ויבי
ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען
לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל ׃ אמך כ
כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה הי
היתה ממים רבים ׃ ויהיו לה מטות עז אל ש
שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבותים
וירא בגבהו ברוב דליותיו ׃ ותתש בחמה לא
לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה הת
התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו ׃ ועתה
שתולה במדבר בארץ ציה וצמא ׃ ותצא אש
ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה
עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה ׃ פ
ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני י
ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני ׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃ בן אדם
דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר
אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני א
אם אדרש לכם נאם אדני יהוה ׃ התשפט א

אתם התשפט בן אדם את תועבת אבותם הו
הודיעם ׃ ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה
ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יע
יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי
להם לאמר אני יהוה אלהיכם ׃ ביום ההוא
נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל
ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי ה
היא לכל הארצות ׃ ואמר אלהם איש שקוצי
עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו א
אני יהוה אלהיכם ׃ וימרו בי ולא אבו לשמע
אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת
גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי ע
עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים ׃
ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים א
אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעי
לעיניהם להוציאם מארץ מצרים ׃ ואוציאם
מארץ מצרים ואבאם אל המדבר ׃ ואתן ל
להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם א
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ׃ וגם את
שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם
לדעת כי אני יהוה מקדשם ׃ וימרו בי בית
ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי
מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם וא
ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי
עליהם במדבר לכלותם ׃ ואעשה למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעי
לעיניהם ׃ וגם אני נשאתי ידי להם במדבר
לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זב
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות ׃ יען
במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם וא

ואת שבתתי חללו מאד כי אחרי גלוליהם לב
לבם הולך: ותחס עיני עליהם משחתם ולא
עשיתי אתם כלה במדבר: ואמר אל בניהם
במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת מש
משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמא
תטמאו: אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת
משפטי שמרו ועשו אתם: ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה א
אלהיכם: וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו
ואת משפטי לא שמרו לעשות אתם אשר יע
יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתותי חל
חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי
בם במדבר: והשבתי את ידי ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי
אתם לעיניהם: וגם אני נשאתי את ידי להם
במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אתם בא
בארצות: יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו ע
עיניהם: וגם אני נתתי להם חקים לא טובים
ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא אותם במ
במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשי
אשימם למען אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן
דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אתי אבות
אבותיכם במעלם בי מעל: ואביאם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כ
כל גבעה רמה וכל עץ עבות ויזבחו שם את
זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ר
ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם: ואמר
אליהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם וי
ויקרא שמה במה עד היום הזה: לכן אמר

אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדרך
אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם א
אתם זונים: ובשאת מתנתיכם בהעביר בני
בניכם ובנתיכם באש אתם נטמאים לכל גלו
גלוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישר
ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש ל
לכם: והעלה על רוחכם היו לא תהיה אש
אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות ה
הארצות לשרת עץ ואבן: חי אני נאם אדני
יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
ובחמה שפוכה אמלוך עליכם: והוצאתי א
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות
אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ו
ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם אל מדבר
העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים:
כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מ
מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: ו
והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם
במסרת הברית: וברותי מכם המרדים והפ
והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אתם ו
ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני י
יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה
איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שום
שומעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד
במתנותיכם ובגלוליכם: כי בהר קדשי בהר
מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל
בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אד
אדרש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם: בריח ניחח ארצה אתכם ב
בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מ
מן הארצות אשר נפוצתם בם ונקדשתי בכ

בכם לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בה
בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאבותיכם: ו
וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם
אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל ר
רעתיכם אשר עשיתם: וידעתם כי אני יהוה
בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הר
הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: בן אדם שים פניך דרך תימנה ו
והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב:
ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר
אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל
עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלה
שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה: ו
וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכב
תכבה: ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים
לי הלא ממשל משלים הוא:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים וה
והנבא אל אדמת ישראל: ואמרת לאדמת י
ישראל כה אמר אדני יהוה הנני אליך והוצ
והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ו
ורשע: יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן
תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון:
וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מ
מתערה לא תשוב עוד:
ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים
ובמרירות תאנח לעיניהם: והיה כי יאמרו
אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה

כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כ
כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונ
ונהיתה נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אמר חרב
חרב הוחדה וגם מרוטה: למען טבח טבחה ה
הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש
שבט בני מאסת כל עץ: ויתן אתה למרטה ל
לתפוש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה
לתת אותה ביד הורג: זעק והילל בן אדם כי
היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגו
מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך:
כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נא
נאם אדני יהוה:
ואתה בן אדם הנבא והך כף
אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים ה
היא חרב חלל הגדול החדרת להם: למען
למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם
נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה
לטבח: התאחדי הימני השימי השמאילי אנה
פניך מעדות: וגם אני אכה כפי אל כפי וה
והנחתי חמתי אני יהוה דברתי:
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם שים לך שנ
שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל מארץ אח
אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר
ברא: דרך תשים לבוא חרב את רבת בני ע
עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: כי עמד
מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכ
הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים

שאל בתרפים ראה בכבד: בימינו היה הקסם
הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח
להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים
לשפך סללה לבנות דיק: והיה להם כקסום
שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מז
מזכיר עון להתפש:

לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם
עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאתיכם
בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו:
ואתה חלל רשע נשיא
ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ: כה אמר
אדני יהוה הסר המצנפת והרים העטרה זאת
לא זאת השפלה הגבה והגבה השפל: עוה
עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא א
אשר לו המשפט ונתתיו:

ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למ
למען ברק: בחזות לך שוא בקסם לך כזב ל
לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא
יומם בעת עון קץ: השב אל תערה במקום
אשר נבראת בארץ מכורתיך אשפט אתך:
ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך
ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: ל
לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי:

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: ואתה בן אדם התשפט התשפט את
עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה: ואמ
ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם
בתוכה לבא עתה ועשתה גלולים עליה לטמ

לטמאה: בדמך אשר שפכת אשמת ובגל
ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקריבי ימיך ות
ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה בגוים
וקלסה לכל הארצות: הקרובות והרחוקות
ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה:
הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען
שפך דם: אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק
בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: קדשי בזית וא
ואת שבתותי חללת: אנשי רכיל היו בך למען
שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתו
בתוכך: ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו
בך: ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש
את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ע
ענה בך: שחד לקחו בך למען שפך דם נשך
ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי שכ
שכחת נאם אדני יהוה: והנה הכיתי כפי אל ב
בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך:
היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים אשר
אני עשה אתך אני יהוה דברתי ועשיתי: והפ
והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמ
והתמתי טמאתך ממך: ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה: פ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם היו לי בית ישראל
לסג כלם נחשת ובדיל וברזל ועפרת בתוך
כור סגים כסף היו:

לכן כה אמר אדני יהוה יען
היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל
תוך ירושלם: קבצת כסף ונחשת וברזל ועפ
ועפרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש ל
להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והת
והתכתי אתכם:

וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונ
ונתכתם בתוכה: כהתוך כסף בתוך כור כן
תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמ
חמתי עליכם: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם אמר לה את ארץ
לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם: קשר
נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש א
אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה:
כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין קדש ל
לחול לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הו
הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בת
בתוכם: שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף ל
לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: ו
ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים ל
להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה
לא דבר: עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל וע
ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט:
ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפ
לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי:
ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דר
דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם שתים נשים בנות אם אחת
היו: ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מע
מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: ושמותן
אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ו
ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה ו
וירושלם אהליבה: ותזן אהלה תחתי ותעגב
על מאהביה אל אשור קרובים: לבושי תכלת
פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי
סוסים: ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור
כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה:
ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכ
שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפ
וישפכו תזנותם עליה: לכן נתתיה ביד מאה
מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם:
המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה ב
בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו
בה: ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה מ
ממנה ואת תזנותיה מזנוני אחותה: אל בני
אשור עגבה פחות וסגנים קרובים לבשי מ
מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם:
וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן: ותוסף
אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צל
צלמי כשדים חקקים בששר: חגורי אזור
במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה
שלישים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מ
מולדתם: ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח
מלאכים אליהם כשדימה: ויבאו אליה בני
בבל למשכב דודים ויטמאו אותה בתזנותם ו
ותטמא בם ותקע נפשה מהם: ותגל תזנותיה
ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נ
נקעה נפשי מעל אחותה: ותרבה את תזנותיה
לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצר
מצרים: ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר ח
חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם: ותפקדי
את זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען
שדי נעוריך: לכן אהליבה כה אמר אדני יה
יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אש
אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מס
מסביב: בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וק
וקוע כל בני אשור אתם בחורי חמד

פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סו
סוסים כלם: ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובק
ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך ס
סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפ
במשפטיהם: ונתתי קנאתי בך ועשו אותך ב
בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב ת
תפל המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל
באש: והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפא
תפארתך: והשבתי זמתך ממך ואת זנותך מ
מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצר
ומצרים לא תזכרי עוד: כי כה
אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת
ביד אשר נקעה נפשך מהם: ועשו אותך בש
בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה
ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך: עשה א
אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת
בגלוליהם: בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה
בידך: כה אמר אדני יהוה כוס
אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצח
לצחוק וללעג מרבה להכיל: שכרון ויגון תמ
תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון:
ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושד
ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת
אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמ
זמתך ואת תזנותיך: ויאמר
יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת א
אהליבה והגד להן את תועבותיהן: כי נאפו ודם
בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אש
אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה: עוד זאת

עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת ש
שבתותי חללו: ובשחטם את בניהם לגלוליהם
ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כ
כה עשו בתוך ביתי: ואף כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם וה
והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית
עדי: וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך ל
לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה: וקול המון
שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סב
סבאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועט
ועטרת תפארת על ראשיהן: ואמר לבלה נ
נאופים עתה יזנה תזנותה והיא: ויבוא אליה כ
כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל
אהליבה אשת הזמה: ואנשים צדיקם המה
ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שופכות
דם כי נאפות הנה ודם בידיהן:
כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהן
קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז: ורגמו עליהן אבן
קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם
יהרגו ובתיהן באש ישרפו: והשבתי זמה מן
הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמת
כזמתכנה: ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלולי
גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה:
ויהי
דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש הע
העשירי בעשור לחדש לאמר: בן אדם כתב
לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מ
מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: ומ
ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוד שפת הסיר שפת וגם יצק בו

מים: אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכ
וכתף מבחר עצמים מלא: מבחר הצאן לק
לקח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה
גם בשלו עצמיה בתוכה:
לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה ו
וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה
הוציאה לא נפל עליה גורל: כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על
הארץ לכסות עליו עפר: להעלות חמה לנקום
נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי ה
הכסות: לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים וגם אני אגדיל המדו
המדורה: הרבה העצים הדלק האש התם ה
הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו: וה
והעמידה על גחליה ריקה למען תחם וחרה
נחשתה ונתכה בתוכה טומאתה תתם חלאת
חלאתה: תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת
חלאתה באש חלאתה: בטמאתך זמה יען
טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא תטהרי ע
עוד עד הניחי את חמתי בך: אני יהוה דבר
דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ול
ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם
אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה לא
תספד ולא תבכה ולא תבוא דמעתך: האנק
דם מתים אבל לא תעשה פארך חבוש עליך
ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ו
ולחם אנשים לא תאכל: ואדבר אל העם בב

בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאש
כאשר צויתי: ויאמרו אלי העם הלא תגיד
לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: ואומר אל
אלהם דבר יהוה היה אלי לאמר: אמר לבית
ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפ
נפשכם בניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב
יפלו: ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא ת
תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: ופארכם על
ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא
תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל
אחיו: והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר ע
עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהו
יהוה: ואתה
בן אדם הלא ביום קחתי מהם את מעוזם מ
משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת מש
משא נפשם בניהם ובנותיהם: ביום ההוא י
יבא הפליט אליך להשמעות אזנים:
ביום ההוא
יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד
והייתה להם למופת וידעו כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עלה
עליהם: ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל
מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה
ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: לכן הנני נו
נותנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם
בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך וה
והמה ישתו חלבך: ונתתי את רבה

לנוה גמלים ואת־בני עמון למרבץ־צאן וידע
וידעתם כי אני יהוה׃ כי
כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך בר
ברגל ותשמח בכל־שאטך בנפש אל־אדמת
ישראל׃ לכן הנני נטיתי את־ידי עליך ונתתיך
לבג לגוים והכרתיך מן־העמים והאבדתיך
מן־הארצות אשמידך וידעת כי־אני יהוה׃
כה אמר אדני יהוה יען אמר
מואב ושעיר הנה ככל־הגוים בית יהודה׃ לכן
הנני פתח את־כתף מואב מהערים מעריו מ
מקצהו צבי ארץ בית הישימות בעל מעון וק
וקריתמה׃ לבני קדם על־בני עמון ונתתיה
למורשה למען לא־תזכר את־בני עמון בגוים׃
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי־אני יהוה׃
כה אמר אדני יהוה יען עשות
אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בהם׃ לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי
ידי על־אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונ
ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו׃ ונ
ונתתי את־נקמתי באדום ביד עמי ישראל וע
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את־נקמתי
נאם אדני יהוה׃

חצי

כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנק
בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית
איבת עולם׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נ
נוטה ידי על־פלשתים והכרתי את־כרתים וה
והאבדתי את־שארית חוף הים׃ ועשיתי בם
נקמות גדולות בתוכחות חמה וידעו כי־אני י
יהוה בתתי את־נקמתי בם׃

ויהי בעשתי־עשרה שנה באחד לחדש
היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם יען אשר
אמרה צור על־ירושלם האח נשברה דלתות
העמים נסבה אלי אמלאה החרבה׃ לכן כה
אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך
גוים רבים כהעלות הים לגליו׃ ושחתו חמות
צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונת
ונתתי אותה לצחיח סלע׃ משטח חרמים תהיה
בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה וה
והיתה לבז לגוים׃ ובנותיה אשר בשדה בחרב
תהרגנה וידעו כי־אני יהוה׃
כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל־
צר נבוכדראצר מלך־בבל מצפון מלך מל
מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם־ר
רב׃ בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק
ושפך עליך סללה והקים עליך צנה׃ ומחי ק
קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו׃
משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל
ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך כמב
כמבואי עיר מבקעה׃ בפרסות סוסיו ירמס א
את־כל־חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך
לארץ תרד׃ ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו
חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך וע
ועפרך בתוך מים ישימו׃ והשבתי המון שיר
שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד׃ ונתתיך ל
לצחיח סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה
עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה׃
כה אמר אדני יהוה לצור הלא
מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך י
ירעשו האיים׃ וירדו מעל כסאותם כל נשיאי

הים והסירו את מעיליהם ואת בגדי רקמתם
יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו
לרגעים ושממו עליך: ונשאו עליך קינה וא
ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר הה
ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה א
אשר נתנו חתיתם לכל יושביה: עתה יחרדו
האיין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מ
מצאתך: כי כה אמר אדני
יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא
נושבו בהעלות עליך את תהום וכסוך המים
הרבים: והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם
והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם
את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בא
בארץ חיים: בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא
תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן
אדם שא על צר קינה: ואמרת לצר הישבת
על מבאת ים רכלת העמים אל איים רבים כ
כה אמר אדני יהוה צר את אמרת אני כלילת
יפי: בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך: ברו
ברושים משניר בנו לך את כל לחתים ארז
מלבנון לקחו לעשות תרן עליך: אלונים מב
מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן בת אשר
אשרים מאיי כתים: שש ברקמה ממצרים ה
היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מ
מאיי אלישה היה מכסך: ישבי צידון וארוד
היו שטים לך חכמיך צר היו בך המה חבליך:
זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל א
אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך:
פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מ

מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך: בני ארוד
וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כלל
כללו יפיך: תרשיש סחרתך מרב כל הון בכ
בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך: יון ת
תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נח
נחשת נתנו מערבך: מבית תוגרמה סוסים ו
ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך: בני דדן רכליך
איים רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים השי
השיבו אשכרך: ארם סחרתך מרב מעשיך
בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמות וכדכד נ
נתנו בעזבוניך: יהודה וארץ ישראל המה ר
רכליך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נ
נתנו מערבך: דמשק סחרתך ברב מעשיך
מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר: ודן ויון
מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה
במערבך היה: דדן רכלתך בבגדי חפש לר
לרכבה: ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך
בכרים ואילים ועתודים בם סחריך: רכלי ש
שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשם ו
ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך: חרן וכנה
ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: המה
רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי
ברומים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך:
אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכב
ותכבדי מאד בלב ימים: במים רבים הביאוך
השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים:
הונך ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך מחזיקי
בדקך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך א
אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב

ימים ביום מפלתך לקול זעקת חבליך ירעשו
מגרשות וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט
מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו וה
והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר
על ראשיהם באפר יתפלשו והקריחו אליך
קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במר נפש מס
מספד מר ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו
עליך מי כצור כדומה בתוך הים בצאת עז
עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב ה
הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ עת נשב
נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קה
קהלך בתוכך נפלו כל ישבי האיים שממו ע
עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים סח
סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינ
ואינך עד עולם

ויהי דבר יהוה א
אלי לאמר בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר
אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב
אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל
ותתן לבך כלב אלהים הנה חכם
אתה מדנאל כל סתום לא עממוך בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף ב
באוצרותיך ברב חכמתך ברכלתך הרבית חי
חילך ויגבה לבבך בחילך לכן
כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב
אלהים לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גו
גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו
יפעתך לשחת יורידוך ומתה ממותי חלל בל
בלב ימים האמר תאמר אלהים אני לפני ה
הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך מותי

ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם א
אדני יהוה ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שא קינה על מלך צר ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא
חכמה וכליל יפי בעדן גן אלהים היית כל
אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תר
תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב
מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו
את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש
אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת תמים
אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה
בך ברוב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא וא
ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכך
מתוך אבני אש גבה לבך ביפיך שחת חכמ
חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך לפני
מלכים נתתיך לראוה בך מרב עוניך בעול ר
רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך ה
היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כ
כל ראיך כל יודעיך בעמים שממו עליך בל
בלהות היית ואינך עד עולם ויהי דבר יהו
יהוה אלי לאמר בן אדם שים פניך אל צידון
והנבא עליה ואמרת כה אמר אדני יהוה ה
הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני
יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה ושל
ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל
בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהו
יהוה ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון
ממאיר וקוץ מכאיב מכל סביבתם השאט
השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישר

ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקד
ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם
אשר נתתי לעבדי ליעקב: וישבו עליה לבטח
ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי
שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם ויד
וידעו כי אני יהוה אלהיהם:

בשנה העשירית בעשרי בשנים עשר
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא על
עליו ועל מצרים כלה: דבר ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים הת
התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר
לי יארי ואני עשיתני: ונתתי חחים בלחייך ו
והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך
מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך
תדבק: ונטשתיך המדברה אתך ואת כל דגת
יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תק
תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לא
לאכלה: וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה
יען היותם משענת קנה לבית ישראל: בתפשם
בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשע
ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מ
מתנים: לכן כה אמר אדני
יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אד
אדם ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה ו
וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי וא
ואני עשיתי: לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי
את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממג
ממגדל סונה ועד גבול כוש: לא תעבר בה ו
רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תש

תשב ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מצרים
שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ע
ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה
והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצ
בארצות: כי כה אמר אדני
יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים
מן העמים אשר נפצו שמה: ושבתי את ש
שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס א
אל ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה:
מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד
על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ול
ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר ע
עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהו
יהוה: ויהי בעשרים
ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם נבוכדראצר מלך
בבל העביד את חילו עבדה גדולה אל צר
כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד
עליה:

לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן
לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונ
ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה
שכר לחילו: פעלתו אשר עבד בה נתתי לו
את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהו
יהוה: ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל
ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהו
יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הלילו

הה ליום : כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום
ענן עת גוים יהיה : ובאה חרב במצרים והית
והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולק
ולקחו המונה ונהרסו יסודותיה : כוש ופוט ול
ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם
בחרב יפלו : כה אמר יהוה
ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סו
סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה : ונשמו
בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרב
נחרבות תהיינה : וידעו כי אני יהוה בתתי אש
במצרים ונשברו כל עזריה : ביום ההוא יצאו
מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח
והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה בא
באה : כה אמר אדני יהוה
והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר
מלך בבל : הוא ועמו אתו עריצי גוים מובא
מבאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על
מצרים ומלאו את הארץ חלל : ונתתי יארים
חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשים
והשמתי ארץ ומלואה ביד זרים אני יהוה ד
דברתי : כה אמר אדני יהוה
והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשי
ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יר
יראה בארץ מצרים : והשמתי את פתרוס ונ
ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא : ושפכתי
חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון
נא : ונתתי אש במצרים חול תחול סין ונא תהיה
להבקע ונף צרי יומם : בחורי און ופיבסת ב
בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה : ובתחפנחס
חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונש

ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה
בשבי תלכנה : ועשיתי שפטים במצרים וידעו
כי אני יהוה : ויהי
באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם את זרוע
פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה
לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לת
לתפש בחרב : לכן כה אמר אדני יהוה הנני
אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתיו
את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב
מידו : והפצתי את מצרים בגוים וזריתים ב
בארצות : וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי
את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונ
ונאק נאקות חלל לפניו : והחזקתי את זרעות
מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי א
אני יהוה בתתי את חרבי ביד מלך בבל ונטה
אתה אל ארץ מצרים : והפצתי את מצרים
בגוים וזריתי אתם בארצות וידעו כי אני יה
יהוה :
ויהי באחת עשרה שנה בשלשי באחד
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם
אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל
מי דמית בגדלך : הנה אשור ארז בלבנון יפה
ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים הית
היתה צמרתו : מים גדלוהו תהום רוממתהו
את נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלת
תעלותיה שלחה אל כל עצי השדה : על
כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פארתיו ממים רבים ב
בשלחו : בסעפתיו קננו כל עוף

השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ו
ובצלו ישבו כל גוים רבים : וייף בגדלו בא
בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים :
ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא ר
דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתיו
כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו : יפה
עשיתיו ברוב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן א
אשר בגן האלהים :
לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו אל בין עבתים ורם לבבו
בגבהו : ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו
ברשעו גרשתיהו : ויכרתהו זרים עריצי גוים
ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליו
דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ
וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו : על מפל
מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פארתיו ה
היו כל חית השדה : למען אשר לא יגבהו ב
בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם
אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל
שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית
בתוך בני אדם אל יורדי בור :
כה אמר אדני יהוה ביום
רדתו שאלה האבלתי כסתי עליו את תהום ו
ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדיר ע
עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה : מקול
מפלתו הרעשתי גוים בהורידי אתו שאלה א
את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי ע
עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים : גם הם
אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו
בצלו בתוך גוים : אל מי דמית ככה בכבוד

ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל אר
ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי ח
חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה :
ויהי בשתי עשרה שנה
בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהו
יהוה אלי לאמר : בן אדם שא קינה על פר
פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נ
נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך
ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם :
כה אמר אדני יהוה ופרשתי
עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך ב
בחרמי : ונטשתיך בארץ על פני השדה אטי
אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבע
והשבעתי ממך חית כל הארץ : ונתתי את ב
בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך : ו
והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפ
ואפיקים ימלאון ממך :
וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את כ
כוכביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר או
אורו : כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך
ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה : והכ
והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגו
בגוים על ארצות אשר לא ידעתם : והשמותי
עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער
בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש
לנפשו ביום מפלתך : כי כה אמר אדני יהו
יהוה חרב מלך בבל תבואך : בחרבות גבו
גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושד
ושדדו את גאון מצרים ונשמד את כל הם
המונה : והאבדתי את כל

בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל
אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: אז א
אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם
אדני יהוה: בתתי את ארץ מצרים שממה ונ
ונשמה ארץ ממלואה בהכותי את כל יושבי
בה וידעו כי אני יהוה: קינה היא וקוננוה בנות
הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המו
המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה:

ויהי בשתי עשרה שנה
בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לא
לאמר: בן אדם נהה על המון מצרים והור
והורדהו אותה ובנות גוים אדירים אל ארץ
תחתיות את יורדי בור: ממי נעמת רדה והש
והשכבה את ערלים: בתוך חללי חרב יפלו
חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה: ידברו
לו אילי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו
שכבו הערלים חללי חרב: שם אשור וכל ק
קהלה סביבותיו קברותיו כלם חללים נפלים ב
בחרב: אשר נתנו קברותיה בירכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים ב
בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים: שם עי
עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים
הנופלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור: בתוך חללים נתנו
משכב לה בכל המונה סביבותיו קברותיה כלם
ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נ
נתן: שם משך תובל וכל המונה סביבותיו קב
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חי

חתיתם בארץ חיים: ולא ישכבו את גבורים
נופלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מל
מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונותם על עצמותם כי חתית גבורים ב
בארץ חיים: ואתה בתוך ערלים תשבר ותש
ותשכב את חללי חרב: שמה אדום מלכיה ו
וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי
חרב המה את ערלים ישכבו ואת יורדי בור:
שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו
את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכ
וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם
את יורדי בור: אותם יראה פרעה ונחם על כל
המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני
יהוה: כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב
בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המו
המונה נאם אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר
אל בני עמך ואמרת אלהם ארץ כי אביא ע
עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקצי
מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: וראה את ה
החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר א
את העם: ושמע השמע את קול השופר שם
ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יה
יהיה: את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו
יהיה והוא נזהר נפשו מלט: והצפה כי יראה
את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא
נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו
נלקח ודמו מיד הצפה אדרש:

ואתה בן אדם
צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת

מפי דבר והזהרת אתם ממני: באמרי לרשע
רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מד
דרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אב
אבקש: ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב
ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה
נפשך הצלת: ואתה בן אדם
אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פ
פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ו
ואיך נחיה: אמר אליהם חי אני נאם אדני י
יהוה אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב ר
רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הר
הרעים ולמה תמותו בית ישראל:
ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת
הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע
לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יו
יוכל לחיות בה ביום חטאתו: באמרי לצדיק
חיה יחיה והוא בטח על צדקתו ועשה עול כ
כל צדקותיו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה
בו ימות: ובאמרי לרשע מות תמות ושב מח
מחטאתו ועשה משפט וצדקה: חבל ישיב ר
רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי
עשות עול חיו יחיה ולא ימות: כל חטאתיו א
אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עש
עשה חיו יחיה: ואמרו בני עמך לא יתכן ד
דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ומת בהם: ובשוב רשע
מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא י
יחיה: ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כד
כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל:
ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה

לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם ל
לאמר הכתה העיר: ויד יהוה היתה אלי בערב
לפני בא הפליט ויפתח את פי עד בא אלי ב
בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמ
אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את ה
הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למור
למורשה: לכן אמר אליהם כה אמר אדני י
יהוה על הדם תאכלו ועיניכם תשאו אל גלו
גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו: עמדתם
על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רע
רעהו טמאתם והארץ תירשו: כה תאמר א
אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא א
אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני הש
השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות וב
ובמערות בדבר ימותו: ונתתי את הארץ שמ
שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי
ישראל מאין עובר: וידעו כי אני יהוה בתתי
את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם א
אשר עשו: ואתה בן
אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות וב
ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את
אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא
מאת יהוה: ויבאו אליך כמבוא עם ויש
וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואתם ל
לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי
בצעם לבם הלך: והנך להם כשיר עגב
עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דב
דבריך ועשים אינם אותם: ובבאה הנה

באה וידעו כי נביא היה בתוכם׃
ויהי דבר יהוד אלי לאמר׃ בן אדם
הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אלהם
לרועים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל
אשר היו רעים אתם הלא הצאן ירעו הרעים׃
את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבר
הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו׃ את הנחלות
לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשב
ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השב
השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה
רדיתם אתם ובפרך׃ ותפוצינה מבלי רעה ות
ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצנה׃
ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ו
ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ו
ואין מבקש׃ לכן רעים שמעו את דבר יהוד׃
חי אני נאם אדני יהוד אם לא יען היות צ
צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית ה
השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני ו
וירעו הרעים אתם ואת צאני לא רעו׃ לכן
הרעים שמעו דבר יהוד׃ כה אמר אדני יה
יהוד הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מי
מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד
הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תה
תהיינה להם לאכלה׃ כי כה אמר אדני יהוד
הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים׃ כבק
כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו
נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מ
מכל המקמות אשר נפצו שם ביום ענן וער
וערפל׃ והוצאתים מן העמים וקבצתים מן
הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים א
אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ׃

במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישר
ישראל יהיה נויהם שם תרבצנה בנוה טוב
ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל׃ אני א
ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוד׃
את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנש
ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת הש
השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במש
במשפט׃ ואתנה צאני כה אמר אדני יהוד
הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים׃
המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרע
מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו
ואת הנותרים ברגליכם תרפשון׃ וצאני מר
מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשת
תשתינה׃ לכן כה אמר אדני
יהוד אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה
ובין שה רזה׃ יען בצד ובכתף תהדפו ובקר
ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצ
הפצותם אותנה אל החוצה׃ והושעתי לצאני
ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה׃
והקימתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את
עבדי דוד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לר
לרעה׃ ואני יהוד אהיה להם לאלהים ועבדי
דוד נשיא בתוכם אני יהוד דברתי׃ וכרתי ל
להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הא
הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים׃
ונתתי אתם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי ה
הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו׃ ונתן עץ השדה
את פריו והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם
לבטח וידעו כי אני יהוד בשברי את מטות ע
עלם והצלתים מיד העבדים בהם׃ ולא יהיה
עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו

לבטח ואין מחריד׃ והקמתי להם מטע לשם
ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו ע
עוד כלמת הגוים׃ וידעו הגוים כי אני יהוה
אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם א
אדני יהוה׃ ואתן צאני צאן מרעיתי אדם א
אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך על הר שעיר
והנבא עליו׃ ואמרת לו כה אמר אדני יהוה
הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך
שממה ומשמה׃ עריך חרבה אשים ואתה
שממה תהיה וידעת כי אני יהוה׃ יען היות
לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי
חרב בעת אידם בעת עון קץ׃ לכן חי אני נאם
אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם ל
לא דם שנאת ודם ירדפך׃ ונתתי את הר ש
שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ו
ושב׃ ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך וגאותיך
וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם׃ שממות
עולם אתנך ועריך לא תשבנה וידעתם כי
אני יהוה׃ יען אמרך את שני הגוים ואת שתי
הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכ
וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי
בם כאשר אשפטך׃ וידעת כי אני יהוה שמ
שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי
ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה׃ ותג
ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם
אני שמעתי׃ כה אמר
אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה
לך׃ כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר

שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר
וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה׃
ואתה בן אדם הנבא
אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו ד
דבר יהוה׃ כה אמר אדני יהוה יען אמר ה
האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה ה
היתה לנו׃ לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב ל
להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על
שפת לשון ודבת עם׃ לכן הרי ישראל שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממ
השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז ולג
וללעג לשארית הגוים אשר מסביב׃
לכן כה
אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי
על שארית הגוים ועל אדום כלה אשר נתנו
את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב ב
בשאט נפש למען מגרשה לבז׃ לכן הנבא
על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות ל
לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשא
נשאתם׃ לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי
את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המ
המה כלמתם ישאו׃ ואתם הרי ישראל ענפ
ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי
קרבו לבוא׃ כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונ
ונעבדתם ונזרעתם׃ והרביתי עליכם אדם
כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות
תבנינה׃ והרביתי עליכם אדם ובהמה ור
ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם

והטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה ו
והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירש
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד ל
לשכלם: כה אמר
אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם את
ומשכלת גויך היית: לכן אדם לא תאכלי עו
עוד וגויך לא תשכלי עוד נאם אדני יהוה: ו
ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת
עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נ
נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם בית
ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה בד
בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דר
דרכם לפני: ואשפך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה: ו
ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכ
וכעלילותם שפטתים: ויבוא אל הגוים אשר
באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם ע
עם יהוה אלה ומארצו יצאו: ואחמל על שם
קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר
באו שמה: לכן אמר לבית ישראל כה אמר
אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל
כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר
באתם שם: וקדשתי את שמי הגדול המחו
המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו ה
הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי
בכם לעיניהם: ולקחתי אתכם מן הגוים וקב
וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם
אל אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים ו
וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אט

אטהר אתכם: ונתתי לכם לב חדש ורוח חד
חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתן
בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומש
ומשפטי תשמרו ועשיתם: וישבתם בארץ א
אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים: והושעתי אתכם מכל
טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ו
ולא אתן עליכם רעב: והרביתי את פרי ה
העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עו
עוד חרפת רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם: לא ל
למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכ
לכם בושו והכלמו מעונתיכם בית ישראל: כ
כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל
עונתיכם והושבתי את הערים ונבנו החרב
החרבות: והארץ הנשמה תעבד תחת אשר
היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו הארץ
הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות
והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: וידעו ה
הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה ב
בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה ד
דברתי ועשיתי: כה
אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישר
ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן ת
תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וי
וידעו כי אני יהוה: סליק
היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברוח

הפטרה חול שלמועד ופסח

יהוד ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצם
עצמות: והעבירני עליהם סביב סביב והנה
רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מא
מאד: ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות
האלה ואמר אדני יהוד אתה ידעת: ויאמר
אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליה
אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוד:
כה אמר אדני יהוד לעצמות האלה הנה אנ
אני מביא בכם רוח וחייתם: ונתתי עליכם גי
גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם ע
עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני י
יהוד: ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי
והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: ו
וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם
עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: ויאמר
אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
אל הרוח כה אמר אדני יהוד מארבע רוחות
באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו: והנב
והנבאתי כאשר צוני ותבא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: ו
ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית
ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו וא
ואבדה תקותנו נגזרנו לנו: לכן הנבא ואמ
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוד הנה אני
פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותי
מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת י
ישראל: וידעתם כי אני יהוד בפתחי את קב
קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי:
ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על א
אדמתכם וידעתם כי אני יהוד דברתי ועשיתי
נאם יהוד:

ויהי דבר יהוד אלי לאמר: ואתה
בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה
ולבני ישראל חבריו ולקח עץ אחד וכתוב על
עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חביר
חבריו: וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ א
אחד והיו לאחדים בידך: וכאשר יאמרו א
אליך בני עמך לאמר הלא תגיד לנו מה אל
אלה לך: דבר אליהם כה אמר אדני יהוד
הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חבריו ונתתי אתם עליו את ע
עץ יהודה ועשיתים לעץ אחד והיו אחד בי
בידי: והיו העצים אשר תכתב עליהם ביד
בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה אמר א
אדני יהוד הנה אני לקח את בני ישראל מב
מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מ
מסביב והבאתי אתם אל אדמתם: ועשי
ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ו
ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עו
עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכ
ממלכות עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מ
מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי א
אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:
ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכ
לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו את
אתם: וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי
ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה
המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד ע

עבדי נשיא להם לעולם: וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה משכני
עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי ל
לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את
ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם:
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך אל גוג
ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא
עליו: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותבל: ושובבתיך ונתתי
חחים בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך
סוסים ופרשים לבושי מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם: פרס כוש ופו
ופוט אתם כלם מגן וכובע: גמר וכל אגפיה
בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עם
עמים רבים אתך: הכן והכן לך אתה וכל ל
קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: מ
מימים רבים תפקד באחרית השנים תבא א
אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים ר
רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמי
תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כל
כלם: ועלית כשאה תבא כענן לכסות הארץ
תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אותך:
כה
אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דבר
דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה: וא
ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים
ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח וד
ודלתים אין להם: לשלל שלל ולבז בז להשיב
ידך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים

עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ: שב
שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו
לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת
קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין ל
לשלל שלל גדול: לכן הנבא
בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה ה
הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
תדע: ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה וע
ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדו
גדול וחיל רב: ועלית על עמי ישראל כענן ל
לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאי
והביאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי ב
בהקדשי בך לעיניהם גוג: כה
אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בי
בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנב
הנבאים בימים ההם שנים להביא אותך ע
עליהם: ס והיה ביום ההוא ביום
בא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה ת
תעלה חמתי באפי: ובקנאתי באש עברתי ד
דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול
על אדמת ישראל: ורעשו מפני דגי הים ועוף
השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על
האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונ
ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה ל
לארץ תפול: וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם
אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: ונשפטתי
אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש
אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים
רבים אשר אתו: והתגדלתי והתקדשתי ונוד
ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהו
יהוה: ואתה בן אדם

הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוד ה
הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל ׃ ושו
ושובבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון
והביאתיך על הרי ישראל ׃ והכיתי קשתך מי
מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל ׃ על ה
הרי ישראל תפל אתה וכל אגפיך ועמים אש
אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה
נתתיך לאכלה ׃ על פני השדה תפל כי אני ד
דברתי נאם אדני יהוד ׃ ושלחתי אש במגוג
ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוד ׃ וא
ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ול
ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוד קדוש בישראל ׃ הנה באה ונהיי
ונהיתה נאם אדני יהוד הוא היום אשר דב
דברתי ׃ ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשי
והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים וב
ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שני
שנים ׃ ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחט
יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו
את שלליהם ובזזו את בוזזיהם נאם אדני יה
יהוד ׃

והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גיא העברים קדמת הים וחס
וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג
ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג ׃ וקברום
בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חד
חדשים ׃ וקברו כל עם הארץ והיה להם ל
לשם יום הכבדי נאם אדני יהוד ׃ ואנשי תמ
תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את הע
העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה
מקצה שבעה חדשים יחקרו ׃ ועברו העב
העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו
ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון ג
גוג ׃ וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ ׃

ואתה
בן אדם כה אמר אדני יהוד אמר לצפור כ
כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האס
האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם ז
זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושת
ושתיתם דם ׃ בשר גבורים תאכלו ודם נ
נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פר
פרים מריאי בשן כלם ׃ ואכלתם חלב לש
לשבעה ושתיתם דם לשכרון מזבחי אשר
זבחתי לכם ׃ ושבעתם על שלחני סוס ורכ
ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהו
יהוד ׃ ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגו
הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אש
אשר שמתי בהם ׃ וידעו בית ישראל כי א
אני יהוד אלדיהם מן היום ההוא והלאה ׃ ו
וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על א
אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד
צריהם ויפלו בחרב כלם ׃ כטמאתם וכ
וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם ׃

לכן
כה אמר אדני יהוד עתה אשיב את שבית יע
יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם ק
קדשי ׃ ונשו את כלמתם ואת כל מעלם
אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח וא
ואין מחריד ׃ בשובבי אתם מן העמים
וקבצתי אתם מארצות

איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים : ויד
וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם א
אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר
עוד מהם שם : ולא אסתיר עוד פני מהם א
אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם א
אדני יהוה :

בעשרים וחמש שנה לגלותינו
בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום ה
הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה : במ
במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל וני
ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מ
מנגב : ויבא אותי שמה והנה איש מראהו כ
כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המ
המדה והוא עמד בשער : וידבר אלי האיש
בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לב
לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הר
הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר א
אתה ראה לבית ישראל : והנה חומה מחוץ
לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה ש
שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנ
הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד : ויבא אל
שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעל
במעלותיו וימד את סף השער קנה אחד רחב
ואת סף אחד קנה אחד רחב : והתא קנה אח
אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש
אמות וסף השער מאצל אולם השער מהב
מהבית קנה אחד : וימד את אולם השער ש
שמנה אמות ואילו שתים אמות ואולם השע
השער מהבית : ותאי השער דרך הקדים ש
שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלש
לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפה : וי
וימד את רחב פתח השער עשר אמות אורך
השער שלש עשרה אמות : וגבול לפני התא
התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה וה
והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו : וימ
וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים
וחמש אמות פתח נגד פתח : ויעש את אילם
ששים אמה ואל איל החצר השער סביב ס
סביב : ועל פני השער היאתון על לפני אולם
השער הפנימי חמשים אמה : וחלונות אטום
אטומות אל התאים ואל אליהמה לפנימה ל
לשער סביב סביב וכן לאילמות וחלונות סב
סביב סביב לפנימה ואל איל תמרים :

ויביאני אל החצר החיצונה
והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב
שלשים לשכות אל הרצפה : והרצפה אל כ
כתף השערים לעמת אורך השערים הרצ
הרצפה התחתונה : וימד רחב מלפני השע
השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ
מאה אמה הקדים והצפון : והשער אשר פנ
פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו
ורחבו : ותאו שלשה מפו ושלשה מפו ואי
ואילו ואילמו היה כמדת השער הראשון חמ
חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים בא
באמה : וחלונו ואילמו ותמרו כמדת הש
השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שב
שבע יעלו בו ואילמו לפניהם : ושער לחצ
לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימ
וימד משער אל שער

מאה אמה: ויוליכני דרך הדרום והנה שע
שער דרך הדרום ומדד אלו ואילמו כמדות
האלה: וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כה
כהחלונות האלה חמשים אמה אורך ורחב
חמש ועשרים אמה: ומעלות שבעה עלותו
ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד
מפו אל אלו: ושער לחצר הפנימי דרך הד
הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום
מאה אמות: ויביאני אל החצר הפנימי בש
בשער הדרום וימד את שער הדרום כמדות
האלה: ותאו ואילו ואילמו כמדות האלה וח
וחלונות לו ולאילמו סביב סביב חמשים אמה
ארך ורחב עשרים וחמש אמות: ואלמות ס
סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב
חמש אמות: ואילמו אל חצר החיצונה ותמ
ותמרים אל אלו ומעלות שמנה מעלו: ויבי
ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדים וימ
וימד את השער כמדות האלה: ותאו ואילו ו
ואילמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו ס
סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ו
ועשרים אמה: ואילמו לחצר החיצונה ותמ
ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מ
מעלו: ויביאני אל שער הצפון ומדד כמד
כמדות האלה: תאו אילו ואילמו וחלונות לו
סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה: ואלו לחצר החיצונה ותמ
ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מ
מעלו: ולשכה ופתחה באילם השערים ש
שם ידיחו את העלה: ובאולם השער שנ

שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפו לשח
לשחוט אליהם העלה והחטאת והאשם: ו
ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצ
הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת
אשר לאלם השער שנים שלחנות: ארב
ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפ
מפה לכתף השער שמנה שלחנות אליהם י
ישחטו: וארבעה שלחנות לעלה אבני גזי
גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת ו
וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכ
הכלים אשר ישחטו את העלה בם והזבח:
והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב סב
סביב ואל השלחנות בשר הקרבן: ומחוצ
ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר
הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם ד
דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני
דרך הצפון: וידבר אלי זה הלשכה אשר
פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת ה
הבית: והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכ
לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צ
צדוק הקרובים מבני לוי אל יהוד לשרתו:
וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מא
מאה אמה מרובעת והמזבח לפני הבית: ו
ויבאני אל אולם הבית וימד אל אולם חמ
חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב ה
השער שלש אמות מפו ושלוש אמות מפו:
ארך האולם עשרים אמה ורחב עשתי עש
עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמו
ועמדים

אל האילים אחד מפה ואחד מפה: ויביאני
אל ההיכל וימד את האילם שש אמות רחב
מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: ורחב
הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות
מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים
אמה ורחב עשרים אמה: ובא לפנימה וימד
איל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות
ורחב הפתח שבע אמות: וימד את ארכו
עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני
ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: וימד
את קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע
אמות סביב סביב לבית סביב: והצלעות צלע
אל צלע שלש ושלשים פעמים ובאות בקיר
אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות
אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: ורחבה
ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב
הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על
כן רחב הבית למעלה וכן התחתונה יעלה
על העליונה לתיכונה: וראיתי לבית גבה
סביב סביב מיסדות הצלעות מלא הקנה שש
אמות אצילה: רחב הקיר אשר לצלע אל
החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית: ובין הלשכות רחב עשרים
אמה סביב לבית סביב סביב: ופתח הצלע
למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד
לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב
סביב: והבנין אשר אל פני הגזרה פאת
דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים
אמה: וימדד את הבית ארך מאה אמה

והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה:
ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה:
ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על
אחריה ואתיקיהא מפו ומפו מאה אמה
וההיכל הפנימי ואולמי החצר: הספים
והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחיף עץ סביב סביב
והארץ עד החלנות והחלנות מכסות: על
מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל
כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון
מדות: ועשוי כרובים ותמרים ותמרה
בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: ופני
אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל
התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב
סביב: מהארץ עד מעל הפתח הכרובים
והתמרים עשוים וקיר ההיכל: ההיכל
מזוזת רבועה ופני הקדש המראה כמראה:
המזבח עץ שלש אמות גבוה וארכו שתים
אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ
וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה:
ושתים דלתות להיכל ולקדש: ושתים
דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים
לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: ועשויה
אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים
כאשר עשוים לקירות ועב עץ אל פני
האולם מהחוץ: וחלונים אטומות ותמרים
מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית
והעבים: ויוציאני אל החצר החיצונה הדרך
דרך הצפון ויביאני אל הלשכה אשר נגד

הגזרה

ואשר נגד הבנין אל הצפון׃ אל פני ארך
אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמ
אמות׃ נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד
רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני א
אתיק בשלשים׃ ולפני הלשכות מהלך עשר
אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופת
ופתחיהם לצפון׃ והלשכות העליונות קצרות
כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתיכ
ומהתיכנות בנין׃ כי משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהת
מהתחתונות ומהתיכנות מהארץ׃ וגדר אשר
לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החיצונה
אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה׃ כי ארך
הלשכות אשר לחצר החיצנה חמשים אמה
והנה על פני ההיכל מאה אמה׃ ומתחתה ל
לשכות האלה המביא מהקדים בבאו להנה
מהחצר החיצנה׃ ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות׃
ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך
הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפ
וכמשפטיהן וכפתחיהן׃ וכפתחי הלשכות א
אשר דרך הדרום פתח בראש דרך בפני הג
הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן׃ ויאמר אלי
לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני
הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם
הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים
שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום קדוש׃ בבאם הכהנים ול
ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה

ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם׃
וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך
השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב
סביב׃ מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש
מאות קנים בקנה המדה סביב׃ מדד רוח ה
הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב׃
את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנ
בקנה המדה׃ סבב אל רוח הים מדד חמש
מאות קנים בקנה המדה׃ לארבע רוחות מ
מדדו חומה לו סביב סביב ארך חמש מא
מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש
לחל׃ ויולכני אל השער שער אשר פנה
דרך הקדים׃ והנה כבוד אלהי ישראל ב
בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והא
והארץ האירה מכבדו׃ וכמראה המר
המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי ב
בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אש
אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני׃ וכב
וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פנ
פניו דרך הקדים׃ ותשאני רוח ותביאני אל
החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה את הב
הבית׃ ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה
עמד אצלי׃ ויאמר אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם
בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בי
בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנו
בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם׃ בתתם ספם
את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני ובי
וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבתם אש
אשר עשו ואכל אתם באפי׃ עתה ירחקו את

זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם ל
לעולם: אתה בן אדם
הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונת
מעונתיהם ומדדו את תכנית: ואם נכלמו מכ
מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו
ומובאיו וכל צורתיו ואת כל חקתיו וכל צורות
צורותו וכל תורתו הודע אתם וכתוב לעיני
לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקת
חקתיו ועשו אתם: זאת תורת הבית על ראש
ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה
זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח באמות
אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וג
וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב ה
המזבח: ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה
שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הק
הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורח
ורחב האמה: וההראל ארבע אמות ומהרי
ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע: והאראיל
שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע
אל ארבעת רבעיו: והעזרה ארבע עשרה א
ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמ
אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: ויאמר א
אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות
המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ול
ולזרק עליו דם: ונתתה אל הכהנים הלוים א
אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אד
אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: ולק
ולקחת מדמו ונתתה אל ארבע קרנתיו ואל אר
ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת

אתו וכפרתהו: ולקחת את הפר החטאת ושר
ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: וביום
השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחט
וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר: בכלו
בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואי
ואיל מן הצאן תמים: והקרבתם לפני יהוה ו
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אתם
עלה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר חטאת
ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יע
יעשו: שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו
אתו ומלאו ידו: ויכלו את הימים והיה ביום
השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח א
את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נ
נאם אדני יהוה: וישב
אתי דרך שער המקדש החיצון הפונה קדים
והוא סגור: ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור
יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אל
אלהי ישראל בא בו והיה סגור: את הנשיא
נשיא הוא ישב בו לאכל לחם לפני יהוה מד
מדרך אולם השער יבא ומדרכו יצא: ויבא
ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא
והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל ע
על פני: ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך
וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני
מדבר אותך לכל חקות בית יהוה ולכל תורו
תורותיו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי
המקדש: ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבתיכם בית
ישראל: בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי
בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריב

בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בר
בריתי אל כל תועבותיכם׃ ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכ
לכם׃ כה אמר אדני
יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא
אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישר
ישראל׃ כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בת
בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גילולי
גלוליהם ונשאו עונם׃ והיו במקדשי משרתים
פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית ה
המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם וה
והמה יעמדו לפניהם לשרתם׃ יען אשר יש
ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל
למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם א
אדני יהוה ונשאו עונם׃ ולא יגשו אלי לכהן
לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונ
ונשאו כלמתם ותועבתם אשר עשו׃ ונתתי
אתם שומרי משמרת הבית לכל עבדתו ול
ולכל אשר יעשה בו׃ הפטרה לאמור
והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו
את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מע
מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני ל
להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה׃ המה
יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לש
לשרתני ושמרו את משמרתי׃ והיה בבואם א
אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילב
ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בש
בשערי החצר הפנימית וביתה׃ פארי פשתים
יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתני
מתניהם לא יחגרו ביזע׃ ובצאתם אל החצר

החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפש
יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתים בם
והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים א
אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם׃ ורא
וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכס
יכסמו את ראשיהם׃ ויין לא ישתו כל כהן ב
בבואם אל החצר הפנימית׃ ואלמנה וגרושה
לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע ב
בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מ
מכהן יקחו׃ ואת עמי יורו בין קדש לחול ובין
טמא לטהור יודיעם׃ ועל ריב המה יעמדו
לשפט במשפטי ושפטהו ואת תורתי ואת חק
חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו׃
ואל מת אדם לא יבא לטמאה כי אם לאב ול
ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא הי
היתה לאיש יטמאו׃ ואחרי טהרתו שבעת ימ
ימים יספרו לו׃ וביום באו אל הקדש אל ה
החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו
נאם אדני יהוה׃ והיתה להם לנחלה אני נח
נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני
אחזתם׃ המנחה והחטאת והאשם המה א
יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה׃ ורא
וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל ת
תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית עריסתיכם
תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך׃ כל נבלה
וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכ
הכהנים׃ סליק ובהפילכם
את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש
מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ע
ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב׃

יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מא
מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו
סביב: ומן המדה הזאת תמוד ארך חמשה ו
ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה
המקדש קדש קדשים: קדש מן הארץ הוא
לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשר
לשרת את יהוד והיה להם מקום לבתים ומק
ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים אלף ארך
ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הב
הבית להם לאחזה עשרים לשכות: ואחזת ה
העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה
ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית
ישראל יהיה: ולנשיא מזה ומזה לתרומת ה
הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ו
ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת ק
קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מג
מגבול ים אל גבול קדימה: לארץ יהיה לו ל
לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי
והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם:

כה אמר אדני יהוד רב
לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו משפט
וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם
אדני יהוד: מאזני צדק ואיפת צדק ובת צ
צדק יהיה לכם: האיפה והבת תכן אחד יהיה
לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר ה
האיפה אל החמר יהיה מתכנתו: והשקל ע
עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים
שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכ
לכם: זאת התרומה אשר תרימו ששית האי
האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמ
מחמר השערים: וחק השמן והבת השמן מ
מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי
עשרת הבתים חמר: ושה אחת מן הצאן מן
המאתים ממשקה ישראל למנחה לעלה ולש
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוד:
פרשת החדש כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא בישראל: ועל הנשיא
יהיה העלות והמנחה והנסך בחגים ובחדש
ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל
הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת ה
העלה ואת השלמים לכפר בעד בית ישר
ישראל:

כה אמר אדני יהוד בראשון באחד
לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את ה
המקדש: ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח
ועל מזוזת שער החצר הפנימית: וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם
את הבית: בראשון בארבעה עשר יום לחד
לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מ
מצות יאכל: ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו
ובעד כל עם הארץ פר חטאת: ושבעת ימי
החג יעשה עולה ליהוד שבעת פרים ושבעת
אילים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת ש
שעיר עזים ליום: ומנחה איפה לפר ואיפה ל
לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: בשביעי בחמ
בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה
שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכש
וכשמן: כה אמר
אדני יהוד שער החצר הפנימית הפנה קדים

יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת י
יפתח וביום החדש יפתח ׃ ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד על־מזוזת השער וע
ועשו הכהנים את־עלתו ואת־שלמיו והשתח
והשתחוה על־מפתן השער ויצא והשער לא־
יסגר עד־הערב ׃ והשתחוו עם־הארץ פתח
השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה ׃
והעלה אשר־יקריב הנשיא ליהוה ביום הש
השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים ׃ ו
ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
ושמן הין לאיפה ׃

וביום החדש פר בן בקר תמימים וששת
כבשים ואיל תמימים יהיו ׃ ואיפה לפר ואיפה
לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג יד
ידו ושמן הין לאיפה ׃ ובבא הנשיא דרך אול
אולם השער יבא ובדרכו יצא ׃ ובבא עם־
הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער
צפון להשתחות יצא דרך שער נגב והבא ד
דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא יש
ישוב דרך השער אשר־בא בו כי נכחו יצא
יצאו ׃ והנשיא בתוכם בבאם יבא ובצאתם
יצאו ׃ ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה
לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן ה
הין לאיפה ׃ וכי
יעשה הנשיא נדבה עלה או שלמים נדבה ל
ליהוה ופתח לו את־השער הפנה קדים וע
ועשה את־עלתו ואת־שלמיו כאשר יעשה בי
ביום השבת ויצא וסגר את־השער אחרי צא
צאתו ׃ וכבש בן שנתו תמים תעשה עלה ליו
ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו ׃ ומנחה

תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
שלישית ההין לרס את־הסלת מנחה ליהוה
חקות עולם תמיד ׃ ועשו את־הכבש ואת־הם
המנחה ואת־השמן בבקר בבקר עולת תמיד ׃
כה אמר אדני
יהוה כי־יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחל
נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה ׃
וכי־יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה
לו עד־שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו
בניו להם תהיה ׃ ולא יקח הנשיא מנחלת ה
העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את־בנ
בניו למען אשר לא־יפצו עמי איש מאח
מאחזתו ׃ ויביאני במבוא אשר על־כתף הש
השער אל־הלשכות הקדש אל־הכהנים הפנ
הפנות צפונה והנה־שם מקום בירכתים ים
ימה ׃ ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו־ש
שם הכהנים את־האשם ואת־החטאת אשר
יאפו את־המנחה לבלתי הוציא אל־החצר ה
החיצונה לקדש את־העם ׃ ויוציאני אל־החצ
החצר החיצנה ויעבירני אל־ארבעת מקצעי
החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במק
במקצוע החצר ׃ בארבעת מקצעות החצר
חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב
מדה אחת לארבעתם מהקצעות ׃ וטור סביב
בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
הטירות סביב ׃ ויאמר אלי אלה בית המבש
המבשלים אשר יבשלו־שם משרתי הבית א
את־זבח העם ׃ וישבני אל־פתח הבית והנה־
מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי־פני
הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית

הימנית מנגב למזבח ׃ ויוצאני דרך שער צ
צפונה ויסבני דרך חוץ אל־שער החוץ דרך
הפונה קדים והנה מים מפכים מן־הכתף הים
הימנית ׃ בצאת האיש קדים וקו בידו וימד
אלף באמה ויעברני במים מי אפסים ׃ וימד
אלף ויעברני במים מי ברכים וימד אלף ויע
ויעברני מי מתנים ׃ וימד אלף נחל אשר לא־
אוכל לעבור כי־גאו המים מי שחו נחל אש
אשר לא יעבר ׃ ויאמר אלי הראית בן־אדם
ויולכני וישבני שפת הנחל ׃ בשובני והנה
אל־שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה ׃ ויא
ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל־הגלילה
הקדמונה וירדו על־הערבה ובאו הימה אל־
הימה המוצאים ונרפאו המים ׃ והיה כל־נפ
נפש חיה אשר־ישרץ אל כל־אשר יבוא שם
נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו
שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר־יבא־
שמה הנחל ׃ והיה יעמדו עליו דוגים מעין ג
גדי ועד־עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינ
למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה
מאד ׃ בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו ׃
ועל־הנחל יעלה על־שפתו מזה ומזה כל־עץ
מאכל לא־יבול עלהו ולא־יתם פריו לחדשיו
יבכר כי מימיו מן־המקדש המה יוצאים והי
והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה ׃

כה אמר אדני יהוה גה
גבול אשר תתנחלו את־הארץ לשני עשר ש
שבטי ישראל יוסף חבלים ׃ ונחלתם אותה א
איש כאחיו אשר נשאתי את־ידי לתתה לאב
לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה ׃
וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן־הים הגדול
הדרך חתלון לבוא צדדה ׃ חמת ברותה סב
סברים אשר בין־גבול דמשק ובין גבול חמת
חצר התיכון אשר אל־גבול חורן ׃ והיה גבול
מן־הים חצר עינן גבול דמשק וצפון צפונה
וגבול חמת ואת פאת צפון ׃ ופאת קדים מבין
חורן ומבין־דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ
ישראל הירדן מגבול על־הים הקדמוני תמ
תמדו ואת פאת קדימה ׃ ופאת נגב תימנה מ
מתמר עד־מי מריבות קדש נחלה אל־הים הג
הגדול ואת פאת־תימנה נגבה ׃ ופאת־ים הים
הגדול מגבול עד־נכח לבוא חמת זאת פאת־
ים ׃ וחלקתם את־הארץ הזאת לכם לשבטי
ישראל ׃ והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהג
ולהגרים הגרים בתוככם אשר־הולדו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכ
אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל ׃ והי
והיה בשבט אשר־גר הגר אתו שם תתנו נחל
נחלתו נאם אדני יהוה ׃

ואלה שמות השבטים מקצה צפונה
אל־יד דרך־חתלון לבוא־חמת חצר עינן גבול
דמשק צפונה אל־יד חמת והיו־לו פאת־קדים
הים דן אחד ׃ ועל גבול דן מפאת קדים עד־
פאת־ימה אשר אחד ׃ ועל גבול אשר מפאת
קדימה ועד־פאת־ימה נפתלי אחד ׃ ועל גבול
נפתלי מפאת קדמה ועד־פאת־ימה מנשה א
אחד ׃ ועל גבול מנשה מפאת קדימה עד־פ
פאת־ימה אפרים אחד ׃ ועל גבול אפרים מ

מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: וע
ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה י
יהודה אחד: ועל גבול יהודה מפאת קדים
עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו ח
חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החל
החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה ה
המקדש בתוכו: התרומה אשר תרימו ליהוה
ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפ
אלפים: ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנ
לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה ר
רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפ
אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והי
והיה מקדש יהוה בתוכו: לכהנים המקדש
מבני צדוק אשר שמרו את משמרתי אשר ל
לא תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הל
הלוים: והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ
קדש קדשים אל גבול הלוים: והלוים לעמת
גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורח
ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה ועשרים
אלף ורחב עשרת אלפים: ולא ימכרו ממנו ו
ולא ימר ולא יעבר ראשית הארץ כי קדש ל
ליהוה: וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני
חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב
ולמגרש והיתה העיר בתוכה: ואלה מדותיה
פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופא
ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ומפא
ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ו
ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים: והיה
מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה
חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וי

וימה חמשים ומאתים: והנותר בארך לעמת
תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת
אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והית
והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר: והעבד
העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל: כל התרו
התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועש
ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקד
הקדש אל אחזת העיר: והנותר לנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני
חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה
וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול
ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הק
הקדש ומקדש הבית בתוכה: ומאחזת הלוים
ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין ג
גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה: וי
ויתר השבטים מפאת קדימה עד פאת ימה
בנימן אחד: ועל גבול בנימן מפאת קדימה
עד פאת ימה שמעון אחד: ועל גבול שמעון
מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד: ו
ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ים
ימה זבולן אחד: ועל גבול זבולן מפאת קדי
קדימה עד פאת ימה גד אחד: ועל גבול גד
אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מר
מריבת קדש נחלה על הים הגדול: זאת הא
הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל וא
ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה:

ואלה תוצאת העיר

מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מד
מדה: ושערי העיר על שמות שבטי ישראל
שערים שלשה צפונה שער ראובן אחד שע

שער יהודה אחד שער לוי אחד ׃ ואל פאת
קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים
שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד ש
שער דן אחד ׃ ופאת נגבה חמש מאות ואר
וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער יששכר א
אחד שער זבולן אחד ׃ פ
פאת ימה חמש
מאותו
וארבעת
אלפים
שעריהם שלשה שער גד אחד ש
שער אשר אחד שער נפתלי אחד ׃
סביב שמנה עשר אלף ושם העיר
מיום יהוה
שמה ׃

וסימני יתקק

יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזי
עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירב
ירבעם בן יואש מלך ישראל ׃ תחילת דבר
יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח ל
לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הא
הארץ מאחרי יהוה ׃ וילך ויקח את גמר בת
דבלים ותהר ותלד לו בן ׃ ויאמר יהוה אליו
קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את ד
דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות
בית ישראל ׃ והיה ביום ההוא ושברתי את
קשת ישראל בעמק יזרעאל ׃ ותהר עוד ותלד
בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא
אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא א
אשא להם ׃ ואת בית יהודה ארחם והושעתים
ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב
ובמלחמה בסוסים ובפרשים ׃ ותגמל את ל
לא רחמה ותהר ותלד בן ׃ ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכ
לכם ׃ והיה
מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ו
ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא
עמי אתם יאמר להם בני אל חי ׃ ונקבצו בני

יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אח
אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל : א
אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה : ריבו
באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אי
אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין ש
שדיה : פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום
הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה
והמתיה בצמא : ואת בניה לא ארחם כי בני
זנונים המה : כי זנתה אמם הובישה הורתם
כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומי
ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי : לכן הנני ש
שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונת
ונתיבותיה לא תמצא : ורדפה את מאהביה ו
ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה
אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי
אז מעתה : והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה
הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזה
וזהב עשו לבעל : לכן אשוב ולקחתי דגני בע
בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי ל
לכסות את ערותה : ועתה אגלה את נבלותה
לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי : והש
והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל
מועדה : והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה
אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים
ליער ואכלתם חית השדה : ופקדתי עליה את
ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה ו
וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נא
נאם יהוד : לכן הנה אנכי מפתיה והולכתיה
המדבר ודברתי על לבה : ונתתי לה את כר
כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה ע

ועניתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מאר
מארץ מצרים : והיה
ביום ההוא נאם יהוד תקראי אישי ולא תק
תקראי לי עוד בעלי : והסרתי את שמות הב
הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם : וכרתי
להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם ע
עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומל
ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבט
לבטח : וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי ב
בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים : וארשתיך
לי באמונה וידעת את יהוד :
והיה ביום ההוא אענה
נאם יהוד אענה את השמים והם יענו את ה
הארץ : והארץ תענה את הדגן ואת התירש
ואת היצהר והם יענו את יזרעאל : וזרעתיה
לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי לל
ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלדי :
ויאמר
יהוד אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנ
ומנאפת כאהבת יהוד את בני ישראל והם פ
פנים אל אלדים אחרים ואהבי אשישי ענב
ענבים : ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר
שערים ולתך שערים : ואמר אליה ימים רבים
תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני א
אליך : כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין
מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד
ותרפים : אחר ישבו בני ישראל ובקשו את י
יהוד אלדיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יה
יהוד ואל טובו באחרית הימים :
שמעו דבר יהוד בני

ישראל כי ריב ליהוד עם יושבי הארץ כי אין
אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: אל
אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים ב
בדמים נגעו: על כן תאבל הארץ ואמלל כל
יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי
הים יאספו: אך איש אל ירב ואל יוכח איש
ועמך כמריבי כהן: וכשלת היום וכשל גם נ
נביא עמך לילה ודמיתי אמך: נדמו עמי
מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסך
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך ג
גם אני: כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון א
אמיר: חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפ
נפשו: והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו
ומעלליו אשיב לו: ואכלו ולא ישבעו הזנו
ולא יפרצו כי את יהוד עזבו לשמר: זנות ויין
ותירוש יקח לב: עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד
לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם:
על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו
תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תז
תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: לא אפ
אפקד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם
כי תנאפנה כי הם עם הזונות יפרדו ועם הק
הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: אם זונה אתה
ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל א
ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוד: כי כ
כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוד ב
ככבש במרחב: חבור עצבים אפרים הנח לו:
סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה:
צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם:
שמעו זאת

הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך ה
האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפ
למצפה ורשת פרושה על תבור: ושחטה ש
שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: אני ידעתי
אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנ
הזנית אפרים נטמא ישראל: לא יתנו מעלל
מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים
בקרבם ואת יהוד לא ידעו: וענה גאון ישר
ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם
כשל גם יהודה עמם: בצאנם ובבקרם ילכו
לבקש את יהוד ולא ימצאו חלץ מהם: ביהוד
בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש א
את חלקיהם: תקעו
שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און
אחריך בנימן: אפרים לשמה תהיה ביום תוכ
תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: היו
שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפך כמי
כמים עברתי: עשוק
אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צ
צו: ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה:
וירא אפרים את חליו ויהודה את מזורו וילך
אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא
לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור: כי
אנכי כשחל לאפרים וכבפיר לבית יהודה א
אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל: אלך
אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו
פני בצר להם ישחרנני: לכו ונשובה אל יהו
יהוד כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו: יחיינו
מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו: ונד
ונדעה נרדפה לדעת את יהוד כשחר נכון מ

מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ׃
מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה
וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך׃ על
כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפ
ומשפטיך אור יצא׃ כי חסד חפצתי ולא זבח
ודעת אלהים מעלות׃ והמה כאדם עברו בר
ברית שם בגדו בי׃ גלעד קרית פעלי און עק
עקבה מדם׃ וכחכי איש גדודים חבר כהנים
דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו׃ בבית ישר
ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נט
נטמא ישראל׃ גם יהודה שת קציר לה בשו
בשובי שבות עמי׃

כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים
ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט
גדוד בחוץ׃ ובל יאמרו ללבבם כל רעתם ז
זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו׃
ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים׃ כלם
מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מע
מעיר מלוש בצק עד חמצתו׃ יום מלכנו הח
החלו שרים חמת מיין משך ידו את לצצים׃
כי קרבו כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן
אפיהם בקר הוא בער כאש להבה׃ כלם יח
יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קרא בהם אלי׃ אפרים בעמים ה
הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה׃ א
אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה
בו והוא לא ידע׃ וענה גאון ישראל בפניו ול
ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכ
בכל זאת׃ ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מ
מצרים קראו אשור הלכו׃ כאשר ילכו אפר

אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם
איסרם כשמע לעדתם׃

אוי להם כי נדדו מ
ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדים וה
והמה דברו עלי כזבים׃ ולא זעקו אלי ב
בלבם כי ייילילו על משכבותם על דגן ותירו
ותירוש יתגוררו יסורו בי׃ ואני יסרתי חזק
חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע׃ ישובו לא
על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזע
מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים׃ אל
חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו ברי
בריתי ועל תורתי פשעו׃ לי יזעקו אלהי יד
ידענוך ישראל׃ זנח ישראל טוב אויב ירד
ירדפו׃ הם המליכו ולא ממני השירו ולא
ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען
יכרת׃ זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד
מתי לא יוכלו נקין׃ כי מישראל והוא חר
חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים י
יהיה עגל שמרון׃ כי רוח יזרעו וסופתה יק
יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח או
אולי יעשה זרים יבלעהו׃ נבלע ישראל
עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו׃ כי הם
המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו
אהבים׃ גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם וי
ויחלו מעט ממשא מלך שרים׃ כי הרב
הרבה אפרים מזבחות לחטא היו לו מזבחות ל
לחטא׃ אכתוב לו רבי תורתי כמו זר נחש
נחשבו׃ זבחי הבהבי
יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר
עונם ויפקד חטאתם המה מצרים ישובו׃

וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה
הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכ
ואכלה ארמנתיה׃
אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי
זנית מעל אלדיך אהבת אתנן על כל גרנות
דגן׃ גרן ויקב לא ירעם ותירוש לא יכחש ב
בה׃ לא ישבו בארץ יהוד ושב אפרים מצר
מצרים ובאשור טמא יאכלו׃ לא יסכו ליהו
ליהוד יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונ
אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפ
לנפשם לא יבוא בית יהוד׃ מה תעשו ליום
מועד וליום חג יהוד׃ כי הנה הלכו משד מ
מצרים תקבצם מף תקברם מחמד לכספם
קמוש יירשם חוח באהליהם׃ באו ימי הפק
הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל
הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה
משטמה׃ צפה אפרים עם אלדי נביא פח
יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלדיו׃ ה
העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם
יפקוד חטאתם׃
כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה
בתאנה בראשיתה ראיתי אבותכם המה באו
בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהב
כאהבם׃ אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה
ומבטן ומהריון׃ כי אם יגדלו את בניהם וש
ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם׃
אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה וא
ואפרים להוציא אל הורג בניו׃ תן להם יהוד
מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים׃
כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מע
מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף אהבתם

כל שריהם סררים׃ הכה אפרים שרשם יבש
פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי ב
בטנם׃ ימאסם אלדי כי לא שמעו לו ויהיו נד
נודדים בגוים׃ גפן
בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה
למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות׃ חלק
לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד
מצבותם׃ כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי ל
לא יראנו את יהוד והמלך מה יעשה לנו׃ ד
דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח ר
כראש משפט על תלמי שדי׃ לעגלות בי
בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו ו
וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו׃ ג
גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בש
בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו׃ נד
נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים׃ ונש
ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודר
ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כס
כסונו ולגבעות נפלו עלינו׃
מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו
לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה׃ ב
באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם
לשתי עינתם׃ ואפרים עגלה מלמדה אהבתי
לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב א
אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב׃ זרעו
לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת
לדרוש את יהוד עד יבוא וירה צדק לכם׃ ח
חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי
כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך׃ וקא
וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כש
כשד שלמן בית ארבאל

ביום מלחמה אם על בנים רטשה׃ ככה עשה
לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה
נדמה מלך ישראל׃ כי נער ישראל ואהבהו
וממצרים קראתי לבני׃ קראו להם כן הלכו
מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון׃ ו
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא
ידעו כי רפאתים׃ בחבלי אדם אמשכם בע
בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על
לחיהם ואט אליו אוכיל׃ לא ישוב אל ארץ מ
מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב׃ וח
וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממע
ממועצותיהם׃
ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד
לא ירומם׃ איך אתנך אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי׃ לא אעשה חרון
אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ול
ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר׃ אחרי
יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו
בנים מים׃ יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מ
מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהו
יהוה׃ סבבני
בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה
עד רד עם אל ועם קדושים נאמן׃ אפרים ר
רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושד ירב
ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים
יובל׃ וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעק
יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו׃ בבטן עקב א
את אחיו ובאונו שרה את אלהים׃ וישר א
אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל מצא
ימצאנו ושם ידבר עמנו׃ ויהוה אלהי הצב
הצבאות יהוה זכרו׃ ואתה באלהיך תשוב ח
חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד׃
כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב׃ ויאמ
ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל
יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא׃ ואנכי יה
יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך בא
באהלים כימי מועד׃ ודברתי אל הנביאים ו
ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה׃ א
אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זב
זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי׃
ויברח
יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובא
ובאשה שמר׃ ובנביא העלה יהוה את ישר
ישראל ממצרים ובנביא נשמר׃ הכעיס א
אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו י
ישיב לו אדניו׃ כדבר אפרים רתת נשא הו
הוא בישראל ויאשם בבעל וימת׃ ועתה יוסי
יוסיפו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם ומ
ומזהבם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה
להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון׃ ל
לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמץ י
יסער מגרן וכעשן מארבה׃ ואנכי יהוה אל
אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תד
תדע ומושיע אין בלתי׃ אני ידעתיך במדבר
בארץ תלאבות׃ כמרעיתם וישבעו שבעו וי
וירם לבם על כן שכחוני׃ ואהי להם כמו ש
שחל כנמר על דרך אשור׃ אפגשם כדב
שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא
חית השדה תבקעם׃

שחתך ישראל כי בי בעזרך : אהי מלכך אי
אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמ
אמרת תנה לי מלך ושרים : אתן לך מלך ב
באפי ואקח בעברתי : צרור
עון אפרים צפונה חטאתו : חבלי יולדה יבאו
לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר
בנים : מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי
דבריך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעי
מעיני : כי הוא בין אחים יפריא יבא קדים רו
רוח יהוד ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מ
מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה : תא
תאשם שמרון כי מרתה באלדיה בחרב יפלו
עולליהם ירטשו והריותיו יבקעו :
שובה ישראל עד יהוד אלדיך כי
כשלת בעונך : קחו עמכם דברים ושובו אל
יהוד ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשל
ונשלמה פרים שפתינו : אשור לא יושיענו
ועל סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלדינו ל
למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום : ארפא
משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו : א
אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרש
שרשיו כלבנון : ילכו יונקתיו ויהי כזית הודו ו
וריח לו כלבנון : ישבו ישבי בצלו יחיו דגן וי
ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון : אפרים מה לי
עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש
רענן ממני פריך נמצא : מי חכם ויבן אלה נ
נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוד וצדקים ילכו
בם ופשעים יכשלו בם :
דבר יהוד אשר היה אל יואל
בן פתואל : שמעו זאת הז

הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת
בימיכם ואם בימי אבתיכם : עליה לבניכם ס
ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר : י
יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל ה
הילק ויתר הילק אכל החסיל : הקיצו שכורים
ובכו והילילו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מ
מפיכם : כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מס
מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו : שם
גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה וה
והשליך הלבינו שריגיה : אלי כבתולה חגורת
שק על בעל נעוריה : הכרת מנחה ונסך מבית
יהוד אבלו הכהנים משרתי יהוד : שדד שדה
אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש א
אמלל יצהר : הובישו אכרים הילילו כרמים
על חטה ועל שעורה כי אבד קציר שדה : ה
הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמ
תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הוביש
ששון מבני האדם :
חגרו וספדו הכהנים הילילו
משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלדי
כי נמנע מבית אלדיכם מנחה ונסך : קדשו
צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הא
הארץ בית יהוד אלדיכם וזעקו אל יהוד : א
אהה ליום כי קרוב יום יהוד וכשוד משדי י
יבא : הלא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלד
אלדינו שמחה וגיל : עבשו פרדות תחת מגר
מגרפותיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כ
כי הוביש דגן : מה נאנחה בהמה נבכו ע
עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצא
הצאן נאשמו : אליך יהוד אקרא כי אש אכלה

נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה : ג
גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות המדבר :
תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי
ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרו
קרוב : יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשח
כשחר פרוש על ההרים עם רב ועצום כמה
כמוהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסיף
עד שני דור ודור : לפניו אכלה אש ואחריו
תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מ
מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו : כמר
כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון :
כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול
להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלח
מלחמה : מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פ
פארור : כגבורים ירוצון כאנשי מלחמה יעלו
חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארח
ארחתם : ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו
ילכון ובעד השלח יפלו ולא יבצעו : בעיר ישו
ישקו בחומה ירוצון בבתים יעלו בעד החל
החלונים יבאו כגנב : לפניו רגזה ארץ רעשו
שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם :
ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו
כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא
מאד ומי יכילנו : וגם עתה נאם יהוה שובו ע
עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד : וקרעו
לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם
כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונח
ונחם על הרעה : מי יודע ישוב ונחם והשאיר
אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם :

תקעו שופר בציון
קדשו צום קראו עצרה : אספו עם קדשו קה
קהל קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים
יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה : בין האולם
ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו ח
חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה
למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אל
אלהיהם : ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו :
ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את ה
הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא א
אתן אתכם עוד חרפה בגוים : ואת הצפוני
ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושד
ושממה את פניו אל הים הקדמני וסופו אל
הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הג
הגדיל לעשות : אל תיראי אדמה גילי ושמחי
כי הגדיל יהוה לעשות : אל תיראו בהמות ש
שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו
תאנה וגפן נתנו חילם : ובני ציון גילו ושמחו
ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצד
לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש ברא
בראשון : ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים
תירוש ויצהר : ושלמתי לכם את השנים אשר
אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול
אשר שלחתי בכם : ואכלתם אכול ושבוע והל
והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה ע
עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם : וידע
וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלה
אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם :
והיה אחרי כן אשפך
את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם

זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזינות ירא
יראו׃ וגם על העבדים ועל השפחות בימים
ההמה אשפוך את רוחי׃ ונתתי מופתים בשמ
בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן׃ השמ
השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בא יו
יום יהוה הגדול והנורא׃ והיה כל אשר יקר
יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירוש
ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה וב
ובשרידים אשר יהוה קורא׃ כי הנה בימים
ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יה
יהודה וירושלם׃ וקבצתי את כל הגוים והור
והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם
שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוי
בגוים ואת ארצי חלקו׃ ואל עמי ידו גורל וי
ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו׃
וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלש
פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים
אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם׃
אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטובים
הבאתם להיכליכם׃ ובני יהודה ובני ירושלם
מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבו
גבולם׃ הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם׃ ומ
ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהו
יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהו
יהוה דבר׃ קראו זאת
בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יע
יעלו כל אנשי המלחמה׃ כתו אתיכם לחרבות
ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר גבור אני׃
עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה ה

הנחת יהוה גבוריך׃ יעורו ויעלו הגוים אל ע
עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הג
הגוים מסביב׃ שלחו מגל כי בשל קציר באו
רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רע
רעתם׃ המונים המונים בעמק החרוץ כי קר
קרוב יום יהוה בעמק החרוץ׃ שמש וירח ק
קדרו וכוכבים אספו נגהם׃ ויהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה
מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל׃ וידעתם כי
אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה
ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד׃
והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס
והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו
מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל ה
השטים׃ מצרים לשממה תהיה ואדום למד
למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר
שפכו דם נקיא בארצם׃ ויהודה לעולם תשב
וירושלם לדור ודור׃ ונקיתי דמם לא נקיתי
ויהוה שכן בציון׃
דברי עמוס אשר היה בנקדים
מתקוע אשר חזה על יש
ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם
בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש׃ וי
ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו
ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם ב
בחרצות הברזל את הגלעד׃ ושלחתי אש ב
בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד׃ ושברתי
בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותמ

ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה א
אמר יהוה: כה אמר יהוה על
שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו
על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: וש
ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה:
והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון
והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלש
פלשתים אמר אדני יהוה: כה
אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה
לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ו
ולא זכרו ברית אחים: ושלחתי אש בחומת צ
צר ואכלה את ארמנותיה: כה
אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארב
ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו וש
ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה
נצח: ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצ
בצרה: כה אמר יהוה על
שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשי
אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרח
הרחיב את גבולם: והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה ב
בסער ביום סופה: והלך מלכם בגולה הוא ו
ושריו יחדיו אמר יהוה: כה
אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארב
ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך
אדום לשיד: ושלחתי אש במואב ואכלה א
ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה
בקול שופר: והכרתי שופט מקרבה וכל שרי
שריה אהרוג עמו אמר יהוה:
כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה

ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תור
תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם
אשר הלכו אבותם אחריהם: ושלחתי אש בי
ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם:
כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל
ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צ
צדיק ואביון בעבור נעלים: השאפים על
עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש
ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם ק
קדשי: ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח
ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: ואנכי השמ
השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה א
ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פ
פריו ממעל ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי א
אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר
ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: ואקים
מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזרים האף
אין זאת בני ישראל נאם יהוה: ותשקו את ה
הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא
תנבאו: הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעי
תעיק העגלה המלאה לה עמיר: ואבד מנו
מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימל
ימלט נפשו: ותפש הקשת לא יעמד וקל בר
ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפש
נפשו: ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום
ההוא נאם יהוה:
שמעו את הדבר הזה אשר
דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפ
המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמ
לאמר: רק אתכם ידעתי מכל

משפחת האדמה על כן אפקד עליכם את
כל עונתיכם: הילכו שנים יחדיו בלתי אם
נועדו: הישאג אריה ביער וטרף אין לו הית
היתן כפיר קולו ממעונתו בלתי אם לכד: ה
התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה הי
היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: אם
יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה
רעה בעיר ויהוד לא עשה: כי לא יעשה אד
אדני יהוד דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו
הנביאים: אריה שאג מי לא יירא אדני יהוד
דבר מי לא ינבא: השמיעו על ארמנות אש
באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בת
בתוכה ועשוקים בקרבה: ולא ידעו עשות נ
נכחה נאם יהוד האוצרים חמס ושוד בארם
בארמנותיהם: לכן כה אמר אדני יהוד צר ו
וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנ
ארמנותיך: כה אמר יהוד
כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים א
או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים ב
בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: שמעו
והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוד אלדי הצ
הצבאות: כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ו
ופקדתי על מזבחות ביתאל ונגדעו קרנות ה
המזבח ונפלו לארץ: והכתי בית החרף על
בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים
נאם יהוד: שמעו את
הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון ה
העשקות דלים הרצצות אביונים האמרות ל
לאדניהם הביאה ונשתה: נשבע אדני יהוד

בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא את
אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה: ופר
ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה הה
ההרמונה נאם יהוד: באו ביתאל ופשעו הג
הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם ל
לשלשת ימים מעשרתיכם: וקטר מחמץ תו
תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם
בני ישראל נאם אדני יהוד: וגם אני נתתי ל
לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכ
בכל מקומותיכם ולא שבתם עדי נאם יהוד:
וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלש
שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אח
אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת
תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש:
ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות
מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוד:
הכתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם
וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא
שבתם עדי נאם יהוד: שלחתי בכם דבר ב
בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם יש
שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם
ולא שבתם עדי נאם יהוד: הפכתי בכם כמ
כמהפכת אלדים את סדום ואת עמרה ותה
ותהיו כאוד מוצל משרפה ולא שבתם עדי נ
נאם יהוד: לכן כה
אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך ה
הכון לקראת אלדיך ישראל: כי הנה יוצר
הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה
שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוד אלדי
צבאות שמו: שמעו את

הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית
ישראל: נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל
נטשה על אדמתה אין מקימה:
כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף ת
תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל: כי כה אמר
יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: ואל תדרשו
בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תע
תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לא
לאון: דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית
יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל: ההפכים
ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: עשה כ
כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה
החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הא
הארץ יהוה שמו: המבליג שד על עז ושד ע
על מבצר יבא: שנאו בשער מוכיח ודובר ת
תמים יתעבו: לכן יען בושסכם
על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בנית
בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם ול
ולא תשתו את יינם: כי ידעתי רבים פשעיכם
ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ו
ואביונים בשער הטו: לכן המשכיל בעת ההיא
ידם כי עת רעה היא: דרשו טוב ואל רע ל
למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם
כאשר אמרתם: שנאו רע ואהבו טוב והציגו
בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות
שארית יוסף: לכן כה אמר יהוה אלהי צבא
צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצ
חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומ
ומספד אל יודעי נהי: ובכל כרמים מספד כ
כי אעבר בקרבך אמר יהוה:
הוי המתאוים את יום יהוה למה זה
לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: כאשר י
ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית
וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: הלא חשך
יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו: שנאתי
מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיכם: כי אם
תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מ
מריאיכם לא אביט: הסר מעלי המון שריך
חמרת נבליך לא אשמע: ויגל כמים משפט
וצדקה כנחל איתן: הזבחים ומנחה הגשתם
לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ונש
ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם
כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: והגליתי א
אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי הצ
צבאות שמו: הוי
השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי
ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: עברו
כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פל
פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם ר
רב גבולם מגבלכם: המנדים ליום רע ותג
ותגישון שבת חמס: השכבים על מטות שן ו
וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ו
ועגלים מתוך מרבק: הפרטים על פי הנבל
כדויד חשבו להם כלי שיר: השתים במזרקי
יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר
יוסף: לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח
סרוחים: נשבע אדני
יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב
אנכי את גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגר

והסגרתי עיר ומלאה: והיה אם יותרו עשרה
אנשים בבית אחד ומתו: ונשאו דודו ומסרפו
להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכ
בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר ה
הס כי לא להזכיר בשם יהוד:
כי הנה יהוד מצוה והכה את
הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים:
הירוצון בסלע סוסים אם יחרש בבקרים כי
הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה:
השמחים ללא דבר האמרים הלא בחזקנו ל
לקחנו לנו קרנים: כי הנני מקים עליכם בית
ישראל נאם יהוד אלדי הצבאות גוי ולחצו
אתכם מלבא חמת עד נחל הערבה:
כה הראני אדני יהוד
והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה ל
לקש אחר גזי המלך: והיה אם כלה לאכול
את עשב הארץ ואמר אדני יהוד סלח נא מ
מי יקום יעקב כי קטן הוא: נחם יהוד על זא
זאת לא תהיה אמר אדני יהוד:
כה הראני אדני יהוד והנה
קורא לריב באש אדני יהוד ותאכל את תה
תהום רבה ואכלה את החלק: ואמר אדני י
יהוד חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: נח
נחם יהוד על זאת גם היא לא תהיה אמר א
אדני יהוד: כה הראני
והנה אדני נצב על חמת אנך ובידו אנך: וי
ויאמר יהוד אלי מה אתה ראה עמוס ואמר
אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב ע
עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ונשמו
במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי ע

על בית ירבעם בחרב:
וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם
מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב
בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל ד
דבריו: כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם
וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:
ויאמר אמציה אל עמוס חזה
לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם
ושם תנבא: ובית אל לא תוסיף עוד להנבא
כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: ויען
עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא
בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים:
ויקחני יהוד מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוד ל
לך הנבא אל עמי ישראל: ועתה שמע דבר
יהוד אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא ת
תטיף על בית ישחק: לכן
כה אמר יהוד אשתך בעיר תזנה ובניך ובנת
ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואא
ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה י
יגלה מעל אדמתו: כה
הראני אדני יהוד והנה כלוב קיץ: ויאמר מ
מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר
יהוד אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף
עוד עבור לו: והילילו שירות היכל ביום ההוא
נאם אדני יהוד רב הפגר בכל מקום השליך
הס: שמעו זאת
השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ: לאמר מ
מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפ
ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולע
ולעות מאזני מרמה: לקנות בכסף דלים וא

ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר: נשבע
יהוד בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעש
מעשיהם: העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל
יושב בה ועלתה כאור כלה ונגרשה ונשקה
כיאור מצרים: והיה
ביום ההוא נאם אדני יהוד והבאתי השמש
בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: והפכתי
חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על
כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה
כאבל יחיד ואחריתה כיום מר:
הנה ימים באים נאם אדני
יהוד והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ו
ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהו
יהוד: ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח יש
ישוטטו לבקש את דבר יהוד ולא ימצאו: ביו
ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והב
והבחורים בצמא: הנשבעים באשמת שמרון
ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו
ולא יקומו עוד: ראיתי
את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור
וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם
בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט לה
להם פליט: אם יחתרו בשאול משם ידי תק
תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: ואם
יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים
ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם א
אצוה את הנחש ונשכם: ואם ילכו בשבי ל
לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם
ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: ואדני
יהוד הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כ

כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר
מצרים: הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו ע
על ארץ יסדה הקורא למי הים וישפכם על
פני הארץ יהוד שמו:
הלוא כבני כשיים אתם לי
בני ישראל נאם יהוד הלא את ישראל העל
העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וא
וארם מקיר: הנה עיני אדני יהוד בממלכה
החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה א
אפס כי לא השמד אשמיד את בית יעקב נא
נאם יהוד: כי הנה אנכי מצוה והניעותי בכ
בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכב
בכברה ולא יפול צרור ארץ: בחרב ימותו כל
חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדנו
הרעה: ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפ
הנפלת וגדרתי את פרציהן והריסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם: למען יירשו את שארית
אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נ
נאם יהוד עשה זאת:
הנה ימים באים נאם יהוד ונגש חורש
בקצר ודורך ענבים במשך הזרע והטיפו ה
ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה: ושבתי
את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות ויש
וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את פריהם: ונטעתים על אדמתם א
ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי ל
להם אמר יהוד אלהיך:
חזון עבדיה כה אמר אדני יהוד לאד
לאדום שמועה שמענו מאת יהוד
וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלח

למלחמה : הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה
מאד : זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מ
מרום שבתו אמר בלבו מי יורידני ארץ : אם
תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך מש
משם אורידך נאם יהוה : אם גנבים באו לך
אם שודדי לילה איך נדמיתה הלא יגנבו דים
אם בצרים באו לך הלא ישאירו עוללות : אי
איך נחפשו עשו נבעו מצפניו : עד הגבול
שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך
אנשי שלומך לחמך ישימו מזור תחתיך אין
תבונה בו : הלא ביום ההוא נאם יהוה והא
והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו :
וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו
מקטל : מחמס אחיך יעקב תכסך בושה תב
ונכרת לעולם : ביום עמדך מנגד ביום שב
שבות זרים חילו ונכרים באו שעריו ועל ירו
ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם : אל
תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני
יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צר
צרה : אל תבוא בשער עמי ביום אידם ואל
תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלח
תשלחנה בחילו ביום אידו : ואל תעמד על ה
הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו
ביום צרה : כי קרוב יום יהוה על כל הגוים
כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך :
כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגו
הגוים סביב ושתו ולעו והיו כלא היו : ובהר
ציון תהיה פלטה והיה קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם : והיה בית יעקב אש ובית יו
יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכ

ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה
דבר : וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את
פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה
שמרון ובנימן את הגלעד : וגלות החל הזה
לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלות
ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב : ו
ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו ו
והיתה ליהוה המלוכה :

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי
לאמר : קום לך אל נינוה העי
העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם ל
לפני : ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה
וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכ
שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני
יהוה : ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי ס
סער גדול בים והאניה חשבה להשבר : ויר
וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו
את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב
וירדם : ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה
לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת
האלהים לנו ולא נאבד : ויאמרו איש אל ר
רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הר
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל ע
על יונה : ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר
למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תב
תבוא ומה ארצך ואי מזה עם אתה : ויאמר א
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים
אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה : וי
וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מ

מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יה
יהוד הוא ברח כי הגיד להם ׃ ויאמרו אליו מ
מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים ה
הולך וסוער ׃ ויאמר אליהם שאוני והטילני
אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשלי הסער הגדול הזה עליכם ׃ ויחתרו הא
האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הי
הים הולך וסער עליהם ׃ ויקראו אל יהוד וי
ויאמרו אנא יהוד אל נא נאבדה בנפש ה
האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה
יהוד כאשר חפצת עשית ׃ וישאו את יונה וי
ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו ׃ וייראו
האנשים יראה גדולה את יהוד ויזבחו זבח
ליהוד וידרו נדרים ׃ וימן יהוד דג גדול לבל
לבלוע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה
ימים ושלשה לילות ׃ ויתפלל יונה אל יהוד א
אלהיו ממעי הדגה ׃ ויאמר קראתי מצרה לי
אל יהוד ויענני מבטן שאול שועתי שמעת ק
קולי ׃ ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יס
יסובבני כל משבריך וגליך עלי עברו ׃ ואני
אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להב
להביט אל היכל קדשך ׃ אפפוני מים עד נ
נפש תהום יסובבני סוף חבוש לראשי ׃ לקצ
לקצבי הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי לע
לעולם ותעל משחת חיי יהוד אלהי ׃ בהתעט
בהתעטף עלי נפשי את יהוד זכרתי ותבא א
אליך תפלתי אל היכל קדשך ׃ משמרים ה
הבלי שוא חסדם יעזבו ׃ ואני בקול תודה אז
אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה לי
ליהוד ׃ ויאמר יהוד לדג ויקא את יונה אל ה
היבשה ׃ ויהי דבר
יהוד אל יונה שנית לאמר ׃ קום לך אל נינוה
העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אש
אשר אנכי דבר אליך ׃ ויקם יונה וילך אל ני
נינוה כדבר יהוד ונינוה היתה עיר גדולה ל
לאלהים מהלך שלשת ימים ׃ ויחל יונה לבא
בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד אר
ארבעים יום ונינוה נהפכת ׃ ויאמינו אנשי ני
נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מ
מגדולם ועד קטנם ׃ ויגע הדבר אל מלך ני
נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס
שק וישב על האפר ׃ ויזעק ויאמר בנינוה מ
מטעם המלך וגדליו לאמר האדם ולבהמ
והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה א
אל ירעו ומים אל ישתו ׃ ויתכסו שקים האדם
והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו
איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם ׃
מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו
ולא נאבד ׃ וירא האלהים את מעשיהם כי
שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הר
הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה ׃ וי
וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו ׃ ויתפלל
אל יהוד ויאמר אנה יהוד הלא זה דברי עד
היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשי
תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום א
ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ׃ ועתה
יהוד קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מח
מחיי ׃ ויאמר יהוד ההיטב חרה לך ׃ ויצא יו
יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם
סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה י

יהיה בעיר : וימן יהוד אלדים קיקיון ויעל מ
מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מר
מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדול
גדולה : וימן האלדים תולעת בעלות השחר
למחרת ותך את הקיקיון וייבש : ויהי כזרח
השמש וימן אלדים רוח קדים חרישית ו
ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל א
את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי ויאמר
אלדים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון
ויאמר היטב חרה לי עד מות : ויאמר יהוד
אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו
ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד :
ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר
יש בה הרבה משתים עשרה רבוא אדם א
אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רב
רבה :

דבר יהוד אשר היה אל מיכה
המרשתי בימי יותם אחז
יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון ויר
וירושלם : שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומ
ומלואה ויהי אדני יהוד בכם לעד אדני בהי
מהיכל קדשו : כי הנה יהוד יוצא ממקומו וי
וירד ודרך על במתי ארץ : ונמסו ההרים
תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כ
כמים מוגרים במורד : בפשע יעקב כל זאת
ובחטאת בית ישראל מי פשע יעקב הלוא ש
שמרון ומי במות יהודה הלא ירושלם : ושמתי
שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי
אבניה ויסדיה אגלה : וכל פסיליה יכתו וכל
אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממ

שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה
ישובו : על זאת אספדה ואילילה אילכה שול
שולל וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנ
כבנות יענה : כי אנושה מכותיה כי באה עד
יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם : בגת
אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה ע
עפר התפלשתי : עברי לכם יושבת שפיר עריה
בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצ
האצל יקח מכם עמדתו : כי חלה לטוב יושבת
מרות כי ירד רע מאת יהוד לשער ירושלם :
רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית ח
חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי יש
ישראל : לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי
אכזיב לאכזב למלכי ישראל : עוד הירש א
אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד י
ישראל : קרחי וגזי על בני תענוגיך הרחבי ק
קרחתך כנשר כי גלו ממך : הוי
חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הב
הבקר יעשוה כי יש לאל ידם : וחמדו שדות
וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו איש ונח
ונחלתו : לכן כה אמר
יהוד הנני חשב על המשפחה הזאת רעה א
אשר לא תמישו משם צואריתכם ולא תלכו
רומה כי עת רעה היא : ביום ההוא ישא על
עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נש
נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב
שדינו יחלק : לכן לא יהיה לך משליך חבל
בגורל בקהל יהוד : אל תטיפו יטיפון לא יט
יטפו לאלה ולא יסג כלמות : האמור בית י
יעקב הקצר רוח יהוד אם אלה מעלליו הלא

דברי ייטיבו עם הישר הולך ׃ ואתמול עמי ל
לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשיטון מ
מעברים בטח שובי מלחמה ׃ נשי עמי תגר
תגרשון מבית תענגיה מעל עולליה תקחו ה
הדרי לעולם ׃ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ ׃ לו איש ה
הולך רוח ושקר כזב אטף לך ליין ולשכר וה
והיה מטיף העם הזה ׃ אסף אאסף יעקב כל
כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשים
אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו ת
תהימנה מאדם ׃ עלה הפרץ לפניהם פרצו
ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם ׃

ואמר שמעו נא ראשי בית יעקב וקציני בית
ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט ׃ שנאי
טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם
מעל עצמותם ׃ ואשר אכלו שאר עמי ועורם
מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופר
ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת ׃ אז
יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מ
מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם ׃

כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בש
בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם
וקדשו עליו מלחמה ׃ לכן לילה לכם מחזון ו
וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנבי
הנביאים וקדר עליהם היום ׃ ובשו החזים ו
וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מ
מענה אלהים ׃ ואולם אנכי מלאתי כח את
רוח יהוה משפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו
ולישראל חטאתו ׃

שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני
בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה
יעקשו ׃ בנה ציון בדמים וירושלם בעולה ׃
ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונ
ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמ
לאמר הלא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רע
רעה ׃ לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירוש
וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער ׃ ו
והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכ
נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונה
ונהרו עליו עמים ׃ והלכו גוים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצ
תצא תורה ודבר יהוה מירושלם ׃ ושפט בין
עמים רבים והוכיח לגוים עצומים עד רחוק
וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתתיהם למזמר
למזמרות ולא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמ
ילמדון עוד מלחמה ׃ וישבו איש תחת גפנו ו
ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות
דבר ׃ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ו
ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד ׃

ביום ההוא נאם
יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר
הרעתי ׃ ושמתי את הצלעה לשארית והנהל
והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם ב
בהר ציון מעתה ועד עולם ׃

ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך
תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת ל
לבת ירושלם ׃ עתה למה תריעי רע המלך א

אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיול
כיולדה׃ חולי
וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה
ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם
יגאלך יהוה מכף איביך׃ ועתה נאספו עליך
גוים רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו׃
והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצ
עצתו כי קבצם כעמיר גרנה׃ קומי ודושי בת
ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נח
נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה
בצעם וחילם לאדון כל הארץ׃ עתה תתגודדי
בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הל
הלחי את שופט ישראל׃
ואתה בית לחם אפרתה צעיר
להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מוש
מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם׃
לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו יש
ישובון על בני ישראל׃ ועמד ורעה בעז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל
עד אפסי ארץ׃ והיה זה שלום אשור כי יבא
בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו
שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם׃ ורעו את
ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרוד בפתחיה
והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בג
בגבולינו׃ הפטרה בלק
והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים
כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר ל
לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם׃ והיה ש
שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאר
כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אש

אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל׃ תרום
ידך על צריך וכל איביך יכרתו׃
והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכ
מרכבתיך׃ והכרתי ערי ארצך והרסתי כל
מבצריך׃ והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא
יהיו לך׃ והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך
ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך׃ ונתשתי א
אשריך מקרבך והשמדתי עריך׃ ועשיתי בא
באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו׃
שמעו נא את אשר
יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה ה
הגבעות קולך׃ שמעו הרים את ריב יהוה וה
והאיתנים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם ע
עמו ועם ישראל יתוכח׃ עמי מה עשיתי לך
ומה הלאתיך ענה בי׃ כי העליתיך מארץ מ
מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך
את משה אהרן ומרים׃ עמי זכר נא מה יעץ
בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעו
בעור מן השטים ועד הגלגל למען דעת צד
צדקות יהוה׃ במה אקדם יהוה אכף לאלהי
מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃
הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי
שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפ
נפשי׃ הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דר
דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד
והצנע לכת עם אלהיך׃ פליק
קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך
שמעו מטה ומי יעדה׃ עוד האיש בית רשע
אוצרות רשע ואיפת רזון זעומה׃ האזכה במ

במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: אשר עש
עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולש
ולשונם רמיה בפיהם: וגם אני החליתי הכו
הכותך השמם על חטאתיך: אתה תאכל ו
ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט
ואשר תפלט לחרב אתן: אתה תזרע ולא תק
תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירו
ותירוש ולא תשתה יין: וישתמר חקות עמרי
וכל מעשה בית אחאב ותלכו במועצותם למ
למען תתי אותך לשמה וישביה לשרקה וחר
וחרפת עמי תשאו:

אללי לי כי הייתי כאספי קיץ
כעוללות בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה
נפשי: אבד חסיד מן הארץ וישר באדם א
אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו
חרם: על הרע כפים להיטיב השר שאל והש
והשפט בשלום והגדול דובר הות נפשו הו
הוא ויעבתוה: טובם כחדק ישר ממסוכה יו
יום מצפיך פקודתך באה עתה תהיה מבוכ
מבוכתם: אל תאמינו ברע ואל תבטחו בא
באלוף משוכבת חיקך שמר פתחי פיך: כי כ
בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמותה א
איבי איש אנשי ביתו: ואני ביהוד אצפה או
אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי:
אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי
אשב בחשך יהוד אור לי: זעף
יהוד אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי
ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו
ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איו
יהוד אלהיך עיני תראנה בה עתה תהיה למ

למרמס כטיט חוצות: יום לבנות גדריך יום
ההוא ירחק חק: יום הוא ועדיך יבא למני א
אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים
מים והר ההר: והיתה הארץ לשממה על י
ישביה מפרי מעלליהם: רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל יר
ירעו בשן וגלעד כימי עולם: כימי צאתך מ
מארץ מצרים אראנו נפלאות: יראו גוים וי
ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה ואזני
ואזניהם תחרשנה: ילחכו עפר כנחש כזחלי
ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יהוד אלהינו יפ
יפחדו ויראו ממך: מי אל כמוך נשא עון וע
ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק ל
לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו י
יכבוש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חט
חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם א
אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

חצי

משא נינוה ספר חזון נחום הא
האלקושי: אל קנא ונקם
יהוד נקם יהוד ובעל חמה נקם יהוד לצר
לצריו ונוטר הוא לאיביו: יהוד ארך אפים ו
וגדול כח ונקה לא ינקה יהוד בסופה ובסע
ובשערה דרכו וענן אבק רגליו: גוער בי
בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בש
בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל: הרים רע
רעשו ממנו והגבעות התמוגגו ותשא האר
הארץ מפניו ותבל וכל יושבי בה: לפני ז
זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו

נתכה כאש והצרים נתצו ממנו: טוב יהוד ל
למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: ובשטף ע
עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך:
מה תחשבון אל יהוד כלה הוא עשה לא ת
תקום פעמים צרה: כי עד סירים סבכים וב
וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא: ממך
יצא חשב על יהוד רעה יעץ בליעל:
כה אמר יהוד אם שלמים וכן
רבים וכן נגזו ועבר ועניתך לא אענך עוד:
ועתה אשבור מטהו מעליך ומוסרותיך אנ
אנתק: וצוה עליך יהוד לא יזרע משמך עוד
מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קב
קברך כי קלות: הנה על
ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה
חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבר ב
בך בליעל כלה נכרת: עלה מפיץ על פניך נ
נצור מצורה צפה דרך חזק מתנים אמץ כ
כח מאד: כי שב יהוד את גאון יעקב כגאון י
ישראל כי בקקום בקקים וזמוריהם שחתו:
מגן גבורהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש
פלדת הרכב ביום הכינו והברושים הרעלו:
בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות
מראיהן כלפידים כברקים ירוצצו: יזכר אדי
אדיריו יכשלו בהליכותם ימהרו חומתה והכן
הסכך: שערי הנהרות נפתחו והיכל נמוג:
והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול
יונים מתופפות על לבביהן: ונינוה כברכת
מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין
מפנה: בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כ
כבוד מכל כלי חמדה: בוקה ומבוקה ומבו

ומבולקה ולב נמס ופק ברכים וחלחלה ב כ
בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור:
איה מעון אריות ומרעה
הוא לכפירים אשר הלך אריה לביא שם גור
אריה ואין מחריד: אריה טורף בדי גרותיו
ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חוריו ומעונתיו
טרפה: הנני אליך נאם יהוד צבאות והבערתי
בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מ
מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה:
הוי עיר דמים כלה כחש
פרק מלאה לא ימיש טרף: קול שוט וקול ר
רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה: פר
פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורוב חלל
וכבד פגר ואין קצה לגויה וכשלו בגויתם: מ
מרוב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים המו
המוכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה:
הנני
אליך נאם יהוד צבאות וגליתי שוליך על פנ
פניך והראתי גוים מערך וממלכות קלונך:
והשלכתי עליך שקוצים ונבלתיך ושמתיך כ
כראי: והיה כל ראיך ידד ממך ואמר שדד
שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמ
מנחמים לך: התיטבי מנא אמון הישבה בי
ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חמ
חומתה: כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ו
ולובים היו בעזרתך: גם היא לגלה הלכה
בשבי גם עולליה ירטשו בראש כל חוצות וע
ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזק
בזקים: גם את תשכרי תהי נעלמה גם את
תבקשי מעוז מאויב: כל מבצריך

תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אב
אוכל׃ הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח
נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחיך׃ מי
מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ור
ורמסי בחמר החזיקי מלבן׃ שם תאכלך אש
תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק הת
התכבדי כארבה׃ הרבית רכליך מכוכבי ה
השמים ילק פשט ויעף׃ מנזריך כארבה וט
וטפסריך כגוב גובי החונים בגדרות ביום קר
קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אי
איים׃ נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נ
נפושו עמך על ההרים ואין מקבץ׃ אין כהה
לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תק
תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמ
תמיד׃

המשא אשר חזה חבקוק הנב
הנביא׃ עד אנה יהוה
שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תו
תושיע׃ למה תראני און ועמל תביט ושוד וח
וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא׃ על כן תפוג
תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר
את הצדיק על כן יצא משפט מעקל׃ ראו ב
בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל כי
בימיכם לא תאמינו כי יספר׃ כי הנני מקים
את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למ
למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו׃ איום ונ
ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא׃ וקלו
מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו
ופרשיו מרחוק יבאו יעופו כנשר חש לאכול׃
כלה לחמס יבא מגמת פניהם קדימה ויאסף
כחול שבי׃ והוא במלכים יתקלס ורזנים מש
משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר
וילכדה׃ אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו ל
לאלהו׃ הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדושי
לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח י
יסדתו׃ טהור עינים מראות רע והביט אל ע
עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בב
בבלע רשע צדיק ממנו׃ ותעשה אדם כדגי
הים כרמש לא מושל בו׃ כלה בחכה העלה
יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על כן יש
ישמח ויגיל׃ על כן יזבח לחרמו ויקטר מכמל
למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו ברי
בריאה׃ העל כן יריק חרמו ותמיד להרוג גוי
גוים לא יחמול׃ על משמרתי
אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות
מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי׃ ויענני י
יהוה ויאמר כתב חזון ובאר על הלחות למען
ירוץ קורא בו׃ כי עוד חזון למועד ויפח לקץ
ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא ול
ולא יאחר׃ הנה עפלה לא ישרה נפשו בו ו
וצדיק באמונתו יחיה׃

ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינוה אשר
הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ו
ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמ
העמים׃ הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומ
ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו
עד מתי ומכביד עליו עבטיט׃ הלוא פתע יק
יקומו נושכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות
למו׃ כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל ית
יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ

קריה וכל ישבי בה׃
הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו
להנצל מכף רע׃ יעצת בשת לביתך קצות ע
עמים רבים וחוטא נפשך׃ כי אבן מקיר תזעק
וכפיס מעץ יעננה׃ הוי בנה עיר בדמים וכו
וכונן קריה בעולה׃ הלא הנה מאת יהוה צב
צבאות ויגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ר
ריק יעפו׃ כי תמלא הארץ לדעת את כבוד
יהוה כמים יכסו על ים׃
הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למ
למען הביט על מעוריהם׃ שבעת קלון מכ
מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך כו
כוס ימין יהוה וקיקלון על כבודך׃ כי חמס ל
לבנון יכסך ושוד בהמות יחיתן מדמי אדם ו
וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה׃ מה
הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר
כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלם
אלמים׃ הוי אמר לעץ הקיצה עורי
לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב ו
וכסף וכל רוח אין בקרבו׃ ויהוה בהיכל קד
קדשו הס מפניו כל הארץ׃
תפלה לחבקוק הנביא
על שגינות׃ יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה
פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע
ברוגז רחם תזכור׃ אלוה מתימן יבוא וקדוש
מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מ
מלאה הארץ׃ ונגה כאור תהיה קרנים מידו
לו ושם חביון עזה׃ לפניו ילך דבר ויצא רשף
לרגליו׃ עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים ו
ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות

עולם לו׃ תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון י
יריעות ארץ מדין׃
הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך
אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכב
מרכבותיך ישועה׃ עריה תעור קשתך שבוע
שבועות מטות אומר סלה נהרות תבקע אר
ארץ׃ ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן ת
תהום קולו רום ידיהו נשא׃ שמש ירח עמד
זבולה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃ ב
בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים׃ יצאת לי
לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מ
מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה׃
נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני
עליצתם כמו לאכל עני במסתר׃ דרכת בים
סוסיך חמר מים רבים׃ שמעתי ותרגז בטני
לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי א
ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגוד
יגודנו׃ כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים
כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים׃ ואני ביהוה
אעלוזה אגילה באלהי ישעי׃ יהוה אדני חילי
וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנצ
למנצח בנגינותי׃
דבר יהוה אשר היה אל צ
צפניה בן כושי בן גד
גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה׃ אסף אסף כל מעל פני ה
האדמה נאם יהוה׃ אסף אדם ובהמה א
אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את ה
הרשעים והכרתי את האדם

מעל פני האדמה נאם יהוד : ונטיתי ידי ע
על יהודה ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן ה
המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמ
הכמרים עם הכהנים : ואת המשתחוים על
הגגות לצבא השמים ואת המשתחוים הנש
הנשבעים ליהוד והנשבעים במלכם : ואת ה
הנסוגים מאחרי יהוד ואשר לא בקשו את
יהוד ולא דרשהו : הס מפני אדני יהוד כי ק
קרוב יום יהוד כי הכין יהוד זבח הקדיש קר
קראיו : והיה ביום זבח יהוד ופקדתי
על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים
מלבוש נכרי : ופקדתי על כל הדולג על המפתן
ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומ
ומרמה : והיה ביום ההוא נאם יהוד קול
צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה וש
ושבר גדול מהגבעות : הילילו ישבי המכתש
כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף :
והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ו
ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא ייטיב יהוד ולא ירע : וה
והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו ב
בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את
יינם : קרוב יום יהוד הגדול קרוב ומהר מאד
קול יום יהוד מר צרח שם גבור : יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומש
ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל : יום
שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות
הגבהות : והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ל
ליהוד חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגלל
כגללים : גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם

ביום עברת יהוד ובאש קנאתו תאכל כל הא
הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי
הארץ : התקוששו וקושו הגוי
לא נכסף : בטרם לדת חק כמץ עבר יום בט
בטרם יבוא עליכם חרון אף יהוד בטרם
לא יבוא עליכם יום אף יהוד : בקשו את יהוד
כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צד
צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוד :
כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשד
אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר : הוי
ישבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוד עליכם
כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב : ו
והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן :
והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון
בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוד
אלהיהם ושב שביתם :
שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר ח
חרפו את עמי ויגדילו על גבולם : לכן חי אני
נאם יהוד צבאות אלהי ישראל כי מואב כס
כסדום תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול
ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי
יבזום ויתר גוים ינחלום : זאת להם תחת גאו
גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוד צבאות :
נורא יהוד עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ
וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים : גם
אתם כושים חללי חרבי המה : ויט ידו על צפ
צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשמ
לשממה ציה כמדבר : ורבצו בתוכה עדרים
כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתריה ילי
ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף

כי ארזה ערה׃ זאת העיר העליזה היושבת לב
לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך
היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישר
ישרק יניע ידו׃ הוי מראה
ונגאלה העיר היונה׃ לא שמעה בקול ולא ל
לקחה מוסר ביהוד לא בטחה אל אלהיה ל
לא קרבה׃ שריה בקרבה אריות שאגים שפ
שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר׃ נביאיה
פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו
תורה׃ יהוד צדיק בקרבה לא יעשה עולה ב
בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא
יודע עול בשת׃ הכרתי גוים נשמו פנותם ה
החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מ
מבלי איש מאין יושב׃ אמרתי אך תיראי אותי
תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקד
פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עליל
עלילותם׃ לכן חכו לי נאם יהוד ליום קומי ל
לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות
לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנ
קנאתי תאכל כל הארץ׃ כי אז אהפך אל ע
עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוד ול
לעבדו שכם אחד׃ מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי׃ ביום ההוא לא תבושי
מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מ
מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד
בהר קדשי׃ והשארתי בקרבך עם עני ודל ו
וחסו בשם יהוד׃ שארית ישראל לא יעשו
עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לש
לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין מחר
מחריד׃ רני בת ציון הריעו
ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם׃ הס
הסיר יהוד משפטיך פנה איבך מלך ישראל
יהוד בקרבך לא תיראי רע עוד׃ ביום ההוא
יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו יד
ידיך׃ יהוד אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש
עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך בר
ברנה׃ נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת
עליה חרפה׃ הנני עשה את כל מעניך בעת
ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ
ושמתים לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם׃
בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם
כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי האר
הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יה
יהוד׃

בשנת שתים לדריוש המל
המלך בחדש הש
הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוד ביד
חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהו
יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
לאמר׃ כה אמר יהוד צבאות לאמר העם ה
הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוד להבנו
להבנות׃

ויהי דבר יהוד ביד חגי הנביא לאמר׃
העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והב
והבית הזה חרב׃ ועתה כה אמר יהוד צב
צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃ זרעת
זרעתם הרבה והבא מעט אכל ואין לשב
לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחו
לחום לו והמשתכר משתכר אל צרור נק
נקוב׃

כה אמר יהוד צבאות שימו
לבבכם על דרכיכם: עלו ההר והבאתם עץ
ובנו הבית וארצה בו ואכבדה אמר יהוד: פ
פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית
ונפחתי בו יען מה נאם יהוד צבאות יען בי
ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו:
על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלא
כלאה יבולה: ואקרא חרב על הארץ ועל ה
ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ו
ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל ה
הבהמה ועל כל יגיע כפים:

וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקו
בקול יהוד אלדיהם ועל דברי חגי הנביא כא
אשר שלחו יהוד אלדיהם וייראו העם מפ
מפני יהוד: ויאמר חגי מלאך יהוד במלאכות
יהוד לעם לאמר אני אתכם נאם יהוד: ויער
יהוד את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה
ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלא
מלאכה בבית יהוד צבאות אלדיהם:

ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת
שתים לדריוש המלך: בשביעי בעשרים וא
ואחד לחדש היה דבר יהוד ביד חגי הנביא
לאמר: אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פ
פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הג
הגדול ואל שארית העם לאמר: מי בכם הנ
הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו ה
הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא כמ
כמהו כאין בעיניכם: ועתה חזק זרבבל נאם
יהוד וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
וחזק כל עם הארץ נאם יהוד ועשו כי אני א
אתכם נאם יהוד צבאות: את הדבר אשר כ
כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת
בתוככם אל תיראו: כי
כה אמר יהוד צבאות עוד אחת מעט היא וא
ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הי
הים ואת החרבה: והרעשתי את כל הגוים ו
ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה
כבוד אמר יהוד צבאות: לי הכסף ולי הזהב
נאם יהוד צבאות: גדול יהיה כבוד הבית ה
הזה האחרון מן הראשון אמר יהוד צבאות
ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוד צבאות:

בעשרים וארבעה לתשיעי
בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוד אל חגי
הנביא לאמר: כה אמר יהוד צבאות שאל נא
את הכהנים תורה לאמר: הן ישא איש בשר
קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל
הנזיד ואל היין ואל השמן ואל כל מאכל הי
היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: ויאמר חגי
אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו
הכהנים ויאמרו יטמא: ויען חגי ויאמר כן ה
העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוד וכן
כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא:
ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה
מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוד: מהיותם
בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל
היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים:
הכתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל
מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוד:

שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום
עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יס
יסד היכל יהוה שימו לבבכם : העוד הזרע
במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזי
הזית לא נשא מן היום הזה אברך :
ויהי דבר יהוה שנית אל
חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר : אמר
אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש א
את השמים ואת הארץ : והפכתי כסא ממל
ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכ
והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכבי
ורכביהם איש בחרב אחיו : ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שלתיאל ע
עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי בך בחרתי
נאם יהוה צבאות :

בחדש השמיני בשנת שתים לד
לדריוש היה דבר יהוה
אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר :
קצף יהוה על אבותיכם קצף : ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צ
צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות :
אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם הנבי
הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צ
צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים וממעל
ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשי
הקשיבו אלי נאם יהוה : אבותיכם איה הם ה
והנביאים הלעולם יחיו : אך דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי הנביאים הלא השיגו אבתי
אבתיכם וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צב
צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן ע
עשה אתנו : ביום עשרים
וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט
בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכר
זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר : ר
ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואח
ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים : וא
ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הד
הדבר בי אני אראך מה המה אלה : ויען ה
האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר
שלח יהוה להתהלך בארץ : ויענו את מלאך
יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו ב
בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת : ויען
מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אב
אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה
אשר זעמתה זה שבעים שנה : ויען יהוה את
המלאך הדבר בי דברים טובים דברים ניח
ניחומים : ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא
לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירוש
לירושלם ולציון קנאה גדולה : וקצף גדול א
אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצ
קצפתי מעט והמה עזרו לרעה :
לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם
ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וק
וקוה ינטה על ירושלם : עוד קרא לאמר כ
כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה ערי מטו
מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בי
בירושלם : ואשא
את עיני וארא והנה ארבע קרנות : ואמר אל
המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה

הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירו
וירושלם ׃ ויראני יהוד
ארבעה חרשים ׃ ואמר מה אלה באים לעש
לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו
את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו א
אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים
הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה ׃
ואשא עיני וארא והנה איש
ובידו חבל מדה ׃ ואמר אנה אתה הולך ויא
ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה ר
רחבה וכמה ארכה ׃ והנה המלאך הדבר בי
יצא מלאך אחר יצא לקראתו ׃ ויאמר א
אליו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות ת
תשב ירושלם מרוב אדם ובהמה בתוכה ׃ ו
ואני אהיה לה נאם יהוד חומת אש סביב ול
ולכבוד אהיה בתוכה ׃ הוי הוי
ונסו מארץ צפון נאם יהוד כי כארבע רוח
רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוד ׃
הוי ציון המלטי
יושבת בת בבל ׃ כי כה אמר יהוד צבאות אחר
כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי ה
הנגע בכם נגע בבבת עינו ׃ כי הנני מניף א
את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם
כי יהוד צבאות שלחני ׃
הפטרה לחנוכה רני ושמחי בת ציון כי
הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוד ׃ ונלוו גו
גוים רבים אל יהוד ביום ההוא והיו לי לעם
ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוד צבאות שלחני
אליך ׃ ונחל יהוד את יהודה חלקו על אדמת
הקדש ובחר עוד בירושלם ׃ הס כל בשר מ

מפני יהוד כי נעור ממעון קדשו ׃ ויראני א
את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך י
יהוד והשטן עומד על ימינו לשטנו ׃ ויאמר
יהוד אל השטן יגער יהוד בך השטן ויגער
יהוד בך הבחר בירושלם הלא זה אוד מוצ
מוצל מאש ׃ ויהושע היה לבוש בגדים צאים
ועמד לפני המלאך ׃ ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו וי
ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלב
והלבש אתך מחלצות ׃ ואמר ישימו צניף ט
טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ר
ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוד עמד ׃ ו
ויעד מלאך יהוד ביהושע לאמר ׃ כה אמר
יהוד צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמ
משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם
תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמ
העמדים האלה ׃ שמע נא יהושע הכהן הגד
הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי
מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח ׃ כי
הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן א
אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם
יהוד צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום
אחד ׃ ביום ההוא נאם יהוד צבאות תקראו
איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה ׃ וי
וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר
יעור משנתו ׃ ויאמר אלי מה אתה ראה וא
ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על
ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מ
מוצקות לנרות אשר על ראשה ׃ ושנים זתים
עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה ׃

ואען ואמר אל־המלאך הדבר בי לאמר מה
אלה אדני׃ ויען המלאך הדבר בי ויאמר א
אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אד
אדני׃ ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה
אל־זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם־
ברוחי אמר יהוה צבאות׃ מי־אתה הר־הגדול
לפני זרבבל למישור והוציא את־האבן הרא
הראשה תשאות חן חן לה׃

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ידי זרבבל
יסדו את הבית הזה וידיו תבצענה וידעת
כי־יהוה צבאות שלחני אליכם׃ כי מי בז ליום
קטנות ושמחו וראו את־האבן הבדיל ביד זר
זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משטט
משוטטים בכל־הארץ׃ ואען ואמר אליו מה
שני הזיתים האלה על־ימין המנורה ועל־שמא
שמאלה׃ ואען שנית ואמר אליו מה־שתי ש
שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב ה
המריקים מעליהם הזהב׃ ויאמר אלי לאמר
הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני׃ ו
ויאמר אלה שני בני־היצהר העמדים על־א
אדון כל־הארץ׃ ואשוב ואשא עיני ואראה
והנה מגלה עפה׃ ויאמר אלי מה אתה ראה
ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים ב
באמה ורחבה עשר באמה׃ ויאמר אלי זאת
האלה היוצאת על־פני כל־הארץ כי כל־הגו
הגונב מזה כמוה נקה וכל־הנשבע מזה כמו
כמוה נקה׃ הוצאתיה נאם יהוה צבאות וב
ובאה אל־בית הגנב ואל־בית הנשבע בשמי
לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת־עציו ואת־
אבניו׃ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי ש

שא־נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת׃ ואמר
מה־היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר
זאת עינם בכל־הארץ׃ והנה ככר עפרת נש
נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה׃
ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל־תוך הא
האיפה וישלך את־אבן העפרת אל־פיה׃

ואשא עיני וארא והנה שתים
נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים
ככנפי החסידה ותשאנה את־האיפה בין הא
הארץ ובין השמים׃ ואמר אל־המלאך הד
הדבר בי אנה המה מוליכות את־האיפה׃ וי
ויאמר אלי לבנות־לה בית בארץ שנער והו
והוכן והניחה שם על־מכנתה׃

ואשב ואשא עיני ואראה
והנה ארבע מרכבות יוצאות מבין שני ההר
ההרים וההרים הרי נחשת׃ במרכבה הרא
הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית
סוסים שחרים׃ ובמרכבה השלישית סוסים
לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים א
אמצים׃ ואען ואמר אל־המלאך הדבר בי
מה־אלה אדני׃ ויען המלאך ויאמר אלי אלה
ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על־א
אדון כל־הארץ׃ אשר־בה הסוסים השחורים
יוצאים אל־ארץ צפון והלבנים יצאו אל־א
אחריהם והברדים יצאו אל־ארץ התימן׃ וה
והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך באר
בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה
בארץ׃ ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה הי
היוצאים אל־ארץ צפון הניחו את־רוחי בארץ
צפון׃ ויהי דבר־יהוה

אלי לאמר: לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת
טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ו
ובאת בית יאשיהו בן צפניה אשר באו מבב
מבבל: ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות וש
ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגד
הגדול: ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוד צ
צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו
יצמח ובנה את היכל יהוד: והוא יבנה את
היכל יהוד והוא ישא הוד וישב ומשל על כס
כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה
בין שניהם: והעטרות תהיה לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוד:
ורחקים יבאו ובנו בהיכל יהוד וידעתם כי יה
יהוד צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע ת
תשמעון בקול יהוד אלהיכם:

ויהי בשנת ארבע לדריוש
המלך היה דבר יהוד אל זכריה בארבעה ל
לחדש התשיעי בכסליו: וישלח בית אל שרא
שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יה
יהוד: לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוד צ
צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש
החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים:

ויהי דבר יהוד צבאות
אלי לאמר: אמר אל כל עם הארץ ואל הכ
הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמשי ובש
ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני:
וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואת
ואתם השותים: הלוא את הדברים אשר קר
קרא יהוד ביד הנביאים הראשנים בהיות י
ירושלם יושבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב
והשפלה יושב:

ויהי דבר יהוד אל זכריה לאמר:
כה אמר יהוד צבאות לאמר משפט אמת ש
שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: וא
ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת אי
איש את אחיו אל תחשבו בלבבכם: וימאנו
להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו
משמוע: ולבם שמו שמיר משמוע את התורה
ואת הדברים אשר שלח יהוד צבאות ברוחו
ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת
יהוד צבאות: ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן
יקראו ולא אשמע אמר יהוד צבאות: ואסע
ואסערם על כל הגוים אשר לא ידעום והא
והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו
ארץ חמדה לשמה:

ויהי דבר יהוד צבאות אלי לאמר: כה אמר
יהוד צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמ
וחמה גדולה קנאתי לה:

כה אמר יהוד שבתי אל ציון ושכנתי
בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת ו
והר יהוד צבאות הר הקדש:

כה אמר יהוד צבאות עד ישבו
זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו
בידו מרב ימים: ורחבות העיר ימלאו ילדים
וילדות משחקים ברחבתיה:

כה אמר יהוד צבאות כי יפלא
בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעי
בעיני יפלא נאם יהוד צבאות:

כה אמר יהוד צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבא ה

השמש ׃ והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלדים באמת
ובצדקה ׃ כה אמר
יהוד צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר
ביום יסד בית יהוד צבאות ההיכל להבנות ׃
כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ו
ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין של
שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ב
ברעהו ׃ ועתה לא כימים הראשנים אני לש
לשארית העם הזה נאם יהוד צבאות ׃ כי זר
זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את
יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שאר
שארית העם הזה את כל אלה ׃ והיה כאשר
הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל
כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו ת
תחזקנה ידיכם ׃ כי
כה אמר יהוד צבאות כאשר זממתי להרע ל
לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוד צבא
צבאות ולא נחמתי ׃ כן שבתי זממתי בימים
האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה א
אל תיראו ׃ אלה הדברים אשר תעשו דברו
אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפ
שפטו בשעריכם ׃ ואיש את רעת רעהו אל ת
תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כ
כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוד ׃
ויהי דבר יהוד צבאות
אלי לאמר ׃ כה אמר יהוד צבאות צום הרב
הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום ה
העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה

ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו ׃
כה אמר יהוד צבאות
עוד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות ׃ וה
והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך
לחלות את פני יהוד ולבקש את יהוד צבאות
אלכה גם אני ׃ ובאו עמים רבים וגוים עצו
עצומים לבקש את יהוד צבאות בירושלם ול
ולחלות את פני יהוד ׃
כה אמר יהוד צבאות בימים ההמה אשר
יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים וה
והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלדים עמכם ׃
משא דבר יהוד בארץ חדרך ודמשק
מנחתו כי ליהוד עין אדם וכל שבטי ישראל ׃
וגם חמת תגבל בה צור וצידון כי חכמה מא
מאד ׃ ותבן צור מצור לה ותצבר כסף כעפר
וחרוץ כטיט חוצות ׃ הנה אדני יורישנה והכ
והכה בים חילה והיא באש תאכל ׃ תרא א
אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי ה
הוביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא
תשב ׃ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פל
פלשתים ׃ והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין ש
שניו ונשאר גם הוא לאלדינו והיה כאלוף
ביהודה ועקרון כיבוסי ׃ וחניתי לביתי מצבה
מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי
עתה ראיתי בעיני ׃
גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מ
מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב ע
על חמור ועל עיר בן אתנות ׃ והכרתי רכב
מאפרים וסוס מירושלם ׃ ונכרתה קשת מל

מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד
ים ומנהר עד אפסי ארץ: גם את בדם ברי
בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: ש
שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד
משנה אשיב לך: כי דרכתי לי יהודה קשת
מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך
יון ושמתיך כחרב גבור: ויהוד עליהם יראה
ויצא כברק חצו ואדני יהוד בשופר יתקע וה
והלך בסערות תימן: יהוד צבאות יגן עליהם
ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומ
ומלאו כמזרק כזויות מזבח: והושיעם יהוד
אלדיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר
מתנוססות על אדמתו: כי מה טובו ומה יפיו
דגן בחורים ותירוש ינובב בתולות: שאלו מ
מיהוד מטר בעת מלקוש יהוד עשה חזיזים
ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: כי
התרפים דברו און והקסמים חזו שקר וחלם
והחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נס
נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה:
על הרעים חרה אפי ועל
העתודים אפקד כי פקד יהוד צבאות את ע
עדרו את בית יהודה ושם אתם כסוס הודו
במלחמה: ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו: והיו כגבו
כגבורים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלח
ונלחמו כי יהוד עמם והבישו רכבי סוסים: ו
וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע
והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחת
זנחתים כי אני יהוד אלדיהם ואענם: והיה כ
כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יר
יראו ושמחו יגל לבם ביהוד: אשרקה להם
ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: ואזרעם
בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ו
ושבו: והשיבותים מארץ מצרים ומאשור א
אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא י
ימצא להם: ועבר בים צרה והכה בים גלים
והובישו כל מצולות יאור והורד גאון אשור
ושבט מצרים יסור: וגברתים ביהוד ובשמו
יתהלכו נאם יהוד: פתח לבנון דלתיך ותאכל
אש בארזיך: הילל ברוש כי נפל ארז אשר
אדירים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער
הבציר: קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם
קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן:
כה אמר יהוד
אלדי רעה את צאן ההרגה: אשר קניהן יה
יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יה
יהוד ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהם: כי
לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוד ו
והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רע
רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל
מידם: וארעה את צאן ההרגה לכן עניי ה
הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נוע
נועם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצ
הצאן: ואכחד את שלשת הרעים בירח אח
אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה ב
בי: ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנ
והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה
את בשר רעותה: ואקח את מקלי את נעם ו
ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את
כל העמים: ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי

הצאן השומרים אתי כי דבר יהוה הוא : וא
ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ו
ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כס
כסף : ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר
אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה של
שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל הי
היוצר : ואגדע את מקלי השני את החבלים
להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל :
ויאמר יהוה אלי
עוד קח לך כלי רעה אולי : כי הנה אנכי מקי
מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער
לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכ
יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק :
הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו וע
ועל עין ימינו זרועו יבוש תיבש ועין ימינו כה
כהה תכהה : משא דבר
יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד
ארץ ויצר רוח אדם בקרבו : הנה אנכי שם
את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם
על יהודה יהיה במצור על ירושלם : והיה בי
ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו
עליה כל גויי הארץ : ביום ההוא נאם יהוה
אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית
יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה
בעורון : ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה
לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם : ב
ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיור א
אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימ
ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה

ירושלם עוד תחתיה בירושלם : והושיע יהוה
את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל
תפארת בית דויד ותפארת ישב ירושלם על
יהודה : ביום ההוא
יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל ב
בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים
כמלאך יהוה לפניהם : והיה ביום ההוא אבק
אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על יר
ירושלם : ושפכתי על בית דויד ועל יושב ירו
ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את א
אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד ו
והמר עליו כהמר על הבכור : ביום ההוא יג
יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרמון ב
בבקעת מגדון : וספדה הארץ משפחות מש
משפחות לבד משפחת בית דויד לבד ונשי
ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם
לבד : משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד מ
משפחת השמעי לבד ונשיהם לבד : כל הם
המשפחות הנשארות משפחות משפחות לב
לבד ונשיהם לבד : ביום ההוא יהיה מקור נ
נפתח לבית דויד וליושבי ירושלם לחטאת ול
ולנדה : והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכ
יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמא
הטמאה אעביר מן הארץ : והיה כי ינבא א
איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תח
תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אבי
אביהו ואמו ילדיו בהנבאו : והיה ביום ההוא
יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא
ילבשו עוד אדרת שער למען כחש : ואמר ל

לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אד
אדם הקנני מנעורי: ואמר אליו מה המכות
האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאה
מאהבי: חרב
עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צב
צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי
ידי על הצערים: והיה בכל הארץ נאם יהוה
פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית יותר בה:
והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרף
הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא יק
יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא
והוא יאמר יהוה אלהי: הפיות ומבנותי
הנה יום בא ליהוה וחלק
שללך בקרבך: ואספתי את כל הגוים אל יר
ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבת
הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר ב
בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: ויצא י
יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום ק
קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזית
הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע
הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מ
מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: ונ
ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונ
ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה
מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמ
עמך: והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות
וקפאון: והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא
יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: והי
והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם ח
חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האח

האחרון בקיץ ובחרף יהיה:
והיה יהוה למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אח
אחד: יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרימון
נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער
בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפ
הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: ויש
וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירוש
ירושלם לבטח:
וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה
את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק
בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה ב
בחריהן ולשונו תמק בפיהם:
והיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רע
רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה ת
תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב ז
זהב וכסף ובגדים לרב מאד: וכן תהיה מג
מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבה
הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת:
והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למ
למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות: וה
והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ א
אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ו
ולא עליהם יהיה הגשם: ואם משפחת מצר
מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהי
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל הגוים
אשר לא יעלו לחג את חג הסכת: זאת תה

תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות׃
ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה
כמזרקים לפני המזבח׃ והיה כל סיר בירוש
בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו
כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יה
יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום הה
ההוא׃

משא דבר יהוה אל ישראל בי
ביד מלאכי׃ אהבתי את
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הל
הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את י
יעקב׃ ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמ
שממה ואת נחלתו לתנות מדבר׃ כי תאמר א
אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר
יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו ל
להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד
עולם׃ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל י
יהוה מעל לגבול ישראל׃ בן יכבד אב ועבד
אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים
אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכה
הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את ש
שמך׃ מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמר
ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה
נבזה הוא׃ וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי
תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפח
לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צ
צבאות׃ ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם
היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה

צבאות׃ מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תא
מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יה
צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ כי ממזר
שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מ
מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ ואתם מ
מחללים אתו באמרכם שלחן יהוה מגאל ה
הוא וניבו נבזה אכלו׃ ואמרתם הנה מתלאה
והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם ג
גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המ
המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה׃
וארור נוכל
ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת ליהוה כ
מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נו
בגוים׃ ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים
אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב ל
כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי ב
את המארה וארותי את ברכותיכם וגם
ארותיה כי אינכם שמים על לב׃ הנני ג
לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פ
חגיכם ונשא אתכם אליו׃ וידעתם כי של
אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי
לוי אמר יהוה צבאות׃ בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתנם לו מורא ויראני ומפ
שמי נחת הוא׃ תורת אמת היתה בפיהו ועו
לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך א
אתי ורבים השיב מעון׃ כי שפתי כהן ישמר
דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צ
צבאות הוא׃ ואתם סרתם מן הדרך הכ
הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי א

אמר יהוד צבאות׃ וגם אני נתתי אתכם נב
נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם ש
שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה׃
הלא אב אחד לכלנו הלא
אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לח
לחלל ברית אבותינו׃ בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה
קדש יהוד אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ יכ
יכרת יהוד לאיש אשר יעשנה ער וענה מא
מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוד צבאות׃ וז
וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהו
יהוד בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ ואמרתם על מה על כ
כי יהוד העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך׃ ו
ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מב
מבקש זרע אלדים ונשמרתם ברוחכם ובא
ובאשת נעוריך אל יבגד׃ כי שנא שלח אמ
אמר יהוד אלדי ישראל וכסה חמס על לבו
לבושו אמר יהוד צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו׃ הוגעתם
יהוד בדבריכם ואמרתם במה הוגענו ב
באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוד ובה
ובהם הוא חפץ או איה אלדי המשפט׃ הנני
שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבא א
אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומל
ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא
אמר יהוד צבאות׃ ומי מכלכל את יום באו
ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכ
וכבורית מכבסים׃ וישב מצרף ומטהר כסף

וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף וה
והיו ליהוד מגישי מנחה בצדקה׃ וערבה לי
ליהוד מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכש
וכשנים קדמניות׃ וקרבתי אליכם למשפט ו
והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים וב
ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנ
אלמנה ויתום ומטה גר ולא יראוני אמר יהו
יהוד צבאות׃ כי אני יהוד לא שניתי ואתם ב
בני יעקב לא כליתם׃ למימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכ
אליכם אמר יהוד צבאות ואמרתם במה נש
נשוב׃ היקבע אדם אלדים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרו
והתרומה׃ במארה אתם נארים ואתי אתם
קבעים הגוי כלו׃ הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא
בזאת אמר יהוד צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד
בלי די׃ וגערתי לכם באכל ולא ישחית לכם
את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשד
בשדה אמר יהוד צבאות׃ ואשרו אתכם כל
הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוד צב
צבאות׃ חזקו
עלי דבריכם אמר יהוד ואמרתם מה נדברנו
עליך׃ אמרתם שוא עבד אלדים ומה בצע
כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני
יהוד צבאות׃ ועתה אנחנו מאשרים זדים ג
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלדים וימלטו׃
אז נדברו יראי יהוד איש אל רעהו ויקשב יה
יהוד וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יה

יהוד ולחשבי שמו : והיו לי אמר יהוד צבא
צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי
עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אות
אותו : ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין
עבד אלהים לאשר לא עבדו :

כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשעה קש ולהט את
אתם היום הבא אמר יהוד צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף : וזרחה לכם יראי שמי
שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופש
ופשתם כעגלי מרבק : ועסותם רשעים כי יה
יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני
עשה אמר יהוד צבאות :

זכרו תורת משה עבדי אשר
צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפ
ומשפטים : הנה אנכי שלח לכם א
את אליה הנביא לפני בוא
יום יהוד הגדול
והנורא :
והשיב
לב אבות
על בנים
ולב בנים על אבותם פן אבוא
והכתי את הארץ חרם : הנה אנכי
שלח לכם את אליה הנביא
לפני בא יום יהוד הגדול והנורא :

חזק ונתחזק
סימן יתקק

שלש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכד
נאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה: ויתן א
אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כ
כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית א
אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: וי
ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מב
מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים:
ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה
ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מד
מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך ול
וללמדם ספר ולשון כשדים: וימן להם המ
המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין מ
משתיו ולגדלם שנים שלש ומקצתם יעמדו
לפני המלך: ויהי בהם מבני יהודה דניאל ח
חנניה מישאל ועזריה: וישם להם שר הסר
הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ול
ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עב
עבד נגו: וישם דניאל על לבו אשר לא יתג
יתגאל בפת בג המלך וביין משתיו ויבקש מ
משר הסריסים אשר לא יתגאל: ויתן האלהים
את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריס
הסריסים: ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא
אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם
ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זע
זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את
ראשי למלך: ויאמר דניאל אל המלצר אשר
מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל
ועזריה: נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו
לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: ויראו
לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את
פת בג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך:
וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ו
ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב וב
ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פת
בג המלך: ויהי המלצר נשא את פת בגם ויין
משתיהם ונתן להם זרענים: והילדים האלה
ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל כ
בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחל
וחלמות: ולמקצת הימים אשר אמר המלך
להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכד נצ
נצר: וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם
כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני
המלך: וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מה
מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החר
החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו:
ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם
נבוכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהי
נהיתה עליו: ויאמר המלך לקרא לחרטמים
ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך
חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם
המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את
החלום: וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא
לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא

נחוא: ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני
אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין
תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון: והן חלמא ו
ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקב
תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני:
ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעב
לעבדוהי ופשרה נהחוה: ענה מלכא ואמר
מן יציב ידע אנא די עדנא אנתון זבנין כל ק
קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: די הן ח
חלמא לא תהודעונני חדה היא דתכון ומלה
כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד ד
די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע
די פשרה תהחונני: ענו כשדיא קדם מלכא
ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מ
מלכא יוכל להחויה כל קבל די כל מלך רב ו
ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואש
ואשף וכשדי: ומלתא די מלכא שאל יקירה
ואחרן לא איתי די יחוינה קדם מלכא להן א
אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: כל
קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להו
להובדא לכל חכימי בבל: ודתא נפקת וחכי
וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי לה
להתקטלה: באדין דניאל התיב
עיטה וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די
נפק לקטלה לחכימי בבל: ענה ואמר לאריוך
שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן
קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך לדניאל:
ודניאל על ובעא מן מלכא די זמן ינתן לה ו
ופשרא להחויה למלכא: אדין דניאל
לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי

מלתא הודע: ורחמין למבעא מן קדם אלה
שמיא על רזא דנה די לא יהובדון דניאל וח
וחברוהי עם שאר חכימי בבל: אדין לדניאל
בחזוא די ליליא רזא גלי אדין דניאל ברך ל
לאלה שמיא: ענה דניאל ואמר להוא שמה
די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכ
חכמתא וגבורתא די לה היא: והוא מהשנא
עדניא וזמניא מהעדא מלכין ומהקם מלכין
יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה:
הוא גלי עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא
ונהורא עמה שרא: לך אלה אבהתי מהודא
ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי ו
וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא
הודעתנא: כל קבל דנה דניאל על על אריוך
די מני מלכא להובדא לחכימי בבל אזל וכן
אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם
מלכא ופשרא למלכא אחוא: אדין אריוך
בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן א
אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די י
יהוד די פשרא למלכא יהודע: ענה מלכא
ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתך כ
כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה: ענה
דניאל קדם מלכא ואמר רזא די מלכא שאל
לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחוי
להחויה למלכא: ברם איתי אלה בשמיא
גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די ל
להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על
משכבך דנה הוא: אנתה מלכא רעיונך על
משכבך סליקו מה די להוא אחרי דנה וגלא
רזיא הודעך מה די להוא: ואנה לא בחכמה

די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן
על דברת די פשרה למלכא יהודעון ורעיוני
לבבך תנדע׃ אנתה מלכא חזה
הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דיכן רב וזיו
הזיוה יתיר קאים לקבלך ורוה דחיל׃ הוא צ
צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי
די כסף מעוהי וירכתה די נחש׃ שקוהי די פ
פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף׃
חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ו
ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא
והדקת המון׃ באדין דקו כחדא פרזלא חספא
נחשא כספא ודהבא והוו כעור מן אדרי קי
קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח
להון ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ו
ומלת כל ארעא׃ דנה חלמא ופשרה נאמר
קדם מלכא׃ אנתה מלכא מלך
מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא
ויקרא יהב לך׃ ובכל די דארין בני אנשא
חיות ברא ועוף שמיא יהב בידך והשלטך ב
בכלהון אנתה הוא ראשה די דהבא׃ ובתרך
תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא
אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא׃ ומלכו
רביעיא תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פ
פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע
כל אלין תדק ותרע׃ ודי חזיתה רגליא ואצב
ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרזל
מלכו פליגא תהוה ומן נצבתא די פרזלא לה
להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב ב
בחסף טינא׃ ואצבעת רגליא מנהון פרזל ו
ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ו
ומנה תהוא תבירא׃ די חזית פרזלא מערב ב

בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא
להון דבקין דנה עם דנה היא כדי פרזלא ל
לא מתערב עם חספא׃ וביומיהון די מלכיא
אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא ת
תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תד
תדק ותסף כל אלין מלכותא והיא תקום לעל
לעלמיא׃ כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת
אבן די לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא
כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די
להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה׃
באדין מלכא נבוכדנצר נפל על
אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר
לנסכא לה׃ ענה מלכא לדניאל ואמר מן ק
קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מל
מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזא דנא׃ א
אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן
יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנ
סגנין על כל חכימי בבל׃ ודניאל בעא מן ק
מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשד
לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא׃
נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב
רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבק
בבקעת דורא במדינת בבל׃ ונבוכדנצר מ
מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופ
ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא
וכל שלטוני מדינתא למיתי לחנכת צלמא די
הקים נבוכדנצר מלכא׃ באדין מתכנשין א
אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גד
גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא
לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא ו
וקאמין לקבל צלמא די הקים

נבוכד נצר: וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין
עממיא אמיא ולשניא: בעדנא די תשמעון קל
קרנא משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין ס
סמפניא וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם
דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: ומן די לא
יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא י
יקדתא: כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין
כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שב
שבכא פסנטרין וכל זני זמרא נפלין כל עם
עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא די
הקים נבוכדנצר מלכא: כל קבל דנה בהז
בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון
די יהודיא: ענו ואמרין לנבוכד נצר מלכא
מלכא לעלמין חיי: אנתה מלכא שמת טעם
די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קי
קיתרוס שבכא פסנתרין וסמפניא וכל זני זמ
זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: ומן די לא יפל
ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקידתא: איתי ג
גברין יהודאין די מנית יתהון על עבידת מדי
מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא א
אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא
פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: ב
באדין נבוכדנצר ברגז וחמא אמר להיתיה
לשדרך מישך ועבדנגו באדין גבריא אלך
היתיו קדם מלכא: ענה נבוכדנצר ואמר ל
להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי ל
לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת
לא סגדין: כען הן איתיכון עתידין די בעדנא
די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שב
שבכא פסנתרין וסמפניה וכל זני זמרא תפלון
ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה

שעתא תתרמון לגוא אתון נורא יקידתא ומן הוא
אלה די ישיזבנכון מן ידי: ענו שדרך מישך ו
ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חש
חשחין אנחנה על דנה פתגם להתבותך: הן
איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא
מן אתון נורא יקידתא ומן ידך מלכא ישיזב:
והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא
איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקמת לא נס
נסגד: באדין נבוכדנצר
התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך
מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא ח
חד שבעה על די חזה למזיה: ולגברין גברי
חיל די בחילה אמר לכפתא לשדרך מישך ו
ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקידתא: באדין
גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטשיהון וכר
וכרבלתהון ולבושיהון ורמיו לגוא אתון נורא
יקידתא: כל קבל דנה מן די מלת מלכא מח
מחצפה ואתונא אזה יתירה גבריא אלך די
הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון ש
שביבא די נורא: וגבריא אלך תלתהון שדרך
מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא
מכפתין: אדין נבוכד
נצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר ל
להדברוהי הלא גברין תלתה רמינא לגו נור
נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מל
מלכא: ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארב
ארבעה שרין מהלכין בגו נורא וחבל לא אי
איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אל
אלהין:
באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא
יקידתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד נגו

עבדוהי די אלהא עליא פוקו ואתו באדין נ
נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גו נורא׃ ו
ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והד
והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט
נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך ו
וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון׃
ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שד
שדרך מישך ועבד נגוא די שלח מלאכה ו
ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מל
מלכא שניו ויהבו גשמהון די לא יפלחון ולא
יסגדון לכל אלה להן לאלההון׃ ומני שים ט
טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על
אלההון די שדרך מישך ועביד נגוא הדמין י
יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא אי
איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה׃
באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד
נגו במדינת בבל׃ נבוכדנצר
מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין
בכל ארעא שלמכון ישגא׃ אתיא ותמהיא די
עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחויה׃
אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מ
מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר׃
אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהי
בהיכלי׃ חלם חזית וידחלנני והרהרין על מ
משכבי וחזוי ראשי יבהלנני׃ ומני שים טעם
להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמ
חלמא יהודענני׃ באדין עללין חרטמיא אש
אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קד
קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי׃ ועד אחרן
על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר כשם
אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קד

קדמוהי אמרת׃ בלטשאצר רב חרטמיא די
אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז
לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר׃
וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן
בגו ארעא ורומה שגיא׃ רבה אילנא ותקף ו
ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא׃
עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תח
תחותוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צ
צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא׃ חזה הוית
בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן
שמיא נחת׃ קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא
וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנביה תנד
חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי׃ ברם
עקר שרשוהי בארעא שבוקו ובאסור די פר
פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצ
יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא׃ לב
לבבה מן אנושא ישנון ולבב חיוא יתיהב לה
ושבעה עדנין יחלפון עלוהי׃ בגזרת עירין פ
פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא על דברת
די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנ
אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יק
יקים עליה׃ דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכד
נצר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר כל קבל
די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להוד
להודעותני ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין
בך׃ אדין דניאל די שמה בלטשאצר אשת
אשתומם כשעה חדה ורעינוהי יבהלנה׃ ע
ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא
אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי חל
חלמא לשנאך ופשרה לעריך׃ אילנא די
חזית די רבה ותקף ורומה

ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא ׃ ועפיה ש
שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחותוהי
תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא׃
אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך ר
רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא׃ ודי
חזא מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר
גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי באר
בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדית
בדיתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם ח
חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון
עלוהי׃ דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די
מטת על מראי מלכא׃ ולך טרדין מן אנשא
ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך
יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עד
עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט ע
עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה׃
ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מ
מלכותך לך קימא מן די תנדע די שלטן שמיא׃
להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה
פרק ועויתך במחן ענין הן תהוה ארכה לשל
לשלותך׃ כלא מטא על נבוכדנצר מלכא׃
לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא
די בבל מהלך הוה׃ ענה מלכא ואמר הלא
דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו
בתקף חסני וליקר הדרי׃ עוד מלתא בפום
מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנ
נצר מלכא מלכותא עדת מנך׃ ומן אנשא לך
טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין
לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די
תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן ד
די יצבא יתננה׃ בה שעתא מלתא ספת על נ

נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין
יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שער
שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין׃ ולקצת
יומיא אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומ
ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא
שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה
עם דר ודר׃ וכל דארי ארעא כלה חשיבין ו
וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ול
ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבד
עבדת׃ בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מל
מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורבר
ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתיר
יתירה הוספת לי׃ כען אנה נבוכדנצר משבח
ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדו
מעבדוהי קשוט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה
יכיל להשפלה׃ בלאשצר מלכא עבד
לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא
שתה׃ בלאשצר אמר בטעם חמרא להיתיה
למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר א
אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון
מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה׃ באדין ה
היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די
בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא
ורברבנוהי שגלתה ולחנתה׃ אשתיו חמרא ו
ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא
אעא ואבנא׃ בה שעתא נפקו אצבען די יד
אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל
היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידא די כת
כתבה׃ אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבה
יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה ד
דא לדא נקשן׃ קרא

מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא
ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש
די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא י
ילבש והמנוכא די דהבא על צוארה ותלתי
במלכותא ישלט׃ אדין עללין
כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ו
ופשרא להודעא למלכא׃ אדין מלכא בלש
בלשאצר שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ור
ורברבנוהי משתבשין׃ מלכתא לקבל מלי מ
מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת מ
מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלו
יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו׃ איתי גבר
במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי
אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין
השתכחת בה ומלכא נבוכדנצר אבוך רב
חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך
מלכא׃ כל קבל די רוח יתירא ומנדע ושכל
ושכלתנו מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא
קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם
שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה י
יהחוה׃ באדין דניאל העל קדם מלכא ענה
מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מ
מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן
יהוד׃ ושמעת עליך די רוח אלהין קדישין ב
בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת
בך׃ וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כ
כתבא דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כה
כהלין פשר מלתא להחויה׃ ואנה שמעת על
עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשר
למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרא
להודעותני ארגונא תלבש והמונכא די דהב

דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט׃
באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא
מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם
כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה׃ א
אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא
ויקרא והדרא יהב לנבכדנצר אבוך׃ ומן ר
רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא
הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוה צבא הוה
קטיל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא
הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפל׃ וכדי רם
לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא
מלכותה ויקרא העדיו מנה׃ ומן בני אנשא
טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדו
מדורה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא
גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא ע
עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יהקים ע
עליה׃ ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת ל
לבבך כל קבל די כל דנה ידעת׃ ועל מרא
שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו ק
קדמך ואנתה ורברבנך שגלתך ולחנתך חמ
חמרא שתין בהון ולאלהי כספא ודהבא נח
נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא
שמעין ולא ידעין שבחת ולאלהא די נשמתך
בידה וכל ארחתך לה לא הדרת׃ באדין מן
קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים׃
ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין׃
דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך ו
והשלמה׃ תקל תקילתה במאזניא והשתכחת
חסיר׃ פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס׃
באדין אמר בלשאצר והלבשו לדניאל ארג
ארגונא והמונכא די

דהבא על צואריה והכרזו עלוהי די להוא ש
שליט תלתא במלכותא ׃ בה בליליא קטיל ב
בלאשצר מלכא כשדיא ׃

חצי

ודריוש מדיא קביל מלכותא כבר שנין שתין
ותרתין ׃ שפר קדם דריוש והקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מ
מלכותא ׃ ועלא מנהון סרכין תלתה די דניא
דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלין
יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק ׃ אד
אדין דניאל דנה הוה מתנצח על סרכיא וא
ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומל
ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא ׃ א
אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בען עלה לה
להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ו
ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהי
מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת
עלוהי ׃ אדין גבריא אלך אמרין די לא נהש
נהשכח לדניאל דנה כל עלה להן השכחנא
עלוהי בדת אלהה ׃ אדין סרכיא ואחשדר
ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמ
אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי ׃ אתיעטו
כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדב
הדבריא ופחותא לקימא קים מלכא ולתקפה
אסר די כל די יבעא בעו מן כל אלה ואנש
עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב
אריותא ׃ כען מלכא תקים אסרא ותרשם כ
כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא
תעדא ׃ כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כת
כתבא ואסרא ׃ ודניאל כדי ידע די רשים כת
כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נג
נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך
על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל ק
קבל די הוה עבד מן קדמת דנה ׃ אדין גברי
גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעה
ומתחנן קדם אלהה ׃ באדין קרבו ואמרין ק
קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת
די כל אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד יו
יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריו
אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כד
כדת מדי ופרס די לא תעדא ׃ באדין ענו וא
ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גל
גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא טעם וע
ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בע
בעא בעותה ׃ אדין מלכא כדי מלתא שמע
שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזב
לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוה משתדר ל
להצלותה ׃ באדין גבריא אלך הרגשו על מ
מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למד
למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים
לא להשניא ׃ באדין מלכא אמר והיתיו לדנ
לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ו
ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח לה בתד
בתדירא הוא ישיזבנך ׃ והיתית אבן חדה וש
ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה
ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניא
בדניאל ׃ אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות
ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי ׃
באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא וכהת
ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל ׃ ובמקרבה

לגבה לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ו
ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חייא אלד
אלהך די אנתה פלח לה בתדירא היכל לש
לשיזבותך מן אריותא׃ אדין דניאל עם מל
מלכא מלל מלכא לעלמין חיי׃ אלהי שלח מ
מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל קב
קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמך
מלכא חבולה לא עבדת׃ באדין מלכא שגיא
טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא
והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח
בה די הימן באלהה׃ ואמר מלכא והיתיו גב
גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב
אריותא רמו אנון בניהון נשיהון ולא מטו ל
לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכ
וכל גרמיהון הדקו׃ באדין דריוש מלכא כ
כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין
בכל ארעא שלמכון ישגא׃ מן קדמי שים ט
טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחל
ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אל
אלהא חייא וקים לעלמין ומלכותה די לא ת
תתחבל ושלטנה עד סופא׃ משיזב ומציל ו
ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזב
לדניאל מן יד אריותא׃ ודניאל דנה הצלח
במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא׃

בשנת חדה לבלאשצר
מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על
משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר׃
ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא
וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא׃ ו
וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן
דא׃ קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה
הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא וע
ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה׃
וארו חיוא אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר ח
חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן
אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא׃ באתר דנה
חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע ד
די עוף על גביה וארבעא ראשין לחיותא ושל
ושלטן יהיב לה׃ באתר דנה חזה הוית בחזוי לי
ליליא וארו חיוה רביעיא דחילא ואימתני ותק
ותקיפה יתירה ושנין די פרזל לה רברבן אכל
אכלה ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא מ
משניא מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר
לה׃ משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי ז
זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמית
קדמיתא איתעקרי מן קדמה ואלו עינין כעי
כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן׃
חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתי
יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נ
נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק׃
נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים
ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתי
יתב וספרין פתיחו׃ חזה הוית באדין מן קל
מליא רברבתא די קרנא ממללא חזה הוית ע
עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ל
ליקדת אשא׃ ושאר חיותא העדיו שלטנהון
וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן׃ חזה
הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר
אנש אתה הוה ועד עתיק יומיא מטה וקדמו
וקדמוהי הקרבוהי׃ ולה יהב שלטן ויקר ומל

ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון
שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די
לא תתחבל: אתכרית
רוחי אנה דניאל בגו נדנה וחזוי ראשי יבהל
יבהלנני: קרבת על חד מן קאמיא ויציבא א
אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא
יהודענני: אלין חיותא רברבתא די אנין אר
ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא: ויקב
ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכ
מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא: אדין
צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות ש
שניא מן כלהון דחילא יתירה שניה די פרזל
וטפרה די נחש אכלה מדקה ושארא ברגל
ברגליה רפסה: ועל קרניא די עשר די בראשה
ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא
דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן
חברתה: חזה הוית וקרנא דכן עבדא קרב
עם קדישין ויכלה להון: עד די אתה עתיק יו
יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה
ומלכותא החסנו קדישין: כן אמר חיותא רב
רביעיתא מלכו רביעיא תהוה בארעא די תש
תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותד
ותדושנה ותדקנה: וקרניא עשר מנה מלכותא
עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון וה
והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל:
ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא
ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד
עדן ועדנין ופלג עדן: ודינא יתב ושלטנה יה
יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא: ומל
ומלכותא ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כ
כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה

מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמ
וישתמעון: עד כה סופא די מלתא אנא דני
דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי
ומלתא בלבי נטרת:

בשנת שלש למלכות בלאשצר
המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנר
הנראה אלי בתחלה: ואראה בחזון ויהי בר
בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המ
המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל א
אולי: ואשא עיני ואראה והנה איל אחד ע
עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות
והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באח
באחרנה: ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה
ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל
מידו ועשה כרצנו והגדיל: ואני הייתי מבין
והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל
הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין
עיניו: ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר רא
ראיתי עמד לפני האובל וירץ אליו בחמת כ
כחו: וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו
ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה
כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמס
וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: וצפיר
העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הק
הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה ל
לארבע רוחות השמים: ומן האחת מהן יצא
קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל
המזרח ואל הצבי: ותגדל עד צבא השמים
ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמ
ותרמסם: ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים
התמיד והשלך מכון מקדשו: וצבא תנתן ע

על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועש
ועשתה והצליחה׃ ואשמעה אחד קדוש מד
מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר ע
עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש
וצבא מרמס׃ ויאמר אלי עד ערב בקר אלפ
אלפים ושלש מאות ונצדק קדש׃ ויהי בראותי
אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה ע
עמד לנגדי כמראה גבר׃ ואשמע קול אדם
בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז א
את המראה׃ ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי
ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי ל
לעת קץ החזון׃ ובדברו עמי נרדמתי על פני
ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי׃ ויאמר ה
הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם
כי למועד קץ׃ האיל אשר ראית בעל הקרנים
מלכי מדי ופרס׃ והצפיר השעיר מלך יון וה
והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך ה
הראשון׃ והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה
ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו׃ ובא
ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מל
מלך עז פנים ומבין חידות׃ ועצם כחו ולא
בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית
עצומים ועם קדשים׃ ועל שכלו והצליח מר
מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רב
רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר׃
ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא
ואתה סתום החזון כי לימים רבים׃ ואני דני
דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה א
את מלאכת המלך ואשתומם על המראה וא
ואין מבין׃ בשנת
אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר

המלך על מלכות כשדים׃ בשנת אחת למלכו
אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אש
אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למל
למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה׃ וא
ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפל
תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר׃ ואתפללה
אל יהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני ה
האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לא
לאהביו ולשמרי מצותיו׃ חטאנו ועוינו הרש
הרשענו ומרדנו וסור ממצותיך וממשפטיך׃
ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו
בשמך אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל ע
עם הארץ׃ לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים
כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכ
ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצ
הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מ
מעלו בך׃ יהוה לנו בשת הפנים למלכינו ל
לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך׃ לאדני א
אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו׃ ולא
שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו א
אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים׃ וכל
ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע ב
בקולך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כ
כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו
לו׃ ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל ש
שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גד
גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כא
כאשר נעשתה בירושלם׃ כאשר כתוב בתורת
משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא ח
חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ול
ולהשכיל באמתך׃ וישקד יהוה על הרעה ו

ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מ
מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: ועתה
יהוה אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ
מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה ח
חטאנו רשענו: אדני ככל צדקותך ישב נא
אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי ב
בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לח
לחרפה לכל סביבתינו: ועתה שמע אלהינו
אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני: הטה אלהי אזנך
ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר א
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך
הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקש
הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך: ועוד אני מ
מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי
ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר
קדש אלהי: ועוד אני מדבר בתפלה והאיש
גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף בי
ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב: ויבן וידבר
עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינ
בינה: בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי
להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במר
במראה: שבעים שבעים נחתך על עמך וע
ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאת
ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון
ונביא ולמשח קדש קדשים: ותדע ותשכל מן
מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח
נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים
תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים:

ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ו
ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא
וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות:
והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השב
השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים
משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם:

בשנת שלוש לכורש
מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא ש
שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול וב
ובין את הדבר ובינה לו במראה: בימים ההם
אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימי
ימים: לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא
בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת
שבעים ימים:

וביום עשרים וארבעה לחדש
הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא
חדקל: ואשא את עיני וארא והנה איש א
אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז:
וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כל
כלפידי אש וזרעתיו ומרגלתיו כעין נחשת קל
קלל וקול דבריו כקול המון: וראיתי אני דני
דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו
עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה
נפלה עליהם ויברחו בהחבא: ואני נשארתי
לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ול
ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ו
ולא עצרתי כח: ואשמע את קול דבריו וכש
וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על
פני ופני ארצה: והנה יד נגעה בי ותניעני על
ברכי וכפות ידי: ויאמר אלי דניאל איש חמ
חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך

ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדב
ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרעיד :
ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הרא
הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות
לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדב
בדבריך : ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשר
עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים
הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל
מלכי פרס : ובאתי להבינך את אשר יקרא ל
לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים : ו
ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה
ונאלמתי : והנה כדמות בני אדם נגע על ש
שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד
לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא ע
עצרתי כח : והיך יוכל עבד אדני זה לדבר ע
עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונש
ונשמה לא נשארה בי : ויסף ויגע בי כמראה
אדם ויחזקני : ויאמר אל תירא איש חמדות
שלום לך חזק וחזק ובדברו עמי התחזקתי וא
ואמרה ידבר אדני כי חזקתני : ויאמר הידעת
למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר
פרס ואני יוצא והנה שר יון בא : אבל אגיד
לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק
עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם :

ואני בשנת אחת לדריוש
המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו : ועתה אמת
אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפ
לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל ובחז
ובחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון : וע
ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כר
כרצונו : וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לאר
לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא ב
כממשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים
מלבד אלה : ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק
עליו ומשל ממשל רב ממשלתו : ולקץ שנים
יתחברו ובת מלך הנגב תבא אל מלך הצפון
לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא י
יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומח
ומחזקה בעתים : ועמד מנצר שרשיה כנו וי
ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועש
ועשה בהם והחזיק : וגם אלהיהם עם נסכ
נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי י
יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון :
ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו : ו
ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא
ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעזה : ויתמם
ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו מל
מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בי
בידו : ונשא ההמון ירם לבבו והפיל רבאות
ולא יעוז : ושב מלך הצפון והעמיד המון רב
מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בו בחיל
גדול וברכוש רב : ובעתים ההם רבים יעמדו
על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמ
להעמיד חזון ונכשלו : ויבא מלך הצפון ויש
וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנג
הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד :
ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמ
ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו : וישם פניו ל
לבא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ו
ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא
לו תהיה : וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית
קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו : וישב

פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא : וע
ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות וכימ
וכימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלח
במלחמה : ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו
הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחל
בחלקלקות : וזרעות השטף ישטפו מלפניו וי
וישברו וגם נגיד ברית : ומן התחברות אליו י
יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי : בשלוה
ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו א
אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם י
יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת :
ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ו
ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצ
ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מ
מחשבות : ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישט
ישטוף ונפלו חללים רבים : ושניהם המלכים
לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא
תצלח כי עוד קץ למועד : וישב ארצו ברכש
גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לאר
לארצו : למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה
כראשנה וכאחרנה : ובאו בו ציים כתים ו
ונכאה ושב וזעם על ברית קדש ועשה ושב ו
ויבן על עזבי ברית קדש : וזרעים ממנו יעמ
יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד
ונתנו השקוץ משמם : ומרשיעי ברית יחניף
בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו : ומשכילי
עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה ב
בשבי ובבזה ימים : ובהכשלם יעזרו
עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות : ומן
המשכילים יכשלו לצרף בהם ולברר וללבן
עד עת קץ כי עוד למועד : ועשה כרצונו ה

המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל א
אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי
נחרצה נעשתה : ועל אלהי אבתיו לא יבין ו
ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על
כל יתגדל : ולאלה מעזים על כנו יכבד ולא
ולאלוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב ו
ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות : ועשה למב
למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר יר
ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק
במחיר : ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב ויש
וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ו
ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר : וב
ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו
מידו אדום ומואב וראשית בני עמון : וישלח
ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה :
ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מ
מצרים ולבים וכשים במצעדיו : ושמעות יב
יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה
להשמיד ולהחרים רבים : ויטע אהלי אפדנו
בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין ע
עוזר לו : ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הג
הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה א
אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא וב
ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב ב
בספר : ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה
לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם : וה
והמשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי ה
הרבים ככוכבים לעולם ועד :

ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר
עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת : וראי
וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים

אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת הי
היאר׃ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממ
ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות׃ וא
ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל
למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים
וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי ו
וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה׃ ו
ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אח
אחרית אלה׃ ויאמר לך דניאל כי סתמים ו
וחתמים הדברים עד עת קץ׃ יתבררו ויתל
ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא
יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו׃ ומעת ו
הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים
אלף מאתים ותשעים׃ אשרי המחכה ויגיע
לימים אלף שלש מאות שלשים וח
וחמשה׃ ואתה לך לקץ ו
ותנוח ותעמד ל
לגורלך
לקץ הימין׃

ובשנת

אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוד מ
מפי ירמיה העיר יהוד את רוח כרש מלך פ
פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב ל
לאמר׃ כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוד אלדי השמים והוא פקד
עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה׃
מי בכם מכל עמו יהי אלדיו עמו ויעל לירוש
לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוד א
אלדי ישראל הוא האלדים אשר בירושלם׃
וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גר ש
שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכ
וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלדים
אשר בירושלם׃ ויקומו ראשי האבות ליהודה
ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלדים
את רוחו לעלות לבנות את בית יהוד אשר בי
בירושלם׃ וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכ
בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות
לבד על כל התנדב׃
והמלך כורש הוציא את כלי בית
יהוד אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם וית
ויתנם בבית אלדיו׃ ויוציאם כורש מלך פרס
על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר ה

הנשיא ליהודה׃
ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים
אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים׃
כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע
מאות ועשרה כלים אחרים אלף׃ כל כלים
לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות ה
הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל
לירושלם׃
ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה
אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל ויש
וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו׃ אשר ב
באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מ
מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר
אנשי עם ישראל׃ בני פרעש אלפים מאה ש
שבעים ושנים׃ בני שפטיה שלש מאות שב
שבעים ושנים׃ בני ארח שבע מאות חמשה
ושבעים׃ בני פחת מואב לבני ישוע יואב אל
אלפים שמנה מאות ושנים עשר׃ בני עילם
אלף מאתים חמשים וארבעה׃ בני זתוא תשע
מאות וארבעים וחמשה׃ בני זכי שבע מאות
וששים׃ בני בני שש מאות ארבעים ושנים׃
בני בבי שש מאות עשרים ושלשה׃ בני עזגד
אלף מאתים עשרים ושנים׃ בני אדניקם שש
מאות ששים וששה׃ בני בגוי אלפים חמשים
וששה׃ בני עדין ארבע מאות חמשים וארב
וארבעה׃ בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה׃
בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה׃ בני יורה
מאה ושנים עשר׃ בני חשם מאתים עשרים
ושלשה׃ בני גבר תשעים וחמשה׃ בני בית ל
לחם מאה עשרים ושלשה׃ אנשי נטפה חמ
חמשים וששה׃ אנשי ענתות מאה עשרים ו
ושמנה׃ בני עזמות ארבעים ושנים׃ בני קר
קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות ארב
ארבעים ושלשה׃ בני הרמה וגבע שש מא
מאות עשרים ואחד׃ אנשי מכמס מאה עש
עשרים ושנים׃ אנשי ביתאל והעי מאתים ע
עשרים ושלשה׃ בני נבו חמשים ושנים׃ בני
מגביש מאה חמשים וששה׃ בני עילם אחר
אלף מאתים חמשים וארבעה׃ בני חרם של
שלש מאות ועשרים׃ בני לד חדיד ואונו ש
שבע מאות עשרים וחמשה׃ בני ירחו שלש
מאות ארבעים וחמשה׃ בני סנאה שלשת א
אלפים ושש מאות ושלשים׃ הכהנים בני י
ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלש
ושלשה׃ בני אמר אלף חמשים ושנים׃ בני
פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה׃ בני
חרים אלף ושבעה עשר׃ הלוים בני ישוע ו
וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה׃ ה
המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה׃ ב
בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמן
בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה של
שלשים ותשעה׃ הנתינים בני ציחא בני חש
חשופא בני טבעות׃ בני קרס בני סיעהא ב
בני פדון׃ בני לבנה בני חגבה בני עקוב׃ בני
חגב בני שמלי בני חנן׃ בני גדל בני גחר בני
ראיה׃ בני רצין בני נקודא בני גזם׃ בני עזא
בני פסח בני בסי׃ בני אסנה בני מעונים בני
נפיסים׃ בני בקבוק בני חקופא בני חרחור׃
בני בצלות בני מחידא בני חרשא׃ בני ברקוס
בני סיסרא בני תמח׃ בני נציח בני חטיפא׃
בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פר
פרודא׃ בני יעלה בני דרקון בני גדל׃ בני

שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי׃
כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות ת
תשעים ושנים׃ ואלה העלים מתל מלח
תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד ב
בית אבתם וזרעם אם מישראל הם׃ בני דליה
בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ו
ושנים׃ ומבני הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הג
הגלעדי אשה ויקרא על שמם׃ אלה בקשו
כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכ
הכהנה׃ ויאמר התרשתא להם אשר לא יא
יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים
ולתמים׃ כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים
שלש מאות ששים׃ מלבד עבדיהם ואמהו
ואמהתיהם שבעת אלפים שלש מאות של
שלשים ושבעה ולהם משררים ומשוררות
מאתים׃ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה
פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה׃ גמליהם
ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת
אלפים שבע מאות ועשרים׃ ומראשי
האבות בבואם לבית יהוד אשר בירושלם ה
התנדבו לבית האלדים להעמידו על מכונו׃
ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים
שש רבואות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים
וכתנת כהנים מאה׃ וישבו הכהנים
והלוים ומן העם והמשררים והשערים והנ
והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם׃
ויגע החדש השביעי ובני ישראל
בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם׃
ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים
וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח

אלדי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב כת
בתורת משה איש האלדים׃ ויכינו המזבח על
מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארצות וי
ויעל עליו עלות ליהוד לבקר ולערב׃ ויע
ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום
במספר כמשפט דבר יום ביומו׃ ואחרי כן
עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוד המק
המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוד׃ מיום
אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות לי
ליהוד והיכל יהוד לא יסד׃ ויתנו כסף לחצ
לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצ
לצידנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלב
הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס
עליהם׃ ובשנה השנית לבואם אל בית
האלדים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל
בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם
הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבי ירושלם
ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה ומעלה
לנצח על מלאכת בית יהוד׃ ויעמד ישוע בניו
ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח
על עשה המלאכה בבית האלדים בני חנדד
בניהם ואחיהם הלוים׃ ויסדו הבנים את היכל
יהוד ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות ו
והלוים בני אסף במצלתים להלל ליהוד ע
על ידי דויד מלך ישראל׃ ויענו בהלל
ובהודות ליהוד כי טוב כי לעולם חסדו על
ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל
ליהוד על הוסד בית יהוד׃ ורבים מהכהנים
והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את
הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים
בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול׃

ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול
בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והק
והקול נשמע עד למרחוק: וישמעו צרי
יהודה ובנימן כי בני הגולה בנים היכל ליהוד
אלהי ישראל: ויגשו אל זרבבל ואל ראשי ה
האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נ
נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אס
אסרחדן מלך אשור המעלה אתנו פה: ויא
ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות
לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי
אנחנו יחד נבנה ליהוד אלהי ישראל כאשר
צונו המלך כורש מלך פרס: ויהי עם הארץ
מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אתם לבנות:
וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי
כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס:
ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו ש
שטנה על ישבי יהודה וירושלם:

ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת וטב
טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פ
פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם א
ארמית: רחום בעל טעם ושמשי ספרא כתבו
אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא
כנמא: אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכויא בבליא שושנכיא דהוא ע
עלמיא: ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ו
ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר ע
עבר נהרה וכענת: דנה פרשגן אגרתא די ש
שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך
אנש עבר נהרה וכענת: ידיע להוא
למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא

אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין
ושוריא שכללו ואשיא יחיטו: כען ידיע להוא
למלכא די הן קריתא דך תתבנה ושוריא יש
ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתום
מלכים תהנזק: כען כל קבל די
מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך
לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למל
למלכא: די יבקר בספר דכרניא די אבהתך
ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא
דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואת
ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא על דנ
דנה קריתא דך החרבת: מהודעין אנחנה ל
למלכא די הן קריתא דך תתבנה ושוריה יש
ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא
איתי לך: פתגמא
שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשי ספ
ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושא
ושאר עבר נהרה שלם וכעת: נשתונא די
שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: ומני שים
טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת
עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור
מתעבד בה: ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ו
ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מת
מתיהב להון: כען שימו טעם לבטלא גבריא
אלך וקריתא דך לא תתבנה עד מני טעמא י
יתשם: וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה
ישגא חבלה להנזקת מלכין: אדין מן די
פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי ק
קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בב
בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו בא
באדרע וחיל:

באדין בטלת עבידת בית
אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תר
תרתין למלכות דריוש מלך פרס׃
והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא
נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בש
בשם אלה ישראל עליהון׃ באדין קמו זרבבל
בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא
בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די
אלהא מסעדין להון׃ בה זמנא
אתה עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בו
בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם
טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכל
לשכללה׃ אדין כנמא אמרנא
להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא ב
בנין׃ ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא
בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתי
יתיבון נשתונא על דנה׃ פרשגן
אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושת
ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהר
נהרה על דריוש מלכא׃ פתגמא שלחו עלוהי
וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כל
כלא׃
ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא
לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע
מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתע
מתעבדא ומצלח בידהם׃ אדין שאלנא לש
לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכ
לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה
לשכללה׃ ואף שמהתהם שאלנא להם להו
להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיה

בראשיהום׃ וכנמא פתגמא
התיבונא למימר אנחנא המו עבדוהי די אל
אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוה בנה מ
מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב
בנהי ושכללה׃ להן מן די הרגזו אבהתנא ל
לאלה שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך
בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי ל
לבבל׃ ברם בשנת חדה לכורש מלכא די ב
בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה
לבנא׃ ואף מאניא די בית אלהא די דהבה
וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בי
בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק
המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו ל
לששבצר שמה די פחה שמה׃ ואמר להא
אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די ב
בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה׃
אדין ששבצר דך אתא
יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן א
אדין ועד כען מתבנא ולא שלים׃ וכען הן ע
על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא ת
תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא ש
שים טעם למבנא בית אלהא דך די בירוש
בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח על
עלינא׃
באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ס
ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל׃ והשת
והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתא
מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה׃ בשנת
חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית
אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין

דבחין ואשהי מסובלין רומה אמין שתין פתי
פתיה אמין שתין : נדבכין די אבן גלל תלתא
ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא ת
תתיהב : ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא
די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
והיבל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא די בירוש
בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא :
כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני
וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין
הוו מן תמה : שבקו לעבידת בית אלהא דך
פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך י
יבנון על אתרה : ומני שים טעם למא די תע
תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית א
אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה
אספרנא נפקתא תהוא מתיהבא לגבריא א
אלך די לא לבטלא : ומה חשחן ובני תורין ו
ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מל
מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם
להוא מתיהב להם יום ביום די לא שלו : די
להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין ל
לחיי מלכא ובנוהי : ומני שים טעם די כל אנש
די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וז
וזקיף יתמחא עלוהי וביתה נולו יתעבד על ד
דנה : ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מ
מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית
אלהא דך די בירושלם אנא דריוש שמת טעם
אספרנא יתעבד : אדין תתני פחת עבר
נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דר
דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו : ושבי י
יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה חכ

וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה
ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא
מלך פרס : ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה
לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מ
מלכא : ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר
בני גלותא חנכת בית אלהא דנא בחדוה : ו
והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה
דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין
לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי
ישראל : והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במ
במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם
ככתב ספר משה : ויעשו בני הגולה
את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון :
כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טה
טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאח
ולאחיהם הכהנים ולהם : ויאכלו בני ישראל
השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גויי ה
הארץ אליהם לדרש ליהוה אלהי ישראל : ו
ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמ
שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם ל
לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי י
ישראל : ואחר
הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך
פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה : ב
בן שלום בן צדוק בן אחיטוב : בן אמריה בן
עזריה בן מריות : בן זרחיה בן עזי בן בקי : בן
אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
הראש : הוא עזרא עלה מבבל והוא סופר
מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישר
ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו

כל בקשתו: ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים
הלוים והמשררים והשערים והנתינים אל
ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך: ו
ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת הש
השביעית למלך: כי באחד לחדש הראשון
הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמ
החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה
עליו: כי עזרא הכין לבבו לדרש את תורת יהוה
ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט:
וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך
ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי
מצות יהוה וחקיו על ישראל: ארתחשסתא
מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה
שמיא גמיר וכענת: מני שים טעם די כל מ
מתנדב במלכותי מן עמא ישראל וכהנהי ול
ולויא למהך לירושלם עמך יהך: כל קבל די
מן קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרא
על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך: ול
ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנ
התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה:
וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל
עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית א
אלההם די בירושלם: כל קבל דנא אספרנא
תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנח
ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה
די בית אלהכם די בירושלם: ומה די עליך ו
ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד
כרעות אלהכם תעבדון: ומאניא די מתיהבין
לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירוש
ירושלם: ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך
למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא: ומני אנה אר

ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא
די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כ
כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא ית
יתעבד: עד כסף ככרין מאה ועד חנטין כורין
מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מ
מאה ומלח די לא כתב: כל די מן טעם אלה
שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה שמיא די
למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי: ו
ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תר
תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה
בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: ואנתה
עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודי
ודינין די להון דאנין לכל עמא די בעבר נה
נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהוד
תהודעון: וכל די לא להוא עבד דתא די א
אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא
מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לענש נ
נכסין ולאסורין: ברוך יהוה אלהי
אבתינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את
בית יהוה אשר בירושלם: ועלי הטה חסד ל
לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים
ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה
מישראל ראשים לעלות עמי: ואלה
ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכ
במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: מבני פ
פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד
חטוש: מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו
התיחש לזכרים מאה וחמשים: מבני פחת מו
מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הז
הזכרים: מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש
מאות הזכרים: ומבני עדין עבד בן יונתן

ועמו חמשים הזכרים׃ ומבני עילם ישעיה בן
עתליה ועמו שבעים הזכרים׃ ומבני שפטיה
זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים׃ מבני
יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאתים ושמנה
עשר הזכרים׃ ומבני שלומית בן יוספיה ועמו
מאה וששים הזכרים׃ ומבני בבי זכריה בן
בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים׃ ומבני עזגד
יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים׃
ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפל
אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכ
הזכרים׃ ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים
הזכרים׃ ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא
ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים
ומבני לוי לא מצאתי שם׃ ואשלחה לאליעזר
לאריאל לשמעיה ולאלנתן ולירב ולאלנתן
ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולא
ולאלנתן מבינים׃ ואוצאה אתם על
אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם
דברים לדבר אל אדו אחיו הנתינים בכספיא
המקום להביא לנו משרתים לבית אלדינו׃
ויביאו לנו כיד אלדינו הטובה עלינו איש שכל
מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ו
ואחיו שמנה עשר׃ ואת חשביה ואתו ישעיה
מבני מררי אחיו ובניהם עשרים׃ ומן הנתינים
שנתן דויד והשרים לעבדת הלוים נתינים מ
מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות׃ ואקרא
שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אל
אלדינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו
ולכל רכושנו׃ כי בשתי לשאול מן המלך חיל
ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למל
למלך לאמר יד אלדינו על כל מבקשיו לטו

לטובה ועזו ואפו על כל עזביו׃ ונצומה ונב
ונבקשה מאלדינו על זאת ויעתר לנו׃ ואבדילה
משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה
ועמהם מאחיהם עשרה׃ ואשקולה להם את
הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית א
אלדינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישר
ישראל הנמצאים׃ ואשקלה על ידם כסף
ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה ל
לככרים זהב מאה ככר׃ וכפרי זהב עשרים
לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנ
שנים חמודות כזהב׃ ואמרה להם אתם קדש
ליהוד והכלים קדש והכסף והזהב נדבה לי
ליהוד אלדי אבתיכם׃ שקדו ושמרו עד תש
תשקלו לפני שרי הכהנים והלוים ושרי האב
האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהו
יהוד׃ וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף ו
והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלד
אלדינו׃ ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר
לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלדינו ה
היתה עלינו ויצילנו מכף אויב וארב על הד
הדרך׃ ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה׃
וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים ב
בבית אלדינו על יד מרמות בן אוריה הכהן
ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע
ונועדיה בן בנוי הלוים׃ במספר במשקל לכל
ויכתב כל המשקל בעת ההיא׃ הבאים
מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלדי יש
ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים
תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי
חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוד׃

ויתנו את דתי

המלך לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר
ונשאו את העם ואת בית האלהים : וככלות
אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם
ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כתו
כתעבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבוסי הע
העמני המאבי המצרי והאמרי : כי נשאו מ
מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש
בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה ב
במעל הזה ראשנה : וכשמעי את
הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה
משער ראשי וזקני ואשבה משומם : ואלי י
יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל
הגולה ואני ישב משמם עד למנחת הערב :
ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי
ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל י
יהוה אלהי : ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי ל
להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה
ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים : מימי אב
אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ו
ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד ע
מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים
כהיום הזה : ועתה כמעט רגע היתה תחנה
מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פלטה ולתת
לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו
ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו : כי עבדים אנ
אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו
חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם
את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת
לנו גדר ביהודה ובירושלם : ועתה מה נאמר
אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך : אשר צ
צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר

אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי
הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל
פה בטמאתם : ועתה בנותיכם אל תתנו לב
לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תד
תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו
ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם ע
עד עולם : ואחרי כל הבא עלינו במעשינו
הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו
חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזא
כזאת : הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי
התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה ל
לאין שארית ופליטה : יהוה אלהי
ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום
הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמד לפ
לפניך על זאת : וכהתפלל עזרא וכהתודתו
בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו
מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים
כי בכו העם הרבה בכה : ויען שכניה בן יחיאל
מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באל
באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ וע
ועתה יש מקוה לישראל על זאת : ועתה נכרת
ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם
בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה
יעשה : קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק
ועשה : ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים
הלוים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישב
וישבעו : ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך
אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם
לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל
הגולה : ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני
הגולה להקבץ ירושלם : וכל אשר לא יבא

לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם
כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ׃
ויקבצו כל אנשי יהודה
ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש ה
התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם בר
ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומ
ומהגשמים ׃ ויקם עזרא הכהן
ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשבו נשים נכ
נכריות להוסיף על אשמת ישראל ׃ ועתה תנו
תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו רצונו והב
והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות ׃
ויענו כל הקהל ויאמרו
קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות ׃ אבל ה
העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ ו
והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הר
הרבינו לפשע בדבר הזה ׃ יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים
נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר
ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו
ממנו עד לדבר הזה ׃ אך יונתן בן עשהאל ו
ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי
הלוי עזרם ׃ ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא
הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכ
וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשי
העשירי לדריוש הדבר ׃ ויכלו בכל אנשים
ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש ה
הראשון ׃ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו
נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו ומע
מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה ׃ ויתנו ידם ל
להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמ
אשמתם ׃ ומבני אמר חנני וזבדיה ׃ ומבני ח
חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה ׃ ו
ומבני פשחור אליועני מעשיה ישמעאל ונת
ונתנאל יוזבד ואלעשה ׃ ומן הלוים יוזבד וש
ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה וא
ואליעזר ׃ ומן המשררים אלישיב ומן השערים
שלם וטלם ואורי ׃ ומישראל מבני פרעש ר
רמיה ויזיה ומלכיה מימן ואלעזר ומלכיה ו
ובניה ׃ ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל וע
ועבדי וירמות ואליה ׃ ומבני זתוא אליועני א
אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא ׃ ומבני ב
בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי ׃ ומבני בני משלם
מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות ׃ ומבני פחת
מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצל
בצלאל ובנוי ומנשה ׃ ובני חרם אליעזר ישי
ישיה מלכיה שמעיה שמעון ׃ בנימן מלוך ש
שמריה ׃ מבני חשם מתני מתתה זבד אלי
אליפלט ירמי מנשה שמעי ׃ מבני בני מעדי
עמרם ואואל ׃ בניה בדיה כלוהי ׃ וניה מרמות
אלישיב ׃ מתניה מתני ויעשו ׃ ובני ובנוי שמ
שמעי ׃ ושלמיה ונתן ועדיה ׃ מכנדבי ששי ש
שרי ׃ עזראל ושלמיהו שמריה ׃ שלום אמריה
יוסף ׃ מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא ידו
ויואל בניה ׃ כל אלה נשאי נשים נכריות ויש
מהם נשים וישימו בנים ׃

דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת
עשרים ואני הייתי בשושן הבירה ׃ ויבא חנני
אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם ע
על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי
ועל ירושלם ׃ ויאמרו לי הנשארים אשר נש
נשארו מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ו
ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו

באש׃ ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי
ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל ל
לפני אלהי השמים׃ ואמר אנא יהוה אלהי
השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וח
וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו׃ תהי נא אזנך
קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עב
עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם
ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חט
חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית
אבי חטאנו׃ חבול חבלנו לך ולא שמרנו את
המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צ
צוית את משה עבדך׃ זכר נא את הדבר אשר
צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני
אפיץ אתכם בעמים׃ ושבתם אלי ושמרתם מ
מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה
השמים משם אקבצם והביאתים אל המקום
אשר בחרתי לשכן את שמי שם׃ והם עבדיך
ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזק
החזקה׃ אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל
תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליר
ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום
ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי מ
משקה למלך׃ ויהי בחדש
ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין ל
לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי
רע לפניו׃ ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים
ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא
הרבה מאד׃ ואמר למלך המלך לעולם יחיה
מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות א
אבתי חרבה ושעריה אכלו באש׃ ויאמר לי
המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל א

אלהי השמים׃ ואמר למלך אם על המלך ט
טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני
אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה׃ וי
ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי
יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וי
וישלחני ואתנה לו זמן׃ ואומר למלך אם על
המלך טוב אגרות יתנו לי על פחות עבר הנ
הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהו
יהודה׃ ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר
למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי ה
הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר
אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה
עלי׃ ואבוא אל פחות עבר הנהר ואתנה ל
להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך ש
שרי חיל ופרשים׃
וישמע סנבלט החרני וטוביה
העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא
אדם לבקש טובה לבני ישראל׃ ואבוא אל
ירושלם ואהי שם ימים שלשה׃ ואקום לילה
אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה
אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה
אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה׃
ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין
ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירוש
ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו בא
באש׃ ואעבר אל שער העין ואל ברכת המ
המלך ואין מקום לעבר תחתי׃ ואהי עלה בנ
בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואבוא בש
בשער הגיא ואשוב׃ והסגנים לא ידעו אנה
הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולח
ולחורים ולסגנים וליתר עשי המלאכה עד

כן לא הגדתי ׃ ואמר אלהם אתם ראים הר
הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה
ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירו
ירושלם ולא נהיה עוד חרפה ׃ ואגיד להם את
יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי הם
המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחז
ויחזקו ידיהם לטובה ׃
וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמני
וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו
מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך
אתם מורדים ׃ ואשיב אותם דבר ואומר להם
אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו
נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בי
בירושלם ׃ ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו
הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו
ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו
עד מגדל חננאל ׃ ועל ידו
בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי ׃ ו
ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו
ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריחיו ׃ ועל ידם
החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם ה
החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל יד
ידם החזיק צדוק בן בענא ׃ ועל ידם החזיקו
התקעים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת
אדניהם ׃ ואת שער הישנה החזיקו יוידע בן
פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו
דלתותיו ומנעליו ובריחיו ׃ ועל ידם החזיק מ
מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון וה
והמצפה לכסא פחת עבר הנהר ׃ ועל ידו ה
החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החז
החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד

החומה הרחבה ׃ ועל ידם החזיק רפיה בן חור
שר חצי פלך ירושלם ׃ ועל ידם החזיק ידיה
בן חרומף נגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן
חשבניה ׃ מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם
וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים ׃ ו
ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פל
פלך ירושלם הוא ובנותיו ׃ את שער הגיא ה
החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו
דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה
עד שער השפות ׃ ואת שער האשפות החזיק
מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבנ
יבננו ויעמיד דלתתיו מנעליו ובריחיו ׃ ואת
שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך
המצפה הוא יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו
מנעליו ובריחיו ׃ ואת חומת ברכת השלח לג
לגן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דויד ׃
אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך
בית צור עד נגד קברי דויד ועד הברכה הע
העשויה ועד בית הגברים ׃ אחריו החזיקו ה
הלוים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה ש
שר חצי פלך קעילה לפלכו ׃ אחריו החזיקו
אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה ׃
ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה
שנית מנגד עלת הנשק המקצע ׃ אחריו הח
החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המ
המקצע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול ׃
אחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ מדה
שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אל
אלישיב ׃ ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר ׃
אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו
החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו ׃

אחריו החזיק בנוי בן חנדד מדה שנית מבית
עזריה עד המקצוע ועד הפנה ׃ פלל בן אוזי
מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך
העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן
פרעש ׃ והנתינים היו ישבים בעפל עד נגד
שער המים למזרח והמגדל היוצא ׃ אחריו
החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל
הגדול היוצא ועד חומת העפל ׃ מעל שער
הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו ׃ א
אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו
החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח ׃
אחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף
הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכ
ברכיה נגד נשכתו ׃ אחרי החזיק מלכיה בן
הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער
המפקד ועד עלית הפנה ׃ ובין עלית הפנה
לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים ׃
ויהי כאשר שמע סנבלט
כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס ה
הרבה וילעג על היהודים ׃ ויאמר לפני אחיו
וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים
עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו
את האבנים מערמות העפר והמה שרופות ׃
וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בו
בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם ׃
שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם א
אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה ׃ ואל תכס
על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכ
הכעיסו לנגד הבונים ׃ ונבנה את החומה ותק
ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם ל
לעשות ׃ ויהי כאשר

שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים וה
והאשדודים כי עלתה ארוכה לחומות ירוש
ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר לה
להם מאד ׃ ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם
בירושלם ולעשות לו תועה ׃ ונתפלל אל א
אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מ
מפניהם ׃ ויאמר יהודה כשל כח הסבל והע
והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחום
בחומה ׃ ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד
אשר נבא אל תוכם והרגנום והשבתנו את
המלאכה ׃ ויהי כאשר באו היהודים הישבים
אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקו
המקמות אשר תשובו עלינו ׃ ואעמיד מתח
מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחיחים
ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתיהם
רמחיהם וקשתותיהם ׃ וארא ואקום ואמר
אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל ת
תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכ
זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נש
נשיכם ובתיכם ׃ ויהי כאשר
שמעו איבינו כי נודע לנו ויפר האלהים א
את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל
מלאכתו ׃ ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים
במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים
והקשתות והשריונים והשרים אחרי כל בית
יהודה ׃ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמ
עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחז
מחזקת השלח ׃ והבונים איש חרבו אסורים
על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי ׃ וא
ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם
המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על

החומה רחוקים איש מאחיו : במקום אשר
תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו
אלדינו ילחם לנו : ואנחנו עשים במלאכה ו
וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד
צאת הכוכבים : גם בעת ההיא אמרתי לעם
איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלי
הלילה משמר והיום מלאכה : ואין אני ואחי
ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו
פשטים בגדינו איש שלחו המים : ותהי צעקת
העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים : ו
ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים
ונקחה דגן ונאכלה ונחיה : ויש אשר אמרים
שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה
דגן ברעב : ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת
המלך שדתינו וכרמינו : ועתה כבשר אחינו
בשרינו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים א
את בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נ
נכבשות ואין לאל ידינו ושדתינו וכרמינו לא
לאחרים : ויחר לי מאד כאשר שמעתי את ז
זעקתם ואת הדברים האלה : וימלך לבי עלי
ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם
להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן על
עליהם קהלה גדולה : ואמרה להם אנחנו ק
קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כ
כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו
לנו ויחרישו ולא מצאו דבר : ויאמר לא טוב
הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלד
אלדינו תלכו מחרפת הגוים איבינו : וגם אני
אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא א
את המשא הזה : השיבו נא להם כהיום שד
שדתיהם כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת ה

הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נש
נשים בהם : ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש
כן נעשה כאשר אתה אמר ואקרא את הכה
הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה : גם
חצני נערתי ואמרה ככה ינער האלדים את
כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מבי
מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו
כל הקהל אמן ויהללו את יהוד ויעש העם כ
כדבר הזה : גם מיום אשר צוה אתי להיות
פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת
שלשים ושתים לארתחשסתא המלך שנים
שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכל
אכלתי : והפחות הראשנים אשר לפני הכב
הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר
כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על
העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלדים :
וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה
לא קנינו וכל נערי קבצים שם על המלאכה :
והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבא
והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו על
שלחני : ואשר היה נעשה ליום אחד ש
שור אחד צאן שש ברורות וצפרים נעשו לי
ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם
הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה על הע
העם הזה : זכרה לי אלדי לטובה כל אשר ע
עשיתי לעם הזה : ויהי
כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי
וליתר איבינו כי בניתי את החומה ולא נותר
בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמד
העמדתי בשערים : וישלח סנבלט וגשם אלי
לאמר לכה ונועדה יחדיו בכפירים בבקעת

אותי והמה חשבים לעשות לי רעה: ואשלחה
עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני ע
עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה
כאשר ארפה וירדתי אליכם: וישלחו אלי כ
כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אתם כדבר
הזה: וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמ
חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו: כתוב
בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים
חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה
ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: וגם
נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמ
לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדב
כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: ו
ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים הא
האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בוד
בודאם: כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו
ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק א
את ידי: ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן
מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית
האלדים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות הה
ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך:
ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר י
יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא: ואכירה והנה
לא אלדים שלחו כי הנבואה דבר עלי ושוב
וטוביה וסנבלט שכרו: למען שכור הוא למ
למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם ל
לשם רע למען יחרפוני:
זכרה אלדי לטוביה ולסנבלט
כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר ה
הנביאים אשר היו מיראים אותי: ותשלם ה

החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ו
ושנים יום: ויהי כאשר
שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סב
סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת
אלדינו נעשתה המלאכה הזאת: גם בימים
ההם מרבים חרי יהודה אגרותיהם הולכות
על טוביה ואשר לטוביה באות אלהם: כי ר
רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא
לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת מ
משלם בן ברכיה: גם טובותיו היו אומרים
לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה
ליראני: ויהי כאשר
נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו הש
השוערים והמשררים והלוים: ואצוה את ח
חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם
כי הוא כאיש אמת וירא את האלדים מר
מרבים: ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם
עד חם השמש ועד הם עמדים יגיפו חדל
הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירוש
ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: והעיר
רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין
בתים בנוים: ויתן אלדי אל לבי ואקבצה את
החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש ואמ
ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצ
ואמצא כתוב בו: אלה בני
המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נ
נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליה
וליהודה איש לעירו: הבאים עם זרבבל ישוע
נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מ
מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם יש

ישראל׃ בני פרעש אלפים מאה ושבעים וש
ושנים׃ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנ
ושנים׃ בני ארח שש מאות חמשים ושנים׃
בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמ
ושמנה מאות שמנה עשר׃ בני עילם אלף
מאתים חמשים וארבעה׃ בני זתוא שמונה
מאות ארבעים וחמשה׃ בני זכי שבע מאות
וששים׃ בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה׃
בני בבי שש מאות עשרים ושמנה׃ בני עזגד
אלפים שש מאות עשרים ושנים׃ בני אדניקם
שש מאות ששים ושבעה׃ בני בגוי אלפים
ששים ושבעה׃ בני עדין שש מאות חמשים
וחמשה׃ בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה׃
בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה׃ בני
בצי שלש מאות עשרים וארבעה׃ בני חריף
מאה שנים עשר׃ בני גבעון תשעים וחמשה׃
אנשי בית לחם ונטופה מאה שמנים ושמנה׃
אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה׃ אנשי בית
עזמות ארבעים ושנים׃ אנשי קרית יערים כ
כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה׃
אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד׃
אנשי מכמס מאה עשרים ושנים׃ אנשי בית
ביתאל והעי מאה עשרים ושלשה׃ אנשי נבו
אחר חמשים ושנים׃ בני עילם אחר אלף מ
מאתים חמשים וארבעה׃ בני חרם שלש מ
מאות ועשרים׃ בני ירחו שלש מאות ארבעים
וחמשה׃ בני לד חדיד ואנו שבע מאות ועש
ועשרים ואחד׃ בני סנאה שלשת אלפים תשע
מאות ושלשים׃ הכהנים בני ידעיה לבית יש
ישוע תשע מאות שבעים ושלשה׃ בני אמר

אלף חמשים ושנים׃ בני פשחור אלף מאתים
ארבעים ושבעה׃ בני חרם אלף שבעה עש
עשר׃ הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה
שבעים וארבעה׃ המשררים בני אסף מאה
ארבעים ושמנה׃ השערים בני שלם בני א
אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני ש
שבי מאה שלשים ושמנה׃ הנתינים בני צי
ציחא בני חשפא בני טבעות׃ בני קרס בני ס
סיעא בני פדון׃ בני לבנה בני חגבא בני של
שלמי׃ בני חנן בני גדל בני גחר׃ בני ראיה
בני רצין בני נקודא׃ בני גזם בני עזא בני פ
פסח׃ בני בסי בני מעונים בני נפושסים׃ בני
בקבוק בני חקופא בני חרחור׃ בני בצלית
בני מחידא בני חרשא׃ בני ברקוס בני סיסרא
בני תמח׃ בני נציח בני חטיפא׃ בני עבדי ש
שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא׃ בני
יעלא בני דרקון בני גדל׃ בני שפטיה בני ח
חטיל בני פכרת הצבים בני אמון׃ כל הנתינ
הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשע
תשעים ושנים׃ ואלה
העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון וא
ואמר ולא יכלו להגיד בית אבתם וזרעם אם
מישראל הם׃ בני דליה בני טוביה בני נקוד
נקודא שש מאות ארבעים ושנים׃ ומן הכה
הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר
לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על
שמם׃ אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נ
נמצאו ויגאלו מן הכהנה׃ ויאמר התרשתא
להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד ע
עמד הכהן לאורים ותמים׃ כל הקהל כאחד

ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים : מ
מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אל
אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם מ
משררים ומשררות מאתים וארבעים וחמשה :
סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדי
פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה : גמ
גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע מאות ועשרים : ומקצת
ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן ל
לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים
כתנות כהנים שלשים וחמש מאות : ומראשי
האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמו
דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומא
ומאתים : ואשר נתנו שארית העם זהב דר
דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכת
וכתנות כהנים ששים ושבעה :
וישבו הכהנים והלוים והשוערים
והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל
בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל
בעריהם : ויאספו כל העם כאיש אחד אל ה
הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא
הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה
יהוה את ישראל : ויביא עזרא הכהן את הת
התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מב
מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי : ויקר
ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים
מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנ
והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר ה
התורה : ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ א
אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע
ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומ
ומשמאלו פדיה מישאל ומלכיה וחשם וח
וחשבדנה זכריה משלם : ויפתח עזרא הספר
לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו
עמדו כל העם : ויברך עזרא את יהוה האל
האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במ
במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים אר
ארצה : וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי
הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלא
פלאיה והלוים מבינים את העם לתורה והע
והעם על עמדם : ויקראו בספר בתורת האל
האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא : ו
ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן ה
הספר והלוים המבינים את העם לכל העם
היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו
ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את
דברי התורה : ויאמר להם לכו אכלו משמנים
ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי ק
קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהו
יהוה היא מעזכם : והלוים מחשים לכל העם
לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו : וילכו
כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות
שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו
להם : וביום השני
נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והל
והלוים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי
התורה : וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה
ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג
בחדש השביעי : ואשר ישמיעו ויעבירו קול
בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והב
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי
תמרים ועלי עץ עבות לעשת סכות ככתוב :

ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על
גגו ובחצרתיהם ובחצרות בית האלדים ובר
וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים : וי
ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות ויש
וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן
בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדל
גדלה מאד : ויקרא בספר תורת האלדים יום
ביום מן היום הראשון עד היום האחרון : וי
ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת
כמשפט : וביום עשרים וארבעה לחדש הזה
נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה ע
עליהם : ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר וי
ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבתי
אבתיהם : ויקומו על עמדם ויקראו בספר
תורת יהוד אלדיהם רביעית היום ורביעית מ
מתודים ומשתחוים ליהוד אלדיהם : ויקם ע
על מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה
בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אלי
יהוד אלדיהם : ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל
בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה ק
קומו ברכו את יהוד אלדיכם מן העולם עד
העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ב
ברכה ותהלה : אתה הוא יהוד לבדך אתה ע
עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך מש
משתחוים : אתה הוא יהוד האלדים אשר ב
בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת
שמו אברהם : ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני הח

החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת ל
לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה : ותרא
את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת
על ים סוף : ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עלי
עליהם ותעש לך שם כהיום הזה : והים בק
בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה וא
ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במי
במים עזים : ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובע
ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך א
אשר ילכו בה : ועל הר סיני ירדת ודבר עם
עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ו
ותורות אמת חקים ומצות טובים : ואת שבת
קדשך הודעת להם ומצות וחקים ותורה צוי
צוית להם ביד משה עבדך : ולחם משמים
נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם
לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ
אשר נשאת את ידך לתת להם : והם ואבתינו
הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצות
מצותיך : וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך
אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו רא
ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוד ס
סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
עזבתם : אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו
זה אלדיך אשר העלך מארץ מצרים ויעשו
נאצות גדלות : ואתה ברחמיך הרבים לא עז
עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעל
מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד
האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר יל
ילכו בה : ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך

לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם : וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם
לא בלו ורגליהם לא בצקו : ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון וא
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן : ובניהם הרבית ככבבי השמים ותביאם אל הארץ
אשר אמרת לאבתיהם לבוא לרשת : ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי ה
הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם : וילכדו ערים
בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב וי
ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול : וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום
ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת : ותתנם ביד צריהם ויצרו
להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וברחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום
מיד צריהם : וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקוך
ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים : ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו
ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם
הקשו ולא שמעו : ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ב
ביד עמי הארצת : וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה : ועתה
אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר
מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה :
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו
לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידות בהם : והם במלכותם ובטובך
הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם
הרעים : הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבתינו לאכל את פריה ואת טובה הנה א
אנחנו עבדים עליה : ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ו
ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו : ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה
וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו : ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה : ש
שריה עזריה ירמיה : פשחור אמריה מלכיה : חטוש שבניה מלוך : חרם מרמות עבדיה : דניאל גנתו
ברוך : משלם אביה מימן : מעזיה בלגי שמעיה : אלה הכהנים : והלוים וישוע בן אזניה בנוי מבני
חנדד קדמיאל : ואחיהם שבניה הודיה קליטא פליה חנן : מיכא רחוב חשביה : זכור שרביה שב
שבניה : הודיה בני בנינו : ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני : בני עזגד בבי : אדניה
בגוי עדין : אטר חזקיה עזור : הודיה חשום בצי : חריף ענתות נובי : מגפיעש משלם חזיר : משיזבאל
צדוק ידוע : פלטיה חנן עניה : הושע חנניה חשוב : הלוחש פלחא שובק : רחום חשבנה מעשיה : א
ואחיה חנן ענן : מלוך חרם בענה : ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתינים וכ
וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם

בניהם ובנתיהם כל יודע מבין: מחזיקים על
אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה לל
ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה
עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות
יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: ואשר לא נתן
בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לב
לבנינו: ועמי הארץ המביאים את המקחות
וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם
בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית
ומשא כל יד: והעמדנו עלינו מצות לתת ע
עלינו שלישית השקל בשנה לעבדת בית אל
אלהינו: ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעו
ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים
ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מל
מלאכת בית אלהינו: והגורלות הפלנו על
קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא ל
לבית אלהינו לבית אבתינו לעתים מזמנים ש
שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככ
ככתוב בתורה: ולהביא את בכורי אדמתנו
ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה:
ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ו
ואת בכורי בקרינו וצאננו להביא לבית אלה
אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: ו
ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ
תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית
אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים
המעשרים בכל ערי עבדתנו: והיה הכהן בן
אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו
את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות
לבית האוצר: כי אל הלשכות יביאו בני יש
ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש

והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרת
המשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזב
את בית אלהינו: וישבו שרי העם בירושלם
ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן ה
העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע
הידות בערים: ויברכו העם לכל האנשים ה
המתנדבים לשבת בירושלם: ואלה ראשי
המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה
ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים
והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה: ובירושלם
ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה
עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה
בן מהללאל מבני פרץ: ומעשיה בן ברוך בן
כל חזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכר
זכריה בן השלני: כל בני פרץ הישבים בירו
בירושלם ארבע מאות ששים ושמנה אנשי
חיל: ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן
יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל
בן ישעיה: ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים
ושמנה: ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה
בן הסנואה על העיר משנה: מן הכהנים יד
ידעיה בן יויריב יכין: שריה בן חלקיה בן מ
משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד ב
בית האלהים: ואחיהם עשי המלאכה לבית
שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם
בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מ
מלכיה: ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים
ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות
בן אמר: ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים
ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים:
ומן הלוים שמעיה

בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני: ושבתי
ויזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים
מראשי הלוים: ומתניה בן מיכא בן זבדי בן
אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה
משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן יד
ידיתון: כל הלוים בעיר הקדש מאתים שמנים
וארבעה: והשוערים עקוב טלמון ואחיהם ה
השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: ושאר
ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש
בנחלתו: והנתינים ישבים בעפל וציחא וג ש
וגשפא על הנתינים: ופקיד הלוים בירושלם
עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני
אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים:
כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים
דבר יום ביומו: ופתחיה בן משיזבאל מבני ז
זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם: ואל
החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית
הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה ובקבצאל
וחצריה: ובישוע ובמלדה ובבית פלט: ובחצר
שועל ובבאר שבע ובנתיה: ובצקלג ובמ
ובמכנה ובבנתיה: ובעין רמון ובצרעה ובי
ובירמות: זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה
עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם:
ובני בנימן מגבע מכמש ועיא ובית אל ובנתיה:
ענתות נב עניה: חצור רמה גתים: חדיד צ
צבעים נבלט: לד ואונו גי החרשים: ומן ה
הלוים מחלקות יהודה לבנימן: ואלה הכהנים
והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וי
וישוע שריה ירמיה עזרא: אמריה מלוך חט
חטוש: שכניה רחם מרמות: עדוא גנתוי אביה:
מימין מעדיה בלגה: שמעיה ויויריב ידעיה:
סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים
ואחיהם בימי ישוע: והלוים ישוע בנוי קדמ
קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא
ואחיו: ובקבקיה וענו אחיהם לנגדם במשמ
למשמרות: וישוע הוליד את יויקים ויויקים ה
הוליד את אלישיב ואלישיב הוליד את יוידע:
ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע:
ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה
מריה לירמיה חנניה: לעזרא משלם לאמריה
יהוחנן: למלוכי יונתן לשבניה יוסף: לחרם
עדנא למריות חלקי: לעדיא זכריה לגנתון מ
משלם: לאביה זכרי למנימן למועדיה פלטי:
לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן: וליויריב מתני
לידעיה עזי: לסלי קלי לעמוק עבר: לחלקיה
חשביה לידעיה נתנאל: הלוים בימי אלישיב
יוידע יוחנן וידוע כתבים ראשי אבות והכה
והכהנים על מלכות דריוש הפרסי: בני לוי
ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים
ועד ימי יוחנן בן אלישיב: וראשי הלוים חש
חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם ל
לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האל
האלהים משמר לעמת משמר: מתניה ובק
ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים
שוערים משמר באספי השערים: אלה בימי
יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה
ועזרא הכהן הסופר: ובחנכת חומת ירושלם
בקשו את הלוים מכל מקומתם להביאם ליר
לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובש
ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות: ויאספו בני
המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן ח
חצרי נטפתי: ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות
כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם
ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת

השערים ואת החומה׃ ואעלה את שרי יהודה
מעל לחומה ואעמידה שתי תודות גדולות ות
ותהלוכות לימין מעל לחומה לשער האשפת׃
וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה׃ ועזר
ועזריה עזרא ומשלם׃ יהודה ובנימן ושמעיה
וירמיה׃ ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן
יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור
בן אסף׃ ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי
נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש הא
האלדים ועזרא הסופר לפניהם׃ ועל שער ח
העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה
לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזר
מזרח׃ והתודה השנית ההולכת למואל ואני
אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל
התנורים ועד החומה הרחבה׃ ומעל לשער
אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ו
ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן
ועמדו בשער המטרה׃ ותעמדנה שתי התודות
בבית האלדים ואני וחצי הסגנים עמי׃ והכ
והכהנים אליקים מעשיה מנימן מיכיה אליו
אליועיני זכריה חנניה בחצצרות׃ ומעשיה
ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם
ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד׃ ויז
ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי
האלדים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים ו
והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם עד ל
מרחוק׃ ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנש
הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמע
ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות
התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על
הכהנים ועל הלוים העמדים׃ וישמרו משמרת
אלדיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והש
והשערים כמצות דויד שלמה בנו׃ כי בימי
דויד ואסף מקדם ראשי המשררים ושיר תה
תהלה והודות לאלדים׃ וכל ישראל בימי זר
זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים
והשערים דבר יום ביומו ומקדשים ללוים ו
והלוים מקדשים לבני אהרן׃

ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם
ונמצא כתוב בו אשר לא יבא עמני ומואבי
בקהל האלדים עד עולם׃ כי לא קדמו את
את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את
בלעם לקללו ויהפך אלדינו את הקללה לב
לברכה׃ ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל
ערב מישראל׃ ולפני מזה אלישיב הכהן נתון
בלשכת בית אלדינו קרוב לטוביה׃ ויעש לו
לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים המנחה
הלבונה והכלים ומעשר הדגן והתירוש והיצ
והיצהר מצות הלוים והמשררים והשוערים
ותרומת הכהנים׃ ובכל זה לא הייתי בירושלם
כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך
בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן
המלך׃ ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר
עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי
בית האלדים׃ וירע לי מאד ואשליכה את כל
כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה׃ ואמרה וי
ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלד
האלדים את המנחה והלבנה׃ ואדעה כי מ
מניות הלוים לא נתנה ויברחו איש לשדהו ה
הלוים והמשררים עשי המלאכה׃ ואריבה את
הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלדים וא
ואקבצם ואעמדם על עמדם׃ וכל יהודה ה
הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצ
לאוצרות׃ ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן

וצדוק הסופר ופדיה מן הלוים ועל ידם חנן
בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועלי
עליהם לחלק לאחיהם : זכרה לי אלדי
על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית
אלדי ובמשמריו : בימים ההמה ראיתי ביהו
ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הער
הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים
ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום ה
השבת ואעיד ביום מכרם ציד : והצרים ישבו
בה מביאים דאג וכל מכר ומוכרים בשבת
לבני יהודה בירושלם : ואריבה את חרי יהודה
ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם
עשים ומחללים את יום השבת : הלוא כה עשו
אבתיכם ויבא אלדינו עלינו את כל הרעה ה
הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון
על ישראל לחלל את השבת : ויהי
כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמ
ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפ
יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי ע
על השערים לא יבוא משא ביום השבת : וי
וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירוש
לירושלם פעם ושתים : ואעידה בהם ואמרה
אלהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תש
תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו
בשבת : ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים וב
ובאים שמרים השערים לקדש את יום השב
השבת גם זאת זכרה לי אלדי וחוסה עלי כרו
כרב חסדך : גם בימים ההם ראיתי את הי
היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מ
מואביות : ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם
מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם : ואריב

עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם
ואשביעם באלדים אם תתנו בנתיכם לבניהם
ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם : הלוא
על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים ה
הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלדיו ה
היה ויתנהו אלדים מלך על כל ישראל גם א
אותו החטיאו הנשים הנכריות : ולכם הנש
הנשמע לעשות את כל הרעה הגדולה הזאת
למעל באלדינו להשיב נשים נכריות : ומבני
יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט
החרני ואבריחהו מעלי : זכרה להם אלדי על
גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים : וטהרתים
מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים
איש במלאכתו : ולקרבן העצים בעתים מזמ
מזמנות ולבכורים זכרה לי אלדי
לטובה :

שת אנוש : קינן מהללאל ירד : חנוך מתושלח
למך : נח שם חם ויפת : בני יפת גמר ומגוג ו
ומדי ויון ותבל ומשך ותירס : ובני גמר אשכנז
וריפת ותוגרמה : ובני יון אלישה ותרשישה
כתים ורודנים : בני חם כוש ומצרים פוט וכנ
וכנען : ובני כוש סבא וחוילה וסבתא ורעמה
וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן : וכוש ילד א
את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ :

ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת לה
להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסל
כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפת
כפתרים׃
וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ ואת היב
היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ ואת החוי
ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת ה
הצמרי ואת החמתי׃ בני שם עילם ואשור ו
וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומש
ומשך׃ וארפכשד
ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר ילד
שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה ה
הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמו
אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ ו
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת עיב
עיבל ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופיר ו
ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ שם
ארפכשד שלח׃ עבר פלג רעו׃ שרוג נחור
תרח׃ אברם הוא אברהם׃ בני אברהם יצחק
וישמעאל׃ אלה תלדותם בכור ישמעאל נב
נביות וקדר ואדבאל ומבשם׃ משמע ודומה
משא חדד ותימא׃ יטור נפיש וקדמה אלה
הם בני ישמעאל׃ ובני קטורה פלגש אברהם
ילדה את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק ושו
ושוח ובני יקשן שבא ודדן׃ ובני מדין עיפה
ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני ק
קטורה׃ ויולד אברהם את יצחק בני יצחק
עשיו וישראל׃ בני עשיו אליפז רעואל ויעוש
ויעלם וקרח׃ בני אליפז תימן ואומר צפי וגע
וגעתם קנז ותמנע ועמלק׃ בני רעואל נחת זר

זרח שמה ומזה׃ ובני שעיר לוטן ושובל וצ
וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן׃ ובני לוטן
חורי והומם ואחות לוטן תמנע׃ בני שובל ע
עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם׃ ובני צבעון אי
איה וענה׃ בני ענה דישון ובני דישון חמרן
ואשבן ויתרן וכרן׃ בני אצר בלהן וזעון יעקן׃
בני דישון עוץ וארן׃
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן ב
בעור ושם עירו דנהבה׃ וימת בלע וימלך ת
תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃ וימת יובב וימל
וימלך תחתיו חושם מארץ התימני׃ וימת חשם
וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין ב
בשדה מואב ושם עירו עוית׃ וימת הדד וימ
וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃ וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר׃ וימת ש
שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ וימת
בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ו
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃
וימת הדד ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אל
אלוף עליה אלוף יתת׃ אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן׃ אלוף קנז אלוף תימן אלוף
מבצר׃ אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלו
אלופי אדום׃ אלה בני ישראל
ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון׃ דן
יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר׃ בני יהודה ער
ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת שוע הכנע
הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
וימיתהו׃ ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת ז
זרח כל בני יהודה חמשה׃ בני פרץ חצרון

וחמול: ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל וד
ודרע כלם חמשה: ובני כרמי עכר עוכר יש
ישראל אשר מעל בחרם: ובני איתן עזריה:
ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת ר
רם ואת כלובי: ורם הוליד את עמינדב ועמי
ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה:
ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את
בעז: ובעז הוליד את עבד ועבד הוליד את
ישי: ואישי הוליד את בכורו את אליאב וא
ואבינדב השני ושמעא השלישי: נתנאל הר
הרביעי רדי החמישי: אצם הששי דויד ה
השביעי: ואחיותיהם צרויה ואביגיל ובני צ
צרויה אבשי ויואב ועשהאל שלשה: ואביגיל
ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמע
הישמעאלי: וכלב בן חצרון הוליד את עזובה
אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וא
וארדון: ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת
ותלד לו את חור: וחור הוליד את אורי ואורי
הוליד את בצלאל: ואחר בא חצרון אל בת
מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים
שנה ותלד לו את שגוב: ושגוב הוליד את יא
יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגל
הגלעד: ויקח גשור וארם את חות יאיר מא
מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל א
אלה בני מכיר אבי גלעד: ואחר מות חצרון
בכלב אפרתא ואשת חצרון אביה ותלד לו
את אשחור אבי תקוע: ויהיו בני ירחמאל בכור
חצרון הבכור רם ובונה ואורן ואצם אחיה:
ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה ה
היא אם אונם: ויהיו בני רם בכור ירחמאל

מעץ וימין ועקר: ויהיו בני אונם שמי וידע ובני
שמי נדב ואבישור: ושם אשת אבישור אב
אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד: ובני
נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: ובני א
אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי:
ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא ב
בנים: ובני יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירח
ירחמאל: ולא היה לששן בנים כי אם בנות
ולששן עבד מצרי ושמו ירחע ויתן ששן את
בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: ו
ועתי הוליד את נתן ונתן הוליד את זבד: וזבד
הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד: וע
ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה:
ועזריה הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעש
אלעשה: ואלעשה הוליד את ססמי וססמי ה
הוליד את שלום: ושלום הוליד את יקמיה וי
ויקמיה הוליד את אלישמע: ובני כלב אחי יר
ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה
אבי חברון: ובני חברון קרח ותפח ורקם וש
ושמע: ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ור
ורקם הוליד את שמי: ובן שמי מעון ומעון
אבי בית צור: ועיפה פילגש כלב ילדה את ח
חרן ואת מוצא ואת גזז וחרן הוליד את גזז: וב
ובני יהדי רגם ויותם וגשן ופלט ועיפה ושע
ושעף: פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תר
תרחנה: ותלד שעף אבי מדמנה את שוא
אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה:
אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתא שוב
שובל אבי קרית יערים: שלמא אבי בית ל
לחם חרף אבי בית גדר: ויהיו בנים

לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנח
המנחות: ומשפחות קרית יערים היתרי והפ
והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצר
הצרעתי והאשתאלי: בני שלמא בית לחם ו
ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצ
הצרעי: ומשפחות סופרים ישבו יעבץ תר
תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הב
הבאים מחמת אבי בית רכב:

ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון
הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית שני דני
דניאל לאביגיל הכרמלית: השלישי אבשל
אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הר
הרביעי אדניה בן חגית: החמישי שפטיה ל
לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: ששה
נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים ושש
וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך ב
בירושלם: ואלה נולדו
לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה אר
ארבעה לבת שוע בת עמיאל: ויבחר ואליש
ואלישמע ואליפלט: ונגה ונפג ויפיע: ואל
ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה: כל בני
דויד מלבד בני פלגשים ותמר אחותם: ובן
שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט
בנו: יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: אמציהו
בנו עזריהו בנו יותם בנו: אחז בנו חזקיהו בנו
מנשה בנו: אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יא
יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי
צדקיהו הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בנו
צדקיה בנו: ובני יכניה אסיר שאלתיאל בנו:
ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונ
ונדביה: ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן זרבבל
משלם וחנניה ושלמית אחותם: וחשבה ואהל
וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש: ובן חנניה
פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה
בני שכניה: ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה
חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה: ובן
נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: ובני
אליועיני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוח
ויוחנן ודליה וענני שבעה: בני יהודה פרץ
חצרון וכרמי וחור ושובל: וראיה בן שובל
הוליד את יחת ויחת הוליד את אחומי ואת לה
להד אלה משפחות הצרעתי: ואלה אבי עי
אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם
הצללפוני: ופנואל אבי גדור ועזר אבי חושה
אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם: ו
ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונ
ונערה: ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ו
ואת תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה: ו
ובני חלאה צרת וצחר ואתנן: וקוץ הוליד את
ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל בן הר
הרם: ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה ש
שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: ויקרא יע
יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תבר
תברכני והרבית את גבולי והיתה ידך עמי וע
ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את
אשר שאל: וכלוב אחי שוחה הוליד את מח
מחיר הוא אבי אשתון: ואשתון הוליד את ב
בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש
אלה אנשי רכה: ובני קנז עתניאל ושריה וב
ובני עתניאל חתת: ומעונתי הוליד את עפרה

ושריה הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי ח
חרשים היו: ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונ
ונעם ובני אלה וקנז: ובני יהללאל זיף וזיפה
תריא ואשראל: ובן עזרה יתר ומרד ועפר
וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח א
אבי אשתמע: ואשתו היהדיה ילדה את ירד
אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל
אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לק
לקח מרד: ובני אשת הודיה אחות נחם אבי
קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי: ובני שימון
אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן
זוחת: בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולע
ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הב
הבץ לבית אשבע: ויוקים ואנשי כזבא ויוא
ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם ו
והדברים עתיקים: המה היוצרים וישבי נט
נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו ש
שם: בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול:
שלם בנו מבשם בנו משמע בנו: ובני משמע
חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: ולשמעי בנים
ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים
וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה: ויש
וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל: ובב
ובבלהה ובעצם ובתולד: ובבתואל ובחרמה
ובצקלג: ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית
בראי ובשערים אלה עריהם עד מלך דויד:
וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים
חמש: וכל חצריהם אשר סביבות הערים ה
האלה עד בעל זאת מושבתם והתיחשם להם:
ומשובב וימלך ויושה בן אמציה: ויואל ויהוא

בן יושביה בן שריה בן עשיאל: ואליועיני ויע
ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל
ובניה: וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן ש
שמרי בן שמעיה: אלה
הבאים בשמות נשיאים במשפחתם ובית אב
אבותיהם פרצו לרוב: וילכו למבוא גדר עד
למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם: וימצאו
מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת
ושלוה כי מן חם הישבים שם לפנים:
ויבאו אלה הכתובים
בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה ויכו את א
אהליהם ואת המעינים אשר נמצאו שמה וי
ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מר
מרעה לצאנם שם: ומהם מן בני שמעון הל
הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה
ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם: וי
ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם ע
עד היום הזה: ובני
ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו י
יצועי אביו נתנה בכורתו לבני יוסף בן ישר
ישראל ולא להתיחש לבכרה: כי יהודה גבר
באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף: בני
ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכר
וכרמי: בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי
בנו: מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו: בארה בנו
אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשור הוא נ
נשיא לראובני: ואחיו למשפחתיו בהתיחש
לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו: ובלע בן ע
עזז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נ
נבו ובעל מעון: ולמזרח ישב עד לבוא מדב

מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בא
בארץ גלעד: ובימי שאול
עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם ויש
וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד: ו
ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה:
יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בב
בבשן: ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם
ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה: אלה ב
בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מ
מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז: אחי בן ע
עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: וישבו בג
בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון ע
על תוצאתם: כלם התיחשו בימי יותם מלך
יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל: בני ראובן
וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נש
נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים
יצאי צבא: ויעשו מלחמה עם ההגריאים וי
ויטור ונפיש ונודב: ויעזרו עליהם וינתנו בי
בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים ז
זעקו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו: ויש
וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן
מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש
אדם מאה אלף: כי חללים רבים נפלו כי מ
מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד ה
הגלה: ובני
חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל
חרמון ושניר והר חרמון המה רבו:
ואלה ראשי בית
אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה
והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי ש
שמות ראשים לבית אבותם: וימעלו באלהי
אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר
השמיד אלהים מפניהם: ויער אלהי ישראל
את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנ
פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולח
ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והר
והרא ונהר גוזן עד היום הזה: בני לוי גרשון
קהת ומררי: ובני קהת עמרם יצהר וחברון
ועזיאל: ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני
אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלעזר
הליד את פינחס פינחס הליד את אבישוע: וא
ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי:
ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרי
מריות: מריות הוליד את אמריה ואמריה ה
הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק
וצדוק הוליד את אחימעץ: ואחימעץ הוליד
את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן: ויוחנן הו
הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר
בנה שלמה בירושלם: ויולד עזריה את אמר
אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ואחיט
ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את
שלום: ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הו
הוליד את עזריה: ועזריה הוליד את שריה ו
ושריה הוליד את יהוצדק: ויהוצדק הלך ב
בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכד
נצר: בני לוי
גרשם קהת ומררי: ואלה שמות בני גרשם
לבני ושמעי: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל: בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות

הלוי לאבתיהם: לגרשום לבני בנו יחת בנו ז
זמה בנו: יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי ב
בנו: בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו:
אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו: ובני אלקנה
עמשי ואחימות: אלקנה בנו אלקנה צופי בנו
ונחת בנו: אליאב בנו ירוחם בנו אלקנה בנו:
ובני שמואל הבכור ושני ואביה: בני מררי
מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: שמעא
בנו חגיה בנו עשיה בנו: ואלה אשר העמיד
דויד על ידי שיר בית יהוד ממנוח הארון: וי
ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר
עד בנות שלמה את בית יהוד בירושלם ויע
ויעמדו כמשפטם על עבודתם: ואלה העם
העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר
בן יואל בן שמואל: בן אלקנה בן ירוחם בן
אליאל בן תוח: בן צוף בן אלקנה בן מחת בן
עמשי: בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפנ
צפניה: בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח:
בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל:
ואחיו אסף העמד
על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: בן מיכ
מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: בן אתני בן זרח
בן עדיה: בן איתן בן זמה בן שמעי: בן יחת
בן גרשם בן לוי: ובני מררי אחיהם על הש
השמאל איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך: בן
חשביה בן אמציה בן חלקיה: בן אמצי בן ב
בני בן שמר: בן מחלי בן מושי בן מררי בן
לוי: ואחיהם
הלוים נתונים לכל עבודת משכן בית האל

האלהים: ואהרן ובניו מקטירים על מזבח ה
העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש
הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה
משה עבד האלהים:
ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו
אבישוע בנו: בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: מ
מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו
אחימעץ בנו: וא ה
מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן למש
למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: ויתנו
להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה
סביבתיה: ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו
לכלב בן יפנה: ולבני אהרן נתנו את ערי המ
המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ו
ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: ואת ח
חילן ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה:
ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת
מגרשיה: וממטה בנימן את
גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה
ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש
עשרה עיר במשפחותיהם: ולבני קהת הנות
הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה ח
חצי מנשה בגורל ערים עשר: ולבני גרשום
למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר ו
וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים ש
שלש עשרה: לבני מררי
למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממט
וממטה זבולן בגורל ערים שתים עשרה: וי
ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגר
מגרשיהם: ויתנו בגורל ממטה בני יהודה ו

וממטה בני־שמעון וממטה בני בנימן את הע
הערים האלה אשר־יקראו אתהם בשמות ׃ ו
וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה
אפרים ׃ ויתנו להם את־ערי המקלט את שכם
ואת־מגרשיה בהר אפרים ואת־גזר ואת־מגר
מגרשיה ׃ ואת־יקמעם ואת־מגרשיה ואת־בית
חורון ואת־מגרשיה ׃ ואת־אילון ואת־מגרשיה
ואת־גת רמון ואת־מגרשיה ׃ וממחצית מטה
מנשה את־ענר ואת־מגרשיה ואת־בלעם וא
ואת־מגרשיה למשפחת לבני־קהת הנותרים ׃
לבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את־
גולן בבשן ואת־מגרשיה ואת־עשתרות ואת־
מגרשיה ׃ וממטה יששכר את־קדש ואת־מג
מגרשיה את־דברת ואת־מגרשיה ׃ ואת־ראמות
ואת־מגרשיה ואת־ענם ואת מגרשיה ׃ וממטה
אשר את־משל ואת־מגרשיה ואת־עבדון וא
ואת־מגרשיה ׃ ואת־חוקק ואת־מגרשיה ואת־
רחב ואת־מגרשיה ׃ וממטה נפתלי את־קדש
בגליל ואת־מגרשיה ואת־חמון ואת־מגרשיה
ואת־קריתים ואת־מגרשיה ׃ לבני מררי הנות
הנותרים ממטה זבלון את־רמונו ואת־מגרש
מגרשיה את־תבור ואת־מגרשיה ׃ ומעבר לי
לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את־
בצר במדבר ואת־מגרשיה ואת־יהצה ואת־מ
מגרשיה ׃ ואת־קדמות ואת־מגרשיה ואת־מי
מיפעת ואת־מגרשיה ׃ וממטה גד את־ראמות
בגלעד ואת־מגרשיה ואת־מחנים ואת־מגרש
מגרשיה ׃ ואת־חשבון ואת־מגרשיה ואת־יעזר
ואת־מגרשיה ׃

ולבני יששכר תולע ופואה ישיב
ושמרון ארבעה ׃ ובני תולע עזי ורפיה ויריאל
ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית־אבותם ל
לתולע גבורי חיל לתולדותם מספרם בימי דויד
עשרים ושנים אלף ושש מאות ׃ ובני עזי יזר
יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל י
ישיה חמשה ראשים כלם ׃ ועליהם לתולדותם
לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וש
וששה אלף כי־הרבו נשים ובנים ׃ ואחיהם
לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ו
ושבעה אלף התיחשם לכל ׃ בנימן בלע וב
ובכר וידיעאל שלשה ׃ ובני בלע אצבון ועזי
ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אב
אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים
אלף ושלשים וארבעה ׃ ובני בכר זמירה ויו
ויועש ואליעזר ואליועני ועמרי וירמות ואביה
וענתות ועלמת כל־אלה בני בכר ׃ והתיחשם
לתולדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים
אלף ומאתים ׃ ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן
יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש וא
ואחישחר ׃ כל־אלה בני ידיעאל לראשי הא
האבות גבורי חילים שבעה־עשר אלף ומאת
ומאתים יצאי צבא למלחמה ׃ ושפם וחפם
בני עיר חשם בני אחר ׃ בני נפתלי יחציאל ו
וגוני ויצר ושלום בני בלהה ׃ בני מנשה אש
אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה
את־מכיר אבי גלעד ׃ ומכיר לקח אשה לחפים
ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפ
צלפחד ותהיינה לצלפחד בנות ׃ ותלד מעכה
אשת־מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו ש
שרש ובניו אולם ורקם ׃ ובני אולם בדן אלה

בני גלעד בן מכיר בן מנשה ׃ ואחתו המלכת
ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה ׃
ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם ׃
ובני אפרים
שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותח
ותחת בנו ׃ חבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד
והרגום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לק
לקחת את מקניהם ׃ ויתאבל אפרים אביהם
ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו ׃ ויבא אל אש
אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה
ברעה היתה בביתו ׃ ובתו שארה ותבן את ב
בית חרון התחתון ואת העליון ואת אזן שאר
שארה ׃ ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו ׃
לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו ׃ נון בנו
יהושע בנו ׃ ואחזתם ומשבותם בית אל ובנת
ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה וש
ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה ׃ ועל ידי בני
מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו
ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו בני יוסף ב
בן ישראל ׃ בני
אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחת
אחתם ׃ ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי
ברזות ׃ וחבר הוליד את יפלט ואת שומר וא
ואת חותם ואת שועא אחותם ׃ ובני יפלט פסך
ובמהל ועשות אלה בני יפלט ׃ ובני שמר א
אחי ורהגה יחבה וארם ׃ ובן הלם אחיו צופח
וימנע ושלש ועמל ׃ בני צופח סוח וחרנפר
ושועל וברי וימרה ׃ בצר והוד ושמא ושלשא
ויתרן ובארא ׃ ובני יתר יפנה ופספא וארא ׃ ו
ובני עלא ארח וחניאל ורציא ׃ כל אלה בני
אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילים

ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים וששה אלף ׃ ובנימן
הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרח ה
השלישי ׃ נוחה הרביעי ורפא החמישי ׃ ויהיו
בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד ׃ ואבישוע ו
ונעמן ואחוח ׃ וגרא ושפופן וחורם ׃
ואלה בני אחוד אלה
הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת ׃
ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא
ואת אחיחד ׃ ושחרים הוליד בשדה מואב מ
מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו ׃ ויולד
מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מיש
מישא ואת מלכם ׃ ואת יעוץ ואת שכיה ואת
מרמה אלה בניו ראשי אבות ׃ ומחשים הול
הוליד את אביטוב ואת אלפעל ׃ ובני אלפעל
עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת ל
לד ובנתיה ׃ ובריעה ושמע המה ראשי האב
האבות ליושבי אילון המה הבריחו את יושבי
גת ׃ ואחיו ששק וירמות ׃ וזבדיה וערד ועדר ׃
ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה ׃ וזבדיה ומ
ומשלם וחזקי וחבר ׃ וישמרי ויזליאה ויובב
בני אלפעל ׃ ויקים וזכרי וזבדי ׃ ואליעני וצלתי
ואליאל ׃ ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי ׃
וישפן ועבר ואליאל ׃ ועבדון וזכרי וחנן ׃ וחנ
וחנניה ועילם וענתתיה ׃ ויפדיה ופניאל בני
ששק ׃ ושמשרי ושחריה ועתליה ׃ ויערשיה
ואליה וזכרי בני ירחם ׃ אלה ראשי אבות לת
לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם ׃ ובגב
ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה ׃
ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב ׃ ו
וגדור ואחיו וזכר ׃ ומקלות הוליד את שמאה

ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם א
אחיהם׃ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את
שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי ש
שוע ואת אבינדב ואת אשבעל׃ ובן יהונתן מ
מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה׃ ובני
מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז׃ ואחז הוליד
את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת
עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא׃ ומו
ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה ב
בנו אצל בנו׃ ולאצל ששה בנים ואלה שמו
שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה וע
ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל׃ ובני עשק א
אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט השל
השלישי׃ ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל
דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וח
וחמשים כל אלה מבני בנימן׃

וכל ישראל התיחשו והנם
כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו ל
לבבל במעלם׃ והיושבים הראשנים אשר ב
באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים וה
והנתינים׃ ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומ
ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה׃ עותי
בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בני מן בני
פרץ בן יהודה׃ ומן השילוני עשיה הבכור וב
ובניו׃ ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות
ותשעים׃ ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן
הודויה בן הסנאה׃ ויבניה בן ירחם ואלה בן
עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן
יבניה׃ ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמ
וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות
לבית אבתיהם׃ ומן הכהנים ידעיה ויהויריב

ויכין׃ ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק
בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים׃ וע
ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי
בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית
בן אמר׃ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף
ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבוד
עבודת בית האלהים׃ ומן הלוים שמעיה בן
חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי׃ ו
ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי
בן אסף׃ ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון׃
וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נ
נטופתי׃ והשערים שלום ועקוב וטלמן וא
ואחימן ואחיהם שלום הראש׃ ועד הנה ב
בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות
בני לוי׃ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח
ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העב
העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מ
מחנה יהוה שמרי המבוא׃ ופינחס בן אלעזר
נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו׃ זכריה בן
משלמיה שער פתח לאהל מועד׃ כלם הב
הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עש
עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דוי
דויד ושמואל הראה באמונתם׃ והם ובניהם
על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמ
למשמרות׃ לארבע רוחות יהיו השערים מז
מזרח ימה צפונה ונגבה׃ ואחיהם בחצריהם
לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה׃
כי באמונה המה ארבעת גבורי השערים ה
הם הלוים והיו על הלשכות ועל האוצרות
בית האלהים׃ וסביבות בית האלהים ילינו כי
עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לב

לבקר: ומהם על־כלי העבודה כי במספר יב
יביאום ובמספר יוציאום: ומהם ממנים על־ה
הכלים ועל־כל־כלי הקדש ועל־הסלת והיין ו
והשמן והלבונה והבשמים: ומן־בני הכהנים
רקחי המרקחת לבשמים: ומתתיה מן־הלוים
הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על־מעש
מעשה החבתים:
ומן־בני הקהתי מן־אחיהם על־לחם המערכת
להכין שבת שבת: ואלה המשררים ראשי
אבות ללוים בלשכות פטירים כי־יומם ולילה
עליהם במלאכה: אלה
ראשי האבות ללוים לתולדתם ראשים אלה
ישבו בירושלם: ובגבעון ישבו אבי־גבעון יע
יעואל ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון
וצור וקיש ובעל ונר ונדב: וגדור ואחיו וזכריה
ומקלות: ומקלות הוליד את־שמאם ואף־הם
נגד אחיהם ישבו בירושלם עם־אחיהם: ונר
הוליד את־קיש וקיש הוליד את־שאול ושאול
הוליד את־יהונתן ואת־מלכי־שוע ואת־אבינ
אבינדב ואת־אשבעל: ובן־יהונתן מריב בעל
ומריב בעל הוליד את־מיכה: ובני מיכה פיתון
ומלך ותחרע: ואחז הוליד את־יערה ויערה
הוליד את־עלמת ואת־עזמות ואת־זמרי וזמרי
הוליד את־מוצא: ומוצא הוליד את־בנעא ור
ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ש
ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו ויש
וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני א
אצל: ופלשתים
נלחמו בישראל וינס איש־ישראל מפני פל
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: וידבקו פל
פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלש
פלשתים את־יונתן ואת־אבינדב ואת־מלכ
מלכי־שוע בני שאול: ותכבד המלחמה על־
שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן־היור
היורים: ויאמר שאול אל־נשא כליו שלף ה
חרבך ודקרני בה פן־יבאו הערלים האלה וה
והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד
ויקח שאול את־החרב ויפל עליה: וירא נשא
כליו כי־מת שאול ויפל גם־הוא על־החרב וי
וימת: וימת שאול ושלשת בניו וכל־ביתו יחדו
מתו: ויראו כל־איש ישראל אשר־בעמק כי
נסו וכי־מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו
ויבאו פלשתים וישבו בהם: ויהי ממחרת וי
ויבאו פלשתים לפשט את־החללים וימצאו
את־שאול ואת־בניו נפלים בהר גלבע: ויפש
ויפשיטהו וישאו את־ראשו ואת־כליו וישלחו
בארץ־פלשתים סביב לבשר את־עצביהם ו
ואת־העם: וישימו את־כליו בית אלהיהם ואת־
גלגלתו תקעו בית דגון: וישמעו כל יביש גלעד
את כל־אשר־עשו פלשתים לשאול: ויקומו
כל־איש חיל וישאו את־גופת שאול ואת גופות
בניו ויביאום יבישה ויקברו את־עצמותיהם ת
תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים: וימת
שאול במעלו אשר־מעל ביהוד על־דבר יה
יהוד אשר לא־שמר וגם־לשאול באוב לדר
לדרוש: ולא־דרש ביהוד וימיתהו ויסב את
המלוכה לדויד בן־ישי:
ויקבצו כל־ישראל אל־דויד
חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: ג
גם־תמול גם־שלשום גם בהיות שאול מלך א
אתה המוציא והמביא את־ישראל ויאמר יה
יהוד אלהיך לך אתה תרעה את־עמי את־יש

ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל׃ ח
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכ
ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה ח
וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יה
יהוה ביד שמואל׃ וילך דויד וכל ישראל ירו
ירושלם היא יבוס ושם היבוסי ישבי הארץ׃
ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד
דויד את מצדת ציון היא עיר דויד׃ ויאמר
דויד כל מכה יבוסי בראשנה יהיה לראש ו
ולשר ויעל בראשנה יואב בן צרויה ויהי לר
לראש׃ וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר
דויד׃ ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסב
הסביב ויואב יחיה את שאר העיר׃ וילך דויד
הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו׃

ואלה ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישר
ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל׃

ואלה מספר
הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש
השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מא
מאות חלל בפעם אחת׃ ואחריו אלעזר בן ד
דודו האחוחי הוא בשלשה הגברים׃ הוא
היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו
שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה עד
שעורים והעם נסו מפני פלשתים׃ ויתיצבו
בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויוש
ויושע יהוה תשועה גדולה׃ וירדו שלושה מ
מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מ
מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפ
רפאים׃ ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז
בבית לחם׃ ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים

מבור בית לחם אשר בשער׃ ויבקעו השלשה
במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לח
לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא
אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה׃ ויאמר
חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים
האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביא
הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלש
שלשת הגבורים׃

ואבשי אחי יואב הוא היה ראש
השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מא
מאות חלל ולו שם בשלושה׃ מן השלשה
בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה ל
לא בא׃ בניה
בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל
הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד ו
והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג׃ והו
והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמ
חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארגים
וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצ
המצרי ויהרגהו בחניתו׃ אלה עשה בניהו בן
יהוידע ולו שם בשלושה הגברים׃ מן השל
השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא
בא וישימהו דויד על משמעתו׃

וגבורי החילים עשהאל אחי
יואב אלחנן בן דודו מבית לחם׃ שמות הה
ההרורי חלץ הפלוני׃ עירא בן עקש התקועי
אביעזר הענתתי׃ סבכי החשתי עילי האחו
האחוחי׃ מהרי הנטופתי חלד בן בענה הנט
הנטופתי׃ איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בב
בניה הפרעתוני׃ חורי מנחלי געש אביאל ה
הערבתי׃ עזמות הבחרומי׃ אליחבא השעלבני׃

בני השם הגזני יונתן בן שגה ההררי׃ אחיאם
בן שכר ההררי אליפל בן אור׃ חפר המכרתי
אחיה הפלני׃ חצרו הכרמלי נערי בן אזבי׃
יואל אחי נתן מבחר בן הגרי׃ צלק העמוני נ
נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה׃ עירא
היתרי גרב היתרי׃ אוריה החתי זבד בן אחלי׃
עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני וע
ועליו שלשים׃ חנן בן מעכה ויושפט המתני׃
עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותם הער
הערערי׃ ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התי
התיצי׃ אליאל המחוים ויריבי ויושויה בני א
אלנעם ויתמה המואבי׃ אליאל ועובד ויעש
ויעשיאל המצביה׃

ואלה הבאים אל דויד לצקלג
עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים
עזרי המלחמה׃ נשקי קשת מימינים ומשמא
ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי ש
שאול מבנימן׃ הראש אחיעזר ויואש בני ה
השמעה הגבעתי ויזואל ופלט בני עזמות׃ וב
וברכה ויהוא הענתתי׃ וישמעיה הגבעוני ג
גבור בשלשים ועל השלשים׃ וירמיה ויחז
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי׃ אלעוזי ויר
וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי׃
אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקר
הקרחים׃ ויועאלה וזבדיה בני ירוחם מן הג
הגדור׃ ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מ
מדברה גבורי החיל אנשי צבא למלחמה ער
ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים
על ההרים למהר׃ עזר הראש עבדיה השני

אליאב השלישי׃ משמנה הרביעי ירמיה ה
החמשי׃ עתי הששי אליאל השבעי׃ יוחנן ה
השמיני אלזבד התשיעי׃ ירמיהו העשירי מ
מכבני עשתי עשר׃ אלה מבני גד ראשי הצ
הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף׃

אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא
על כל גדותיו ויבריחו את כל העמקים למז
למזרח ולמערב׃ ויבאו מן בני בנימן ויהודה
עד למצד לדויד׃ ויצא דויד לפניהם ויען ו
ויאמר להם אם לשלום באתם אלי לעזרני
יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי
בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח׃ ור
ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דו
דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום
לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם
בראשי הגדוד׃

וממנשה נפלו על דויד בבאו
עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם
כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בר
בראשינו יפול אל אדניו שאול׃ בלכתו א
אל צקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד וי
וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי רא
ראשי האלפים אשר למנשה׃ והמה עזרו
עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו
שרים בצבא׃ כי לעת יום ביום יבאו על ד
דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלה
אלהים׃ ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא
באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול א
אליו כפי יהוה׃ בני יהודה נשאי צנה ורמח

ששת אלפים ושמנה מאות חלוצי צבא׃ מן
בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ו
ומאה׃ מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מ
מאות׃ ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת א
אלפים ושבע מאות׃ וצדוק נער גבור חיל ו
ובית אביו שרים עשרים ושנים׃ ומן בני בנימן
אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביתם
שמרים משמרת בית שאול׃
ומן בני אפרים
עשרים אלף ושמנה מאות גבורי חיל אנשי
שמות לבית אבתם׃
ומחצי מטה מנשה שמונה עשר
אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את
דויד׃ ומבני
יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה
ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פי
פיהם׃
מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי
מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב׃
ומנפתלי
שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים וש
ושבעה אלף׃
ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמנה
אלף ושש מאות׃
ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה
ארבעים אלף׃ ומעבר לירדן מן הראובני ו
והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלח
מלחמה מאה ועשרים אלף׃ כל אלה אנשי
מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חבר
חברונה להמליך את דויד על כל ישראל וגם

כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דויד׃
ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים ושת
ושתים כי הכינו להם אחיהם׃ וגם הקרובים
אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים ל
לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מ
מאכל קמח דבלים וצמקים ויין ושמן ובקר
וצאן לרב כי שמחה בישראל׃
ויועץ דויד עם שרי
האלפים והמאות לכל נגיד׃ ויאמר דויד לכ
לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוד א
אלדינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים
בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים
בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו׃ ונסבה את א
ארון אלדינו אלינו כי לא דרשנהו בימי
שאול׃ ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר
הדבר בעיני כל העם׃ ויקהל דויד את כל
ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת לה
להביא את ארון יהוד מקרית יערים׃ ו
ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יע
יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון
האלדים יהוד ישב הכרבים אשר נקרא ש
שם׃ וירכיבו את ארון האלדים יהוד ישב
הכרובים אשר נקרא שם׃ וירכיבו את א
ארון האלדים על עגלה חדשה מבית אבינ
אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה׃ ודו
ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלדים ב
בכל עז ובשירים ובכנורות ובנבלים ובתפים
ובמצלתים ובחצצרות׃ ויבאו עד גרן כי
כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי
שמטו הבקר׃ ויחר אף יהוד

בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וי
וימת שם לפני אלהים : ויחר לדויד כי פרץ י
יהוד פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ ע
עזא עד היום הזה : ויירא דויד את האלהים
ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון ה
האלהים : ולא הסיר דויד את הארון אליו אל
עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדום הגתי : ויש
וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בבי
בביתו שלשה חדשים ויברך יהוד את בית ע
עבד אדם ואת כל אשר לו : וישלח חירם מ
מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחר
וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית : וידע
דויד כי הכינו יהוד למלך על ישראל כי נש
נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל :

ויקח דויד
עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ו
ובנות : ואלה שמות הילודים אשר היו לו בי
בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה : ויבחר
ואלישוע ואליפלט : ונגה ונפג ויפיע : ואלישמע
ובעלידע ואליפלט : וישמעו
פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דו
דויד ויצא לפניהם : ופלשתים באו ויפשטו ב
בעמק רפאים : וישאל דויד באלהים לאמר
האעלה על פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו י
יהוד עלה ונתתים בידך : ויעלו בבעל פרצים
ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את
אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם
המקום ההוא בעל פרצים : ויעזבו שם את

אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש :

ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק :
וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים
לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם
ממול הבכאים : ויהי כשמעך את קול הצע
הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה
כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פל
פלשתים : ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ו
ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה : ו
ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוד נתן פחדו
על כל הגוים : ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן
לו מקום לארון האלהים ויט לו אהל : אז אמר
דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הל
הלוים כי בם בחר יהוד לשאת את ארון יהוד
ולשרתו עד עולם : ויקהל דויד את כל ישר
ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוד
אל מקומו אשר הכין לו : ויאסף דויד את ב
בני אהרן ואת הלוים : לבני קהת אוריאל ה
השר ואחיו מאה ועשרים : לבני מררי עשיה
השר ואחיו מאתים ועשרים : לבני גרשום יו
יואל השר ואחיו מאתים ושלשים : לבני אל
אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים : לבני ח
חברון אליאל השר ואחיו שמונים : לבני עזי
עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עש
עשר :

ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים
וללוים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל
ועמינדב : ויאמר להם אתם ראשי האבות ל
ללוים התקדשו אתם

ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישר
ישראל אל הכינותי לו׃ כי למבראשנה לא
אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו
כמשפט׃ ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות
את ארון יהוה אלהי ישראל׃ וישאו בני הלוים
את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר י
יהוה בכתפם במטות עליהם׃ ויאמר דויד
לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשררים
בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים
להרים בקול לשמחה׃

ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו
אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן
בן קושיהו׃ ועמהם אחיהם המשנים זכריהו
בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל ועני אליאב וב
ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדם ויעיאל השערים׃

והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים
נחשת להשמיע׃ וזכריה ועזיאל ושמירמות
ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים
על עלמות׃ ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו וע
ועבד אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות על השמ
השמינית לנצח׃ וכנניהו שר הלוים במשא
יסר במשא כי מבין הוא׃

וברכיה ואלקנה שערים לארון׃
ושבניהו ויהושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ו
ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצ
בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדום וי
ויחיה שערים לארון׃

ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים
ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בי

בית עבד אדם בשמחה׃

ויהי בעזר האלהים את
הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פ
פרים ושבעה אילים׃ ודויד מכרבל במעיל ב
בוץ וכל הלוים הנשאים את הארון והמש
והמשררים וכנניה השר המשא המשררים
ועל דויד אפוד בד׃ וכל ישראל מעלים את
ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצ
ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכ
וכנרות׃ ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר ד
דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ות
ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק ותבז לו
בלבה׃

ויביאו את ארון האלהים ויציגו אתו
בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות
ושלמים לפני האלהים׃ ויכל דויד מהעלות
העלה והשלמים ויברך את העם בשם יה
יהוה׃ ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד א
אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה׃

ויתן
לפני ארון יהוה מן הלוים משרתים ולהזכיר
ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל׃

אסף הראש ומשנהו זכריה
יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב וב
ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנ
ובכנרות ואסף במצלתים משמיע׃

ובניהו
ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון
ברית האלהים׃ ביום ההוא אז נתן דויד בר
בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו׃

הודו ליהוד קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילתיו : שירו לו זמרו לו שי
שיחו בכל נפלאתיו : התהללו בשם קדשו יש
ישמח לב מבקשי יהוד : דרשו יהוד ועזו בקשו
פניו תמיד : זכרו נפלאתיו אשר עשה מפתיו
משפטי פיהו : זרע ישראל עבדו בני יעקב ב
בחיריו : הוא יהוד אלדינו בכל הארץ משפ
משפטיו : זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף
דור : אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק :
ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם :
לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם : בה
בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה : ויתהלכו
מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר : לא הניח
לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים : אל תגעו
במשיחי ובנביאי אל תרעו : שירו ליהוד כל ה
הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו : ספרו בג
בגוים את כבודו בכל העמים נפלאתיו : כי ג
גדול יהוד ומהלל מאד ונורא הוא על כל א
אלדים : כי כל אלדי העמים אלילים ויהוד
שמים עשה : הוד והדר לפניו עז וחדוה בם
במקומו : הבו ליהוד משפחות עמים הבו לי
ליהוד כבוד ועז : הבו ליהוד כבוד שמו שאו
מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוד בהדרת ק
קדש : חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל
בל תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
בגוים יהוד מלך : ירעם הים ומלואו יעלץ ה
השדה וכל אשר בו : אז ירננו עצי היער מל
מלפני יהוד כי בא לשפט את הארץ :
הודו ליהוד כי טוב כי לעולם
חסדו : ואמרו הושיענו אלדי ישענו וקבצנו
והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להש
להשתבח בתהלתך : ברוך יהוד אלדי ישראל
מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן ו
והלל ליהוד :

ויעמד שם לפני ארון ברית יהוד לאסף
ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ב
ביומו : ועבד אדם ואחיהם ששים ושמנה וע
ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים : ואת צ
צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוד
בבמה אשר בגבעון :

להעלות עלות ליהוד על מזבח העולה
תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יה
יהוד אשר צוה על ישראל : ועמהם הימן וי
וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות ל
להודות ליהוד כי לעולם חסדו : ועמהם הימן
וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי ש
שיר האלדים ובני ידותון לשער : וילכו כל ה
העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו :

ויהי
כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן
הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ב
ברית יהוד תחת יריעות :

ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי
האלדים עמך : ויהי
בלילה ההוא ויהי דבר אלדים אל נתן לאמר :
לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוד לא
אתה תבנה לי הבית לשבת : כי לא ישבתי ב
בבית מן היום אשר העליתי את בני ישראל עד
היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן : כ
בכל אשר התהלכתי בכל

ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישר
ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למ
למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה ת
תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוד צבאות א
אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן להיות
נגיד על עמי ישראל: ואהיה עמך בכל אש
אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך וע
ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ:
ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן
תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לב
לבלותו כאשר בראשונה: ולמימים אשר צוי
צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את
כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לך יהוד: וה
והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימו
והקימותי את זרעך אחריך אשר יהיה מבנ
מבניך והכינותי את מלכותו: הוא יבנה לי ב
בית וכננתי את כסאו עד עולם: אני אהיה
לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מ
מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: ו
והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכס
וכסאו יהיה נכון עד העולם: ככל הדברים ה
האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אלדו
דויד:

ויבא המלך דויד וישב לפני יהוד ויאמר
מי אני יהוד אלדים ומי ביתי כי הביאתני ע
עד הלום: ותקטן זאת בעיניך אלדים ותד
ותדבר על בית עבדך למרחק וראיתני כתור
האדם המעלה יהוד אלדים: מה יוסיף עוד
דויד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבד
עבדך ידעת: יהוד בעבור

עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת ל
להודיע את כל הגדולות: יהוד אין כמוך ואין
אלדים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: ומ
ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר ה
הלך האלדים לפדות לו עם לשום לך שם ג
גדלות ונוראות לגרש מפני עמך אשר פדית
ממצרים גוים: ותתן את עמך ישראל לך ל
לעם עד עולם ואתה יהוד היית להם לאל
לאלדים: ועתה יהוד הדבר אשר דברת ע
על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כ
כאשר דברת: ויאמן ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוד צבאות אלדי ישראל אלדים לי
לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך: כי א
אתה אלדי גלית את אזן עבדך לבנות לו בית
על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: ועתה י
יהוד אתה הוא האלדים ותדבר על עבדך ה
הטובה הזאת: ועתה הואלת לברך את בי
בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יה
יהוד ברכת ומברך לעולם:

ויהי אחרי כן ויך דויד את
פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פ
פלשתים: ויך את מואב ויהיו מואב עבדים
לדויד נשאי מנחה: ויך דויד את הדדעזר מ
מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פ
פרת: וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת א
אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב:
ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צו
צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף א
איש: וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם

לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד
בכל אשר הלך: ויקח דויד את שלטי הזהב
אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם:
ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת
רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת
ואת העמודים ואת כלי הנחשת:

וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את
כל חיל הדדעזר מלך צובה: וישלח את הד
הדורם בנו אל המלך דויד לשאל לו לשלום
ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב
וכסף ונחשת: גם אותם הקדיש המלך דויד
ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגו
הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלש
ומפלשתים ומעמלק: ואבשי בן צרויה הכה
את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף: וי
וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים
לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך:
וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט
וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא
ויהושפט בן אחילוד מזכיר: וצדוק בן אחיט
אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא
סופר: ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפ
הפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך:

ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני
עמון וימלך בנו תחתיו: ויאמר דויד אעשה
חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חס
חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו
ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון
לנחמו: ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד

דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים
הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו
עבדיו אליך:

ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם
ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישל
וישלחם: וילכו ויגידו לדויד על האנשים וו
וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מ
מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצ
יצמח זקנכם ושבתם:

ויראו בני עמון כי התבאשו עם
דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף ל
לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה
ומצובה רכב ופרשים: וישכרו להם שנים ו
ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו
ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מ
מעריהם ויבאו למלחמה:

וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא
הגבורים: ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פ
פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה:
וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים
ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקר
לקראת ארם: ואת יתר העם נתן ביד אבשי
אחיו ויערכו לקראת בני עמון: ויאמר אם ת
תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני ע
עמון יחזקו ממך והושעתיך: חזק ונתחזקה ב
בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בע
בעיניו יעשה: ויגש יואב והעם אשר עמו
לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו: ובני ע
עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אב
אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם:

ויראו ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלא
מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר הנהר
ושופך שר צבא הדדעזר לפניהם:
ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל
ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויער
ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו ע
עמו: וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מ
מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף אי
איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: ויראו
עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו
עם דויד ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע א
את בני עמון עוד:

ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת
המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת
את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד
ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה: ויקח
דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש
דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת ה
העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי
הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני
עמון וישב דויד וכל העם ירושלם:

ויהי אחרי כן ותעמד
מלחמה בגזר עם פלשתים אז הכה סבכי ה
החשתי את ספי מילידי הרפאים ויכנעו:
ותהי עוד מלחמה
את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי א
אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים:
ותהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עש

עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: ויחרף
את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דויד:
אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד וביד
עבדיו: ויעמד שטן
על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל:
ויאמר דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספ
ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו
אלי ואדעה את מספרם: ויאמר יואב יוסף י
יהוד על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני
המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת
אדני למה יהיה לאשמה לישראל:
ודבר המלך חזק על יואב
ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם:
ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד וי
ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף אי
איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים
אלף איש שלף חרב: ולוי ובנימן לא פקד ב
בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב:
וירע בעיני האלדים על
הדבר הזה ויך את ישראל: ויאמר דויד אל
האלדים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדב
הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך
כי נסכלתי מאד: וידבר
יהוד אל גד חזה דויד לאמר: לך ודברת אל
דויד לאמר כה אמר יהוד שלוש אני נטה ע
עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: ויבא
גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוד קבל ל
לך: אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדש
חדשים נספה מפני צריך וחרב אויביך למ
למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוד ודבר ב

בארץ ומלאך יהוד משחית בכל גבול ישר
ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר׃
ויאמר דויד אל
גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוד כי רבים
רחמיו מאד וביד אדם אל אפל׃
ויתן יהוד דבר בישראל
ויפל מישראל שבעים אלף איש׃ וישלח הא
האלדים מלאך לירושלם להשחיתה וכהש
וכהשחית ראה יהוד וינחם על הרעה ויאמר
למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך
יהוד עמד עם גרן ארנן היבוסי׃
וישא דויד את עיניו וירא
את מלאך יהוד עמד בין הארץ ובין השמים
וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל
דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם׃
ויאמר דויד אל
האלדים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני
הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן
מה עשו יהוד אלדי תהי נא ידך בי ובבית א
אבי ובעמך לא למגפה׃
ומלאך יהוד אמר אל גד לאמר לדויד כי יע
יעלה דויד להקים מזבח ליהוד בגרן ארנן הי
היבסי׃ ויעל דויד בדבר
גד אשר דבר בשם יהוד׃ וישב ארנן וירא
את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וא
וארנן דש חטים׃ ויבא דויד עד ארנן ויבט
ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לד
לדויד אפים ארצה׃
ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן וא
ואבנה בו מזבח ליהוד בכסף מלא תנהו לי

ותעצר המגפה מעל העם׃ ויאמר ארנן אל
דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו
ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים ו
והחטים למנחה הכל נתתי׃
ויאמר המלך דויד לארנן
לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא א
אשר לך ליהוד והעלות עולה חנם׃
ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב
משקל שש מאות׃ ויבן שם דויד מזבח ליהוד
ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוד ויענהו כ
באש מן השמים על מזבח העלה׃ ויאמר יה
יהוד למלאך וישב חרבו אל נדנה׃
בעת ההיא בראות דויד כי ענהו
יהוד בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם׃ ומשכן י
יהוד אשר עשה משה במדבר ומזבח העו
העולה בעת ההיא בבמה בגבעון׃ ולא יכל
דויד ללכת לפניו לדרש אלדים כי נבעת מפ
מפני חרב מלאך יהוד׃ ויאמר דויד זה הוא
בית יהוד האלדים וזה מזבח לעלה לישראל׃
ויאמר דויד
לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד
חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלד
האלדים׃ וברזל לרב למסמרים לדלתות ה
השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב
אין משקל׃ ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו
הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד׃
ויאמר דויד שלמה
בני נער ורך והבית לבנות ליהוד להגדיל למ
למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה
נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו׃

ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוד אלהי ישראל: ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוד אלהי: ויהי עלי דבר יהוד לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותי לו מכל איביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו: הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי את כסא מלכותו על ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוד עמך והצלחת ובנית בית יהוד אלהיך כאשר דבר עליך: אך יתן לך יהוד שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוד אלהיך: אז תצליח אם תשמר לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוד את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת: והנה בעניי הכינותי לבית יהוד זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה: לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוד עמך: ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: הלא יהוד אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוד ולפני עמו: עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוד אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוד האלהים להביא את ארון ברית יהוד וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוד:

ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלוים: ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: מאלה לנצח על מלאכת בית יהוד עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים: וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוד בכלים אשר עשיתי להלל: ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: לגרשני לעדן ושמעי: בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה: בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה:

ויהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת: בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוד לשרתו ולברך בשמו עד עולם: ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי: בני משה גרשום ואליעזר: בני גרשום שבואל הראש: ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: בני

187

יצהר שלמית הראש: בני חברון יריהו הרא
הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמ
ויקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה הראש וי
וישיה השני: בני מררי מחלי ומושי בני מחלי
אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו בנים
כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מו
מושי מחלי ועדר וירמות שלשה:
אלה בני לוי לבית
אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר
שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית
יהוד מבן עשרים שנה ומעלה: כי אמר דויד
הניח יהוד אלדי ישראל לעמו וישכן בירוש
בירושלם עד לעולם:
וגם ללוים אין לשאת את המשכן
ואת כל כליו לעבדתו: כי בדברי דויד האח
האחרונים המה מספר בני לוי מבן עשרים
שנה ולמעלה: כי מעמדם ליד בני אהרן לע
לעבדת בית יהוד על החצרות ועל הלשכות
ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית הא
האלדים: וללחם המערכת ולסלת למנחה ו
ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל מ
משורה ומדה: ולעמד בבקר בבקר להדות ו
ולהלל ליהוד וכן לערב: ולכל העלות עלות
ליהוד לשבתות לחדשים ולמעדים במספר
במשפט עליהם תמיד לפני יהוד: ושמרו את
משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומ
ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יה
יהוד: ולבני אהרן
מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואי
ואיתמר: וימת נדב ואביהוא לפני אביהם

ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: ו
ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך
מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: וימצאו
בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני אי
איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית א
אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה: ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי
היו שרי קדש ושרי האלדים מבני אלעזר וב
ובבני איתמר:
ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי ל
לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך
בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללוים בית
אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר: וי
ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה הש
השני: לחרים
השלישי לשערים הרביעי: למלכיה החמישי
למימן הששי: להקוץ השביעי לאביה השמ
השמיני: לישוע התשעי לשכניהו העשרי:
לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: לח
לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר:
לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: לח
לחזיר שבעה עשר להפצץ שמנה עשר: לפ
לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים: לי
ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: ל
לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה וע
ועשרים: אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית
יהוד כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צו
צוהו יהוד אלדי ישראל:
ולבני לוי הנותרים לבני עמרם
שובאל לבני שובאל יחדיהו: לרחביהו לבני

רחביהו הראש ישיהו: ליצהרי שלמות לבני
שלמות יחת: ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל
השלישי יקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה ל
לבני מיכה שמור: אחי מיכה ישיה לבני ישיה
זכריהו: בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו:
בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: ל
למחלי אלעזר ולא היה לו בנים: לקיש בני
קיש ירחמאל: ובני מושי מחלי ועדר וירמות
אלה בני הלוים לבית אבתיהם:
ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם
בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך
וראשי האבות לכהנים וללוים אבות הראש
לעמת אחיו הקטן: ויבדל דויד ושרי הצבא
לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנבאים בכ
בכנרות בנבלים ובמצלתים ויהי מספרם אנ
אנשי מלאכה לעבדתם: לבני אסף זכור ויו
ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף
הנבא על ידי המלך:
לידותון בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אבי
אביהם ידותון בכנור הנבא על הודות והלל
ליהוה: להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל
שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי
ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאות:
כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי הא
האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנ
בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל אלה ע
על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתים נב
נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי
המלך אסף וידותון והימן: ויהי מספרם עם

אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים
שמנים ושמנה: ויפילו גורלות משמרת לעמת
משמרת כקטן כגדול מבין עם תלמיד:
ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף
גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר:
השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר: הרביעי
ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: החמישי נתניהו
בניו ואחיו שנים עשר: הששי בקיהו בניו וא
ואחיו שנים עשר: השבעי ישראלה בניו וא
ואחיו שנים עשר: השמיני ישעיהו בניו ואחיו
שנים עשר: התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים
עשר: העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר:
עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: ה
השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר:
לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר:
לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עש
עשר: לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים
עשר: לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים
עשר: לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו
שנים עשר: לשמנה עשר לחנני בניו ואחיו
שנים עשר: לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו
שנים עשר: לעשרים לאליתה בניו ואחיו שנ
שנים עשר: לאחד ועשרים להותיר בניו וא
ואחיו שנים עשר: לשנים ועשרים לגדלתי ב
בניו ואחיו שנים עשר: לשלשה ועשרים למ
למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר: לארבעה ו
ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים ע
עשר: למחלקות
לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני
אסף: ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיע

ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרבי
הרביעי׃ עילם החמישי יהוחנן הששי אליו
אליהועיני השביעי׃ ולעבד אדם בנים שמ
שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלשי ו
ושכר הרביעי ונתנאל החמישי׃ עמיאל הששי
יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אל
אלהים׃ ולשמעיה
בנו נולד בנים הממשלים לבית אבותם כי ג
גבורי חיל המה׃ בני שמעיה עתני ורפאל ו
ועבד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו׃
כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואח
ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים
לעבד אדם׃ ולמשלמיהו בנים ואחים בני ח
חיל שמנה עשר׃ ולחסה מן בני מררי בנים
שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אב
אביהו לראש׃ חלקיהו השני טבליהו השלישי
זכריהו הרבעי כל בנים ואחים לחסה שלשה
עשר׃ לאלה מחלקות השערים לראשי הגב
הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בב
בבית יהוה׃ ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית
אבותם לשער ושער׃ ויפל
הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ ב
בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה׃ לע
לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים׃ לשפים
ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה הע
העולה משמר לעמת משמר׃
למזרח הלוים ששה לצפונה ליום
ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים
שנים׃ לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים
לפרבר׃ אלה

מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי׃
והלוים אחיה על אוצרות בית האלהים ול
ולאצרות הקדשים׃ בני לעדן בני הגרשני ל
ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי׃
בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות בית י
יהוה׃ לעמרמי ליצהרי לחברני לעזיאלי׃ ו
ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האוצר
האוצרות׃ ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו
בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו׃ הוא ש
שלמות ואחיו על כל אוצרות הקדשים אשר
הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי הא
האלפים והמאות ושרי הצבא׃ מן המלחמות
ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה׃ וכל ה
ההקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואב
ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש ע
על יד שלמית ואחיו׃
ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה
על ישראל לשטרים ולשפטים׃ לחברוני חש
חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על
פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מל
מלאכת יהוה ולעבדת המלך׃ לחברוני יריה
הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת האר
הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם
גבורי חיל ביעזיר גלעד׃ ואחיו בני חיל אלפים
ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המ
המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי
לכל דבר האלהים ודבר המלך׃
ובני ישראל למספרם
ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטר
ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר ה

המחלקות הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל
חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארב
וארבעה אלף : על־
המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם
בן זבדיאל ועל־מחלקתו עשרים וארבעה אל
אלף : מן־בני פרץ הראש לכל־שרי הצבאות
לחדש הראשון : ועל
מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו
ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף : שר הצבא השלישי לחדש השלישי ב
בניהו בן־יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו ע
עשרים וארבעה אלף : הוא בניהו גבור הש
בשלשים ועל־השלשים ומחלקתו עמיזבד ב
בנו : הרביעי לחדש הרביעי
עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מ
מחלקתו עשרים וארבעה אלף :
החמישי לחדש החמישי השר שמהות
היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף :
הששי לחדש הששי עירא בן
עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף : השביעי לחדש השביעי
חלץ הפלוני מן־בני אפרים ועל מחלקתו עש
עשרים וארבעה אלף : השמיני
לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מח
מחלקתו עשרים וארבעה אלף :
התשיעי לחדש התשיעי אביעזר
הענתותי לבני ימיני ועל־מחלקתו עשרים וארב
וארבעה אלף : העשירי לחדש
העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף : עשתי
עשר לעשתי־עשר החדש בניה הפרעתוני מן
בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אל
אלף : השנים עשר לשנים־
עשר חדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מ
החלקתו עשרים וארבעה אלף :
ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר
בן־זכרי לשמעני שפטיהו בן־מעכה :
ללוי חשביה בן־קמואל לאהרן צדוק :
ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכר עמרי בן
מיכאל : לזבולן ישמעיהו בן־עבדיהו לנפתלי
ירימות בן־עזריאל : לבני אפרים הושע בן־ע
עזזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן־פדיהו : לח
לחצי המנשה גלעדה ידו בן־זכריהו לבנימן
יעשיאל בן־אבנר : לדן עזראל בן־ירחם אלה
שרי שבטי ישראל : ולא־נשא דויד מספרם
למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להר
להרבות את־ישראל ככוכבי השמים : יואב בן
צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף
על־ישראל ולא עלה המספר במספר דברי
הימים למלך דויד :

חצי

ועל אצרות המלך עזמות בן־עדיאל ועל־ה
האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות
יהונתן בן־עזיהו : ועל־עשי מלאכת השדה ל
לעבדת האדמה עזרי בן־כלוב : ועל־הכרמים
שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין ז
זבדי השפמי : ועל הזיתים והשקמים אשר ב
בשפלה בעל חנן הגדרי ועל־אצרות השמן י
יועש : ועל־הבקר הרעים בשרון שטרי השר
השרוני ועל־הבקר בעמקים שפט בן־עדלי : ו

ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות י
יחדיהו המרנתי: ועל הצאן יזיז ההגרי כל א
אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד: ויהונתן
דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל
בן חכמוני עם בני המלך: ואחיתפל יועץ למלך
וחושי הארכי רע המלך: ואחרי אחיתפל יהוי
יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יו
יואב: ויקהל
דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים: וש
ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי
האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה
למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל ג
גבור חיל אל ירושלם: ויקם דויד המלך על
רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי
לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוד ולהדום
רגלי אלדינו והכינותי לבנות: והאלדים אמר
לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות את
אתה ודמים שפכת: ויבחר יהוד אלדי ישר
ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על יש
ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית
יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך
על כל ישראל: ומכל בני כי רבים בנים נתן
לי יהוד ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מ
מלכות יהוד על ישראל: ויאמר לי שלמה ב
בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי
לבן ואני אהיה לו לאב והכינותי את מלכותו
עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי
כיום הזה: ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוד
ובאזני אלדינו שמרו ודרשו כל מצות יהוד
אלדיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנ

והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם: ואתה
שלמה בני דע את אלדי אביך ועבדהו בלב
שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוד
וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא ל
לך ואם תעזבנו יזניחך לעד: ראה עתה כי י
יהוד בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועש
ועשה: ויתן דויד לשלמה
בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגנזכיו ועל
ועליותיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: ותב
ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות ב
בית יהוד ולכל הלשכות סביב לאצרות בית
האלדים ולאצרות הקדשים: ולמחלקות ה
הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יה
יהוד ולכל כלי עבודת בית יהוד: לזהב במש
במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל
כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה:
ומשקל למנורות הזהב ונרתיהם זהב במש
במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנורות הכ
הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנו
מנורה ומנורה: ואת הזהב משקל לשלחנות
המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכ
הכסף: והמזלגות והמזרקות והקשות זהב ט
טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ו
ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: ולמז
ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית
המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על
ארון ברית יהוד: הכל בכתב מיד יהוד עלי ה
השכיל כל מלאכות התבנית:
ויאמר דויד לשלמה בנו
חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוד

אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד ל
לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה : והנה
מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית ה
האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכ
בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל
דבריך : ויאמר
דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר
בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא
לאדם הבירה כי ליהוה אלהים : וככל כחי ה
הכינותי לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכס
לכסף והנחשת לנחשת והברזל לברזל והע
והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פו
פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב :
ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכ
וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי
לבית הקדש : שלשת אלפים ככרי זהב מזהב
אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטוח
קירות הבתים : לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכ
ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות
ידו היום ליהוה : ויתנדבו שרי האבות ושרי
שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי
מלאכת המלך : ויתנו לעבודת בית האלהים
זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכ
וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמו
ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככ
ככרים : והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר ב
בית יהוה על יד יחיאל הגרשני : וישמחו העם
על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם
דויד המלך שמח שמחה גדולה : ויברך
דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד

ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם
ועד עולם : לך יהוה הגדלה והגבורה והתפ
והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובא
ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל ל
לראש : והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל
בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק ל
לכל : ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך : כי מי אני ומי עמי כי נעצר
כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו
לך : כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אב
אבתינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה : יהוה
אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינונו לבנות
לך בית לשם קדשך מידך היא ולך הכל : וי
וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תר
תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה וע
ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להת
להתנדב לך : יהוה אלהי אברהם יצחק ויש
וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר מ
מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך : ולש
ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך
עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה א
אשר הכינותי :
ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה
אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבת
אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך : ויזבחו
ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היו
היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים א
אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל : ויא
ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה
וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה

לנגיד ולצדוק לכהן : וישב שלמה על כסא
יהוד למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו א
אליו כל ישראל : וכל השרים והגבורים וגם
כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המל
המלך : ויגדל יהוד את שלמה למעלה לעיני
כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא ה
היה על כל מלך לפניו על ישראל :
ודויד בן ישי מלך על כל ישראל : והימים א
אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים וש
ושלש : וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר ו
וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו : ודברי דויד
המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על
דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא וע
ועל דברי גד החזה : עם כל מלכותו וגבורתו
והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל
ממלכות הארצות : ויתחזק שלמה
בן דויד על מלכותו ויהוד אלדיו עמו ויג
ויגדלהו למעלה : ויאמר שלמה לכל ישראל
לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא
לכל ישראל ראשי האבות : וילכו שלמה וכל
הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה
אהל מועד האלדים אשר עשה משה עבד י
יהוד במדבר : אבל ארון האלדים העלה דויד
מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל
בירושלם : ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל
בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוד וידרשהו
שלמה והקהל : ויעל שלמה שם על מזבח
הנחשת לפני יהוד אשר לאהל מועד ויעל ע
עליו עלות אלף : בלילה

ההוא נראה אלדים לשלמה ויאמר לו שאל
מה אתן לך : ויאמר שלמה לאלדים אתה ע
עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני ת
תחתיו : עתה יהוד אלדים יאמן דברך עם ד
דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר
הארץ : עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני
העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה
הגדול : ויאמר אלדים לשלמה
יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת ע
עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימ
ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומד
ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך
עליו : החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים
וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אש
אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן : ויבא שלמה
הבמה אשר בגבעון ירושלם מלפני אהל מו
מועד וימלך על ישראל : ויאסף
שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מ
מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם : ויתן המלך
את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת
הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב : ו
ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומק
ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר : וי
ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאו
מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מ
מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו : וי
ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוד ובית ל
למלכותו : ויספר שלמה שבעים אלף איש ס
סבל ושמונים אלף איש

חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ו
ושש מאות׃ וישלח
שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עש
עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות
לו בית לשבת בו׃ הנה אני בונה בית לשם י
יהוד אלדי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת
סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לש
לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוד אלדינו לע
לעולם זאת על ישראל׃ והבית אשר אני בו
בונה גדול כי גדול אלדינו מכל האלדים׃ ו
ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי
השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו
בית כי אם להקטיר לפניו׃ ועתה שלח לי איש
חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל
ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים
עם החכמים אשר ביהודה ובירושלם א
אשר הכין דויד אבי׃ ושלח לי עצי ארזים ב
ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי א
אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה
עבדי עם עבדיך׃ ולהכין לי עצים לרב כי ה
הבית אשר אני בונה גדול והפלא׃ והנה לח
לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לע
לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים ע
עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן ב
בתים עשרים אלף׃ ויאמר חורם
מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יה
יהוד את עמו נתנך עליהם מלך׃ ויאמר חורם
ברוך יהוד אלדי ישראל אשר עשה את הש
השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך
בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליה
ליהוד ובית למלכותו׃ ועתה שלחתי איש חכם
יודע בינה לחורם אבי׃ בן אשה מן בנות דן
ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף ב
בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בת
בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולח
ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך
וחכמי אדני דויד אביך׃ ועתה החטים והש
והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח
לעבדיו׃ ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל
צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה
תעלה אתם ירושלם׃ ויספר
שלמה את כל האנשים הגירים אשר בארץ י
ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד אביו
וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים
ושש מאות׃ ויעש מהם שבעים אלף סבל ו
ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים וש
ושש מאות מנצחים להעביד את העם׃ ויחל
שלמה לבנות את בית יהוד בירושלם בהר ה
המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכין
במקום דויד בגרן ארנן היבוסי׃ ויחל לבנות
בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו׃ ו
ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלדים
הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים
ורחב אמות עשרים׃ והאולם אשר על פני
הארך על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה
מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור׃ ואת
הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב
ויעל עליו תמרים ושרשרות׃ ויצף את הבית אבן
יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים׃ ויחף את
הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב

ופתח כרובים על הקירות: ויעש את בית קדש
הקדשים ארכו על פני רחב הבית אמות עש
עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב
לככרים שש מאות:
ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והע
והעליות חפה זהב: ויעש בבית קדש הקדשים
כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זה
זהב: וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כ
כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית ו
והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכר
הכרוב האחר: וכנף הכרוב האחד אמות א
חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות
חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: כנפי הכר
הכרבים האלה פרשים אמות עשרים והם
עמדים על רגליהם ופניהם לבית:
ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל
ובוץ ויעל עליו כרבים: ויעש
לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמ
וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמ
חמש: ויעש שרשרות בדביר ויתן על
ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרש
בשרשרות: ויקם את העמודים על פני ההיכל
אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם הימיני
יכין ושם השמאלי בעז: ויעש
מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים א
אמה רחבו ועשר אמות קומתו:
ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו
אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו סביב: ודמות בקרים
תחת לו סביב סביב סבבים אתו עשר באמה
מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר צ

יצוקים במצקתו: עומד על שנים עשר בקר
שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושל
ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והי
והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה:
ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח ש
שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים בת יכיל:
ויעש כיורים עשרה ויתן חמשה
מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את
מעשה העולה ידיחו בם והים לרחצה לכהנים
בו: ויעש את מנרות הזהב
עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמ
וחמש משמאול: ויעש שלחנות
עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה מ
משמאול ויעש מזרקי זהב מאה:
ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות
לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת:
ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול
נגבה: ויעש חירם את הסירות ואת
היעים ואת המזרקות ויכל חורם לעשות את
המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית הא
האלהים: עמודים שנים והגלות והכתרות ע
על ראש העמודים שתים והשבכות שתים
לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש
העמודים: ואת הרמנים ארבע מאות לשתי
השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלות הכותרות אשר על פני
העמדים: ואת המכונות עשה ואת הכירות
עשה על המכונות: את הים אחד ואת הבקר
שנים עשר תחתיו: ואת הסירות ואת היעים
ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם א
אביו למלך שלמה לבית

יהוד נחשת מרוק׃ בככר הירדן יצקם המלך
בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה׃
ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב
מאד כי לא נחקר משקל הנחשת׃
ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית
האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועל
ועליהם לחם הפנים׃ ואת
המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הד
הדביר זהב סגור׃ והפרח והנרות והמלקחים
זהב הוא מכלות זהב׃ והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלת
דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי ה
הבית להיכל זהב׃ ותשלם כל
המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוד ויבא
שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת
הזהב ואת כל הכלים נתן באוצרות בית האל
האלהים׃ אז יקהיל שלמה את
זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי ה
האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את
ארון ברית יהוד מעיר דויד היא ציון׃ ויקהלו
אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש
השבעי׃ ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים
את הארון׃ ויעלו את הארון ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם
הכהנים הלוים׃ והמלך שלמה וכל עדת יש
ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב׃ ו
ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוד אל מק
מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים א
אל תחת כנפי הכרבים׃ ויהיו הכרבים פרשים

כנפים על מקום הארון ויכסו הכרבים על ה
הארון ועל בדיו מלמעלה׃
ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן
הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי
שם עד היום הזה׃ אין בארון רק שני הלוחות
אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוד עם ב
בני ישראל בצאתם ממצרים׃ ויהי
בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנ
הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות׃ ו
והלוים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון
ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים
ובנבלים ובכנרות עמדים מזרח למזבח ועם
ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצררים ול
בחצצרות׃ ויהי כאחד למחצצרים ולמשר
ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהוד
ולהודות ליהוד וכהרים קול בחצצרות ובמצ
ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוד כי טוב
כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוד׃ ול
ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כ
כי מלא כבוד יהוד את בית האלהים׃
אז אמר שלמה יהוד אמר לשכון בערפל׃ ואנ
ואני בניתי בית זבול לך ומכון לשבתך עולם
עולמים׃ ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד׃ ויאמר
ברוך יהוד אלהי ישראל אשר דבר בפיו את
דויד אבי ובידיו מלא לאמר׃ מן היום אשר
הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי ע
בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות ש
שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על ע
עמי ישראל׃ ואבחר בירושלם להיות שמי

שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל ויהי
עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אל
אלהי ישראל ׃ ויאמר יהוה אל דויד
אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
הטיבות כי היה עם לבבך רק אתה לא תבנה
הבית כי בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הב
הבית לשמי ׃ ויקם יהוה את דברו אשר דבר
ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אל
אלהי ישראל ׃ ואשים שם את הארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל ׃ ויעמד
לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש
כפיו ׃ כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך
העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
ואמות שלש קומתו ויעמד עליו ויברך על בר
ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמ
השמימה ׃ ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר
הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל
לבם ׃ אשר שמרת לעבדך דויד אבי את וא
אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כי
כיום הזה ׃ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר ל
לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר
לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישר
ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
בתורתי כאשר הלכת לפני ׃ ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לד
לדויד ׃ כי האמנם ישב אלהים את האדם ע
על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכל
יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי ׃ ופנית

אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמ
לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מ
מתפלל לפניך ׃ להיות עיניך פתחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לש
לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר ית
יתפלל עבדך אל המקום הזה ׃ ושמעת אל ת
תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו א
אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך
מן השמים ושמעת וסלחת ׃ אם יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה ׃ ואתה תשמע מן השמים
ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת
דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצד
כצדקתו ׃ ואם ינגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו
את שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה ׃
ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמ
עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נ
נתת להם ולאבתיהם ׃ בהעצר השמים ולא
יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי ת
תענם ׃ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הט
הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך
אשר נתתה לעמך לנחלה ׃ רעב כי יהיה בא
בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וח
וחסיל כי יהיה כי יצר לו איביו בארץ שעריו
כל נגע וכל מחלה ׃ כל תפלה כל תחנה אשר
יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר יד
ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו

אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם מְכוֹן
שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְנָתַתָּה לָאִישׁ כְּכָל־דְּרָכָיו אֲשֶׁר
תֵּדַע אֶת־לְבָבוֹ כִּי אַתָּה לְבַדְּךָ יָדַעְתָּ אֶת־לְבַב
בְּנֵי הָאָדָם׃ לְמַעַן יִירָאוּךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכֶיךָ כָּל־
הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ׃ וְגַם אֶל־הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־
מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְיָדְךָ הַחֲזָקָה וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וּב
וּבָאוּ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע
מִן־הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר־י
יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנָּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּ כָל־עַמֵּי הָאָרֶץ
אֶת־שְׁמֶךָ וּלְיִרְאָה אֹתְךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת
כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃
כִּי־יֵצֵא עַמְּךָ לַמִּלְחָמָה עַל־אוֹיְבָיו
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ הָע
הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִיתִי
לִשְׁמֶךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־
תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ כִּי יֶחֶטְאוּ־לָךְ כִּי אֵין
אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יֶחֱטָא וְאָנַפְתָּ בָם וּנְתַתָּם לִפְנֵי
אוֹיֵב וְשָׁבוּם שׁוֹבֵיהֶם אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה אוֹ קרו
קְרוֹבָה׃ וְהֵשִׁיבוּ אֶל־לְבָבָם בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ
שָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם לֵאמֹר
חָטָאנוּ הֶעֱוִינוּ וְרָשָׁעְנוּ׃ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל־לִבָּם
וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֹתָם וה
וְהִתְפַּלְלוּ דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבוֹתָם
וְהָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃
וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־תְּפִלָּתָם
וְאֶת־תְּחִנֹּתֵיהֶם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לע
לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־לָךְ׃ עַתָּה אֱלֹהַי
יְהִי־נָא עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת וְאָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלַּת
הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה קוּמָה יְהוָה אֱלֹהִים

לְנוּחֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ כֹּהֲנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִים י
יִלְבְּשׁוּ תְשׁוּעָה וַחֲסִידֶיךָ יִשְׂמְחוּ בַטּוֹב׃ יְהוָה
אֱלֹהִים אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶיךָ זָכְרָה לְחַסְדֵי ד
דָּוִיד עַבְדֶּךָ׃ וּכְכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל
וְהָאֵשׁ יָרְדָה מֵהַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל הָעֹלָה וְהַזְּבָחִים
וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַבָּיִת׃ וְלֹא יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים
לָבוֹא אֶל־בֵּית יְהוָה כִּי־מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־ב
בֵּית יְהוָה׃ וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרֶדֶת הָאֵשׁ
וּכְבוֹד יְהוָה עַל־הַבָּיִת וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה ע
עַל־הָרִצְפָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְהוֹדוֹת לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם זֹבְחִים זֶבַח ל
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אֶת־
זֶבַח הַבָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וע
וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ
וְכָל־הָעָם׃ וְהַכֹּהֲנִים עַל־מִשְׁמְרוֹתָם
עֹמְדִים וְהַלְוִיִּם בִּכְלֵי־שִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה ד
דָּוִיד הַמֶּלֶךְ לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
בְּהַלֵּל דָּוִיד בְּיָדָם וְהַכֹּהֲנִים מַחְצְרִים נֶגְדָּם
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים׃ וַיְקַדֵּשׁ שְׁלֹמֹה
אֶת־תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה
שָׁם אֶת־הָעֹלוֹת וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לֹא יָכוֹל לְהָכִיל
אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַחֲלָבִים׃ וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֶת־הֶחָג בָּעֵת הַהִיא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מְאֹד מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־
נַחַל מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרֶת כִּי
חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים וְהֶחָג שִׁבְעַת י
יָמִים׃ וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
שִׁלַּח אֶת־הָעָם לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב
עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִיד וְלִשְׁלֹמֹה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ וַיְכַל שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית

193

יהוד ואת בית המלך ואת כל הבא על לב של
שלמה לעשות בבית יהוד ובביתו הצליח׃
וירא יהוד אל שלמה בלילה
ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום
הזה לי לבית זבח׃ הן אעצר השמים ולא יה
יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכל הארץ ו
ואם אשלח דבר בעמי׃ ויכנעו עמי אשר נק
נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני ויש
וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן הש
השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם׃
עתה עיני יהיו פתוחות ואזני קשבות לתפלת
המקום הזה׃ ועתה בחרתי והקדשתי הבית
הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי
שם כל הימים׃ ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך ו
וחקי ומשפטי תשמור׃ והקימותי את כסא מ
מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא
יכרת לך איש מושל בישראל׃ ואם תשובון
אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפנ
לפניכם והלכתם ועבדתם אלדים אחרים וה
והשתחויתם להם׃ ונתשתים מעל אדמתי א
אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקד
הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למ
למשל ולשנינה בכל העמים׃ והבית הזה א
אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר ב
במה עשה יהוד ככה לארץ הזאת ולבית הז
הזה׃ ואמרו על אשר עזבו את יהוד אלדי א
אבתיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו
באלדים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על
כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת׃

ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את
בית יהוד ואת ביתו׃ והערים אשר נתן חורם
לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני
ישראל׃ וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה׃
ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות
אשר בנה בחמת׃ ויבן את בית חורון העליון
ערי מצור חומות דלתים ובריח׃ ואת בעלת ואת
כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל
ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק
שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו׃ כל העם הנותר מן ה
החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר ל
לא מישראל המה׃ מן בניהם אשר נותרו א
אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל
ויעלם שלמה למס עד היום הזה׃ ומן בני יש
ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלא
למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו
ושרי רכבו ופרשיו׃ ואלה שרי
הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים
הרדים בעם׃ ואת בת פרעה העלה שלמה
מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא ת
תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קד
קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוד׃
אז העלה שלמה עלות ליהוד על מזבח
יהוד אשר בנה לפני האולם׃ ובדבר יום ביום
להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ול
ולמועדות שלש פעמים בשנה בחג המצות ו
ובחג השבעות ובחג הסכות׃ ויעמד כמשפט
דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבד
עבדתם והלוים על משמרותם

להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו
והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מ
מצות דויד איש האלהים׃ ולא סרו מצות ה
המלך על הכהנים והלוים לכל דבר ולאצ
ולאצרות׃ ותכן כל מלאכת שלמה עד היום
מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה׃
אז הלך שלמה
לעציון גבר ואל אילות על שפת הים בארץ
אדום׃ וישלח לו חורם ביד עבדיו אניות ו
ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה או
אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים כ
ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה׃
ומלכת שבא שמעה את שמע
שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות ביר
בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים ב
בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמ
שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לב
לבבה׃ ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נ
נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה׃ ותרא
מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר ב
בנה׃ ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד מ
משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ו
ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה
רוח׃ ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר ש
שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃ ולא
האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יס
יספת על השמועה אשר שמעתי׃ אשרי אנ
אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך
תמיד ושמעים את חכמתך׃ יהי יהוה אלהיך

ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך
ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל לה
להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות
משפט וצדקה׃ ותתן למלך מאה ועשרים כ
ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא
היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא ל
למלך שלמה׃ וגם עבדי חירם ועבדי שלמה
אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים
ואבן יקרה׃ ויעש המלך את עצי האלגומים
מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונב
ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ
יהודה׃ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את
כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה
אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה׃
ויהי משקל הזהב
אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וש
וששים ושש ככרי זהב׃ לבד מאנשי התרים
והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הא
הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה׃ ויעש ה
המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מ
מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת׃ וש
ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות ז
זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית
יער הלבנון׃ ויעש
המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור׃ וש
ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאח
מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ו
ושנים אריות עמדים אצל הידות׃ ושנים ע
עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מז
מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות׃ וכל כ

כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית
יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי
שלמה למאומה׃ כי אניות למלך הלכות תר
תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלש שנים ת
תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנ
שנהבים וקופים ותוכיים׃
ויגדל המלך שלמה מכל מלכי
הארץ לעשר ולחכמה׃ וכל מלכי הארץ מ
מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו א
אשר נתן האלהים בלבו׃ והם מביאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובש
ובשמים וסוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויהי לשלמה
ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנ
ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב
ועם המלך בירושלם׃ ויהי מושל בכל המ
המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גב
גבול מצרים׃ ויתן המלך את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בש
בשפלה לרב׃ ומוציאים סוסים ממצרים ל
לשלמה ומכל הארצות׃ ושאר דברי שלמה
הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על ד
דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני
ובחזות יעדי החוזה על ירבעם בן נבט׃ וימלך
שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנ
שנה׃ וישכב שלמה עם אבותיו ויקברהו בע
בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו׃
וילך רחבעם
שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו׃
ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים א

אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם
ממצרים׃ וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם ו
וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ אביך
הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך ה
הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃
ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וי
וילך העם׃ ויועץ
המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב לעם הזה דבר׃ וידברו אליו
לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ו
ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים
כל הימים׃ ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצ
יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו הע
העמדים לפניו׃ ויאמר אלהם מה אתם נוע
נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך על
עלינו׃ וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו
לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמ
לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מע
מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני
אבי׃ ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני
אסף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים רב
ואני בעקרבים׃ ויבא
ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כ
כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום ה
השלשי׃ ויענם המלך קשה ויעזב המלך ר
רחבעם את עצת הזקנים׃ וידבר אלהם כע
כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני
אסף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בע

בעקרבים: ולא שמע המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם האלדים למען הקים יהוד את
דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירב
ירבעם בן נבט: וכל ישראל ראו כי לא שמע
המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מ
מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש
לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כ
כל איש ישראל לאהליו:
ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך על
עליהם רחבעם:
וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על ה
המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך
רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירו
ירושלם: ויפשעו
ישראל בבית דויד עד היום הזה: ויבא רחב
רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובני
ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלח
מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממ
הממלכה לרחבעם: ויהי
דבר יהוד אל שמעיהו איש האלדים לאמר:
אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל
כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר:
כה אמר יהוד לא תעלו ולא
תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי
נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוד ויש
וישבו מלכת אל ירבעם: וישב
רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה:
ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: ואת
בית צור ואת שוכו ואת עדלם: ואת גת ואת
מרשה ואת זיף: ואת אדורים ואת לכיש ואת

עזקה: ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אש
אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: ויחזק את
המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ו
ושמן ויין: ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחז
ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן:
והכהנים
והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל
גבולם: כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם
וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם
ובניו מכהן ליהוד: ויעמד לו כהנים לבמות ו
ולשעירים ולעגלים אשר עשה: ואחריהם מ
מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש
את יהוד אלדי ישראל באו ירושלם לזבוח לי
ליהוד אלדי אבותיהם: ויחזקו את מלכות יה
יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים
שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים ש
שלוש: ויקח לו
רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דויד
אביחיל בת אליאב בן ישי: ותלד לו בנים את
יעוש ואת שמריה ואת זהם: ואחריה לקח את
מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת
עתי ואת זיזא ואת שלמית: ויאהב רחבעם את
מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נ
נשים שמנה עשרה נשא ופילגשים ששים ו
ויולד עשרים ושמנה בנים וששים בנות:
ויעמד לראש
רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי
להמליכו: ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות
יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם ה
המזון לרב וישאל המון נשים: ויהי כהכין מ

מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה
וכל ישראל עמו : ויהי
בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק
מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה : ב
באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ו
ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לו
לובים סכיים וכושים : וילכד את ערי המצרות
אשר ליהודה ויבא עד ירושלם :
ושמעיה הנביא בא אל
רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם
מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם
עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שיש
שישק : ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צ
צדיק יהוה : ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר
יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם
ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בי
בירושלם ביד שישק : כי יהיו לו לעבדים ויד
וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות :
ויעל שישק מלך
מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יה
יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח וי
ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה : ויעש
המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך :
ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים
ונשאום והשבום אל תא הרצים : ובהכנעו
שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם
ביהודה היה דברים טובים :
ויתחזק המלך רחבעם בירושלם
וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במ
במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם הה

העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מ
מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית :
ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה :
ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא
הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו הח
החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כ
כל הימים : וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר
בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו :
בשנת שמונה עשרה למלך
ירבעם וימלך אביה על יהודה : שלוש שנים
מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל
מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם :
ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלח
מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור : ויר
וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות א
אלף איש בחור גבור חיל :
ויקם אביה מעל להר
צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני יר
ירבעם וכל ישראל : הלא לכם לדעת כי יהוה
אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל
לעולם לו ולבניו ברית מלח : ויקם ירבעם בן
נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו :
ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו
על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך
לבב ולא התחזק לפניהם : ועתה אתם אמרים
להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד וה
ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה
לכם ירבעם לאלהים : הלא הדחתם את כ
כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו להם
כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו ב
בפר בן בקר ואילים שבעה והיה כהן ללא א

אלדים ׃ ואנחנו יהוד אלדינו ולא עזבנהו וכ
וכהנים משרתים ליהוד בני אהרן והלוים ב
במלאכת׃ ומקטרים ליהוד עלות בבקר בבקר
ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם ע
על השלחן הטהור ומנרת הזהב ונרתיה לב
לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את מש
משמרת יהוד אלדינו ואתם עזבתם אתו ׃ וה
והנה עמנו בראש האלדים וכהניו וחצצרות
התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלח
תלחמו עם יהוד אלדי אבתיכם כי לא תצלי
תצליחו ׃ וירבעם הסב את המארב לבוא מא
מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחר
מאחריהם ׃ ויפנו יהודה והנה להם המלחמה
פנים ואחור ויצעקו ליהוד והכהנים מחצצ
מחצצרים בחצצרות ׃ ויריעו איש יהודה ויהי
בהריע איש יהודה והאלדים נגף את ירבעם
וכל ישראל לפני אביה ויהודה ׃ וינוסו בני
ישראל מפני יהודה ויתנם אלדים בידם ׃ ויכו
בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מיש
מישראל חמש מאות אלף איש בחור ׃ ויכנעו
בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי
נשענו על יהוד אלדי אבותיהם ׃ וירדף אביה
אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ו
ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנתיה ואת עפר
עפרון ובנתיה ׃ ולא עצר כח ירבעם עוד בימי
אביהו ויגפהו יהוד וימת ׃
ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע
עשרה ויולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה
בנות ׃ ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים
במדרש הנביא עדו ׃ וישכב אביה עם אב

אבותיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא ב
בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים ׃
ויעש אסא הטוב
והישר בעיני יהוד אלדיו ׃ ויסר את מזבחות
הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את
האשרים ׃ ויאמר ליהודה לדרוש את יהוד
אלדי אבתיהם ולעשות התורה והמצוה ׃ ויסר
מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ות
ותשקט הממלכה לפניו ׃ ויבן ערי מצורה בי
ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה ב
בשנים האלה כי הניח יהוד לו ׃ ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים
דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרש
דרשנו את יהוד אלדינו דרשנו וינח לנו מס
מסביב ויבנו ויצליחו ׃
ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח
מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן
ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה ג
גבורי חיל ׃ ויצא אליהם זרח הכושי בחיל א
אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד
מרשה ׃ ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא
צפתה למרשה ׃ ויקרא אסא אל יהוד אלדיו
ויאמר יהוד אין עמך לעזור בין רב לאין כח
עזרנו יהוד אלדינו כי עליך נשענו ובשמך ב
באנו על ההמון הזה יהוד אלדינו אתה אלדי
יעצר עמך אנוש ׃ ויגף
יהוד את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וי
וינסו הכושים ׃ וירדפם אסא והעם אשר עמו
עד לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי נ
נשברו לפני יהוד ולפני מחנהו וישאו שלל ה

הרבה מאד׃ ויכו את כל הערים סביבות גרר
כי היה פחד יהוד עליהם ויבזו את כל הערי
הערים כי בזה רבה היתה בהם׃ וגם אהלי
מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו יר
ירושלם׃ ועזריהו
בן עודד היתה עליו רוח אלדים׃ ויצא לפני
אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובני
ובנימן יהוד עמכם בהיותכם עמו ואם תדר
תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכ
אתכם׃ וימים
רבים לישראל ללא אלדי אמת וללא כהן מו
מורה וללא תורה׃ וישב בצר לו על יהוד א
אלדי ישראל ויבקשהו וימצא להם׃ ובעתים
ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומות רב
רבות על כל ישבי הארצות׃ וכתתו גוי בגוי
ועיר בעיר כי אלדים הממם בכל צרה׃ וא
ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפע
לפעלתכם׃ וכשמע אסא
את הדברים האלה והנבואה עודד הנביא
התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה וב
ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים וי
ויחדש את מזבח יהוד אשר לפני אולם יהוד׃
ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מ
מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מיש
מישראל לרב בראותם כי יהוד אלדיו עמו׃
ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש
עשרה למלכות אסא׃ ויזבחו ליהוד ביום הה
ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן
שבעת אלפים׃ ויבאו בברית לדרוש את יהוד
אלדי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם׃ וכל

אשר לא ידרש ליהוד אלדי ישראל יומת למ
למקטן ועד גדול למאיש ועד אשה׃ וישבעו
ליהוד בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשו
ובשופרות׃ וישמחו כל יהודה על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשהו וים
וימצא להם וינח יהוד להם מסביב׃ וגם מע
מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר
עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפל
מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון׃ והבמות
לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל
ימיו׃ ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האל
האלדים כסף וזהב וכלים׃ ומלחמה לא הי
היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא׃
בשנת שלשים
ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל
על יהודה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך
יהודה׃ ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית
יהוד ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך א
ארם היושב בדרמשק לאמר׃ ברית ביני ובב
ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כ
כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך י
ישראל ויעלה מעלי׃ וישמע בן הדד אל המ
המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו
אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אב
אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי׃ ויהי כ
כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה ויש
וישבת את מלאכתו׃ ואסא
המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני ה
הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם
את גבע ואת המצפה׃

ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא
מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך
ארם ולא נשענת על יהוד אלהיך על כן נמל
נמלט חיל מלך ארם מידך ׃ הלוא הכושים
והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להר
להרבה מאד ובהשענך על יהוד נתנם בידך ׃
כי יהוד עיניו משוטטות בכל הארץ להתחזק
עם לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעת
מעתה יש עמך מלחמות ׃ ויכעס אסא אל ה
הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו
על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא ׃ והנה
דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתו
כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל ׃
ויחלא אסא בשנת
שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה
חליו וגם בחליו לא דרש את יהוד כי ברפא
ברפאים ׃ וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת
ארבעים ואחת למלכו ׃ ויקברהו בקברתיו א
אשר כרה לו בעיר דויד וישכבהו במשכב א
אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת
מעשה וישרפו לו שרפה גדלה עד למאד ׃
וימלך יהושפט
בנו תחתיו ויתחזק על ישראל ׃ ויתן חיל בכל
ערי יהודה הבצרות ויתן נצבים בארץ יהודה
ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו ׃ ויהי יהוד
עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הרא
הראשונים ולא דרש לבעלים ׃ כי לאלהי אביו
דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל ׃ וי
ויכן יהוד את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה
מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב ׃ וי
ויגבה לבו בדרכי יהוד ועוד הסיר את הבמות

ואת האשרים מיהודה ׃
ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן
חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו לל
ללמד בערי יהודה ׃ ועמהם הלוים שמעיהו
ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרמות ויהונתן
ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלוים ועמהם
אלישמע ויהורם הכהנים ׃ וילמדו ביהודה
ועמהם ספר תורת יהוד ויסבו בכל ערי יהודה
וילמדו בעם ׃ ויהי פחד יהוד על כל ממלכות
הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו ע
עם יהושפט ׃ ומן פלשתים מביאים ליהושפט
מנחה וכסף משא גם הערבאים מביאים לו
צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותיש
ותישים שבעת אלפים ושבע מאות ׃
ויהי יהושפט הלך
וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות ועריי
מסכנות ׃ ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה
ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם ׃
ואלה פקדתם לבית
אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ו
ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף ׃ ועל ידו יה
יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף ׃
ועל ידו עמסיה בן זכרי
המתנדב ליהוד ועמו מאתים אלף גבור חיל ׃
ומן בנימן גבור חיל
אלידע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף ׃
ועל ידו יהוזבד ועמו
מאה ושמונים אלף חלוצי צבא ׃
אלה המשרתים את המלך
מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל
יהודה ׃ ויהי

ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב ׃
וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו
אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסית
ויסיתהו לעלות אל רמות גלעד ׃
ויאמר אחאב מלך ישראל
אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמות ג
גלעד ויאמר לו כמוני כמוך ובעמך עמי ועם
ועמך במלחמה ׃ ויאמר יהושפט אל מלך י
ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה ׃ ויקבץ
מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש
ויאמר אלהם הנלך אל רמות גלעד למלח
למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האל
האלהים ביד המלך ׃ ויאמר יהושפט האין
פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו ׃ ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לד
לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי אי
איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה
הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יא
יאמר המלך כן ׃ ויקרא מלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא ׃ ומלך י
ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש ע
על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגרן פתח
שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפני
לפניהם ׃ ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ב
ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את
ארם עד כלותם ׃ וכל הנביאים נבאים כן ל
לאמר עלה רמות גלעד והצלח ונתן יהוה ביד
המלך ׃ והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אח
אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מ

מהם ודברת טוב ׃ ויאמר מיכיהו חי יהוה כי
את אשר יאמר אלהי אתו אדבר ׃ ויבא אל ה
המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל ר
רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו
והצליחו וינתנו בידכם ׃ ויאמר אליו המלך
עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תד
תדבר אלי רק אמת בשם יהוה ׃ ויאמר ראי
ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצ
כצאן אשר אין להן רעה ׃ ויאמר יהוה לא א
אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום ׃ ויא
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמר
אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לר
לרע ׃ ויאמר
לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב ע
על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו
ושמאלו ׃ ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מ
מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר ז
וזה אמר ככה וזה אמר ככה ׃ ויצא הרוח ויע
ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יה
יהוה אליו במה ׃ ויאמר אצא והייתי לרוח ש
שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן ׃ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה ׃
ויגש צדקיהו בן
כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה
הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך ׃ ויא
ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר ת
תבא חדר בחדר להחבא ׃ ויאמר מלך ישר
ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון ש
שר העיר ואל יואש בן המלך ׃ ואמרתם כה

אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילוהו
לחם צר ומים לחץ עד שובי בשלום: ויאמר
מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה
בי ויאמר שמעו עמים כלם:
ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה אל רמות גלעד: ויאמר מלך יש
ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויב
ויבאו במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי ה
הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן ו
ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו:
ויהי כראות שרי
הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך יש
ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהוש
יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו: וי
ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישר
ישראל וישבו מאחריו: ואיש משך בקשת ל
לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין
השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן
המחנה כי החליתי: ותעל המלחמה ביום הה
ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נ
נכח ארם עד הערב וימת לעת בא השמש:
וישב יהושפט מלך
יהודה אל ביתו בשלום לירושלם:
ויצא אל פניו יהוא בן חנני
החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לע
לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף
מלפני יהוה: אבל דברים טובים נמצאו עמך
כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך
לדרש אלהים: וישב יהושפט בירושלם וישב

ויצא בעם מבאר שבע ועד הר אפרים ויש
וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם:
ויעמד שפטים בארץ בכל ערי
יהודה הבצרות לעיר ועיר:
ויאמר אל השפטים ראו
מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליה
ליהוה ועמכם בדבר משפט: ועתה יהי פחד
יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אל
אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: וגם
בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכה
והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט
יהוה ולריב וישבו ירושלם: ויצו עליהם לאמר
כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב של
שלם: וכל ריב אשר יבא עליכם מאחיכם
הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למ
למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ו
ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אח
אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: והנה אמריהו
כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו ב
בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר ה
המלך ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו וי
ויהי יהוה עם הטוב:
ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון
ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה: ו
ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון
רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר הי
היא עין גדי: וירא ויתן יהושפט את פניו לד
לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: ויק
ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יה
יהודה באו לבקש את יהוה: ויעמד יהושפט

בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצ
החצר החדשה׃ ויאמר יהוה אלהי אבתינו
הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל
בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין
עמך להתיצב׃ הלא אתה אלהינו הורשת את
יושבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנ
ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם׃ וישבו ב
בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר׃ אם
תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נע
נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית
הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע׃ ו
ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר
לא נתתה לישראל לבוא בהם בבואם מארץ
מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום׃ וה
והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירוש
מירושתך אשר הורשתנו׃ אלהינו הלא תש
תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב ה
הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה
כי עליך עינינו׃ וכל יהודה עמדים לפני יהוה
גם טפם נשיהם ובניהם׃

ויחזיאל בן זכריהו בן
בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן בני אסף ה
היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל׃ ויאמר הק
הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך י
יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו
ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם
המלחמה כי לאלהים׃ מחר רדו עליהם הנם
עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנ
הנחל פני מדבר ירואל׃ לא לכם להלחם ב

בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה ע
עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו
מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם׃ ויקד יהוש
יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירוש
ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה׃ ו
ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים
להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למע
למעלה׃ וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע
ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה
וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמ
ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו׃ ויועץ אל
העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להד
להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הו
הודו ליהוה כי לעולם חסדו׃ ובעת החלו ב
ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמ
עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו׃
ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר
להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר ע
עזרו איש ברעהו למשחית׃ ויהודה בא על
המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגר
פגרים נפלים ארצה ואין פליטה׃ ויבא יהוש
יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם ל
לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם
לאין משא ויהיו ימים שלושה בוזזים את הש
השלל כי רב הוא׃ וביום הרבעי נקהלו לע
לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קר
קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד
היום׃ וישבו
כל איש יהודה וירושלם ויהושפט

בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמ
שמחם יהוה מאויביהם : ויבאו ירושלם בנב
בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה :
ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות ב
בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל : ות
ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב :
וימלך יהושפט
על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו וע
ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם א
אמו עזובה בת שלחי : וילך בדרך אסא אביו
ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה : אך
הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם ל
לאלהי אבתיהם :
ויתר דברי יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני
אשר העלה על ספר מלכי ישראל : ואחרי כן
אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך
ישראל הוא הרשיע לעשות : ויחברהו עמו
לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בע
בעציון גבר : ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממר
ממרשה על יהושפט לאמר בהתחברך עם
אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות
ולא עצרו ללכת אל תרשיש : וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך
יהורם בנו תחתיו :
ולו אחים בני יהושפט עזריה
ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כ
כל אלה בני יהושפט מלך ישראל : ויתן להם
אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות
עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ל

ליהורם כי הוא הבכור : ויקם יהורם על ממ
ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחר
בחרב וגם משרי ישראל :
בן שלשים ושתים שנה יהורם
במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם : וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב
כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בע
בעיני יהוה : ולא אבה יהוה להשחית את בית
דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר
אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים : בימיו פ
פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם
מלך : ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו
ויהי קם לילה ויך את אדום הסבב אליו ואת
שרי הרכב : ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד
היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת
ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו : גם הוא ע
עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם
וידח את יהודה : ויבא
אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר
יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת
בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהו
יהודה : ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את
יהודה ואת יושבי ירושלם כהזנות בית אחא
אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך
הרגת : הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ו
ובבניך ובנשיך ובכל רכושך : ואתה בחליים
רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי
ימים על ימים : ויער יהוה על יהורם את רוח
הפלשתים והערבים אשר על יד כושים : ויע
ויעלו ביהודה ויבקעוה

וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך ו
וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז
קטן בניו: ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו ל
לחלי לאין מרפא: ויהי לימים מימים וכעת
צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו ו
וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה
כשרפת אבתיו: בן שלשים ושתים היה במל
במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך ב
בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא בקברות
המלכים: וימליכו
יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו
כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים ל
למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה:
בן ארבעים ושתים
שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירוש
בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי: גם ה
הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יו
יועצתו להרשיע: ויעש הרע בעיני יהוה כבית
אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אב
אביו למשחית לו: גם בעצתם הלך וילך את
יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על
חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים א
את יורם: וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים
אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך
ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לרא
לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חל
חלה הוא: ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו ל
לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל י
יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את

בית אחאב: ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב
וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו מש
משרתים לאחזיהו ויהרגם: ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויביאהו אל
יהוא וימיתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט
הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לב
לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה:
ועתליהו אם אחזיהו
ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע ה
הממלכה לבית יהודה: ותקח יהושבעת בת
המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך
בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מניקתו ב
בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך
יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחו
אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: וי
ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ:
ובשנה השביעית התחזק
יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירח
ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עו
עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט ב
בן זכרי עמו בברית: ויסבו ביהודה ויקבצו
את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לי
לישראל ויבאו אל ירושלם: ויכרת כל הקהל
ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם
הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על ב
בני דויד: זה הדבר אשר תעשו השלשית מ
מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הס
הספים: והשלשית בבית

המלך והשלישית בשער היסוד וכל העם בח
בחצרות בית יהוד : ואל יבוא בית יהוד כי א
אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו כי
קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוד :
והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בי
בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך : ב
בבאו ובצאתו : ויעשו הלוים וכל יהודה ככל
אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו
באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוי
יהוידע הכהן את המחלקות :

ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את
החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר ל
למלך דויד אשר בית האלדים : ויעמד כל ה
העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית ו
ועד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על
המלך סביב : ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו
את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו י
יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך :

ותשמע עתליהו את קול העם
הרצים והמהללים את המלך ותבא אל העם
בית יהוד : ותרא והנה המלך עומד על עמודו
במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל
עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים
בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו
את בגדיה ותאמר קשר קשר :

ויוצא יהוידע הכהן את שרי
המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה
אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב
כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוד : וישימו
לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית
המלך וימיתוה שם :

ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל
העם ובין המלך להיות לעם ליהוד : ויבאו כ
כל העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו וא
ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו ל
לפני המזבחות : וישם יהוידע פקדות בית יה
יהוד ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד ע
על בית יהוד להעלות עלות ליהוד ככתוב בת
בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד : וי
ויעמד השוערים על שערי בית יהוד ולא יבא
טמא לכל דבר : ויקח את שרי המאות ואת
האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם ה
הארץ ויורד את המלך מבית יהוד ויבאו בת
בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו את ה
המלך על כסא הממלכה : וישמחו כל עם ה
הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בח
בחרב : בן שבע
שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירו
בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע : ויעש
יואש הישר בעיני יהוד כל ימי יהוידע הכ
הכהן :

וישא לו יהוידע נשים שתים ויולד בנים ובנו
ובנות : ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לחדש
את בית יהוד : ויקבץ את הכהנים והלוים ויא
ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל יש
ישראל כסף לחזק את בית אלדיכם מדי שנ
שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו ה
הלוים : ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר

לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהו
מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד ה
האלדים והקהל לישראל לאהל העדות : כי
עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלד
האלדים וגם כל קדשי בית יהוד עשו לבעל
לבעלים : ויאמר המלך ויעשו ארון אחד וית
ויתנהו בשער בית יהוד חוצה : ויתנו קול ביה
ביהודה ובירושלם להביא ליהוד משאת מש
משה עבד האלדים על ישראל במדבר : ויש
וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו
לארון עד לכלה : ויהי בעת יביא את הארון
אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב
הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש וי
ויערו את הארון וישאהו וישבהו אל מקומו
כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב : ויתנהו
המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית י
יהוד ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש א
את בית יהוד וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק
את בית יהוד : ויעשו עשי המלאכה ותעל אר
ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית הא
האלדים על מתכנתו ויאמצהו :
וככלותם הביאו לפני
המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים
לבית יהוד כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב
וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוד תמיד כ
כל ימי יהוידע : ויזקן יהוידע
וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במ
במותו : ויקברהו בעיר דויד עם המלכים כי ע
עשה טובה בישראל ועם האלדים וביתו :

ואחרי מות
יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז ש
שמע המלך אליהם : ויעזבו את בית יהוד א
אלדי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת הע
העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באש
באשמתם זאת : וישלח בהם נביאים להשיבם
אל יהוד ויעידו בם ולא האזינו :
ורוח אלדים לבשה את
זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויא
ויאמר להם כה אמר האלדים למה אתם ע
עברים את מצות יהוד ולא תצליחו כי עזבתם
את יהוד ויעזב אתכם : ויקשרו עליו וירגמהו
אבן במצות המלך בחצר בית יהוד : ולא זכר
יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו
עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוד ויד
וידרש : ויהי
לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל
יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מ
מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק : כי ב
במצער אנשים באו חיל ארם ויהוד נתן בי
בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוד אלדי
אבותיהם ואת יואש עשו שפטים : ובלכתם מ
ממנו עזבו אתו במחלים רבים התקשרו על
עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו
על מטתו וימת ויקברהו בעיר דויד ולא קבר
קברהו בקברות המלכים :
ואלה המתקשרים עליו זבד בן
שמעת העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית :
ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית האלדים הנ

הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימל
וימלך אמציהו בנו תחתיו׃
בן עשרים וחמש שנה מלך
אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מירושלם׃ ויעש הישר בע
בעיני יהוה רק לא בלבב שלם׃ ויהי כאשר ח
חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים
את המלך אביו׃ ואת בניהם לא המית כי כ
ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה ל
לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימ
ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו׃
ויקבץ אמציהו את
יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ו
ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם ל
למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מא
מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה׃
וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה
ככר כסף׃ ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך
אל יבוא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם
ישראל כל בני אפרים׃ כי אם בא אתה עשה
חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי
יש כח באלהים לעזור ולהכשיל׃ ויאמר אמצ
אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת
הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש
האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה׃
ויבדילם אמציהו
להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקו
למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישובו למ
למקומם בחרי אף׃
ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא

המלח וילך את בני שעיר עשרת אלפים׃ ויעש
ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום
לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם
נבקעו׃ ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מ
מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה מ
משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אל
אלפים ויבזו בזה רבה׃
ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את
אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם
לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר׃ ו
ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא וי
ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר ל
לא הצילו את עמם מידך׃
ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך
נתנוך חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמ
ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי ע
עשית זאת ולא שמעת לעצתי׃
ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח
אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לא
לאמר לך נתראה פנים׃ וישלח יואש מלך
ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח
אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון ל
לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית
השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח׃ אמרת
הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד ע
עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת
אתה ויהודה עמך׃ ולא שמע אמציהו כי מ
מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את
אלהי אדום׃ ויעל יואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש

אשר ליהודה: ויגף יהודה לפני ישראל וינ
וינסו איש לאהליו: ואת אמציהו מלך יהודה
בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל
בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת י
ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארב
ארבע מאות אמה: וכל הזהב והכסף ואת כ
כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עב
עבד אדום ואת אוצרות בית המלך ואת בני
התערבות וישב שמרון:
ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות
יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה ש
שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים והאח
והאחרנים הלא הנם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל: ומעת אשר סר אמציהו מא
מאחרי יהוד ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם:
וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו ב
בעיר יהודה: ויקחו כל עם יהודה את עזיהו
והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת א
אביו אמציהו: הוא בנה את אילות וישיבה ל
ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו:
בן שש עשרה שנה עזיהו
במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם
ושם אמו יכוליה מן ירושלם: ויעש הישר ב
בעיני יהוד ככל אשר עשה אמציהו אביו: וי
ויהי לדרש האלהים בימי זכריהו המבין ביר
בראת האלהים ובימי דרשו את יהוד הצלי
הצליחו האלהים: ויצא וילחם בפלשתים וי
ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומ
חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלש
ובפלשתים: ויעזרהו האלהים על פלשתים ו
ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים:
ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד ל
לבא מצרים כי החזיק עד למעלה: ויבן עזיהו
מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע ויחזקם: ויבן מגדלים במ
במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה
לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים
ובכרמל כי אהב אדמה היה:
ויהי לעזיהו חיל עשי מלחמה
יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יע
יעואל הסופר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו
משרי המלך: כל מספר ראשי האבות לגבו
לגבורי חיל אלפים ושש מאות: ועל ידם חיל
צבא שלש מאות אלף ושבעה אלפים וחמש
מאות עשי מלחמה בכח חיל לעזור למלך ע
על האויב: ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנ
מגנים ורמחים וכבעים ושריונות וקשתות ול
ולאבני קלעים: ויעש בירושלם חשבנות מח
מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפ
הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדולות ויצא
שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חו
חזק: וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל
ביהוד אלהיו ויבא אל היכל יהוד להקטיר ע
על מזבח הקטרת: ויבא אחריו עזריהו הכהן
ועמו כהנים ליהוד שמונים בני חיל: ויעמדו
על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו לה
להקטיר ליהוד כי לכהנים בני אהרן המקד
המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעל
מעלת ולא לך לכבוד

מיהוד אלדים : ויזעף עזיהו ובידו מקטרת ל
להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה
במצחו לפני הכהנים בבית יהוד מעל למזבח
הקטרת : ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל ה
הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו
משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוד : ו
ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב
בבית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוד ויות
ויותם בנו על בית המלך שופט את עם האר
הארץ : ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים
כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא : וישכב עזיהו
עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה ה
הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא
וימלך יותם בנו תחתיו :

בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש ע
עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה
בת צדוק : ויעש הישר בעיני יהוד ככל אשר
עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוד ו
ועוד העם משחיתים : והוא בנה את שער בית
יהוד העליון ובחומת העפל בנה לרב : וערים
בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומג
ומגדלים : והוא נלחם עם מלך בני עמון ויח
ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא
מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ו
ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני ע
עמון ובשנה השנית והשלשית : ויתחזק יותם
כי הכין דרכיו לפני יהוד אלדיו : ויתר דברי י
יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על
ספר מלכי ישראל ויהודה :

בן עשרים וחמש שנה היה
במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם : ו
וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר ד
דויד וימלך אחז בנו תחתיו :

בן עשרים שנה אחז במלכו ושש
עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר
בעיני יהוד כדויד אביו : וילך בדרכי מלכי י
ישראל וגם מסכות עשה לבעלים : והוא הק
הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כ
כתעבות הגוים אשר הריש יהוד מפני בני יש
ישראל : ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ות
ותחת כל עץ רענן : ויתנהו יהוד אלדיו ביד
מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה
ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך
בו מכה גדולה :

ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה
ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם
את יהוד אלדי אבתם :

ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המ
המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה מ
משנה המלך : וישבו בני ישראל מאחיהם מ
מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב
בזזו מהם ויביאו את השלל לשמרון :

ושם היה נביא ליהוד עדד
שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר
להם הנה בחמת יהוד אלדי אבותיכם על יהו
יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בזעף עד ל
לשמים הגיע : ועתה בני יהודה וירושלם אתם
אמרים לכבוש לעבדים ולשפחות לכם הלא
רק אתם עמכם אשמות ליהוד אלדיכם : ועתה
שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם

מאחיכם כי חרון אף יהוד עליכם :
ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו
בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן ש
שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא :
ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי ל
לאשמת יהוד עלינו אתם אמרים להסיף על
חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו ו
וחרון אף על ישראל : ויעזב את החלוץ את
השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל :
ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו ב
בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל ויל
וילבישום וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום ו
וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום יריחו ע
עיר התמרים אצל אחיהם וישובו שמרון :
בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי
אשור לעזר לו : ועוד אדומים באו ויכו ביהו
מיהודה וישבו שבי : ופלשתים פשטו בערי ה
השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש
ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ו
ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנותיה וי
וישבו שם : כי הכניע יהוד את יהודה בעבור
אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול
מעל ביהוד : ויבא עליו תלגת
פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו : כי ח
חלק אחז את בית יהוד ואת בית המלך והשר
והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו : וב
ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוד הוא המלך
אחז : ויזבח לאלדי דרמשק המכים בו ויאמר
כי אלדי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם
אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישר
ישראל : ויאסף אחז את כלי בית האלדים
ויקצץ את כלי בית האלדים ויסגר את דלתות
בית יהוד ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושל
בירושלם : ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות
לקטר לאלדים אחרים ויכעס את יהוד אלדי
אבתיו : ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים ו
והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהו
יהודה וישראל : וישכב אחז עם אבתיו ויקב
ויקברהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקב
לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחת
תחתיו : יחזקיהו מלך בן עשרים
וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירוש
בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו : ויעש
הישר בעיני יהוד ככל אשר עשה דויד אביו :
הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון
פתח את דלתות בית יהוד ויחזקם : ויבא את
הכהנים ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרח :
ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו ו
וקדשו את בית יהוד אלדי אבתיכם והוציאו
את הנדה מן הקדש : כי מעלו אבתינו ועשו
הרע בעיני יהוד אלדינו ויעזבהו ויסבו פניהם
ממשכן יהוד ויתנו ערף : גם סגרו דלתות ה
האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו
ועלה לא העלו בקדש לאלדי ישראל :
ויהי קצף יהוד על יהודה
וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר
אתם ראים בעיניכם : והנה נפלו אבותינו בח
בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת :

עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוד אלהי ישר
ישראל וישב ממנו חרון אפו: בני עתה אל ת
תשלו כי בכם בחר יהוד לעמד לפניו לשרתו
ולהיות לו משרתים ומקטרים:
ויקמו הלוים מחת בן
עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני
מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן
הגרשני יואח בן זמה ועדן בן יואח: ומן בני
אליצפן שמרי ויעיאל ומן בני אסף זכריהו ו
ומתניהו: ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני
ידותון שמעיה ועזיאל:
ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות
המלך בדברי יהוד לטהר את בית יהוד:
ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוד לטהר ויוצ
ויוציאו את כל הטומאה אשר מצאו בהיכל
יהוד לחצר בית יהוד ויקבלו הלוים להוציא
לנחל קדרון חוצה: ויחלו באחד לחדש הר
הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לא
לאולם יהוד ויקדשו את בית יהוד לימים שם
שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו:
ויבואו פנימה אל
חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יה
יהוד את מזבח העולה ואת כל כליו ואת הש
שלחן המערכת ואת כל כליו: ואת כל הכלים
אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכ
הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוד:
וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוד: ו
ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים
שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממ

הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר ל
לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יה
יהוד: וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את ה
הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו
הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם
המזבחה: ויגישו את שעירי החטאת לפני המ
המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום
הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על
כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העו
העולה והחטאת: ויעמד את הלוים בית יהוד
במצלתים בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד
חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוד המצוה
ביד נביאיו: ויעמדו הלוים בכלי שיר דויד וה
והכהנים בחצצרות: ויאמר חזקיהו להעלות
העולה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר
יהוד והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישר
ישראל: וכל הקהל משתחוים והשיר משורר
והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העו
העולה: וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנ
הנמצאים אתו וישתחוו:
ויאמר יחזקיהו המלך והשרים
ללוים להלל ליהוד בדברי דויד ואסף החזה
ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו:
ויען יחזקיהו ויאמר
עתה מלאתם ידכם ליהוד גשו והביאו זבחים
ותודות לבית יהוד ויביאו הקהל זבחים ותוד
ותודות וכל נדיב לב עלות:
ויהי מספר העולה אשר
הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבש
כבשים מאתים לעולה ליהוד כל אלה ותקד

והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפ
אלפים ׃ רק הכהנים היו למעט ולא יכלו לה
להפשיט את־כל־העלות ויחזקום אחיהם הל
הלוים עד־כלות המלאכה ועד־יתקדשו הכה
הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכ
מהכהנים ׃ וגם־עלה לרב בחלבי השלמים ו
ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית־יהוד ׃
וישמח יחזקיהו וכל־
העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאום ד
היה הדבר ׃ וישלח
יחזקיהו על־כל־ישראל ויהודה וגם־אגרות כ
כתב על־אפרים ומנשה לבא לבית־יהוה בירו
בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל ׃
ויועץ המלך
ושריו וכל־הקהל בירושלם לעשות הפסח ב
בחדש השני ׃ כי לא־יכלו לעשתו בעת ההיא
כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא־נא
נאספו לירושלם ׃ ויישר
הדבר בעיני המלך ובעיני כל־הקהל ׃ ויעמידו
דבר להעביר קול בכל־ישראל מבאר־שבע ו
ועד־דן לבוא לעשות פסח ליהוד אלדי ישר
ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב ׃
וילכו הרצים
באגרות מיד המלך ושריו בכל־ישראל ויהו
ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שו
שובו אל־יהוד אלדי אברהם יצחק וישראל
וישב אל־הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי
אשור ׃ ואל־תהיו כאבתיכם וכאחיכם אשר
מעלו ביהוד אלדי אבתיהם ויתנם לשמה כ
כאשר אתם ראים ׃ עתה אל־תקשו ערפכם

כאבותיכם תנו־יד ליהוד ובאו למקדשו אש
אשר הקדיש לעולם ועבדו את־יהוד אלד
אלדיכם וישב מכם חרון אפו ׃ כי בשובכם
על־יהוד אחיכם ובניכם לרחמים לפני שובי
שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי־חנון ורחום
יהוד אלדיכם ולא־יסיר פנים מכם אם־תשו
תשובו אליו ׃ ויהיו
הרצים עברים מעיר לעיר בארץ־אפרים ומנ
ומנשה ועד־זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומ
ומלעגים בם ׃ אך אנשים מאשר ומנשה ומז
ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם ׃ גם ביהודה
היתה יד האלדים לתת להם לב אחד לעשות
מצות המלך והשרים כדבר יהוד ׃ ויאספו
ירושלם עם רב לעשות את־חג המצות בחד
בחדש השני קהל לרב מאד ׃ ויקמו ויסירו א
את־המזבחות אשר בירושלם ואת כל־המקט
המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון ׃
וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוד ׃ ויעמ
ויעמדו על־עמדם כמשפטם בתורת משה א
איש־האלדים הכהנים זורקים את־הדם מיד
הלוים ׃ כי־רבת בקהל אשר לא־התקדשו וה
והלוים על־שחיטת הפסחים לכל לא טהור ל
להקדיש ליהוד ׃ כי מרבית העם רבת מאפר
מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו
כי־אכלו את־הפסח בלא ככתוב כי התפלל י
יחזקיהו עליהם לאמר יהוד הטוב יכפר בעד ׃
כל־לבבו הכין לדרש האלדים יהוד אלדי א
אבותיו ולא כטהרת הקדש ׃ וישמע יהוד אל־

יחזקיהו וירפא את העם :
ויעשו בני ישראל הנמצאים
בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשם
בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הל
הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה :
וידבר יחזקיהו
על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה
ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זב
זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותי
אבותיהם : ויועצו
כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו
שבעת ימים בשמחה : כי חזקיהו מלך יהודה
הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן
והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת
אלפים ויתקדשו כהנים לרב : וישמחו כל ק
קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הב
הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישר
ישראל והיושבים ביהודה : ותהי שמחה גדו
גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מ
מלך ישראל לא כזאת בירושלם :
ויקמו הכהנים הלוים
ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפל
תפלתם למעון קדשו לשמים :
וככלות כל זאת יצאו כל
ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצ
המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות
ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים
ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש
לאחזתו לעריהם :
ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים

והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכה
לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהו
ולהודות ולהלל בשערי מחנות יהוה :
ומנת המלך מן
רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת
יהוה : ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת
הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה : וכ
וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן
תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומע
ומעשר הכל לרב הביאו : ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצ
וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלה
אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות :
בחדש השלשי החלו
הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו :
ויבאו יחזקיהו והשרים
ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת ע
עמו ישראל : וידרש
יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות : וי
ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק
ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול
ושבוע והותר עד לרב כי יהוה ברך את עמו
והנותר את ההמון הזה :
ויאמר יחזקיהו להכין לשכות
בבית יהוה ויכינו : ויביאו את התרומה והמע
והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כ
כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה :
ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל
וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובנ

ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במ
במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד ביתהא
האלדים: וקורא בן־ימנה הלוי השוער למזר
למזרחה על נדבות האלדים לתת תרומת וה
יהוד וקדשי הקדשים: ועל־ידו עדן ומנימן ו
וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכה
הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כ
כגדול כקטן: מלבד התיחשם לזכרים מבן ש
שלש שנים ולמעלה לכל־הבא לבית־יהוד לד
לדבר־יום ביומו לעבודתם במשמרותם במח
במחלקותיהם: ואת התיחש הכהנים לבית א
אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה
במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש בכל
טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל־קהל כי
באמונתם יתקדשו־קדש:

ולבני אהרן הכהנים בשדה
מגרש עריהם בכל־עיר ועיר אנשים אשר נק
נקבו בשמות לתת מנות לכל־זכר בכהנים ול
ולכל־התיחש בלוים: ויעש כזאת יחזקיהו כ
בכל־יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני
יהוד אלדיו: ובכל־מעשה אשר־החל בעבודת
בית־האלדים ובתורה ובמצוה לדרש לאל
לאלדיו בכל־לבבו עשה והצליח:

אחרי הדברים והאמת האלה בא
סנחריב מלך־אשור ויבא ביהודה ויחן על־ה
הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: וירא י
יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על־יר
ירושלם: ויועץ עם־
שריו וגבריו לסתום את־מימי העינות אשר מ
מחוץ לעיר ויעזרוהו: ויקבצו עם־רב ויסתמו

את־כל־המעינות ואת־הנחל השוטף בתוך־ה
הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו
מים רבים: ויתחזק ויבן את־כל־החומה הפרו
הפרוצה ויעל על־המגדלות ולחוצה החומה
האחרת ויחזק את־המלוא עיר דויד ויעש ש
שלח לרב ומגנים: ויתן שרי מלחמות על־הע
העם ויקבצם אליו אל־רחוב שער העיר ויד
וידבר על־לבבם לאמר: חזקו ואמצו אל־תי
תיראו ואל־תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל־
ההמון אשר־עמו כי עמנו רב מעמו: עמו זר
זרוע בשר ועמנו יהוד אלדינו לעזרנו ולהל
ולהלחם מלחמתנו: ויסמכו העם על־דברי
יחזקיהו מלך־יהודה:

אחר זה שלח סנחריב מלך־אשור עבדיו
ירושלימה והוא על־לכיש וכל־ממשלתו עמו
על־יחזקיהו מלך יהודה ועל־כל־יהודה אשר
בירושלם לאמר: כה אמר סנחריב מלך אש
אשור על־מה אתם בטחים וישבים במצור ב
בירושלם: הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת א
אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוד אלד
אלדינו יצילנו מכף מלך אשור: הלא־הוא ן
יחזקיהו הסיר את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד ת
תשתחוו ועליו תקטירו: הלא תדעו מה עשיתי
אני ואבתי לכל עמי הארצות היכול יכלו אל
אלדי גויי הארצות להציל את־ארצם מידי: ם
מי בכל־אלדי הגוים האלה אשר החרימו א
אבותי אשר יכול להציל את־עמו מידי כי יות
יוכל אלדיכם להציל אתכם מידי:

ועתה אל־ישיאו אתכם

חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו
כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל ע
עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלדיכם לא יצ
יצילו אתכם מידי: ועוד דברו עבדיו על יהוד
האלדים ועל יחזקיהו עבדו: וספרים כתב ל
לחרף ליהוד אלדי ישראל ולאמר עליו לאמר
כאלדי גויי הארצות אשר לא הצילו עמם מ
מידי כן לא יציל אלדי יחזקיהו עמו מידי:
ויקראו בקול גדול
יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליר
ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: וידברו
אל אלדי ירושלם כעל אלדי עמי הארץ מע
מעשה ידי אדם:
ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ
הנביא על זאת ויזעקו השמים: וישלח יהוד
מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה
מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא
בית אלדיו ומיציאו מעיו שם הפילוהו בחרב:
ויושע יהוד את
יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך
אשור ומיד כל וינהלם מסביב: ורבים מבי
מביאים מנחה ליהוד לירושלם ומגדנות לחז
לחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים
מאחרי כן: בימים
ההם חלה חזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוד
ויאמר לו ומופת נתן לו: ולא כגמל עליו השיב
יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהו
יהודה וירושלם: ויכנע יחזקיהו בגבה לבו
הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יה
יהוד בימי יחזקיהו: ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד

הרבה מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב
ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמ
חמדה: ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר
וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות:
וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן
לו אלדים רכוש רב מאד: והוא יחזקיהו סתם
את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה
מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעש
מעשהו: וכן במליצי שרי בבל המשלחים על
עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו ה
האלדים לנסותו לדעת כל בלבבו:
ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו
הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא
על ספר מלכי יהודה וישראל: וישכב יחזקיהו
עם אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני דויד ו
וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירוש
ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו: בן שתים
עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש ש
שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוד כ
כתועבות הגוים אשר הוריש יהוד מפני בני י
ישראל: וישב ויבן את הבמות אשר נתץ יחז
יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש א
אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד א
אתם: ובנה מזבחות בבית יהוד אשר אמר י
יהוד בירושלם יהיה שמי לעולם: ויבן מזבחות
לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוד: ו
והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ועונן
ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות
הרע בעיני יהוד להכעיסו: וישם את פסל ה
הסמל אשר עשה בבית האלדים אשר אמר

אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ו
ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעילום : ולא אסיף להסיר א
את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי
לאבתיהם רק אם ישמרו לעשות את כל אש
אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפ
והמשפטים ביד משה : ויתע מנשה את יהודה
וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר ה
השמיד יהוד מפני בני ישראל :
וידבר יהוד אל מנשה ואל
עמו ולא הקשיבו : ויבא יהוד עליהם את שרי
הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה
בחחים ויאסרהו בנחשתים ויולכוהו בבלה :
וכהצר לו חלה את פני יהוד אלהיו ויכנע ט
מאד מלפני אלהי אבתיו : ויתפלל אליו ויעתר
לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו
וידע מנשה כי יהוד הוא האלהים : ואחרי כן
בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגי
לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפ
לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הע
הערים הבצרות ביהודה : ויסר את אלהי הנ
הנכר ואת הסמל מבית יהוד וכל המזבחות
אשר בנה בהר בית יהוד ובירושלם וישלך ח
חוצה לעיר : ויכן את מזבח יהוד ויזבח עליו
זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד א
את יהוד אלהי ישראל : אבל עוד העם זבחים
בבמות רק ליהוד אלהיהם : ויתר דברי מנשה
ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים א
אליו בשם יהוד אלהי ישראל הנם על דברי
מלכי ישראל : ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו

ומעלו והמקומות אשר בנה בהם במות והע
והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם
כתובים על דברי חוזי : וישכב מנשה עם אב
אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו :
בן עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם :
ויעש הרע בעיני יהוד כאשר עשה מנשה א
אביו ולכל הפסלים אשר עשה מנשה אב
אביו זבח אמון ויעבדם : ולא נכנע מלפני יה
יהוד כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה
אשמה : ויקשרו עליו עבדיו וימיתהו בביתו : ו
ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך א
אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תח
תחתיו : בן שמנה שנים
יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך ביר
בירושלם : ויעש הישר בעיני יהוד וילך בד
בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול : ובש
ובשמנה שנים למלכו והוא עודנו נער החל
לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנ
שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הב
הבמות והאשרים והפסלים והמסכות : וינתצו
לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר ל
למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים ו
והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם : ועצמות כהנים שרף על מזב
מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם : ו
ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי ב
בחרבותיהם סביב : וינתץ את המזבחות ואת
האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים
גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם :

ובשנת שמנה עשרה למלכו
לטהר את הארץ והבית שלח את שפן בן א
אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן
יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: וי
ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכס
הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוי
הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי יר
לירושלם: ויתנו על יד עושי המלאכה המפק
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלא
המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ול
ולחזק הבית: ויתנו לחרשים ולבנים לקנות
אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הב
הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: והאנשים
עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים י
יחת ועבדיהו הלוים מן בני מררי וזכריה ומש
ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלוים כל מ
מבין בכלי שיר: ועל הסבלים ומנצחים לכל
עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלוים ספ
סופרים ושוטרים ושוערים: ובהוציאם את
הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן
את ספר תורת יהוה ביד משה:
ויען חלקיהו ויאמר
אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יה
יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן:
ויבא שפן את הספר אל המלך וישב
עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד
עבדיך הם עשים: ויתיכו את הכסף הנמצא
בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד ע
עושי המלאכה: ויגד שפן הסופר למלך לא

לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו ש
שפן לפני המלך: ויהי כשמע המלך את דברי
התורה ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את חל
חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן
מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המל
המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד
הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר א
אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה
בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יה
יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה:
וילך חלקיהו
ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלום
בן תוקהת בן חסרה שומר הבגדים והיא יוש
יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזא
כזאת: ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישר
ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי:
כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום ה
הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על
הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת א
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען ה
הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במ
במקום הזה ולא תכבה: ואל מלך יהודה ה
השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר
שמעת: יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים
בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יש
יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפ
לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: הנני אוספך
אל אבתיך ונאספת אל קברותיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא ע

על המקום הזה ועל ישביו וישיבו את המלך
דבר׃ וישלח המלך ויאסף
את כל זקני יהודה וירושלם׃
ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלוים
וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם א
את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה׃
ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפ
לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצ
מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו
לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר
הזה׃ ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן
ויעשו ישבי ירושלם כברית אלהים אלהי אב
אבותיהם׃ ויסר יאשיהו את כל התעבות מכל
הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנ
הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם
כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם׃
ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו
הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון׃ ויעמד
הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית
יהוה׃ ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל ה
הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית
אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל אין ל
לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלה
אלהיכם ואת עמו ישראל׃ והכונו לבית אבו
אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישר
ישראל ובמכתב שלמה בנו׃ ועמדו בקדש
לפלגת בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת
בית אב ללוים׃ ושחטו הפסח והתקדשו והכ
והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד מש

משה׃ וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים
ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר
שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכ
מרכוש המלך׃ ושריו לנדבה לעם לכהנים
וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידי ב
בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים
ושש מאות ובקר שלש מאות׃ וכנניהו וש
ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויו
ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמ
חמשת אלפים ובקר חמש מאות׃ ותכון הע
העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים
על מחלקותם כמצות המלך׃ וישחטו הפסח
ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים׃ ויס
ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות ל
לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה
וכן לבקר׃ ויבשלו הפסח באש כמשפט והק
והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ו
ויריצו לכל בני העם׃ ואחר הכינו להם
ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העלה
והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם ולכה
ולכהנים בני אהרן׃ והמשררים בני אסף על
מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתון חוז
חוזה המלך והשוערים לשער ושער אין להם
לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלוים הכינו ל
להם׃ ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעש
לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה
כמצות המלך יאשיהו׃ ויעשו בני ישראל ה
הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המ
המצות שבעת ימים׃ ולא נעשה פסח כמהו
בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי יש

ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו ו
והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא
ויושבי ירושלם: בשמונה
עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הז
הזה: אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את
הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמ
בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו: ו
וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך י
יהודה לא עליך אתה היום כי אם אל בית מ
מלחמתי ואלדים אמר לבהלני חדל לך מא
מאלדים אשר עמי ואל ישחיתך: ולא הסב
יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ול
ולא שמע אל דברי נכו מפי אלדים ויבא ל
להלחם בבקעת מגדו: וירו הירים למלך יא
יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי ה
החליתי מאד: ויעבירהו עבדיו מן המרכבה
וירכיבהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכהו י
ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהו
יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו:
ויקונן ירמיהו על יאשיהו
ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על י
יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנ
והנם כתובים על הקינות: ויתר דברי יאשיהו
וחסדיו ככתוב בתורת יהוד: ודבריו הראשנים
והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישר
ישראל ויהודה: ויקחו עם
הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכהו תחת
אביו בירושלם: בן שלוש
ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם: ויסירהו מלך מצרים בירוש

בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף
וככר זהב: וימלך מלך מצרים את אליקים
אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהוי
יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מ
מצרימה: בן עשרים
וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוד אלדיו:
עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו ב
בנחשתים להוליכו בבלה: ומכלי בית יהוד
הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בב
בבבל: ויתר דברי יהויקים
ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתו
כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך
יהויכין בנו תחתיו: בן
שמנה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים
ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני
יהוד: ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנ
נאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוד
וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם:
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני
יהוד אלדיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא
מפי יהוד: וגם במלך נבוכדנאצר מרד א
אשר השביעו באלדים ויקש את ערפו ויאמ
ויאמץ את לבבו משוב אל יהוד אלדי ישרא
ישראל: גם כל שרי הכהנים והעם הרבו ל
למעול מעל ככל תעבת הגוים ויטמאו את בי
בית יהוד אשר הקדיש בירושלם: וישלח יה
יהוד אלדי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו ה
השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: וי

ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובוזים דב
דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת יה
יהוה בעמו עד לאין מרפא ׃ ויעל עליהם א
את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בב
בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זק
זקן וישיש הכל נתן בידו ׃ וכל כלי בית האל
האלהים הגדולים והקטנים ואצרות בית יה
יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל ׃
וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת י
ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי
מחמדיה להשחית ׃ ויגל השארית מן החרב א
אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מל
מלכות פרס ׃ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו
עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השם
השמה שבתה למלאות שבעים שנה ׃

ובשנת אחת
לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמ
ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ו
ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר ׃
כה אמר כורש מלך פרס כל ממל
ממלכות הארץ נתן לי יה
יהוה אלהי השמ
השמים
והוא פ
פקד ע
עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ב
ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אל
אלהיו עמו
ויעל ׃

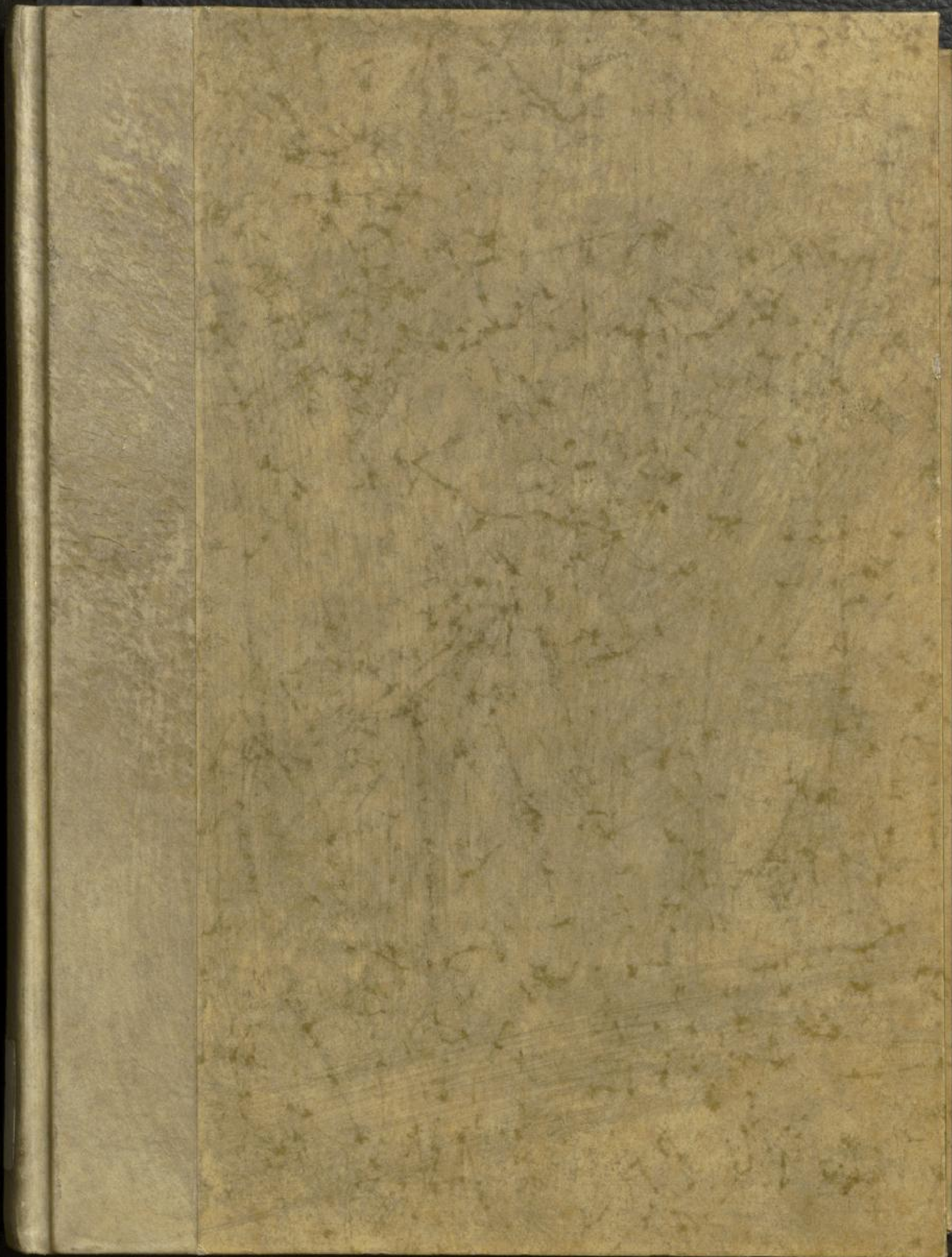
חזק ונתחזק

7 Simeon Beth

1488

A
191

Fundort: zwischen fol. 28v und 29r

Wickes. Baer-Schatoch

Collationirt nach dem Exemplar der Grossh. Bibliothek zu Karlsruhe i. B. von A. Fr.

Band ~~mit~~ aus Leder mit Holztafeln als Deckel äussere Aufschrift „Biblia Hebraica" 1488 (De 50 als Biblioth. Nummer)

Auf dem Mit Messingverschluss

Aufschrift des inneren Deckels: Biblia Impressa Soncini ao 248 i.e. a. Salut. 1488

14 leere Blätter zum Teil ~~von Würmern angefressen~~ wurmstichig

15b beginnt in Vignette „(בראשית)"

Der Codex ein sehr gut erhaltenes Exemplar ~~mit~~ breiten Rändern ist ~~…~~ nicht paginirt enthält 382 Bl. Jedes Blatt hat 4 Spalten (Seite je 2 Spalten) zu je 30 Zeilen.

Er ist mit Vocal u. Tonzeichen versehen in folgender Anordnung der Bücher.

1) Pentateuch bis Bl. 99 mit folgender Nachschrift:

ונשלם מלאכת עבודת הקדש הקדשים שלשה בשלמות אשר נחקקים לעצמות תורה.
בהוצאות המשובח כמ"ר יהושע שלמה יצ"ו בכמ"ר החכם הגדול ישראל נתן יצ"ו ביום
יום שלישי בחדש ער[..] לחדש אייר שנת רמ"ח לפ"ק על ידי הצעיר
מאומנתו האומן המחוקק אברהם יצ"ו בכמ"ר חיים ז"ל מן הצבועים מארץ
פיסירו הנקרא בבולונייה נחקק בשונצינו

2) 5 Megillot - Bl. 112

3) Ein leeres Blatt - 113

4) Psalmen 114 - 138 (Spalt. 1) [Psalm 71 ist von 70 nicht getrennt)

5) Sprüche 138 (Spalt. 2) - 146 (Sp. 3)

6) Ijob 146 (Sp. 3) - 156 (Sp. 2)

7) Ein leeres Blatt - 157

8) Daniel 158 – 165 (Sp. 1) [Einige Bemerkungen in lat. Sprache am Rande von Reuchlins Hand.

9) Ezra 165 (Sp. 2) – 169 (Sp. 4) Nun folgt ohne Unterbrechung

10) Nehemia (169 (Sp. 4) – 176 (Sp. 2)) ohne jedoch als besonderes Buch vom Drucker gefasst worden zu sein, denn auch die folgenden Seiten tragen als Überschrift "Ezra"

11) Chronik I 176 (Sp. 2) – 190 (Sp. 1) wiederum keine Unterbrechung zwischen

12) Chronik II 190 (Sp. 1) – 207 (Sp. 1) u. dem vorigen, sodass dieser ebenfalls als ein Buch galt.

13) Tora S. 208 – 221 (Sp. 1) die Seite 208 b ist mit schön ausgeführter Vignette rings umsäumt u. die einzige die keine Columnenteilung hat

14) Richter 222 (Sp. 1) – 234 (Sp. 1) Es fehlt das erste Wort "ויהי" doch ist ein Raum dafür gelassen

15) Samuel I 234 (Sp. 3) – 250 (Sp. 4) wiederum fehlt das erste Wort "ויהי" es folgt ohne Unterbrechung

16) Samuel II 250 (Sp. 4) – 263 (Sp. 4) ebenfalls als ein Buch gedacht.

17) Könige I 264 – 279 (Sp. 4) { Wiederum keine Trennung von

18) Könige II 279 (Sp. 4) – 294 b ~~oben~~ (Zeil. 6) ebenso fehlt wie oben das erste Wort "ויהי"

~~19)~~ Das Blatt 294 hat keine Columnenteilung auch hat der Beginn von

20) Jesaja 294 (Z. 7) – 315 (Sp. 2) keine Titelvignette

21) Jeremija 315 (Sp. 3) – 341 (Sp. 3)

22) Jecheskiel 341 (Sp. 4) – 364 (Sp. 3)

23) Kl. Propheten 364 (Sp. 4) – Ende ohne Unterbrechung mit Seitenaufschrift "תרי עשר"

Bl. 382 Sp. 4 Hanc Bibliam hebraicā emit Joannes Reuchlin phorcensis LL. Doctor sese aureis. Et eam sibi ~~[illegible]~~ iussit afferri ex civitate pisana Italię, ubi ea ei empta est Anno dm̄i Millesimo quadringentesimo nonagesimo secūdo.

Es folgen 14 leere Blätter gleichfalls wurmstichig u. vergilbt wie am Anfang.

עין Doppelblatt I.

Allgemeine Bemerkungen.

1. De Rossi Ann. I. Seite 123 beschreibt d. E. J. s. l. e. a. u. nimmt an daß sie vor 1480 gedruckt. Soncino in s. Ausg. Pesaro 1517 weicht sich nichts weiter von d. früheren Ausg. Er hat sogar Einschaltungen z. B. bei dem Abschnitt [illegible], wo die späteren Bomberg. ausgeschnitten ist. Der Herausgeber des letzteren [illegible] weist dem Soncino 90 grobe Fehler nach, die nur Druckfehler sind u. spricht übel von dessen Gewissenhaftigkeit